

V
B J
C

Sum Bartholomei Solkowski

Psalterium beati Brunonis episcopi herbipolensis

Lucas Solkowsky A. D. 1597

Sum Andreae Solkowsky Canon. Sandom.

Bibliotheca Collegii Iuridici.

Operis et autoris cōmendatio

Sum Bartholomei Sulkowsky

Corrigēdi emēdādiq; psalterij prologus btī Brunonis epi Herbipoleñ. breuis ɔmēdatio. ⁊ q̄uo proficue legēdū sit istud psalteriū institutio ⁊ cohortatio.

Qua nō cudi n mus. s̄ vetera renouamus q̄uis vetera renouata nōnūq; soleant videri noua. Qd ⁊ in h̄ psalterio plerisq; posse euenire nō dubitam⁹. qui vet⁹ istud psalteriū p Origenē Hieronymūq; emēdatum. ac emēdatoīs sue signis figurisq; insignitū sicuti tūc ab eis legendū ecclesijs traditū est. atq; nūc longo tēpoꝝ interuallo. ab vsu noticiaq; hoīm haud etiā mediocrit̄ doctoꝝ abolitū. ⁊ pene ad hoīm memoria ablatū. iteꝝ in lucē restitutū. reintegratū emēdatūq; ɔspiciētes. nouū illud atȝ recēter elaboratū autumabāt. qđ pene in lingua latina vetustissimū habetur vñ ⁊ illoꝝ opinionis iudiciū eiusdē psalterij vetusti codices q̄ hodie habētur et videt̄ ɔfutāt. Quinimo ⁊ ipȝ ⁊ tale fuisse añ ānos mille Origenis sctōrūq; patꝝ Hieronymi ⁊ augustini in pluribus sctē scripture locis testat̄ auctoritas. quoruȝ tpibus ⁊ grecis ⁊ latinis eccl'ie pcelebre habitū est. ⁊ post eos p multa tpm volumina a studiosis viris diligēter obseruatū. Porro tepescēte hoīm ad diuinas literas studio inualescētibusq; illecebraꝝ ambitiōis auriq; cupiditatib⁹. fastiditū atq; adeo in desuetudinē iri paulatī missum est egregiū opus (qđ tāmulto labore a pr̄ibus ꝓ cōmuni oīm discētiū vtilitate fabrefactū est) vt nr̄a tēpestate eius vix vestigiū relictū videat̄. Et ꝑfecto nisi studiosoꝝ ⁊ quorūdā etiā sctōꝝ patruȝ diligenti cura ⁊ curiosa diligentia ꝓuise posteritati ei⁹ vel pauca exēplaria reliq̄sset. ⁊ nos ignorauissem⁹ nec alijs euestigio ɔtradere istud potuissem⁹. Cui⁹ pulcritudinē. vtilitatē ac dignitatē ideo nō verbis ɔmēdādā exclamādāq; necessariū arbitramur q̄ sese sine laudatore laudatū. ⁊ sine p̄cone p̄conio oīm dignū demūstret diligēter ⁊ sine inuidia legētib⁹ Quapropter nō minimas grates pr̄i luminū deo īmortali ⁊ clemētissimo agere iustū censem⁹. q̄ etiā in hac re hūanā miseratus ignorātiā. veritatis sctē lucernā (iam multis seculis sub modio absconsam) sup candebrū reponens. oībus qui in domo dei sunt relucere fecit. Sed ⁊ illis grates nō habere iniustū arbitramur per quoꝝ religiosam solicitudinē eterna dei sapiētia salutarē nobis istā eruditionis doctrinā ad nos vsq; ɔuenire voluit Inter quos beatus pater Bruno fm seculi dignitateȝ Cōradi secūdi impatoris patruelis. fm dei xo electionē herbipoleñ. olim preclarus eps. religione ⁊ vita sanctus. postq; mortē istā tpalem (quam subijt anno dñi nostri iesu xpi millesimo q̄dragesimoq̄nto sexto kalendas iunij) etiam miraculis clarus. p̄ter maiora virtutū opera q̄bus ī dñico ouili pastor bonus effulsit quibusq; cōmissuȝ sibi a dño gregem ⁊ ope ⁊ exemplo semp pauit. thesaurisans nihilominus posteris filijs suis memorabilē ⁊ sanctū psalmoꝝ librum (ex quo ille impressus ē) sumptu ꝑse scriptū. quasi hereditatis sp̄ualis nō minimā portionē reliquit. Quod ⁊ ap'lo nr̄o beatissimoq; ciuitat' herbipoleñ. primo ep̄o sancto Kyliano offerens bis eundē sanctū patronū nostrū versiculis exorat. Sit collega tue sortis pater o Kyliane. Antistes dono q̄ te venerat̄ in isto. Donū inq̄ istud lucrosum. donū superogationis. donum a celesti patrefamilias digne remunerandū. Quot eñ ex eo anime ꝑfecerint tot sup creditū sibi a domino suo talentuȝ lucra eidem dño gratissima acquisisse ⁊ suplucratū esse credendū est ꝓter quod ⁊ gratiā memoriāq; ꝑpetuā apud deū ⁊ hoīes iuste meruit. Si etenim (vt senatori nr̄o magno Cassiodoro placet diuinarū institutionū libro p̄mo) antiquarijs ⁊ libroꝝ scriptorib⁹ diuinorū gratia habenda est. q̄ sese aliosq; scribendo salutariter instruunt ⁊ dñi p̄cepta longe lateq; dissemināt. nō minor habenda atq; agenda gratia est eis quorū studio ⁊ impensa scriptoꝝ man⁹ sustentata salutares istas lr̄as exarauit Et ni fallor laudibus iusti artificis oībus dignus est qui artificem ad bonum opus mouet dirigit ⁊ alit. Felix (inq̄t cassiodorus) intentio. laudāda sedulitas scriptoris. manu hominibus p̄dicare. digitis linguas aperire. salutē mortalibus tacite dare et contra dyaboli surreptiones illicitas ca

lamo attramētoq; pugnare. Tot em̄ vulnera Sathanas accipit quot antiquari⁹ dn̄i verba describit. Sed nō minus felix intentio. non minus laudāda diligentia eius. cuius iussu ꝛ expensis ista bona fiunt. Magna igitur laude dignus. mḡna grarūactione prosequēdus. magno deniq; extollendus p̄conio est beatissim⁹ iste pater noster Bruno. cuius vigili cura et sollicita prouidētia egregium istud psalterium titulis psalmoꝝ ac eorūdem thematib⁹ ꝛ sūmarijs. collectis. dyapsalmatibus. obelis. asteriscisq; insignitū. atq; glosellis autēticis marginū campis circūfusis. sicut cernitur disertum expositū q; ꝛ nobis comparū ꝛ relictum est. Felix profecto pater qui filios p euāgelium in xp̄o genitus etiā mortuus docet. felices filij qui charas istas patris reliquias religiosa pietate custodiūt. ac salutiferā doctrinam alta mente reconditā. imitādo ī opus sanctū ducūt. Et quid em̄ psalmorum istū codicem nisi beatissimi p̄ris vite moꝝ actionūq; suaꝝ testem ac caras preciosasq; ꝛ sctās reliquias dixerim. Si quidem opa hominū vestigia sunt q̄bus eoꝝ vita inuestigatur. Tibi igitur o pr̄ luminū (a quo om̄is sapiētia ꝛ omne datū optimū ꝛ pfectū mortalib⁹ datur) gr̄as quales valemus (ꝛ si nō quales debemus) dicim⁹. daq; vt dignas agam⁹. qui p beatum patrē nostꝝ ꝛ nūc apud te patronū preciosum istum thesauꝝ ꝛ virtutis imitādum exemplar cōseruasti. dignare clemētissime pr̄ fructum quē in eo patre nostro seminasti. ꝛ hodie millesies multiplicare in filijs. vt in profectu aīarum nostraꝝ no:ninis tui gloria magnificetur in secula. Tibiq; o pr̄ ter quaterq; beate. ꝛ pontifex toto euo venerāde felix Bruno grates referimus. impetra vt digne q̄; morib⁹ respondeam⁹. Dignissimas em̄ gr̄as agere est deo fideliter seruire. sanctorūq; vitam imitari. idip̄m q̄; est deo digne psallere ꝛ in psalterio proficere. Propter qd̄ admonēdus lector ē vt si salutifere psalmoruꝫ doctrine particeps esse desideret. atq; psalteriū nō solum habere. verūetiam in eo vtiliter psallere ꝛ sapite intelligere velit psalmorum mysteria nunq̄; sine oratōe premissa legere ꝛ discere incipiat. Ideoq; em̄ ꝛ orationes p̄salterio p̄scripte sunt vt ip̄o positionis ordine monstret᷑ quod sine ōrone deuota vane exordiat᷑ lectio sacra. A p̄ncipio quoq; psalterij ꝛ primo psalmo legendi initium faciat ꝛ in finē ꝯtinuando lectionē deducat. multa etem̄ in posteriorib⁹ psalmoꝝ glosul' omissa sūt q̄ in prioribus scripta habent᷑ econtraq; in seq̄ntibus inueniunt᷑ que in p̄cedētibus nullibi reperiunt᷑. quoꝝ tn̄ collatio ꝛ in prioribus ꝛ in subseq̄ētib⁹ intellectū plurimū iuuat. Semp quoq; Cassiodori ꝛ glose ordinarie in vno ꝓlogo tradita de corpore ꝛ capite trifarie locutōis instructio menti ꝛ memorie fixe hereat. Ne in vno eodemq; psalmo p̄sonarū loquentiū crebra mutatio. ꝯfusionē legenti pariat. intelligentiā impediat ꝛ legendi fastidiuꝫ nauseamq; aggeneret. Nihil deniq; superficialiter pcurrat. verba singula trutinet. Nam vis magna in verbis ꝛ ꝓprietas seruata est. nedu in textu verūetiam glosellis maxime Cassiodori. qui (vt oratorem decet) nihil incastigatū. nihil ineptiarū. nihil deniq; in xbis improprietatis vulgaris admisit. Sed singula vocabula ad vnguē ꝓspecta in vi ꝓpria originisq; natura in oratione disposuit.

Q̄r in sacra scriptura grāmaticoꝝ regule non semp ꝛ vbiq; sunt obseruāde.

Ratum xo quēlibet etiā sciolum venim⁹. ne q̄ fideliter solliciteq; emendādo elaborata sunt temeraria p̄sumptione immutet. Nec qd̄ prima fronte dissonū sibi aut absurdū vl' regulis grāmatice artis ꝯtrariū iudicat. indocte positū aut emendatōe dignū existimans castiget. Sic in scd̄o psalmo disrūpam⁹ nō dirūpam⁹ ꝛ p oēs psalmos q̄b⁹ hoc verbum insertū est dispositū est non a nobis sed ab his viris q̄ ante quadringentos imo mille annos eas cōpositionis normas obseruare maluerunt. q̄bus fortasse facilior sensus legētibus prebere᷑. q̄; grāmaticorū obscuras rudibus tenere inuēticulas quibus ignoratiū intellectus impedire᷑. Illis em̄ nouissimis cōpositionū regulis subtilitatis euphonie. breuitatis ve modus cū difficultate intelligentie cōmendatus ē. Sancti xo patres attendētes verba propter res et dicētis atq; scribentis intentionē intel-

et vbiqꝫ sunt obseruāde

Sum Andreae Sołkowski Canon: Sand. 28

ligendas. Nō vero ꝓpter oblectare au⸗
res instituta. quo id facilius fieret pla⸗
nissimis vocabulis vsi sunt. Quoniam
vt ait Hylarius. iiij. de trinitate intelligē
tia dictorꝝ ex caussis est assumēda dicēdi.
qꝛ non sermoni res ſ rei est sermo subie⸗
ctus. ⁊ trāsumitur extra de ver. sig. intel
ligentia. Hinc etiā fortasse factum est. vt
sancti p̄res olim opprobriū nō obprobri
um. inluminat nō illuminat. adstitit nō asti
tit. ⁊ similia scribi voluerint. ne si artifi⸗
ciosius scriberet. opprobriū illuminat ⁊
astitit. ignaris huius cōpositionis regu
le ⁊ simplicioribꝰ atqꝫ in ea arte minus
eruditis ꝓpter p̄positionis infractionē
obscurior. ⁊ fortasse nō intelligibilis red
deretur oratio. atqꝫ ita diuinā scripturā
(omni etati ⁊ cōditioni hoīm ⁊ doctis ⁊ ī
doctis ad salutē necessariā) legendi pre
cluderetur aditus. vel difficultate intelli
gendi. delectatio in lectione minueretur
tediuꝫ generaret. animarūqꝫ salus ex le
ctione frequēti ⁊ feruenti proueniēs im
pediret. Sancti itaqꝫ viri cognoscentes
se sapientibus insipiētibusqꝫ debitores
omnes docere conati ⁊ nullum p̄uulū ver
bi obscuritate effugare. maluerūt existi⸗
mo grāmatice p̄terire regulas aut earuꝫ
in hoc etiā videri ignari. q̄ fratrem in ea
arte rudem in dei vero preceptorꝝ regu⸗
lis eruditum artificiosa eloquētie obscu
ritate ⁊ disertitudine a lectōis studio sa⸗
lutare abigere vel retrahere. Et q̄uis si⸗
ue dirūpamus siue disrūpamus dicatur
in sensu nulla surgat. ⁊ in significatōne
diuersitas. atqꝫ ad intelligēdū nulla aut
praua valde obscuritas. vt etiā sine ista
querela dirūpamus dici ⁊ scribi posset.
qꝛ tamen nō minor est sctōrum patrꝝ ī ca⸗
none scripturarꝝ etiam quo ad grāmati⸗
cam q̄ donati seu Prisciani auctoritas.
maxime cū ⁊ ipi quod donatus q̄dqꝫ pri
scianus scripsit nō ignorauerint. atqꝫ il⸗
lis priores etiā tēpore fuerint. immutari
nō licuit qd̄ non debuit. Nec in hoc eorꝝ
auctoritati p̄ferenda est cuiuscūqꝫ gram
matici vel rō vel auctoritas. quorꝝ nimi⸗
rum etiā sine ista rōne omnibus iuste pre⸗
fertur ⁊ digne veneratur a cūctis fideli⸗
bus sola auctoritas. Nec mirū cum ⁊ in
grāmatica locutionū ⁊ assertionū multa
rum ⁊ in plerisqꝫ regulis pro rōne reddi
tur sola volūtas. vt si cur ita dixerint q̄ri
tur. qꝛ ita placuit ⁊ ita voluerūt, nulla ad
iecta volūtatis eorꝝ rōne vel cā r̄ndetur.
cur igit̄ sctōrū in hoc minoris cur vl̄ nō
equalis aut maioris auctoritatis volun
tas habēda est. Nec nouū aut p̄sumptu⸗
osum putari debet q̄ nōnulli sctī patres
nr̄i ⁊ grāmatici ⁊ oratores p̄stiano tēpo
re. sciētia vero nō posteriores eum sequi
dedig̃ti sūt. cum nec ipe suos maiores ⁊
grāmatice ꝓfessores varronē dico (Tul
lio teste) facile oīm doctissimū. ⁊ didimū
(Macrobio teste quinto Saturnaliū li⸗
bro) oīm grāmaticorꝝ doctissimū aliosqꝫ
p̄ omnia secutus probat. Saluatorē igit̄
nostrū doctorē vtiqꝫ solum ⁊ mg̃rm vni⸗
cuꝫ sctī p̄res nostri secuti. q̄ euāgelia sua
planissime scribi voluit ⁊ p̄dicari. oēs se
culariū lr̄arꝝ laborintos obscurasqꝫ sub⸗
tilitates circūeūtes planissima cuilibet
verba posuerūt. Ne vel modica verborū
difficultate territus legētis animꝰ possꝫ
a cepta lectōe ⁊ discendi studio resilire.
Hinc ⁊ in pluribus psalmis huiꝰ psalte
rij obprobriū nō opprobriū vt innuimus
reperit̄ scriptuꝫ. Et psalmo. cxxxviij. (ne
ambiguitatis nota vlla legentē cōturba
ret) antiqui ⁊ maiores nostri augustino
teste in eodem psalmo eodemqꝫ v̄siculo
scribi voluerūt. Non est occultatū ossuꝫ
meū a te qd̄ fecisti in occulto. ne si os di⸗
xissent ⁊ scripsissent. an ossis an oris no⸗
minatiuus esset dubitaret. Uerba v̄o Au
gustini ibideꝫ sunt ista. Os suū dicit qd̄
vulgo ossum latine os dicitur. Nā posse
mus hic putare os esse ab eo qd̄ sunt ora
nō os correpte ab eo qd̄ sunt ossa. Sic er
go ⁊ nos loquamur. nō est occultatū os⸗
sum meū. melius est rep̄hendāt nos grā
matici q̄ nō intelligāt ppl̄i. Añ ⁊ priscia
nus ipe septimo maioris libro voluminis
ossum antiq̄s dixisse cōmemorat. Defici
et dies si etiā ex gētiliū lr̄is exēplis oīa
astruere velimꝰ vbi ꝯtēptis regul̄ artis
istiꝰ nouissime etiā nec declinatōem attē
derūt poete ⁊ oratores. que q̄ videre ⁊ le
gere affectāt Macrobij Saturnaliū pri⸗
mū librꝝ. atqꝫ Auligelij fere omnis libros
acticarꝝ noctiū reuoluāt. ⁊ ita eē inuent⸗
ent ⁊ cōprobabūt. Quorꝝ tū vtiqꝫ exēpla

huius rei grā aliqua inferuissemꝰ nisi ꝓ
lixitas exosa prohibuisset. Vñ etiā augu
stinus nr̄ scd̄o de doctrina xp̄iana. in ta/
libus eccl'ie dictionū obseruatōne nemo
ait magis q̄ꝫ infirmiores offendūtur. ⁊ eo
sūt infirmiores quo doctiores videri vo
lunt. nō verum sciā qua edificātur. sed si
gnoꝝ qua nō inflari difficile est. cū etiam
rerum sciētia sepe ceruicē erigat. nisi do
minus iugo reprimat̄. Hinc ⁊ beatꝰ gre
goriꝰ in ꝓlogo sup iob ita intonat. Que
so autē vt huiꝰ operis dicta ꝑcurrens.
in his verborum folia non requiras. qr
ꝑ sacra eloquia ab eoꝝ tractatoribus in/
fructuose loquacitatis leuitas studiose
cōpescitur. dū in templo dei nemus plan
tari ꝓhibetur. Et cuncti ꝓculdubio sci/
mus. quia quotiēs in folijs male lete se/
getis culmi proficiūt. minore plenitudi/
ne spicarū grana turgescūt. Vnde ⁊ ip̄aꝫ
artē loquēdi (q̄ꝫ magisteria discipline ex
terioris insinuāt) seruare despexi. Nā si
cut huius epl'e tenor denūciat. nō meta/
cismi collisionē fugio nō barbarismi con
fusionem deuito. situs motusq̄ꝫ ꝑpositio
nū etiam casus seruare contēno. qr indi/
gnū vehementer existimo. vt verba cele/
stis oraculi. restringā sub regulis dona/
ti. Neq̄ꝫ em̄ ab vllo interꝑte scripture sa
cre seruate sunt. Ex qua nimirū quia no/
stra expositio oritur. dignū profecto est.
vt quasi edita soboles spēꝫ sue mr̄is imi
tetur. Ita inuenies o lector in psal'. xxx.
fugierūt vbi nos fugerūt. ita transduxit
vbi trāsduxit diceremus. Non igit̄ insci
cie aut ignorātie ista ascribis. Ne dū nos
imo non nos ꝫ trāslatorem expositorēq̄ꝫ
detractōis dente impetas. Origenē Hie
ronymū Augustinū Cassiodoꝝ. quoꝝ he
glose sunt maximos in om̄i arte ⁊ doctri
na viros (quibꝰ vel eruditior vl' doctior
videri ne velis) dānabiliter carpas. Nā
Cassiodoꝝ in psalmo. xxxvij. egregiꝰ cō/
paratiue posuisse. Et in psal'. xxxix. in se/
cūdo versu. vicꝫ. Et exaudiuit ꝑces me/
as. ⁊ eduxit me de lacu miserie ⁊ de luto
fecis. lutus masculine pro lutum dixisse.
Et ī psal'. lxvij. ꝑstauit (vbi nos prestitit
dicimus) in glosa posuisse atq̄ꝫ ī psalmo
liiij. in versu. Tu vo hō vnanimis dux
meꝰ ⁊ notus meus in glosa ꝑdicaret ru/
des aīos eūdē scripsisse cōspicies. Et hie
ronimū in psal'. cxiij. in vsu. Celū celi do
mino terra aūt dedit filijs hoīm. quos il
li ꝑdicauerūt scripsisse cōperies. Cui si/
milis locutio in euangelio inuenit̄. pau
peres euangelisant̄. Et in psal'. xxxvi. au
gustinus dicit fenorat. atq̄ꝫ in psal'. liiij.
in versu. Et nō deficit Hieronymꝰ dic̄ fe
noraui. Itē hieronymꝰ. augustinꝰ. ⁊ cas
sidorꝰ in psal'. xlv. sonauerūt. Et ī psal'.
cxviij. in versu. exitus aquaꝝ deduxerūt
⁊c̄. Augustini lr̄a ⁊ trāslatio habet Exitꝰ
aquaꝝ descēderūt oculi mei. Et in versu
Clamaui ad te. saluū me fac. ⁊ greci ⁊ la
tini nōnulli codices hn̄t (teste Augusti/
no) clamaui te saluū me fac. In eodem
psal'. obprobriū nō opprobriū. ⁊ in textu
⁊ in glosa habes. Atq̄ꝫ in psal'. xxxvi. Cas
sidiori textus habet. Nec semē eius egē
tem pane. qd̄ in psal'. centesimo vicesimo
octauo. Cassidiorꝰ inter ideomata scp̄tu
re cēsendū deputat. videbis ⁊ tēptauert̄
vt Papias. nō tentauerūt. vt Huguitio
dicēdum docet. Et in psal'. cētesimo qua
dragesimo septimo in ver. Qui dat niuē
sicut lanā. ait niuis est homo cū recedit
a deo. ponēs niuis in ntō. quod tn̄ nō au
si ꝓpter indoctos īmutatum relinquere
quare pro eo nix posuimus. Hisq̄ꝫ simi/
lia hincinde reꝑire potes. Deniq̄ꝫ in qui
busdā collectis cōuertere deponētaliter
ꝓ cōuerti ponit̄. ⁊ semp auctorē pro au/
core scriptum imꝑssumq̄ꝫ in glosis offen
des. que si oīa emēdare conaberis. igno
rātiā tuā magis q̄ꝫ sciam in scriptis ostē
des. Videt̄ vero nobis ita defensanti
bus scripturā sanctā ab iniurijs grāma/
ticoꝝ calūniādi ac redarguēdi ꝯmodas/
se materiā aduersantibꝰ. dū em̄ difficul/
tatis cā vitāde multa alit̄ scripta q̄ꝫ nos
hodie scribimꝰ exēplis astruximꝰ. inter
ip̄a exēpla aliqua vitāda difficultate vi/
dētur grauida. veꝝ si habēde intelligen
tie facultatē. cām solā ac rōem eaꝝ locu/
tionū affirmassemꝰ. nō etiā sctōꝝ patruꝫ
canoniceq̄ꝫ ⁊ diuinissime scripture aucto
ritatē. calūniā istā merito incidissemus.
Si quos tn̄ aīo ꝯturbat. Cur si vborum
difficultas tātope fugiēda est. spūssctūs
ꝑ ꝓphetas. imo ꝑ apostolos nōnulla ob/
scurissime scribi voluerit: Illi hoc a no/
bis nūc responsuꝫ habeāt difficilima pla
nissimis verbis ⁊ cuilibet patentibꝰ esse

conscripta. neqꝫ eas difficultates ex ver/
boꝝ significatiōib⁹ sed occultatis sentē
tijs nasci. vt verboꝝ curiosa obseruatio
cultusqꝫ : deo ꝯtemptus. simplicitas ꝟo
eorundē. amata ꝓbaret̄. Ne vero mar/
garite preciosissime porcoꝝ terrerent̄ pe/
dibus. ⁊ sanctū daret̄ canib⁹ teste glosa
Math. vij. figuris ⁊ integiminibus vela
ta est scriptura sancta. Insup ſm Augu.
in ps. cxlvi. in versu. Qui opit celū nubi
bus. i. scripturā figuris ⁊ sacramētis. vt
haberent posteri serui dei quod interpre
tando influerent sup aures ⁊ corda au/
dientiū excipientiū saginā leticie spūalis
Uel ſm Cassiodoꝝ ibidem. vt sensus no
ster ad querendū incitet̄.

Quemadmodū sacra scriptura sit grā
maticaliter emendanda.

Is ce igit̄ quicunqꝫ ad rephen/
dendum vel emēdandū ꝓclivus
es. disce certe prius a sancto Au
gustino in libro de doctrina xp̄iana. Et
cassiodoro diuinarum institutionū libro
primo. capitulo. xiiij. ⁊ sequētib⁹ queād
modū sacri diuinarū litterarū libri emen
dandi sint. ⁊ cū plene didiceris. tūc ad li
mā manū extende. ⁊ q̄ elimāda dinosces
magna cautela reformes. Ita ꝟo ibideꝫ
Cassiodorus ille orator magnus docen/
dis ait. Nec illa verba in sancta scriptu/
ra tangenda sunt. q̄ interdū cōtra artem
quidē humanā posita repiunt̄. ſ autori/
tate multoꝝ codicū vendicant̄. Corrum
pi siquidē nequeunt. que inspirante dn̄o
dicta noscūtur. Et qm̄ interdū casus ge/
neraqꝫ nominū vel temporoꝝ. humanis
regulis nequeūt ꝯuenire. sed tū eoꝝ vsū
ecclesiasticus amplectit̄ ꝯsensus duorū
vel triū priscorū emēdatorumqꝫ codi/
cum autoritas inquiratur. Scriptum est
eīm in ore duoꝝ vel trium stabit oīe ver
bum. ⁊ presumi non liceat qd̄ diuino vē/
dicatur eloquio. Expetit eīm interdū pre
termittere humanarum formulas dictio
nū. ⁊ diuini magis eloquij custodire mē/
suram. Extra autoritatem vero sacri ca/
nonis libros sanctoꝝ patrum siue episto
las siue quecūqꝫ eoꝝ scripta sic emenda/
tor legat. vt correctiōis. eoꝝ magr̄is con
societ secularium litterarum. ⁊ vbicunqꝫ
disertissimis ꝓbatissimisqꝫ seculariū lit
terarum hoībus discrepare inuenerit. in
trepidus viciosa corrigat. Qm̄ viri su/
pradicti sic dicta sua composuisse credē/
di sunt vt regulas artis grāmatice quas
didicerāt custodisse iudicentur. eis exce
ptis locis in q̄bus se non obseruasse pro
testantur. Sicuti facit Augustin⁹ in psal
mo. xxxvi. dicens. Quid ad nos q̄d grā/
matici velint. Melius in barbarismo no
stro nos intelligitis q̄ȝ in nostra disserti/
tudine vos disserti eritis. Et Gregorius
in ꝓlogo moraliū vt ostendimus non se
cauere barbarismos ꝑdixit. ne dū aniad
uerteret exacte ꝟboꝝ vicia incideret for
sitan morum. Ex quib⁹ liquido apparet.
extra bibliam apta vicia in doctoꝝ scri/
ptis fore emendāda. q̄ aūt regulis artis
nō obuiāt etiā si aliter q̄ȝ iste priscianus
siue alius opinatus est scribunt̄ ⁊ q̄ scīē
ter sic posuerūt grāmatice artis ignari.
relinquēda sunt inuariata. Sacri ꝟo ca
nonis scriptura etiā a regulis artis grā/
matice soluta est ⁊ libera. quapropter dī
cit canon indignū. xxxviij. dis. Scriptu/
re canonice iste honor deferēdus est. vt
verba celestis oraculi nō restringant̄ sꝫ
regulis donati. Addidit ꝟo Cassiodor⁹
Si qua tū verba reperiant̄ absurde po/
sita. Aut ex his codicibus quos beatus
Hieronym⁹ in editiōe septuaginta inter
pretū emēdauit. vel q̄s ip̄e ex hebreo trā
stulit intrepide corrigenda sunt. ne vero
ꝓ libidor passim cuiqꝫ emēdandi licen/
tia cōcessa videretur. docuerūt patres ⁊
maiores nostri queādmodum quibusqꝫ
preceptis obseruatis caute emendatuꝝ
iri oporteat. Uñ ⁊ idē Cassiodorus sub/
dit. Merito eīm patribus nr̄is de hac re
maxima cura fuerit. ne tunica dn̄i salua/
toris (que scp̄turā sanctā figurauit) a
truculentis militib⁹ scindere nō liceat.
lectoribus subiaceat imperitis. Audiat
spūssctūs sincerrima. qui donauit. recip
at illabata qui ꝯtulit. Tunc nos fideles
sibi cognoscit. si dicta ipsius nulla ꝑsum
ptione carpamus. Ista o lector semp mē
ti habeto.

Qr psalterea ꝓpt̄ diuersitatē tp̄m solā
in verbis repertam non sunt emendanda.

Eterū nec illud silentio ꝑtereun
dum est. nanqꝫ ⁊ eadē verba ī di
uersis temporibus modisqꝫ ꝓpt̄
translationum varietatem in psalmorꝫ

codicibus posita legentē minime solici-
tent. vt alterū ex altero emendādū neces
sariū ducat. verbi gratia in psalmo nono
in futuro tpe exacerbabit dn̄m peccator
habet gallicana sed hebrea v̄itas ⁊ trās-
latio romana exacerbauit in p̄terito. Et
in p̄s. cxviij. in vau littere octauo versu
dicit̄ in translatione hebraice veritatis ⁊
exercebat in iustificationibus tuis in p̄-
terito. in gallicana vero trāslatione ⁊ ro
mana exercebor in futuro. dñ. Augustini
similiter littera p̄terite habet exercebar.
In psalmo quoqȝ. lxxxix. in tertio versu
⁊ dixisti ꝯuertimini filij hoīm. nr̄a trans-
latio. hebrea aūt veritas ⁊ dices ꝯuerti-
mini filij hoīm habet. Ita in eiusdē psal
mi alio quodaȝ versu inuenies in nostra
translatione verbū p̄teriti temporis vbi
hebrea veritas presens habere inuenit̄.
Sicqȝ ꝑ totū psalteriū in tēporibus mo
disqȝ verba reperiunt̄ plurimū varia si-
ne vicio derelicta atqȝ ex translationum
varietate autoritatē ⁊ defensionē haben
tia. ꝓptereaqȝ emendatione nulla corri-
genda. At v̄o ne scribentiū errore magis
q̄ꝫ transferentiū interp̄tatione varietatē
hanc euenisse suspiceris. testē tibi in me
dium sctm̄ Hieronymū ꝓducimus veri-
tatem hāc astipulātem in epistola ad Cy
prianū de expositione psalmi. lxxxix. In
cunctis em̄ inquit pene locis hāc habēt
septuaginta cōsuetudinē. vt qd̄ apud he
breos futurū ostendit̄ hoc illi quasi iam
factū ⁊ preteritū referāt. Aliter igit̄ Se-
ptuaginta. Aliter Hieronymꝰ noster ver
ba trāstulerunt. q̄ trāslatoꝝ autoritate in
uariata manere oportet. Qui ista legis
forsitan doctus ab emēdatione presum-
pta manum retrahes. aut cum timore re
uerentia ⁊ ꝓuidētia ad necessariā sctōrū
libroꝝ correctionē ꝓcedes.

Qꝫ psalteria ꝓpter punctoꝝ diuersam positionē solam nō sunt emendanda.

q Uoniā aūt nō solū dictionū ver-
boꝝꝫ in lectione verū punctoꝝ
⁊ virgularū sensus bn̄ distinguē
tium obseruāda ē ratio atqꝫ ad recte in-
telligendū. recta artificiosaqꝫ positio. sci
re oēs volumꝰ. nō oēs oīm psalmoꝝ ver
sus. ab oībus etiā sanctis expositoribus
vno eodēqꝫ situ ⁊ loco punctari. sed alit̄
aliterqꝫ eundē versum nōnūqꝫ punctus
virgulis ve distingui. diuersosqꝫ sed nō
aduersos inde sensus generari. Si q̄dem
punctationis varietatē. sequi plerunqꝫ
oportet sententie diuersitatē. Idqȝ sine
dei voluntate ⁊ prouidentia factū neq̄q̄
arbitramur. verum spiritussctūs ingrōrū
optimus ⁊ illustrator cordiū. ijsdem ver
bis quinimmo vno eodemqȝ. plura ⁊ si-
gnificans ⁊ docēs. vni sctō sensum vnū.
alij aliū. ⁊ vni plures ⁊ alij pauciores (si
cuti placuit ac pro captu intellectus vni
uscuiusqȝ) inspirans. oēs tn̄ a se inten-
tos fm̄ varios verosqȝ ⁊ necessarios. vl̄
vtiles sensus. varia eorundē sensuū pū-
cta distinctionūqȝ notas esse voluit. Un̄
etiā vt factū credit̄ religiones varie ec-
clesieqȝ diuerse ac hoīes quicunqȝ in di
uinis lr̄is studiosi alias atqȝ alias sctōꝝ
explanatōnes legētes. variata in pūctis
⁊ pausationū notis sentētias distinguē-
tibus. ꝑ totum fere mundū fecerint esse
psalteria. Proinde ista nō inutilis varie
tas. veritatē non minuit nec impedit vel
psalmoꝝ vel glosarū. nec suspectā reddit
ꝫ ampliat venustat atqȝ decorat. Est q̄p
pe iste soliꝰ scripture sctē honor ⁊ haud
paruus ornatus (nullis alijs litterꝭ aut
scientijs humano ingenio inuētis vēdi-
candus sed quo sola ipsa merito gaudet.
vtpote splendor lucis diuine. speculūqȝ
sine macula diuinitus inspirata) vnis (⁊
ita dicā) verbis variū. verū ꝑficuū ab in
spiranteqȝ deo intentū gestare et parere
sensum. Iste siquidē est (vt Origeni pla
cet) speciose eccl̄ie vestitus deauratꝰ. va
rietate circūdatus. Sensus em̄ spūalis
ait vestitus est deauratus. qui quoniam
pluralis est ⁊ varius ornatusqȝ. recte dr̄
varietate circūdatus. Eapropter Cassio
dorus noster de diuinis institutionibus
libro p̄mo ⁊ in fine psalterij. scripturā di
uinā potissimū psalterij pauoni pulcerri
mo ⁊ lapidi Topasio cōparans ait. psal-
teriū est quedā celestis spera. stellis den
sa micantibꝰ ⁊ (vt ita dixerim) quidā pa
uo pulcerrimus. qui velut oculorū orbi-
bus coloreqȝ multiplici ⁊ decora varie-
tate pingit̄. q̄ totiēs diuersos reddit co
lores corpis sui q̄tiens in eo defixus fue
rit oculꝰ intuētis. Eadēqȝ nā topasij eē
dr̄ vt variato q̄tiēscūqȝ intuitu color to
tiēs varius appareat. Ita in psalmis q̄ȝ

dū pura nitet veritas speciosa apparet ꝛ vera sensuū resplēdētiū varietas. Puenire aūt ꝛ istā pūctādi veritatē nō solū expositionū diuinitus inspiratarū diuersitate nouerim⁹. verūetiā trāslationū interptationū. vtilissima differētia. Quod astruere exēplis necessariū ant iustū putat̄. ne ꝓlixitas sit legenti onerosa. tā de variatiōe punctoꝝ ex trāslationib⁹ puenīente vnū. ꝙ̄ expositione diuersa. exemplum alterū sufficiat In psalmi. li. versu primo. translatio ex hebreo sic hꝫ. Quid gloriaris in malicia potēs. miscōia dei ē tota die. vbi post potēs pūctari necesse ē Sed in nostra trāslatione ante potens. Itē in psalmo. v. in versu deduc me dn̄e in iusticia. ſm vnā expositionē. ante diri ge bn̄ punctat̄. ſm aliā ante ꝓpt̄. ex vtraqꝫ etenim distinctiōe sensus reddit̄ bonus. Alia itaqꝫ ꝛ pūcta ꝛ verba romana hꝫ interdū translatio. alia gallicana alia hebrea. ꝛ nostra q̄ gallicana est nōnunꝙ̄ verbis ꝯmutatis trāslationē redolet romanā. interdū etiā hebreā. Quapropter admonitos eē oportet oēs ne ꝓpter verboꝝ aut pūctoꝝ diuersitatē ad emēdatōnem ꝓrūpant. ꝰ prius trāslationū diuersitate ꝛ sctōꝝ expositionib⁹ glosisqꝫ diuersis diligēter ꝯspectis quod emēdatione dignū inuenerit corrigāt ꝛ castigēt. Neqꝫ eīn ꝓpter exhortationē nostrā in emēdatos libros relinq̄ volumus. cū reuera ipi plurimū vitiati et scriptoꝝ ignorātia ꝛ inaduertentia legentiū. sūmope correctore indigāt. sed ne imperiti (vt solent) leui diuersitate vel verborū vel pūctorū ꝯmoti. solaqꝫ ignorātia impatiētes facti emēdare q̄ nesciūt moliant̄. atqꝫ emēdare se arbitrātes. emēdatos codices deterius viciēt. mēdososqꝫ magı̄ efficiāt hec cōmemoramus. In summa igit̄ piū legētē quēlibet admonem⁹ vt cautus ꝛ mature ac multa discretione ꝛ pietate viciata corrigat ac emēdet.

Nō istud psalteriū ꝓpter diuersitatē pūctoꝝ ꝛ ꝯcōnū solā nō sit ad formā aliorum emēdādū nec alioꝝ ad illud.

Um igit̄ q̄ vel inanis glı̄e cupidus vel ꝑsumptiōe tumidus aut indiscreta aut improuida deuotione solicitus queqꝫ legit emēdare festinat hortamur. ne occasione ex ista varietate accepta. vel ad verba nostri psalterij alioꝝ psalterioꝝ dictiōes. vel istius verba ad alioꝝ dictiones trāsmutatione laboret. verū prius discernet si pōt an psalterij sui eundē sensum quē nostri verba an aliū ꝯtineāt. Et siquidē eundē. nihil cause est cur immutet. Sin v̄o aliū non tn̄ alienū aut extortū ꝛ v̄itati dissonū sed pium verum vtilemqꝫ exhiberet sinat ꝛ verba sua intacta manere ꝛ nostra parit̄ non deleat. cum ita veritas alijs alijsqꝫ verbis eliquata. pulcrior vt diximus ꝓculdubio resplendeat. Nā ꝛ nostrū istud beatissimi antistitis brunonis psalteriū. in verbis quādoqꝫ cum hebrea veritate aut romana interptatione concordans. abvsitatis nostre gallicane trāslationis dictionibus dissonat. nec tn̄ ideo verba nostre vsitate trāslationi diuersa mutauimus in alia. Itaqꝫ nec illa vulgata verba in alijs psalmoꝝ codicib⁹ reperta iubemus nec debem⁹ trāsmutare in nostra nisi in glo. ꝛ ꝓpter glosam ꝯnexā ita faciendū doceret. Punctatio q̄ꝫ ex glosis Hieronymi Augustini ac Cassiodori. viroꝝ vtiqꝫ doctissimoꝝ ī isto psalterio facta atqꝫ nōnunꝙ̄ ex glosa vni⁹ aliter ꝙ̄ alteri⁹ faciēda in plerisqꝫ locis a cōi vsitataqꝫ pūctatōe discrepat. ꝰ nec ꝓpterea ſm nrām pūctationē alia corrigere psalteria suadem⁹ nisi prior pūctuatio sensū veritati ꝯriū aut ꝓrsus reddat ineptum. Sin v̄o puncta in quibuslibet psalterijs alijs. sen tētiarūqꝫ distinctōes (ꝛ vt paucis totū totū dicamus) siue etiā dictos ꝛ verba v̄itatis intelligēde sensum nō inficiāt. neqꝫ a vera bonaqꝫ intelligentia abducāt q̄n potius in eandē inducāt. sicut isti⁹ psalterij donec manet emēdatū v̄ba notasqꝫ ꝛ pūcta ſm alioꝝ psalterioꝝ exēplar etiā bene emēdatoꝝ fieri ꝓhibemus. ita alioꝝ Codicū pūcta ꝛ notas distinctōis sensuum ꝛ v̄ba recte emēdatēqꝫ positas. ad illi⁹ v̄boꝝ notarūqꝫ formulas traducere nō iubemus nec suademus. Nihil eīn obest vt ait Augu. xij. li. cōfessionū. cū diuersa in ijsdē verbis intelligi pn̄t q̄ tn̄ vera sūt si ali⁹ aliud sensērit. Idcirco si q̄s aliō senserit dauid aut quēlibet ꝓphetaꝫ vel autorē scripsisse ꝙ̄ ali⁹ sentiat. nihil mali ē dūmodo vtrūqꝫ verū ē. Quinimo nec oberit (ait Aug.) si

quisqꝫ conat̃ id in scriptura sancta senti
re qꝺ in ea sensit ille qui scripsit. Si hoc
sentiat qꝺ tu lux oim̄ veridicarū mentiū
ostendis verū esse. etiā si hoc nō sensit il
le quē legit. cum ⁊ ille verum nec tñ hoc
senserit. ꝓpterea vt cōmemorauimꝰ. san
cti dei oēs diuinitus inspirati. plura vera
in vno versu vidētes ac ad cuiuslibet ve
ri acomoda pūcta figētes ſm variā quo
qꝫ translationū diuinitus ꝯcessarū veri
tatem. alia ⁊ alia verba vniciuqꝫ vero de
seruiētia exponētes. varietatē illā reddi
derūt multū amabilē. Id igit̃ ī suo psal
terio qꝺ nos ī nr̃o sategimꝰ efficere q̄sqꝫ
studeat. vt punctis signisqꝫ ⁊ notis atqꝫ
verbis siue dictionibus verū sensum et
bonū ex approbatis doctoꝝ ecclie expo
sitionibus reddat. siue ille sit quē ⁊ alter
in suo psalterio expositū habeat siue ali
us: Sanctoꝝ igit̃ doctoꝝ glose expo
sitionesqꝫ diuerse verū ⁊ ꝑficue ac ex adi
pe scripture sancte ꝓdeūtes neminē a le
gendo absterreāt. q̄ velut celeste manna
diuersum delectabilēqꝫ ꝑ capacitate gu
stus vniuscuiusqꝫ saporē reddunt. Digi
tus etenim dei in eis ⁊ ꝑ eos scribens. q̄
corda singuloꝝ scrutans. multoꝝqꝫ lan
guoribꝰ antidota necessaria scp̄ture san
cte litteris occlusa ꝑ sanctos viros eius
dēqꝫ spūssancti pingmētarios adhibēs.
fracto alabastro. i. apertis ꝑ eorundē ex
positionē scripturis vngenta animaꝝ sa
lubrima effudat. ac ita varijs spūaliū sen
suū odoramētis. totā domū dei repleuit
vt adolescētule, q̄qꝫ odore illo suauissi
mo tracte. refecte atqꝫ ꝯfortate. estuanti
desiderio nimioqꝫ amore ad āplexꝰ illiꝰ
alacriter currāt. Cuilibet igit̃ fastidiēti
māna. saltem bonus odor iste variaꝝ ex
positionū nō sit in mortē sed in vitā eter
nā. Ne vero de nostro inflexisse nos ali
quid videamur ꝙ ipsam scripturā sanctā
alabastro cōparamus vngenti. Origenis
verba ī psalmo nonagesimo scripta attu
limus ista. habemꝰ inquit thesaurū istū
in vasis victilibus. habemus thesauꝝ di
uinum in verbis vilissimis.

Quoꝝ sint glose ī hꝯ psalterio posite ⁊
q̄d lr̃e capitales ī glos̃ posite significēt.

P Ostremo ne glosularū margina
lium ad psalmos impssaꝝ igno
ret̃ aut leuis estimet̃ auctoritas
earū nomia autoꝝ fide dignissimoꝝ assi
gnare curauimꝰ. Sed ⁊ ne integre scri
pta eorūdē noia totiēs repetita impsso
ri essent oneri legētibusqꝫ quibusdā etiā
tedio. ipoꝝ nominū capita ⁊ pmas lr̃as
decisas cuilibet glose proponere malui
mus. hoc ipo significare volētes legenti
bus. vt cuicūqꝫ glose lr̃am H ppositam
cernerēt. eā vsqꝫ ad finē eiusdē vel alte
rius autoꝝ nois primā lr̃am sancti Hie
ronymi esse nossent. Cui vo A lr̃am pno
tatam viderēt. eā esse Augustini sancti vl
ad finē vel ad aliā alterius autoris nois
primā lr̃am scirēt Cui aūt glose C lr̃am
preesse ꝯspicerēt eā esse magni senatoris
ac oratoris Cassiodori eque vsqꝫ ad ca
pitalē alteriꝰ nois lr̃am seu vsqꝫ ad finē
(si nulla in eodē versu lr̃a sequit̃) nō du
bitarēt. Si cui vo glose B lr̃am pmissaꝫ
intuerent̃. eā esse Bede venerabilis pre
sbyteri intelligerēt. Eā qꝫ glosam cui G
lr̃a prelata est Gregorij magni esse. eadē
lr̃a indicaret. Verū vni dūtaxat (si bene
memini) glose scꝫ prime ī toto psalterio
B lr̃a ppōnit̃ Et ad modū paucis glosel
lis. G lr̃a pscripta inuenit̃ reliq̄s oibus
vel A vel C vl̃ H ppōnit̃. Et plerūqꝫ vni
glose vna istaꝝ lr̃aꝝ. nōnunq̄ due. q̄nqꝫ
etiā etsi rarissime tres ppōnunt̃ indican
tes glosam istā vel vniꝰ illoꝝ vel duorū
aut etiā triū esse Hieronymi. s. Augusti
ni ⁊ Cassiodori. Est quoqꝫ inuenire vnā
glosam in duobꝰ vel tribꝰ istis autoribꝰ
cuius tñ solum vniꝰ nois auctoris pma
lr̃a ppōnit̃. Qꝺ vel factū ē ꝓpter eandē
causam ⁊ rōnem qua nominū solas lr̃as
autorū positas diximus. vel quod istorū
vnus autoꝝ alium idē scribentē secutus
fuerit atqꝫ ideo necessariū nō fuerit com
memorari vtrūqꝫ vel oēs. Expssimꝰ vo
⁊ assignauimꝰ nōnunq̄ oim̄ quoꝝ glosa
est autoꝝ lr̄is suis nomia. vt qꝺ iam dixi
mus vnā vicꝫ glosam esse pluriū euiden
ter ostenderet̃ ⁊ intuentiū oculos exem
plaris ostēsio delectaret. Sūt vo lr̃e iste
autorū maioribꝰ capitalibꝰ nigro colore
tum ꝑꝑ earū euidentiā ⁊ opis ornamētū
impresse. tum vt ⁊ legēti confusio omis
tolleret̃ ⁊ querenti ocius occurreret qꝺ
quereret. Ceterū ⁊ hoc latere neminē vo
lumus. vbicūqꝫ H littera glosis prepo
nitur ⁊ Hieronymū indicat earū esse au

Utilitas psalmorũ

ctorem. posse ⁊ Origenẽ ꝑ intelligi vere earũdem glosaꝝ fore autorẽ. ꝑter glosas vltimã in q̃nto psalmo sup ver. Deduc me. que est Hieronymi in ep̃la ad Sumniã ⁊ fretulã. Sicq̃dẽ in istius cõmẽtarij prologo sup psalteriũ (ex quo ꝯmẽtario iste glose Hieronymo ascripte sunt excerpte) hieronymus fatetur se. que origenes super psalmos latius disseruerit in thomis ⁊ omelijs. ⁊ ipe digna lectõe arbitrabat̃ in hũc angustissimũ ꝯmẽtariolũ retulisse Sũt itaq̃ glosule iste hieronymo assig̃te ⁊ Origenis ⁊ hieronymi illi⁹ vt autoris istius vt trãslatoris. ⁊ cõpilatoris. Inde ⁊ sibi honor nõis iste merito concessus putat̃. vt glosis origenis nõ origenes. ſ3 hieronym⁹ prescriberet̃. veluti qui superflua amputãs. ⁊ vtilia hincinde dispersa colligẽs examinata pri⁹ ⁊ digesta in vnũ volumẽ ⁊ ꝯmẽtarium laboriose ꝯgessit. Uidetur q̃3 origenis in psalterio exim⁹ abbreuiator hieronym⁹ sicut ⁊ btĩ augustini. magnus Cassiodorus. ꝓpter quod ⁊ glosulis paucis exceptis quas ipe Cassidiorus post Augustinũ nouiter inueit. (vt testatur in ꝓlogo psalmoꝝ) oẽs glose cassidiori in sentẽtijs sanctissimi sunt p̃ris Augustini. licet verba ꝓbentur esse Cassiodori. Qui igit̃ noss3 in quib⁹ glosis cassiodorus nõ declinaret a s̃nia magni p̃ris augustini. intrepide allegando cassiodoꝝ allegeret ⁊ Augustinũ. Ueru3 q2 hoc nisi frequẽter Augustinũ sup psalmos legẽti scitum esse nõ poterit. sufficiat discretionẽ inter eas nesciẽti. glosam eã cui Cassidiorus ꝓscribitur se scire et allegã do dicere ꝙ sit cassiodori qnã nescit esse augustini.

Que sit vtilitas sũmarioꝝ ac thematum Collectarũq̃ atq̃ qui psalmi sint alphabethodes quidq̃ nigre littere sũmarijs ꝓposite significẽt.

Themata itẽq̃ psalmoꝝ siue sũmarij quib⁹ succincti⁹ materia atq̃ psalmoꝝ oĩm ꝯtinentia. ⁊ autoris intẽtio ꝯprehẽditur. ac post psalmoꝝ titulos. ꝑ modũ rubrice vt tituli impꝛ̃ssi psalmis ꝓponũtur. eoꝝ sunt autoꝝ quoꝝ lr̃e nigre illis capitales preposite nõia indicãt. i. cassiodori. hieronymi. bede. hieronymi q̃do paucis q̃ ⁊ origenis putãtur. Bede q̃3 sunt nõ multi. ⁊ si plures q̃ hieronymi Cassiodori vero ꝑ maxima. ⁊ fere oẽs iste sũmarij ⁊ themata esse probãtur. Quoꝝ vtilitate3 haud minimã existimem⁹. cum plerũq̃ etiã sine glosis nedum ad intrãdum intellectu psalmũ ianuã aperiãt. verum etiã vl̓ totum vl̓ eius partẽ maximã intelligibile3 efficiãt. Collecte insup in fine psalmorum aut circa finẽ posite. ad eosdẽ psalmos quoꝝ finem obseruãt ⁊ decorãt ꝑtinẽtes quasi in sũma (preter oõnis ꝟtutem ⁊ vtilitatẽ) psalmoꝝ etiam materiã demonstrãt. vt duplici vtilitate ꝯmẽdabiles sese reddãt. vtpote quib⁹ q̃si quibusdã epilogis psalmoꝝ cõtinẽtia notificetur. ac deus fideliter exoratus reddatur propici⁹. Demũ iã nec illud silentio ꝑteriũdum arbitramur. Ius illud questum esse atq̃ ꝑscriptum ex multis pauca excerpẽtibus. vt intercisa longa verborum serie: breuiori habẽde sentẽtie quãdoq3 verbũ mutuẽt. ne impfecta aut obscura relinquat̃ excerpta oratio. ita is q̃ quondã istas glosulas ex multis patru3 dictis veluti virẽtibus pratis flosculos paucos elegãter excerpserat. sententias nõnunq̃ potius q̃ verba autoꝝ assecut⁹ composuit. vt ⁊ breuitas quesita sensusq3 nihilominus integritas simul custodiretur. Quo factum est licet rarissime ⁊ fortasse vix terdecies. vt glose alicui⁹ nõ verba oĩa ſ3 sensus ⁊ sententia autoris sic prescripti. Alĩs vero etiã verba singula nõ solum sentẽtia est ꝑsignati autoris Si quis igitur curiosius in originalib⁹ eoꝝ glosaꝝ codicibus ꝑquisierit. ⁊ ita vt dicimus factum inuenerit. non ad cõuicia ⁊ calũnias fidelis excerptoris eat. si in aliqua glosella autoris nõ oĩa verba reperiat. verũ magis industriam abbreuiantis (qui potuit verboꝝ omissorũ integram sentẽtiam cõtinua ⁊ grata atq3 decora breuitate tenere) admirãdo collaudet. Plura diximus verũtamẽ nõ oĩa que volumus ⁊ que dicere hic expediret. Scimus certe scimus si dicẽdis ſ3 finem facere ⁊ quod sequitur tacere] decreuissemus. clamitassent sub precordijs multorum cogitationes. Cum sint psalmi mlt̃i preter. cxviij. alphabethodes. i.

litteris alphabeti in ỽsibus distincti. vt est. vicesimusquart⁹. tricesimustertı⁹. tricesimussext⁹ cẽtesimusdecim⁹. cxi. cẽtesimusquadragesimsterci⁹. cẽtesimusqua/dragesimusquart⁹. cur istoꝝ psalmorum nulle lr̃e sue aut eaꝝ noĩa interposita. sicut cẽtesmodecimoctauo fuerit. Sed et nobis tacẽtibus respõdet ill'hieronym⁹ in psalmo cẽtesimoundecimo. ⁊ beda p⁹ eum his verbis. Deniq; ⁊ septuaginta interp̃tes q; aliquis in his lr̃is scrupul⁹ nascebatur. ponere in trãslatõne hebreas lr̃as noluerunt. Ipa est rõ cur ⁊ nos dubia pro certis apponere formidam⁹ Cui vero hec rõ displicet ad psalteriũ suũ illorum psalmoꝝ alphabeti lr̃as cõpingat nos em̃ de his alijsq; questionib⁹ disputare ⁊ scribere etiã carta vetat ꝓpterea ꝙ q; ⁊ ꝑmonitionib⁹ auisatiõib⁹ instructionibus rñsionibus atq; apologie toti finem dare volumus. Reliqua em̃ que vel oportune vl' necessario dicẽde restant sequentiũ prologoꝝ sufficiẽter docet institutio. Non ignoram⁹ autẽ ml'torũ nos maliuolẽtiã ori ista p̃fatione ⁊ apologia exponere. detractionisq; faucib⁹ escam ⁊ inuidie ignibus fomitez ministrare. verum. quia laudis vitpationisq; suspicione nihil boni vl' faciendũ vl' omittendũ est. veritatiq; falsam hoĩm amicitiã cedere oporteat. simpliciũ mentib⁹ erroriq; ⁊ seductõni facile patentib⁹ his monitis. atq; auisamẽtis occurrere volum⁹ ⁊ sb/uenire. Ne si dicẽda hec silentio trãsisse mus. incauti nimirũ ⁊ earum rerũ igna/ri. recta ⁊ bene posita. male corrigendo viciarẽt. ac aliud dicentib⁹ nimis credulas aures ꝯmodantes. libris ꝗ; optime correctis. atq; autorib⁹ iniuriã actitarẽt. veritatẽ deniq; que deus est offendẽtes sibiq; eam petrã scandali ⁊ ruinã faciẽdo. inde ante periculum inciderẽt. vnde releuari debuissent. reatusq; sui inde reportarẽt penã vnde veniã animeq; salutem referre potuissent. Cum igitur labor iste totus ad salutẽ tendat. nõ ad interitum aĩaruz. salusq; aĩarũ ad gl'iam datoris earũ. consultius diximus rudiloquio isto earũdem aĩarũ p̃uenire p̃iculum. salutẽq; ac dĩ gl'iaz ꝑmouere ꝙ; incauto atq; nociuo nr̃o silentio simplices incautos atq; indoctos inflatis hominib⁹ decipiẽdos exponere. diuinisq; libris ⁊ litteris imo eaꝝ auctori sp̃uscto iniuriã irrogari. eum deniq; facere ad irã ꝓuocari. per quẽ solum iustam dei irã placari. ac peccatoꝝ veniã sperare iubemur ⁊ possum⁹. Ueritas quippe ait. Qui peccat in patrem filiumq; remittetur ei ve/niam precari. Qui vero contra spiritũ sctm̃ verbuz dixerit. neq; in hoc sec'lo neq; in futuro ei remissio dabitur. Ne igit' indignationẽ dei p̃sumptuosi incurrant monitis his facile acquiescãt ne nõ acq/escendo ⁊ opus dei violãdo nõ deo psallant. sed magis ip̃m psallẽdo offendant. frustra em̃ psalmoꝝ verba ore resonant. si cordi discordãt ⁊ moribus dissonant. Propterea psallãt om̃es corde. psallãt ore. psallãt ⁊ opere quicũq; hoc psalterium legerint orauerit. vl' psallerint. vt mereãtur in summo celoꝝ habitac'lo cũ celestibus ⁊ angelicis spiritibus illorum ⁊ nostrũ atq; omniũ rerum creatorẽ vnuz verũ eternũ ac summe bonũ in trinitate deuz laudare benedicere ⁊ gl'ificare eternaliter ⁊ feliciter. Mementote queso etiam eius propter deum in orõnibus v̾is om̃es qui in hoc psalterio vobis dure laborauit.

Incipit ep'la beati Hieronimi ad paulam ⁊ Eustochium de psalterio. qḋ rursus s̄m editionem septuaginta correxerat. In qua docet quid sit obel⁹ ⁊ asteristus.

P Salterium rhome dudũ posit⁹ emẽdarã. ⁊ iuxta. lxx. interp̃tes (licet cursim) magna illud ex p̃te correxerã. Qḋ q; rursum videtis o Paula ⁊ Eustochiũ scriptorũ vicio depprauatũ. plusq; antiquũ errorẽ ꝙ nouã emẽdationẽ valere. cogitis. vt veluti quodã nouali scissum iã aruũ exerceam. ⁊ obliqs sulc' renascẽtes spinas eradicẽ. equũ esse dicẽtes. vt qḋ crebro male pullulat. crebri⁹ succidat. Uñ ꝯsueta p̃fatõe ꝯmoneo tã vos (qb⁹ forte labor iste desudat) ꝙ eos ꝗ exẽplaria hẽe istiusmodi voluerint. vt que diligẽter emẽdaui cũ cura ⁊ diligẽtia trãscribãtur.

Notet aũt sibi vnusquisq; vel iacentem lineã vel signa radiantia. id est vel obelos ÷ vel asteriscos ⁜ Et vbicunq; viderit ỽgulã p̃cedẽtẽ. ab ea vsq; ad

tria puncta que impssimus:.sciat in.lxx.
trāslationibus plus haberi.vbi aūt stel/
le similitudinē pspexerit.ō hebreis volu
minibus additum nouerit eque vsq ad
tria puncta. iuxta theodotionis dūtaxat
editionē.q̄ simplicitate sermonis.a.lxx.
interpretibus nō discordat.Hec ergo vo
bis z studioso cuiq me fecisse sciens nō
ambigo multos fore.qui vel inuidia vel
supcilio malent cōtemnere preclara q̄ vi
dere. z turbulento magis riuo q̄ de pu/
rissimo fonte potare. Hieronymus q̄z
in epistola ad Sumniam z fretulā de dif
ferentia septuaginta interpretū z hebrai
ce veritatis . de obelo et asterisco sic ait.
vbi quid minus habet in greco z trans/
latione septuaginta ab hebraica veritate
Origenes de translatōne theodotionis
addidit. z signū posuit asteriscum.id est
stellam.que quod prius abscōditū vide/
batur illuminet z in mediuz pferat.Ubi
autem quod in hebreo non est.in grecis
codicibus inueuit.obelum.id est. iacen
tem posuit virgulam.quā nos latine ve/
ru possumus dicere.quo ostendit iugu/
landum esse z confodiendū quod in au/
tenticis libris nō inuenit.Que signa et
in grecorum latinorumq poematibꝰ in/
uenimur. Uerum ne existimaret vel nul
la necessitate vł vtilitate ista signa oppo
sita addidit beatus Hieronymus in ea/
dem epistola dicens . Que signa scilicet
obeli asteriscíq siue(vt papias dic)aste
rici dum per scriptorū negligentia a ple/
risq quasi supflua relinquunt.magnus ī
legendo error aborit.Nemo igit teme/
re despiciat quod ignoratum etiam dam
num affert.

Hieronymus de dyapsalma siue dya/
psalmate ad ruffinū.alias ad marcellam
intitulata epistola.

Que accepis reddenda cuz fenore
q sunt.fortisq dilatio.vsurā partu
rit.De dyapsalmate nostrā sentē
tiam flagitaras.eple breuitatē causati su
mus. z rem libri non posse explicari lr̄is
pretexuimus. verū quid pdest taciturni
tas mea. cū in eo maior tibi cupiditas si
lentio pcitet. Ita q ne te diutius trabā
babeto pauca p pluribꝰ.Quidā diapsal
ma cōmutatōnē metri dixerūt eē.alij pau
sam spūs.nōnlli altreriꝰ sensus exordiū

Sunt z q̄ richmi distictionē.z qz psalmi
tunc tp̄is iuncta voce ad organū canebā
tur.cuiusdā musice varietatis.Nobis ni
hil hoz videt.cū aquila qui verboz he/
breoz diligētissimus explicator ē. Sela
(hoc est dyapsalma)semꝑ transtulerit.et
inueniamus in psalmoz quoq fine dya
psalma positū.vt est illud in tertio dētes
peccatoz cōtriuisti. dñi est salus.z super
populū tuū bñdictio tua.Sela.i.semper
Et in.xxiij.Quis est iste rex glie.dñs vir
tutū ipse est rex glie.Dyapsalma.hoc est
sp. Et cōtra in psalmis multoz versuum
penitus inueniat. In.xxx.videlicet.vi.
z.lxxvij. z.c.xviij. Rursus nōnꝰ psalmꝰ
distinguat cātico dyapsalmatis.cū vtiq
sic q̄busdā placet dyapsalma esse iudiciū
silētij nō possit. ex q̄ animaduertimꝰ hoc
verbū supiora z inferiora cōnectere. aut
certe docere sempiterna esse q̄ dicta sunt
vt est illud in tertio psalmo.Multi dicūt
aīe mee nō est salus in deo suo,semper:z
rursum.voce mea ad dñm clamaui.z ex/
audiuit me de monte sancto suo. semper
Et in quarto . vt quid diligitis vanitatē
et q̄ritis mēdaciū.Sela z infra. Que di
citis in cordibꝰ vr̄is.z in cubilibus vr̄is
cōpungimini.sp.Et ī abacuc.Deꝰ ab au
stro veniet.z sctūs de mōte pharan.sp.z
infra.Juramēta tribubꝰ q̄ locutꝰ es.sp.

Scire aūt debes apō hebreos ī fine li
broz vnū e tribꝰ solere subnecti vt aut
amē scribat.aut sela.aut salon qō exprī/
mit pacē.vñ z salomō pacificus dr̄.Igit
vt nos solemꝰ cōpletis opusculis ad di/
stinctionē rei alteriꝰ subseq̄ntis mediuz
interponē explicit.aut felicit. aut aliqō
istiusmodi. ita z hebrei ea q̄ scripta sunt
roborāt: vt dicāt amē.aut in sempitnū z
scp̄ta z scribēda pmeorāt.vt ponāt sela.
aut trāsacta felicit ꝓtestant.pacē ī vltio
subnotātes. Hec nos ō intimo hebreoz
fonte libauimꝰ. fi opinionū riuulos. pse
quētes.neqz erroz(q̄bꝰ totꝰ mōs exple
tus ē) varietate pterriti.ſ cupiētes z sci
re z docē q̄ vera sunt. Qō si tibi nō vz
onorosū q̄d origenes ō diapsalmate sen
serit.verbū interptabor ad vbuz.Cuidā
scribēs se interrogāti.q̄d sibi vbū vellet
diapsalmat ī psalmis.vł ad quā referat
vtilitatē.int cetera ait.Et qz nouicia in/
iusta contemnis. saltem veteris vini au/

ctorltate ducarl. Sepe requirēs causas cur in quibusdā psalmis interponat dyapsalma. obseruaui diligentissime in hebreo. et cum greco contuli. inueniqz quia vbi lingua hebrea: sela. greca vo habet semp. aut aliqd istiusmodi. ibi. lxx. et theodotion et simmachus transtulerūt dyapsalma. Necqz vo nocet exēplis affirmare qd dicimus in septuagesimoqrto psalmo cuius principiū est. Cōfitebimur tibi deus cōfitebimur tibi et inuocabimus nomen tuū. post illud ergo confirmaui colūnas eius. apud. lxx. et theodotionē et simmachū est dyapsal. p quo apud aquilam ponderaui colūnas eius semp. In quinta aūt editiōne ego suz q paraui colūnas eius semp. In sexta vo cōfirmaui columnas ei9 iugiter. Porro in hebreo habet postamuda qd ē colūnas eius. Sela. Et rursum. In. lxxv. cui9 principiū est. Notus in iudea deus in isrl magnū no. ei9. inuenim9 apud. lxx. et theodotionē. post scutū et frameā et bellū. dyapsalma. apud simmachū post clippeū et gladiū et belluz silr dyapsalma. Pro q apud aquilā post clippeū. et gladiū et bellū semp. In sexta vo post scutum et gladiū et bellū: in finē. eratqz rursuz i hebraico post omola ama quod est bellum. Sela. Et in eodē psalmo. Post illū locum vt saluos faciat mites terre. in septuagita dyapsalma. Apd simmachū similiter dyapsal. et apud aqlam semp. necnō et apud quintā. in sexta vo: in finē. Et in hebraico erat p9 amea res quod est mites terre. Sela. Atqz ita cū talem vniuscuiusqz opinionē repissemus. hec annotauim9. vtrū aūt cuiusdā musice cantilene atqz richmi. immutationem qui interptati sunt. dyapsalma senserint aliud ve intellexerint. tuo iudicio relinquo. Hucusqz Origenes. cuius nos maluimus in hac disputatione dūtaxat impitiā seq qz stultā hec sciam nesciētiū.

Quid sit dyapsalma. Cassiodorus.

Inter expositores psalmoruz de hoc nomine. quedā nosciē puenisse diuersitas. Hieronym9 hebraice lingue doctissim9 inqsitor cōtinuationem spūssancti esse confirmat. ob hoc qz dyapsalma significet sp. Beatus aūt Aug. rerū obscurarz subtilissimus indagator (int ardua sine offensiōe discurrēs) hanc si potius ptē elegisse cognoscit. vt magis diuisio eē videat. nominis ipius discutiēs qualitatē. Simpsalma quippe dicit greco vocabulo. vocū adunata copulatio. dyapsalma vo sermonū rupta cōtinuatio. docens vbicūqz repertū fuerit aut psonarū aut rerū fieri pmutationem Merito ergo tale nomē illic interponit vbi vel sensus vel psone diuidi cōprobatur. vnde et nos diuisiōes congrue faciemus. vbicūqz in psalmis dyapsalma potuerit inueniri. Reliquas aūt put datuz fuerit indagabim9. vbi tamē auctoritas huius nominis nō potuerit inueniri.

Qr dyapsalmatū numerus et situs demonstrari non possit.

DE dyapsalmatib9 vo et illud addere vtile visum ē correctori. qr in isto psalterio (sic eni ecclesiastico vsu nominat vt ait Augu. in prologo psalmi. cxviij.) alijsqz oibus antiqssimus. omnia diapsalmata in fine versuum ponunt. Sed fm translationez psalterij beati Hieronymi ex hebrea veritate et ei9 intentionē nōnulla quoqz in medio versuum ponenda vident. Sicut in psalmo quadragesimoquito in versu. Fluminis impet9 letificat ciuitatē dei: dyapsalma. Et in psalmo. xlviij. in versu verūtamen deus redimet animā meā. dyapsalma de manu inferi cū acceperit me. Atqz i psalmo. lxxij. in versu. Donec intrem in sanctuariū dei. dyapsalma. Cur vo Cassiodorus alijqz i hoc doctissimū hieronymū non secuti. in fine eorundē versuū maluerint qz in medio ponere diapsalmata. docti diligētisqz cuiusqz legētis ingenio relinquēdum esse melius iudicaui qz meaz in hoc improbatā ferre et legētib9 exponere sententiā. Plura aūt in medio versuum reperisse me non memini. si tamen diligētior eorū inuestigator siue hebreis grecis ve siue latinis codicibus plura repererit in medio versuum posita. par de eis sicuti de istis ratio habēda est. Demōstrare qqz posse nemo arbitret quēqz siue etiā latinas seu grecas vel hebreas litteras callentem dyapsalmatū situm et loca quibus inserenda sunt. vel quo ad versus. vel quo ad psalmos. siue etiam quo ad eorum numerū infallibili regula et ratione habendum cum id a spiritu-

sancto nondum probetur reuelatum. & alij codices plura. alij pauciora in eodē psalmo. alij in vno psal. nullum. alij in eodem psal. plura. alij in vno eodemq; psalmo numero paria. situ vero dispa- ria. & alijs & alijs vsibus hēc inueniant̄. Ideo cū eorū nūerum positionēq; nec sā- cti atq; doctissimi viri ant̄ nos dephēdere potuerāt. nemo a me exigat vel expectet. qd vel Hieronimū vel origenē. augusti- nū. Cassiodorū oēs doctissimos docuisse nō īuenerit. docerique si possit nisi exēpla riorū auctoritate vetustiorū nūerosiorūq; consonantia & cōueniētia eorūdē. vn̄ mihi sufficiat sicut augustino ex exēplarib⁹ ve tustiorib⁹ pluribusq; probare qd in n̄ro impressum inuenit̄. fatetur nēpe augusti- nus in. cxviij. psalmo. necnon alijs psal- mis se collatis multis exēplarib⁹ vix in vno qd voluerit qdq; quesiuerit repisse. & ita sese emēdata fecisse exēplaria. & q̄s igitur a me sciolo & illorū compatōne ce- cutiēte & nō estimādo. plus requiret. aut ibi demonstrationē vbi esse nō pōt expe- ctabit. Fateor em̄ & ego eā me ī dyapsal matū & nūero & situ quā potui nō paucis hebdomatib⁹ laboriosam fecisse diligē- tiam. nec tn̄ certū vnūq; sumē numerum nec sitū eorū positionēq; inuariatā vl' in duob⁹ codicib⁹ etiā antiq̄ssimis cōperis se Essz. vo ad eorū emēdatōez & grecorū & hebreorū exēplariorū copia. atq; illarū lit terarū quas ego ignorare me cōfiteor sci entia plurimū necessaria. Quis si codici bus grecis hebreisq; ista varietas insit. que n̄ris accidit. par in illis sicut in n̄ris latinisq; codicib⁹ labor sudorq; & incer titudo quereti occurreret. qd aūt latinis codicib⁹ euenisse videm⁹. grecis q̄z & he breis accidere potuisse q̄s negabit?

Cumq; nulla alia demōstratione eorū vel nūerus vel locus nisi librorū veterū ac scriptorū auctoritate possit h̄ri visis nō minus sex exēplarib⁹ veterib⁹ (quorū duo quadringētos duratōe excesserūt an nos) Origenisq; cōmētario Hieronymi etiā ep̄lis & trāslationib⁹. Augustini q̄z in psalmos voluminib⁹ atq; Cassiodori magni illi⁹ senatoris in psalteriū q̄nqua gens signaui locis suis singula inpri- mēda. & nūerum eorū. lxx. sc̄z &. v. que in prologo ante quadringētos q̄z annos & vt arbitror ab his cōscripto q̄ nam sine cā ista numero eorū sūmā cōstrinxerūt dep- hendi inuiolatū cōseruaui. nolens eū vel ex alijs codicib⁹ nō tot habētibus minu ere vel ex alijs plura ponētibus augere. que etiā augeri minui ve posse. & qua rō- ne & cuius auctoritate nō inueni. ratus q̄z sacratū istum nūerū pluriū exemplario rum & vetustiorū quaterq; centū annos habentiū esse securius tenēdum. quā ali um in nullo vel codice vel auctore reper tum & quē probare nō possem. scriptorū q̄z auctū forte minutū ve errore cōstituere Sup illum vero dyapsalmatū numerum predictū quatuor dūtaxat supflua ab an tiquis iudicata. obelis effodienda signa ta sunt. primū in psalmo secūdo post ver sum. Astiterūt reges. Secūdum in psal- mo. xxxiij. post verbum. diuites eguerūt. Tercium in psalmo. lxxv. post versū. Cū exurgeret. Quartū in psalmo. xciij. post versum. Quo adusq; iusticia &c. Istis itaq; quattuor dyapsalmatib⁹ ademptis & obelatis. nūerus restat eorū prefinitus q̄nq; vicez &. lxx. Canticorū autē nullū habet dyapsalma preter abacuc canticū qd duobus dyapsalmatib⁹ vt dixit Hie- ronymus in epistola de dyapsalmate insi gnitum est. Cuius causam Paulus epi- scopus Burgensis sup abacuc in additi one ad postillā Nycolai de lyra assignās dicit. quoniā hec abacuc oratio (quā cā- ticum dicimus) ad modum psalmorū da- uid. qui inter ꝓphetas expressius de my sterijs xp̄i deuote cecinit cōposita est. Et subdit vnde & ꝓuilegio singl'ari magno ac admirabili psalmi prediti sunt. quod in om̄i sacra scriptura non inuenit̄ dya- psalma nisi in psalmis & in hoc cantico. ꝓpter quod & in hoc illud canticum alia cantica ꝓcellit. q; q̄m̄ & de xp̄i gestis grā dia velat mysteria. solum sit dignū dya- psalmate. Qd autē grece dr̄ dyapsalma. hebreo sermone sela dr̄. & in latinū tran- stulit Hieronym⁹ semp. Nā qd hebraice sela. grece dyapsalma dr̄. latine dicat̄ sp

Quid sit psalterium & psalmi qu are dicātur. Cassiodorus.

Psalterium est (vt Hieronym⁹ ait) in modum delte litterefor- mati ligni sonora cōcauitas. ob esum ventrē in superiorib⁹ habens. vbi

cordarũ fila religata disciplinabilit᷑ ple/
ctro ꝑcussa. suauissimã dicũtur reddere
cantilenã. Huic citare positio videt᷑ esse
cõtraria. dum qđ ista in imo continet. il/
lud cõuersa vice gestat in capite. Hoc au
tem genus organi canorꝝ atqꝫ singulare.
aptatur corpori dñi saluatoris. quoniaꝫ
sicut istud de altioribꝰ sonat. sic ꝛ illud.
gloriose institutiõis sup̃na concelebrat.
Sicut ip̃e in euãgelio dicit. Qui de ter/
ra est. de terra loquitur. qui autẽ de celo
venit. que vidit ꝛ audiuit testatur Unde
quidã ꝛ hoc opus dauiticũ psalmos di/
ctos eẽ p̃finiũt. qꝛ de sup̃no culmĩe reto
nare noscũtur. Cognosce vero ꝙ isti tm̃
pro excellentia sui dicant᷑ psalmi. q̃ hoc
volumine continẽtur. Psalterium qꝫ eẽ
genus musicorꝝ. Daniel ꝓpheta testatur
inquiens. vocẽ tube. fistule. sambuce. ci
thare. psalterij. ꝛ simphonie. omisqꝫ ge/
neris musicorꝝ. Nã ꝛ paralipomenon ex
ponit. cum dicit de lignis tynis gradus
factos in domo dñi. ꝛ in domo regia. ci/
tharas qꝫ ꝛ psalteria cantoribus. hoc in
strumentũ musicum psalteriũ. s. apud he
breos dicitur nablum. Quod tamẽ in su
pra scripto libro frequẽti repetitõne vul
gatum est. Ip̃m vero psalmũ grecũ con/
stat esse vocabulũ. quẽ dictum quidã vo
lunt ab aptopsallin. hoc est a tangendo.
Nam ꝛ psalterias citharedas vocamus
docto pollice modulatões musicas expri
mentes. Psalmus vero est cũ ex ip̃o
solo instrumento musico. i. psalterio mo
dulatio quedã dulcis ꝛ canora ꝓfundit᷑
Canticũ qꝫ est quod ad honorem dei
canitur quãdo quis libertate ꝓprie vo/
cis vtitur. nec loquaci instrumẽto cuiqꝫ
musico consona modulatione sociatur.
Hoc est ꝙ etiã nũc in diuinitatis laudi/
bus agitur. Psalmocanticũ erat. cũ
instrumẽto musico p̃cinente. canẽs cho/
rus sociatis vocibus acclamabat. diui
nis dũtaxat sermonibꝰ obsecutis

Canticum psalmꝰ erat cũ choro ante
canẽte. ars instrumẽti musici in vnã con
uenientiã comitere raptabat᷑. Xbaqꝫ him
ni diuini suauis copula ꝑsonabat. De q̃
differẽtia etiã circa tytulum psalmi. lxvi
ꝛ. lxvij. infra aliqua habes in glosa.

Quẽadmodũ in psalmis de xp̃o dño
sit sentiendum: Cassiodorus

t Ribus modis psalmi loquũtur
de ꝑsona dñi christi pro instru/
ctione fideliũ. Primũ per id qđ
ad hũanitatem eius noscitur ꝑtinere. vt
est illud secũdi psalmi. Astiterunt reges
terre ꝛ principes cõuenerũt in vnum. ad
uersus dñm ꝛ aduersus xp̃m eiꝰ. In. xx.
qꝫ psalmo. Desideriũ anime eius tribui
sti ei ꝛ volũtate labiorꝝ eius nõ fraudasti
euꝫ. Secũdo ꝑ id quod equalis ꝛ coeter
nus ostendit᷑ patri. vt est illud eiusdẽ se
cũdi psalmi. Dixit dñs ad me. filius me/
us es tu. ego hodie genui te ꝛc̃. Et i. cix.
Tecum principiũ in die virtutis tue. in
splendoribꝰ sctõrum. ex vtero ante luci/
ferum genui te. Tertio a mẽbris ecclesie
cuius ip̃e dux ꝛ caput est xp̃s. vt est. xxi.
psalmi. Longe a salute mea. verba deli/
ctorũ meorꝝ. Et in. lxviij. Deus tu scis in
sipientiã meã. ꝛ delicta mea a te nõ sunt
abscondita. Quod dictũ pro vnoqꝫ fide
lium debemus ccipe. ceteruꝫ delicta xp̃o
probãtur funditus aliena. vñ Tichoniꝰ
in libro regularꝝ. latius diligẽterqꝫ disse/
ruit. Hoc si animo recondimꝰ. nulla cõfusi
one turbamur. qꝛ error maximꝰ inde na/
scitur. quãdo incõuenienter redditur ali/
cui qđ dictum constat ad aliud. Nam si
vno modo fuisset locutus. quis eius ge
minã substãtiã potuisset agnoscere. Cuꝫ
etiã nũc in tam euidẽtissima distinctione
naturã diuinitatis ꝛ humanitatis domi
ni xp̃i aliqui nitãtur sacrilega voluntate
cõfundere. Multa qꝫ sm̃ litteram cõmo
net. multa spũaliter iubet. ꝑsonas subito
decẽter immutat. vt nũc xp̃s deus Xbuꝫ
incarnatũ ꝛ homo factus. caput ecclesie
nũc ipsa ecclesia. nũc homo iustus. nunc
penitẽs loq̃ videat᷑ vt oĩa necessaria tan
gat atqꝫ ꝯcludat. Ubiqꝫ plenissimũ cele/
stium rerũ sanctũ vibrat eloquiũ. ꝛ mul/
plici diuersitate virtutũ propter humani
generis largiendã saluteꝫ. regni sui ado
randa mysteria priꝰ redemptor insinuat
Hec ideo prefati sumus. vt cum ventum
fuerit ad loca talia. intrepidus lector au
dire possit quod se iam salubriter didicis
se cognouit. Hinc etiã in glo. ordina
ria ad instructionẽ psalmos legentiũ sic
ꝓhemialiter p̃mittitur modus tractãdi
in hoc volumine psalmorꝝ talis est. Quã
doqꝫ agit de xp̃o sm̃ ꝙ caput est. Aliqñ/

do s̄m corpus. Aliq̄n s̄m vtrumq3. Secūdum caput tripliciter. q2 vel s̄m diuinitatem. vt tecū principiū zc. vel s̄m humanitatē. vt ego dormiui zc. Aliquando p transsumptōem. vt quādo vtitur voce membrorū. sicut ibi. longe a salute mea. zc. Item de ecclesia tribus modis. aliq̄n s̄m perfectos. aliq̄n s̄m impfectos. aliq̄n s̄m malos qui sunt in ecclesia corpe non mente. nūero non merito. nomie nō numine. Unde z Cassiodorus ait. Attende regulam vnitatis capitis z corporis id est xp̄i z ecclesie. quasi em̄ vna psona est caput z corpus. ideoq3 vna voce vtit licet que dicūtur ad diuersos referātur. Quedā em̄ soli capiti cōueniūt. Quedā solis mēbris. Quedam capiti z mēbris. Itē que mēbris. Quedā preteritis. quedam p̄sentibus. quedam futuris. Item quedā pfectis. quedā impfectis. z tamē in tanta diuersitate vna vox est. vt sicut duo sunt in carne vna. sc3 sponsus z spōsa. xp̄s z ecclesia. ita sint z in voce vna. vt tamē vnicuiq3 quod suū est tribuatur z ad ip̄m referatur. Quō autē z quando qualiterq3 z vbi ista exemplariē videri z intelligi possint. glosa marginalis doctorum circa psalmos impressa indicat luculenter.

Dicta sancti Audustini in prologo psalterij z aliorū de v̄tutibus psalmoꝝ

Canticū psalmoꝝ animas decorat. inuitat angelos in adiutorium. fugat demones. Expellit tenebras. Efficit sanctitatē homini peccatori. Refectio mētis est. Delet peccata. Simile est elemosynis sctōrum. Auget fidem. spem. charitatē. Sicut sol illuminat. Sicut aqua mūdificat. Sicut ignis exurit. Sicut oleum lenificat. Dyabolum offendit. Deum ostēdit. Voluptates carnales extinguit. Oleum misericordie est. Soror leticie. Pars angelorū electa. asperitatē eijcit. Oēm furorē deprimit. Iracūdiam frangit. Laus dei assidua est. Simile est melli. canticū psalmoꝝ. carmen electum est apud deū. Omne peccatū expellit. Uinculū charitatis cōnectit. Oīa penetrat. Oīa implet. Oīa docet. Oīa significat. Animam magnificat. Os purificat. Cor letificat. Turrim excelsam edificat. hoīem clarificat. Sensum aperit. oīe malum occidit pfectionē demōstrat. Qui habet memoriam z amorē illius. habet etiā timorem z laudem dei in corde suo. neq3 inde cadet vnq̄. nec peribit orō eius. sed in postremo apud deum gaudebit. Trāquillitas mentis est. z signifer pacis. q2 psalmi orant pro futura. gemūt de p̄sentib9. penitent de p̄teritis. gratulātur de bonis operib9. gaudium celestis regni cōmemorant. Per officium sepe cantatōis scutū acquiritur equitatis aduersus diabolicas ptātes. Lumen veritatis ostendunt Senibus solamen est. iuuenib9 ornamētum z mentis senilitas z pfectio est. ipo adiuuante z donante q̄ hec p ora p̄pheti ca instituit. z p eoꝝ iugem frequētationē sese exorare docuit. Cui est laus honor. z magnificentia. bñdictio z claritas. sapiētia. grāruactio. virt9 z fortitudo. vna cum deo p̄re. eiusq3 filio vnigenito. dño nostro Iesu xp̄o. p infinita secula seculorum. Amen.

De institutione z auctore ac cantoribus. nūero titulisq3 psalmoꝝ.

David filius iesse cū esset rex cōfirmatus ī regno suo. quatuor elegit psalmodiaꝝ principes. Asaph. s. Eman. Ethan. z Idithun. Ducenti aūt z octogintaocto psalmos. z cantica dñi docebāt Sūt v̄o oēs psalmi. C.L. Quoꝝ oīm nouē ip̄ius dauid inscribūtur. Septuaginta duo vero ip̄i dauid. Triginta vero z duo supscripti nō sunt. Duodecim q̄3 in Asaph supscribūtur. Duodecim ī Idithun. Nouē filioꝝ chore. Duo in aggeū z zachariam vnus moysi z vnus salomoni. Dyapsalmata vero ponūtur ī psalterio. lxxvi. Cātica vero graduū numero sunt q̄ndecim. Que etiā isto titulo s̄ nō autoris nomie inscribūtur. Non em̄ oīm psalmoꝝ tituli sunt aut autoꝝ siue etiā cantoꝝ aut psallentiū. vel quorūlibet etiā hoīm aliorū3 noībus supscripti. Na3 z p̄rim9 psalm9 nullo insignit9 est titulo. verū de primo alia rō quā de ceteris psalmis est. p̄mus eteī psalmus nulli assignat9 est. q̄m omniū psalmoꝝ caput principiū atq3 quodāmodo titulus est. Deinde q̄s ali9 intelligit in scōo nisi dei filius p̄mogenit9 cui tanq̄ p̄cipio p̄poni nil debuit. Cui

etiã inscriptio ideo nõ fuit necessaria. qꝛ ipe psalmus xpi mẽtionẽ facit. vt aduersus xpm tuũ. exprimẽdo igiť psonam. inscribẽdi cãm oĩno nõ habuit. Ideoqꝫ et titulũ obelo notatũ habet. Ordinẽ quoqꝫ hystorie immutatũ legimus in titulis psalmoꝝ. Sꝫ psalmi nõ ꝫm historiã ꝫ ꝫm ꝓphetias legũtur. ⁊ ita ordinem psalmorum turbare nõ põt ordo tituloꝝ. ¶Psalmi vero oẽs q inscribũtur ipi dauid ad xpi ꝑtinent sacramentũ. qꝛ dauid dictus est christus.

Sequũtur oratiões anteqꝫ psalmi incipiãtur.

b Enignus ⁊ misericors deus. q reuocas errantes ⁊ saluas penitentes medelam tribuis infirmantib⁹. glorie coronã pseuerãtibus. exaudi me miseꝝ ⁊ indignũ famulum tuũ per hos psalmos clemẽtiam tuã iplorãtẽ. vt qcqd hũilıť ꝫ oro. te largiẽte adipisci merear. ¶Per dñm nostꝝ.

Alia oratio.

d Eprecor miscdiam tuã ⁊ pietatem dñe Jesu xpe fili dei viui. scio qꝛ pius ⁊ misericors es. paties ⁊ multũ benignus. te adoro. te laudo. te depcor. tu eñi exaudisti sãctos ⁊ electos tuos ab initio mũdi vsqꝫ in finem. tu etiã exaudi me indignum et peccatorẽ. te orantẽ ⁊ depcantẽ. suscipe orõnem ⁊ postulationẽ meã oẽmqꝫ sensum spiritalẽ hoꝝ psalmoꝝ quos coram te suppliciter oro. vł canto. tibi acceptabiles facito. ¶Per dñm nrm iesum.

Alia oratio.

s Uscipe clemens et misericors deus. hanc oblationem psalmorum quaꝫ ego peccator omniũqꝫ criminum reus pro remedio anime mee offero. vel pro his in vtroqꝫ sexu q mihi cõsanguinitate vel familiaritate cõiuncti sunt. ⁊ pro his q se in manus nostras cõmiserũt. vel nobis cõfessi fuerunt seu quoꝝ elemosynas suscepim⁹ ⁊ ꝓ omni populo xpiano viuis ⁊ defunctis. precor mitissime deus. prosit eis ad veniam ⁊ remissionẽ peccatoꝝ. Amen.

a ℭ. B. Iste psalmus ideo titulū nō
habet qm̄ capiti dn̄o nostro saluatori de
quo absolute dicturus est. nihil preponi
debuit. Sanctā eīn eius incarnatiōis vi
tā. impiorūq; vltiones insinuat. vn̄ ꝛ ma
teria huius psalmi ea
dē ē. que et totius li-
bri. s. xp̄s integer. i. ca
put redemptor noster
cū mēbris. i. oībus iu
stis et sanctis. a ℭ
Beatus vir. dict⁹ q̄si
bene apt⁹ (q̄ est xp̄s)
est. cui optata oīa vel
desiderata succedunt.
Uirum egregie subiū-
xit vir eīn a viribus di
ctus est. q̄ nescit tole-
rando aduersa. defice
re aut in ꝓsperis aliq̄
se elatiōe iactare. Tri
bus modis hic ōndit
euenire humanos er-
rores. Cogitatiōe. fa-
cto ꝛ dicto. Cogitatio
ne peccatrice. abitur.
facto malo. statur lon
ge a dō. dicto vo male
doctrine siue glīatōis
siue peccati ꝯsuetudīe
in cathedra inficiente
pestilētie sedetur. A
Btūs igit̄ q̄ nō abijt cogitatiōe a deo: in
regionē lōginquā dissilitudinis. i. cogi-
tatione nō peccauit q̄uis eēt posit⁹ ī ꝯsi
lio īpioꝝ. i. q̄uis īpij h̄ moltrent̄ vt ab-
iret. veluti xp̄s q̄uis inter pctōres sit cō
uersat⁹: in viā tn̄ eoꝝ nō abijt. Adā vo
abijt: dū vxori a diabolo decepte ꝯsensit
impij vo hoc moliētes sunt dyaboli. scri
be ꝛ pharisei. vel oēs mali in q̄rū viā xp̄s
sicut nō abijt. ita in ea nō stetit. qm̄ eū se
culi ꝛ pctōꝝ illecebra nō tenuit. nec ī ca
thedra pestilētie sedit. i. praua ꝯsuetudi
ne vl' poti⁹ docrina. q2 salubrē doctrinā
docuit. ꝛ exempla male doctrine xp̄s po
steris n̄ reliq̄t. ℭ Est eīn cathedra do
ctoꝝ. Tribunal iudiciū. ꝛ regū soliū pro
prie dr̄. I. Un̄ sensus vsiculi illius est
Btūs q̄ nō cogitauit. nō fecit. nō docuit
mala. b ℭ Lex dei. ē ī declinādis pctīs
sctā p̄ceptio, ī q̄ volūtas illi⁹ fuit. q̄ pctā
nō fecit. A ℭ Intende vo q̄ secun-
do dicit in lege: nō sub lege. q2 xp̄s in le-
ge fuit q̄ pctā nō habuit. ceteri mortales
sub lege q̄ delictis onerant̄ ℭ Lex dr̄
eo q̄ aīos nostros liget. suisq; teneat ob
noxios ꝯstitutis. Me
Meditari semp null⁹
valet legē dn̄i nisi xp̄s
sed ꝛ ille qui membrū
eius est: meditabit̄ sp
legē dei. q2 eā oīni pu
ritate inquantū pote-
rit implebit. I. Si
ue eīn manducat. siue
bibit. siue dormit. ī no
mine dn̄i oīa faciens.
meditabit̄ legem dei
die ac nocte. ℭ Di
es dicta ē a paganoꝝ
dijs. Nox eo q̄ noce-
at aspectib⁹ siue actio
nib⁹ nr̄is dicta. c ℭ
Bene ligno fructifero
cōpatus ē xp̄s. ꝓpter
crucē quā ꝓ nobis su-
stinuit. Plantatū. i. p̄
dicatū: sec⁹ decursus
aquaꝝ. sicut terrestris
eīn aqua. vita ē ligno
rū virentiū. sic aq̄ ba-
ptismi salus ē in cruci
fixū credētiū. Fructū
dabit. i. eccīas ꝯstituet Tpe suo. i. qn̄ btē
īcarnatōis sacra suscepit. Fruct⁹: a fruē
do dr̄. I. Lignū (cui xp̄s ꝯpat̄ s̄m mē
bra sua. i. quis vere xp̄ian⁹) sapiāz puto
de q̄ ꝛ salomō loq̄t̄. lignū ē vite his q̄ se
quūt̄ eā. ꝛ apl's: xp̄m ait dei vtutē ꝛ dei
sapiāz. Erit itaq; xp̄ian⁹ vet⁹: tāq; lignū
h̄ ē xp̄o filio dei ꝯformis fact⁹ corpi glo
rie ei⁹. s. xp̄i. d ℭ Foliū ei⁹. s̄m oēs ipi
us promissionis intellige. q̄ nullo casu a
veritate decidunt. sed omnia que agit
in actu ꝓsperitatis perfecit. que oīa acci
piēda sunt fructus ꝛ folia. id est. facta ꝛ
dicta. e ℭ Non sic impij. vox est ter-
rentis. sicut est inuitātis beatus vir. quo
niam non erit sic impius vt superius di-
xit beatos esse. Puluis est resolutio ter
re. cui homo terrenus compat̄. cū inflat̄
vento supbie. ꝛ abijcit̄ sua leuitate a fir-
mamēto p̄ceptoꝝ dī. Puluis huc illucq;

Psalmus primus.

Beatus vir
qui nō abijt in cō
silio impioꝝ et in
via pctōꝝ nō ste-
tit: ꝛ in cathedra pestilentie
b nō sedit. Sed ī lege dn̄i vo-
luntas eius: ꝛ in lege ei⁹ me
c ditabit̄ die ac nocte. Et erit
tanq; lignuz qd̄ plantatū ÷
est :· secus decursus aquaꝝ:
qd̄ fructū suū dabit ī tpe suo
d Et foliū eius non defluet: ꝛ
oīa q̄cūq; faciet ꝓsperabun
e tur. Nō sic impij ÷ nō sic :·
sed tanq; puluis quem pro-
ijcit ventus ÷ a facie terre :·

dispergit. sic et impius (qui semel deū negauerit) quocū eū aura diaboli traxerit: illuc errore perducit. f Impij sūt. q sanctā trinitatē nullaten⁹ ↄfitent. Resurgūt impij. sed nō in iudicio. q: iā iudicati sunt

a Est iste psalmus habēdus. prim⁹ in titulo. secūdus in ordine. vñ in actib⁹ aplo᷑ dr primus. Vel q: apud hebreos. iste cū primo vn⁹ psalm⁹ habent sine titulo. Per titulū autē intelligitur

Justus surgit vt iudicet. peccator vt iudicet. Impi⁹ vt sine iudicio puniat. Peccatores sūt xpiani sed pctis obnoxij. q iō nō resurgūt i ↄsilio iustorū. i. in iudicio iusto᷑ q: iam illis. s. iustis p grām ↄfessiōis pctā dimissa sūt. In q nūero ⁊ sancti sūt. q: nullus nisi deus sine pctō est. B sup Job. Hic ordines notant qttuor de die iudicij. i. sancti q iaz iudicati sunt ad regnū. ⁊ cū xpo veniunt ad iudicandū. ⁊ impij iaz adiudicati sunt ad suppliciū. Pctōribus dr qui pniam egerūt. venite bñdicti. ⁊ q nō egerūt. discedite a me In ↄsilio. A Id est in eterno bono. qd sed consiliū fuit setis. Vel in ↄsilio. i. in iudicio. vt cū eis iudicent Judiciū. n. in ↄsilio ē dū qsi ex ↄsilio assessorū. diuersa pctā diuersis penis puniunt. g

f Ideo nō resurgūt impij i iudicio: neq pctōres in ↄsilio

g iusto᷑. Quoniā nouit dñs viā iusto᷑: ⁊ iter ipio᷑ peribit. ÷ Psalm⁹ dauid :-

Propheta d ↄuētu infideliū ↄtra xpm in passiōe loquit. Et dñs xps de oipotēti regno. ⁊ de inenarbili generatione sua.

Psalmus. ij.

a Quare fremuerūt gētes: populi meditati

b sunt inania. Astiterūt reges terre ⁊ principes cōuenerūt in vnū aduersus dñm: ⁊ aduer xpm ei⁹. ÷ Diapsal :-

c Disrūpam⁹ vincula eo᷑ et proijciamus ÷ a nobis :- iu

d gum ipso᷑. Qui habitat in celis irridebit ÷ eos :- ⁊ dñs

e subsannabit eos. Tunc loquetur ad eos in ira sua: et in furore suo ↄturbabit eos

vniuscuiusq psalmi itellectus. qd ē eñ titulus nisi clauis. vt ita dixeri. i domū nō igredit nisi p clauē. ita et vniuscuiusq psalmi itellect⁹. p clauē h ē p titulū intelligit. in cuius. s. psona cantatur. aut i psona xpi aut in psona eccie aut in persona pphe. ⁊ de qua re sit. Corripit hic ppheta pplos. nō solū iudeos h et gentiles. cur fremuissent ↄ xpm qd pprie ferarū est. fremuerūt eñ beluino furore. q a recta rōne carebāt. Meditati sunt inania. nō intelligētes eius aduentū esse fructuosum oibus credētibus. b Reges gūt terre. herodē dicit q infantes occidit alterūq herodē nepotē eius q pilato in nece xpi consensit. Principes pharisceus dicit: princeps dictus qi prima capiēs. venerūt in vnā volūtatē nō i vnū cōuētū. aduersus dñz

Bono᷑ viā. i. opa dicit nosse deum. iter impio᷑ perire. quasi dominus vtrūq nesciat. sed ē sensus. hoc scit domin⁹ quod in beatitudine pmanebit. hoc nescit. quod peribit. i. diabolus cum sequacibus suis. qui est iter impio᷑ in pena ppetua. Aperibit igit. p nō nouit dixit. h ⁊ plant⁹ dicit. q: hoc est nesciri qd pire. ⁊ sciri: manere ⁊ esse. Oratio.

Fice nos dñe tanq fructuosissimū lignū ante ↄspectū tuū. vt tuis imbribus irrigati mereamur tibi suauium fructuū vbertate placere. Per.

i. p̄rez. xpm ei⁹. i. filiū. c Verba ista sūt demētiū iudeo᷑. Putabāt. n. se vincula disrūpe. i. euāgelica pcepta: si i auctorē legis ⁊ aplos eius maliuola volūtate ↄsurgerent ⁊ iugū ipo᷑ pijcere. cū iugū dñi sit suaue ⁊ on⁹ ei⁹ leue. vanaq volūtate decepti. putabāt ei⁹ dñationē quissimā. quā a e abijcere festinabāt. vñ salui ri poterāt. d Celos hic sctōs dic q b⁹ xps inhītat. Irridebit et subsannabit. ex hūano more suscipiēda sūt. cete᷑. nec irridebit vllū de⁹ nec vultu subsannat h virtute sua peragit quecūq adisponit

e ¶ Tūc loquet᷑. Illud tp̄s significat vēturi iudicij. Ira ꝙ dei ⁊ furor: vocatur retributio pctōꝝ. Naz illos motꝰ diuini tas nō patit᷑ ꝫ hūana ꝯsuetudo h᷑ loq̄tur ℟ Nō aūt ait puniet ꝫ turbabit vt absq penis q̄ turbatꝰ ē cor rigat᷑ Nā ira aliq̄n ne cessaria correptio ē vt pr̄is in filiū. medici in egrotuz. f ℟ Ego aūt (vox xp̄i) ꝯstitutꝰ sum rex a deo p̄re ꝑ ꝑ te carnis. ¶ Syō hebraica lĩgua. latine specl'a d̄r. ⁊ hic eccl'iaz significat. quā ⁊ mōtē appellat. ꝓpter altitu/ dinez honoris ⁊ fidei firmitatē. Predicans p̄ceptū ℟ ¶ Hoc est euāgelium. g ¶ Dn̄s: significat patrē Filiꝰ meꝰ es tu. vt in euāgelio. hic ē filiꝰ me us dilectꝰ. dicēdo aūt hodie. coet᷑nitatē sue maiestatis ōn̄dit. Ge/ nui te. illā natiuitatez significat. de q̄ dicitur generatōem eiꝰ quis enarrabit. h ¶ Po stula a me. i. obedi. vt possis postulare. Po stulare em̄ h᷑ iubet᷑. vt petat ꝫm hūanitatē. ⁊ accepta possideat. Gē tes natōes significat. Gēs em̄ a genere voci tat᷑ Cū dic᷑ hereditatē tuā: naturā sue deita/ tis ōn̄dit. Hereditas ab hero dicta ē. i. a dn̄o q̄ ĩ ea ptāte liebe ra dn̄et᷑ Cū dic᷑ possessionē vniuersas gē tes credituras significat. Termĩ terre sb̄ stātiā in h᷑ oīm creaturaꝝ vult intelligi. i ¶ Reges eos. i. ptātē tyrānicā aufe res ab eis. illi. n. regunt᷑ q̄ saluāt᷑. Uirga ferrea fortitudo ē eq̄tas Cōfrĩges. i. ꝑ cō uersiōis studiū ꝯteres ĩ eas t᷑renas cupi ditates. Vn̄ em̄ pctōr vase luteo ꝯpat᷑ vt ꝯfractio eiꝰ facil' ⁊ vita lutea mōstret᷑. ꝫ ⁊ ĩ meliꝰ repat᷑ cū dĩna gr̄a ĩ spiritalē hoīez tur.

f Ego aūt ꝯstitutꝰ sum ÷ rex ab eo :· sup siō mōtē sanctū eius: p̄dicās p̄ceptū eius.
g Dn̄s dixit ad me filiꝰ meꝰ es tu: ego hodie genui te.
h Postula a me ⁊ dabo tibi gētes hereditatē tuā: ⁊ pos sessionē tuā termios terre.
i Reges eos ĩ virga ferrea: ⁊ tanq̄ vas figuli ꝯfringes
k eos. Et nūc reges intelligi te: erudimi ÷ q̄ :· iudicatis
l terrā. Seruite dn̄o ĩ timo re: ⁊ exultate ÷ ei :· cum tre
m more. Apph̄edite discipli nā: neq̄n irascat᷑ ÷ dn̄s :· ⁊
n pereatꝭ de via ÷ iusta :· Cū exarserit ĩ breui ira eius: btĩ oēs q̄ ꝯfidūt ĩ eo. Psal/ mꝰ dauid cū fugeret a facie absalon filiū sui. ℂ Xp̄s ad p̄rez de ꝑsecutoribꝰ suis loq̄t᷑ Instruit᷑ fidel' ppl's ne mortem formidet. q᷑ autor eiꝰ resurgēdo sp̄ē v̄e resur/ rectōis exhibuit. Psal. iij.

pducit᷑ k ¶ Nūc reges. Reges dn̄ato res vicioꝝ dic᷑. q̄ h᷑ itelligere ⁊ iplere dn̄o p̄tāte valēt. ℟ Erudiri. doceri est. ipsi em̄ bn̄ iudicāt terrā. i. eccl'iaz. q̄ bona q̄ in telligūt alios docēt. ¶ Terra aūt dctā est a terendo. l ℟ Seruite dn̄o. Et ne su pbiāt subdit ĩ timore. ¶ Sic em̄ timor dei delicta excludit. ita se curitas culpas admit tit. ꝫ ne misera seruitꝰ ꝓpter timorē videat᷑: addit et exultate. ꝫ ne iteꝝ in temeritatē eat᷑ subdit cum tremore. itaq ne exultatio face ret nos elatos. addit cū tremore. vt reuerē/ ter deo seruiatur.
m ¶ Ille apph̄ēdit disciplinā q̄ se munit pn̄ia v̄a ꝯtra noxia vi cia. neq̄n in longa dei patiā: pereat de via iu sta. i. de xp̄o q̄ ē v̄a via recte ambulātiū ad vi tam. dux eūtiū iter. ad btitudinē festinātium
n ¶ Exarsit em̄ in breui ira eius. i. in illo iudicio breui. vbi non est singuloꝝ discussio ꝫ simul oīa iudicat iu/ dex. ℟ Btĩ oēs q̄ nō in hoībus. neq in semetipos. ꝫ in deum ꝯfidūt. Iste psal'. finit vn̄ supior incipit. id ē a btĩtudine. ⁊ idō apd̄ hebreos ꝓ vno habē

Oratio.

Irrūpe dn̄e nr̄oꝝ vincula pctōꝝ. vt iugo tue seruitutis innexi. valeamꝰ tibi cum timore ⁊ reuerentia famulari. Per dominū nostrū Iesum xp̄m ⁊c.

¶ Totus hic psalmus ad personā chri sti refertur. oportet autem eum tercium locum tenere. quia sancte trinitatis ⁊ tri duane resurrectōnis in se mysteria conti net. Nam per liberationem Dauid resur rectio christi significatur.

a Domine quid multi/ plicati sunt qui tribu lant me: multi insur/
b gūt aduersuȝ me. Multi di cūt aīe meē: nō est salus ipsi in deo ÷ eius :·

Dyapsalma.

c Tu āt dñe susceptor meꝰ ÷ es :· glīa mea ⁊ exaltans ca/
d put meū. Uoce mea ad do/ minū clamaui : ⁊ exaudiuit me de monte sancto suo.

Dyapsalma.

e Ego dormiui ⁊ soporatꝰ ÷ sum :· et exurrexi. qꝛ dñs su
f scepit me. Non timebo mi/ lia ppl̄i circūdātis me ÷ ex :· surge dñe saluuȝ me fac deꝰ
g meꝰ. Quoniā ÷ tu :· pcussi sti oēs aduersantes mihi si ne cā. dētes pctōꝝ cōtriui/
h sti. Dñi ē salus :· ÷ et :· super populum tuū bñdictio tua.

*Dyapsalma :· In finē psalmus dauid canticū.

Ecclīa orat vt eiꝰ exau diatur oratio. increpās infi deles qꝛ vanitatē sequātur monetq3 generalitatē, vt sa crificiū iusticie deo imolet vñ ingentia eius bñficia cō sequatur. Psalmus. iiij.

a Um inuocarē exau/ diuit me deus iusti/ cie mee. in tribulatione di/ latisti mihi.

a Ista verba di/ cit propheta admiran do. cur iudei dominū tribulassent ⁊ gentes a quo saluari debeant Tam multi em̄ fue/ rūt surgētes cōtra cri/ stuȝ. vt de nūero disci pulorū iudas illis fue rit vnus aggregatus. b Repetit. multi dicūt. vt ostendat de/ uissimā stultissimamq3 impioꝝ vesaniā. Jdō dicūt. nō est illi salus. putabāt em̄ nō habe/ re patrē dilectionē fi/ lij quē carnaliter pmi sit occidi. c Hic. filius: su/ sceptoreȝ patrē vocat ſm formam serui. nec/ nō gloriā ⁊ exaltatōeȝ capitis sui : vt diuina humanaq3 substantia vna esset sine aliq̄ con fusione persona. d Cum dicit. vo ce mea ad dñm clama ui: hoc est. pr̄ clarifica filium tuū. Exaudiuit me. vt ibi. clarificaui ⁊ iteruȝ clarificabo. De monte. i. de diuinitat̄ altissima sūmitate. e Ego dormiui dixit. i. post passionem in sepulchro quieui. qꝛ celeriter resurrexit. Soporatꝰ sum. signat securam dormitōem. ē em̄ sopor dulcis quies ⁊ somni suauitas. Ex/ surrexi cum alacritate deposita mortalitate. suscepit filium diuina potentia. quia p se nō potuit resurgere hūa/ na natura. f Ti mere nō potuit iniquū populū. cui erat ī sua diuinitate maximū p̄sidium. Non di/ cit filius excitādo patrē. exurge dñe. sed tro pologice ⁊ figuraliter postulat resur/

rectōe paternū auxili/ um. Est em̄ tropus di ctio ab eo loco in quo ꝓpria est. trāslata ī eū locū in quo ꝓpria non est. Est itaq3 scripturis diuinis mox iste. ad ex primēdam cām. p tro/ pologiā ex nr̄a ꝯsuetu dine aliqua de deo di cere g Percus/ sit dñs pr̄ aduersantes filio. i. hereticos. q̄ in sequūt catholicas re/ gulas sine cā. i. sine ra tione. Dentes ꝯtriuit id est verba mordacia detrahētiū diuinis do gmatibꝰ. Dens dictꝰ a demēdo est. q̄m om/ nia demūt dentes. h Dñi est salus. id est nō ab hoīe sed a deo p̄re ⁊ sup populū xp̄ianū benedictio do mini descendit.

Oratio.

Effunde dñe bñ/ dictioneȝ tuā sup populū tuū: vt tua re/ surrectōe muniti: non timeamꝰ ab aduersan tiū viciorum milibus circūdari. Per.

a Psalmoꝝ fi/ nis non mō significat alicuiꝰ rei cōsumptio/ nē. sed ꝑfectionē. ⁊ iō hic ad xp̄m ē referēdū q̄ ē finis legis. Psal/ mus ē musicum orga/ nū capite sonoꝝ. vl̄ po tius ē melodia q̄ diui na ꝑconia canebāt. Canticum qd̄ supnas laudes hūanis voci/ bus psonabat. a Vox ecclesie ad xp̄m. l3 sciat se esse au ditā. tñ orare nō cessat Tribulatio ē q̄ di latat ī martirio sctāȝ dei eccliaȝ. q̄ñ eo dē tpe confessores fiūt ⁊ martyres. coronāt̄ totaq3 turba iustoꝝ ꝯtritōibꝰ sp̄ auget̄.

b Miserere mei: ⁊ exaudi orõ
c nē meam. Filij hoīm vſq̄ q̊
grauí corde. vt quid diligi-
tis vanitatē ⁊ q̄ritis menda
d ciū. Dyapſal. *Et:-
ſcitote q̊niā mirificauit dñs
ſanctū ſuum. dñs exaudiet
÷me:- cū clamauero ad eū
e Iraſcimini ⁊ nolite peccare
q̄ dicitis ī corbibus veſtris
⁊ ī cubilibus vr̄is cōpūgimi
f ni Dyapſal. Sacrifica
te ſacrificiū iuſticie ⁊ ſpera-
te ī dño. multi dicūt q̇s oſtē
g dit nobis bona. Signatū ē
ſup nos lumē vult⁹ tui dñe
dediſti leticiā in corde meo
h A fructu frumēti ⁊ vini÷et
olei:- ſui multiplicati ſunt.
i In pace in idipſum: dormi
k am et requieſcam. Quoni-
am tu domine: ſingulariter
in ſpe conſtituiſti me.

Pſalm⁹ dauid pro ea q̄

b ¶ Miſerēdū ſibi eſſe dicit pia mater ſi eius orō ꝓ filijs audiret. qm̄ q̇cq̇d mē bris tribuit: toti h̄ corpi ſine dubitatiōe pſtat. c ¶ Graues corde: dicit filios q̄ agnita v̄itate. h̄ ē xp̄o: adorare magis elegerūt ydola vanitatis. Vanitas q̇dē̄ nomē ē generale viciorū ſed illō ꝓprie vanū dr̄ qō a deo ꝓbat alienū Mendaciū. hoc ē ydolū. tale em̄ nomē merito ſuſceperūt q2 ꝯ veritatē erecta ſunt. Diligere em̄ debemus ꝓſpicua. non noxia. noxia. d ¶ Hic indicat propheta archanū ſctē incarnatōis. Sanctū dicit. i. filiū. Merito ſe exauditū dic̄. qm̄ xp̄m ppl'iſ p̄dicauit. clamat ad xp̄m. q̄ illū bonis opibus ſupplicat.
e ¶ Iraſci debemuſ p̄teritis pctīs. ſ. penitēdo. vt horreat nos ꝙ peccauim⁹ Cū dicit in cordib⁹. ⁊ in cubilibus oñdit agnoſcere deū cogitatōes hoīm Cubile em̄ a cubando dr̄. qō eſt domiciliū ferarū. ⁊ eſt ſenſus: deſerite prauas cogitationes. anteq̄ ſcelera ꝑpetretis. i. añq̄ in opa malas cogitatiōes ducatis. dū adhuc in corde ſunt: extiguite. I. Vel nocte expiate ꝑ lacrimas: qō ī die cogitādo peccaſtl f ¶ Supius admonuit mr̄ clemētiſſima ecclīa ab antiquis ydoloꝝ ſacrificijs ⁊ culturis recedendū. nūc hortat ⁊ xp̄ia nos ſemetip̄os ñ pecudes recte vouēdo deo ſacrificare. Sperareq̄ docemur ī dño ꝙ ſalutaria ei⁹ ꝓmiſſa cōſeq̄mur. Quis oñdit nobis bona? dicunt multi dubitādo. qō nec pauci debuerūt. i. reſurrectionē eſſe venturā ⁊ bonoꝝ p̄mia. Cui interrogationi ſtatim ſctā mr̄ rñdet dicēs. Signatū ⁊c̄. g ¶ Signatū ē ſup nos lumen vultus tui. quia ſicut numus: imperatoris habet imaginē. ita fidelibus. ſigna celeſtis regis imprimunt in baptiſmo ⁊ alijs ſacramentis hoc eſt. ſignaculum ſancte crucis. quo dyabolus effugatur. Lumē eſt vultus dei: imp̄ſſio crucis q2 eos illuminat ſp. q̄ ſe nō polluūt vlla prauitate. Leticiā dicit recte fidei, tunc em̄ letamur veracit. qñ recte credim⁹. A Vel lumen illud gr̄a dei ē infuſa menti repande. q̄ ratio inſignit vt denarius regis imagine. et hoc lumē: eſt totū ⁊ verū hoīs bonū. h ¶ Admonet eos qui carnalib⁹ rebus intēti eē ꝓbāt. ml'tiplicati ſūt em̄ peſſimis actib⁹. i. mūdana voluptate cōpleti. Iō addidit ſui q2 pectōres iſtis vtuntur terrenis fructibuſ nō ſm̄ p̄cepta dei ſed ſm̄ deſiderta ſua. Vel ſui. i. xp̄i. panis cuius viuus eſt ⁊ vinū inebrians. ⁊ oleū: caput. i. mētem inpinguās: frumēt̄o dictū ē a frumine. i. a ſūma pte gule: antiq̄ em̄ caput gule frumen vocabant.
i ¶ Ne putares pacē iſtā tpalē ſignificari ſ incōmutabilem celeſtēq̄ in corde pmanentē. iō dicit in idip̄m. vt intelligas. nulla varietate in ſeip̄a veram pacē mutatam. Dormiam. id eſt. in ipſa pace vitam finiam. Requieſcam: in futura beatitudine. quando iam requies dabitur ſanctis et pauſatio glorioſa. k ¶ Singularis ſpes eſt eccleſie in membris ſuis: quia ſola recipit regnum dei. quod impij non poſſunt adipiſci. cum dicit cōſtituiſti me ſignificat dignam deliberatamq̄ ſententiam. quā hic habemus in ſpe, ibi poſſidetur in re.

Oratio.

Xaudi nos dñe. ⁊ intribulatōib⁹ no

ſtris miſerere noƀ. ⁊ q̄ ſolus magnifica/
ris in pplis. ſpiritalē leticiaȝ tribue. ⁊ in
ſpe numerū futuroꝝ ɔſtitui. Per dn̄m.
¶ Pro ea que hereditatē ɔſequit̄. ec
cleſiā ſignificat. cuius ꝑſona in hoc pſal
mo introducit̄. q̄ re/
ſurgēte xp̄o. ad eā ſpi/
talia bona ꝑuenerunt
.i. fides ſpes charitas
a ¶ Pſalmꝰ iſte vt
ſupioꝛ ad xp̄i eccl'iam
ꝑtinet. Dicendo autē
verba mea. oꝛis ſigni/
ficat pſalmodiam. In
tellige clamoꝛē meum
vt affectū coꝛdis ape/
riret petit. Trina iſta
repetitio vnuȝ ſignifi
cat. cū dicit ꝑcipe. in/
tellige. intende. ꝑ figu
rā methabolem, q̄ eſt
vniꝰ rei ſub varietate
ꝟboꝝ iteratio. auris
ab auditu dr̄. b ¶
Intende voci. mō di/
cit. vt declaret oꝛoneȝ
hanc eſſe ꝑfectā quam
inflāmat affectus mē/
tis. Rex meꝰ ⁊ deꝰ me
⁊ qm̄ ad te oꝛabo dn̄e
iſta ſentētia diſtingui
tur i ꝑſonis. vnitas tn̄
credat̄ in nā. Quis ei
tres noīet nō tn̄ inten
dite ſ; intēde tanq̄ ad
vnū dixit. c ¶ Ad
te oꝛabo. i. ſi ad aliū vt
pagani ⁊ icreduli. tūc
ſe merito credit eccl'ia
mane exaudiri. cuȝ in
lucē celeſtis ɔuerſatō
nis erupit. ⁊ ī exoꝛdio bonoꝝ actuū ꝟita
tē cepit mēs illuminata cog̃ſcere. Mane
eñ deprecatur. que in lucida cōuerſatio
ne degere dinoſcit̄. mane eñ dicimus.
cum diſcuſſis tenebꝛis. clari luminis ad
uentus infulſit. d ℟ Reperit mane
id eſt. incipiente luce virtutū in aīa mea
quādo tibi ſtare non alij ſed tibi ſtare ce
pero. nō ſedere. nō iacere. ſed ſtare. ⁊ ſta
tueris ſupꝛa petrā pedes meos. tunc per
iſtos g̃dus mereboꝛ te videre, vel aſtabo

hereditatē ɔſeq̄t. ¶ Ec
cleſia ſuā poſcens oꝛonē au
diri: p̄dicat hereticos ⁊ ſciſ/
maticos a dn̄i munere exclu
dendos. felicia inſup cōme
morans pꝛemia beatoꝛum.

Pſalmus. vj.

a Erba mea ÷ auribꝰ :·
percipe dn̄e: intellige
b clamnꝛē meū ÷ Intēde vo/
ci oꝛonis mee :· rex meꝰ ⁊ de
c us meꝰ. Quoniā ad te oꝛa/
bo dn̄e: mane exaudies vo/
d cē meā. Mane aſtabo tibi ⁊
videbo: quoniā nō deꝰ vo/
e lēs iniq̄tatē tu es. Neq̄ ha
bitabit iuxta te malignꝰ. ne
q̄ ꝑmanebūt iniuſti añ ocu
f los tuos. Odiſti oēs q̄ ope
rant̄ iniquitateȝ. perdes ÷
oēs :· q̄ loquunt̄ mendaciū
g Virum ſanguinuȝ et dolo/
ſum abhominbitur domi/
nus. ego autem in multitu/
h dine miſericoꝛdie tue. In/

tibi recte viuēdo. ⁊ videbo. ſubaudit̄ te
oculis coꝛdis. ¶ Eſt oꝛdo tu es deus
q̄ iniq̄tatē nolle cognoſceris. q̄d eñ ali/
ud poteſt deus velle. niſi q̄ꝺ ipſe pꝛobat
precipere ſicut ait Eſaias. ego dn̄s q̄ lo/
quoꝛ iuſticiā et annū/
cio recta. e ¶ Ne
queūt habitare iuxta
xp̄m in beato regno. q̄
gehenne cruciatōe dā
nādi ſūt. ℟ Recte
illi coꝛā ip̄o ñ ꝑ mane
re dicūt̄ q̄ ab eꝰ regno
priuādi ſūt. Si eñ de
us ignis ē. ⁊ ignis cō/
ſumēs. q̄cunq̄ ſtipula
eſt. quicūq̄ lignū eſt.
fugit ab igne ne cōſu/
mat̄. Si ꝟo auꝝ. ignē
nō fugit quo purifica
tur. f ℟ Nō dixit
operati ſunt iniquiteȝ
ſed qui opant̄ iniqui/
tatē. Nā habent̄ odio
a dn̄o. q̄ ꝑſeuerant in
peccatis vſq̄ in finem
vite. amant̄ qui quod
operati ſūt male. emē
dāt. Perdes eos. he/
reticos ſignificat. qui
tot homines cum mē/
dacio occidunt. quod
in hereſim introducūt
g ¶ Vir ſanguinū
eſt. qui hūano cruoꝛe
polluit̄. ille ſimiliter.
qui decipit i gratia vi/
viuū. vt heretici. Do/
loſus eſt. q̄ ſciens ma
lum. alienū opari ni/
titur exiciū. vt eū frau
de decipiat. Et ē dolꝰ ꝓprie ī facto. fraus
in ꝟbo. Illi abomināt̄. q̄ xp̄i p̄mia ɔſeq̄
nō merent̄. A Solēt eñ abomiati di/
ci exheredati. Que aūt ɔſequit̄ heredi/
tatem celeſtē. exultat in ſpe dicens. Ego
aūt ⁊c̄. h ℟ ¶ Introibūt iuſti ī do
mū xp̄i. i. in ſanctā eccleſiam. ſiue celeſtē
hieruſalem. ¶ Templū ſanctum. coꝛ
pus eſt domini. quod iure adoꝛat eccle/
ſia in timoꝛe. quia tunc fides firma eſt.
quando amoꝛe caſto ⁊ timoꝛe. diuinitas

adoꝛatur. A Vel templum celeste ad
quod adoꝛo. dū ei operibus bonis ⁊ oꝛa
tionibus appꝛopinquo. non in eo vero s̄
pꝛopeꝛ ad ip̄m adoꝛo. dum gloꝛiā dei nō
video. i ¶ Poſtulat a domio dedu
ci ad et̃na gaudia ma
ter eccleſia. q̄ hic fati-
gat̃ diuerſis anguſtijs
Juſtū eſt. vt in ſua iu-
ſticia velit xp̄s ſuſcipe
ſupplicantes. pꝛopter
inimicos. hoc eſt here
ticos ⁊ paganos. Vn⁹
pꝛauo dogmate male-
dicendo. alter non cre
dendo inimici dicti.
I Viam. ſcripturaꝫ
ſanctam dicit. ne male
intelligendo. in ea coꝛ
ruat. A vel viā qua
itur ad te. pꝛecepta ac
cipe. iſtam tuam viam
dirige. id eſt. oſtēde in
ↄſpectu meo vt p̄ ocu-
lis habeā pꝛecepta. et
per ea me regas. I
Dirige in ↄſpectu tuo
viam meā. nec. lxx. ha
bent nec aq̄la nec Si-
machus nec Theodo
cion. ſed ſola coine
editio. deniqꝫ in he-
bꝛeo habet̃ dirige in
in conſpecto meo viā
tuam. ſicut in oꝛatiōe
enī dominica nomen domini ſanctificari
petitur. non quo nobis oꝛātibus ſancti
ficetur quod per ſe ſanctum eſt. ſed quo
petamus vt quod per naturam ſui ſan-
ctum eſt. ſanctificetur in nobis. Ergo et
nunc pꝛopheta poſtulat. vt via domini
que per ſe recta eſt. etiam ſibi recta fiat.
k M ¶ Recte enim dicitur. non eſſe
in oꝛe hereticoꝛum veritatem que chꝛi-
ſtus eſt. quoꝛum coꝛ vanitas poſſidebat
quia nec in coꝛde eſt. ⁊ non ſolum veri-
tas non eſt in oꝛe eoꝛum. verum etiam ſe
pulchꝛum ⁊c̄. l ¶ Sepulchꝛum moꝛ
tui eſt guttur mentiētis. quia ſicut de ſe-
pulcꝛo fetoꝛ malus. ita d̄ oꝛe heretici pꝛa
ua doctrina pꝛofert̃. Patens. ſi clauſuꝫ
eēt, min⁹ feteret. ſi tacuiſſꝫ min⁹ nocuiſ-

troibo in domū tuā. adoꝛa-
bo ad tēplū ſanctū tuū in ti
i moꝛe tuo. Dn̄e deduc me in
iuſticia tua ꝑpter inimicos
meos. dirige i ↄſpectu meo
k viā tuā. Quoniaꝫ nō eſt in
oꝛe eoꝛum veritas. coꝛ eoꝛū
l vanū eſt. Sepulcrū patens
eſt guttur eoꝝ. linguis ſuis
doloſe agebāt: iudica illos
m deus. Decidāt a cogitatiōi-
bus ſuis: ſm multitudinem
impietatū eoꝝ expelle eos:
quoniaꝫ irritauerūt te dn̄e.
n Et letent̃ oēs q̄ ſperāt i te.
in et̃nū exaltabūt ⁊ hītab in
o eis. Et gl̃iabūt̃ i te ÷ oēs :·
q̄ diligūt nomē tuū. q̊niam
p tu benedices iuſto. Domie
vt ſcuto bone volūtatis tue
coꝛonaſti eos.

ſet. Agebāt doloſe linguis. quia maliciā
nō ſolum in lingua ſed etiā in actu oſten
debant. nō aūt optauit eccleſia voto ma
ledictiouis. ſed futura p̄dixit. I Ju-
dica illos deus. vt ſentiant te iudiceꝫ. q̄
te patrē ſentire nolūt.
qui iudicaturus es in
fine. iudica etiaꝫ nunc
vt ſciant te res huma
nas reſpicere. m ¶
Decidē ꝓꝛie dicit̃. q̄
ſpei ſue amiſſiōe frau-
datur. decidant igitur
inimici. ne impietates
impietatibus augeāt.
M Expelle eos. ab im
pietatib⁹ ſuis. vel ab
eccl'ia. ¶ Quia tā-
tum pctōꝛ ab illa lon-
gius reddit̃. quantuꝫ
numeroſo crimine di-
latatur. Irritauerunt
egroti mali. medicum
bonum. id eſt chꝛiſtuꝫ
quia remedia ſue ſalu
tis reſpuerunt.
n ¶ Letentur ⁊ ex-
ultabunt ineternum.
ſperantes in domino
quoniam videntur et
impij ī hoc ſeculo gau
dere. ſoli autem iuſti
in futuro ſeculo gau-
debunt. M Felices
ſunt. qui merentur ta-
bernacula eſſe chꝛiſti. A Letētur igi-
tur nunc. qui in iſto ſeculo ſperant in do
mino. quoniam poſt moꝛtem ieternum
exultabunt.
o ¶ Gloꝛiabūtur omnes. ſignificant
in illa patria eſſe felices. qui domini vi-
ſione fruuntur. benedices iuſto. ne quis
putet pꝛemiſſa pꝛemia gaudioꝛuꝫ. ſibi ſu
is meritis eſſe attributa. s̄ a benedictio-
ne domini fieri accipienda. A Gloꝛia-
buntur igitur tunc qui hic diligunt. quo
niam ad fruendum habebunt quod di-
ligunt. que eſt hereditas eterna de qua
pſalmus intitulat̃. p ¶ Proteget
nos domin uſ ſcuto bone volūtatis cuꝫ
nos ditabit ineffabilib⁹ munerib⁹ ⁊ ad
regna perpetua ad coꝛonād um ꝑducet

A Bona itaq͡ dei volũtas ⁊ miſcđia in
preſenti nobis eſt vt ſcucũ ꝓtegẽs. in fu
turo: vt corona. ¶ Dicit ꝯo bone nõ
iuſte volũtatis. oſtẽdẽs ſola dei bonitate
nõ noſtra iuſticia nos ſaluari. Oro.

Je dñe. qui attri-
ti cordis gemitũ
priuſq͡ ꝓferat̃ intelli-
gis: effice nos qm̃s tẽ
plũ paracliti. vt merea
mur ſcuto celeſtis be-
niuolẽtie: coronari. p.
¶ In finẽ iaz notũ ẽ
Hymn⁹ eſt laus diui-
nitatis. metri alicuiuſ
lege cõpoſita. Siq̃dez
hymn⁹ ꝓp̃rie canticuz
laudis eſt. nõ cuiuſli-
bet. ſ; dei: q̃rũ q̃olibet
deeſt. nõ dr̃ hymnus.
Siue em̃ nõ canat̃ ſi-
ue canat̃ ⁊ non in lau
dẽ. ſiue etiã in laudez
ſ; non dei canat̃: hym
nus dici non meretur
Pro octaua ꝯo ſigni
ficat aduẽtũ dñi qñ fi
nita hebdomada ſecli
ad iudicandũ venerit
mũdũ. vñ ⁊ p̃s iſte cũ
tremore maximo fecit
initiũ dicẽs. dñe ne in
ira tua arguas me. ne
q͡ in furore tuo corri-
pias me. a ¶ Iſte
p̃s p̃mus eſt pſalmoꝝ
pnĩe. Sequitur. xxxi.
xxxvij. l. ci. cxxix. cxlij. Iõ ſeptez. q̃r. vij.
mo dis pctã dimittunt̃. i. baptiſmo. mar
tirio. elemoſynis. remittẽdo fratri pecca
ta. ꝯuertẽdo pctõrẽ. abũdãtia charitat̃.
penitentia pura. addenda quoq͡ ẽ cõmu
nio corpis xp̃i: inueniunt̃ ꝯo diligenter
inq̃renti fortaſſe ⁊ alij remiſſiõis modi:
pſalmos ꝯo penitẽtiales non credas in
caſſum ad ſeptẽnariũ numeꝝ a maiorib⁹
ꝑductos. ¶ Nõ em̃ ſupplicat dñm pro
pheta vt nõ arguat̃. cũ legit̃ q̃s amo. ar
guo. ſed ne in ſeueritate iudicij dãnetur.
Ira eſt lõga indignatio. furor velox accẽ
ſio mẽtis. ſ; ira vehemẽtior. q̃b⁹ dñs nũ
q̃ mouebit̃. ſ; iuſta trãquillitate ꝯſiſtit

In finẽ in hymnis ꝓ octa
ua dauid. Beda. Fide
les orãt beniuolũ ſibi iudi-
cẽ fieri. erũnas ꝓp̃rias q̃b⁹
afflicti ĩgemiſcunt narrãtes
ſeq͡ a pctõꝝ ꝯſortio ſegregã
tes nullã cũ ipſis hr̃e cupiũt
portionẽ. Pſal. vj.
a Omine ne in furore
tuo arguas me. neq͡
in ira tua corripias
b me. Miſerere mei dñe qm̃ in-
firm⁹ ſuz ſana me dñe qm̃ cõ
c turbata ſũt oſſa mea. Et aĩa
mea turbata eſt valde. ⁊ tu
d dñe vſq͡ q̃. Cõuertere dñe ⁊
eripe aĩaz meã. ſaluũ me fac
e ꝓpter miſericordiã tuã. Qm̃
non eſt in morte qui memor
ſit tui: in inferno ÷ aũt :- q̃s
f confitebitur tibi. Laboraui
in gemitu meo: lauabo per

etiã puniẽdo. Trãſlatiuis igit̃ ꝟbis hec
de deo dicta ſunt. b ¶ Infirmitat̃ cõ
feſſio: dei miſcđia mouet a q̃ facile impe
trant̃ remedia cũ vulnera pctĩ manifeſtã
tur. Oſſa hic fortitudinẽ mentis ſignifi-
cant quaſſatis q̃ cũ de
ficit: vigor mẽtis oĩs
elabit̃. ſic̃ ⁊ oſſib⁹ cor
por̃ oẽ corp⁹ ĩfirmat̃.
c ℞ Dixit aĩaz ſuã
turbatã eſſe. ſ. p pniãz
ad emẽdãdũ. ¶ Val
de: iõ dixit. ne clemẽs
xp̃s pateret̃ diuti⁹ tar
dare adiutoriũ. Vſq͡-
quo. ſubaudit̃ differs
miſereri. qui vſq͡ ad fi
nẽ p̃ces ſupplicĩuz nõ
ſoles obliuiſci. ℞ Vſ
vſq͡quo aĩam meã ve
hemẽter ꝯturbatã nõ
eripis. nõ corrigis. nõ
emẽdas. d ¶ Cum
dicit ꝯuertere. vindi-
cte relaxatio poſtulat̃
vt non exigat a nobis
debitas vltiões. Eripe
ab imminenti ſuppli-
cio. Saluũ ſe petit fie
ri. non ſ;m ſua merita.
ſed ꝓpter miſcđiaz di-
uinã. in q̃ dũ fixa ſpes
ponit̃: venia facilius
impetrat̃. e ¶ Vñ
ꝑfidos dicim⁹ eẽ ĩme-
mores dei q̃ nullaz fi
duciã ꝯfeſſiõis hñt. A Eſt igit̃ mors:
pctm̃ mortale. ĩfern⁹: cecitas deſpatiõis
¶ Vl' p⁹ mortẽ tpalẽ nõ ẽ ꝯfeſſio adve
niã. ꝙtomin⁹ ĩ iferno: iõ addit. Quis cõ
fitebit̃ tibi: ſ. laudit̃: ad veniã ĩ infrno:
vbi nll'a remiſſio inuenit̃. f ¶ Gemit⁹
eſt em̃ dict⁹ geminat⁹ luctus cuz maloꝝ
noſtrorũ reminiſcimur ⁊ future pene ti-
more terremur. Lectũ: delectationẽ cor-
poris dic̃. quã põt hõ lacrimis lauare: ſi
eũ ꝯtingat celeſti ĩſpiratõe deflere. Stra
tũ: ſignificat cumulũ pctõꝝ. q̃d iõ hõ la-
chrymis rigat. ⁊ codẽ ſaluberrimo ĩbre:
pctã deleãt. Lect⁹ aũt ab elect̃ ac molli
bus herbis dict⁹ ẽ. ſupra q̃s: antiquitus

quiescentiū corpa remittebātur in sōnūt Rigare vberi⁹ aliq̄d significat q̄ lauare qui q̄tidie lachrymis stratū rigat: nō pōt in cogitatōe eius libidinū pōpa surripe. g ℂ Oculus dict⁹ quasi ocior lux. q̄ cito intēta respiciat. si ue q palpebris occu lētibus pbatur occul tus. vñ hic. Oculū cor dis dicit turbatum. i. h totū pricipale cor dis mei contremuit. Inueteraui. id est ℂ in veteris homis ade antiq̄tate pmansi Inter inimicos. i. int spūs diabolicos. siue inter nr̄a pctā. q̄ ideo inimica: q: nr̄as aīas ad tartbara deducūt. τ ad h̄ ferialit̄ blādiū tur. h ℂ Petit pro pheta a se recedere so cietatē maloꝝ. vt secu rius possit suo dn̄o ser uire. vt q̄ maloꝝ colle gio peccauerat. fuga tis a se talibus: māda tis dn̄m deuotissimus apperet. eo q̄ppe mo do se pbat ad plenam correctōem venisse. q: se voluit a maloꝝ soci etate diuidere: vñ seq̄ tur. Exaudiuit dn̄s. i ℂ Depcatio ē: cū pietate frequēs orō. τ sola τ q̄ nimia decet. τ importūa pciliat. Nec vacat. q in vna postu latōe: ter dn̄m dic pre stitisse qd̄ petijt: sc3 vt mōstraret sctām trini tatē affuisse sue petitioni k ℂ Cū dic erubescāt. vult pctōres tanta ppūctione illumiari. vt p his que pri⁹ faciebāc: se erubescāt τ emēdēt. Cōturbent sc3 timo re futuri iudicij. Dū dicit mei: relaxauit odiū: cui multitudo erat donata culpaꝝ Auertātur. i. vt nō pmittāt ire quo ten dūt. hoc est peccare. h Erubescāt: nō leuiter. sed vehemēter. nō crastino tēpo re sed cito. ℂ Et vide q iste penitens statim exaudit⁹ τ a pctīs liberatus. eūā gelice regule obsecundans: pro inimicis suis vt puertātur exorāt. vt sicut ipe acce pit veniā. ita carnales īmicis ei⁹ ad dn̄i graz redire pt̄igit. orō

singulas noctes lectū meuz
g lachrymis meis stratū meū
rigabo. Turbatus ē a furo
re ocul⁹ me⁹. inueteraui in
h ter oēs inimicos meos. Di
scedite a me oēs q̄ opamini
iniq̄tatē. qm̄ exaudiuit dn̄s
i vocē fletus mei Exaudiuit
dn̄s deprecationē meā. dn̄s
k orationē meā suscepit Eru
bescāt τ pturbētur ✱ vehe
mēter: ÷ oēs inimici mei. con
uertātur τ erubescāt valde
velociter. ℂ Psalmus da
uid quē cātauit dn̄o p ver
bis chusi filij gemini.
ℂ Iste psalm⁹ ad xp̄i hu
manitatē ptinet. q̄ p id q fa
ctus ē hūilis. sm suā iustici
am veritatēq̄ se expetit iu
dicari. Psalmus. vij.
a Dn̄e ds me⁹ i te spe
raui. saluuz me fac ex
oīb⁹ pseq̄ntib⁹ me: τ liba me
b Neq̄n rapiat vt leo animaz
meā. dū nōē q̄ redimat ne
c q̄ q̄ saluū faciat. Dn̄e deus

Xauditor oīm de⁹ exaudi nr̄oꝝ fletuū supplicē vocem: τ tri bue īfirmitatib⁹ nr̄is ppetuam sospitatē: vt dum dignāter gemitū nr̄i laboris suspicis: tua nos sp miscōia cō soleris. Per dn̄m. h Sciēdū itaq̄ chu si interp̄tari ethiopem τ totū istū psalmū cō tra saul esse cōscriptū: quē ethiopē vocat. p pter tetros ei⁹ mores Gemini vero dicit fa milia benyamin. de q̄ saul ortus est. ℂ Al chusi. p̄e Augustino docēte interp̄tatur si lētiū. filij aūt gemi fi lij dextre interp̄tatur. a ℂ Postulat pphe ta liberari de vniuersis inimicis. maxie de spi ritalib⁹ nequicijs. q: carnales hostes: cor pus impetunt. spirita les vo animas necare cōtēdūt. Saluū fac: a pctō libera: a diabolo vt ab ipi⁹ ptāte tolla mur ab ipi⁹ eni ptāte tollimur: qn̄ miscōia dn̄i a delictoruz sordi bus expiamur. b ℂ Leoni pfert di abolus. leoni τ cōpatur christus. ille q ad interitū rapit. christus q eripit ad sa lutem. Non est qui redimat. id est cū chri stus sbuenire cessauerit obstantibus no stris peccatis. illo tēpore pualet diabol⁹ rapere. c h Iste vsiculus τ sequens ad christum ptinet. qui nullā iniquitatez perpetrauit. τ ad dauid q̄ sauli bis ī ma nu eius cadēti. nulla mala reddidi.

meus si feci istud. si ē iniqui
d tas ĩ manibꝰ meis. Si red⸗
didi retribuẽtibꝰ mihi ma/
la: decidã merito ab inimicis
e meis inanis. Persequitur inimi
cus aĩaz meã ⁊ ꝯphẽdat: et
ꝯculcet ĩ terra vitam meã: ⁊
gl'iam meã ĩ puluerẽ dedu⸗
f cat. Dyapsalmꝰ ÷ Ex:·
surge dñe ĩ ira tua: ⁊ exalta⸗
re ĩ finibꝰ inimicoꝝ meoꝝ.
g ✳ Et:· exurge ÷ dñe deus
meꝰ: in pcepto qđ mãdasti:
et sinagoga ppl'oꝝ circũda⸗
h bit te. Et ꝓpter hãc ĩ altuz
regredẽ: dñs iudicat ppl'os
i Judica me dñe ꝭm iusticiã
meã: ⁊ ꝭm innocẽtiã meã su
k per me. Cõsumetur nequicia
pctõꝝ: ⁊ diriges iustũ scru/
l tãs corda ⁊ renes deus. Ju
stum adiutoriũ meũ a dño:
qui saluos facit rectos cor⸗
m de. Deus iudex iustus for/
tis ÷ et:· patiens: nũquid

d ¶ Nemo eñi retribuit. nisi qui ali/
q̃d ante pcepit. Sed iste vir deo plenus
⁊ patiẽtie ỽtute firmissimꝰ ⁊ beniuolꝰ pe
tit. vt si malũ ꝓ malo reddiderit decidat
ab inimicis inanis. i. vacuatꝰ sit fructu
magne mãsuetudinis
Et nõ solum hoc. verũ
etiã (qđ grauiꝰ est) Si
reddidi ⁊c. psequatur
e ¶ Inimicum. dia
bolũ dicit. q̃ aĩas q̃s
cõprehendit ꝯterit. q̃a
hoĩes corpꝰ solũ psequi
possunt. ſ diabolꝰ eti
am aĩam qđ plus est.
Acsi dixisset. si inimicis
mala reddidi. qđ tu ꝓ
hibui sti deducat hono
rem suscepti hoĩs. (q̃
ad imaginẽ dei cõstat
factus) in illũ pulue/
rẽ. quẽ ꝓijcit vẽtus a
facie terre. i. quasi ĩ ni
hilũ redigat f ¶ Cõ
surgat dñs in ira. q̃ nõ
hz iram. i. in vindictã
h verũ hec vindicta q̃
dicitur ira. in diabolum
potius debet aduerti.
q̃ totiẽs punitur quoti/
ens sibi peccator eripi
tur. vt sic inimici illuz
sentiãt p vĩdictã. quẽ
noluerũt p bñficia
¶ Exaltatur deus. q̃n
do cõuersis peccatori
bus ꝯfessio laudis of
fertur xp̃o. ⁊ hoc. In
finibus. i. possessione
diaboli. ĩ qua vtiq; ex
altatur christus. dum
a cõuersis laudatur. g ¶ Mandauit
dominus in precepto. hoc est in euange/
lio discipulis. tertia die resurgam. prece
dam vos in galyleam. dixit vero propter
certitudinem prophecie preteritũ pro fu
turo. Synagoga. hic collectionẽ signat
reproborum. que christũ circũdabat. nõ
credẽdo propter rebelles iudeos q̃ xp̃m
persequebãtur. h Vel synagoga. po/
pulum fidelium significat. qui credendo

christum post resurrectõem circumdede/
rũt. h ¶ Propter hãc. id ē sinagogã
in qua habitare christus nõ potuit. pro/
pter infidelitatem. Regredi eñi est. vnde
veneris iterata via reuerti. Cum dicit. iu
dicat ppl'os. oĩpo/
tẽtis patris maiestas
ostenditur.
i ¶ Cuz ponitur iu
dica me. hũilitas chri
sti humanitatis expri/
mitur. que de Marie
vtero assumpta est Cõ
stat etiam eum pecca/
tum nullatenꝰ habuis
se. qui peccatum nõ fe
cit. ideo innocentiam
suam ostendit.
k ¶ Petit prophe
ta in psona christi ac/
celerare nequiciã pec
catorum. id est vt caro
pro nobis cito crucifi
geretur. vt cito suꝰ ascẽ
sus clarificetur. Dire/
ctus est iustus. quãdo
resurrexit a mortuis.
⁊ ad celoꝝ regna con/
scendit virtutis eñi dei
est. ⁊ corda nostra di/
scutere. ⁊ corpeas de/
lectationes intellige/
re. hoc est corda scru/
tari ⁊ renes.
l ¶ Justum adiu/
torium quia iam iusto
tribuitur. ⁊ est q̃si me/
dicina seruãs salutem
¶ Dicit etiã huma
nitas. suũ adiutoriuz
a deo patre. vt nobis
spẽ in se credẽtibꝰ sue pietatis largiret
quod rectis corde ⁊ veniam tribuit ⁊ sa/
lutem.
m ¶ Justus iudex dicitur deus.
quia tribuit vnicuiq; in fine quod ges/
sit. Fortis q2 nullus valet resistere volũ
tati eius. Et patiens. quia quotidie expe
ctat. vt cõuertat se peccans in penitentiã
Irasci eñi iudicum more dicitur. cum il/
lud ĩ diuinitate nõ inuenitur. Per singu

irascetur per singulos dies
n Nisi conuersi fueritis gla=
dium suũ vibrabit.arcũ su/
ũm tetendit τ parauit illum
o Et in eo parauit vasa mor/
tis: sagittas suas ard enti/
p bus effecit.Ecce parturit in
iusticiam ÷ τ :· concepit do
lorem τ pepit iniquitatem.
q Lacũ aperuit τ effodit eum
τ incidit in foueã quam fe=
r cit.Cõuertet dolor eius in
caput eius : τ in verticem
ipsius iniquitas eius descẽ
s det. Confitebor dño scdm
iusticiã eius: τ psalmã no/
mini domini altissimi.

In finem pro torculari=
bus.Psalmus dauid.

¶ Eccl'ia laudes ma/
iestatemq domini xpi de/
cantans.naturã eius hũa=

os dies.id est cunctis momentis.q̃bus
peccata cõmittimus. nam vbi eẽt glorio
sa patiẽtia.si mox sequeret sua vindicta
culpã. n ¶ Gladiũ vibrabit(Terret
pphta cõtumaces iudeos q̃ cultur? ido
loꝝ seruiebãt).i.vni/
cũ filiũ suũ sub lucen/
te claritate missur⁹ ẽ
Vibrare em̃ illud dici
mus quod modo lu/
men. modo tremulas
vmbras ostẽdit.quod
cõstat de christi incar
natiõe prouenisse qñ.
perfidis tenebras. fi/
delib⁹ lumẽ sue deita
tis ostẽdit.Arcũ.scri/
pturas noui τ veteris
testamenti accipimus
quibus ꝯtumaces ter
rentur. Tetẽdit dixit
ne eius patiẽtia remis
sa putaretur.Et para/
uit illũ. hoc potest de
dõ dici. vt mos ipe sa
gittantiũ plene videa
tur expressus.
o ¶ Per arcũ ve
tus ac nouũ testamen
tum diximus. vnde ef
fect⁹ mortis venit ma
lis q̃ ex scriptur? quã/
doq occasionem mor
tis capiunt.τ sagittis
ipsius vita prestatur.
De isto arcu. egresse
sunt sagitte.id sunt a/
postoli.qui desiderantissimis animis.h̃
est ardeutibus. precepta salutaria vti sa
gitte transmiserũt. quibus impij vulne/
rent. τ fideles curent. Effecit id est ope
ratus est.Et q̃uis hoc deus fecit.tamen
ecce τc̃. p ¶ Parturiuit iniusticiam
plebs iudea.cũ viderit dominũ miracl'a
facientẽ.τ de eius morte tractauit.Cõce
pit dolorem. qñ eos increpauit diuersis
parabolis τ a sua pũersitate illos cõuer/
tit. Peperit iniquitatẽ quãdo dixit cru/
cifige crucifige. ordo p̃posterus est. pri/
us em̃ suggestione dyaboli peccatũ con
cipit deinde parturit τ paritur. q ¶
Lacus dicitur quia eius fundus latet.τ
pro fraude hic ponit.quẽ iude prauitas
aperuit.quia primus nequiter cõtra chri
stum fraudẽ inchoauit. Effodit dũ eũ in
sua dãnatiõe perfecit. Incidit in foueã
in mortis scz locũ. A prius em̃ frau/
dator ledit damno in
nocentie.q̃ aliũ ledat
damno pecunie.
r ¶ Dolor em̃ di/
ctus quasi domabilis
horror.hic debem⁹ ca
put pro anima accipe
re. huic subiecta sunt
peccata obnoxia. quã
do refrenant ne ppe/
trent. Vertex em̃ di/
ctus.q dextra leuaqꝫ
vtat capillos. signat
rationẽ. que supemi/
net menti. hec anima
si peccatis facientib⁹
inclinatur. necesse est
vt in verticẽ id est su/
pra rationẽ ipsius.ini
quitas descendat. nã
cum supra impios pec
cata ppria descendũt.
suis sceleribus in pe/
nas debitas destinãt
s ¶ Duobus mo
dis confessio dicit.cũ
peccata nostra satissa/
ctione damnam⁹. aut
dignas deo laudes cũ
exultatõne celebram⁹
Iusticiaꝫ qua supbis
resistit. hũilibus dat
gratiam. quia superbos facit sua crimĩa
sustinere. humiles vo dignatur absolue
re. Psallere est mandata domini perage
re τ hymnos voce. τ intimo corde canta
re.

Oratio.

Erutator cordiũ deus. libera nos a
persequentibus nos. τ da nobis in
tui expectatione iudicij. firmam custodi
am mentis. vt non retribuamus inimi/
cis mala pro malis. Per dominum no/
strum iesum. ¶ In finem significare
dominum iaꝫ diximus.pro torcularibus
ecclesia declara est. que primo ingressu
laudẽ dñi leta decantat. A Eccl'ia aũt
eadẽ rõne torcular q̃ aurea dr̃.Vl'tis em̃

variisq; silitudinib⁹ eadē res in scriptu/ris sepe insinuat̄. In area quippe grana a paleis. in torculari vinū a vinaciis di/uidit̄. ita in eccl'ia boni a malis nō loco ꝯ affectu sepant̄. a ℭ Nomē dñi vo/cabulum inenarrabile sonat vn̄ cū dic. ꝙ ad/admirabile ē. nō pt explicare qd̄ sentit. Uni uersa terra q₂ ꝑ totum mūdū ei⁹ religio scā dilatat̄. ℞ Qz ꝑ nob̄ fact⁹ es. q̄ mortu us q̄ resurrexisti. i. cū/ctis gētib⁹ ēvulgatū ꝯ ꝯ₂ illō q̄ eleuata ē ꝛc̄. b ℭ Magnificentia dei ē archanū incarna tionis xpi: q̄ eleuata ē qn̄ xp̄s resurgēs ascē/dit in celos: vt in alio psalmo exaltare dr̄ su/per celos de⁹. ꝛ super oēm terrā gloria tua. c ℞ Hec ꝓphetia i euāgelio cōpleta ē qn̄ in tēplo pueri clama/bāt osāna filio dauid bn̄dictus q̄ venit i no mine dn̄i. ℭ Ut sit sensus. nō solū a pfe/ctis ꝛ doctis es lauda bilis. ꝯ etiā ab incipiē tiū ꝛ ore paruulo₂ mi rabis p̄dicaris. vt per infantes ꝛ lactētes nō pueros materiali la/cte alēdos sed in fide puulos q̄ rudimē/tis fidei imbuti fortiorē cibū nō recipiūt in telligam⁹. Inimicos: paganos ꝛ blas phemos designat. Defensorē: iudeū per uidū. ℭ ℞ Uel hereticu₃ dicit. A Uel diabolū sue secte defensorē ꝛ pctī: di cunt q₃ heretici fidē se defendere xp̄ianā ꝛ pctōres veritatem dum pctā excusant. ℭ Inimicū ꝟo ꝛ defensorē vel vltorē iudeū pfidu₃ spāliter dicit. q̄ dū patrē se putat defendere. filio existit inimic⁹. ita factū ē vt dei q̄si defensor aptissim⁹ deo ꝓbaret̄ aduersarius. d ℭ Uidebo ce los. i. libros euāgelicos. Digit⁹ dei dr̄: diuine oꝑationis effect⁹. Lunā eccl'iam dicit: stellas: iustos hoīes. Fundasti vt intelligam⁹ oīa in p̄destinatione dei fuī data. e ℭ Quid ē hō cu₃ despectione ꝓnūciandū est. i. fragilis ꝛ caduci ade se quax. q̄ in veteri pctō socia prauitate ꝑ/mixtus est. Hui⁹ memor dn̄s ē. qn̄ ei ꝑ suā misēriam pctā dimit/tit. Filiū hoīs: filium virginis marie dicit. A ℭ quia visitauit nos. corp⁹ hūilitatis nr̄e assumendo ꝛ ita a pctō vereri liberādo. visitauit dei fili⁹. ho/minis filiū: qn̄ dei fili us factus ē hoīs fili⁹ f ℭ Minoratus est eū. nō necessitate sed pietate ꝛ spōtanea vo lūtate formā fui acci/piens: ex ea liquidem gte mior fact⁹ ē angel̄ qua crucem ꝓ omniū salute suscepit. Bene aūt dixit paulominus quia ꝛ si mortalē car/nem accepit. tamē nul la peccata habuit. ℞ Gloria cū in eius descensu inferi clarue runt Honore. cu₃ vicit mortem. Coronatus: circūdatus choro san cto₂ rediit ex inferis. ℭ Du₃ dicit opa ma nuum: oīnis illi crea/tura subiecta mōstratur. g ℭ Cum dicit omnia ostendit ꝛ terre na ꝛ superiora ei esse subiecta. Oues ele ctum populū signat. Boues p̄dicatores dicit. Insup. i. nō solū sancti sed etiā pec catores (q̄s pecora significant) ei subie/cti sunt. q̄ bene sunt pecora: dum in mū/di istius voluptate pascunt̄. Oues sunt autem cum intra dei septa claudunt̄. h ℭ Uolucres celi a volatu crebro di/cte supbi hoīes sunt q̄ inflati vēto iactā/tie quasi ꝑ inane aeris volitāt. ꝛ humilia despiciūt. Pisces p̄hos dicit. qui hui⁹ mundi naturam erratica curiositate per tractantes, sicut pisces in mari natant. q̄

nā ad magnā₂ rex dicit cre uisse fastigia. Psal. viii.

a Omie dn̄s nr̄. ꝙ admi rabile ē nomen tuū in
b vniuersa t̄ra. Quoniā ele/uata ē magnificētia tua: sup
c celos. Ex ore ifantiū ꝛ lactē tiū pfecesti laudē ꝓpt̄ inimi cos tuos: vt destruas inimi
d cum ꝛ vltorē. Qm̄ videbo celos ✱ tuos: opa digito₂ tuo₂: lunā ꝛ stellas q̄s ÷ tu
e fūdasti: Quid ē hō q̄ memor es ei⁹: aut fili⁹ hoīs quoniā
f visitas eū. Minuisti eū pau lo min⁹ ab āgel̄: gl'ia ꝛ hono re coronasti eū: et ꝯstituisti eū sup opa manuū tuaru₃.
g Oia subiecisti sub pedibus eius: oues ꝛ boues vniuer/sas insuper et pecora cam/
h pi. Uolucres celi et pisces

Per nimiā curiositatē nō ꝯtēplātes cele
stia. inter hui⁹ seculi fluct⁹. reꝝ fluentiuz
occultas angustias scrutātes. putāt eē vi
tā eternā. Et hi pedib⁹ xp̄i sbiecti sūt duz
cōuertūtur. Nā licet xp̄o oīa iure sbiecta
sint. illos tamē ꝓprie
dicimus esse sbiectos.
qui ad eius onus leue
ꝑuenire meruerūt.
i ℭ Repetit sctā ec
clesia ꝯgrue siquidem
versum de laude dñi.
quē in capite dixit. qꝛ
ipse dixit. ego sum al-
pha ⁊ o. initiū ⁊ finis.
Oratio.
a Dmirabile nomē
tuū omipotēs do
mine supplices exora
mus: vt qui oēm crea-
turā mūdi ad vsus ho
mis subiecisti. nos ad
tue seruitutis officiuz
dignos digneris effi-
cere. Per dominū.
ℭ In finem pro oc
cultis filij dauid psal-
mus Finis iste signat
filium: nō in quo defici
tur sed in quo crescit.
ꝙ nobis initiū est bo-
ni. finis est mali. Pro
occultis filij. ꝑsonā si-
gnificat saluatoris. cu
ius mysteria ⁊ iudicia
nobis sunt occulta.
Totus hic psalm⁹. in
ꝑsona ecclesie ꝑ ꝓphe-
tam canitur.
a ℭ In toto corde
confitet deum. ꝙ nul-
lis cogitationib⁹ mū-
danis fluctuat. qd̄ est
ꝑfectoꝝ. Narrabo ⁊c̄.
℟ Acsi dixisset q̄ztū
me docuisti. tm̄ narra
bo Qui narrat q̄ztū in
telligit: oīa mirabilia
dī narrat. q̄zuis ī se pl'a sint. b ℭ Pl⁹
est eīn exultare q̄ȝ letari. Exultare ē aīi ⁊
corpis motu maiori iocūdissima liberta-
te gaudere. letari vero: aīo dilatari in

maris: qui pambulāt semi-
i tas maris. Dñe dñs noster:
q̄ȝ admirabile est nomē tuū
in vniuesa terra.
In finē pro occultis filij.
psalmus dauid.
ℭ Propheta se letum di
cit dño psallituꝝ qm̄ confu
dit diabolū pauperūq; san
guinē vindicat. ⁊ peccato-
res cum antixp̄o dicens pe
rituros. iudicij tēpus velo-
citer aduenire depcatur ne
cuiuslibet iniq̄tas vltra pre
ualeat. Psalmus. ix.
a Onfitebor ÷ tibi :· dñe
in toto corde meo: nar
b rabo oīa mirabilia tua. Le
tabor ⁊ exultabo in te: psal-
lam nomini tuo altissime.
c In ꝯuertēdo inimicū meū
retrorsum: infirmabūtur ⁊
d peribunt a facie tua. Qm̄
fecisti iudicium meū ⁊ cau-
sam meam: sedisti suꝑ thro
nū ÷ qui :· iudicas iusticiā.
e Increpasti gentes ÷ et :· pe
rijt impius: nomen eorum
delesti in eternum et in se-
f culum ÷ seculi :· Inimici

gaudio. leticia eīn quasi laticia. i. mētis
latitudo. in gaudio dr. Psallā.
℟ Opere cōpleā. Nomē pr̄is filius est
altissim⁹ ipse est deus. c ℟ Inimicū
dicit diabolū. cui dñs dixit. Vade retro
sathanas. putant eīn
quidam. nō petro sed
diabolo. Petro sug-
gerēti dñm respōdisse
vade retro sathana id
est aduersari seu inimi
co. Infirmabūt. Hic
pluraliter oēs satelli-
tes diaboli cōprehen-
dit. ꝙ pri⁹ fortes erāt.
propter peccata nr̄a.
modo infirmi: nos au
tem in deo fortes: pe-
ribūt ante faciem.
ℭ Id est ante faciez
christi. d ℟ Feci
sti iudiciū meū. vox ec
clesie. acsi dicat: gētes
elegisti. iudeos repro
basti. Causam meā. id
est causasti ꝓ me cōtra
aduersarios. ⁊ vindi-
casti me. ⁊ fecisti cām
meā bonā. Thronum
grecū est. latine sedes
dei. qꝛ vnusquisq; se-
des dei est. ℭ Hic
pn̄s tēp⁹ ꝓ futuro di-
xit iudicas. qꝛ iudica-
turus sit eq̄tatem.
e ℟ Increpasti gē-
tes ꝑ apl'os. qꝛ idola
adorabāt. Et perijt im
pius. Quia ab impio
per p̄dicationez factꝰ
est pius. Nomen eoꝝ
deleuit. id ē nomē im-
pietatis. ℭ In
seculum seculi. futurū
regnū signat. qd̄ nul-
la etate. nullo tēpore
finiet. est eīn scl'm eter
nū. post istud mutabi-
le seculū qd̄ est secl'm. id est sequens eter
nitas istius seculi. id est isto finito aliud
incipit. f ℭ Inimici genitiuus ca-
sus est. id ē diaboli. cui⁹ frameā defecisse

testat.qn̄ virtꝰ diaboli ī fine oīpotētis iudicio destruet. Framea hebraicus sermo latine gladiꝰ. Ciuitates pplos infideles quorꝫ pectora diabolꝰ in h̄ seclo possidebat. in vltima xp̄i manifestatōe dicit pui-

est cū venerit fit statim p̄teritum. expectatur cum cupiditate. amittit cū dolore. nō tenetur cū certitudine. ¶ Sequit causa cur sperent in deum. qr nō patitur eos deserere quos videat ad se cōfugere.

ctos. g ¶ Cum sonitu dicit. i. cum clamore maximo. qd̄ fieri solet qn̄ res prospe grauissimo fine clauduntur. Ut nec ptās eorū videat remanere. nec nomen. Et ecce decora nimisqꝫ apta diuersitas; qr priꝰ dixit impios perire. nunc ineternū dn̄m permanere dicit. h ¶ Parauit scꝫ deus hō. vt qui hic in hūilitate iudicatus est: ibi in maiestate iudicaturꝰ adueniat Etipe vtiqꝫ dn̄s xp̄s iudicabit orbeꝫ terre: sctōs vir os debemus accipe isti iudicādi sūt in eq̄tate qui audituri sūt. venite bn̄dicti patris mei. eq̄tas em̄ p placiditate ⁊ leui iudicio poni solet. Populos. pctōres dicit Isti cum iusticia iudicādi sūt q̄bꝰ dr̄ Ite ī igneꝫ eternū. i ¶ Magna cogitatio gaudioꝝ ipm habere refugium queꝫ ⁊ iudicem

defecerūt framee ī finem: et ciuitates eorum destruxisti
g Perijt mēoria eorū cum sonitu: ⁊ dn̄s ineternū pmanet.
h Parauit ī iudicio trornū suū: ⁊ ip̄e iudicabit orbē terre in eq̄tate: iudicabit
i pplos ī iusticia Et factꝰ est dn̄s refugium paupi: adiutor ī oportūitatibꝰ in tribu
k latōe. Et sperent in te q̄ nouerūt nomē tuū: qm̄ nō dereliquisti querētes te domie:
l Psallite dn̄o ÷ qui ⁘ habiat ÷ i ⁘ syō: ānūciate inter
m gētes studia eiꝰ. Qm̄ req̄rēs sanguinē eorū recordatus ē: nō est oblitꝰ clamorē
n paupm. Miserere mei dn̄e. vide hūilitatē meam de inimicis meis. Qui exaltas
o me de portis mortis vt annūciē oēs laudatōnes tuas

l Psallite domino id est p̄dicate dominū ⁊ ope implete qd̄ predicatis. Syon speculatio dicit. i. ecclesia ī qua habitat xp̄s. Annūciate. Uox prophete admonet p̄dicatores p̄dicare studia eiꝰ id est mādata xp̄i. m ¶ Quia supius dixit p̄dicate gētibꝰ ne q̄s putaret inultū esse sanguinē martyꝝ. dixit req̄rēs sanguinem vt vindicta terreret p̄secutores. ⁊ martires p̄missio mulceret. Nō est obiltꝰ dicit. ne putēt obliuisci deū (propter lōgiquitatē futuri iudicij) retribuere bona pauperibꝰ xp̄i. n ¶ Postulat sibi p̄pheta sic subueniri vt videat a rege xp̄o. q̄a eius ꝯspectꝰ auxiliuꝫ est. Supplicat iteꝝ intelligi a dn̄o suā hūilitatem de supbia p̄secutoꝝ. quia tātū videntur extolli p̄secutores quātum humilaintur martyres.

Paup dei est ille. qui terrena despiciens celestia desiderat. Illud adiutoriū dulcissimū est. quod in oportunitate. id est necessitate prestatur. In tribulatōne. cū animus afflictorum ad compunctōnem auidius incidat. k ¶ Sperēt in te. nō in seculi blandimēta respiciant. sed in tuam promissionem confidant. qui nouerūt nomen. i. qui maiestatem tuam sanctissima deuotione venerantur. A Nomē em̄ est dei dominus. Uel Est quod nouit qui libenter ei seruit qui vere est. ideo nemo speret in trāsitorijs preter fuit ⁊ erit nihil habētibus. Nam qd̄ in illis futurū

o ¶ Porta vero mortis est dyabolus vel vicia illecebrosa. p que introitur ad eternam mortem. Exaltas me. id est longe facis a talibꝰ. Liberatus ex illis portis mortis. pollicetur se pronūciaturum. laudes domini in portis syon. id est in toto orbe sancte dei ecclie.

A Porte em̄ ecclesie sicut sunt apostoli. ita om̄ia optima studia per que venitur ad visionem pacis in ecclesia.

B Porte etiam mortis heretici ⁊ oīs mala doctrina porte syon id est ecclesie boni predicatores ⁊ sancta doctrina.

p I portis filie syō. Exultabo in salutari tuo: infixe sūt gē tes in interitu quē fecerunt
q In laq̄o isto quē abscōde= rūt. cōp̄rehēsus est pes eoꝝ
r Cognoscet dn̄s iudicia fa= ciens: in operib⁹ manuū su arū cōp̄rehensus est pctōr.

Canticū dyapsalmatis.

s Cōuertātur pctōres in in/ fernū: oēs gentes que obli/
t uiscūtur deū. Quoniā non in finē obliuio erit pauperis patiētia pauperū nō peri=
v bit in finē Exurge dn̄e non confortet homo. iudicent
x gentes in cōspectu tuo. Cō= stitue dn̄e legislatorē super eos: vt sciant gentes quoni am homines sunt.
y Dyapsalma. Ut quid dn̄e recessisti longe. despici in oportunitatibus in tribu
z latione. Dū superbit impi⁹ incenditur paup̱: compre=

p ¶ Merito ergo se dicit propheta in ip̄o gaudere. s. in xp̄o. vbi gaudij nullus est finis. Infixas eñ gentes dicit: que ti more dn̄i non tenētur. i. quasi q̄busdam clauis peccatoꝝ ligatas, vt nō valeant se excutere, qd̄ nō impro be ad iudeos ptinere ĩdicim⁹. vt ita sint ma lis suis affixi iudei pfi di. sicut ĩ cruce clauis dn̄m infigere decreue/ rūt pena etiā cuiq; sua est iniquitas.

q ¶ Laqueuȝ vero occultauerūt q̄ȝtuȝ po tuerūt. ⁊ tamē xp̄m nil celare valuerūt. Com p̄rehēsos illos dicim⁹ q̄s captio nodosa con stringit. sic fuit pes eo rum. i. gressus animi. ⁊ desideriuȝ prauū qd̄ eos ambulare fecit ad vicia. A Laque⁹ q̄p pe occultus dolosa co gitatio. pes aīe amor. qui si prau⁹ est. dicit cupiditas. si rect⁹ cha ritas. eo mouet aīa quasi ad locū quo ten dit. i. delectatōem bo/ nam vel malam.

r ¶ Cognoscet do min⁹ qn̄ hūanū genus siue a sinistr̄ seu a dex tris iudicio dei erit se gregatū. Cōp̄rehēsus est pctōr ex opib⁹ suis cum s̄m qualitatē ope ris sui dignam recipit vltionē. s ¶ Con/ uertētur pctōres dicit id est ab hui⁹ mūdi delectatōne tollātur ne diutius possint in sua voluptate gau/ dere. Infernus aūt dictus est ab eo q̄ il lic aīe iugiter inferātur. ad quē sine du bio puentnri sunt. qui dn̄i p̄cepta contē/ nūt. Obliuisci dn̄m est se inuolui errori/ bus supstitionū ⁊ ceno voluptatis. Naȝ ecōtrario illius memores sunt. qui talia nō requirūt. t ¶ Nō eñ obliuio erit

pauperis. qn̄ venerit domin⁹ in fine secu li iudicare mūdum. dicit etiam nō peri/ re patientiā que fideles coronat Nam si deest homini patiētia. anima eius nō est perfecta In finem. I+ Quia si dif fert auxiliuȝ a sanctis tamē non aufertur ni/ si veiat. v ¶ Pro spexit propheta aduē tum antixp̄i ⁊ p̱clama uit. Exurge dn̄e. nō cō fortet. i. nō preualeat homo pessimus sc; an tixp̄us. cuius nequici am nō valet sustinere humana condicio. Gē tes etiam petit iudica ri celerrimo aduentu. qua cum ip̄o antixp̄o scelera magna facture sunt. x ¶ Legisla/ toreȝ. Hic antixp̄m di cit. vt talis princeps detur pctōribus. non qui eos regat. sed cuȝ ipsis simul depereat. I+ Sciant cuȝ dam nate fuerint gētes ⁊c̄. quoniā speȝ suā in ho minē posuerūt ⁊ nō in deum. ¶ Tamē le gislator verissimus so lus deus. antixp̄s ve/ ro male ⁊ false legisla tor erit. y ¶ Non cessit longe xp̄s. quia vbiq; totus est. sed q̄/ si recessisse creditur cū subuenire tardauerit. Despici eñ nos credī mus. si vel minimo tē pore ab auxilio dei dif feramur. hoc dixit p̱pheta pro anxietate gementiū. Sȝ ille tūc magis prestat cum mḡne patiē noß solatia mīstrat z ¶ Su pbit impi⁹. cū fetā sue maligne volūtatis supb⁹ expleuerit. tūc mag̃ incēdit paup̱ catholic⁹ ad studiū v̄tut̃. q2 duȝ viderit peccatorē nimis exaltatū facile nouit ca surum. sed isti impij comp̄rehēduntur de bitis penis puniendi. A Uel i ɔsilijs

hendūtur in consilijs qbus
a cogitāt. Qm̄ laudat pctōr
in desiderijs aīe sue: ⁊ ini-
b quꝰ benedicit Exacerbabit
dn̄m pctōr ſm multitudinē
c ire sue nō queret. Nō est de
us in cōspectu eius: inqna-
d te sūt vie illiꝰ in oī tpe. Au/
feruntur iudicia tua a facie
eius oīm inimicoꝝ suoꝝ do
e mīabit. Dixit eni in corde
suo: nō mouebor a generati
one i generationē sine malo
f Cuiꝰ maledictiōe os plenū
est ⁊ amaritudine ⁊ dolo: sb
lingua eius labor ⁊ dolor.
g Sedet in insidijs cū diuiti/
bus i occultis vt interficiat
h innocētē. Oculi eius i pau
perē respiciūt insidiat in ab
scōdito quasi leo i spelunca
i sua. Insidiatur vt rapiat
pauperem: rapere pauperē
k dum attrahit eum. In la/

cogitationū malaꝝ qbꝰ cogitāt cōprehē/dere sctōs ad affligēdū. Et cur supbiat i pius subdit. qm̄ laudat ⁊c. Et hec ē magna ira dei in impiū. vt desit correctio et assit adulatio. adulātiū. n. lingue alligāt aīas in pctis.

a ¶ Malꝰ em̄ dum alio pctōre laudat. extollit in desiderio laudis. nec de correctōne cogitat. cui laudator blādiens inuenit. Sequit argumētū eiꝰ iniquitatis. vt bn̄dicatur qui male potiꝰ agere cognoscitur. deceptus adulātiū falsitate.

b ¶ Exarcebit dominū pctōr. i. ad iracūdiā cōcitabit sua indicibili supbia. qd̄ ꝓprie de antixp̄o datur intelligi. q irritat verū dominū. qm̄ se sua fallacia nō solū terrenū regē sed etiā rerū omniū ꝑdicabit deū. ſ; hoc ei erit ad ruinā. ideo vt falsus deus. flāmis dignis puniet. Nō requiret deū antixp̄s vt sua pctā crudelia dimittā tur. qr in cōspectu suo nō hꝫ deū. ideo ſbdit. nō est ⁊c. c ¶ Q̄ ꝓfunda cecitas. deū an̄ oculos nō hr̄e. De antixp̄o dicit. oīs semitas eiꝰ esse pollutas id est cogitationes ⁊ facta sordida. necesse em̄ est vt sint contaminata que pestiferi ducatu diaboli sordidant.

d ¶ Auferūtur iudicia dei a corde impij: qm̄ videt tardiꝰ venire qd̄ celerit meruerit sustinere. ſ; illi q̄ auget interitum qd̄ dr̄ tenere principatū inimicoꝝ suorū. qua gloriatōe ad scelera ꝓnior erit. cum nullū sibi obuiā ire cognouerit.

e ¶ Dicit antixp̄s. nō mouebor. i. nullam gētē intactā relinq̄. ſ; ꝑgā de gēte in gentē vindicādꝰ. Actus xp̄o suos on̄dit v̄tio xp̄o. qm̄ se dicit sine malo nihil esse facturū. f ¶ Neqcia eius duplici ꝑuersitate describit. In ore qppe habebit blasphemā maledictōem. cum se filiū dei mentit. Amaritudinē. qm̄ cōdicētibꝰ sibi penā mortis indicit. ⁊ ad supplicia iubꝫ ꝑuenire. Labor cuꝫ diuersis cladibꝰ affligit innoxios. Dolor: cum martires facit. Hec hꝫ in ore q locutꝰ est publice Hec xp̄o hꝫ ſb lingua q cogitat. Cogitat xp̄o laborē ⁊ dolorem. qr sine his cōsummari nō potest corona martirij g ¶ Cū dicit. sedet in insidijs: actus antixp̄i cōꝑauit cōsuetudini latronū. q se occultāt vt interficiant innocētes. Diuites hic in malo accipiuntur. sicut paupes in bono. ¶ Diuites em̄ scl'i dic̄. q̄s ditabit vt eoꝝ gl'ia alios decipiat. ¶ Inficere innocētē est de religioso facere sacrilegū. eiusq; aīam ꝑpetua morte dānare. h ¶ Cum dic̄. oculos eiꝰ in pauperē. s. spn̄ respicere. sciēdū ꝙ nō respicit vt ꝓficiat illi paupi. ſ; id̄ intēdit vt occidat.

k Leonē antixp̄m noīet. diabolꝰ q̄ ⁊ leo ⁊ draco dr̄. Leo qm̄ apte ꝑseq̄t. draco: qm̄ occl'te nocet ¶ Qd̄ ait vt leo ad vim ꝑtinet. ſ; ꝙ addit i cubili suo. ad dolos ꝑtinet suos. qbus lecera turꝰ est xp̄ianos. i ¶ Iteratio insidiarū nimiā calliditatē hostis on̄dit. Rape pauperē subitū periculū aīe significat. Dum attrahit eū. i. dum illum molitur a veritate reducere. ⁊ ad venerationē sui nominis molitur adducere. k ¶ Laqueus significat dolum. quo corda simplicium capiūtur. Humiliabit autē qm̄ de vera religione cadūt ex suasione diaboli qui ad insanā doctrinā ꝑducūtur. Incli

nabit se tyrãnus. cū aĩuꝫ suū remiserit in aliqꝺ̃ ocium cessando a tãta ꝑsecutiõe ni mia acq̃sitiõe ꝑditoꝝ satiatus. Post pe nas afflictõesq̃ iustoꝝ. cadet neq̃ssimus cū suis seq̃cibus de sua ꝑ̃sumptõe q̃ñ illi

la vtilitate fraudat̃. hoc est em̃ pio pꝛĩci pi dimitti qꝺ̃ bonis oĩbus tradi. Paup em̃ dictus a paulo lare. Pupillū xo dic̃ nõ cuius genitoꝛ carnal̃ occubuit. ſ; cui pr̃ sepultus ẽ. i. mundus quẽ nõ amauit.

supuenerit repẽtinꝰ interitꝰ. finẽ em̃ sclī infelix nescit q̃m̃ eū in sua ptãte dñs ꝯstituit.

℞ Ideo cū se sperabit adhuc lõge victuꝝ repentinus eius supueniet interitus.

l ¶ Nimis stulta cogitatõ putãs dñꝫ fideles suos nolle respicẽ ꝓ q̃bus passionẽ sustinuit. cū xpc̃ ipm̃. doceant̃ oĩa penalia ⁊ aduersa sustinere.

m ¶ Exurge ꝺ̃s. ħ ẽ celerit̃ veni. Exaltet̃ manꝰ tua opatõꝫ iudicij significat. Illꝺ̃ em̃ xpha desiderabat venire. vñ ãtixp̃s posset occũbere. Ne obliuiscar̃ nũc rogat. ne fm̃ votū tirãni obliuiscat̃ paupeꝝ in finẽ seculi. vbi r̃tributio ẽ futura meritoꝝ. n ¶ Int̃rogãdo em̃ dicendū ẽ xpc̃ q̃d irritauit ĩpius deū. Rñdẽdū. ideo q̃ ppe. q̃m̃ deū ĩpius putabat nõ posse sua facta req̃rere ⁊ pauperū iniurias. q̃si circa cardines celi ꝺ̃s ãbulãs nr̃a nõ ꝯsideraret. sed

queo suo humiliabit eū. inclinabit se ⁊ cadet cuꝫ dña
l tus fuerit pauperum. Dixit enim in coꝛde suo oblitus ẽ deus. auertit faciẽ suam ne
m videat in finẽ. ÷ Ex: surge dñe deus. exaltetur manus tua ne obliuiscaris paupeꝝ
n Propter quid irritauit impius deū. dixit enim in coꝛ
o de suo nõ requiret. Uides q̃m̃ tu laboꝛẽ ⁊ doloꝛẽ considera s. vt tradas eos in
p manus tuas. Tibi derelictus est paup. oꝛphano tu
q eris adiutoꝛ. Contere brachiū peccatoꝛis ⁊ maligni. quaeret̃ peccatū illius ⁊ non
r inueniet̃. Dominꝰ regnabit in eternū ⁊ in seculū ÷ seculi: ÷: pibitis gentes de terra
s illius. Desideriū pauperuꝫ exaudiuit dñs. ppatõeꝫ coꝛdis eoꝝ audiuit auris tua.
t Judicare pupillo ⁊ humili

Tu eris adiutoꝛ dicit vt cuꝫ carnalit̃ affligi videas. eos nõ dubites esse liberãdos.

q ¶ Redit neq̃cia antixp̃i añ oculos ꝓphete ⁊ rogat. contere bꝛachiū eius. i. ad nihilū redigi potentiã. qua malevtebant̃ peccatoꝛes. q2 insigniter impia faciebãt. Malignus. q2 iniquus suasoꝛ erit. vt q̃s terroꝛe nõ põt ꝑuertere. salteꝫ ꝑ noxia ꝑ̃mia conetur declinare. ℞ Queret̃ peccatū illius nec ĩueniet̃. hoc ẽ ad emẽdatiõeꝫ nõ est dignus venire. ¶ Addidit. nec inueniet̃. quia dubiū nõ est perire scelestam ptãtem cuius auctoꝛ est dãnandus.

¶ Ut sic inueniatur pctm̃ ⁊ peccatoꝛ ad dãnationẽ q̃ nõ inueniũtur ad emendatõeꝫ.

r ¶ Interfecto antixp̃o. redit xpheta ad oꝛdinem futuraruꝫ rerum. vbi iam securitas sanctoꝛuꝫ ⁊ regnū eternum chꝛisto deo ẽ Gentes: peccatoꝛes ⁊

inueniet memoꝛem in futuro quem sperabat oblitum.

o ¶ Propheta loquit̃ ad deū. vides q̃m̃ tibi nullus illudat. consideras em̃ laboꝛẽ ⁊ doloꝛẽ quẽ ille ꝑfidus sub lingua habuit. i. in cogitatõne sua reuoluit. Ut tradas eū. i. iudicio traditus nõ euadet. sed digna factis recipiet cum eterna dãnatione toꝛquebit̃.

p ¶ Cū dicit tibi derelictus est paup. ostẽdit quoniã qui dño derelinquit̃ nul

impios dicit. qui feraliter viuũt. De terra illius. regnum signat saluatoꝛis. quo soli beati ꝑfruunt̃.

s ℞ Desiderium pauperum. dicit volũtatem ecclesie. vt ei tribueret regna celoꝛum. ¶ Et pꝛeparatõeꝫ coꝛdis. i. concupiscentiam. que ostendit virtutem animi ardoꝛe mentis. ℞ Aurem dei. clementiam diuinam dicit

¶ Ecce auctoꝛitate xphetica admonemur pupillū hũilem deo esse gratissimū.

Cũ pupillus humilis dĩ. iustissimus ap/probat̃ vt nõ appõat vltra. h̃ ẽ. ℟ At ñ eleuet ãtixp̃s se vltra sup electos dei. qr ℂ Tũc o a mala finiẽda sũt. cũ auctor mortis cũ sua plebe dãnabit̃. Hec sũt oc culta filij q̃ psalmi h9 titulus canit. Orõ

Confessiõi nr̃e piã aurez ds clemẽs aperi. q̃ sperãtes in te nũq̃ ↄsueuisti relinq̃re vt exaltati de portl mortis ꝑpetue possimus salut tentatoris occultas insidias effugere. Per ℂ Sciẽdũ est hunc psalmũ ꝓbatuz eẽ ad hereticos destruẽdos.

a ℟ In dño ↄfido. Vox eccl̃e ↄ̃ hereticos ℂ Ac si dixisset dum suz in religiõis fixo cacumine ↄstitutus quõ suadetis me. Trãsmigra in mõtẽ. i. ad hereticã prauitatẽ. mentiẽtes esse xp̃m ibi vbi veritas esse nulla ꝓbat̃. Mõs significat eleuatã supbiã mentis. q̃ sola heresis icurrit̃. duz heretici humilibus cõsentire nolẽtes sup ecclesiã se erigere conãtur. Passer hereticuz signat. q̃ ad nequissimas ꝑdicatões incõstãtis aĩ leuitate trãsfert̃ Instabil̃ em̃ auis passer. ⁊ alij in foramibus parietuz. alij in roscidis vallibus. nonnulli in squalidis montibus habitant.

b ℟ Quoniaz ecce peccatores. i. heretici. intenderunt arcum. i. ora illoꝝ cõtra ecclesiam intenderunt arcum. i. potẽtiam verbositatis sue

ℂ Parauerunt sagittas. id est. verba venenosa. In pharetra. i. in corde.

℟ Ut sagittẽt ⁊c̃. i. cum viderint in ecclesia obscuratos impitia vl̃ simplices la queis dolosis vel occultis liceãt.

ℂ Recti corde sũt dicti q̃ nulla iniq̃ ꝑsuasiõe decipi poterũt. vel in obscuro. i. obscuris ⁊ ãbiguis sentẽtijs eoꝝ. vel cũ ꝑsecutõib9 tetris ꝑturbat̃ eccl̃ia q̃ñ timore ꝑiculi carnal̃ hoĩes credunt̃ facilt9 ĩmutari. ℂ Dicit idẽ ꝓpheta destruxisse hereticos legẽ dei cũ interꝑtatõibus falsis. ↄuertẽtes in necez q̃ a dño ꝓphetata sunt ad salutẽ. Subiungit̃ defensio dñi xp̃i. Iustus quid fecit. ℟ Hoc est xp̃s mũdũ redemit ℂ Uel si scripturas subuertere volunt. q̃d fecit eis iustus q̃ etiã illum ꝑsequunt̃.

vt non apponat vltra magnificare se homo sup terrã

In finẽ ÷ psalmus :· dauid

ℂ De hereticis ꝓph̃a dicit qui nitunt̃ catholicos in suam conuertere prauitatem. domini illis iudicium cõminans. ⁊ quid in illa retributione debeãt sustinere.

Psalmus. x.

a In dño cõfido: quõ dicitis anime mee trans/
migra in montẽ sicut passer
b Quoniã ecce pctõres inten
derunt arcuz: parauerũt sagittas suas in pharetra. vt sagittent in obscuro rectos
c corde. Quoniã que ꝑfecisti destruxerunt. iustus ÷ au/
d tẽ :· quid fecit. Dñs in templo sancto suo. dñs in celo
e sedes eius. Oculi eius ÷ in pauperẽ :· respiciunt. palpebre eius interrogant filios
f hoĩuz. Dñs interrogat iu/
stũ ⁊ impium. qui autez di/

d ℂ Templum em̃ dei sanctum est. quod estis vos. vt sciat hereticus se posse a deo disperdi. a quo noscũtur corda recte credẽtiũ possideri. Celũ em̃ sanctos viros significat quos diuinitas insidere dignat̃. Terrere igit̃ hereticos a seductõne bonoꝝ. domini iudiciũ nitit̃ ꝓpheta. vt si iustos seducere non timent saltem eum qui in iustis est ⁊ habitat timeant.

e ℟ Oculi domini. id est aspectus ⁊ clemẽtia diuinitat̃. pauperem populum xp̃ianum respicit ad adiuuuãdum.

ℂ Palpebre dicte a palpitãdo. signãt subtilitatem diuini iudicij ac iudicia dei occulta. in quibus nos interrogat. i. cognoscit. q̃d habeat vnusquisq̃.

f ℟ Dominus ĩterrogat. id est cognoscit ⁊ ꝓbat iustum ⁊ impium.

ℂ Hoc ideo dicitur. ⁊ vt vnusquisq̃ circumspiciat conscientiam suam de qua nouit solum deum ferre iudicium. Non

eñ iustus est quē homīes dicūt. sed quē deus probat iustum. Quid ē diligere ini quitatem nisi diabolum sequi: semetipm psequitur. qui diabolum sequitur. dum il las semitas vult ire que ad fugienda lo- ca penarum perducūt

s ¶ Pluit scili- cet verba predicatio- nis. que pijs: imbres sunt. perfidis autem la queū igniti. Ignis eti am est cum eos flamea cura consumit cupidi tatis.

¶ Sulphur putre- do peccatorum.

¶ Spiritus procel larum. dum se. confun dunt mente tumultuo sa. pars calicis eorum id est mēsura. qua pol lutis actib⁹ īebriant

I Vel ignis. cupi- ditas. Sulphur pecca torum putredo. spiri- tus procellarum: pena eterna: et quos ignis exurit tempestas exa- minat.

b ¶ Iustū dicit do minum: amare iustici- am. quia nescit alios respicere. nisi qui no- runt custodire iustici- am. Equitatem illam scilicet quam ipe pro- picius concedit. Vul- tus dei propiciationē significat.

Oratio.

Dirige oculos pi etatis tue sup hu millem paupertatis nr̄e personā omipotēs do mine. et circūda nos si dei armis. vt ab iniq- tatum sagittis eruti va leamus equitatem et iusticiam custodire. Per dnm. ¶ In finem pro octaua die vt in sexto psalmo tam dictum est ad eter nam ptinet requiē. petit itaq; pheta ini quitatē mūdi destrui: vt ad illam verita- tem future promissionis debeat puenire

ligit iniqtatē odit aīam su-
s am. Pluit super pctōres la
qos: ignis ✳ et ∻ sulphur ✳
et ∻ spūs pcellaꝝ ps calicis
b eoꝝ. Quoniā iustus dn̄s et
iusticias dilexit: eqtatem vi
dit vultus eius.

¶ In finem p octaua die. psalmus dauid ¶ Saluū uū se propheta mūdi istius puersitate fieri petit. qñiam dolosi atq; supbi. potētiam dei sceleratis oblocutōibus abnegabāt. pmissionēq; pa tris p filium dicēs faciēdā: eloqa dn̄i sub breuitate col- laudāt. Psalm⁹. xi.

a SAluū ÷ me ∻ fac dn̄e
qm̄ defecit sanct⁹. q̄-
niā diminute sunt veritates
b a filijs hoīm. Vana locuti
sunt vnusquisq; ad prximū
suū. labia dolosa in corde. et
c corde ÷ locuti sunt ∻ Disp-
dat dn̄s vniuersa labia do-
losa. linguā magniloquam
d Qui dixerunt linguam no
stram magnificabimus. la-
bia nostra a nobis sunt:
quis noster dominus est.

a ¶ Saluū me fac exclamat ad dn̄m pheta. petit se saluū fieri ab illo a quo ve ram medicinā nouerat inuenire. dicens sanctū deesse. aliter eñ sanctus deficere nō poterat. nisi fuisset inter hoīes veritas i- minuta. Verum cū di- cit diminutas: euidē- ter ostēdit deprauata dei munera ex culpis hominū et collata bn̄- ficia. ppria puersitate maculata. dicit xo ve ritates de veritatibus hoīm loquēs. vna est dei xitas qua illustrā tur anime sancte.

b ¶ Vana falsa si- gnificat. qñ contra do minū testimonia falsa querebant. tūc inmi- nute sunt veritates. Proxios dicit. nō tam cognatōe gener. q̄ p- ticipatōe sceleris socia tos. In corde et corde qtiēs volum⁹ dolosos ostēdere: duplicia eoꝝ corda declaram⁹. quā do simplices vnum coꝝ in eis eē testamur. Lo cuti sunt vt scandias mala.

c ¶ Disperdat di- citur cōtra iudeos. vt passim pereant. qui se in vna prauitate colle gerāt. Lingua magni loqua est. que sibi ali- quid magne potestatis assumit. et ne hic in bo no linguam magnilo- quam accepisses. pre- dixit labia dolosa. Cō sidera vero pietatem dicentis q; non homi nibus (quia aliqui cōuertendi erāt) sed ipsis vicijs maledicit. d ¶ Illos exponit. qui in psperis rebus se iactan tes. gliam suā exaltare presumūt. et sibi- ipis deputāt. nō a do accepisse. Istud qs

noster dñs est: sacrilegoꝝ verba sunt con
tradicētiū vero deo. ꝛ supboꝝ. A Ipo
critaꝝ ꝛ phoꝝ qui ingenio ꝛ studio sciē-
tias ꝛ eloquētiam acqsitas ex seipis ha-
bere putant. ꝯtēnentes nō habētes eas.
Ideo subdit.

i ℭ In circuitu impios ambulare. est
tortuosis moribus viuere. q̄ nunq̄ recta
viam ambulāt xp̄o derelicto. q̄ est vis v i
Scdm altitudinē tuaz. nō ƀm meritū ho
minis. sed ƀm potentiā diuine volūtatis
multiplicat ecclesia.

e Propter miseriā inopum ꝛ
gemitū pauperum. nunc ex
f urgā dicit dñs. Ponā in sa-
lutari. fiducialiter ÷ agā :· i
g eo. Eloq̄a dñi eloq̄a casta:
argētum igne examiatuz. p
batuz terre purgatuz septu-
b plū. Tu dñe seruabis nos ꝛ
custodias nos a generatiōe
i hac ineternum. In circuitu
impij ambulant: ƀm altitu-
dinez tuaz multiplicasti fi-
lios hoim

¶ In finē psalm⁹ dauid

¶ Respiciēs pphēta mū-
duz idolatrie mācipatū: cre
dulitatē suā aduētū sancte
incarnationis poscit exple-
ri: vt vel sic confusa gētili-
tas suū possꝫ agnoscere cre
atorez. Ps. xij.

a Vsq̄quo dñe obliui-
sceris me i finē: vsq̄
quo auertis faciē tuā a me.
b Quādiu ponaz consilia in

e ℭ Exurgā dicit p
pheta i psona p̄ris de
filio: exurgā. i. appare
am ꝛ manifestabor in
filio. I Et eos qui
in miseria sunt in mū-
do redimat f I Po
nam i salutari (vox pa
tris). i. salutē ꝛ ꝯsola
tionē paupm gentium
in filio q̄ est leticia. cō
tra gemitū. Fiduciali
ter agā in eo. ℭ Id
est in filio. q̄z ptās pa-
tris: fiducia est filij. cu
ius volūtati null⁹ va
let obuiare q̄z eloquia
ꝛc̄. g ℭ Hic eloq̄a
dñi laudant (q̄ nullo
mēdacio. nulla adul-
terina falsitate fuscan
tur) cum dicit eloquia
casta. supius vero ser-
mo hūanus arguit cū
dicit vana locuti sunt
Argentū terre. igne ex
aminatū solet esse pu-
rissimū. qū frequēti fu
erit decoctiōe mūdatū.
sic eloq̄a dñi pura. pul
chra ꝛ rata. purgatum
vel examiatū. cōtra il-
lud ponit: qd̄ de pctō-
ribus ait. labia dolosa

Hoc est de pietate ꝛ mi
sericordia eius: pcipi-
ens in retributiōe xp̄i
pmissa. ℭ In finez
hic tēpus significat in
carnationis xp̄i. Orō
Miserere fragilita
tis nr̄e, sc̄tissime
p̄r. ꝛ ꝯcede nobis elo
quia tua. pudico cor-
de ꝯtinere. vt possim⁹
multiloquā dolositatē
insaniētiuz declinare.
Per. a ℭ Tot⁹ hic
psalm⁹ de charitate lo
q̄tur xp̄i. plen⁹ pphēta
dñi charitate ꝯfidēter
dicit differre se diuti⁹
us ab expectatiōe sua ꝛ
aduētu illi⁹. quē lꝫ fir
ma fide crederet eē vē
turū. tn̄ de eius tardita
te ꝯquerit. cui⁹ adhuc
speratū aduentū citi⁹
nō merebat cernere. q̄
niā oīm ꝯsiderāti: val
de molesta dilatio est.
a ℭ Vsq̄quo cū di
cit. appitiōez postulat
xp̄i. quam in spū vide
bat. vsq̄quo. i. q̄usq̄,
q̄diu nō liberas.
I Pōt vō cū pphe
ta q̄libet penitēs sub

in corde ꝛ corde ꝛc̄. Septuplū. septifor-
mē spm̄ significat. i. timorē dñi. pietatez
sciam. fortitudinē. cōsiliū. intelligentiā.
sapiam. A Per quē diuinū eloquiuz
splēdet. dñi verbi dei p̄dicatores ꝛ ƀm elo
quia eius viuētes his charismatibus re
fulgent. b I Tu dñe seruabis nos i
eternū (ecclesia rogat) id est in fide ƀua-
bis. Et custodies: ab hereticis vel iudeis
siue a pctōribus. siue a dyaleticis ꝛ phis
isti⁹ mūdi i eternū. ℭ Hic ꝯseruat ne
peream⁹. ibi letificat: ineternū ꝛ coronat

pctis gemēs dicere. vsq̄q̄ ꝛc̄. psequūt eīm
demōes ꝛ mali hoīes q̄uissime vē penitē
tes. ꝛ xp̄i mādata ƀuare cupiētes ℭ In
finem. i. vsq̄ ad xp̄i aduētū. b ℭ Cū
dicit. q̄diu. exprimitur hic maximus ar-
dor expectantis aduentuz dei. I Ac
si dicat. patior istam angustiam quousq̄
te videam. sicut promisisti venire.
A Dicit vero ꝯsilia. i. cogitatiōes ꝛ tra
ctat⁹. quō ꝛ qn̄ a seruitute pcti ꝛ diaboli
liberari possit p aduētū saluatoris. ꝛ q̄a
spes salutis ptrahit: crescit desideriū in

dolorē. ℂ Per diē.i.p singulos dies ille amor tui aduēt⁹ x̄sus ē in dolorē mē tis q̄ tardauerl. c ℂ Inimicū.dyabolū dic̄.q̄ dī exaltatus an̄ aduentū dn̄i.cū gaudebat d̄ hūana captiuitate. Sup me id ē sup credulitatem meā. Exaudi me nō sibi tm̄ subuenire petit s̄ vniuersis fidelibus Respice ad illō referē dū vsq̄q̄ auertis faciē tuā a me. Exaudi x̄o. ad illō qd̄ dic̄ in capite psalmi. vsq̄q̄ obliuiscerl me in finē

d ℂ Dum petit illuīari oc'los cordis oculos dic̄. q̄ obdormiunt in morte qñ fidei lumīe sepulto: carnali delectatōe claudunt. ipē ē eñ somnus de q̄ letat inimic⁹. Inimicū: dyabolū dic̄ ⁊ āgelos eius q̄z ɔsuetudo est: insultare dū capiunt. ⁊ gaudere dū deceptos a se cognouerint possideri.

e ℂ Exultabūt si motus fuero.i. si a te fuero diuisus p incredulitatē vel pctm̄: inimici efficiunt leti. In tua mīa dic̄. q̄z q̄ aliunde suā spem ponit nisi in deū. sua fides vacua ē Cōtus fidei ⁊ firmitas magna credētl: in eū credere a q̄ p certo scit posse saluari.

f ℂ Interior homo salutare dei ɔspexerat quem cernere cupiebat carnalib⁹ oculis. Cantabo.s. corde. vbi nimia leticia complebat. Psallaz. opibus bonis. qd̄ maxime diuinitas querit.

Oratio

Ne auertas faciez tuā a nob ops ds: ne inimici nr̄i exaltentur aduersus nos. s̄ ita cor nr̄m salutarl tui exultatōe pfunde. vt facias somnū se cūde mortis euadere. Per.

anima mea dolorem in corde meo per diem. Usq̄quo
c exaltabit inimic⁹ meus super me: respice ⁊ exaudi me
d domine deus meus. Illumina oculos meos ne vnq̄
obdormiā in morte. nequādo dicat inimicus meus p̄
e ualui aduersus eum. Qui tribulant me exultabunt si
motus fuero. ego aūt in misericordia tua speraui. Ex
f ultabit cor meuz in salutari tuo. cātabo dn̄o q̄ ÷ bona
:· tribuit mihi: ÷ ⁊ psallā nomini dn̄i altissimi :·

In finē ÷ psal. :· dauid.

℄ Eccl'ia iudeos increpās q̄ viso dn̄o minime crediderunt. inani eos trepidatione dicit confundi q̄ fructuosum timorē dn̄i cognoscere noluerūt. eoꝝ in fine seculi conuersionē p̄dicens.

Psalmus.xiij.

a Dixit insipiens in corde suo: non est deus.
b Corrupti sunt ⁊ abominabiles facti sunt in studijs ÷ suis :· : non est q̄ faciat bonū ÷ nō est vsq̄ ad vnū :·

ℂ Finis xp̄m significat. ideo freq̄nt̄ repetit̄. vt sp ad oīpotētē audiētis animus erigat̄.

ℂ Psalm⁹ iste. iudeoꝝ vesaniā vehemēti increpatione castigat asper inuectōib⁹ terribil' p̄phanis. amar⁹ incredul'. vt hec increpatio merito det̄ eccl'ie.

a ℂ Uidēs ppl's iudeoꝝ xp̄z hūilit̄ venisse dixit. nō est d̄s. nec intellexit ip̄m esse qui a p̄phetis p̄dictus est Et ideo insup grauius est. q̄z dixerūt hoc non in labijs. sed in corde vt malo voto peior incredulitas iungeret̄.

A Uel insipiēs etiā gentilis dī. deum non esse putās qui corruptus est mente lignuz sibi deum faciēs.

b ℞ Si eñ noticiā habuissent dei corrupti p infidelitatē ⁊ abominabiles. i. odibiles nō fuissent. Nō ē vsq̄ ad vnū

ℂ Reuera solus xp̄s est. sine quo aliqd̄ bonū vel incipe vel iplere nullus valet. Alia l'ra habet corrupti sūt in voluntatibus suis. voluntas autez dicta est a volatu. qm̄ aīus quo vult nimia velocitate transfert̄. Corrupti igit̄ sunt iudei dū ab scripturaꝝ sanitate recedentes in viciosos sensus inciderūt: ⁊ ita nephandissima incredulitate mac'lati in penam peccati: etiam

deo abomīabiles facti sūt. c ¶ Pro
spexit dñs.s.vt nob mitteret vnigenitū
filiū suū. Sup filios.i.hūanū genus.
Ir. Ut videre sctōs suos faciat.p q̄s re/
spicit.ꝛ in q̄bus hītat si sit sapiens.

tus rex. Cum dicit veloces: defuisse illis
ōndit ꝯsilia moderatōis. Ad effundēdū
sanguinē.i.dñi saluatoris ꝛ suoꝝ. vt sce
lerate rei crescat immanitas actōis. dū ꝛ
dñm saluatorē. manus noxias iniiciunt.

c Dñs de celo ꝓspexit super
filios hominū: vt videat si
est intelligens aut req̄rens
d deū. Omnes declinauerūt
simul inutiles facti sūt non
est qui faciat bonū. non est
e vsq̄ ad vnū. ÷ Sepulcrū
patens est guttur eorū :·:
÷ linguis suis dolose age=
bant :·: ÷ venenū aspidūm
f sub labiis eorū :·. ÷ Quoꝝ
os maledictione ꝛ amaritu
dine plenū est ;·: ÷ veloces
pedes eoꝝ ad effundendū
g sanguinem. ÷ Contritio et
infidelitas in viis eoꝝ :· ÷ ꝛ
viā pacis nō cognouerūt :·:
÷ nō est timor dei ante ocu=
h los eoꝝ :·. Nōne cognoscēt
omnes q̄ operant̄ iniquita=
tem: qui deuorant plebem
i meā sicut escā panis. Do=
minū non inuocauerūt: illic
trepidauerūt timore ÷ vbi
k nō erat timor :·. Qm̄ deus
in generatione iusta est. con

¶ Qui deū mēte in
telligat esse veꝝ deū ꝛ
hoiez, ꝛ req̄rat opatōe
deū seq̄ndo mādata
ei⁹ vt ab ei⁹ voluntate
nō discrepet. s q̄d vide
rint scti dei p q̄s ōs vi
dere dr̄ subdit oēs de
clinauerūt ꝛc.
d ¶ Hic dicit oēs.i.
totū. ꝛ significat ptem
Declinauerūt.s.a grā
dei. ꝛ facti sūt inutiles
sibi ꝛ aliis. Tāti em̄ ꝛ
tot de iudeis ipī fue/
rūt. vt pene oēs pfidi
esse ac pisse putarent̄.
M Silr de gentibus
oēs igit̄ nō intelligūt
nec requirūt. s decli/
nauerūt tā iudei q̄ gē
tiles.
e ¶ Merito ergo se
pulcꝝ dictū est guttur
eoꝝ qui pestiferos ser
mones ꝓferebāt sicut
sepulcꝝ fetidos odo/
res exalat. Liguis su/
is dolose agebāt. qui/
bus mortifera v̄ba lo
quebant̄ Aspidū ima
ne genus est serpētiū
qd̄ nat̄ali obstinatōe
v̄ba incantantiū phi
bet̄ nō admittere. nec
a voto suo pōt remo/
ueri. ꝛ qd̄ nō valet vl/
lo carmine mitigari. sicut alia genera ser
pentina. quod significat surditatem mor
tiferam iudeoꝝ. Uenenum dictum est q̄
p venas currat. sic ꝛ vota malignoꝝ oc/
culta cogitatione crassant̄
f ¶ Quoꝝ os.i.iudeoꝝ. quando pro
bonis admonitionibus blasphemabant
xp̄m. Amaritudine: cum de nece eius tra
ctabant. Pedes consilii ꝓgressus appel
at. quibus de incepto mouemur ad ext/

g Ir. Cōtritio.s. cor
poris iudeoꝝ. infelici
tas anie. In viis. in
opib⁹ eoꝝ. Cur. quia
viā pacis.i.xp̄m non
cognouerūt. nec p fi/
dē. nec p opa. Quare.
q̄r nō est timor dei in
sensu eoꝝ. nō em̄ me/
tuūt futuꝝ iudicium.
¶ Uia impioꝝ ꝯtri/
tio est. q̄r terit ꝛ terit̄
infelicitasq̄ in ea ē. q̄r
nūq̄ p ipaꝫ nisi ad in/
fausta supplicia perue
nit̄. h Ir. Nōne co/
gnoscēt. ac si dicat. si
mō nō cognoscūt ven
turā vltōez: cognoscēt
in iudicio qui mō ma/
la operant̄. Plebem
meam deuorant.i. he/
retici pplm xp̄ianū se/
ducunt. vel mali occi
dunt bonos. vel idola
tre credentes. Sicut
nullus esuriens sine
pane bñ pōt saturari.
sic heretici nunq̄ sati
ant̄ iniq̄tatibus suis:
nisi ꝑsequāt̄ xp̄ianos
M Uel satiant̄ pse/
cutione xp̄ianoꝝ sicut
esca panis satiat̄ esu/
riens.
i Ir. Dñm nō inuo/
cauerūt. si em̄ inuocas/
sent salui essent. Illic trepidauerunt in
idolis ꝛ ritibus vanis simulacroꝝ qui
deum timere debebant. ¶ Et qñ dice
bāt d̄ xp̄o. Si dimittimus eū sic ꝛc.
k Ir. Quoniam deus est in generatio/
ne iusta.i. in populo xp̄iano.
¶ Christi consilium confudistis. id est
suscipere noluistis.
Ir. Dicentis pniaꝫ agite. Inops dicit̄
xp̄s. qui ꝓ nobis paup̄ factus est. Domi

nus spes eius ē. Pater vtiq̧ filij. q̄ꝛ hu
manitas ꝯfortata est de diuinitate.
A Uel q̄libet mēbꝝ xp̄i existēs. q̄ꝛ dn̄s
spes eius ē. inde ꝯtēnit magis vn̄ magꝭ
reuerēdus esset. l ¶ Cū dicit q̄s da-
bit. vult intelligi dn̄m
p̄rez. q̄ dn̄m xp̄m in sy
on. i. in hierl'm mittere
dignatus ē. Ip̄e ē eter-
na salus isrl̄. i. creden
tiū. Dū auertit. i. dya
bolū dānauerit. q̄ dei
plebē p̄seq̄ ꝛ captiua-
re festinat. Exultabit
iacob. i. iudeoꝝ ꝛ gēti
liū pp̄ls collect⁹ p̄ gra
tiā dei. Letabit̄ isrl̄ ꝙ
est vniuersalis ecclīa.
Oratio.
Ignare dn̄e ð ce-
lo scō tuo respice
re sup̄ filios hoīuȝ: ꝛ
da nobis agnoscere vi
am pacis vt auersa vi
cioꝝ captiuitate cele-
stis hierl'm hītaculo p̄
fruamur. Per dn̄m.
¶ Psalmus iste nō
p̄funditate velat⁹ est
ꝙ p̄phetice interrogatōi
rn̄det dn̄s in decalogi
exemplū: decē virtuti
bus ad beatitudinis
sue atria p̄uenire
a ¶. Tabernaculū
dictū ex duobus noī-
bus. i. a taberna (q̄ est
domus pauperꝝ. q̄ꝛ nō
adhuc tegulis. sed tm̄
trabibus tegebat̄) et
cenaculo (q̄ꝛ ibi cena
bāt sicut antiq̄s mos
erat semel in die cibuȝ
sumere) significat ca
tholicam fideȝ in qua habitat sancta dei
ecclīa. Mons signat futurā hierl'm.
A Non autem querit. quis in ecclesia
absolute habitet in qua boni ꝛ mali sunt
sed subaudiēdum reliquit digne. Quis
in ea. s. digne habitet. Quod ex eo p̄bat̄
quod subdit. aut quis ꝛc̄.
b ¶ Ingredi tabn̄aculū sine oī macu

filium inopis confudistis.
quoniam dn̄s spes eius est.
l Quis dabit ex syon saluta
re israel. cū auerterit dn̄s ca
ptiuitatem plebis sue. exul-
tabit iacob ꝛ letabit̄ israel.
Psalm⁹ dð. ¶ Prophe-
tice interrogatiōi respōdet
dn̄s. in decalogi exēplū de-
cem virtutib⁹ ad sue beati-
tudinis atria p̄ueniri.
Psalmus. xiiij.
a Domine quis habita-
bit in tabernaculo tuo
aut q̄s requiescet in mon-
b te sancto tuo. Qui ingre-
dit̄ sine macula: et operat̄
c iusticiā. Qui loquit̄ verita
tem in corde suo. q̄ non egit
d dolum in lingua sua. Nec
fecit proximo suo malum. ꝛ
opprobriū non accepit ad-
e uersus p̄ximos suos. Ad
nihilū deductus est in ꝯspe
ctu eius malignus. timen-
tes aūt dominuȝ glorificat.
f Qui iurat ÷ p̄ximo suo :· et

la solius dn̄i fuit. Op̄abat̄ iusticiā. cum
eiecit de tēplo vēdētes ꝛ emētes.
I. Mēbroꝝ x̄o suoꝝ ē sine macl'a pctī
mortal' incedere. ꝛ p̄ baptismū sine oī ma
cula igredi. q̄ꝛ sine minimis eē nō possu-
mus.
c I. Multi loquun
tur veritatem labijs: ꝙ
nō in corde. qui vidē
tur vera dicere. sicor
cū labijs non ꝯsonat.
qd̄ xp̄s nō fecit. Non
egit dolū xp̄s. q̄ꝛ q̄ lo
cutus est ore cōpleuit
op̄e. Ille dolose agit
qui aliud agit ꝛ aliud
dicit.
d I. Proximi sunt
nobis om̄s homīes. ꝛ
nulli debemus maluȝ
facere. Ille opprobri
um. i. detractiōeȝ non
accipit de fratre q̄ p̄ri-
us nō credit mala ð il
lo an̄q̧ p̄bat. Qui ista
sup̄ius cōp̄hensa com
plet ille habitat in vi
ta eterna.
e I. Ad nihilū dedu
ctus ē malignus. i. dy
abolus. q̄ꝛ apud sctōs
p̄ nihilo habet̄. Qui
timēt dn̄m timore san
cto dn̄s eos magnifi-
cat. ¶ Uel ad nihi
luȝ deductus est q̄n̄ ei
dixit. redi retro satha
nas. non tētabis dn̄m
deū tuū
f ¶ Iurare eī dictū
est q̄si iuste orare. hoc
est iuste loqui.
A Non decipit p̄xi
mum: qui iurat dare ꝛ
subuenire p̄xīo ꝛ p̄misum reddit.
I. Uel non decipit aīa p̄ximū. i. corp⁹
si p̄cepta dei obseruat que obseruare pro
mittit. Sicut enim pecunia visibilis pro
hibet̄ ad vsuram dari. Ne is qui accipit
magis spolietur q̄ȝ iuuetur: Ita verbum
dei nō solum diuitibus qui pascūt. verū
etiā paup̄ibus hoībus gratis debet insi

nnari. nõ accipit munera sup. i. ꝯ innocẽ
tes q̃ iudiciũ iustum ꝓpter aliqđ munus
nõ subuertit. g ¶ Nõ dixit q̃ cãtat. ẜ
qui facit hec. ipe habitabit in tabernacu
lo dñi ꝛ in regno sancto eius requiescet:

tibus. ꝛ iussa christi facientibus. reddi/
dit eos de mortalibus eternos
A Siue mirificauit dum eos magnifi/
cauit miraculis. per que miracula osten/
sum est ꝙ predicatio eoꝝ ꝛ fideles ꝛ ope

vt nos ad actualẽ vir
tutez interposita lege
ꝯstringeret. ne secreta
tãti mysterij. intẽti so/
lis cantibus inaniter
psalleremus
Oratio
Oncede nos pijs
sime ds̃ sine ma/
cula ingredi ecclesiaz
tuã. ꝛ auerte nos a do
lis ꝓximi vel vsuris.
vt dũ hec ẜm tuũ obẜ/
uamus p̃ceptũ nõ cõ/
moueamur ab emulis
supplicijs in eternum
Per dñm.
¶ Tituli inscriptio
ipi dauid. veꝝ hãc ti/
tuli inscriptiõez nõ ad
quãlibet aliã ꝑsonã. ẜ
ad xp̃m referri debuis
se. adiectũ ẽ ipi dauid
qđ ad dñm saluatorez
cõpetẽter referri valet
Depc̃at hic assumpta
humanitatis natura.
ꝓ nostra ꝓtectiõe con
seruari se a iudeis.
a ¶ Sperasse se sp
dicit in dño. Dixi do/
mino: filius dicit a for
ma serui ad p̃rez. q̃ in
diuinitate eq̃lis ẽ pa/
tri. I. Nõ indigu/
it pater ẜm suã maie/
statẽ incarnatiõis aut
passionis vel resurre/
ctionis q̃ ad filiuz ꝑti
nẽt ẜm hũanitatem vt

non decipit: qui pecuniam
suam non dedit ad vsuram
ꝛ mũera sup innocẽtes non
g accepit. Qui facit hec: non
mouebit ineternũ.
Tituli inscriptio ÷ ipi:
dd. ¶ Xp̃s ꝑ hũanitate
suscepta a patre se conser/
uari petit. eiq; gratias re/
fert ꝙ sua potentia iniqui/
tatem huius seculi supauit
ꝛ post resurrectõnis gloriã
in delectatõib⁹ dextere sue
eũ collocauit. Psal. xv.
a Onẜua me dñe quo/
niam ſpaui in te: dixi
dño ds̃ me⁹ es tu. quoniam
b bonoꝝ meoꝝ nõ eges. Sã/
ctis q̃ in terra sũt ei⁹: miri/
ficauit ✳ omnes :· volũta/
c tes meas in eis. Multipli/
cate sunt infirmitates eoꝝ:
d postea accelerauerũt. Non
cõgregabo cõuẽticula eoꝝ
de sanguinibus: nec mẽor
ero noĩuz eoꝝ ꝑ labia mea.
e Dñs ps hereditatis mee ꝛ
calicis mei tu es q̃ restitues

ra fuerint voluntatis
dei.
c I. Multiplicati
sunt gentibus infirmi
tates. i. idola que (do
mino veniente in car/
ne) relinquentes ce/
lerrime ad euz sunt re
uersi. habz eñi hebrai
ca veritas. multiplica
ta sunt idola eoꝝ
d ¶ Quas gentes
dicit non sanguine pe
cudum aut victimarũ
consuetudine congre/
gandas. sed immola/
tione corpis ꝛ sangui
nis xp̃i. Non fuit er/
go memor xp̃s nomi/
num illoꝝ quibus pri
us nominabant̃ dicti
filij ire. filij dyaboli. ẜ
nouoꝝ nominum me
mor est. quibus dicun
tur nunc xp̃iani ꝛ filij
dei. Labia v̓o xp̃i duo
testamenta significant
quando vtraq; regnũ
dei p̃dicãt ꝛ in vnius
soni ꝯcordia sicut la/
bia tempant̃.
e ¶ Pars heredi/
tatis ꝛ calicis dñs est
Dicit filius ad patrez
non deitate mĩor. sed
humanitate subiectus
esse patrem partẽ he/
reditatis sue scilicz in
fide gentium patri ꝛ fi
lio credentium.

nos redimeret. Sz quibus illa ꝓsint: ad
dit Sãctis ꝛc̃. istis hec sunt necessaria.
b ¶ Sanctos qui sunt in terra viuen
tium significat innocẽtes ꝛ iustos.
I. In ecclesia. que terra dĩ eius.
¶ Per quos mire facte sunt volunta/
tes dei saluatoris, quando illis obedien

¶ Calix voluntatem ac distributionez
domini signat. Restitues autez dixit qm̃
faciẽte dyabolo ꝑierat genus hũanum.
I. Ipa hereditas restituta est. quando
electos suos ad immortalitatem attra/
xit. ¶ Dicta est autem hereditas ab
hero, i, domino.

f ℞ Funes: p̄triarchas ⁊ ꝓphetas ⁊ apostolos vel quoscūq; aduocauerit. xp̄s signat. q̄s ille recipit. in p̄claris. i. in optimis. ¶ Hereditas xp̄i: est multitudo sctōꝝ. q̄ p̄clara dicit̄ xp̄o. lȝ ab seculi hoībus despiciat̄. qꝛ ab eo electa. Cecidisse dixit pro venisse.

in spe resurrectionis. vt vbi caput p̄cessit ⁊ membra sequātur. qm̄ ⁊c. ¶ Vel intelligitur de carne hoīs xp̄i quā p̄ nostra salute suscepit. que in sepulchro q̄euit. in spe resurrectōis die tercia facte.

g ¶ Bn̄dicit filius p̄ri. ſm hūanitateȝ tribuenti sibi intellectū. quo oīa vera sctāq; cernebat. ne sibi hūana infirmitas. aliq̄d ſ͠ne grā patris applicaret. ℞ Nox significat tēpus passionis. ¶ Renes vo cognatonē significāt iudeorum. de q̄ xp̄s ſm carneȝ nascebat̄. a quib⁹ frequēter ⁊ vsq; ī mortem increpat⁹ est. ℞ Vel renes. i. delectationes carnis tunc increpāt: qn̄ stimulant vt peccet̄. ⁊ ita est vox ista nō capit̄ ſ͠ mēbrorum xp̄i vel capitis p̄ membris. h ¶ Nā qui dn̄m semp̄ intuet̄ oculis mentis: nullatenus ad delicta conuertitur. dicit aūt causam cur nō moueatur quoniā a dextris ē dominus. siquideȝ a dextris dn̄o adiuuāte: sinistra nō p̄eualēt nocere. q̄ si dn̄s dexterā p̄teȝ nō tenuerit: statim eam diabolus occupabit i ¶ Propter h̄ q̄ ille a dextris. s. astitit: ⁊ in corde suo iocūditatē ⁊ exultatōeȝ lingue sibi esse testatur. ℞ Caro: eccl'iam significat̄. que req̄escit ad t͞ps i' spe future resurrectiōis. Eccl'ia em̄ ē caro xp̄i. idō xp̄s loq̄tur. eccl'ia q̄ est caro mea: mō req̄escit

f hereditateȝ meā mihi. Funes ceciderūt mihi in p̄claris: eteni hereditas mea preclara est mihi.
g Bn̄dicā dominū qui tribuit mihi intellectū: insup̄ ⁊ vsq; ad noctē increpuerūt me renes mei.
h Prouidebā dn̄m in conspectu meo sp̄: quoniā a dextris
i est mihi ne ꝯmouear. Propter hoc letatū est cor meū: et exaltauit lingua mea ÷ insuper :· ⁊ caro mea req̄escet
k in spe. Qm̄ nō derelinq̄s aīam meā in inferno: nec dabis sanctū tuū videre corru
l ptionē. Notas mihi fecisti vias vite: adimplebis me leticia cū vultu tuo: delectationes in dextera tua ÷ vsq; :· in finem.

Oratio dauid. Trifaria oro ab hūanitate xp̄i ī hoc psalmo dep̄omit̄. Primo ſm iusticiā suā sibi petit debere restitui. Scd̄o vt a iudeoꝝ insidijs eius puritas liberetur. Tertio resurrectionem velocissimā dep̄ecat̄ ne inimicis diuti⁹ liceat insultare. Psal. xvi.

a Exaudi dn̄e iusticiam

k ¶ Ecce fili⁹ grās agit patri. qꝛ ei⁹ aīa nō sit more cōi in inferno derelicta. ſ͠ clarificata celeri resurrectōe. Hic corruptōem. i. putredinē iuste negat fieri q̄ carnē cōsumit ad hūanam. Caro em̄ xp̄i nō potuit corrūpi in sepulchro l ℞ Vox iustoꝝ. notas mihi fecisti. i. me cognoscere fecisti mādata christi. Tunc erit plena leticia: cū adunatū fuerit corpus. i. ecclesia ī regno dei. vbi speculat̄ vultus dei. ¶ In dextera sua dicit. q̄ia nullatenus a p̄ma cōtēplatiōe discessit. Finis significat p̄fectōeȝ atq; eternitatē. vt vsq; in finem. i. p̄fecte et eternaliter. Oro

Conserua dn̄e sperātes in te. ⁊ efficace volūtates tuas nobiscū. vt clarificati leticia resurrectōis tue mereamur a dextris tuis cū sanctis oībus delectari. Per dn̄m.

℞ Oratio dauid. iste psalm⁹ cantat̄ cōtra iudeos ex persona xp̄i. vel contra hereticos ex p̄sona ecclesie. a ¶ Vox xp̄i in passione. ⁊ vox ecclesie in tribulatione. ⁊ xp̄s petit exaudiri iusticiā suam. Quia obediens fuit patri vsq; ad mortem. Inter dep̄ecationem ⁊ orationem differētia est. Oratio sanctior est. que fit

pro deuotis vt ꝑseuerent. Deprecatio v̄o ꝓ suis pctis vel alienis. vel aliq̄d fortiꝰ est deprecatio q̄ȝ orō b R. Orat eñ filiꝰ (ex infirmitate carnis, nō ex diminutiōe deitatis) vt exaudiat qđ rogat. Nō in labijs dolosis. sicut est oratio eoꝝ qui me int que damnāt ⁊ meos. vt sunt iudei. C A iudeis.n. manauit falsa sententia apud quos innocens damnatꝰ est ⁊ latro cognoscit absolutꝰ c C De vultu tuo prodeat iudicium. Inusitata locutio est. quia de mente solȝ venire sententia non de vultu. sed hoc christo cōuenienter aptat quia ille quod iudicat videt. qui solus oīa secreta cognoscit. oculi mei videant equitatem. Hic equitatem: ipam diuinitatē significat. quam ipe filius semꝑ videt. qui equalis est patri. Sic alia littera habet. Nostra habet oculi tui. ⁊ tunc equitas nō diuinitatē sed merita xp̄i ⁊ iudeorum significat.

d C Probatio hic signat passionē. quando inter pericula mortis optima documēta patientie ostēdit. visitatio resurrectōeȝ. visitatus est nocte. quādo anima eius in inferno nō est derelicta. Igne examinatus id est tribulatione passionis. Non est inuenta iniquitas in illo, quam adustio nulla decoqueret. e C Ue dure sunt. quas debent homines imitari. quibus iter victorum leue est. Nā cuȝ peccata vitantur. homini vie dure sunt. quas vias immaculatꝰ peccatis christus ābulauit M Uel vie dure dicūtur opa hoīm quas. s. merētur opera hoīm opera eñ mala sunt opa hoīm, nō dei. illa autē

meā: intēde deprecationē me-
b am. Auribꝰ ꝑcipe orōnem
meā: non in labijs dolosis.
c De vultu tuo iudiciū meū
ꝓdeat: oculi tui videant eq
d tates. Probasti cor meū ÷
et:· visitasti nocte igne me
examinasti. ⁊ nō est inuenta
e in me iniq̄tas. Ut non loq̄
tur os meū opa hoīm: pro/
pter v̄ba labiorū tuoꝝ ego
f custodiui vias duras. Per
fice gressus meos in semitis
tuis: vt nō moueant vesti-
g gia mea. Ego clamaui q̄ni
am exaudisti me deus: incli
na aurē tuam mihi ÷ et:· ex
h audi verba mea. Mirifica
miscdias tuas: q̄ saluos fa/
i cis sperātes i te. A resistēti
bus dextere tue custodi me
k vt pupillā oculi. Sub vm/
bra alaꝝ tuaꝝ ꝓtege me: a
facie impioꝝ qui me afflixe/

merentur penā quā christus sustinuit. f C Petit ergo xp̄us gressus suos custodiri. i. actus humanos fidelium suoꝝ membroꝝ in semitis. i. in mādatis suis ꝑfice id est fac ꝑseuerare. Uestigia. sunt signa plantarum. que significant apostolos. pro q̄bus petit xp̄s vt se imitātes nō moueātur a patre. M Uel vestigia sunt doctrina sua ab eo relicta post ascēsionē quā peti nō moueri que ita firmata ē vt etiā celū terraq̄ trāsibūt. verba autem xp̄i non. g C Ego clamaui Ideo xp̄s clamauit ad patrē. i. orauit. q̄niā confidēter suam orōneȝ exaudiri a patre sciebat. Inclinari autē petit. quoniam ad eū nō valet humana infirmitas ꝑ se ꝑuenire. tūc exaudit cū se benignū indulserit.

h R. Tūc mirificauit misedias p̄r suas. q̄ñ per aplos ⁊ ceteros sctōs infirmitates indigentiū curauit.

C Saluos facis. i. i eterna vita constitues sperantes in te.

i C Dextera eñ patris filius ē. cui iudei resistere. i. repugnare ausi sunt Pupilla eñ pars est oculi. qua discernimus qualitates rerum. dicta a paruitate quasi pusilla. Cui comparatus est christus. qui in suo iudicio iustos a peccatoribus segregando conspicit. Aptissime se petit custodiri vt pupillam cum per ipam res visuales discernimus ⁊ in nostro corpore nil prestantius inuenitur.

k C M Ue sūt patris: misericordia et charitas. quibus se protegi sancta dei ecclesia expostulat. C A facie impiorū demones significat ⁊ seq̄ces eoꝝ q̄ af-

dorē insidiaꝝ in necē dñi vel in sctōs cu
mulabāt. facies instātiā impioꝝ notatvł
ipoꝝ truculētā pñtiā. l C Inimicos
iudeos dicit. Aīaz vitā tpalē quā arripe
voluerūt. cū eū gladijs ꝛ fustibus circū-
dederunt. Cōcludunt
adipē q̄ multa voraci-
tate pinguescūt. sic iu
dei scelerꝝ nimietate .i.
crassati. locuti sunt su
perbiam ꝯ xp̄m impij.
R Uel ꝯ ecclesiam.
C Sua mala facta
defendēdo.
m C Proijciētes .s.
xp̄z extra ciuitatē. Cir
cūdederūt nō obsedo.
s furore in cruce. Ocu
los mali declinant in
terrā. qñ mala cogita-
tione aliq̄ in mēte vo-
lūt. R Uel oculos
in terrā statuerunt de
clinare qñ de terrenis
cogitabāt. ꝛ de celesti
bus nō meditabant̄.
n C Susceperunt
me .i. iudei a pilato qñ
dixit. tollite eū ꝛ cruci
figite. leo dyabol⁹ in-
telligit̄. cui hic iudei
merito compant̄. cum
etiam eo peiores visi
sint qm̄ ille fuit ausus
dñm tētare. iudei autē
dñm crucifigere. Ca-
tulus leonis reliquuz
populum iudeoruz si-
gnat. qui se dyaboli fi
lios effecerunt. Habi-
tās in abditis .i. in in
sidijs occultis. malo-
rum eñi hominum cō-
suetudo est mala vo-
ta tegere. vt sic consilia eorum possint
ad effectum venire.
o R Uox xp̄i ad patrem vt preueniat
anime sue ne lederet̄ a principe dyabolo
puenitq̄ eū potestas diuinitat̄ ꝛ alliga
uit ꝛ ad infernuz pduxit. C Framea.
mō contū. mō loricā. mō gladium signifi
cat bis acutū. q̄ tñ oīa ad instrumēta ar-

l runt. Inimici mei animam
meā circundederūt: adipē
suuz concluserunt: os eorū
m locutuz est superbiā. Pro-
ijcientes me nunc circūde-
derunt me: oculos suos sta
tuerunt declinare in terraz.
n Susceperunt me sicut leo
paratus ad predaz: ꝛ sicut
catulus leonis habitans in
o abditis. ÷Ex:· surge dñe
preueni eū ꝛ supplanta euz
eripe animā meaz ab ipio:
frameā tuā ab inimicis ma
p nus tue. Dñe a paucis de
terra diuide eos in vita eo-
ruz: de absconditis tuis ad
impletus est venter eoruz.
q Saturati sunt filijs: ꝛ dimi
serunt reliquias suas par-
r uulis suis. Ego ÷āt:· in iu-
sticia apparebo in cōspectu
tuo. satiabor cum apparue-
rit gloria tua.

In finem puero dñi da-
uid. qui locutus ē ad dñm

moꝝ certū ē ptinere. R Framea. ē eñi
pr̄is. aīa saluatoris. qñ p ipm dyabolū vi
cit. C Sūt eñi diaboli inimici man⁹ dñi
q̄ hūanū genus ꝯ volūtatē dñi sp puersa
volūtate dilacerāt. p C Precat̄ eti
am pr̄ez filius. vt diui
dāt̄ creduli a pauc̄ .i.
ab apl'is vt ꝯuerāt̄ ad
dñm de terra .s. huius
mūdi viciosa. In vit a
eoꝝ .i. in mundo isto.
vbi pn̄ie locus ē vt in
xp̄m crederēt. De ab-
scōditis tuis. Dē pec
catū illi abomiabile ē
atq̄ a ꝯspectu eius q̄-
si absconditū. qꝛ extra
neū ē illi. inde dic̄. ad
impletū esse ventrē .i.
sensum increduloꝝ.
A C Uel diuide iu
deos a terra eoꝝ .i. vni
uersum orbē. ꝛ h̄ in vi
ta illa eoꝝ quā solā su
am putāt. de et̄na de-
sperantes. In futuro
aūt quid tūc erit.
q R Saturati sūt fi
lijs .s. iudei q̄ in pcre
atōe filioꝝ multiplica
ti sūt. ꝛ reb⁹ seculi. Di
miserūt reliq̄as male-
dictōis. h̄ ē vindictā
illā quā merebant̄ di-
cētes. sanguis ei⁹ sup
nos ꝛ sup filios nr̄os
reliq̄rūt filijs suis. qꝛ
illi sicut pr̄es excecati
dispersiq̄ sunt.
r C Apparere se di
cit in ꝯspectu pr̄is cū
iusticia. qm̄ eius volū
tatē impleuerat. Sati
abor de hūani gener̄
credulitate qñ nūerus sctōꝝ est supplen
dus. Gloria patr̄ manifestat̄ in iudicio
dñi saluatoris cuz vnusquisq̄ recipiet p
actibus suis. Oratio.
Conuertere dñe ocl'os cordis nostri
ad cernendā tui iudicij veritatē. vt
dū h̄ igne spiritali pbamur. de tuis inet̄
nū ꝯspectib⁹ cū fructū iusticie satiemur. p.

Totus hic psalmus sub psona dauid ad xp̄m ptinet. q̃ est finis. ⁊ puer vocitatus. ⁊ manu fortis. qd̃ dauid sonat. Cāti cū ad ɔtēplatōēȝ celestiū reꝝ ptinet.

a ¶ Diligit dñm q̃ mādatis eius obtpat. Diligo dī. quasi de oībus eligo. Recte ɔfitetur dñm esse suā xtutē quo donāte fortior factus ē dauid suis inimicis. Pulcre ostēdit ꝓpheta qs eius sit dominus. singulis em̄ dl uersis qꝫ xbis p̄dicando. declarat qd sit dominus. q̄ est mō xtus mō firmamētū. mō refugiū. mō adiutor. mō ꝓtector. mō liberator. mō cornu salutis. que oīa xp̄s est ecclie.

b ¶ Nā sperare de futuro spāliter se dicit qui eū in p̄teritis senserat adiutorem.

c Ir Protector meus. q2 nec ꝓtegis nec defendis. Cornu salutis. q2 infirmitatē confortabas. ¶ Ad inimicos dissipandos. Cornua em̄ arma sūt beluaꝝ. qbus salutem suā solerti ɔcertatōne defendūt. Susceptor meus. Ir Nā suscēptus ē xp̄s a p̄re.

d ¶ Laudantem se dicit inuocare dñm. ⁊ ipi vniuersam suā victoriā tribuere (nō sibi) q̃ dignatus est cūcta p̄stare. Et ideo ab inimicis saluū se faciēdum dicit. q2 victoriā suam nō sibi videbat applicasse s3 dño. Naȝ qui aliter facit vicijs suis captiuus reddit q̄uis hostes superat.

verba cantici huius. in die qua eripuit eū dñs de manu oīuȝ inimicoꝝ eius. ⁊ de manu saul ⁊ dixit. ¶ Propheta dño gratias agit. q2 euȝ de grauibus periculis liberauit. loquiturqꝫ ecclīa q2 ante aduentū dñi innūeras pertulerit calamitates: vox etiam christi inducitur vbi virtus eius potestasqꝫ describit.

Psalmus. xvij.

a Diligaȝ te dñe fortitudo mea: dñs firmamē
tū meū ⁊ refugiū meū ⁊ li
b berator meus. Deus meus adiutor meus: ⁊ sperabo in
c eū. Protector meus ⁊ cornu salutis mee: ⁊ susceptor
d meus. Laudans inuocabo dñm. ⁊ ab inimicis meis sal
e uus ero. Circūdederūt me dolores mortis: ⁊ torrētes iniquitatis conturbauerūt
f me. Dolores inferni circūdederūt me: preoccupaue
g runt me laquei mortis. In tribulatione mea inuocaui dñm: ⁊ ad deū meū clama
h ui. ÷ Et: exaudiuit de tēplo ÷ sancto: suo vocē meā ⁊ clamor meus in cōspectu eius introiuit in aures eius

se videatur.

e Ir Circūdederūt xp̄m. qui in inferno gemebant. Turrēs dī fluuius excitatus hybernis imbribus. ⁊ significat turbam iniquoꝝ rapidā ad iniqtatē. qui ɔturbant ecclesiā. ⁊ more terrētis hyeme tribulatōis intumescūt. s3 adiuuante dño cito deficiunt ⁊ defluūt.

f ¶ Fiat. istius xsi culi talis est ordo verboꝝ. Circūdedert me dolores inferni. ⁊ de paganis dicit. q̃ erunt dolores inferni. i. qui in inferno debito dolore torquendi sunt. Preoccupare Dauid se dicit laqueos mortis. i. reatus originalis peccati. q̃ nos ab ipo ɔceptu facit obnoxios priusqꝫ nascamur in mundum. ¶ Uel xp̄s in psona membrorum suoꝝ loquit hec.

g Ir Hūanitas inuocauit diuinitatē in passiōe. ⁊ ecclīa xp̄m. ¶ Clamare aūt plus est qꝫ īuocare. Cernit sermo. ꝓgrediēte desiderio. ⁊ accessus animus ꝓsiliuit auidius in clamorem

h Ir Templū. corpus dñicū. vbi exaudita est hūanitas a diuinitate ¶ Clamor iste. cause iusticia ē. q̃ ad deuȝ intrare poterat. q2 ꝓ mūdi cladibus supplicabat.

i ¶ Nūc ꝓpheta ab incarnacionis se/
creta puenit. ordinēqꝫ ipm mirabili nar/
ratione describit. ¶ Cōmota est terra.
qn̄ terreni de infidelitate in aduētu chri/
sti ad fidē venerūt. ꝛ ɔtremiscūt pctā sua

¶ Fūdamēta mō/
tiū. significat p̄sūptio
nes supboꝝ. i. diuitias
vel honores. ceteraqꝫ
hūana qb⁹ illi initūt
Iratus ē eis deus. q̄a
vicia humana ꝓbant
dn̄o esse exosa
k ¶ Fumus hic in
domo posit⁹ est. q̄ suc
census ꝓfudit lachry
mas pnie. Ira ei⁹ con
turbationē signat ti/
moris futuri iudicij q̄
cōturbantur a deo pec
catores. vt ad remediū
pnie pducātur. Ignis
est charitas dei q̄ egre
ditur a facie dn̄i. quo/
niā ipius illumiatiōe
eis ɔcedit charitas. q̄
peccare dimittūt. Car
bones succēsos pecca
tores dicit q̄ velut car
bones mortui erāt pri
us peccādo. iteꝝ reui/
uiscūt succēsi igne pe/
nitētie Quō aūt succē
si sint carbones mor/
tui sequētur. docet scꝫ veniēte dn̄o redē
ptore qꝛ inclinauit ꝛc̄. l ¶ Celi id est
angeli sunt inclinati. qn̄ Gabriel ad ma/
riam venit. Et descēdit scꝫ xp̄s. i. venit ī
carne. Caligo est ꝓfunditas scripturarū
quā dedit deus pedibus. i. apostolis. vel
ceteris sanctis. ¶ Uel caligo diabo/
lus ē. qꝛ mentes obnubilat. m ¶ Che
rubin interp̄tatur plenitudo sciētie Ascē
dit sup cherubin xp̄s qn̄ videntib⁹ apo/
stolis celos ɔscendit. Uolauit. i. p mun/
di spacia eius fama velocior vento cu/
currit. qn̄ ipo in cunabulis iacēte. magis
eum stelle claritas nūciauit Quid enī di
ci pōt velocius eo. qꝛ mox vt natus ī alia
mūdi pte ɔspectus est. Tūc ergo supata
est celeritas ventoꝝ q̄uis in mūdo nihil
velocius eis esse monstret. n ¶ Te/

i Cōmota est ꝛ ɔtremuit ter/
ra. ꝛ fundamēta mōtiū con
turbata sunt ꝛ ɔmota sunt.
k q̄niā iratus est ÷ eis :· Ascē
dit fum⁹ in ira eius ꝛ ignis
a facie eius exarsit carbones
l succēsi sūt ab eo. Inclinauit
celos ꝛ descēdit ꝛ caligo sb
m pedib⁹ eius. Et ascēdit sup
cherubin ꝛ volauit ÷ vola/
uit :· sup pennas ventoꝝ. ÷
n Et posuit tenebras latibulū
suū. in circuitu ei⁹ taberna/
cul ei⁹ : tenebrosa aq̄ in nu/
o bib⁹ aeris. Prefulgure ī cō/
spectu ei⁹ nubes trāsierunt.
✳ grādo ꝛ carbones ignis :·
p Et intonuit de celo dn̄s : al
tissim⁹ dedit vocē suam ✳
grando ꝛ carbones ignis :·

nebras. mysteriū dicit eius incarnatiōis
vt qui in deitate sua videri nō poterat ve
lata carne humana. redemptor nr̄ appa/
reret. Latibulū secretū maiestatis ei⁹ si/
gnificat qđ nūc reuelat iustis. qn̄ eum fa
cie ad faciem videbūt
in gloria. In circuitu
ꝓximitatē signat tab
nacli. i. dignitatē btō
rū sctōꝝ vt in celo iux
ta ipm habitent. q̄ in
eius ecclesia fideliter
pseuerant. Aquā: scri:
pturā dicit. que est te/
nebrosa id est obscura
in ꝓphetis in p̄dicato
ribus verbi. qꝛ ꝛ si di/
cta eoꝝ se quis putet
intelligere. tn̄ ad ipaꝫ
dictoꝝ virtutē sicuti ē
totaliter vix pōt pue/
nire. o ¶ Preful
gure ntūs pluralis rn̄
det ad nubes. Nubes
sunt p̄dicatores diui/
ni verbi. Et est sensus:
Ille nubes que aquā
continent dei. i. eloq̄a
diuina. sicut in hoc ae
re tenebrose. i. obscu/
re videntur. ita in con
spectu dī p̄fulgure sūt
id est p̄lucide. qꝛ vbi
oīa p̄clare patent q̄
hic sunt obscura. Trāsierūt nubes id est
predicatores ad gentes relicto israheli/
tico populo. Grando hoc est increpatio
predicantiū. quib⁹ corda increduloꝝ sti/
mulātur. Carbones ignis. charitatis in
cendia. quib⁹ mens fideliū reuiuiscit.
p ¶ Intonuit vox oīpotētis pris est
clarificaui ꝛ iterū clarificabo. Unde mul
ti crediderūt tonitruū esse. Altissim⁹ de/
dit vocem suam qn̄ dixit. hic est fili⁹ me
us dilectus ꝛc̄. ¶ Uel intonuit domi
nus p apostolos ꝛ p̄dicatores minis. q̄
sunt de penis eternis. ꝛ p eosdem dedit
suauem vocē que est de premijs eternis
quia nubes transierūt cōminando sup/
plicia eterna nō credentibus. premia q̄ꝫ
eterna credentib⁹ promittēdo.

q ¶ Sagittas. euãgelistas dicit. Xtu tũ pẽnis. nõ suis sed eius a quo missi sũt recta itinera trãsuolantes. Eos dissipa- uit. ad quos missi sunt. i. sepauit. fideles recipiẽdo ĩpios abijciẽdo. Fulgura mł- tiplicauit hoc est mira cula multa fecit.

etiam seuissima insecutione prestare x ¶ Preuenerũt pseudo apostoli: pre dicatores xp̃i. conãtes subuertere corda simplicium. In die afflictionis. qñ mar- tyria xp̃iani sustinuerũt. Ideo deus pro tector. quia homo ex- titit impugnator. deus eñ ecclesiã in psecuto nibus protexit.

Ib Cõturbauit. qr p miracula apł'oꝝ ꝯpun cti sunt ad penitẽtiam r Ib Fontes apł'os dicit. ¶ Qui aq̃s . i. p̃dicam̃ta et̃ne vite ore fundebant. Ib Fũdam̃ta ꝓp̃has ꝗ apł'os dic̃ eẽ maife stos ¶ Sup̃ q̃s orb terrarũ. i. ecclesie edifi catio ꝯstructa est. xp̃o eñ veniẽte. patuit qd̃ obscuritas diuini tege bat eloquij. s Ib Ab increpatõe cũ diceret. nisi vos fili us liberauerit. morie- mini in pctĩs vestris. ¶ Spũs ire tue. p̃di catores dicit. q̃ a spũ- sctõ inspirati. delinq̃n tes ppł'os increpabãt vel increpatio ꝓp̃haꝝ obiurgatõnem notat iustã in pctõres ppł'os t ¶ Uox eccl'ie. mi sit itaqꝫ pr̃ de sũmo. i. filium de celo. ꝛ acce- pit eccl'iam ac sibi con iunxit. Assũpsit eccle- siam de aquis. qñ ba- ptismatis regenerati- one eã condq̃rit. Siue de aquis multis. i. ppł'is multis collecta est ecclesia.

q Et misit sagittas suas ꝛ dis
sipauit eos: fulgura multi-
plicauit ꝛ conturbauit eos.
r Et aparuerũt fontes aquaꝝ
ꝛ reuelata sũt fũdamẽta or-
s bis ÷ terrarũ :· Ab increpa
tione ÷ tua :· dñe ab inspira
t tione spũs ire tue. Misit de
sũmo ꝛ accepit me: ꝛ assum
v psit me de aq̃s multis. Eri-
puit me de inimicis meis for
tissimis ꝛ ab his q̃ oderunt
me: qm̃ ꝯfortati sũt sup me.
x Preuenerũt me in die affli-
ctionis mee: ꝛ fact⁹ est dñs
y ꝓtector me⁹. Et eduxit me
in latitudinẽ: saluũ me fecit
z q̃niã voluit me. ÷ Et :· re-
tribuit mihi dñs ſm iustici-
am meã: ꝛ ſm puritatẽ ma-
nuũ meaꝝ retribuet mihi.
a Quia custodiui vias do-
mini nec impie gessi a deo
b meo. Qm̃ oĩa iudicia eius
in cõspectu meo: ꝛ iusticias

y ¶ Producta est ecclesia in latitudinẽ. qñ p seuiciam psecuto rum nũerum creuisse constat fideliũ. Quo niã voluit. i. me elegit qui gratis vocat vni- uersos. ꝛ saluos efficit sibi s̃biectos. in eccl'ia igitur catholica hunc esse morẽ fidelium nul lus ignorat. vt quãto plus psecutionib⁹ stri gitur: tanto amplius fidei augmẽto dilatet̃ tũc eñ p grãm dei ex- urgunt inuicti animi. tũc incendiũ charita- tis ardescit. ꝛ facto ag mine: in gladios sua- uiter ruũt. qui eterne vite p̃mia ꝯcupiscunt. z ¶ Scdm̃ iusticiaꝫ meã. i. ſm volũtatem meam a te mihi dataꝫ bonaꝫ p gratiã. Inno centiã manuũ opa di- cit pietatis. quã sctõꝝ virtus diuino munere semp exercet. a ¶ Uie dñi sunt di lectio d̃i ꝛ pximi q̃s

v ¶ Ib Fortissimos ini micos psecutores ꝛ hereticos dicit. qui sã ctam ecclesiam semp affligebant ¶ Et ideo se magis dicit ereptam quia inimici cõfortati sont supra ip̃am in affli ctione tẽporali. Tũc eñ crescere meruit cum eam data desup ptãte inimicus affli xit. O vere diuina ꝓuidentia. vt suis ni sibus destruatur inimicus. ꝛ quãto se pu tat amplius ledere, tanto necesse sit eum

cõstat eos custodire. q̃ nolũt a mãdato d̃i declinare. Impie agit. q̃ iussa dñi declia re p̃sumit. b ¶ Habꝫ ĩ ꝯspectu suo iu dicia dei. qui iugiter eius terribilia iudi cia cogitat. Nunq̃ repulit iusticiam dei a se cui semp in corde christus sine iusti- cia pmanet. Repellũt iusticias dei q̃ car- nis fragilitate superati. longa precepto- rum obseruatione deficientes equitateꝫ (quã custodire ceperũt) deserunt

e ℟ Ero immaculat⁹.i.pseuerabo ĩ illa innocẽtia xpianitatis in q̄ vocat⁹ sum Obseruabo me.vt nõ cõuertar ad infidelitatẽ in q̄ prius fui.ꝫ firmiter pseuerare volo ĩ illa credulitate xpianitatis quã teneo. d ℂ Justiciaꝫ meã.quã tu de⁹ donasti ℟ Per oclos aspectus intelligit̃ diuinitatis. ℂ Quia sicut iusti sp corde deuꝫ cõsiderãt ita eos virt⁹ diuina iugiter respicit et vnicuiqꝫ reddit ſm puritatẽ bonoꝝ actuũ e ℂ Cum sctõ viro id ẽ dño saluatore ipo prestãte sancti eẽ possumus. pcipit̃ etiã vt cũ innocẽtia eius innocentes esse mereamur Solent eñ mores hominũ freqn̄ter eis similes fieri quos habuerunt doctores ꝛ pceptores.
f ℂ Petendũ est vt cuꝫ electione xpi (qui electus ab ysaia dicitur) eligamur qd̃ tũc accidit nobis quãdo pceptis ei⁹ obedimus Cum peruerso.i. cum diabolo subuerteris q̄ propria iniquitate peruersus est. illos eteñ iniquissimos siles sibi facit quos ad sue obedientie iura cõuertit.
g ℂ Saluum faciet populuꝫ cum in die iudicij ad dexteram suam humiles collocabit. Oculi superbioꝝ arrogãtes dicit.
℟ Qui penitentiã agere dedignantur. ℂ Quos humilibit cum descenderet in pfunditatẽ gehenne. h ℟ Lucerna ẽ intellect⁹ aie que illuminat̃ a xpo. Tenebras dicit ignorãtiã cordis quã petit a xpo illumiari

i ℂ In te eripiar.nõ a me. Temptatõ diabolũ signat.q̄ oĩbus momẽtis tẽptat Bene dixit trãsgrediar murũ. i. obstaculũ peccatoꝝ qd̃ est murus mortis nõ salutis quẽ inter deũ ꝛ hoĩes mortaliũ nequicie cõstruxerunt.

c eius nõ repuli a me. Et ero immaculatus cum eo: ꝛ obseruabo me ab iniqtate mea
d ÷Et:⁖retribuet mihi dominus ſm iusticiã meaꝫ: ꝛ ſm puritatem manuũ mearuꝫ in conspectu oculoꝝ eius.
e Cuꝫ sancto sanctus eris: et cũ viro innocente innocẽs
f eris.÷ Et:⁖cũ electo elect⁹ eris: et cũ peruerso peruer-
g teris. Quoniã tu populuꝫ humilẽ saluũ facies: et oculos superboꝝ humiliabis.
h Quoniã tu illuminas lucernam meã.domine de⁹ meus illumina tenebras meas.
i Quoniã in te eripiar a tentatione.ꝛ in deo meo trans-
k grediar murũ. De⁹÷me⁹:⁖ impolluta via eius: eloquia domini igne examinata. ꝓtector est omniũ sperantiuꝫ
l in se. Quoniã quis de⁹ preter dñm. ꝛ q̄s de⁹ preter de-
m um nr̃m. Deus qui precinxit me virtute. ꝛ posuit immaculatam vitam meam.
n Qui perfecit pedes meos

k ℂ Impolluta via ei⁹.hoc est incarnatio verbi.quam ꝯstat pollutionem nõ habuisse peccati.
℟ Eloquia dei.sunt eius igne fidei siue tribulatõis examinata mãdata.ideo deo sunt placita sicut aurum igne ꝓbatũ. Qui in cristum credũt ꝓtegunt̃ ℂ Nullus dimissus est nisi qui in eum sperare neglexis.
l ℂ Hoc contra paganoꝝ demẽtiã dicitur q̄ deos sibi multifarie vanitate finxere. Dominum posuit. quia ipius serui sum⁹ ꝛ euꝫ adoramus. Iste enim deus trinitas est iseparabilis.tñ distincta personis non substantia deitatis.
m ℟ Quod ait pcinxit me.scilicet spiritussanctus qui nos armat contra potestates iniquas.
ℂ Immaculatã viam.hoc est viam purissimam sine sorde delicti.quã solus ille ambulauit q̄ peccata nõ fecit ꝛ alios ambulare fecit in ea.
n ℂ Transmeauit christus.delicta pungentia huius seculi ꝛ facies peccatoꝝ ꝓfundissimas sicut ceruus spinosa frutecta.Sup excelsa statuit eũ.i.deus pr̃ sup omnẽ altitudinẽ creaturaꝝ. vt apl̃s ait. Et donauit illi nomẽ, qd̃ ẽ sup oẽ nomẽ.

o ℭ Doceri. est ab imminẽtibus insi
dijs cautũ fieri. Manus. operatiões sig
nificãt. pliũ certamẽ diaboli. brachia ꝟo
xp̃i. ꝓphete sunt ⁊ apostoli p quos desi/
deriũ sue volũtatis opatus est his cõpa
rat arcũ ereũ. quia ne
sciunt serui dei predi/
cando molescere sed ĩ
celesti fortitudine per
manẽtes. verbis salu
taribus emissis velut
sagittis eminus iacu/
latis deuotorũ homi/
nũ corda cõpungunt.
p ℭ Protectio sa/
lutis. gloriã significat
resurrectiõis. qñ mor/
tali carne deposita eã
dem incorruptibilẽ re
sumpsit Dextera potẽ
tia diuinitatis est. que
assumptã humanitatẽ
in eterna maiestate cõ
stituit. q I. Uox
eccl'ie. quem enim dili
git de⁹ corripit. Et do
ctrina tua (vt hz alia
litera) ipa me docebit
qꝛ necesse est dum hic
sum⁹ semp sub doctri
na esse vñ paulus. oĩs
inquit doctrina. in p̃n
ti nõ videtur esse gau/
dij sed meroris. ĩ futu
ro ꝟo multũ fructum
affert. r I. Dilata/
sti gressus meos. id est
sensum meũ in ampli
tudine tue charitatis.
A Quia latã fecisti
charitatem hilariter o
perantez etiam in his
scz mortalibus rebus ⁊ mẽbris que sunt
sub me M Nõ sunt infirmata vestigia.
id ẽ exẽpla eius. a successorib⁹ sequẽda.
⁊ doctrina eius. s M Persequar. vox
xp̃i. i. xp̃s iudeos vel gẽtiles. qui ei iniu
ste inimici facti sũt. vel eccl'ia psequit᷑ car
nales affectus. ⁊ ɔprehẽdã illos añq̃ cõ
p̄hẽdar ab ill'. ⁊ nõ ɔuertar. s. ab hac intẽ
tõe donec deficiãt hmõi carnales affect⁹
ĩ me, siue ĩimici iudei ⁊ mali hoĩes a me

tanq̃ ceruorũ. ⁊ sup excelsa
o statuẽs me. Qui docet ma=
nus meas ad preliũ. ⁊ po=
suisti vt arcũ ereum brachia
p mea ÷ Et :· dedisti mihi pro
tectionẽ salutis tue: ⁊ dexte
q ra tua suscepit me ÷ Et disci
plina tua correxit me in fi=
nẽ :· ⁊ disciplina tua ipsa me
r docebit. Dilatasti gressus
meos subtus me. et nõ sunt
infirmata vestigia mea.
s Persequar inimicos et cõ/
prehendam illos ⁊ non con
t uertar donec deficiant. Cõ=
fringam illos nec poterunt
stare. cadent subtus pedes
v meos. Et precinxisti me vir
tute ad bellum. supplanta=
sti insurgentes in me sub/
x tus me. Et inimicos meos
dedisti mihi dorsum. et o=
dientes me disperdidisti.
y Clamauerũt nec erat q̃ sal=
uos faceret ad dñm. nec ex=
z audiuit eos. Et cõminuam

licia vl'a cogitatõib⁹ p̃uis. t M Affligã
illos (vt hz alia trãslatio) scz ĩ mł'tis ma
lis sicut iaz factũ legimus. iudeis tpib⁹
Titi nec stare poterẽt. qꝛ ĩ supbia erecti
fuerãt. Cadẽt. siue vt adorãt se humiliã/
do seu vt cõculcent᷑ dã
nati. v ℭ Precin
ctus. est em̃ ꝟtute xp̃s
qñ patientia ⁊ fortitu
die. aduersa iniquorũ
supauit. Supplãtauit
eos. qñ q̃ cõtra euz in
sana cõspiratõe tumu
erunt suo iudicio sine
dubio subdẽdi sũt. vt
cuz suo instigatore pe
reãt q̃ auctori suo cre/
dere noluerũt. hoc em̃
de spiritibus ĩmũdis
dictum est. qui p iude
os xp̃o ĩiqua certami/
na mouerunt.
x ℭ I. Dorsum. si
gnat ɔuersionẽ eoꝝ. q̃
resistẽtes noĩ xp̃i pri⁹
dorsuz vertert᷑ ad xp̃m
nõ faciẽ. postea cõuer
si facti sunt xp̃iani. vt
paulus apostolus.
ℭ Uel dorsum dede/
runt qñ victi sunt. ⁊ cõ
uersi. quoꝝ fuga (que
p dorsuz signat) facta
ẽ xp̃i gloriosa victoria
Sicut saulus victus.
factus ẽ victor paulus
qm̃ alios vicit ɔuertẽ
do. prius ipse victus.
Dispersit odiẽtes. qñ
iudeos in eorũ pfidia
dimisit dicẽtes sãguis
eius sup nos. hec enĩ
causa dispsionis eorũ. sanguis xp̃i scz.
y M Clamabũt ĩpij ⁊ iudei in futuro iu
dicio ad xp̃m. cũ viderint spem suã in dia
bolo corruisse. ℭ Nõ exaudiet eos. qm̃
infructuosa illic est penitẽtia. vbi iam co
gnoscent᷑ esse iusta damnatio z ℭ Intel
ligant se supbi ⁊ grandiloqui cõminuen
dos vt puluerẽ. q̃ moliũt᷑ dño prauis mẽ
tibus cõtradicere. Ante faciẽ vẽti vt de
scere ñ possint cũ fuerit ĩminati, hñ luto

compat pctõres q̄ fetidis peccatis inqui nant. Delebo.i.de medio sanctorũ tollã qḋ ptinet ad lutũ platearũ. lutũ q̄ppe qꝛ mollissimũ facile tollit. a ℂ Erept⁹ est xp̄s de cõtradictõib⁹ ppl'i. qñ explosis pfidis iudeis. ad gentiũ fidem deuotõneq̃ translatus est. Cõsti tut⁹ est in caput gentiũ. qñ p fidẽ illorũ suscept⁹ est. qꝛ in frontibus gentiũ. crucis habuerũt vexilla radiare b ℂ Seruiuit pop̄ul⁹ xp̄o.i. gentes crediderũt xp̄o. quẽ pri⁹ non cognouit. qꝛ in illũ credit. ℞ Obediuit auditu auris. qꝛ mirabilia dei nõ vidẽtes neq̃ p̄ntiã corpalem. ꝟ postea audiert. ꝛ suis doctorib⁹ obedientes crediderũt. et opere fidẽ impleuerũt. c ℞ Filij alieni.i. filij dyaboli quib⁹ ipse dixit vos ex patre diabolo estis. ℂ Mẽtiti sunt mihi. qñ dicebant. magister scim⁹. qꝛ a deo venisti ꝛ in veritate viam dei doces. Mentiri est eñ cõtra mentẽ loqui. ꝛ illud ĩ lingua p̄merere. qḋ constat in aĩo nõ habere. ℞ A Inueterati sunt.i. in veteri homine remanserunt quos ĩnouare veni. Et claudicarũt. ℂ Nã claudicare dicim⁹ eos q̄ vno pede debiles sunt. ℞ Ille claudicat. q̄ patrem credit ꝛ filiũ nõ credit. ℂ iudei claudicãt. quivnã p̄te scripture. vet⁹.s. testamẽtũ carnaliter intelligentes. aliã.i. nouũ testamẽtũ respuẽtes nõ hñt. d ℞ recte dicit eccl'ia. viuit domin⁹. quẽ iudei ĩ sepulcro clauserãt. ℂ Bñdict⁹ ẽ de⁹ cũ ei digna deuotiõe laus psoluit. Exaltet.i. ĩ totq orbe credat. Nec poterat aliter exaltari. q̄ solus vocat ꝛ ẽ altissimus

eos vt puluerẽ añ faciẽ venti. vt lutuꝫ platearũ delebo
a eos. Eripies me de cõtradictõib⁹ ppl'i. cõstitues me in
b caput gentiũ. Pp'ls quem non cognoui seruiuit mihi.
÷in:· auditu auris obedi-
c uit mihi. Filij alieni mentiti sunt mihi. filij alieni inueterati sunt. ꝛ claudicauerũt
d a semitis suis. Uiuit dominus ꝛ bñdictus deus meus ꝟ exaltet deus salutis mee
e Deus q̄ das vindictas mihi. ꝛ subdis pp'los sub me. liberator meus de inimicis
f meis÷ iracundis:· ⁎ Et:· ab insurgentibus in me exaltabis me. a viro iniq̄ eripies me. Propterea confitebor tibi in natõnibus dñe ꝛ nomini tuo psalmũ dicaꝫ
h Magnificãs salutes regis eius ꝛ faciens misericordiã

e ℞ Deus q̄ das vindictã mihi. subuertendo s. iudeos. vl' de⁹ q̄ das vindictas sctĩs ap'lis eorũq̃ successorib⁹ eccl'ie soluendi ꝛ corrigendi. Et dedit ptãtem p̄dicatorib⁹. ad regendũ gentes incredulas Liberatorẽ deũ dicit. Petit eccl'ia se liberari ab hereticis seu a p̄eccatorib⁹ ꝛ hoc ab iracũdis. ℂ id ẽ a feruida malignitate succensis. vindicari ẽ ecclesia. qñ eius in imici adverere religiõis penetralia reducunt. f ℞ Ab insurgentib⁹.i. a psecutoribus A viro iniquo.i. a diabolo vt in euangelio. inimic⁹ hõ hoc fecit. ℂ Uel quolibet scismatico g ℂ propt illa q̄ supius dicta sũt Confitebor tibi.i. laudabo te p pp'los xp̄ianos. Ps. op⁹ significat actualeq̃ de⁹ pl⁹ q̄ vocib⁹ laudat. qḋ etiam de⁹ citius q̄ voces exaudit. vñ dicit. confitebor.i. laudabo et opabor. h ℂ Magnificat pater regẽ ipsius.i. filiũ in toto orbe terrarũ regnaturũ xp̄s vnct⁹ interp̄tat. ℞ Dauid mãu fortis. ℂ Fecit in dauid miscõiam. qꝛ eum de psequentiuꝫ ferocitate liberauit. Semẽ ei⁹. dñm significat saluatorẽ. vsq̃ in seculũ. hoc est vsq̃ ineternũ. Semini xp̄o misericordia facta ẽ. qñ resurrexit celosq̃ ascendit. ꝛ nunc sedet ad dexteram patris rex ineternum.

Irmamentũ spei ꝛ refugiũ. Oppressure pijssime de⁹. salua nos ab inimicis ꝛ a laqueis mortis. vt assumpti de multitudine circũstantiũ tribulatõnũ deuotissime sancto nomini tuo cuꝫ innocentie puritate psallam⁹. Per dominuꝫ nostrum iesum xp̄m filium tuum ꝛc.

xp̄o suo dauid: ꝛ semini ei⁹
vsq̄ in seculũ. In finē
psalm⁹ dauid. ℭ Dñi p̄=
dicatoꝛes ꝓpheta collaudās
ei⁹ īcarnatōez speciosissime
describit: nec nō p̄cepta no
ui ac veteris testamenti ma
gnificans. ab occultꝭ viciꝭ
purgari se a dño dep̄cat̄.
a Eli enar= Psal. xviij
rāt gloriã dei ꝛ opera
manuum ei⁹ annunciāt fir/
b mamētũ. Dies diei eructat
verbũ. ꝛ nox nocti indicat
c sciam. Nō sunt loquele ne/
q̄ sermones. quoꝝ nō audi
d ant̄ voces eoꝝ. In oēm ter
rã exiuit son⁹ eoꝝ. ꝛ in fines
orbis ÷ terre :· verba eoꝝ.
e In sole posuit tabernaculũ
suum. ꝛ ip̄e tanq̄ spōsus ꝓ
f cedēs de thalamo suo. Ex/
ultauit vt gigas ad curren=
dã viã ÷ suã :· a summo celo
g egressio ei⁹. Et occursus e⁹
vsq̄ ad summũ eius nec est
qui se abscōdat. a caloꝛe ei⁹
h Lex domini imaculata cō/
uertens anĩas: testimoniũ
domini fidele. sapiaz p̄stās
i puul̄. Justicie dñi recte le/

ℭ In finē psalm⁹ dauid. Inscriptio ti tuli hui⁹ frequent̄ exposita est. p totũ igi tur psalmũ: ꝓphete v̄ba sc̄ de xp̄o loq̄nt̄. a ℭ Celi apl̄i sūt ꝛ ꝓphete. q̄ de aduē tu xp̄i annũciāt gl̄iam ip̄ius opa manuũ eius. i. ip̄e hō q̄ ex ma nibus xp̄i plasmat⁹ ē. Annunciant firmamē tũ. i. p̄dicatiōes. s. in carnatiōis xp̄i. p quã firmabat̄ soliditas no stre fidei. ꝛ ita in plu rali dici oportet annũ ciant. Sz s̄m istam lit terã que habet annũ ciat. optet dici firma mentũ apl̄os ꝛ ꝓphe tas. q̄ annũciarũt ope ra dei. i. facta v̄tutum s̄m hoīem. vt incarna tiōem mortē ꝛc̄.
b R̄ Dies xp̄s si ue apl̄i ℭ Eructat verbũ. cũ irradiando corda apl̄oꝝ purissi ma. celestia verba inti mauit. vel cũ apostoli corda fideliũ lumino sa p̄dicatione illumi nant. Nox nocti indi cat scientiã. Cũ iudas iudeis xp̄m ꝓdidit ac tradidit ad occidēdũ
c R̄ ℭ Nō sunt loquele. Negando di cit nullos esse s̄mōes neq̄ loquelas. q̄s apo stoli nō potuissent lo qui. ℭ Sermones pertinet ad cōmunes narrationes. loquele. ad publicas suasiōes q̄ vtrunq̄ apostolos fecisse. certissimũ est.
d ℭ Terrã. hic ho mines debemus acci pere. Sonus v̄o. fa ma miraculorum est. fines terre sunt reges id est non solum ad humiles sed etiaz ad principes gentiũ euangelij v̄ba peruene runt. ꝛ omnes homines salubri doctri na docuerũt.
e ℭ In sole posuit. i. in manifestatōe. q2 maīfeste venit. Dicit ta bernaculũ. s. sui corpis. Et ip̄e xp̄m dñm dicit q̄ tanq̄ spōsus eccl̄ie sue. ꝓcessit de thalamo suo. i. de vtero virgĩali. Vñ spō sus a spōdēdo d2 xp̄s q̄ totiens est ꝓmissus a ꝓphet̄.
f ℭ Vñ giganti cōpat̄ xp̄s. q̄ humanã naturã supe rans magnitudīe sue potētie. oĩa mōi vicia cũ suo truculētissimo autore ꝓstrauit. Hic via cursum significat eius vite. q2. s. hō na tus creuit. docuit. pas sus est. A summo. pa trē significat Egressio natiuitas filij. nō tpa lis. sed coeterna p̄ri.
g ℭ Occursus ei⁹. scd̄m hominē d2. quia post assumptionē car nis. in vtraq̄ natura xp̄s ꝑmanēs occurrit vsq̄ ad summũ. i. vsq̄ ad sedē paterne maie statis. q̄ patri fili⁹ sit equalis est. caloꝛ eius spũssanct⁹ est. a q̄ ne mo pōt abscōdi. q2 po tentie sue diuinitatis vniuscuiusq̄ corda co gnoscit.
h R̄ Lex dñi xp̄s est irrep̄hensi bilis. quia nō habuit pctm̄. Cōuertit anĩas de captiuitate in liber tatē. ℭ Testimōia q̄ dedit israelitico po pulo fidelia fuerũt. q2 plenissima veritate co gnita sunt. R̄ Sa pientiã p̄stat puul̄. nō sensu. s̄ humilib⁹ ꝛ in nocentib⁹. ℭ Vel lex dñi vetus. est ima culata. q2 p legē nouã approbata
i ℭ Justicie dñi reuera re cte. q2 nō alit̄ fecit dñs q̄ docuit. Recte enĩ ibi nō sũt, vbi aliud est in oꝛe, aliō in

tificãtes corda: p̃ceptũ dñi
luciduȝ illuminans oculos
k Timor dñi sctũs pmanens
in sclm ÷ scli:·: iudicia dñi
vera iustificata in semetipa
l Desiderabilia super aurũ ꝛ
lapidẽ p̃ciosuȝ multũ: ꝛ dul
m cioꝛa sup mel ꝛ fauũ. Etem̃
seruus tu⁹ custodit ea: in cu
stodiendis illis retributio
n multa. Delicta quis intelli
git: ab occultis meis mũda
me: et ab alienis pce seruo
o tuo. Si mei nõ fuerint dña
ti: tũc imaculat⁹ ero. ꝛ emũ
p daboꝛ a delicto maxio. Et
erũt vt cõplaceant eloquia
oꝛis mei: ꝛ meditatõ cordis
q mei i ꝯspctũ tuo ÷ sp:· Dñe
adiutor me⁹ ꝛ redẽptor me⁹

In finẽ Psalmus dauid
¶ Rogat ppheta eccliam
exaudiri. petẽs illi⁹ cõsiliũ
a dño cõfirmari. dicensq̃ fi
deles nõ ptãte mũdana sed
diuina potentia magnificã
dos. Psalmus. xix.

ope letificant᷑ corda. subaudit᷑ iustoꝛum
Lucidũ p̃ceptũ dicit. qꝛ sincerũ ꝛ purum
Illuminat oculos. nõ istos carnales sed
illos interioꝛes k ¶ Timor dñi mixta
cũ pauoꝛe caritas ẽ. q̃ impturbata cõstan
tia nõ trepida ꝯfusiõe
pmanet sctũs q̃ timoꝛ
vsu seclari. reuerentia
nũcupat᷑. Iudicia dei
õt mãdata dei. q̃ in ve
teri ꝛ nouo testamẽto
cõscripta sũt. que in se
metip̃is pmanẽt qꝛ sta
tus eoꝛũ nulla varieta
te mutat᷑. I A
Nec alteri⁹ auctoꝛita
te (vt firma habeãt᷑)
nisi dñi egẽt q̃ neminẽ
fallere põt. l ¶ De
siderabilia iudicia dñi
.i. mãdata noui ꝛ vete
ris testamẽti. sup aur
qõ humana cupiditas
maxie desiderat possi
dere. Addidit lapideȝ
p̃ciosuȝ q̃ multũ valet
i p̃ciosissimo margarito.
Sȝ qꝛ iuenire poterãt
q̃ diuitias cõtẽnerent
addidit sapoꝛes. mel ꝛ
fauũ. Uet⁹ testamẽtũ
superat mel. nouũ vin
cit fauũ m ¶ Cuȝ
dicit seru⁹ tu⁹. iustum
signat ꝛ deuotũ. qui iõ
custodit mandata dei
qꝛ obediẽtib⁹ retribu
tio subsequit᷑ Merito
dicta sũt multa qꝛ cõ
p̃hẽdi nõ pñt vniuer
sa. que p̃parauit deus
diligẽtib⁹ se. n I
Delicta q̃s intelligit.
nisi scrutatoꝛ cordium
de⁹. qui etiã potẽs ẽ dimittere ea. Ab oc
cultis. i. a p̃teritis peccatis. ¶ Occul
tũ ẽ qõ originale dicit᷑ in quo ꝯcipimur
ꝛ nascimur ꝛ secreta volũtate peccamus
Alinũ est quod malis hominibus suadẽ
tibus. siue diabolo suadẽti cõmittit᷑. sed
fit ꝓpriũ. qꝛ cõsensus noster plectibil᷑ ex
arbitrio nostro adhibet᷑ ꝛ ex illa traduce
massa moꝛtaliũ ab hoste spiritali coꝛrup
ta sine gr̃a dei. velociter subuertit᷑. qꝛ in
p̃mo hoĩe p inobediẽtiã viciata mõstrat᷑
Nã q̃ȝ facile ẽ antiquo insidiatoꝛi ĩfectis
vetita suadere. q̃ potuit liberos atq̃ȝ in
coꝛruptos sua callidi
tate decipe. Sũt ergo
aliena. que ab alijs no
stra suasiõe vel culpa
acta sũt. vel alioꝝ sua
su aut auxilio nos fa
cim⁹ o I Tũc de
licta dicunt᷑. cũ hõ ser
uus sit pcti. si ista pec
cata nõ perpetrauero.
ero immaculatus. Et
emundaboꝛ a delicto
maxio. id est a supbia
¶ Qua ꝛ diabolus
cecidit ꝛ hominẽȝ tra
xit. ꝛ cõcessa beatitudi
ne vacuauit. A Nõ
ergo petit tolli a se h
oĩa oĩno peccata. qõ ẽ
impossibile. sed ne do
minẽt᷑. p ¶ Pos
sunt placere dño elo
quia oꝛis si a vitijs q̃
supius dixit reddatur
homo alienus. Medi
tatio cordis que p̃t ad
deũ peruenire est spes
charitas ꝛ fides.
q ¶ Adiutoꝛẽ suuȝ
dicit deũ in bonis ac
tibus redemptoꝛem. a
malis. vt nemo meri
tis suis applicȝ. quod
susceperit celestia lar
gitate. Oꝛatio.
Iustissime deus qui
p virginalis thala
mi egressu procedens
liberatis nobis ad pa
tris dexterã ꝯscendisti. imẽsam misc̃diaȝ
tuã exposcimus. vt lege tua cõuersi. p̃ce
ptis illũiati. testĩonijs eruditi mereamur
ꝛ ab aliẽis ꝛ ab occl̃tis vicijs emũdari. q̃
¶ Iã nota sũt verba tituli. Nũc rogat
ꝓpheta i h psalmo ꝓspera euenire sãcte
dei eccĩe. que lõgo tpe fieri posse p aduẽ
tum dñi p̃uidebat dicendo. exaudiat ꝛc.

a Xaudiat te dñs in die
tribulatõis: ꝓtegat te
b nomen dei iacob. Mittat ti
bi auxilium de sancto: ⁊ de
c syõ tueat̃ te. Memor sit om
nis sacrificij tui: et holocau
stũ tuũ pingue fiat. Dya
d psalma. Tribuat tibi scd̃m
cor tuũ: ⁊ omne cõsiliũ tuũ
e ꝯfirmet. Letabimur in salu
tari tuo: ⁊ in noĩe dei nostri
f magnificabimur. Impleat
dñs omẽs petitiones tuas:
nũc cognoui quoniã saluuz
g fecit dñs christũ suum. Ex-
audiet illum de celo sancto
suo: in potentatibus salus
h dextre eius Hij in curribus
et hij in equis: nos autẽ in
nomiẽ dñi dei nr̃i innocabi
i mus. Ipsi obligati sunt ⁊ ce
ciderũt: nos autẽ surreximꝰ
k ⁊ erecti sumus. Dñe saluuz
fac regem ÷ ⁊ :· exaudi nos
in die q̃ inuocauerimꝰ ÷ te :·

In finẽ psalmus dauid.

a ℭ In die tribulatiõis. oñdit tp̃s grauissime afflictiõis. Cũ dicit ꝓtegat te nomẽ dei iacob. hmõi bñdictionẽ ꝯcedẽdã petit ꝓpheta a dño xp̃iano populo. sicut sanctus p̃triarcha iacob priscis tp̃ibꝰ ab ipso accepit qñ Esau frĩ prelatus ẽ. Audiri cognoscimur. qñ omĩ modis aliq̃d obtinẽꝰ b ℭ Optando dicens mittat. oñdit a p̃re filium missum suũ ĩ auxiliũ sctẽ dei eccĩe. Syõ eñi mõs signat speculationẽ. que conuenit diuitati qm̃ illi cũcta sunt nota c ℭ Sacrificiũ sancte ecclesie est ritus accipiẽdus. qui nunc agit̃ corporis et sanguinis dñi ĩmolatione solẽni. Holocaustũ. totũ incensuz dicitur. ⁊ representat idez iaz dictũ sacrificiũ. qđ pingue fit atq; iocũdũ qñ nostra oblatio mẽtis ⁊ corpis a grã diuinitatis assumitur d ℭ Dicit tribuat tibi scd̃z cor tuũ. i. scd̃m intellectum quem habes de dño. vt euz credas vnum ex trinitate passum carne. resurrexisse ascẽdisse in celuz ⁊c. Et oẽ cõsiliũ tuum cõfirmet. hoc ẽ cõsiliũ sancte ecclesie. patrez ⁊ filiũ. ⁊ spm̃ sanctum. vnum deuz credere. a quo sunt oĩa ⁊ ex cõsilio deliberate. omĩa ꝓ ista fide spernere mũdi delectamẽta. e ℭ Nã in salutari ecclesie (qđ est xp̃s iesus) letatuꝝ se esse declarauit. vt se vnũ esse ex eius corpore monstraret. ⁊ in ipsius nomiẽ se esse magnificandũ. q2 ex ipõ xp̃iani fuerãt nuncupãdi. Magnificari est magnũ fieri. f ℭ Impleat dñs. fit iterũ ad ecclesiam grata cõuersio. Nũc cognoui dicẽdo magnam virtutẽ sue prophetatõis ostendit cũ se dicẽt in p̃senti cognouisse. que post secula multa impletura erãt Saluũ fecit pater filiũ. in resurrectõe gloriosa ⁊ in celos ascẽsione. g ℭ Sensus iste talis ẽ. Exaudiet filiũ pater de celo. q2 ĩ dextera eius est salus. quaz habẽs ex ꝓpria deitate. tñ expetere videtur ex carne. Potẽtatibꝰ dicit. q2 nos potentes efficit cũ gratia sua in p̃senti. ⁊ in futura vita in beata pennitate custodiendo. que ꝑ dexterã intelligitur h ℟ Per currus. voluptas mũdi siue cupiditas designat̃. qm̃ superbi ⁊ cupidi velut rote instabiles. mente huc illucq; discurrũt. Per equos. supbi intelligunt̃. ipsi sunt cupidi. ℟ ℭ Nos aũt in illis non gloriemur. sed in nomiẽ dei quod ad p̃mia eterna ꝑducit. i ℭ Dicit propheta. hũanis honoribus vel prauis desiderijs obligatos. cecidisse arrogantes. qđ necesse ẽ illis cõtingere. qui se vident̃ nexu oñs erroribꝰ alligare. Resurgere duobꝰ modis christianus dicit̃ scz a morte viciorũ. et in illa resurrectiõe. in qua iusti eterna p̃mia accipiũt. de vtraq; hic intellige manifestũ est k Dicit̃ patri. saluũ fac regem. id est vt christus resurgat a mortuis Exaudi nos ꝓuenit illud tunc generi humano. quando resurrectionẽ christi firme credit ⁊ letãter aspicit. vel ꝑ eum regẽ exaudi nos in die necessitatis nostre.

Oratio.

Imple domiẽ petitiões nostras. ⁊ tã l q̃ pinguissimũ nos holocaustum assume vt inimicoꝝ curribus obligatis. salutaris tui opitulatõe letemur. Per do.

Ideo titulꝰ hic nonodecimo psalmo par est. qm̄ ꝛ iste quidē de dn̄o saluatore loquitᷣ sicut supior. ſʒ sub aliq̄ diuersitate a Dn̄e dicit ꝓpheta ad patrē. in virtute tua. i. in oīpotentia maiestatis tue. i qua ꝛ filiꝰ regnat. Letabitᷣ rex. gaudet xp̄s ih̄s. Exultabit. i. in eo ꝙ ꝑ eū saluasti hoīes. filius tuꝰ exultabit. q̄ est saluator. Vehemēter ostendit magnitudinē gaudij. vt quanta est copia in bn̄ficio tanta sit ꝛ gaudij magnitudo. b Desideriū anime eiꝰ fuit ꝓ oīm salute occidi. vt p̄ciosus sanguis eꝰ mundū redimeret. voluntas labioꝝ fuit qn̄ immundꝰ spiritibꝰ imperabat. languores diuersos sermōis sui sanabat impio ꝛ p̄dicatiōes populis inserebat. Cōstat in nullo voluntatē eiꝰ fuisse fraudatā. qn̄ oīa q̄ fieri iussit impleta sunt. c Qm̄ p̄uenisti. significat humanitatē p̄uentam gratia diuinitatis. Benedictō dulcedinis fuit immunitas peccati. q̄ donatus est xp̄s. nos em̄ in amaritudīe ade cōcipimur. Vel Benedictio dulcedis fuit, qn̄ dictum est. hic est filiꝰ meꝰ dilectus. Corona. conuentū signat discipulorū. hec erat corona capitis. hoc regale diadema qm̄ ipm̄ docētē circuitꝰ ap̄loꝝ ambiebat Diadema illud nō iō vt ornaret est impositū. ſʒ de xp̄o potiꝰ ornaretᷣ. Lapides p̄ciosi. ap̄li sᷣ. d Vita resurrectionē signat quā ille petijt dicendo. Pater clarifica filiū tuū. Longitudo dierū. signat perennitatem xp̄i, que nullo fine cōcludi

Hic ps̄. dn̄i saluatoris primo icarnationē ꝛ postea deitatis facta ꝓpheta narrante decantat. Psal. xx.

a Domine in virtute tua letabitᷣ rex. ꝛ sup salutare tuuʒ exultabit vehemē
b ter. Desideriū cordis eiꝰ tribuisti ei. ꝛ voluntate labiorum eius nō fraudasti eum.
c Dyapsalma. Quoniaʒ p̄uenisti eū i bn̄dictōibꝰ dulcedinis. posuisti i capite eiꝰ. coronaʒ de lapide precioso.
d Vitā petijt a te ꝛ tribuisti ei longitudinē dierum in secu
e lum ꝛ in secl'm ÷ secl'i :· Magna gl'ia eius i salutari tuo gloriā ꝛ ✱ magnū :· decorē i
f pones sup euʒ. Quoniā dabis eū in benedictionē in seculum ÷ seculi :· letificabis eum in gaudio cum vultu
g tuo. Quoniaʒ rex sperat in domino. et in misericordia altissimi non cōmouebitur.
h Inueniatur manꝰ tua omi

tur. In seculum seculi. indefectam stabilitatem futuri seculi indicat. Sʒ memento ꝙ hec ꝛ his similia. ab illa dicuntᷣ parte quā passus est. e Nam gloria et magnū decus. tempus signat iudicij vbi i deitate sua altissimꝰ apparebit habēs gloriam. ex iudicio. decorem de maiestate. sancte etiaʒ incarnationi magna est gloria in salutari. i. in verbo patris. f Quoniam dabis eū in benedictionē. quia omnis creatura benedicit eū Letificabis eū in gaudio. cū coadunata fuerit multitudo sanctorum. eiq̄ȝ sanctorū numerus restitutus. Cum vultu tuo dicit. vt vna intelligatᷣ persona sine dubio eē christi. quia humanitas de diuinitate gaudet. Quamuis etiam de membris illud accipi christi recte possit. g Rex iste est q̄ in passione sua ascriptus tribꝰ linguis legebatᷣ. Sperauit i domino ſʒ hominē. Nō commouebitur. a misericordia patrꝭ. quia protector est omnium sperantium in se.

h Inueniatᷣ manus tua. i. opatio tua repiatᷣ Ut reuertantᷣ inimici afflicti poetstate tua in bonum. Dextera patris. dominus est saluator. qui eum oderunt, pena perpetua damnandi sunt ꝛ sine fine cum diabolo ꝛ satellitibus suis. in eternis tenebris torquēdi. Inuenitur igitᷣ dei manꝰ in iudicio futuro inimicis eius.

i ¶ Cliban⁹. est coquēdis panib⁹ enei vasculi deducta rotunditas. q̄ suburentib⁹ flāmis ardet intrinsecus. qḋ signat pctōres. q̄ in iudicio torquēdi sūt. ꝛ [me]rore animi ꝛ penali excruciatōe. Temp⁹ vult⁹ dei dies est iudicij. In. Hic ira dei nō punit ꝫ ꝯturbat ad penitentiā ꝛ hic ignis spūssancti deuorat. id est petā cōsumit. ¶ Siue qñ audient ite in ignē eternū. tūc iudicis sniā cōturbabit ꝛ ignis deuorabit ppetuo. k ¶ In Fructū. dicit opa iniquoꝝ pdere de terra. i de sancta ecclesia vel terra viuētiū ¶ Semen. i. vota vel facta peccantiū. A filijs. i. de sctis eos facis alienos. quos in hereditatē eternaꝫ tua largitate missurus es.

l In Sicut sūt iudei declinare mala i xp̄m qñ dixerūt dignus est morte. Cogitauerunt conciliū dicēdo. iube ergo custodiri sepulcrū nolentes. nec etiā credentes xp̄m resurgere quod nō potuerit stabilire. qꝛ qñ voluit xp̄s resurrexit. ¶ Declinare dicim⁹ mala supra alios penitentia in alios causaꝫ iniquitatis relidere. qḋ iudei xp̄o fecerūt. dum destructionē ciuitatis ꝛ gētis vite chri sti ascripserunt dicentes. Si dimittim⁹ eū sic oēs. m ¶ Po siti sup iudei dorsū. qñ victo suo terrena sapiētes. nō meruerūt celestia cōtueri. In Preparabūt reliqe iudeoꝝ. qñ p enoch ꝛ helyā in fine crediturí sūt. ꝛ tunc pparabis vultū eoꝝ. s. in te credentium. t. i. cōuertant corda patrū in filios.

n In Exaltare in virtute. i. demōstra in iudicio maiestatē tuā ꝛ potestatē. qui pri⁹ venisti in humilitate ¶ Cantare est verbe dñi ore pferre. psallere mandata diuina bonis operib⁹ cōstant implere

Oratio.

Benedic nos dñe benedictiōe dulcedinis. ꝛ comple tibi placitū desideriū nostrū. vt dū iugiter virtutes tuas suaui modulatione cōcinimus longitudinē vite ppetue ꝯsequamur Per.

bus inimicis tuis. dextera tua iueniat ÷ oēs :· q̄ te oderunt.
i Pones eos vt clibanū ignis in tpe vultus tui dñs in ira sua conturbabit eos.
k ꝛ deuorabit eos ignis. Fructū eoꝝ ꝺ terra pdes. ꝛ semē
l eoꝝ a filijs hoim. Quoniaꝫ declinauerūt in te mala. cogitauerunt consilia q̄ nō potuerunt
m ÷ stabilire :· Quoniā pones eos dorsum. in reliquijs tuis pparabis vultū
n eoꝝ. Exaltare dñe in virtute tua. cantabimus ꝛ psallemus virtutes tuas.

In finē ꝓ susceptione matutina psalmus ÷ dauid :·

¶ In hoc psalmo. xp̄us ꝺ passiōe sua ad patrē loquitur admonetq̄ fideles laudare dñm. qꝛ in resurrectiōe sua. catholicā respexerit ecclīaꝫ.

Psalmus. xxi.

a Deus de⁹ me⁹ ÷ respice in me :·. quare me dereliq̄sti. lōge a salute mea verba delictorum meorum

¶ In finē. siue psalmus. siue dauid. qd̄ signet expositū ē. susceptio matutina. est tempus resurrectiōis. qñ mortale corp⁹ in magna gloria clarificatū assumpsit. Matutinū dictū est. quasi manu primitiuū. qḋ tempus inumeris locis. ad resurrectōnē domini cō stat aptatum.

a ¶ De⁹ sermo grecus est. ꝛ interpretatur timor. vnde xp̄c quasi vicina passione pmotus ex hūanitate clamat. respice in me. deprecans sibi celerrimū auxiliū resurrectiōis. In Qḋ se dicit derelictum. nō ex ꝓpria ꝫ ex ppli sui psona loquitur. cui⁹ peccata ipe suscepit ¶ Dicit a se longe fieri verba q̄ delicta parturiunt. ꝛ iterū sua dicit eē peccata. nostra delicta. q̄ non habuit peccata. A Dicit igitur se derelictum in persona membrorum. que quod petunt non accipiunt. eo q̄ verba delictorum sunt petitiones eorum. dum vel petunt contra salutem vel non mox exauditi murmurant ꝛ derelictos se conqueruntur.

b ℂ Clamabat humanitas verbi per diem quā nō circūdabant tenebre pecca torū. ℕ Nō exaudiet. ꝑpter destina tos ad mortē. q̄ noctis noīe vocitant. ℂ Non ad insipientiā. subaudiendū reputabis mihi. i. pater filio. petebat ergo mediator dei ꝛ hoīm nō insipienter sed prudent ꝛ tñ nō cōstat auditū qꝛ petitōe ꝛ passione mundū erat redēptur⁹. Ⓜ ℂ A Ⓐr dies ꝓspera. nox aduersa significat. In q̄bus q̄sq̄ petentes deus nō exaudit. ꝛ h̄ nō ad insipiētiā eoꝝ. sed vt sic sapientes fiant. ꝛ discant sapient petere. nō terrena ſ celestia. vel terrena ad salutē anīe. c ℂ In sctō habitas laus. incarnationē p hoc xp̄i declarauit ꝓpheta. qꝛ in filio habitat laus. i. pater q̄ est laus isrl̄. i. ecclīe videntis p fidē te. Jō etiā nō exauditū se ostendit nō ꝓpter insipientiā. ſ ꝓpter salutē generis humani p passionē suā sanctā. qm̄ pater semp audit filiū in quo sp habitat. d Ⓜ Sperauerunt patriarche. ꝛ liberauit eos de egypto. Ⓐ Sperauerunt in deserto ꝛ liberati sunt

b Deus meus clamabo p diē
ꝛ nō exaudies: ꝛ nocte ꝛ nō
c ad insipiētiā mihi. Tu aūt
in sctō habitas. laus israel.
d Inte sperauerunt pr̄es nr̄i
sperauerūt et liberasti eos.
e Ad te clamauerūt ꝛ salui fa
cti sunt: in te sperauerūt ꝛ nō
f sunt ɔfusi. Ego aūt sū ver
mis ꝛ nō hō: obprobriū ho
g minū ꝛ abiecto plebis. Oēs
videntes me deriserūt me
locuti sunt labijs. ꝛ moue
h runt caput. Sperauit i do
mino eripiat eum. saluū fa
i ciat eum quoniam vult eū
Quoniam tu es qui extra
xisti me de vētre. spes mea
ab vberib⁹ mr̄is mee i te p
k iect⁹ sū ex vtero. De vētre
mr̄is mee ds̄ meus es tu. ne
l discesseris a me. Qm̄ tri
bulatio proxima est: quoni
am non est qui adiuuet.
m Circumdederunt me vitu

in illo eē nō potuit Obprobriū hoīm qñ in eū spuebāt. ꝛ alapis verberabāt. Abiectio cū elegerit barraban xp̄m abiecerit. g ℂ Oēs. de malis suscipiēdū est. deriserūt. nō credēdo in xp̄m. ℕ Locuti sᷓ labijs: si fili⁹ dei est descēdat de cruce. mouerūt caput. ℂ Per iracūdiā. qđ minantes faciūt nō iudicātes ex corde. ore eñ nō corde loqbant. q̄bus nō puenit ex firma deliberatiōe snīa. h Ⓜ Vox ꝑphete. Sperauit hoc est humanitas in diuinitatē. Eripiat. i. de iudeis. vult eū qm̄ de⁹ pat̄ talē filiū habere voluit sine pctō p quē peccata tolleret mundi. ℂ vel meli⁹ h̄ p ironiā dictū est a iudeis q̄ figura latine irrisio dr aliud q̄ conat̄ q̄s ostendēs. i Ⓜ Vox humanitatis. eduxisti me de ventre. i. de vtero sancte marie. ℂ Quia tūc ab originali pctī vicio seq̄strat⁹. tanq̄ spōsus pcessit ō thalamo. spes mea ab vberibus. Ⓜ id est. ſm humanitatē ſm q̄ nō dedignatus est suggere vbera matris. Inte piectus sū. ℂ Ondit se fuisse ab humana iniqui

q̄to amplius filiū pr̄ liberat dum petit ꝛ vult liberari. e ℂ Clamauerūt martyres ad xp̄m. dū eos corpalis pena consumpsit. ꝛ putabant ab infidelib⁹ nō exaudiri. ſ illi poti⁹ valde auditi sūt. qꝛ coronā pcipe meruerūt. Nec sᷓ ɔfusi quos cōstat venisse ad pmiū. nō ei cōfundit. q̄ eternū regnū cōsequit. f ℂ Vermi ei compat̄ xp̄s qꝛ mortalis ꝛ de carne sine mixtiōe seminis nat⁹ est. Sic vermis sine ɔcubitu nascit. Nō hō. i. nō pctōr. qđ

tate diuisum. k ℂ Cū dicit. de vētre matris mee. ondit nō fuisse sine deo nec ipam conceptionē carnis. Ne discedas a me. Ⓜ In die passiōis. l Ⓜ Quoniam proxima est tribulatio. vt ipse dixit Surgite eamus. Ecce appropinquabit qui me tradet. Nō est q̄ adiuuet. neq̄ angelus neq̄ hō nisi tu pater. m ℂ Vituli populi iudeorū qui ignorato iugo dei inconsiderata procacitate lasciuiunt. simul petulātes ꝛ fatui. q̄ gressus suos nulla

moderatione distinguũt. sed vagi ac pē/ duli. ad iniqua cōsilia quibusdā saltib⁹ efferunt. Thauri. principes iudeoꝝ desi gnāt. Addidit pingues. qꝛ feroces circū dederunt xp̄m cū gladijs ⁊ fustib⁹. anial eīn impinguatū. inde fit ⁊ ferox efficit.

tē dedisse cōem. vt vsq͂ in puluerē pdu/ ctum crederēt. r ꝶ Canū natura est dn̄os amare. latrones latrare. ecōtra iu/ dei cōtra suū dn̄m nō loquētes recta sed latrātes iniqua, latronē elegerūt ℭ Cō

n ℭ Aperuerūt iu dei os dicentes. Cru/ cifige crucifige. Suū videlz. qđ nō illis sa/ pientia apuit. ꝟ cogi/ tatio scelerata. Rapi/ ens. ptinet ad insanis simā seditionē. cū euꝫ raptū traxerūt ad tri/ bunalia. Rugiens ad blasphemas voces. q̄ bus dicebāt crucifige crucifige. o ꝶ os sa xp̄i. apl'i dicuntur. ℭ qui dispersi sūt ⁊ effusi sicut aqua q̄ or/ bem terraꝝ diutino im bre satiantes. a sordi/ bus pctōꝝ abluerunt ℟ vel xp̄s ita viliter occisus sicut aqua ef/ funditꝛ ⁊ e⁹ sanguinis effusio nos rigauit et abluit. ⁊ dispersi sunt in morte ei⁹ discipuli p ꝶ Cor suū sapiē tiā suā dixit q̄ an̄ passi onē suā non intellige batꝛ. ℭ impleta ꝟo passione oīs ꝟitas ꝓ missa reuelata est. ꝟn misteria legis cōpara ta sunt cere q̄ tūc red/ dit splendorē luminis. cū a calore dissol uitꝛ. sic p ignē passionis xp̄i. illuminata sunt misteria legis. Uentrē ecclesiā dicit q ꝶ ℭ Uirt⁹ xp̄i teste compatꝛ. qꝛ sic illa igne decocta. fortior erit. sic ꝟtus xp̄i in passiōe solidata est q̄ pri⁹ q̄si lutea videbatꝛ icredul. ℭ Lingua sua. signi ficat p̄dicatores. q̄ adherēt faucib⁹ suis dū ei⁹ mādata custodiūt. In puluerē de ductā dicit. ad volūtatē iudeoꝝ q̄ h̄ nite bantꝛ ⁊ se fecisse putabāt. qꝛ ei⁹ resurre/ ctōꝫ credē noluerīt. ꝟ se putabāt xp̄o mor

li multi. thauri pingues ob/
n sederūt me. Aperuerūt sup
me os suū. sic leo rapiens et
o rugiēs. Sicut aqua effusus
sum. et dispsa sunt oīa ossa
p mea. Factuꝫ ē cor meū tāq͂
cera liquescēs. i medio ven/
q tris mei. Aruit tanq͂ testa
virtus mea. ⁊ ligua mea ad
hesit faucib⁹ meis. ⁊ in pul/
uerē mortis deduxisti me ÷
r Quoniaꝫ :· circūdederūt me
canes ÷ multi :· ꝯciliū mali/
s gnātiū obsedit me. Foderūt
man⁹ meas ⁊ pedes meos.
dinūerauerūt oīa ossa mea.
t Ipi ꝟo ꝯsiderauerūt ⁊ inspe/
xerunt me. diuiserūt sibi vesti
mēta mea ⁊ sup vestē meā mi
v serūt sortē. Tu āt dn̄e ne elō/
gaueris auxiliū meū. ad defē
x sionē meam ꝯspice. Erue a
framea aīaꝫ meā ÷ ⁊ :· đ ma/
y nu canis vnicā meā. Salua

ciliū malignātiū. q̄i cogitabant ih̄m dolo tenere. mortiq͂ trade re. s ꝶ Foderūt manus. i. clauis. fixe/ rūt. ⁊ fructū magnum iuenerūt. i. salutē oīm gentiū. ℭ Dinume rauerūt ossa ei⁹. .misti ce. apl'os seu reliquos xp̄ianos quos quere/ bant iudei psecutōne facta extinguere ne i maiorē numerū cōua lesceret. Uel corp⁹ ei⁹ sic extēderūt in cruce. vt ossa ei⁹ numerabi/ lia viderentꝛ. t ℭ Dicit iudeos conside rare ꝟm incredulitatē eoꝝ. vt nō transitorie vl' casualiter fecisse vide antꝛ. ꝟ diligenter cōsi derasse ⁊ inspexisse ad ea q̄ fiebāt ⁊ tn̄ cor eo rū lapideū tot miracu lis nō fuisse mollitum Diuiserūt sibi vestim̄ ta mea. ꝶ Hoc in passiōe xp̄i cōpletū est q̄n fecerūt q̄tuor ptes q̄tuor milites. tunica tn̄ nō est diuisa signifi cans vnitatē ecclie. q̄ nō scindetꝛ. q̄uis he/ retici eam scindere contendant. v ꝶ Hic humanitas ad diuinitatem loquitꝛ. ℭ Et resurrectionem celerri/ mam depcatꝛ. vt veniente tali gloria pū dorum incredulitas destruatꝛ. Auxiliuꝫ signat resurrectionem xp̄i que elongata nō est q̄n triduana prouenit. ꝶ Ad defensionem. ne quid ꝓualeat in me ps illa voracis inferni. x ℭ Liberari se postulat a morte q̄ subire voluit. Fra/ mea aūt significat hastā. siue gladiū seu q̄libꝫ armaꝝ significat h̄ maliciā iudeoꝝ

Demanu canis dixit. cũ canis man⁹ nõ habeat. sed vult intelligi potestatẽ iudeorũ. ℌ Unicã dicit animã suã. que nõ habet peccatũ. vel ecclesiam catholicam ℭ vt intelligatur doctrinas nouas ⁊ cõciliabula perditorũ respuisse. y⁹ ℭ De ore leonis. de potestate diaboli dicit. qui bñ cõparatꝰ feris. qm̃ huma nis exicijs semꝑ delectatur. A cornibus. id est a superbis. Unicorniũ. qui nimia elatiõe surgẽtes. similes socios ferre non possunt a talib⁹ secerni suos humiles christ⁹ postulauit. talia quippe aĩalia que vno cornu armantꝰ. multo fortiores sũt his quibus duplicia tribuũtur.
3 ℭ Post sacrã passionẽ. Dicit gloriã diuinitatis toto orbe vulgandã. Narrabo. id ẽ narrari facio. Frẽs dicuntꝰ qui diligũt ⁊ diligunt. In medio eccĩe ℑ in medio credentium populorũ. predicabo te ⁊ laudabo te.
a ℭ Timor dei. iustus est ⁊ rect⁹. laudẽ qꝫ generat. amorez tribuit. ⁊ ardorẽ charitatis inflãmat. Semẽ iacob. q̃ fidei iacob. deuotione cõsentiunt et supplantatores viciorũ sunt. laudate igitur qui timetis. id est reuerẽtiaz habetis nominis eius. quia eum nõ meretꝰ predicare. nisi qui cognoscitꝰ ⁊ timere.
b ℑ Timeat eũ omne semen israel. i. vnusquisqꝫ renatus ꝑ baptismũ ⁊ mente deũ vidẽs. Quoniã nõ spreuit ꝑces pauperũ. i. fideliũ. ℭ Sicut facere solent gloriãtes in isti⁹ mũdi honore. spernere paupes ⁊ despicere supplicãtes. causãqꝫ de habitus q̃litate metiri. vt si sit vestib⁹ nitidis verax puteꝰ si amictu sordid⁹ mẽ

me ex ore leonis: ⁊ a corni-
bus vnicorniũ hũilitatẽ me
3 am. Narrabo nomen tuum
fratrib⁹ meis in medio eccle
a sie laudabo te Qui timetis
dñm laudate eũ: vniuersũ
semẽ iacob glorificate eum
b Timeat euz oẽ semẽ israel:
quoniã non spreuit neqꝫ de
spexit deꝑcationẽ paupis.
c Nec auertit faciẽ suã a me ⁊
cũ clamarẽ ad eũ exaudiuit
d ÷ me :· Apd̃ te laus mea in
ecclĩa magna vota mea red
dã in cõspectu timentiũ eũ.
e Edẽt paupes ⁊ saturabuntꝰ
÷ ⁊ :· laudabũt dñm qui re-
quirunt eum viuent corda
eorum in seculum ÷ seculi :·
f Reminiscentur et cõuerten
tur ad dominnm. vniuersi
g fines terre. Et adorabunt
in conspectu eius. vniuerse
familie gentium.

dacissimus habeatꝰ. c ℌ Nec auertit faciẽ. sed resuscitauit me a mortuis. ℭuz clamarẽ. rñdit clarificaui ⁊ iterũ clarificabo ℭ Uel aliter clamauit. itaqꝫ vt mors nr̃a ei⁹ morte finiretꝰ. ⁊ pctm̃ veteris hominis redimeretꝰ precio sanctissime passionis.
d ℭ Apud te significat de te laus me in ecclesia. s. catholica. magna em̃ ⁊ amplitudine dicitꝰ ⁊ honore. Uota. sacramẽta corporis et sanguinis. que illis ꝑsentibus reddũtꝰ. qui ei sancto timore subiecti sunt. deniqꝫ q̃ sint vota ista subiũgit. Edent pauperes ⁊c̃.
ℑ Pauperes. id ẽ regnũ dei esurientes. Saturari em̃ non possunt nisi q̃s talis possidet esuries. Pauperes saturati. deum laudant. diuites semetipsos exaltãt. ℌ Qui requirũt. fide ⁊ opere intelligẽtes qꝫ ipse est panis q̃ de celo descẽdit. Uiuit cor. i. spes eorũ imobilis vegetatꝰ Illud viuere dicimus veraciter. qꝫ in diuinitatis gratia ꝑseuerat.
f ℭ Reminisci illos dicim⁹. quos constat post obliuionẽ christi. redisse ad verã medicinã. Et qñ de⁹ ab illis fidelitꝰ cognoscitꝰ. recte ab eis dicitꝰ reminisci. vt ad illũ redeãt veraciter. quẽ prius ꝑuersa volũtate neglexerũt. Uniuersi fines. i. vniuersalis eccĩa. quã nũc constat toto orbe eẽ diffusaz. ℳ Et q̃tidie religiosa doctrina ad verũ christũ alios conuertere satagũt christi veri ꝑdicatores.
g ℭ Illi adorãt in ꝯspectu dñi. qui sincera fide ⁊ opibus christum rogant. Cõspectus em̃ illius nõ est nisi supra fidelissimos ⁊ beatos. Uniuerse familie cũctos credẽtes cõclusit. qui nihil excepit.

b Quõ dñi ē regnū: τ ÷ ipse:•
i dominabitur gentiū. Man
ducauerunt et adorauerūt
oēs pingues terre. in ↄspe:
ctu eius cadent oēs qui de
k scendūt in terrā. Et anima
mea illi viuet: τ semen meū
l seruiet ipi. Annunciabitur
dño generatio ventura: et
annūciabūt celi iusticiā ei⁹
pplo qui nascetur quē fecit
÷ dominus:•

Psalmus dauid.

¶ Per totum psalmū re natus in baptismo xpian⁹ gratias agit: q2 de aridita/te peccati ad loca pascue et ad aquas refectionis sit in ductus.

Psalm⁹. xxij.

a Dmin⁹ regit me ÷ τ:•
nihil mihi deerit: in lo
co pascue ibi ÷ me:• collo/
b cauit. Super aquam refe/
ctionis educauit me: ani:
c mam meā cōuertit. Dedu/
xit me sup semitas iusticie:
d propter nomē suum. Nam

h ¶ Quõ dñi est regnū. q2 nõ sunt gē/tiū regna sed dñi. qui ptāte sua et mutat reges τ cōtinet. Et necesse ē ipm debere vbiq3 coli quēↄstat ītelligi dñm oim rex. i In Māducauerūt oēs diuites. i. apli vel ceteri sancti corp⁹ xpi. Adorauerūt. in fi de τ opatione. Descē dūt. a supbia seculi. vt adorent in humilitate pura A ¶ vel hic pingues diuites terre q etiā sacrm corporis xpi māducāt. s non sa turabunt vt paupes xpi. adorātq3 s frater/nitatē charitatis non hñt. τ ido q2 mente in terrena descendūt ca/dēt in infernū. k ¶ Aiaz Xo suā dicit deo pri viuere. qm hūc mū dū īmaculata ↄuersa/tiōe trāsiuit In Se mē meū filij ecc'ie ser/uiūt xpo ¶ Uel opa xpi seruiēt laudando deū l In ¶ Pro pheta dicit generatōz vēturā. pplm gentiū q ex aqua τ spū erat pcre anda. hec annūciabit dño. i. annūciādo con uertet dño hoc est in honorē dñi I. An nūciāt celi. i. apli pdi/cāt filiū dei. ipe em est iusticia pris. ¶ Ap te Xo dictū est xpianū pplm dñm fecisse. qm eum pdestinauit añ se cula τ creauit illū τ re demit τ suo scto corpe a pctis libex fec. Oro Aput miscdie de⁹ q pter nos descē dēs in vterū virginis addict⁹ ligno pfossus clauo. vestimētis insup sorte di/uisis: surrexisti liber ab īferis. pcamur vt hui⁹ cōmertij nõ īmemor sis pplis ab ore leonis ereptor. qui fuisti quondā pribus in te sperātibus liberator. Qui viuis τc. ¶ Psalmus dauid. p totū istum psal/mū xpianus fidelis grās agit dño. q li/berat⁹ vetustate deposita. ad loca pascue τ aquā refectiōis dño largiente sit pdu/ctus. a In Loquit hic ecc'ia fiducia liter p fidē. Dñs regit me. q2 añ aduētū xpi. mundū diabol⁹ re gebat Nihil deerit bo ni ei qui adheret deo. In loco pascue. i. ī fu tura beatitudine eam collocabit. s iā in spe eiusdem beatitudinis collocauit vel in eccle sie τ fidei vnitate spez meā ↄposuit. b In ¶ Aqua refe ctōis. ē baptismi laua crum. quo aīa sterilis irrigatur. Educauit. ¶ . i. paulatim nutri uit. qsi paruulos τ re/natos doctrina. In patriarchax τ phetarū siue apostolorū. ¶ Cōuertit fidelis animā ad christū. que dudum sub diabolo p batur esse captiua. c ¶ Semite iusti/cie. sunt duo precepta salutaria. id ē dilectio dei τ proximi que semi te dicunt. quia arta ē via ad regnū celorum Propter nomē suum gaudet se famul⁹ chri sti deductū esse ad illā scientiā vt possit iussa dei vulgare. τ hoc nõ suis meritis. sed diui/na gratia sibi cōcessū esse. ac si diceret. dedu ctus sū in semitas mā datorum nõ pter me ritum meū sed pter nomē suū. d ¶ Dicit catholic⁹ si ambulauero inter he/reticos (qui recte vmbre mortis dicūt) nõ timebo eorū prauas suasiōes. qm tu me dñe defēdis. H vel inter scl'i obscu ritates. ignorantias τ pctā. pctā em vm bra mortis sūt q2 exp̄mūt silitudinē mor tis. Sed τ lõ nõ timebo q2 virga tua τc.

e ¶ Virga ei ad iusticiā ⁊ fortitudinē dn̄i saluatoris ptinet. Baculꝰ. ad adiutoriū humanū quo gubernat̄ ⁊ a deo sustentat̄ hō. sicut infirmꝰ baculo sustinet̄ quo ⁊ pes caute defigit̄: ⁊ totū corpꝰ desup innixū sustinetur. bitet ⁊c. domꝰ q̄ppe dn̄i futuram signat hierlm̄ q̄ cōsistit ī lōgitudine dierū. qꝛ in ipa ē ppetua leticia ⁊ beatitudo sine fine

Istis ergo duabꝰ rebus fidelis consolat̄ vna est districtio q̄ cōterit vicia. ⁊ malos q̄ bonis nocere cupiūt. altera gubernatō que sustinet fideles.
In A Virga certe etiā cōsolat̄. qn̄ corrigendo pctōrem in viā salutis ducit.
f ¶ Parasti. i. p̄destinasti altare scm̄. mēsa dicta a mense qm̄ q̄libet mense primo die cōuiuia ritu gentiū exercebant̄. ⁊. In significat scripturā sanctā. Aduersus eos. i. hereticos q̄ tribulant eccl'iam vl' psecutores ecclesie ⁊ demones.
g In Vox ecclesie. Letificasti caput. id ē mentē meaȝ. oleo hoc est spiritali leticia. Calix intelligit̄ verbum dei qō inebriat mentē hominis. ¶ Preclarum itaq3 qꝛ ad regnū celoꝝ pducit. Vl' calix sanguinis xp̄i. q̄ digne sumentibꝰ preclarꝰ est h ¶ Subsequit̄ miscd̄ia. fideli vtiq3 ad custodiam s̄ p̄cedit ad grām cōferendā. Nisi dn̄i misericordia subsequeret̄ facile humana fragilitas deciperet̄. qꝛ a tergo diabolus insidias

⁊ si ābulauero in medio vmbre mortis nō timebo mala
e quoniā tu mecū es. Virga tua et baculus tuꝰ ipsa me
n cōsolata sūt. Parasti in cōspectu meo mensam. aduersus eos qui tribulant me.
g Impinguasti ÷in:· oleo caput meū:÷⁊:· calix meus inebrians÷ q̄3 preclarus est:·
h Et misericordia tua subsequet̄ me: oībus diebus vite
i mee. ✱ Et:·÷vt:· inhabitem in domo domini: in lōgitudine dierū.

Ps̄. dd̄÷prima sabbati:·

C Propheta testat̄ xp̄i ditioni vniuersū orbē esse subiectū. diffiniēs quibꝰ virtutibꝰ p̄diti sūt in eiꝰ eccl'ia cōstituti alloquit̄q3 supstitiosos vt vero domino famulent̄. Psalmus. xxiij.

a Domini ē terra ⁊ plenitudo eiꝰ orbis terrarum ⁊÷vniuersi:· q̄ hītāt ī eo ✱
b Quia:· ipe sup maria fūdauit eū: et sup flumia p̄pauit
c eū. Quis ascendet in montem domini. aut quis stabit

Ege nos dn̄e suauibꝰ tue p̄ceptiōis habenis. vt eterni tabernaculi hītatōe pcepta plenitudie pennis poculi repleamur. Per. Orō.

¶ Prima sabbati significat dīē dn̄icum q̄ dn̄s surrexit ⁊ resurgēdo isti seculo subueit. mūdūq3 ipo die creauit. q̄ ppt̄ excellētiam tanti miraculi. ppͥe dies dn̄ica nuncupat̄ id ē dn̄i cuius oēs sint dn̄i. a ¶ Dn̄i est terra. i. ecclesia. q̄ dn̄o specialiter pura mente famulat̄. Nā l3 oīa ab ipo sint condita. tn̄ ipiꝰ esse ppriū dicimꝰ illud qō eū veneratur autorē Plenitudo. i. mltitudo sctā q̄ repletur eccl'ia. Ille hītat eccl'iam. q̄ vsq3 ad obitū suū in fide recta pseuerat. habitare em̄ manere dicimꝰ.
b ¶ Quid ē super maria fundare. nisi super tremulos fluctꝰ viciorꝰ. eccl'iaȝ ī firma fide solidare. flumina.
In Potētes seculi vl' cupidi Sup ista flumia ē eccl'ia. vt illis p̄dicet. ⁊ conuertantur
c ¶ Quia oīa q̄ cōdidit dn̄i eē docuit sequenter interrogando oñdit q̄les esse debeant. q̄ se ipius nuncupari desiderant.
In Et ē vox pphete īterrogātis q̄s ascēdet in montē. i. celestem irl'm. ¶ Vel iusticiā ad quā magno nisu tendimꝰ qm̄ pctis obuiātibꝰ impedimur. In Aut quis stabit, i. quis pseuerabit in iusticia.

parat. q̄3diu in hoc corpe mortali versat̄ vn̄ nimis necessariū ē vt sp nos grā dei p̄cedat. ⁊ miscd̄ia subsequat̄. i C Io illa cōcessa sibi, q̄ dicta sit fatet̄ vt inha/

¶ Multo quippe vtili⁹ est in sancto loco stare. q̄ʒ ad eius vastigium puenire. M quia multi ascendunt sed non pseuerant. Quis igit̄ ꝑ raritate ponitur. d ¶ Innocens manib⁹ est. cui⁹ opera tio neminē ledit. s̄ iuuare cōtendit. Mūdo corde. M Sanct⁹ in cogitatiōe. Ille nō accipit inuanū animā suā. q̄ opa bona agit. ¶ Per dolū itaqʒ iurat. quisq̄s aliter facturus est q̄ʒ ꝑmittit. credēs piuriū nō esse. decepisse nequiter credētis errorē. e ¶ Ergo accipit bn̄dictionē nō ab alio. sed a dn̄o. M qui se custodierit ab istis supradictis maculis ¶ salutaris ergo noster. xp̄s est. a q̄ ꝛ beatitudo tribuitur ꝛ peccata laxantur. M Misericordiam a deo solus ille consequ tur. q̄ se miserꝝ putat. ¶ ꝛ nullus hominuʒ est q̄ sibi misereri non egeat. f M Generatio hec est ppl'us xp̄ianoꝝ qui iacuit in tenebris. sed nunc querēs dn̄m. reqrit faciē dei p fidem ꝛ operationē. i. eb ristī p illius illuminatione. qui posteri⁹ nato. primatum dedit honoris. s. christiano ppl'o. qđ p iacob intelligi occulte dedit. g ¶ Precipit enim ꝑpheta portas mortis auferre. i. cupiditatem ꝛ maliciam aliaqʒ vicia. que princi pe diabolo posite erant. que ideo porte appellate sunt. quia per ea transeant peccatores sua facta portantes. ꝛ per ea dyabolus ad corda intrat. Siquidem a portando porta dicta est. Et iterum pcepit eleuare portas id est M fidem ꝛ charitatem que eternales sunt dicte. qꝛ per eas xp̄s introiuit ad ecclesias. h M Uoꝝ demonū. Ac si dicerent nr̄m regem habemus diabolū. iste rex q̄s est. voꝝ iterū angeloꝝ bonoꝝ. fortis est qꝛ alligauit dyabolū. Potens cū vicit infernum. In p̄lio potens cum spoliauit tartaruʒ. Sic querere vtiū sunt diaboli. agētium cordib⁹ imperio xp̄i ꝛ p̄dicatiōe ꝛ gr̄a expulsi. i ¶ Admonet iterū degentes in diuersis erratibus auferre claustra mortis. M hoc est supbiam ꝛ cupiditatē ꝛ auariciā quia p has tres om̄is homo ad infernuʒ descendebat. Eleuate scī porte eternales. ¶ id est gratia baptismatis. honor chrismatis. salus p̄dicatōnis per quas rex glorie dignatus est introire. k M Merito virtutum dn̄s dictus. quia virtute sua conculcās inferos. cum triūpho rediens ad superos. Rex glorie. ¶ qui facit se glorificando gloriosos.

d in loco scō e⁹. Innocēs manib⁹ ꝛ mundo corde. q̄ non accepit in vano aīam suam nec iurauit i dolo ꝑximo suo
e ÷ hic: accipiet bn̄dictionē a dn̄o. ꝛ misc̄diaʒ a deo salu
f tari suo. Hec ē generatio q̄rentiuʒ eum. q̄rentiuʒ faciē dei iacob. Dyapsalma.
g Attollite portas principes vr̄as. ꝛ eleuami porte eternales. ꝛ introibit rex glorie.
h Quis ē iste rex glorie. dn̄s fortis ꝛ potens. dn̄s potens
i in prelio. Attollite portas p̄ncipes vr̄as. ꝛ eleuamini porte eternales ꝛ introibit
k rex glorie. Quis est iste rex glorie. dn̄s virtutū ipe ē rex glorie. * Dyapsalma.

In finē psalmus dauid.

¶ Per totū hunc psalmū deprecaꝰ ecclesia ne ante cōspectuʒ dn̄i cōtemptibil' appareat inimicis Ps. xxiiij

a D te dn̄e leuaui aiaʒ meaʒ deus meus in te confido non erubescam.

Oratio.

Tabilitor terre deus (cui cūcta mundi plenitudo deseruit) restitue nos in innocentiā vite vt possimus te preuio. montem sanctificationis ascendere. Per dominum nostrū iesum ꝛc.

a ¶ Dicit mater eccl'ia. se leuasse animā suam ad contemplationē celestiū rerum. p spem fidem ꝛ charitatem. quia humana facile despicit qui diuina conspexerit. Erubescere est repentina conturbatione animi confundi. quod non euenit ecclesie. quia in deum confidit.

b Neq̄ irrideant me inimici
mei: etenim vniuersi q̄ susti/
c nēt te nō cōfundent. Cōfū-
dant ÷ oēs :· iniqua agētes
d supuacue. Uias tuas dñe
demonstra mihi ÷ ꝛ :· semi-
e tas tuas doce me. Dirige
me i veritate tua ꝛ doce me
qꝛ tu es de⁹ saluatoꝛ meus
f ÷ ꝛ :· te sustiūi tota die. Re-
miniscere mserationuȝ tua
rum dñe: ꝛ misericoꝛdiaruȝ
tuaruȝ qua a seculo sūt. De
g licta iuuētutis mee ꝛ igno-
rātias meas ne memineris.
h Scdm misericoꝛdiaȝ tuam
memēto mei tu: ꝓpter bo
nitatē tuaȝ domine. Dulcis
i ꝛ rectus domin⁹. ꝓpter hoc
legem dabit delinquentib⁹
in via. Diriget mansuetos
k in iudicio: docebit mites vi
as suas. Uniuerse vie do/
l mini misericoꝛdia et veri-
tas. reqnirentibus testa-

b ¶ Ridere. plerunq̄ benigni. irridere aūt sp aduersi est. ℟ Inimici eccl'ie. sūt demones. heretici. vicia. pctā. Nō cō fundent. q̄ expectāt dñm. neq̄ h̄ neq̄ in futuro. ¶ Expectare ē sub maloꝝ patia deū viriliter sustinere vt ille veniens in iudicio. reddat qd deuoti animus exuectabat.

c ℟ Propheta dicit nō optando. sed ꝓphetando confundantur. Cōfundent eni q̄ usq̄ in finē in malicia perseuerant. ¶ Uanū dicimus instructuosum atq̄ vacuuȝ. qd a dño ꝓbat alienum. A vel optatiue confundant hic ꝓ pctis salubriter. q̄ si hic nolūt cōfundant tandeȝ eternaliter d ¶ Uie dicte sunt a vehendo. ꝛ significāt hic māndata Semita dicta quasi semi via. qꝛ āgusto calle dirigitur. nec vulgo nota est. sed oculto itinere ambulatur. ℟ Per semitaȝ itelligit angusta via que ducit ad vitā. Edoce me. ¶ qui sermo nō ad callē sed ad legē magis noscitur ptinere.

e ¶ Dirige me ad vitā ptinet. doce ad sciētiā ℟ .i. vt nil puer se agā. ¶ Salutare ē xp̄iano vt deū sibi saluarē credat. Tota die. ac si dicēt. oī die. i. tnō int'posito die. s̄ ꝯtinua vita expectaui miscoꝛdiā tuā ꝛ retributōnē. A Sustinui itaq̄ te. quē homies putāt oblitū eoꝛuȝ dū tardas. expectās patiēter miseratōis tue dilationē in subueniēdo. f ¶ Hūano vsu. hic dicit' remiscere. qui nūq̄ pōt aliquid obliuisci. Miseratiões ptinēt ad opationes pias. Misericoꝛdia xᵒ ad clementē naturā quoniā miseratio. opis est miscōia. coꝛdis. Secula dicta. q̄ in se reuoluāt iugiter tpa. a sequēdo sese dicta.

g ¶ Delictū quidā volunt leuius esse peccatū quasi derelictū. dictū ab eo q̄ vi aȝ derelinq̄t equitatis. ℟ Iuuētutis id est. que in adolescētia gessi. ¶ Ignorātias dixit. qꝛ multa facimus. que mala eē nescimus iō p̄catur ne delicta eius meminerit s̄ potius memoꝛ eius sit ꝑ suā misericoꝛdiā.

g ℟ Scdm tuā misericoꝛdiā. i. nō ꝓpter meū meritū. sed ꝓpter tuam misericoꝛdiā me memoꝛ esto me. ¶ Merito etiam illius bonitas predicat' de quo dicitur. nemo bon⁹ nisi solus deus.

i ¶ Dulcis. dꝛ. a quo suauia dona prestātur celestis vite. Rectus. ℟ qꝛ reddidit vnicuiq̄ scdm opera sua. Legem. charitatis dabit. per quam dimittētes offensaȝ. recocilia mur deo. ¶ In via id est presenti vita vbi lex ponitur. in qua recte viue cōmonemur.

k ¶ Directus quippe dicitur. qui de curuo rectus efficit'. Mansueti dicuntur. quasi manu consueti hoc est tolerātes iniurias. nō reddentes maluȝ pro malo. Mites sunt qui nullo furoꝛe turbant'. sed leuitate animi iugiter pseuerāt. illos dirigit in iudicio. qꝛ ad ꝓmissam beatitudinē eos facit ꝑuenire. Que xᵒ sint vie domini. sequēti versu exponit.

l ¶ Uniuerse vie domini. misericoꝛdia qꝛ p̄u enit cuncta bonitate sua. Ueritas quia omnia iuste dijudicat. Qu ibus xᵒ possunt talia cōuenire. sequit'. Requirētibus testamentuȝ. M id est nouum. et testimonia. id est dicta precedentiuȝ prophetarum.

mentum eius et testimonia
m eius. Propter nomen tuū
÷ domine :· propiciaberis
pctō meo: multuz est enim.
n Quis est hō q̄ timet dn̄m.
legez statuit ei in via quam
o elegit. Aia eiꝰ in bonis de/
rabitur: ⁊ semen eiꝰ heredi/
p tabit terrā. Firmamentū ē
dn̄s timentibꝰ eū: ⁊ testamē
tum ipsius vt manifestetur
q illis. Oculi mei semper ad
dominū: qm̄ ipse euellet de
r laqueo pedes meos. Respi
ce in me ⁊ miserere mei: q̄a
s vnicꝰ ⁊ paup sum ego. Tri
bulatiões cordis mei multi
plicate sūt: de necessitatibꝰ
t meis erue me. Uide humi/
litatem meā ⁊ laborem me/
um: ⁊ dimitte vniuersa de/
v licta mea. Respice inimicos
meos qm̄ multiplicati sunt
et odio iniquo oderunt me
x Custodi anmā meā et erue

m C Hoc bene refert ad psonā eccle/sie que se saluatā dicit ꝓpter nomē iesu. qd̄ ligua nr̄a saluator interp̄tat. Pecca to meo multū est em̄. qꝛ nisi fuerit diuīa miseratiõe subuentū. q̄tum vita ꝓtēdit tm̄ humana fragilitas pctīs iuoluit qm̄ cur su tpīs sp augetur.
n C More suo iter rogādo dicit ꝓpha. q̄s ē hō q̄ timeat dn̄m. cō stituta ē illi lex, ne sub securitate ignorantie peccet. in via .i. in san ctitate propositi.
A Uel in via fidei. si em̄ timet. securitate n̄ decipit. o R Aīa iusti in bonis demora bit, hoc est pseuerabit spando ī p̄mijs futuris Semē eiꝰ C .i. opa bōa hereditabūt terrā viuētiū .i. in eterna se curitate recipiētur. et possessio eius. nulla vl teriꝰ expulsiõe turba/bit. qui em̄ aliquid ex hereditate tenz. firmis sima possessiõe gloria tur. p R Nos in firmi ⁊ imbecilles. si ti memus dn̄m. erit nr̄m firmamtū. ne ab huiꝰ seculi fluctibꝰ quacia mur. ⁊ manifestat lex nobis in xp̄o. q̄ prius velata erat p lr̄am.
C Et valde nobis ne cessariū. vt lex eiꝰ ipiꝰ munere declaret no/bis. sine q̄. nec intelligere q̄cq̄ bōi. nec p ficere possumꝰ q R Oculi mei ad do minū .i. ocl'i cordis. vel mēs mea sp cogi tet dn̄m. qm̄ de laq̄o diaboli sensꝰ meos (a q̄ priꝰ p voluntates seculi capiebar) euellet. r C Supiꝰ dixit. oculi mei sp ad dn̄m. nūc dt respice ī me queadmodū ego ī te. Miserere mei. R qꝛ miser sū vnicꝰ ē ppl's xp̄ianꝰ C q̄ vnicꝰ ē ei. qꝛ solus sacramēta fidei custodit. paup qm̄ a mūdi illecebris segregatꝰ. nulla seculi ambitiõe refertus est. s C Multipli cate sunt tribulatiões ecclesie. dū cogita tiones suas p calamitates mundi (vbi ē seminata) distendit. necesse est em̄ vt co pioso fasce deprimat. qui ꝓ multis affli gitur de necessitatibꝰ dicit quas psecutoruz atq̄ hereticorū patie/bat insidijs. hi sūt em̄ qui necē cupiūt īferre xp̄ianis. A Et ne/cessitates recte aduer sitates dicūt. qꝛ neces sarie sūt ad regnū celo rum tendentibus.
G Uel necessitates. venialia dicit pctā. si/ne quibus viuere non possumꝰ t A C. Ui de .i. ꝓpicius respice. Humilitas est ecclesie quando indisciplina/tos docendo sustinet. C Labor ipius ē. qꝛ multis psecutiõibꝰ fa tigat. Merito sibi oīa peccata deprecatur di mitti. qꝛ durus labor tolerātie. semp clemē tiā iudicis expectat .i. ꝓpter istā humilitatez ⁊ labore. meret indul gentiā delictorū.
v R Respice. vox eccl'ie ꝓ psecutoribus C Orat vt redeant. qꝛ quē ille respicit. si/ne dilatiõe cōuertitur Multiplicati sunt. in pctīs. Odio iniq̄ addi dit. qꝛ ⁊ iustū odiū est vt illud ē pfecto odio oderaz illos. Isti autē non illo iusto odio sed iniquo ode/runt me. x R Custodi vox ecclesie. supplicat vt custodiatur. A Ne decli/net ad imitationē eorū ⁊ eripe. ab omni malo. R Ne confundar. neq̄ hic ne/q̄ in futuro. qꝛ in te speraui ⁊ te iuocaui C Ipsuz enim elegit inuocare. qui ne scit pie supplicātes abijcere. A Quia igit nō in me sed in te speraui. nō cōfun dar. y C Innocētes. paruulos dicit

ſacro baptiſmate regeneratos Rectos q̄ iā matura etate ↄuerſi ſunt a pctīs. Ido vero illos adheſiſſe dicit eccl̃ia ſibi. quo niā ſuſtinuit deū. patienter aduerſitates ſuſtinēdo. ȝ ℭ Libera deus iſrael. i. deus de teviuentium.

tionū non timebat. Complacere eſt cum ſanctis eternā gratiā promereri. ℞ ℭ In veritate. i. in xp̄o qui eſt veritas Gratia igitur illuſtratus. deo ſibiq̄ʒ complacuit in mente. d ℞ Non ſedi in conſilio. i. non ſum cō iunctus his. q̄ contra chriſtum meū vanum agunt concilium. Introitus hic initium ſignificat opatiōis male quod vir ſanctus a ſe profitetur alienum. Vani autem ſunt. qui caducis inq̄ſitionibus occupātur. ⁊ in ſuperflua narratione tēpus cōſumunt. Impij aūt qui queſtionibus per verſis ſcripturas diuinas depravare contēdunt vt heretici.

y me. non erubeſcā qm̄ ſperaui in te. Innocentes et recti adheſerunt mihi. quia ſuſti
ȝ nui te. Libera de⁹ iſrael. ex oībus tribulbtiōibus ſuis.

Ipſi ÷ pſalmus :· dauid.

℃ Totus pſalmi huius textus ad perfectum. aptādus eſt xp̄ianū. qui de diuerſorū laude meritorū in eccleſia pſeuerans. diuinis ſe bn̄ficijs conſolatur. Pſalm⁹. xxv.

a Iudica me domie quoniam ego i innocentia mea ingreſſus ſuȝ. ⁊ in dn̄o
b ſperās nō infirmabor. Proba me dn̄e ⁊ tempta me. vre renes meos. et cor meum.
c Quoniaȝ miſcdia tua ante oculos meos eſt. ⁊ cōplacui
d in veritate tua. Nō ſedi i cōcilio vanitatis. ⁊ cū iniq̄ ge
e rētibus nō introibo. Odiui eccleſiā malignātiū. ⁊ cū im
f pijs nō ſedebo. Lauabo inter inoncētes man⁹ meas. ⁊ circumdabo altare tuuȝ do
g mine. Et audiā vocem lau

℟ Vel o deus libera iſrl̃. i. pp̄l'm quē ad viſionē tuā preparaſti. ℭ Quia ipſos gratos hꝫ q̄bus ↄſpectū ſue cōtēplatiōis indulget. Oratio.

Ibera nos ab oībus anguſtijs noſtris mitiſſime de⁹: q̄a ad te aīas noſtras erigim⁹ obliuiſcere qm̄s delicta iuuētutis ⁊ ignorātie prioris et ſi quid negligenter delinquimus. clementer ignoſce. Per dominū.

ℭ Totus h̄ pſalm⁹ ad pfectum aptandus eſt xp̄ianum. ſed tū cū a tali hymnus dr̄. neceſſe eſt. vt ad xp̄m dominū intelligētie virtute referatur.

a ℭ Iudica me dn̄e poſtulat enim vir ſanctus iudicia. quia certus erat de eius miſericordia. In innocentia ingredit̄. i. int̄ peccatores habitans nō peccat. Nō cōfidit etiam in ſuas vires ſ; in deum. ideo non infirmabit̄. b ℞ Probari ſe rogat eccl̃ia. vt ſe cognoſcat ⁊ ab alijs cognoſcat̄ ℭ Due ſunt temptatiōes. vna dn̄i. q̄ bonos tēptat vt eos erudiat. altera dyaboli. q̄ ſp ducit ad mortē. Vre renes. ℞ id eſt ſpm̄ſanctū adhibe delectatiōibus. Et cor meū. i. cogitatōibus meis ſpm̄ſanctū adhibe. c ℭ Quia domini miſericordiā ante oculos cordis propheta habebat. ideo pericula tempta

e ℭ Non ſatis eſt vitaſſe puerſos ⁊ malos niſi in mēte diſplic eant. ideo dicit. Odiui eccleſiam. ℞ id eſt iudeorum vel hereticorū. qui maligni dicuntur Et cum impijs qui non ſolū mala cogitauerūt. ſed in opere perfecerunt. cū his placituȝ non habebo. f ℭ Lauit manus ſuas quiſq̄ȝ ꝓpria facta lachrymabili ſatiſfactiōe diluerit. Altare aūt ab altitudine dictū q̄ſi alta ara. ℞ et ſignificat fidē. quaȝ circūdare. eſt opibus bōis ornare. ℭ Vel altare celeſte quo dn̄s introiuit ſacerdos ꝓ nobis. ℟ Vel altare. i. mentē. g ℟ Et audiā vocē laudis. i. diſcā quō te laudē nō ex ip̄o bono de me pſumens. ℭ vocē āt laudis forte illō dīc qd̄ in celeſti tēplo corā xp̄o ſp canit̄. Sctūs. ſ. ſ. dn̄s ds ſaba. Et ſe enarrare dīc mirabilia q̄ q̄tidie bt̄ā canit eccl̃a ī celebratiōe miſſaꝝ

dís: ⁊ enarrē vniuersa mira
i bilia tua. Dñe dilexi decorē
mus tue: ⁊ locū habitatio-
k nis gl'e tue. Ne ꝑdes cū im
pijs aīam meā: ⁊ cum viris
l sanguinū vitā meā. In quo
rū manibus iniqtates sunt:
dextera eoꝝ repleta est mu-
m neribus. Ego autē in inno-
centia mea ingressus sum:
redime me ⁊ miserere mei.
n Pes meus stetit in directo
in eccl'ijs bñdicā-te:- dñe.

Psalmus dauid-priusꝗ liniret̃:- ℂ Vox prophete dicētis se deuz metuere ⁊ nullū alium formidare. q: inter aduersa seculi ipse est suffugiuz eius. ⁊ spiritu ꝓphetie. spē sibi future beatitudinis pollicetur.

Psalmus. xxvi.

Ominus illu

a minatio mea ⁊ salus
mea: quem timebo.
b Dñs ꝓtector vite mee. a q̊
c trepidabo. Duz appropiant
super me nocētes. vt edent
d carnes meas. Qui tribu-
lant me inimici me: ipsi in-
firmati sunt et ceciderunt.

i ℟ Dñe dilexi decorē dom⁹.i. sctōs sacerdotes ⁊ alios sctōs. ℂ in qb⁹ glia dei habitare cognoscit̃. locū habitatōis: significat arcanū hūani pectoris. Gl'e tue: q: xp̄s gloriosum efficit qcquid inhabitare dignat̃. ijdem enī sūt decor domus dei et locus habitatōnis eius ℞ Diligere igit̃ decorē dom⁹ dei: est bonos in ecclesia diligē. qui decorant ecclesiā. k ℟ Ne perdes cū impijs scz iudeis qui per impietatez mitem tradiderūt. ℞ Vel impij omēs mali sunt. ℂ Viri sanguinum sunt. qui carnaliter viuūt. vel q̄ xp̄i sanguinē fuderūt. Tales pereunt ꝰ futura hierl'm l ℟ In In quorū manibus.i. in opibus eorū. iniquitates sunt Repleta ē dextera muneribus: quando proditor iudas pecuniaz pro xp̄o accepit. ℞ vel illorū q̄ si quid boni agunt: ꝓ muneribꝰ faciūt. ℟ ℞ Nō enī eis datū est ad accipiēda eterna. cōuertūt ad seculi dona. estimātes questū esse pietatem. m ℟ Ego aūt in innocentia. Ecclesia loquit̃ pro ꝑte bonoꝝ. ℂ ⁊ ꝑ studium vite sctē ingressa in thesauros spirituales. Redime me.i. in aduentu tui precioso sanguine. Miserere.s. in h̄ mūdo. vbi supplicātibus parcis. n ℟ Pes meus.i. sensus meꝰ vel affectio mea stetit in xp̄o qui est recta via. In ecclesijs. ℂ in populis christianis. dicit se laudaturum dominum christum.

Oratio.

Argire dñe misericordiā tuam famulis supplicibus. ⁊ fac nos in tua veritate deuotos. vt actibus in innocentiā restitutis. liberari mereamur ad impijs. Per ℟ Vnctus est Dauid semel sub p̄re iesse in bethleez. secūdo in hebron. tercio quādo regnauit super israel. Sed de his tribus vnctōnibꝰ media ad istū psalmū ꝑtinet dauid: figuram christi tenet. vnctus est christus in baptismo. a ℟ Vox eccl'ie ad xp̄m. dicit se nō formidare vllis tenebris obtegi. quaz dñs semper illumiat ⁊ saluat. nec posse vlluz timere tali defensore ꝓtegente. b ℟ Cōfitet̃ se h̄re ꝓtectorē ip̄m dominū idcirco non metuit coraz inimico trepidare id est dyabolo vl' heretico seu persecutore. c ℂ Dū appropiant sup me. Truculentiuz inimicorum. hic vota ostendit. qui non solū extinguere. s̄ etiā auiditate furor'. ip̄as humanas carnes cupiūt crudeliter deuorare. ℞ Vel carnes: affectus carnis sūt. q̄ sunt cibus nocentiū inimicorum spirituuz ⁊ persecutorum. vl' etiā corpora sanctorum. ipsis ad persequendū concessa: carnes sunt quibus vesci delectant̃ ꝑ seqndo. d ℟ Qui tribulāt me.i. demōes vl' ꝑsecutores. tūc infirmati sunt qn̄ xp̄s suscepit nr̄am hūanitatē. ℂ Illi etenī corruūt: q̄ innocētē sanguinē deuo-

rare festinant. e ¶ Castra enim valida munitio est. quã expugnare facile nõ po lest impetus irruẽtis. s3 hec oĩa dicit si bi esse cõtemptibilia cũ valleť auxiliati one diuina. f In Si exurgat aduer sum me pliũ. Preliũ dicit ecclesia pugnas demonũ. ⁊ se sperare in auxiliũ ⁊ defensio nem christi. ¶ In ↄcitatis enĩ p̃lijs glĩa vincẽtis semp ap paret. Nõ virtus pro batur latere q̃ nõ fue rit explorata certami ne. g In Unã petij quidã putãt vnã cha ritatẽ siue gratiã aut certe ip̃a'n petitõz di cit. cũ in hebreo neu traliter vnũ dicatur. i. dñm hanc. i. dñm req̃ ram ⁊c. Ut inhabitem in domo dñi. i. in vita ppetua. ¶ Et hoc nõ in paruo tpe sed in oĩbus dieb⁹ vite mee h In Ut videã vo luntatẽ dñi. i. dilectio nẽ dei. ¶ Uidet etiã volũtatẽ dñi. qui p̃cepta eius intelligit ⁊ custodit. Ille visitat templũ eius: q̃ ecclesi am xp̃i sacris admoni tionibus corroborat. A Uel templũ: ↄtem plationẽ dicit glĩe do mini. h3 enĩ alia lr̃a vt cõtempler delectõe m dñi. i In Abscon dit ergo ecclesiã apud se xp̃s ne sibi ten tationũ obessent ꝓcelle. vel vt ait apl̃s. Mortui enĩ estis. ⁊ vita v̄ra abscondita est cũ xp̃o in deo. Non dicit malos dies esse. sed in nr̃is opibus malis mali esse dicuntur. ¶ In abscõdito tabernacu li. i. in diuinitatis secreto potẽtie sp nos ꝓtexit ⁊ ꝓtegit h Uel in die maloꝝ q̃ mali vigẽt. ¶ Abscõdi est ↄtẽtiũ oclis nõ p̃beri. ꝓtegi aũt ab omni metu picu loq3 liberari. k h In petra exaltauit

c Si ↄsistãt aduersuz me ca
f stra. ñ timebit cor meũ. Si
exurgat aduersũ me p̃liũ. i
g h ego sperabo Unã petij a
dño hãc requirã. vt inhabi
tẽ in domo dñi oĩb⁹ diebus
h vite mee. Ut videã volun
tatẽ dñi. ⁊ visitẽ tẽpluz ei⁹
i Qm̃ abscõdit me in taber
naculo suo. in die malorum
ꝓtexit me in abscondito ta
k bernaculi sui. In petra ex
altauit me. ⁊ nũc exaltauit
l caput meum sup inimicos
meos. Circuiui ⁊ immola
ui in tabernaculo ei⁹ hostiã
vociferatõis. cãtabo ⁊ psal
m mũ dicã dño. Exaudi dñe
vocẽ meã qua clamaui ad
te. miserere mei et exaudi
n me. Tibi dixit cor meũ ex
quisiuit te facies mea. faciez
o tuã dñe requirã. Ne auer
tas faciem tuã a me. ne de
clines in ira a seruo tuo.

in xp̃o p fidem. Hunc exaltauit caput ¶ A Caput hic p mẽte ponit. q̃ vege tãte possum⁹ ↄtineri. Sup inimicos. h Id est mot⁹ carnales. ¶ Siue ap petitus viciosos. supra q̃s mẽs nr̃a erigiť qñ diuino adiuto rio pura seruať. l ¶ Circuiui hoc est aĩo pscrutat⁹ sũ q̃ po tẽtia celũ fecit deus ⁊ oĩa ex nihilo creauit. A Hoĩez redemit et mũdũ in eũ credentẽ. ⁊ inueni q̃d imolẽ scz laudẽ. ¶ Et immo laui ĩ tabernaculo ei⁹ id ẽ obtuli in ei⁹ eccle sia sacrificiuz laudis. Uociferatiõis dicit. s. p magnitudĩe laudis h ¶ Cãtabo. i. p̃dica bo. Psalmũ dicã. idẽ ope cõplebo. ¶ Cã tare est enim sola voce laudes dicere s3 psalle re ope p̃dicare. m ¶ Nũc iterũ rogat eccle sia. vt exaudiať. cla mauit enim ⁊ prius cuz dixit. vt inhabitẽ ĩ do mo dñi. s. q2 diuinarũ rerũ nulla satietas est s3 quãto gustať de⁹ tã to suauius appetitur plus. vel iõ iterat. q2 spe habitat ĩ eť'na glo ria nondũ re. n ¶ Itaq3 vir fideľ. cor h est desideriũ suũ dixit ad dñz loq̃ qm̃ h vide bať offerre qð cogita bat. A Facies mea. i. p̃ñtia mea tuã. vľ pulcritudo aĩe mee a te data tuã pul critudinẽ. ¶ Queriť xp̃o faciẽ dei. qui se sctã ↄuersatõe custodit. De q̃b⁹ dictũ est. Bt̃i mũdo corde qm̃ ipi deũ videbũt Geminat quoq3 faciẽ tuã requirã. vna quidẽ res sed frequẽtata ostẽdit q̄ ardẽ ti studio xp̃m querebat. o ¶ Sanct⁹ enim vir rogat. ne a facie dei reddať alie nus. Iterumq3 rogat. ne ab ipso decli net deus tunc qñ sanctis vultum sue ma

lestatis indulget. Irã ponit iudicij tp̄us cũ discernit malos a bonis. A Vel nõ in ira declinat. qñ cadere pmittit vt cautior ꝛ fortior surgat. p ¶ Petit ꝓpħa ne deseratᷣ a dño. scit. n. si ille reliq̄rit nulla ptãs se regere p̄ualebit. I Salutaris noster. xp̄s est. ꝛ h̄ rogat ꝓpħa. ne despiciatur ab illo. i. ne cõmittat vlla peccata p que a deo despiciatur.
A Quasi diceret frustra creasti de⁹ ꝛ redemisti saluator si despicis me cõseruare in bono qd̄ dedisti q̄a sine te nihil ē conat⁹ me⁹.
q ¶ Patrem suuz. adaz primũ hoĩem dicit. matrē eius vxorez euam. vnde generatio humana descendit. hi dereliq̄runt me in ista miseria ad quã me exposuerunt. Dñs autē carne accepta assũpsit me. I Loco. s. veri parentis ad hereditatem eternam.
r ¶ Legē pōne mihi. postulat ꝓpheta legem sibi statui. i. euangelij intellectũ venturis aperiri. In via tua. i. in christo Propter inimicos. i. hereticos qui illã semitã hoc est intelligentiaz scripturarũ praua intentõne subuertere nitebãtur.
A Vel o dñe quia ad te tendo. ꝛ iam etiã in via ad te sum. pone legē in ea me dirigentez ne errē. ꝛ ne aberrantē disciplina tua deserat. ꝛ dirige me vlterius in rectitudine angustiaꝝ. ꝓpter insidiãtes ꝛc̄. s I Ne tradideris me. i. vt nõ satieᷣ aĩm⁹ p uersoꝝ de aduersitatib⁹ q̄ accidũt mihi. Insurrexerũt ꝯ xp̄m testes iniq̄ dicētes. Hic dixit, destruite tēplũ hoc. ꝛ in triduo reedificabo illud. Mētita est iniq̄tas sibi qꝛ vniuscuiusq̧ viciũ in suũ recurrit autorē. ¶ Bene dixit autē sibi. qꝛ penas recipit sui mendacij. q̄ falsuz testimoniũ p ferre cõtēdit. t I Vox ecclie q̄ q̄uis tot piculis sit exposita tamen credit se videre bona. id est accipe per fidem hereditatez regni celorum in qua sancti cũ xp̄o regnant
v ¶ Expecta dominũ. scz qui pmittendo non fallit. qui prestando nõ imputat. nec improperat. Viriliᷣ. non soluz viris sed ꝛ feminis est mãdatuz agere Confortetᷣ cor. ne tedio fatigante desperet Sustine dominũ. id ē sustine quod pateris. non lassescas neq̧ discedas. ꝛ quod credis expecta.

p Adiutor meus es tu ne derelinquas me: neq̧ despicias me deus salutaris meus
q Qm̄ pater meus ꝛ mrᷣ mea dereliquerũt me: dñs autez
r assumpsit me. Legem pone mihi domine in via tua: et dirige me in semita recta p
s pter inimicos meos Ne tradideris me in anias tribulantium me. qm̄ insurrexerunt in me testes iniqui. et mentita est iniq̄tas ÷ sibi: ⁘
t Credo videre bona dñi. in
v terra viuentiũ. Expecta dominũ viriliter age. et cõfortetur cor tuũ. ꝛ sustine dñm

÷ Ipsi Dauid ¶ Orat dñs xp̄s p id qd̄ homo est. vt eius audiaᷣ oratio. agit q̧ gratias qm̄ exauditus est rogans. vt sicut ipse suscitatus est ptãte diuinitatis sue ita saluus fiat ppl's eius nomini crediturus.

Psalmus. xxvij.

a D te dñe clamabo deus meus. ne sileas a

Oratio.

Efende nos a castris ꝛ a p̄lijs inimici adiutor omnium deus. vt in domo tua perpetuitate durãtes mereamur vultũ tuuz spiritali contēplatiõe suscipere. Per.

¶ Dauid sicut diximus interpretaᷣ manu fortis. et significat saluatorem. qui fortis vtiq̧ manu. qꝛ prostrauit principem tenebrarum. Notandũ igitur hunc psalmũ tercium esse hoꝝ. qui passionē ꝛ resurrectionez dominicã sub breuitate cõmemorant. a ¶ Christus domin⁹ clamat ad patrem tempore passionis: ne ab ip̄o sileat. hoc est ne petenti non annuat sed magis respõdeat. I Ac si dixisset. si silueris ero similis pereuntib⁹. si taces non cognosceris.
¶ Lacus autē significat hoc seculũ. la

eius enī dicit ꝙ sub ipa terra lateat. Ro
gat ergo hūanitas verbi ne similis eēt ce
teris hominibus. qꝛ etsi cōem conditionez
carnis assumpsit: excellentiā tñ omnium
creaturarū ꝓmeruit. ℞ Uel lacus in
fernum significat.

b ℞ Orauit chri
stus ī cruce ꝓ toto mū
do. Extulit manus. id
est extendit eas in cru
ce. Ad templū sanctū
hoc est vt templuz pa
tri ꝑpararet. id est coꝛ
pus ecclesie. ℭ Nō
est etiā absurdum. tē
plum accipi celū: quo
niā dñi sedes esse diui
na lectiōe mōstratur.
c ℞ Peccatores:
latrones inter q̄s pen
debat dicit. ℭ Cuz
opantibus iniq̄tatem
petit ne hēct aliquam
portionem.
d ℞ Loquebātur
iudei pacem cum chri
sto dicentes. magister
scimus quia verax es.
Erat pax ī eoꝛū labijs
sed in coꝛde malicia.
ℭ Qui iuste mali di
cebantur: quia proxi
mū maliciose ꝑdere fe
stinabant.
e ℞ Petit illis da
ri s̄m opera ipsoꝛū. nō
optando sed ꝑnunciā
do. Et s̄m neq̄tiaz ad
inuētionū. ℭ Hoc
est vt innoxio nocerēt
qui ad eos venerat sal
uandos. vt euz morti
traderent.
f ℭ Quatuoꝛ sunt
species retributionuz
quarum vna est cū tri
buuntur mala pro bo
nis sicut iudei christo. Altera cum bo
num pro bono. vt deus electis. Ter
cia cum retribuitur malum pro malo. vt
est illud. Ite in ignem eternum. Quar
ta cum tribuitur quod hic dicit bonuz

me: ✱ neq̄ſ taceas a me:.
⁊ assimilaboꝛ descēdentibus
b in lacū ÷ Ex:. audi ✱ dñe:.
vocē dep̄cationis mee dum
oꝛo ad te. dum extollo ma
nꝰ meas ad tēplū sctm̄ tuū.
c Ne ÷ simul:. tradas me cuz
peccatoꝛibus. ⁊ cum operā
tibus iniquitatē ÷ ne ꝑdes
d me:. Qui loquunt̄ pacem
cum ꝓximo suo. mala autē
e in coꝛdibꝰ eoꝝ. Da illis s̄m
opa ipsoꝝ. ⁊ s̄m nequitiam
f adinuētōnū ipsoꝝ. ✱ Scd̄z
opa manuū eoꝝ:. tribue ill̄.
redde retributionē eoꝝ ipis
g Qm̄ nō intellexerūt opera
dñi. ⁊ in opa manuuz eius.
destrues illos ⁊ non edifica
h bis ÷ eos:. Benedictus do
minꝰ. quoniā exaudiuit vo
i cē dep̄catiōis mee. Dñs ad
iutoꝛ meus ⁊ ꝓtectoꝛ meus.
÷ ⁊:. in ipo spauit coꝛ meū ⁊
k adiutus suz. Et refloꝛuit ca
ro mea. ⁊ ex voluntate mea
confiteboꝛ ei. Dominus foꝛ
titudo plebis sue. et prote
ctoꝛ saluationū christi sui ē.

pro malo vt qui persecutores extiterant
fiant cōuersi postea laudatores christi.]
g ℭ Nō intellexerūt opa dei. scʒ tūc qñ
docuit pplm viā veritatis. Et in opa ma
nuū eius vtiq̄ nō consideraueruͭt: si cō
derassent: expauissent
potius q̄ꝫ spreuissent.
Sic ꝙ illos dic̄ destrui
vt nō iterū debeāt edi
ficari. qđ tñ videt̄ di
ctū esse ꝓphetice poti
us q̄ꝫ ad iracūdie qua
litatem referendum.
h ℭ Bñdictꝰ dñs
Uox xp̄i ad p̄rem. qm̄
exaudiuit (q̄ est vtiq̄
benedictus: ⁊ si nō ex
audiat vocē dep̄catio
nis) dicēs clarificaui
⁊ iteꝝ clarificabo. sed
ꝓprie benedictus dici
tur cū gratias agimus
benedicendo. apte igi
tur dictus est benedi
ctus qui exaudire di
gnatus est.
i ℭ Adiutoꝛ. ad pe
ricula vite pertinet. q̄
p̄re adiuuāte in passio
ne supauit. protectoꝛ.
q̄a eū ab insidijs dya
bolicis sua defensiōe
vallauit. in moꝛte spe
rauit humanitas in di
uinitatē. Adiutꝰ sum
in tribulatiōe vt resur
gerem.
k ℭ Floꝛuit ꝙ ca
ro. qñ ex virgine sine
peccato emicuit tanq̄ꝫ
pulcrum floꝛis decus
vt Esaias. ⁊ flos đ ra
dice eius ascēdet. sed
refloꝛuit: cum resurre
xit ꝯfiteboꝛ. ℞ Ut
illud. Confiteboꝛ tibi
domīe pater celi ⁊ ter
re ⁊c̄. l ℭ Merito dicit̄ dominus foꝛ
titudo plebis sue. quādo aduersa cuncta
ipo auxiliāte superauit. Protectoꝛ: quo
niā eos tegit ⁊ liberat ab imminentibus
malis. Saluationum. id est iustoꝛum.

N Addidit. xp̄i sui. q̄cunq̄ eni in xp̄o
baptisatus est: ⁊ ip̄e xp̄s. i. vnct⁹ vocat⁹
est. m O Orat hūanitas x̄bi pro ppl'o
xp̄iano (ꝓpter quē ⁊ ꝓbat̄ eē assūpta) vt
satisfactiōe fideli in h̄ mūdo saluus fiat.

nus deus. Afferte noī eius. nomē p̄ris fi
lius est. glia xp̄i: eccl'ia est. i. vt p̱ vos no/
mēei⁹ in cūctis gētibus inotescat. Ado
rate in atrio sancto. O Id est colite eū
in cōscia vr̄a mundissima. ipsa est eni au
la regalis ⁊ habitatio
spiritussancti.

Hereditatē xp̄i ecc'iaȝ
dicit quā suo sc̄tō san/
guine acquisiuit.
M Que patris est et
sua: q̄a dixit omīa tua
mea sc̄ ⁊ mea tua. huic
hereditati petit bene/
dici. vt virtutib⁹ ⁊ nu
mero augeat̄.
O Regere ppl'os de
uotos petit ne carna/
lia cōcupiscāt. Extol/
lere vt intellectu scrip
turarū ⁊ ope sancto ꝓ
ficiāt. vt a terrenis vi
cijs purgati ad eterna
premia p̱ducant̄. et h̄
petijt debere fieri vsq̄
ad illud seculū eternū
cui nullū aliud succe/
dit.

Oratio.
Ortitudo oīm for
tissime deus: salua
ppl'm tuū a descenden
tibus ī lacū: ⁊ ita nos
in templo sc̄tō tuo vna
nimiter innecte: vt pa
cē quā p̱mis ore ꝓ/
ferim⁹ cordibus tene/
amus. Per.
C Consummatio ta/
bernaculi p̱fectiōeȝ si
gnificat eccl'ie catholi
ce, que per totū orbeȝ

m Saluū fac ppl'm tuū dn̄e et
bn̄dic hēditati tue: ⁊ rege e/
os ⁊ extolle illos vsq̄ ie͠t'nū
Psalmus dauid ÷ in cō/
summatione tabernaculi :·
C Credentes ꝓpheta ge/
neraliter admonet. vt dn̄o
sacrificia deuota mēte p̱sol/
uant septenaria narratione
sanctispūs virtutes enume
rans. Psal. xxviij.
a ÷ Afferte dn̄o filij dei :·:
afferte dn̄o filios arie/
b tū. Afferte dn̄o gloriā ⁊ ho/
norē: afferte dn̄o gloriā no/
ni eius: adorate dominū in
c atrio sancto ÷ eius :·. Uox
dn̄i sup̱ aquas: deus maie/
statis intonuit: domin⁹ sup̱
d aquas multas. Uox domi/
ni ni virtute: vox dn̄i in ma
e gnificentia. Uox dn̄i ꝯfrin/
gētis cedros: et confringet
dominus cedros libani.

c N Uox dn̄i. id est
p̄dicatio dei. s. christi
p̱ se ⁊ apostolos suos.
super aquas. i. sup̱ po
pulos. vt est illud. aq̄
multe ppl'i multi De⁹
maiestatis. deus pote
statis. intonuit domi/
nus sup̱ aquas. i. ter/
ribilit̄ p̄dicauit de ta
bernac'lo assumpti cor
poris populis dicēs:
penitentiā agite.
S Ecce primū donuȝ
spūssancti scȝ Timor
quem p̄dicando chri/
stus cordibus hoīm
dedit. Initiū eī sapiē/
tie ⁊ penitentie timor
domini est.
d N Merito q̄ vox
dn̄i in x̄tute dicit̄. q̄a
in vnoquoq̄ sancto lo
quitur. C Et ei nul
lis obstaculis obuiat̄
In magnificentia. q̄d
enī spūsancto magni/
ficentius: q̄ illumina
to corde sentire facit.
vt appetāt̄ bōa: ⁊ pes
sima queq̄ fugiant̄.
S In virtute donuȝ
pietatat'. In magnifi

ꝓbatur esse constructa. Est eni totus iste
psalmus. spūssancti laude plenissimus.
N Uox xp̄i p̄dicatores admonet qui p̱
grām ī adoptōeȝ filioꝝ vocati sūt. Quid
admonet afferre: predicationē ⁊ exēplū.
a N O Arietes apl'i sunt accipiendi.
O Aries eni dictus q̄si a fronte ruens.
id est diruēs. N Qui duo cornua hȝ
in capite sicut sancti apl'i habuerunt duo
testamenta que p̄dicauerūt. Filij arietū.
successores aploꝝ sunt. b N Afferte
dn̄o gloriā. vt p̱ opera vr̄a glorificet̄ eter

tia: donū scie notat̄. e N Cedri dicūt̄
sup̱bi vl' sublimes. O Bn̄ eni cōpat̄ ce
drus sup̱bis. q̄ nullos vtiles fruct⁹ gene
rat. sic nec elatō detestabilis q̄ pctm̄ intu
lit mūdo. Cedri q̄ in libano nascūt̄: altio
res fiūt cedris q̄ alicubi nascūt̄ ⁊ signifi
cat nobiles istius mūdi ⁊ reges. q̄ reliq̄s
hoīes tanq̄ hūilia frutecta despiciūt: q̄s
dn̄s cōfringet qn̄ abiectis sup̱bis hūiles
eliget. G In cōfractiōe cedroꝝ: donū
fortitudis intelligit̄ dū fractos. i. hūilia
tos ⁊ cōuersos q̄libet ꝓ xp̄o sustinē facit

f ℟ Iste vitulꝰ significat xp̄m. sicut
eñ cõfringit vitulus virgulta tenera coꝛ
nibus ita xp̄s ꝯfringet iudeos. Qui eti
am dilectus filius dei. dicit̃ ꝑ assumpti
onẽ coꝛpis ⁊ filius vnicoꝛniũ. i. iudeoꝝ
qꝛ ex stirpe iudeoꝝ sꝫ
carnẽ fuit. Iudei vni
coꝛnes dicunt̃ ꝓ vna
lege quã habuerũt ꝑ
quã in suꝑbia se extu
lerũt. Nos vtrũqꝫ te
stamentũ habemꝰ ipsi
vetꝰ tm̃ recipiũt. nos
duo coꝛnua habemꝰ.
id est vtrũqꝫ testm̃.
g ℟ Vox dñi inci
dẽtis. i. auxiliũ illiꝰ
inter ꝑsecutoꝛes q̃ su
is sctis subuenit. vt ꝑ
secutio furibũdoꝝ fla
ma ignis intelligat̃.
vel. Flamã dicit libi
dines q̄s ꝑ ꝯfessionẽ
et grãm facit cessare.
Concutit desertũ vox
dñi. i. p̄dicatio. aĩaꝫ q̄
deserta fuerat cõmo
uebit. qꝛ aĩa q̄ vicijs
occupata est. deserta
dicit̃. illis excussis ha
bitabilis deo fit.
C Desertũ appella
ti sunt q̄ necduꝫ fidei
donũ ꝑceperũt. ℟
Quos cõmouebit do
minus de infidelitate
ad fidẽ. Cades inter
p̄tatur cõmotio tinee
G Intercisio ista flã
me: donũ ꝯsilij innuit
q̄ interrũpit cõsensus
actusqꝫ pctĩ vel ꝑsecutionis. in cõcussio
ne ꝟo deserti donũ intellectus notat̃.
h ℟ Ceruꝰ: p̄dicatoꝛes significat.
q̄s p̄parauit. qñ illis spm̃sctm̃ dedit ac
illos p̄dicare misit. Reuelauit ꝯdẽsa. i.
obscura diuinarũ scripturarũ ꝑ spm̃ scm̃
illis patefecit. G Per ceruos igit̃ sa
piẽtes intelligunt̃. q̄ ꝯtẽplatione. alta
ꝯdescẽdẽtes. A Seperãt ⁊ repellũt
venenosas linguas hereticoꝛũ. habes
igit̃ septimũ donũ spũsscti. s. sapiam.

f Et cõminuet eos tanq̃ vi
tulus libani: et dilectꝰ quẽ
admoduꝫ filius vnicoꝛniũ.
g Vox dñi intercidẽtis flãmaꝫ
ignis: vox dñi ꝯcutiẽtis de
sertũ: ÷ ⁊ ꝯmouebit dñs de
h sertũ: cades. Vox dñi p̄pa
rãtis ceruos. ⁊ reuelabit cõ
densa: ⁊ in tẽplo eius oĩs
i dicent gloriã. Dñs diluuiũ
inhabitare facit: et sedebit
k dñs rex ineternũ. Dñs vir
tutẽ populo suo dabit: dñs
benedicet pplo suo in pace.

Psalmus cantici dedica
tionis domus Dauid.

C Vox xp̄i ad patrẽ gra
tias agentis post eius glo
riosissimã resurrectionẽ.

Psal. xxix.

a Exaltabo te dñe quoni
am suscepisti me. nec
delectasti inimicos meos su
b per me. Deus meus clama
ui ad te: et sanasti me.

C Pro qua re. in ecclesia eius: omẽs
illi hec dona habẽtes referũt gl̃iam
i C Dñs diluuiũ inhabitare facit. Hic
significat diluuiũ baptismũ siue aq̄s ba
ptismi (quas purgat̃ hõ sicut ꝑ diluui
um purgatus est mũ
dus) et eas spũssctũs
inhabitat. H Et se
debit dñs in sctis (q̄
sedes eius dicunt̃) in
eternũ. i. in seculũ se
culi. vel sedebit xp̄us
ad dexterã patris.
k H Dñs virtutẽ. i.
fidẽ ⁊ foꝛtitudinẽ cõ
tra huiꝰ mũdi ꝓcellas
pplo xp̄iano dabit Et
bñdicet hic ⁊ in futu
ro: qñ dicturus erit.
venite bñdicti patris
mei. In pace in semet
ipso. quia ipse est pax
vera nr̃a. Oro.
Una dñe ꝟtutẽ
pplo tuo. et effi
ce nos tẽplũ spũsscti:
vt tibi de coꝛde puro:
holocaustũ acceptabi
le p̄paremus. Per.
C Domus significat
templũ dñici coꝛpis.
Dedicatio ꝟo: resur
rectionẽ eiusdem dñi
nr̃i. Tũc dedicauit cũ
a moꝛtuis resurrexit.
tunc eñ coꝛpus eiꝰ in
eternã gl̃iam ꝑductũ
est. Dedicare eñ dici
mus cũ nouitas do
mus alicuius in vsuꝫ
celeberrimũ deputat̃
Domus aũt dauid: ꝓpter semẽ eius est
posita. vñ saluatoꝛ. carnis traxit origi
nem. a ℟ Exaltabo te dñe. Vox xp̄i
ad p̄rem. vel vox eccl̃ie ad xp̄m. i. lauda
bo te. qm̃ suscepisti me. C Per dispẽ
sationẽ q̄ resurrexi a moꝛtuis. Nec dele
ctasti. qꝛ non potuerũt iudei xp̄m extin
guere sicut voluerũt. Delectasti ꝟo po
suit: ꝓ delectare fecisti. b ℟ Oro
xp̄i siue eccl̃ie. sanasti me. i. resurgere me
fecisti. C Tũc ei sanatꝰ ẽ xp̄s. qñ car

nem fragilitatis nr̃e. resurgendo in et̃na vite gaudia collocauit ꝛ nos saluos fec̃
c. M IN Dñe eduxisti. hoc expositiõe nõ eget. Manifestũ est em̃ aĩam xp̃i cuꝫ alijs aĩabus sanctoꝝ. de inferno reuoca tã a deo. ¶ Descẽ dentes vero in lacum sunt. q̃ ĩ iniquitate isti us seculi versant̃. sal uatus est itaqꝫ a tali bus: qꝛ a cõione eoꝝ̃ liberatus est cũ resur rexit a mortuis.
d IN Propheta hortat̃ sanctos vt lau dent illũ a quo salua ti sunt. Memorie san ctitatis eius dixit. qꝛ memor nr̃i esse digna tus ẽ. q̃ in vmbra mor tis. i. pctĩ versabant̃.
IN Id est memores stis istius bñficij quo vos liberauit.
e ¶ Indignatio il lius. mors est pctõris
IN Indignatio di fuit: qñ adã peccauit. Ira iusta vindicta. qñ eum de paradiso eie cit. Et vita in volunta te eius. vt q̃ fecerit vo luntatẽ dei maneat in eterna vita Et sicut in adã. ita in vno quoqꝫ peccatore.
f IN Uesperũ. to ta vita ista pñs intel ligit̃ qꝛ per pctm̃ ade oẽs vsqꝫ in finẽ seculi fient vel gemũt. qñ re cordant̃ bona paradi si q̃ pdiderũt in adaꝫ.

c Dñe deduxisti ab inferno
aĩam meã: saluasti me a de
d scendẽtib⁹ ĩ lacũ. Psallite
dño scti ei⁹: ꝛ ꝯfitemini me
e morie sctitatis ei⁹. Qm̃ ira
in ĩdignatione ei⁹: ꝛ vita in
f volũtate ei⁹. Ad vesperuꝫ
demorabit̃ fletus. ꝛ ad ma
g tutinũ leticia. Ego aũt dixi
in abundantia mea. nõ mo
h uebor ineternũ. Dñe: in vo
lũtate tua prestitisti decori
i meo virtutẽ. Auertisti faciẽ
tuã a me. ꝛ fact⁹ sum ꝯtur
k batus. Ad te dñe clamabo.
ꝛ ad deum meuꝫ dep̃cabor.
l Que vtilitas in sanguine
meo. dum descẽdo in corru
m ptionẽ. Nunquid confite
bitur tibi puluis. aut annũ
n ciabit veritatẽ tuam. Audi
uit dñs et misertus est mei.
dñs ÷ factus :· est adiutor
o meus. Cõuertisti planctuꝫ
meũ in gaudiũ mihi. conci
disti saccum meũ: ꝛ circũde

testas: ꝓñdẽtie dona p̃stabant. h ¶ Dñe in volũtate tua. Uox xp̃i asserit sibi hoĩ datã desup v̈tutẽ a p̃re v̈tutẽ. s. illã q̃ nõ mouet̃ a deo. M Quo immunis ab oĩ pctõ: oĩ grãrũ plenitudĩe resplen det Silr̃ ꝛ decorẽ illũ de q̃ scriptũ est. Spe ciosus forma p̄ filijs hoĩum. i IN Tũc auertit ds̃ faciẽ suã ab adã qñ peccauit. Tũc turbat⁹ est qñ sub ma ledictiõe de paradiso ꝓiect⁹ est. M Uel a xp̃o v̈tit faciẽ qñ pas sioni eũ exposuit ꝛ ce pit pauere ꝛ turbari ꝛ mesta esse hũanitas ꝛ carnis infirmitas.
k H Ad te dñe cla mabo. xp̃s dñs hoc di cit. q̃ in cruce clama uit. cũ ꝓ redẽpto ppl̃ patrẽ interpellauit.
l ¶ Petit ꝙ xp̃s nõ vt ñ moriat̃ s; ne caro ipsius corruptõe reso luta maculet̃. H Ac si dixisset humanitas: nulla ẽ vtilitas ꝙ san guinẽ effudi. nisi r̃sur rexero a mortuis. M Si ei ñ resurgã: nemĩ ãnũciabo. nullũ lucra bor iõ s̄bdit Nũq̃d ꝛc̃
m H Nũq̃d ꝯfitebit̃ tibi puluis. i. ñ poterit turba ĩpiorũ q̃ adhuc velut puluis oĩ vento doctrine mouet̃ iusti ficari. si ego ñ resurgã Nec etiã annũciabit veritatem tuã. hoc est

Et mane: leticia. qñ in resurrectõe fil̃ i n libertatẽ veniũt. vl̃ alibi. Uesperũ qñ fle bat maria. leticia qñ xp̃s resurrexit. M Dicit v̈o demorabit̃. i. diu morabit̃. qꝛ a tp̃e pctĩ ade vsqꝫ in finẽ scl̃i. g ¶ Ego aũt dixi ĩ abũdãtia. Abũdãtia erat filio sp̃ v̈gis marie. ꝙ v̈bũ caro factũ ẽ. ꝛ habitauit in nob̃. Iure dicebat se mo ueri nõ ꝓ posse ineternũ a dõ. s. cui sua ma

xp̃m tuũ q̃ est veritas. n H Audiuit dñs. i. deus pater Misertus est. qꝛ resur gere me fecit a mortuis. factus est adiu tor. qꝛ me fecit primogenitũ mortuoꝝ.
o IN Conuertisti planctũ meũ cũ di cerem tristis est anima mea. In gaudiũ cum dixi Ite nunciate frat rib⁹ meis.
¶ Concisus est saccus. i. corpus xp̃i. cũ ꝓ nobis ipse mori dignatus est.

n Precinxit leticia. s. p resurrectōem immortalitatis. p ¶ Cātare em̄ dixi mus ad mētis leticiā ꝓprie ptinere. Glo ria vo xpi: maiestas patris a q̄ audiuit. hic est filius meus dilectus. A Et cā tat patri glia filij. qm̄ causa est glia filij. vt laudet pr et amet. ¶ Et qr cōpunctus est semel. id est crucifi xus: nulle se vlterius subiacere memorat pas sioni. Cōfitebor. i. cuz scis eterna voce te lau dabo.

rē. qr multi sunt dn̄ nūcupatiui nob aūt vn⁹ deus. vna fides. vnū baptisma. Do mus refugij ipe est in q̄ pater habitat d ¶ Fortitudo. ptinet ad tolerāda q̄ passus ē. refugiū ad finē maloꝝ qn̄ isti⁹ scl'i iniq̄tates supauit fine gloriose mortis. Dux erat humanitate dn̄s: qn̄ suū nomen p vniuersas gētes fecit cognosci. Enutritū se dicit q̄usq ad pfectōz catholica eccl'ia ipsius mūere pueiret. h A .i. paulatim sctōs ag gregādo corp⁹ ipsius id ē eccl'iam auget.

Oratio.

Susceptor oīm cle mētissime deus: ne pmittas delectari inimicos nr̄os super nos sed ita nos in tua virtute corrobora. vt cōuerso plāctu nr̄o in gaudiū: memoriā san ctitatis tue iugiter ex colamus. Per.

¶ Verba q̄ titulus ptinet ad xp̄m freque ter diximus referēda cui totus hic psalm⁹ aptādus est. qm̄ eius passionē ⁊ resurrectio nē decantat.

a ¶ Orat xp̄us ad prēz ex natura hūani tatis assūpta. ne ō sua spe deiectus humane insultatiōis patiatur obprobria. addens in eternū vbi ei⁹ cōtem platio fixa pmanebat In tua iusticia q̄ ↄsue sti subuenire roganti bus. Libera. ad peri cula huius mundi p tinet amouenda.

b ¶ Inclina dixit.

p disti me leticia. Ut cantet ti bi glia mea ⁊ n̄ ↄpūgar. dn̄e de⁹ me⁹. ieťnū ↄfitebor tibi.

In finē psalmus Dauid.

¶ Vox Xp̄i positi in cru ce orātis patrē. vt de malis iminentibus liberet. agitq gras p se et populo fideli.

Psalmus. xxx.

a In te dn̄e speraui non ↄfundar ineternū. iniu
b sticia tua libera me. Incli na ad me aurē tuā. accelera
c ⁊ eruas me. Esto mihi i deū ptectorē ⁊ in domū refugij.
d vt saluū me facias. Qm̄ for titudo mea ⁊ refugiū meum es tu. ⁊ ꝓpter nomen tuum deduces me ⁊ enutries me.
e Educes me de laqueo hoc quē abscōdert mihi. quoniā
f tu es ptector me⁹. In man⁹ tuas cōmēdo spiritū meuz. redemisti me dn̄e deus veri tatis. Odisti obseruātes va
g nitates supuacue. Ego aūt in dn̄o speraui. exultabo et letabor in misericordia tua.

e ¶ Ergo laqueū ab scōderūt iudei xp̄o. qr occultis eū machina bant pdere insidijs. vn̄ se dicit educēdū. i. resurrectōnis bn̄ficio ad supna velocit ele uādū. Protectorē do minū dic. qr eo ptegē te nulla pt aduersitas puale. f h In man⁹ tuas. i. ptāti tue. ¶ Dignū q̄ fuit. vt tāto susceptori tal' cōmēda ret sp̄s. Addidit etiaz q̄s eēt iste dn̄s qr ē ds̄ vitatis. illoꝝ ei de⁹ ē spālit q̄ vitatē diligūt nec i aliq̄ falsitate mi scent. g ¶ Iuste q̄ vitas: oderat vanita tē. qr vanitas i falsita te vsat. h Odire e de⁹ dī id qd̄ reprobat Addidit supuacue. q̄ nō solū vacua vanitas dī s̄ etiā supuacua. A Vanitas est hui⁹ scl'i falsa felicitas que

ꝓpter mēbroꝝ suoꝝ suoꝝ humilitatē. vt qm̄ nō poterat humana ↄditio ad diui nitatē attingere. diuinitas inclinata ad eā descēderet Accelera. i. festina resurre ctionēꝫ dare celerrimā. c h Vox eccle sie: in deū ptectorē. h est in deū defenso

vacue obseruat qr pdit ⁊ supuacue ob fuat. qn̄ p ea bn̄da etiā male agit. h ¶ Speraui i dn̄o dic. vbi nihil vanū ni hil supuacuū ē s̄ totū fixum. Exultare: ē cū magna alacritate animi gaudere. Le tari: tempata mētis affectōe mulceri.

l ¶ Ideo erat in altissimo humilitas qꝛ illi humanitas adherebat ab ipa ꝯceptione Necessitas dicit̃ ꝙ in nece sit posita. id ẽ in mortꝫ angustijs ꝯstituta. Nã qñ petõꝝ laqueis innodamur. nec nr̃a ỽtute possum⁹ absolui. necessitas appellatur. A Necessitates igit̃ pctã sunt. ex qb⁹ se hõ soluere nequit. k ℒ Nec conclusisti me dicit. qꝛ liber effectus est a ptãte diaboli. Statuisti dicit. hoc est firmasti in loco spacioso. i. in patria ỽtutũ in regione beatoꝝ. Pedes suos dicit. ỽtutes morales per q̃s hũc mundũ fixis gressibus ãbulauit. A Loc⁹ spaciosus. charitas est pedes: affectus aie. l I. Miserere mei dñe qm̃ tribuloꝛ. Uox eoꝝ est q̃ q̃libꝫ tribulatõe tribulant̃ in quoꝝ persona xp̃s loquit̃ hic. sicẽ superius in pͣsona erutorũ de tribulatõe dñ dixit. nec conclusisti ⁊c̃. põt dici ⁊ de xp̃o quãdo ait. Tristis est aĩa mea vsq; ad mortem. ¶ Irã posuit: inimicoꝝ indignatõem. Oculus. intellectũ significat. quẽ sp cõturbamus. qñ imminẽtia pͣicula formidamus Uentrẽ dicit suã memoriã vbi habebat reposita. q̃ illi dñs de sua clarificatione pmiserat. Animã: sensualitatẽ putat. m ¶ Deficere em̃ est. paulatim minus facere. ⁊ ad finẽ. p aliq̃s valitudis minutias puenire. ⁊ signat hic illã ꝯturbatõꝫ carnis xp̃i q̃ in passiõe et⁹ vita carnis defecerat. Et anni mei i gemitib⁹. qꝛ nõ fuit leuis doloꝛ: vbi ꝯtinu⁹ gemit⁹ insonabat. A Anni xp̃i oẽs in gemitib⁹ qm̃ futurã morte sp vidit ⁊ in psecutõib⁹ cõpleti sunt. n ¶ Uirtus animi. i pauptate infirmat̃ in mẽbris xp̃i. qm̃ oĩbus bonis indiget humana fragilitas. Ossa fortitudinẽ corpis significãt. qꝛ neq; in animi robore. neq; in spe carnis debꝫ vlla esse p̃sumptio. I. Uirtus etiã corporis in egestate fuit ⁊ derelictõe i passiõe. o ¶ Inimicos. iudeos dicit. habebatur inter eos opprobriuꝫ innocẽs xp̃s q̃ se nefario scelere polluebãt. Cõtra pbum dicimus improbũ. i. inhonestũ ⁊ indecoꝝ. Opprobrium aũt significat valde abominabile facinus. Uicinos dicit q̃ et in ciuitate fidei cõiũcti. tñ pfecte nõ credebãt. Notos aplos significat. q̃ in ei⁹ passione turbati sunt. I. A Uel xp̃ianos malos dicit vicinos tales esse q̃ sunt i malicia peiores omibus xp̃i inimicis. p I. Fugierũt apl'i in passiõe xp̃i eo relicto Obliuioni dat⁹ est xp̃s in fidelibus. qñ eũ i carne mortuum p nihilo cõputauerũt. ¶ Tanq̃ mortuus. nõ em̃ a fidelib⁹ mortuus dꝫ cui⁹ diuinitas impassibil' veracit̃ estimat̃ ꝫ a mẽte ĩfideliũ mortuus estimabat̃ A A corde morit̃. cuius memoria recedit a corde. sicut obliuisci solẽt hoĩes mortuoꝝ. q ¶ Uas pditũ est qd̃ fractũ est. ⁊ ad nullos vsus necessariũ. qd̃ sp abijcit̃. ita ⁊ xp̃s mortuus quasi fractũ vas abijcĩẽdus putabat̃ pfidis iudeis. Audiui vitupatõem id ẽ circũhabitantiũ pfidoꝝ iudeoꝛuꝫ. Merito tales circũhabitãtes dicunt̃ q̃ legẽ dei nõ spiritaliter sed carnaliter aduertere volunt. A Sunt enim vt cortex medullam circuiens. sic lrãm tenentes: spm̃ nõ intrãt scripturaꝝ ꝫ sp in cir

i Quoniã respexisti hũilitatẽ meã. saluasti d̃ necessitatibus aĩaꝫ meã. Nec ꝯclusisti
k me in man⁹ inimici: statuisti i loco spacioso pedes meos
l Miserẽ mei dñe quoniã tribuloꝛ: ꝯturbat⁹ est i ira oculus meus: anima mea ⁊ venter me⁹. Quoniaꝫ defecit in
m dolore vita mea: ⁊ anni mei
n in gemitib⁹. Infirmata ẽ in pauptate virtus mea: ⁊ ossa
o mea cõturbata sunt. Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium vicinis meis valde: ⁊ timor notis meis. Qui videbant me
p foras fugierunt a me. obliuioni datus sum tanq̃ mortuus a corde. Factus sum
q tanq̃ vas perditũ. quoniaꝫ audiui vitupationẽ multorum cõmorãtiuꝫ in circuitu.

cultu morãtur ꝛ cortice occidẽtis lr̃e.
r ¶ In eo. cõsiliatã ꝑtez maximã dicit
iudeoꝝ. vt deũ neci traderẽt. ℟ Oẽs
simul cõsiliati sunt. vt q̃rerent aĩam xp̃i.
siue heretici: aĩam eccl'ie. ¶ Om̃e aũt

tẽptu. Nã cũ aũdiuit ista falsitas flagel-
lis cesuȝ. statĩ in blasphema v̾ba ꝓsiliuit
A Abusio fuit qñ eũ q̃ ꝓpter eos venit
i carnẽ crucifixerũt abutẽtes dei bñficio.
z ℟ Multitudo dulcedis est. multa p̃

scelus g̃uius est qd̃ cõ
silio gerit̃ plurimorũ.

s ¶ Spauit in p̃rez
filius. q2 sciebat nullã
eẽ ꝑtãtẽ iudeoꝝ ꝯ se. ſ
ip̃o creãte existimus
ip̃o dispõnẽte vegeta
mur. ℟ In manib⁹
tuis sortes mee. id est
in gratia sanctispũs.
A Que sine merito
quos vult eligit. Sor
tes itaq꜡. i. dei g̃tuita
electio est in manibus
id ẽ ꝑtãte dei nõ nr̃a.
t ¶ Ip̃m. p̃rem ro-
gat se eripe de mãu in
imicoꝝ. i. iudeorũ. ꝛ a
ꝑseq̃ntibus hoc est pa
ganis vel hereticis. q̃
eccĩam dei insequunt̃
fraudulẽtis machina
tiõibus. A Maxi-
me illi ꝑsequunt̃ eccle
siam. qui cũ sint xp̃ia-
ni nolunt bene viuere
per hos obprobriũ hȝ
eccĩa. inter q̊s gemẽs
iste ait. Illustra ꝛc̃.
v ¶ Illustra faciem
tuã. i. fac videri. q꜡ su-
pra me dignaris intẽ-
dere. vt sicut de morẽ
te desperant. ita de re
surrectiõe cõfidant.

℟ Ut nõ cõfunda.
ſ saluer ab his ꝑsecu-

r In eo dum cõuenirẽt simul
aduersum me. accipe aĩam
s meam consiliati sunt. Ego
autez in te speraui dñe. dixi
deus meus es tu. in mani-
t bus tuis sortes mee. Eripe
me de manu inimicoꝝ meo
rum. ꝛ a persequẽtibus me.
v Illustra faciem tuam super
seruũ tuũ. saluum me fac in
misericordia tua. domie ne
ꝯfundar quoniã iuocaui te
x Erubescãt impij ꝛ deducan-
tur in infernũ. muta fiant la
y bia dolosa. Que loquũtur
aduersus iustuȝ iniquitatẽ.
z in supbia ꝛ abusione. Quã-
magna multitudo dulcedi-
nis tue ÷ dñe :· : quã abscõ-
a disti timentibus te. Perfeci
sti eis qui sperãt in te. in cõ-
spectu filiorum hominum.
b Abscondes eos in abscõdi-
to faciei tue. a cõturbatione
c hoim. Proteges eos in ta-
bernaculo tuo: a contradi-
d ctione linguaruȝ. Benedi-
ctus dominus: quoniã mi-

mia que ꝑpauit eccle-
sie sue vt eẽt sine fine
cũ angelis suis regna
tura. ¶ Que h̃ sen
titur abscondita. ſ in
futuro iudicio oñdit̃.
manifesta. A ¶ Est
etiam dulcedo hĩc dei
multiplex. dũ corrigit
bonos vl' parcit ꝓmit
tit vel emendat quos
amat. quã tñ impi⁹ nõ
sentit. qui palatuȝ cor
dis ꝑdidit ò febre ini
q̃tatis. a ¶ Perfe
cit illam dulcedinẽ in
illis qui constanti ani
mo eam exquirũt. In
cõspectu filioꝝ. i. in il
la resurrectiõe qñ san-
ctis suis p̃mia eterna
restituet. ℟ Per-
fecisti ac si dicat perfe
cturus eris. vel in con
spectu eoꝝ q̃ hũana et
nõ celestia quesierũt.

b ¶ Abscondes eos
in abscondito. i. in illa
resurrectõe qñ iusti cõ
tẽplatiõe dei ꝑfruunt̃
ꝛ premia eterna conse
quent̃. quã gloriã im-
pij non vident. Hoĩes
h̃ omẽs ꝑsecutores et
scismaticos dic̃. q̃ hic
cõsueuerunt conturba
re ppl'm xp̃anum.
c ¶ Hic ꝓtegunt̃ in

tiõib⁹. x ℟ Erubescãt impij siue iniq̃
demões vel q̃cũq꜡ mali. cũ viderint sctõs
coronatos. q̊s ĩ despectõe habuerũt. ꝛ se
ꝯdẽnatos. ¶ Seq꜡ cũ resperexerint ĩ gra
ui ꝑiculo cõstitutos: velocit̃ obmutescũt
y ¶ Loquit̃ eñi falsitas cõtra verita-
tẽ. qñ arriani creaturã dñm creatorem di
cũt. Addidit in supbia ꝛ abusiõe. i. in cõ-

sti in tabernacl'o. i. in eccĩa. ibi eĩ ꝓtegũt̃
vbi maloꝝ ĩprobitas minine nocere illis
ꝑmittit̃ qñ illese aĩe iustoꝝ. sub q̃libet af
flictiõe corporea seruant̃. d ℟ Bene
dict⁹ dñs. cui bñdicit oĩs creatura. ſ nõ
ideo q̃si egeat nr̃a bñdictiõe a nob̃ bñdi-
cit̃. ſ vt nos ab ip̃o bñdictionẽ accipere
mereamur. Mirificauit miam ĩ ciuitate.

In ¶ Id in hierlm quã circũdãt oẽs gẽtes. In Que est in medio mũdi. q̃a ibi nat⁹ passus ⁊ resurrexit. e In Tũc in excessu mẽtis est ecclĩa: qñ cogitat q̃ in paradiso amisit. ⁊ q̃liter deus p angeluʒ apud Adã loquebat̃:

rum habendũ sint scripti. Respõsio. ꝓmo meminit dauid. ꝓpter dñm xp̃m. qm̃ ad ip̃m respicit q̃cq̃d penitẽs iste dictur⁹ est Deinde addidit intellect⁹. vt cuʒ nos intelligere diuinitas ꝯsiterit peccata nr̃a: pro eis tũc diluendis

⁊ quõ oculis interiori bus deũ videbat. q̃ ꝓiect⁹ est a facie dei qñ transgressus est mãdata dei ⁊ oĩs posteritas est in illo proiecta.
f ¶ Ideo exauditũ se dicit xp̃s in mẽbris suis: qꝛ nõ tardat gratia dei adiuuare illuʒ. qui humiliter dñm rogat. Et exaudit⁹ ẽ xp̃s qñ audita est paterna vox dicens. H̃ est filius meus dilectus. et quãdo clamauit ad p̃rem. Deus deus me⁹ quare me dereliquisti.
g ¶ Diligite dicit. iam tanq̃ ad amicos: non tanq̃ ad seruos: seruorũ ẽ enĩ formidare. amicorũ diligẽ. Requirit dominus veritatem quam nesciunt heretici. falsis erroribus illigati. Hic superbiã. non vnum vicium dicit. sed q̃cquid moruʒ prauitate peccat̃. Illis tribuit abũdanter qui p̃cepta dei despiciunt. h ¶ Viriliter agite. i. in bonis opibus cõstantissime perdurate: ne femĩea mollicie deficiatis: qui corda domino constãter offertis. Sic enim roborantur corda fidelium: si spem suam domini virtute cõfirment.

rificauit miscd̃iam suã mihi
e in ciuitate munita. Ego aũt dixi in excessu mentis mee. ꝓiectus sum a facie oculo-
f loꝝ tuorum. Ideo exaudisti vocem oronis mee. dum cla-
g marem ad te. Diligite dñm oẽs sc̃i ei⁹ ÷ quoniã :· veritatem requiret dñs. ⁊ retri-buet abundanter facientib⁹
h supbiam. Viriliter agite et confortet̃ coꝛ vestruʒ omẽs qui speratis in domino.

David intellectus.

¶ Vox penitẽtis ⁊ domini verba respondẽtis se circundare miscd̃ia sua ĩ se sperantes.

Psalmus. xxxj.

a Eati quoꝝ remisse sũt iniquitates. ⁊ quoꝝ te-
b cta sunt peccata. Beat⁹ vir cui nõ imputauit dñs peccatum. nec ẽ in spũ ei⁹ dolus.
c Quoniam tacui inueterauerunt ossa mea. dum cla-

supplicem⁹. in alio est psalmo dictuʒ est delicta q̃s intelligit. de intellectu igit̃ peccatorum loquitur.
a In Beati q̃ruʒ remisse sunt iniquitates id est p confessioneʒ a dño diluunt̃. Vł quorũ tecta sunt. id est per caritatem. que operit multitudinẽ pctõrum vel velata per penitentiã ne in iudicio reuelent̃. ¶ Iniquitates sunt. q̃ ante susceptam fideʒ cõmittunt̃ peccata que post fidei cognitionẽ vel gratiã baptismatꝭ cõtrahũt̃.
b In Illi nõ imputatur peccatũ q̃ in hoc seculo se p pniam sufficiẽter expurgat vel p martyriũ purgat. Qd tegitur: non videtur: quod non videtur nõ imputat̃. qd̃ nõ imputatur nec puniet̃. In illius ore dolus nõ est q̃ se peccatorẽ ꝯfitet̃. ¶ Quia dũ nosmetipsos culpam⁹. verilo quium est. cũ nos volumus laudare: mẽdaciũ est. ip̃e eñi dño placet. qui sibi displicet. c In Tacui. vox malorũ est. q̃ tacẽt sua pctã. ⁊ in cõfessiõe nolũt dicere. ideo oĩs fortitudo mea. id est virtutes in infirmitate consenuit.

Oratio.

Omnẽsam multitudineʒ dulcedinis tue pijssime dñe suppliciter exoram⁹ vt dum veritatẽ tuam requirimus tumoreʒ execrabilis supbie cõteramus. Per.
¶ Cur in h̃ titulo dauid posuit intellectus: cum oẽs psalmi ꝓpter intellectũ eo

A ¶ More vulneris corpalis qd̃ dum occultat̃ medico putrescit. Dũ clamarẽ.
In Clamant. id est si aliquid boni habent p vanitatẽ demonstrant. Tota die.
In A Id est tota vita q̃ breuis est tacent peccata. clamant ⁊ iactant merita.

d N Grauata est manus dei sup peccatores.i.ptãtes vindicte in die iudicij. ¶ Die ꝛ nocte:continuũ tẽpus significat Erumnosus dicit valde ruinosus Ruina quippe appellata est.quasi ruẽs in ima.

Nã in inferno sicut supius dictũ est.nemo pficue dño ꝯfitet. h ¶ Diluuiũ aquarũ multarũ est error hominũ pessimoꝝ.q̇ varijs prauitatibus fluctuantes multiplices sibi doctrinas cõstituunt. ꝛ hi ad dñm nõ approximabũt.quoniã a vera religione discedũt.

Conuersus est in erumnã:qui ceciderat de supbia. vt q̇ añ erat supbus nunc humilis factus est. Spina est que corpus erigit atq; retinet. hec p supbia merito posita est.q̇ cõfracta nõ deijcit ad interitum. s erigit ad salutem. N Erumna miseria est. A Uel configit. spina cũ pungit cõsciẽtia ꝛ dolet.
e ¶ Ille delictũ cognituz facit.qui illud in confessionẽ veram perducit. Operire est valde aliquid silẽtio tegere.aut cordis dissimulatõe celare. hoc faciũt stulti. q̇ putant deũ ignorare.qd agũt Delictũ quidam leue putãt esse pctm̃ quasi negligẽtius derelictũ Iniusticia aũt est immane aliquid vel seuũ cõmissum. Sed et hic puritas confitẽtis ostendit. qꝛ non vult celare quod credebatur esse veniale.
f N Dixi in corde vbi deus videt cõfitebor. ¶ Id est publice fatebor vt alios ad imitatiõem trahat pia fideliscꝫ cõfessio. Impietas cordis fuit.qꝛ tacere decreuerat. vt illi crederet esse aliq̇d celatũ q̇ antecꝫ fiant omnia nouit.
g N Pro hac orauit.i. pro iniq̇tate hac vel remissione. qd superius dixit. Omnis sanctus dicit.qꝛ nemo est a peccatis immunis. ¶ In tpe oportuno in ista.s.mundi vita:vbi cõuerti fas est.

d mare tota die Quoniã die
ac nocte grauata ẽ sup me
man⁹ tua.ꝯuersus sũ in erũ
na * mea:·dum cõfigit spi
e na. * Dyapsal:·Delictum
meũ cognitũ * tibi:·feci.et
iniusticiã meã nõ abscondi.
f Dixi cõfitebor aduersũ me
iniusticiã meã dño.ꝛ tu re
misisti impietatem peccati
g mei.Dyapsalma. Pro hac
orabat ad te omis sanctus
h in tempore oportuno. Ue
runtamen in diluuio aqua
rum multarum ad euz non
i approximabunt. Tu es re
fugium meum a tribulatio
ne que circũdedit me. exul
tatio mea erue me a circum
dantib⁹ me. Dyapsalma.
k Intellectum tibi dabo ꝛ in
struã te in via hac q̃ gradi
eris.firmabo sup te oculos
l meos. Nolite fieri sic equ⁹
ꝛ mul⁹ q̇b⁹ nõ est intellect⁹
m In chamo ꝛ freno maxillas

i ¶ Refugiũ.est ad qd confugit. vt pericula declinent. N Exultatio mea. dicit ecclesia qꝛ ĩ te gaudeo ¶ Erue me ab inimicis.siue a vicijs carnalibus seu spiritib⁹ immundis. q̇ nos pdere precipiti velocitate festinant.
k ¶ Intellectũ nõ habẽt pctõres:nisi qñ ꝯuersus dñs ꝓpiciat⁹ ei indulget Intelligere est bene agere ꝛ ad mãdata dei vota conuertere. Et instruã te. q̃si nesciente doceam. In via hac qua gradieris. N A Uiam cõfessionis dicit doceam te.vt non recedas ab ea. ¶ Firmabo sup te oculos .i. in te dirigam lumen intelligentie mee.
l ¶ Equus sine discretione: sessoris arbitrio seruit. ꝛ a quocunq; ascẽsus fuerit. excurrit. Mulus pariter onera portat. et per hoc vtriq; intellectum nõ hñt.quia nec equ⁹ eligit cui obediat. nec mul⁹ q̇bus onerib⁹ ĩgrauet intelligit. s diabolicis fraudib⁹ ĩsideri ꝛ viciꝝ oneregrauari hoĩes phibet ꝓpheta. m ¶ Cham⁹ ad mulũ ptinet. frenũ ad equũ respicit. Frenũ eñ a fero retinẽdo dictũ est.ferũ antiq̇ gaballũ dixerũt.Ergo ista retinacula.hec duo aĩalia cohibẽt.vt ad arbitriũ iubẽtis ĩcedãt.ne suis volũtatib⁹ fe

rantur. Maxille adminicula sunt aīali
um q̄bus esca mādit̄. Ipas ergo maxil
las per figurā allegoricam dicit debere
inobedientibus constringi.i.victū ptius
dari eis vt ieiunijs macerati creatoris
subdant̄ imperio.

b ¶ Cithara dicta q̄ cita iteratio,
ne acutit̄. Ia Habēs deorsum ca/
uamē supius sex cordas. ꝛ significat sex
opa. misericordie. Et de illis cordis alie
bene cātant alie murmurāt sic ꝛ sctī alij
sic ꝛ alij vo sic. Psal/
teriū desursum habet
cauamē ꝛ decem cor/
das. ꝛ signat decē p̄
cepta legis. q̄ de sup/
nis veniūt in sanctos

n ¶ Multa flagella
sustinent pctōres con
tumaces nolentes ire
per semitas rectas. vt
q̄d n̄ faciūt spōte: pla
gis adhibitis cogan/
tur implere. Speran/
tes aūt in dn̄o. circun
dabit mīa. vt nō sit lo
cus relictus vn̄ possit
dyabolus ad eos in/
troire.
o ¶ Omnis iustus
letabit̄ in dn̄o. Nam
q̄ in se gaudet fallaci
q̄p̄sumptiōe decipit̄.
vero in dn̄o letatur p/
petua delectōe pfruit̄
Letari est tacite men/
tis suauitate mulceri
Exultare vero est con
citati animi feruore
gaudere. Et gloriami
ni q̄ recti corde estis
et creditis ex seruitio
dei eos ad eterne bea
titudinis p̄mia perue
nire. Oratio.
Sancte dn̄e qui re
missis delictis.
beatitudinē te cōfes/
sis attribuis: exaudi
vota p̄sentis familie.
ꝛ ꝯfracto peccati acu
leo: spiritali nos exul
tatione perfunde. Per

eor̄ cōstringe. qui non ap/
n proximāt ad te. Multa fla
gella peccatoris. sperātē āt
o in dn̄o mia circūdabit. Le
tami i dn̄o ꝛ exultate iusti.
ꝛ gl'iamini oēs recti corde.
÷ Psalmus dauid:.
¶ Propheta in dn̄o gau/
de e admonet iustos. bea/
tosq̄ appellat. qui ad eius
meruerint ptinere culturā.
Psalmus. xxxij.
a Exultate iusti in domi
no. rectos decet col/
b laudatio. Cōfitemini dn̄o
in cithara. in psalterio decē
c cordarū psallite illi. Canta
te ei canticū nouū. bn̄ psal/
d lite ei i vociferatōe. Quia
rectuz est v̄bum dn̄i. et oīa
e opera eius in fide. Diligit
miaz ꝛ iudiciuz. mia domi/
f ni plena est terra. Verbo
dn̄i celi firmati sunt. et spū
oris eius oīs virtus eorum.

c ¶ Nouū canticū
dicit incarnatiōez dn̄i
qua angeli dn̄i canta
bant dicentes. glorie
in altissimis. Ia
Ille bn̄ psallit q̄ im/
plet opere q̄d docet.
Vociferatio: iubila/
tio est. q̄ nec verbis
nec syllabis nec lite/
ris nec in vocē potest
erūpere aut mens cō/
p̄hendere pōt quantū
hō debet laudare deū
quod est iubilus
d ¶ Rectus est ita
q̄ sermo dn̄i ad diri/
gēdos. s. hoīes. vera/
citer eīn rectus dicit̄
q̄ rectus facit. Ia
Opera eiꝰ in fide san
ctor̄ q̄ q̄d p̄mittit de
us sanctis: nō mētit̄.
e ¶ Diligit miaz in
hoc mūdo. vbi eā lon
ge lateq̄ dissemināt.
Videlicet vbi sustinet
pctōres. vbi blasphe/
mos patienter expe/
ctat. Judiciū: cum pi
ns sequestrat ab impijs. Et merita eorū
equalitatis lance discernit.

¶ Hic titulus dn̄o notus est. et ideo
lector in eo sequat̄ expositionē priorem
a ¶ Cōmonet p̄pha xp̄ianos vt non
in terrenis delectationibus exultēt. sed
in dn̄o vbi gaudia ꝯtinua suauitate pfe
cta sunt. Rectos decet collaudatio. non
hereticos prauos decet. s rectos Ia
Qui in regula veritatis sua corda diri/
gunt. ¶ Collaudatio vero multorū
ore vna laudatio ē p̄pter vnitatē eccl'ie.

Ia Plena est terra: totus mundus.
vel ecclesia. quia sicut ille vbiq̄ est: ita
misericordia cum illo est vbiq̄.
f Ia ¶ Verbo domini. hoc est a filio
dei. celi firmati sunt. i. apostoli.
¶ Spiritu oris. vtiq̄ quādo spiritus/
sanctus eor̄ doctrinā declarauit signis
ꝛ miraculis. Virtus enim. ꝛ ad miracu/
la pertinet. ꝛ ad predicationem eorum.

g Cōgregās sicut ī vtrē aq̄s
maris: ponēs in thesauris
h abissos. Timeat dn̄m oīs
terra. ab eo aūt cōmouean
tur oēs inhabitātes orbez.
i Q̄m ipe dixit ⁊ fcā sunt. ipe
k mādauit ⁊ creata sunt. Do
min⁹ dissipat ꝯsilia gentiū:
reprobat āt cogitatiōes po
puloꝝ: ÷ ⁊ reprobat cōsilia
l principū: Cōsiliū ÷ autē:
dn̄i ineternū manet. cogita
tiōes cordis ei⁹ in generati
one ⁊ generationez. Beata
m gēs cui⁹ est dn̄s deus eius.
populus quē elegit in here
n ditatē sibi. De celo respexit
dn̄s: vidit oēs filios hoim.
o De p̄pato habitaculo suo.
respexit sup omēs qui habi
p tant terram. Qui finxit sin
gillatim corda eorū. qui in/
q telligit oīa opa eorum. Nō
saluatur rex per multaz vir
tutem. ⁊ gigas nō saluabit
ī mltitudīe virtutis ÷ sue:

g ¶ Uter est exutū pecoris tergus: qđ vsibus hūanis deseruit ad liq̄res aliq̄s cōgregandos. ⁊ hic vter ecclie compatur q2 sicut iste cōplectit liquores: ita ⁊ illa adunatōnē credētis ppli includit. Aque maris: populum xp̄ianum significat.

h ¶ Ponit ī thesauris. i. in scripturis diuinis profunditatē sensuum.

h ¶ Hic terra. duriū significat p omīa peccatorē. qui merito terra dr̄. q2 tantū terrena diligit. h Cōmoueant oēs. i. de infidelitate ad credulitatē. Et aliter in admiratione creatoris creature ipsius cōmote sunt.

i h Q̄m ipse dixit ideo ip̄m cuncta timeant quia ab ipso facta sunt creata.

k ¶ Dn̄s dissipauit consilia gentium. quādo eas ī idoloꝝ cultura nō dimisit diutius pmanere. h Reprobat cogitatiōes saduceoꝝ ⁊ phariseoꝝ vł reliquaꝝ potestatū genera. Cōsilia principū anne ⁊ caiphe. quorū oīm consiliū sp in malo fuit. qđ dn̄s resurgendo destruxit.

l h Consilium dn̄i fuit vt resurgēt a mortuis sicut ⁊ fecit.

¶ Uel: Cousiliū aūt dn̄i intelligam⁹ incarnatiōis archanum. qđ ad consulendū humano generi cōstat esse cōcessuz. hoc nulla etate dissoluitur. sed manet in eternū.

m ¶ Cogitatiōes cordis eius: significant predestinationē. in qua cuncta reposita sunt que permanēt ineternū. Eterna igit sanctorū predestinatio: cogitatōnes cordis eius dicunt. m ¶ Ipsa vtiq3 gens beata est. a qua dominus colit. qui eā protegit ac gubernat. Populus christianus hereditas christi est. quia euz auctor suus possidet. quem predicationibus sanctis ⁊ preciosso sanguine acquisiuit.

n ¶ De celo respexit dominus quando donauit adventum proprij filij. Uidit significat gratiam misericordis. Filios hoīm. h Id est peccatoꝝ absoluit. quia nūq̄ respectus eius sine misericordia fuit.

¶ Nota x̄o q2 dum deus dicit in scripturis respicere peccata: punit: cū x̄o hominez absoluit.

o ¶ De preparato habitaculo. id ē de futuro domini corpore. quod preparatū in p̄destinatōne fuerat: respexit super omēs. id est disposuit. vt piclitanti mundo (quē disposuerat facere) subueniret.

p ¶ Finxit corda q̄bus intelligentie sue dona largit⁹ est. Singillatim. i. diuisim vel distinctim. corda eoꝝ. scz sanctoꝝ sub domini timore viuētiū. Intelligit. quādo actib⁹ bonoꝝ: premia digna restituit. Omia opa. i. cogitatiōes. dicta vel facta.

q ¶ Regem dicit hominē continentē. q̄ q̄uis rogat corpus suū miseratiōe diuina: a vicijs tamen carnalibus saluus fieri non potest dum de sua virtute presumpserit. eundez etiam gigantem vult intelligi. qui virtutuz magnitudine roboratus cōtra immanitatē dyaboli dimicat fortiter. Et licz sic fortiter cōfligat si tamē subleuatus fuerit vicio superbie saluus esse non poterit. Gigas x̄o interpretat terrigena. Et iuste virtus humana a deo deseritur. q2 datū bonū: nō largitori deo sed p̄prijs viribus applicat.

r ¶ Equū ponit pro felicitate hūana
q̄ hoīes sic portat. ⁊ accipit sicut equus
fallax. Ille eñi dū appetit campos: solet
i[n]cautos fallere in se p̄sumētes. iō dicit
fallax equus. s ¶ Ergo oculi dñi sūt
sup timētes eū. q2 eos
ptegit: quo se timere
cognoscit. Qui sūt ei
timētes deū exponit. i.
sperātes in mīa eius.
t ¶ Eruit a morte
animas iustoꝝ: cū eas
tulit de potestate dya/
bolica. Alimentum di
ctum est. quasi mentis
nutrimentū. In fame
eñi positi sunt. q̄ se ce/
lestiū rerum desiderio
semper accendunt.
v ¶ Cū dicit aīa no
stra sustinet: patientiā
significat xp̄iani. hec
cōfirmat oēs virtutes
in hoīe. Adiutor est:
dū ad eū ipsius gratia
conamur accedē Pro
tector. dum resistimus
aduersario.
x R Letabimur cor
nostrū. i. aīa nr̄a de spe
future remuneratiōis
Nomē patris filius ē.
i quē sp sp[er]are debem⁹
y R Unusq̄sq; an/
teq̄ cātet istū versum
debet cogitare vt fide
liter dicat: quēadmo/
dū sperauimus in te.
ne alibi sua mens va/
cet. s[ed] firma spes sit vt
vere dicat. fiat ⁊c̄. vt q̄
nos p baptismū ablui
sti. spūssancti infusio/
ne ꝯfirmes. sicut ī acti
bus aplo[rum] cernim⁹ fa
ctum cum baptisati re
ceperūt spm̄ sanctum.

Oratio.

Asce dñe plebē tu
am in fame xp̄i. ⁊
eripe aīas nr̄as ð mor
te pcti. vt repleti mīa

r Fallax equus ad salutē. in
abundantia autē virtutis
s ÷ sue :· non saluabit. Ecce
oculi dñi sup metuētes eū.
÷ ⁊ in eis :· qui sperant sup
t mīa eius. Ut eruat a mor/
te animas eorū. et alat eos
v in fame. Anima nostra su/
stinet dñm. quoniā adiutor
x ⁊ ptector noster est. Quia
in eo letabitur cor nr̄m. ⁊ in
noīe sancto ei⁹ sperauimus
y Fiat mīa tua dñe sup nos.
quēadmoduz sperauimus
in te.

Psalmus dauid cū muta
uit vultum suuz corā abime
lech et dimisit eum et abijt.
¶ Uox pphete benedicē
tis dcum. ⁊ admonētis mā
suetos. vt cuz ipo in ei⁹ lau
de pseuerēt. et vt a delicijs
se abstineant. iustosq̄ dicit
in sua iusticia liberandos.
impios xp̄o perituros.

Psalmus. xxxiij.

a Benedicā dominuz in
omi tpe. semp laus ei⁹
b in ore meo. In dño lauda/
bitur anima mea. audiant
c mansueti ⁊ letentur. Ma/
gnificate dominuz mecum
et exaltemus nomen eius
d in idipsum. Exquisiui do/

tu a aggregari iustoꝝ gaudijs impertien
te te mereamur. Per dominū.
¶ Cum saul persequeret dauid fugit
ad achis regē. ibiq; duz esset inuidia. eū
occidere volebāt. ille xp̄o de industria mu
tauit vltum. ita vt sali
uis ora cōpleret. vt fu
ribundus estimaret ⁊
illesus relinqueretur.
Et cum fugit ille istuz
psalmum cantauit.

a R Cū se dicit de
um bñdicere omni tē
pore: docet nos nec
in aduersis succūbere
nec in psperis extolli
¶ Semp est laus dī
in ore homis: qn̄ talia
vel cogitat aut loqui
tur: vt nulla redargu/
tione culpet. laus ve
ro a lauro dicta est. q̄
solebat coronare vi/
ctores.
b ¶ Tunc eniz glo
rificatur fidelis seru⁹
quādo laudabilē do/
minū habere cogno/
scit. Audiāt māsueti.
R Id est sancti.
¶ Qui charitate p̄
cipua. omniū rerū ha
bere temperantiā con
sueuerant.

c ¶ Uocat ecclesis
fratres. hortatur po/
pulos obedientes. vt
nomē dñi gloriosa so
cietate magnificēt. ne
inter officia sanctita/
tis detestabilis inui/
dia misceatur. Exalte
mus nomē eius in id
ipsuz. In idipm̄ signi
ficat compositos cho
ros. quādo psalmodi
am domini: alterna si
bi successione rn̄dent.
d ¶ Exquisiui dñm
nō longo spacio terra

minũ ⁊ exaudiuit me ⁊ ex oĩ
bus tribulatõib⁹ meis eripuit
e me. Accedite ad eũ ⁊ illumi
namini: ⁊ facies vr̃e nõ con
f fundent. Iste paup̱ clama
uit ⁊ dñs exaudiuit ÷ euȝ :·
⁊ de oĩbus tribulationibus
g eius saluauit eũ. Immittet
angelus dñi ĩ circuitu timẽ/
h tiuȝ eũ: ⁊ eripiet eos. Gusta
te ⁊ videte qm̃ suauis ÷ ẽ :·
dñs beatus vir q̃ sperat ĩ eo
i Timete dñm ÷ oẽs :· sancti
eius: qm̃ nõ est inopia timẽ
k tibus eũ. Diuites eguerũt
⁊ esurierũt: inq̃rẽtes aũt do
minũ nõ minuent omĩ bo/
l no ÷ Dyapsalma :· Venite fi
lij audite me. timorẽ dñi do
m cebo vos. Quis est hõ qui
vult vitã. diligit dies vide/
n re bonos. Prohibe linguã
tuã a malo ⁊ labia tua ne lo
o quãtur dolũ. Diuerte a ma-
lo ⁊ fac bonũ. inq̃re paceȝ ⁊

rum. sed in corde meo ⁊ exaudiuit me. q̃-
niã intellectus xp̃i vniuersa cõplectitur. id est vbiq̧ intelligit se quæri ⁊ exaudit. dicendo ex oĩbus liberauit me: nihil relictum est. qd̃ remãsisse suspiceris aduersum. A Qui ergo nõ audiũtur: nõ domi nũ querũt. Nõ eñ dixit. Exq̃siui aũt a dño sed dominũ.

e I Accedite ad eũ nõ ioco sed fide ⁊ ope ⁊ illũinamini. s. mente ⁊ intellectu. q̄ nisi crediderițis nõ nõ intelligetis. Et facies vr̃e nõ cõfundent in iudicio quo impij cõfundẽtur in cõdẽpnationeȝ

f I Iste paup̱ clamauit. i. xp̃s qui p̱ nobis paup̱ factus est in passione clamauit ad patrem. C Qñ clamauit. salutariter ẽ auditus. sed ⁊ ex omib⁹ mũdanis angustijs ẽ liberatus I Quãdo eum resuscitauit a mortuis. g I Haud dubiũ est timẽtes dominũ ab angelis custodiri. Ideo alia lr̃a hȝ Emittet angelum dñs C Angel⁹ eñ minister ẽ volũtatis diuĩe. quaproptẽ si vis angelum te fieri: fac qd̃ precipit. vt liberes periclitantẽ. Eripias innocentem. subuenias anxio ⁊c̃. que diuina iubet auctoritas h C Gustate. nõ ptinet ad palatum. sed ad aĩe suauissimũ sensum. I Qui p̱fecto aĩo deum timet ⁊ precepta custodit. ⁊ ita sentit xp̃m tũc intelligit quia suauis est. q̄ ipe ẽ panis viuus qui de celo descẽdit. Beatus dicitur qui in eum sperat. ⁊ nõ incertum diuitiarum. Et ideo beatus. quia illũ habet qui omĩa habet. hoc est deum.

i I Timete dominũ oĩbus sanctis imperat. ne accepta securitate decipiãtur C Solus ipe nihil indiget: qui timore dei ditatus est. Omẽ eñ bonum habet. quia deum timendo amat.

k C Tũc egent diuites. quãdo nõ habent rectam fidem. Esuriẽt: quãdo minime a domini corpore satiantur. diuites ventre. esurientes semper spiritu. Quid eñ habeant. qui dominũ nõ habent. Inquirentes dominũ non deficient vllo bono. quoniã spirituali desiderio p̱fruũtur. Nam cum diligimus dominuȝ. in ipso omĩa reperimus.

l C Vox paterna sonat ad illos qui prima rudimenta suscipiunt. vt veniant ad fidem christianam: duȝ dicit. docebo vos. admonet ne pauescam⁹. q̧ audiuimus timorẽ Non est eñ iste timor qui formidetur. sed q̄ diligatur. Timor humanus amaritudineȝ habet. iste dulcedinẽ.

m I Propheta h̄ interrogando loquitur. quis vitam eternam cupit videre? vt cuȝ sanctis iocũdetur in regno dei. quod si vis. fac quod sequit. ⁊ videbis. id est habebis vitam eternam. ⁊ dies bonos ⁊ eternos. n C Prohibe linguam tuam a malo colloquio. addidit labia. que lingue motum protinus consequũtur. Dolus autem est. quando fallimus audientem.

o H Diuerte a malo ⁊ fac bonum id est destrue vicia. et edifica virtutes. Inquire pacem.

C Null⁹ põt p̱uenire ad autorẽ pacis nisi hic diligentius p̱ pura op̱a inq̃rat.

p C Cū dicit. oculi dñi sup iustos: cōti nuā grām diuinitatis ostēdit. M Et au res eius. quia quicqd sancti rogāt de bo no exaudit deus. C Que eñi mora fi at ad audiēdū, cū in ip̄s habitet ip̄e de⁹ q̄ exaudit. q C Ne diceret pessimi: iustos attēdit. nos aūt nō re spicit. securi faciamus qr ab illo cōspici non meremur. ideo pnun ciat vultū dñi. i. intel lectū vel cōsideratōez esse sup malos. De ter ra vo dicit eos disper dere. id ē de futura pa tria. quā soli deo placi di possidebunt. Peri bit mēoria eorū. qr nō erit iniquorū inter iu stos vlla cōmēoratio. M Uel vultū hic furo rem intelligim⁹. q̄ mi nando irā: memoriam pctī ꝯ terra disperdit. r C Iustoꝝ clamas se ad deū dicit. ꝛ sp ꝑ fitetur auditos. marty res etiā (quos de sup plicijs tyrannoꝝ mini me liberauit. de⁹) sūt exauditi ꝛ liberati qñ ad celoꝝ regna ꝑducti oibus tribulatiōibus probant exuti. s M C Iuxta signi ficat nō loco ꝰ auxilio C Qui tribulato sūt corde. multi eñi tribu lātur: ꝰ nō corde. qui pctā nō deflēt. ꝰ mūda na eos dāna cōtristāt. Hu Humiles spiritu. id est mites. quos xp̄s saluabit celestia regna tribuendo. t C Multe reuera sūt tri bulationes iustorū. quia eos diabol⁹ va lidius insequitur. Sed in hoc ꝙ subdi tur. liberauit eos domin⁹ de oīb⁹ his. ostenditur potentia creatoris que libe rat iustum ab oīb⁹ tribulationibus. Hu Quia vo multe tribulatōes iustoꝝ.

ido qui tribulatōem nō patit iust⁹ nō est v C Ossa dixit: fideliū in virtutib⁹ fir mitatē. i. patientiā ꝛ mansuetudinē. que perire in sanctis nequeūt. ne cōteri a dia bolo. quia dño custode seruātur.

p ꝑsequere eā. Oculi dñi sup iustos: ꝛ aures eius in p̄ces
q eoꝝ. Uult⁹ ÷ aūt :· dñi sup faciētes mala: vt perdat de
r terra memoriā eoꝝ. Clama uerunt ÷ iusti :· ꝛ dñs exau diuit ÷ eos :· : ꝛ ex oibus tri bulationibus eoꝝ liberauit
s eos. Iuxta est dñs his q̄ tri bulato sunt corde: ꝛ hūiles
t spiritu saluabit. Multe tri bulationes iustoꝝ: ꝛ de om nibus his liberauit eos do
v min⁹. Custodit ÷ dñs :· om nia ossa eoꝝ vnū ex his nō
x cōteretur. Mors peccatoꝝ pessima ꝛ qui oderunt iustū
y delinquent. Redimet dñs animas seruoꝝ suoꝝ: ꝛ non delinquent omnes qui spe rant in eo.

C ÷ Ipsi :· dauid. C Xp̄s de sua passione dicit ad pa trem petens se ab inimicoꝝ persecutione liberari.

Psalmus. xxxiiij.

a Iudica dñe nocentes me: expugna īpugnā

x C Reuera pessima mors pctōꝝ. quia eam eterna pena comitat. Pessima eñi dicta. q̄ si pessundata. s. penis eternis. Et q̄ oderant iustū. M Id ē xp̄m: sine cā delinquūt. id ē deū derelinquūt odiē do bonū. ꝛ ita ad mor tem eternā peccāt. vel iustū. i. vnūquēq; san ctuz. y M Redimet dñs scz sanguie p̄cio so. C Quia q̄ in ip̄o recte crediderit a pctō rum debita captiuita te redimitur. Aīas fre quēter scriptura diuia ponit ꝑ hoibus. Ad didit seruorū suoꝝ. id est nō iniqua libertate viuentiū C Et non delinquēt. s. tanq; pa stor bonus. M Ne q; hic neq; in futuro. C Qui sperāt in eū nō in ꝓprijs virib⁹ pre sumētes Oro.

Ageloꝝ ꝛ totius creature disposi tor deus; emitte ange lum tuū in circūitu no stro. cui⁹ ambitiōe mu niti. mereamur a pctō rum morte pessima li berari. Per.

C Dauid sicut dixi mus duas significati ones amplectitur. ma nu fortis ꝛ desiderabilis qd̄ vtrūq;: dño saluatori certū est cōuenire. a C Cla mat xp̄s ex hūana infirmitate vt dānētur nocētes. i. diabol⁹ cū ministr(is) malos. n. iu dicari dānare ē. q̄ ipugnat supare ꝯtēdit q̄ expugnāt: iā oino vict⁹ ē. imūdi spūs im pugnatores dicūt. qr lz sctōs vicere ne

queant ɔtendere: tñ cũ eis nõ desistunt.
b ℭ Arma. ab arcẽdo dicta sũt. qꝛ ꝑ ea hostes violẽtissimos arceam⁹. ꝑ arma. celestia adiutoria. ꝑ scutũ: diuia ꝓtectio designaṫ. Scutũ eñ dictũ ẽ: q̃si sculptũ. qꝛ ĩ ipõ antiq̃ facta sua signabãt. Sola x̃o volũtas dñi est: q̃ ꝓtegit periclitantem ⁊ expugnat aduersum.
c ℌ Framea. ħ intelligiṫ aĩa xp̃i vel cuiuslibet sctĩ: qꝛ ds̃ ꝑ aĩaȝ xp̃i fecit vindictã ɔ diabolũ. ⁊ ꝑ aĩaȝ cuiuslibet scti facit vindictã sicut ꝑ Petrꝫ fecit ananie ⁊ saphyre. Et concludẽ petit ecclesia vt cõcludat aduersarios suos. ne valeãt ad nocendũ exire. Dic anĩe mee. vt te ĩtelligat: qꝛ tu salus eius es.
d ℭ Cõfundi: ẽ facta sua erubescere ⁊ in melius cõmutare. Nã lꝫ ɔfusi dicanṫ. q̃ conuincuntur ad penam. tñ vt hic ad ɔuersionẽ intelligeres ɔfusionẽ petitã addidit reuereanṫ. i. emendati diligant: quẽ ꝑsequendũ esse putauerant. Querentes dominũ. in mala m ptem dicit. qui. s. sic querũt vt eã a corpore segregare festinent.
e ℭ Auerti autẽ retrorsum: nõ dz̃ nisi illis qui corrigendi iudicanṫ. Ut Petro redi retro me sathanas. Qui cogitant sine de iudeis seu de hereticis siue paganis dixit. mala eñ omnes cogitant qui ꝑter catholicam fidem aliqua praua intẽtione docere festinant.
f ℞ Puluis. leues ⁊ ĩfructuosi homines dicti sunt. qꝛ sicut puluis a vẽto: sic pctõres a snĩa diuina in die iudicij ꝓijciũtur. Angelus dñi. i. spũs malus non natura ꝫ sua inuentione coartat eos. i. in q̃tum potest ꝑsequiṫ eos. i. q̃tum sibi permittiṫ. hꝫ eñ dyabolus voluntatẽ nocẽdi. ꝫ nõ hꝫ ptãtem faciẽdi.
g ℭ Via. i. opa tenebrosa illˀ fiãt. vt horreant mala facere. Lubrica. vt in eisdẽ stare diutius non possint. ⁊ si decreuerint plus immorari x̃tus dñi ꝑsequaṫ eos: ita vt in scéleribus suis lõgi⁹ herere nõ sinat. q̃ ad interitũ festinãt.

b tes me. Apꝑhende arma et
scutũ: ⁊ exurge in adiutori-
c um mihi. Effunde frameaȝ
⁊ cõclude aduersus eos q̃ ꝑ
sequunṫ me: dic aĩe mee sa/
d lus tua ego sum. Cõfundã-
tur ⁊ reuereãtur. querentes
e aĩam meã. Auertanṫ retror
sum ⁊ cõfundãtur cogitan/
f tes mihi mala. Fiant tanq̃
puluis añ faciẽ venti. ÷ ⁊ :·
angel⁹ dñi coartãs ÷ eos :·.
g Fiat via illorũ tenebre ⁊ lu
bricũ: ⁊ angel⁹ dñi ꝑsequẽs
h eos. Qm̃ gratis absconde-
rũt mihi interitũ laquei sui
superuacue exprobrauerũt
i aĩam meã. Ueniat illi laq̃-
us quem ignorat: et captio
quã abscõdit apꝑhẽdat eũ
* et :· in laqueũ cadat ÷ in
k ip̃m :·. Aĩa aũt mea exulta-
bit in dño: ⁊ delectabiṫ suꝑ
l salutari suo. Oĩa ossa mea
dicẽt: dñe. quis similis tui.
m Eripiens inopem de ma-

h ℭ Abscõderẽt mihi gratis. i. sine causa scȝ iudei vt illi putabãt. q̃ eñ diuinitatis eius potentiã nõ credebant. illi putabãt se abscõdisse interitum. Bñdictũ ẽ interitũ laquei sui. qꝛ ille laq̃us nõ moriẽtis erat dñi: ꝫ peccantis interitus. Supuacue. i. false. exꝓbrauerũt qñ xp̃o dicta sua veracia q̃si aliqd̃ crimẽ imputabãt.
℞ ⁊ inutiliṫ egerũt. qꝛ exprobratio ista nullã habuit vtilitatem.
i ℞ Excidium illud minaṫ ꝓpheta qd̃ aduenit iudeis in tempibus vespasiani. Et captio. quã occultauerẽt apꝑhẽdit eos. i. mors repẽtina: quã dño nostro moliebantur occulte.
k ℭ Prima q̃ppe sancte aĩe beatitudo est: exultare in dño Delectabiṫ suꝑ salutare eius.
℞ Salutaris noster christus est. quia in eo delectabitur ecclesia
l ℭ Ossa: fortitudinẽ aĩ ⁊ ɔstãtiã mẽtis significant q̃ merito ossib⁹ cõpanṫ. qꝛ sicut illa corpus. ita ⁊ hec sctãs volũtates corroborant. ℭ Quis negatiuũ est siĺis tui. ℞ id est nullus quis põt siĺis esse deo. m ℭ Eripuit christus. pene to-

tū genus hūanuȝ de illa ptāte dyaboli q̄ tūc p mundū regnabat. hō em̄ erat iops qꝛ mortal' egenus. qꝛ in labore ⁊ sudore panē q̄siuit. Paup. qꝛ de sapīa ⁊ purita te delect⁹ a diripiētib⁹ īmūdis spiritib⁹ solā tenuē ⁊ vmbrati/ lē ratiūculam posside bat.

cebat em̄ in illis dn̄o. q̄si eos docebat nō derelinquere. Lugēs ⁊ ɔtristatus ⁊ hu/ miliatus xp̄s erat qꝛ in cūct' iudeis (q̄s vt fratres ⁊ p̄ximos dilexit) fideȝ inueni re non potuit.

n Nūc cōmēorat xp̄s de ꝓpria passione Cōtra eū ei testes subi to ipetu ɔsurgebāt re uera iniq̄. qꝛ erāt ꝯ eq̄ tatē locuturi Addidit ignorabā. i. ipi narra/ bāt illa q̄ me dixisse oī bus modis nesciebā.

o Retribuebant mihi mala p bonis. qꝛ cū xp̄s vitā credētib⁹ ɔtulerit. illi mortē ecō tra reddere maluerūt. Sterilitas aīe fuit q̄si magister bonus in ip/ sis fructū fidei reperi/ re nō potuit.

p Ego duȝ mihi molesti essent iudei. i. dū iudei essent mole/ sti p ɔtumelias ⁊ insi/ dias xp̄o: induit se ci/ licio. R id est. diui nitas carne. ⁊ de pctō dānauit pctm̄. In duit xp̄o se carne diui/ nitas. i. occultauit car nis velamē se tenebro sis mentibus.

q Ieiuniū dictū est em̄ quasi medium. qd̄ a bsti nētes diutius

nu fortiorum eius. egenum ⁊ pauperē a diripientibus
n eū. Surgentes testes iniq̄. que ignorabā interrogabāt
o me. Retribuebāt mihi ma/ la p bonis: sterilitateȝ anie
p mee. Ego autē cū mihi mo lesti eēnt. induebar cilicio.
q Humiliabā in ieiunio ani/ mā meā: ⁊ oratio mea in si/
r nu meo conuertet. Quasi proximū quasi fratrē nostꝝ sic cōplacebā: quasi lugens ⁊ contristatus sic humilia/
s bar. Et aduersum me leta/ ti sunt ⁊ conuenerunt: con/ gregata sunt sup me flagel/
t la ⁊ ignoraui. Dissipati sūt nec cōpuncti: tēptauerunt me subsannauerūt me sub/ sannatione: frenduerūt sup
v me dētibus suis. Dn̄e quā/ do respicies: restitue animā meā a malignitate eoruȝ: a leonibus vnicā meam.

s R Letati sunt in dei. q̄si xp̄m comp̄hen derūt. Conuenerunt vt eū crucifigerēt non vt crederēt. Congregata sunt flagella vt pyla/ tus dixit emendatum eum. i. flagellatum di mittam. Et ignoraui. id est nō habui ɔscien tiam peccati ꝓpter qd̄ flagellari vel crucifigi debuerim.

t R Dissipati sunt a vinculo charitatis. nec cōpuncti. vt age/ rent penitentiam. Tē ptauerunt multis mo dis iudei xp̄m. Sub/ sannauerunt dicentes Aue rex iudeoꝝ. Frē duerūt clamantes cru cifigatur. per motus corporis ostendit mo tus anime.

R Strident se/ ui homines dentibus quando ratione vin/ cuntur. Nam cum eis pro veritate verba de fecerint. impatienter dentibus fremunt. su asq̧ voluntates taci/ ta interminatione de/ nunciant.

ad inediam vsq̧ pducat. Ieiunauit xp̄s in mōte. xl. diebus. Et orō mea. i. dū fun debat a dn̄o in cruce ⁊ eam miseri iudei minime suscipe mererent. remeabat in si num eius. i. in secretum pectoris: vnde fuerat egressa.

r Mutatus ē hic casus noīuȝ. p ab latiuis em̄ sunt accī positi. Dicit em̄ q̄si de p̄ximo. quasi de fratre nostro. ita mi/ hi complacebā. i. de eoꝝ ɔiunctōe gaude bam. qui me hostiliter inseq̄bant. Cōpla

v Quando re/ spicies. pro consuetudine infirmitatis humane. dicitur cui morosum videtur quodcunq̧ futurum est. que mox vt cu/ pit: festinat aliquid īpleri. Restitue qua/ si ereptam animam redde. A malignita/ te. quia iniuste pbatur occisus. A leoni/ bus. R id est. a psecutoribus. vnicam aīaȝ suā dicit. que vnica est sine peccato. vel vnica. qꝛ de xgine natus vnicus est. i. solū vnus de virgine est natus. vel vnicā ecclesiam suam.

x ¶ Duas esse diximus confessiones. vnā laudis. alterā pnīe. s; hoc ad laudez ptinet. Magna xbo ecclīa est pplˀus xp̄ianus recta fide firmus. In populo graui. Ir qꝛ nō est leuis ad peccādū. ideo firmus ī fide. A Sic palea leuis vēto tollitur. granum manet. qꝛ graue. talis est bonus xp̄ianus qꝛ granū est.

y ¶ Nō supgaudeant mihi. i. nō insultēt heretici qñ aliquos de nūero fideliū pdit sancta ecclesia. q̄ heretici sp aduersant xp̄o ꝛ ecclesie. Qui oderūt me gratis. hoc ē inaniter quibꝰ nihil nocui.

¶ Annuūt oculis. Annuit oculis qñ hō tacite ꝛ dolose vult aliqd declare. Ir Sic fecerūt iudei. qꝛ nihil boni in ope ostenderūt. A pronūciabāt vultu qd corde nō gestabant. z Ir ¶ Pacifice loquebātur dicētes. Mgr̄ scimꝰ. qꝛ verax es. ¶ Et ī iracūdia. vt illd. opoꝛtet vnū p oibus mori. q̄si inuidētes toti populo terre. pōt eñ aliqs dolū loqui. cū nō cogitat occidere. vt si qs pecuniā primo conat auferre. ppterea addidit in iracūdia terre. vt dolus eoꝝ exitialis fuisse declaret. a ¶ Dilatauerūt os suū postulātes aperta voce. crucifige Euge. acsi dicerent sibi in cruce bene videmus de te qd desiderauimus efficere. vt pdicatoꝛ plebis. in cruce cum latronibꝰ penderes Ir vel euge. euge. i. bene bene vidimus nūc ꝙ virtutes quas prius fecisti nihil erant. qꝛ teipm in cruce iuuare nō potes. ¶ Euge. vox irrisoꝛia et insultoꝛia est. acsi dicerent: iam viderunt oculi nostri facta ꝛ mirabilia tua. cur nō descendis de cruce. s; iam videmus ꝙ nō potes b ¶ Vidisti. hoc est pbasti. ꝙ crudelis extitit mihi populꝰ. Ne sileas. ne differas dare sententiā. qd vtiq; tacēdo nō potest fieri. s; loquendo.

x Confitebor tibi in ecclesia magna. ī populo graui lau-
y dabo te. Nō supergaudeāt mihi qui aduersantur mihi inique. q̄ oderūt me gratis
z ꝛ annuunt oculis. Quoniā mihi quidē pacifice loquebantur. ꝛ in iracūdia * terre: loquētes dolos cogita-
a bāt. Et dilatauerūt sup me os suū: dixerunt euge euge
b viderūt oculi nostri. Vidisti dn̄e ne sileas: dn̄e ne di-
c scedas a me Exurge ꝛ intēde iudiciū meū deus meus ꝛ dn̄s meus in causam meā
d Judica me s̄m iusticiā tuā dn̄e deus meus: ꝛ non sup-
e gaudeāt mihi. Non dicant in coꝛdibus suis euge euge aīe nostre: ne dicāt deuoꝛa-
f bimus eū. Erubescant ꝛ reuereantur simul: qui gratulantur malis meis.

c Ir Exurge dn̄e. id est discerne inter me ꝛ iudeos. Intēde iudiciū meū qualiter iudicātes condēnauerunt me moꝛti. Deus deus in cām meaz ¶ Ista est causa sua. s. vt qui dare venerat salutem hūano generi. ab insanis pbaretur occidi. Intende iudicium. A id est quō in laboribus ꝛ doloꝛibꝰ cruciatus sum. s; qꝛ ꝛ ista mali paciūtur. addit intende in cām meā pro qua patioꝛ pena eñ similis ē sceleratis ꝛ bonis. s; non cām. Martyrē itaq; nō facit pena s; causa d ¶ Petit se iudicari xp̄s s̄m iusticiā. i. s̄m miscdiaz q̄ pctā nō fecit. vt nobis osideret depcationis exēplum. At nō supergaudeāt. i. nō dicerēt iudei. potuimꝰ fecimus egimꝰ qd voluimus. e ¶ Nō dicāt euge. euge. i. bene bn̄. ista xba sūt letāticum scelerata mente.

Ir Nec dicāt deuoꝛauimꝰ eū. i. pe patefiat vltra os eoꝝ ad me deuoꝛandum. id est me similem illis deputandum. Deuoꝛat eñ hō qd in os mittit. ita pctōꝛes nitūtur iustos in suas nequicias traijcere vt eis siles fiāt. ꝛ vnū cū eis coꝛpus. f Ir Erubescāt. i. iudei psecutoꝛes ꝛ heretici qui gratulabātur: qñ me persequebantur. hoc est. non solum persequentes me erubescant. s; illis cōsentiētes q̄ gratulāt ꝛc. sic erubescāt vt ppꝛios actꝰ spōte dānēt. vt sic ꝯuertāt. ꝛ qꝛ potest aliqs

erubescere ꝛ reuerentiam nō hīe, addidit. reuereātur simul. vt cōuersionis eorū in/dicia declararet. Reuerētia est eīn: dñi ti/mor cum amore permixtus.
g ID Induātur confusione. i. confusi/one eterna. Vñ dicit. Discedite a me male/dicti: vt qui me ꝙ̄si ho/minē iudicauerūt. vi/deant vt deū iudicātē
h ID Exultēt. i. sancti qui volūt dei iusticiaꝫ implere. ipi exultent ꝛ letētur de remunera/tione vite eterne. Di/cant semp scꝫ sancti vt dñs p̄r mḡnificet. ipe est pax nr̄a ℭ Qz āt dixit serui eius. ad hu/militatis formā respi/cit. ꝙ in assumpta car/ne: ſm humilitatē ser/uus pr̄is dicit. Qui ꝫ volūt pacē xp̄o Illi. s. qui a vicijs redduntur alieni.
i ID Lingua mea. sancti sūt. illi me ditabūtur mādata dei Tota die: toto tp̄e scꝫ laudare deuꝫ certent. ℭ qz sp̄ deū laudant. qui ī oīm volūtate sua diuina iussa ꝯsiderāt.
Protectio Oro. saluſcꝫ anime nr̄e operi nos galea spei ꝛ scuto inexpugnabilis munimēti. vt a te ī cau sis nr̄e necessitatis ad iuti. mereamur cum te diligentibus: leti ticia ꝛ exultatōe ꝑfundi. Per.

g Induātur cōfusioneꝛ reuerētia qz maligna loquūt̃ su
h ꝑ me. Exultētꝛ letent̃ ꝙ vo lūnt iusticiā meā. ꝛ dicāt sp̄ magnificet̃ dñs ꝙ volūt pa
i cē serui ei⁹. Et lingua mea meditabit̃ iusticiā tuā. tota die laudē tuā. In finē ser mo dñi psal. dd. ℭ Pro pheta ꝯtēptores legis vehe menter accusat. ꝛ sub laude dñi collata beatoꝝ dona de scribit. Psalmus. xxxv.
a Dixit iniust⁹ vt nō deli ꝙt in semetipō nō est ti
b mor dei ante oclos ei⁹ Qm̄ dolose egit in cōspectu ei⁹. vt inueniat̃ iniq̄tas ei⁹ ad
c odiū. Uerba oris ei⁹ iniqui tas ꝛ dol⁹. noluit intellige/
d re vt bene ageret. Iniquita tē meditat⁹ est in cubili suo astitit omni vie non bone. maliciā ÷ autē :· non odiuit

A Uel iniustus quilibet dixit. id est de liberauit nō in publico. sed semetipo: ibi proposuit. vbi homo nō videt. ꝛ licet de/us videat. hoc non curat. quia non est ti mor dei ante oculos eius. homīes timet ne publice profiteatur iniquitatem. deum ve ro nō timet. ꝛ ideo in corde (vbi deus videt homo non videt) deli berauit vt delinquat. id est peccet.
b ℭ Dolose egit in conspectu dei. id est in semetipo. quia non est timor ꝛc̄.
B Diabolus videli cet ꝛ iudei dolose ege runt in conspectu dei. Uel ad iudam prodi/torem pertinet. quorū iniquitas ad odiuꝫ in uenta est.
A Similiter omniū maloꝝ inuenitur ini/quitas ad odiuꝫ. quia odit deus iniquitateꝫ dum eam perpetuo pu nit.
c ℭ Uerba eorum sunt iniquitates ꝛ do lus. iniquitas pertinet ad blasphemiā. dolus ad proximum decipiē dum. Noluit intellige re: illos significat. qui ex aliqua parte igniculum sapientie percepe rūt ꝛ a vero intellectū declinantes: suo vicio ꝑuersis erroribus se polluerūt. d ℭ Iniquitatē medi tatus est. scꝫ hereticus. ꝛ errorem longa meditatione tractauit. libros faciendo ꝑ uersos. B in cubili. in corde secreto: vbi anim⁹ bonū vel malum meditatur. Astitit oīn vie nō bone. ideo ad nullum fructū iusticie ꝑuenire potuit. Maliciam nō odiuit: ꝫ dilexit.
A quod est sūma malicia. Qui eīn pe/nitus nō pōt carere malicia: debat saltez mente odisse.

ℭ Nam ꝛ in finem dñm significat. ꝛ ser mo dñi de ipo dicitur. qui formā serui ac/cipiens factus est obediēs vsꝙ ad mor/tem. Psalmus vero ꝛ dauid frequētj ex positione iam noti sunt.
a ID Dixit iniustus. i. decreuit peccare se debere ℭ Et ita idō cogitat vt sibiipi licentiā tribuat peccandi. Non est timor dei. i. nō putat curare deum. vt hoīes de/beant eum formidare.

e ℟ Dñe in celo.i.in sctĩs ãgelis.ꝙ in celo firmati fuerũt.ꝛ nõ ceciderũt. Aũr. celo.i.eccl'ia. A Uel ꝗlibet sctõ.ẽ misericordia dei causa ꝙ celũ ẽ. ꝛ nõ ẽ inius stus sic ille de ꝗ dictũ est. Et veritas tua

tutibus impleant. ¶ Torrentem dicimus esse fluuium velocem: cui bñ comparat sapiẽtia xp̃i. quia ꝛ subita est ꝛ ita rapida. vt ad fidem quem vult sine vlla tarditate detrahat.

e Dñe ĩ celo misericordia tua ꝛ veritas tua vsq₃ ad nubes
f Justicia tua sicut montes dei: iudicia tua abissus mul
g ta. Homines ꝛ iumenta saluabis dñe: queãdmodũ mlˀ tiplicasti misericordiã tuam
h deus. Filij autẽ hominũ: in tegmine alarũ tuarũ sperabunt.
i Inebriabunt in vbertate domus tue. et torrente voluptatis tue potabis.
k Quoniã apud te est fons vite: ꝛ in lũine tuo videbimꝰ
l lumen. Pretende misericordiã tuã scientibus te. ꝛ iusticiaz tuam ÷ his :- qui recto
m sunt corde. Non veniat mihi pes superbie: et manus peccatoris non moueat me
n Ibi ceciderũt qui operant iniquitatẽ: expulsi sunt nec potuerunt stare.

vsq₃ ad nubes ¶ id est xp̃s in apl'is ꝛ in ꝓphetis hĩtat. ꝗ doctrina euãgelica irrigant corda arentia. vt fructũ dẽt fidei: ꝗ steriles fuerant ariditate pctĩ. Xp̃us enĩ veritas est apostoli nubes.
f ¶ Btõs apl'os mõtibus compauit: ꝗ capaces dñi iusticie deuotis sensibus extiterũt. Abyssus hic ĩ bonũ posuit. Est enĩ profunditas aquarum abyssus: quam nec metiri. nec intrinsecus ex toto videre valeamꝰ. sic diuinã iusticiã nec mẽte cõplecti. nec ratõne aliꝗ diffinire possumꝰ
g ℟ Hoĩes ꝛ iumẽta saluabit dñs.i. rõales ꝛ irrõnales: personas regit ꝛ saluat.
¶ Malos ꝛ irrõnabiles. salutẽ temporalez sicut iumentis: bonos ꝛ rõnales: temporalẽ ꝛ eternã tribuẽdo saluat deus. Uel bonos malosq₃ saluas. cuz ꝓ omnibus xp̃m pati volueris.

k ℟ Qm̃ apud te ẽ fons vite.i. tu es. ꝛ aput te est origo omnium bonorum. Fõs vite. doctrina dei que anime vita est. Lumẽ patris xp̃s est. in quo videbimus lumẽ.i. spũs sancti illuminationẽ.
l ¶ Pretẽde dixit.i. longe lateq₃ diffunde tuã misericordiam. vt possint sciẽtes te ĩ isto seculo firmius ãbulare. Rogat his iusticiã id est. iustã vitã pmanentẽ. vel p̃cepta sua vt ea viuẽdo teneant. ꝗ recto sunt corde.i. ꝗ hic recta mente p̃stãte dño viuere meruerũt. hoc ẽ. qui cor suum in oĩbus. ad voluntatez dei dirigũt.
m ¶ Orat. vt gressu mẽtis a iusto tramite nõ recedat. ne in supbia erectus cadat pes autẽ ꝓ affectu mentis est positus. Manꝰ xp̃o peccatoris est operatio male suadentis. ꝗ̃ tunc nos a firmitate fi

℟ Tunc multiplicata est misericordia domini. cum nos ꝓprio cruore redemit: ab initio quippe ꝓfusa fuit mĩa tua. s₃ tũc multiplicata. h ¶ Filij autez hoĩuz sunt ꝗ nõ sunt iumẽta. s₃ rõnalr̃ viuunt. qui graz baptismatis ꝯsecuti. in nouã ꝓgeniem renascunt. ℟ ¶ Ale xp̃o dñi sunt p̃cepta noui ꝛ veteris testamenti. ¶ in quarum ꝓtectõe omĩs iustus sperare cognoscit: dũ eis obedire ondit.
i ℟ Inebriabunt.i. ip̃i filij dei a piguedine grã spũssctĩ. vt hẽant intellectũ dogmatũ eccl'iasticorum. vt oblitr̃ flagitijs xp̃-

dei mouet. cum iniqua persuasione nos sollicitat. Ideo vero timeo pedem superbie. quia ibi ꝛc̃.
n ¶ Ibi. vbi superius dixit. in pede.s. superbie: ꝛ nequitia praue suasionis ceciderũt. ac si diceret. in ꝓfundã foueam corruerũt. demões qui adhuc opant iniquitatẽ male suadendo in hoĩbus. ꝛ ad superbiam semp inducentes. ℟ Expulsi sunt.i. a regno dei. ¶ Nec potuerũt stare. q2 non eis licebat domini iussa differre. sed statim illic precipitant. vbi parata est eis flamma penalis.
A Ibi q₃ adã cecidit ꝛ expulsus ẽ a pa

radiso: q̄ dr̄ etiā adhuc op̄ari iniq̄tatem dū in pctō suo oēs nascimur. Nec dyabolus nec adā potuerūt stare vi sua. Orō.

Larifica nos celesti mīa fons et origo luminis sempiterni. vt vbertate domus tue repleti oēz iniq̄tatē et dolū cū p̄cacitate ferocis sup̄bie renuamus. Per.

R. Psalmus iste: p̄sonā iusti glorificat. iniusti notat. mores instruit. bonitate dei docet. p̄rauitate auellit.

a R. Multas hʒ emulatio interp̄tatiōes tñ hic docet. noli p̄ticeps esse malignis. neq̄ ad zelum. q̄r zelus ira ē. neq̄ ad inuidiā. inuidia eñ liuor est. Neq̄ zelaueris. i. imiteris eos. q̄ faciūt iniquitatē q̄ p̄ iniq̄s fraudes: diuitias ꝯgregāt honoresq̄ req̄rūt

b ℭ Fenū pulcra ē res dū floret. s; cū aruerit mutato p̄tinus colore marcescit Sic sūt impij. q̄ q̄si florida leticia relucētes p̄maturo fine siccant. Olera āt ab olla dicta sūt: vbi collecta decoquūtur. Ostēsuz ē eñ hic cito ip̄ios cadere. p̄ similitudinē feni et olerum.

c ℭ Admonet h̄ p̄pheta vt speremus in dñm. h̄ est introitus fidei. h̄ initiū salutis.

ℭ M. Fac bonitatē id est. adiple mādata.

R. Inhabita terrā. h̄ est dominare carni. non caro tibi.

ℭ Et pasceris. ad saturitatem p̄tinet. et ad suauitatem p̄hennez. In diuitijs. i. in ꝯtemplatiōe dñi xp̄i. R. A. Uel in scripturis sctīs. d ℭ Delectare cum dicit in domino. suauem vult esse tibi ei⁹ recordatiōez. vt ames quē times. Dabit tibi petitiōez cordis nō carnis. Petitio cordis est. fides charitas. intellectus dei et op̄atio bonoꝝ actuū. e ℭ Uelū qȯ dā est densitas pctōꝝ. vñ via. i. vita nr̄a. tenebroso amictu circūuestita est. hāc reuelamus. qñ delicta nr̄a p̄mptissime ꝯfitemur.

÷ Psalmus: · dauid.

ℭ Uox ecclesie manētis nō imitandos malignātes: et de penis maloꝝ ac p̄mijs beatorum.

Psalmus. xxxvi.

a Noli emulari in mali/
gnantibus: neq̄ zela=
ueris facientes iniquitatē.
b Quoniā tanq̄ fenum velo
citer arescent: et quemad=
modum olera herberum ci
c to decident. Spera in do/
mino et fac bonitatem et in
habita terram: et pasceris
d in diuicijs eius. Delecta/
re in domino: et dabit tibi
e petitiones cordis tui. Re/
uela domino viam tuam et
spera in eum: et ipse faciet.
f Et educet quasi lumen iu=
sticiam tuam: et iudiciū tu/
um tanq̄ meridiem: subdi=
tus esto domino et ora euz.
g Noli emulari in eo qui pro
speratur in via sua: in hoīe
h faciente iniusticias. Desine
ab ira: et derelinque furo=
rem: noli emulari vt mali/

R. Spera in eum. vt possit dimittere delinquēti. Et ip̄e faciet id qȯ sequit̄.

f ℭ Educere eñ. est aliquid d̄ tenebris ad lumē p̄ferre. hoc ē. de caligine huius seculi. ad illam claritatem futuri iudicij perducere vbi omnia palam fiāt et tunc iusticia nr̄a. humanis aspectibus apparebit

R. Et iudiciuz tuū q̄ ea q̄ bona sunt elegisti. tanq̄ meridiem. in pleno splēdore gratie sue reuelabit corā āgelis suis. Subdit⁹ esto dño. nō pctō. et ora eū p̄ delictis tuis.

g R. Noli emulari in eo. i. nō te terreat ip̄ij felicitas breuis.

ℭ In hoīe faciente iniusticias. i. neq̄cias scʒ cui actus turpis ē et negocia feculenta.

h ℭ Ira est eñ. q̄ celeri motu aīuz succēdit. furor q̄ diutius p̄seuerat. Ergo vtraq̄ nos iubet deserere. p̄ q̄ ad culpā possumus p̄uenire. Noli emulari vt maligneris.

R. Ne ip̄e nequā efficiarl. p̄uocādo alios ad neq̄ciā. ℭ Nequiciā d̄o veteres definierūt. voluntariam esse maliciam in quā nō casu incidimus. sed delectatione versamur. Nequā eñ dictus est nequaq̄ id est. nullo temp̄e aptus.

i ¶ Exterminari ē foras terminos ꝓijci id ē. ab illa dei ciuitate fraudari. Qui vo ꝯ sustinet dn̄m ipi hereditate possidebūt terrā viuētiū: qm̄ despiciūt ipioꝝ felicitatē. dn̄i iudiciū expectātes ⁊ patienṫ interī aduersa sustinētes.

n Ly. Non qꝛ dn̄s aliquē irrideat. ſ qꝛ ipi digni sunt vt irrideanṫ in vindicta. Qm̄ ꝓspicit. ħ est. dn̄s scit qn̄ veniet dies vltōis ⁊ ꝑditōis eius.

o ¶ Gladi⁹ pctōris. ē ql̄ibet dol⁹ alteri⁹ desiderās lesionē. quē educit ille. q̄ praua suasione desiderat decipe aīas inocētes. Arcū āt tēdere. ē ope fraudulēto expectare tp̄s. qn̄ possint simplices inocētesq; decipe. A Gladi⁹. aptā ꝑsecutōez. Arcus vo occultā īdicat: q̄ em̄ gladio pugnat. comin⁹. q̄ vo arcu. emin⁹ pugt.

k ¶ Pusillū em̄ a pugno dr̄. ⁊ exiguum aliq̄d puulūq; significat. qd̄ ꝯctis digitis manu possit includi. Et hic significat tp̄us qd̄ restat vsq; in diem iudicij. qd̄ cōpatiōe pteritoꝝ dieꝝ. oīno paruissimū est. Et nō erit pctōr. nō qꝛ ipe q̄ peccauerit nō erit. ſ peccare iā desinit. Locuꝫ eius. istū mūdū significat. qui pctōrib⁹ tantuꝫ demulcet. ꝓrieq; ipis amicus est.

Ly. Vel locus ei⁹ delectatio pcti

l ¶ Māsuetos aūt appellam⁹ manu ꝯsuetos. i. patientes ⁊ mites. Ly. Quos nullus turbo furoris exagitat. ¶ Ipi possidebūt futurā hierl'm. ⁊ in ea pmāebūt in seculū scl'i. In multitudine pacis pax futuri scl'i ē. vbi nihil aduersuꝫ. nihil pōt esse ꝯtrū.

m ¶ Obseruabit pctōr iustū. qn̄ illū viderit sceleratus bōis moribus insudare.

i gneris. Quoniā qui malignātur exterminabuntur: sustinentes autem dominū ipsi hereditabunt terram.
k ÷ Et :· adhuc pusillū ⁊ non erit peccato: et queres locum eias et non inuenies.
l Mansueti autem hereditabunt terram: et delectabuntur in multitudine pacis.
m Obseruabit peccator iustū et stridebit super eum dentibus suis.
n Dominus ÷ autem :· irridebit eum: ÷ quoniā :· prospicit q̄ veniet dies eius.
o Gladium euaginauerunt peccatores: intēderunt arcum suum.
p Ut decipiant pauperē et inopem. vt trucident rectos corde.
q Gladius eorū intret in corda ipsorum. ⁊ arcus eorum
r confringatur. Melius est modicum iusto. super diuitias peccatorum multas.

p Ly. Ut decipiant pauperē. non diuitem mūdi. ſ pauperē xp̄i. ¶ Addidit. rectos corde. hoc de martyribus pōt intelligi q̄ recti sunt corde. ſ carne trucidanṫ. Paup dr̄. qui sibi nō sufficit. Inops q̄ nec opeꝫ hꝫ ab alio siue alienā.

q ¶ Gladius em̄ dr̄ qui fit ad hostium clades. Ly. Et significat vindictā in aīas ipoꝝ. ¶ Et arcus ipsoꝝ. i. occulta malicia ꝯ pios ꝯfringiṫ. quia nō erit fidelib⁹. in aīe pte nocitura

A Se em̄ mali ꝑus in corde ⁊ aīa ledunt. q̄ȝ iustū in corpe ⁊ rebus exteriorib⁹. In corde em̄ iustū ledere nō pn̄t. Qꝛ si in rebus lesus iustus fuerit. dicit Melius. ⁊c̄.

Ly. Quia p opa sanctoꝝ. ipi crucianṫ ⁊ torquenṫ in pn̄ti vita. Stridebit malicie ⁊ inuidie dētibus. quibus eum nitiṫ deuorare. p motum em̄ istum corpis. ostēdit motum anime. A ¶ Obseruabit igiṫ quasi de occultis insidijs vt euꝫ alliciat. Ideo vero occultis insidijs obseruat. quia dum videt iustum. credit se ab eo accusari. conatur igitur iustum ei similem facere. Quod si non potest. stridebit dentibus ⁊c̄.

r ¶ Modicum. hic sentiatur humilitas. in qua dum se animus noster custodit. mundi preciosa transcendit. Diuitie peccatoꝝ. sunt ꝯgregatōes criminū. An estimemus q̄ȝtum sit melius illud modicum iusti percipere. ⁊ molem tantoꝝ scelerum non habere. ⁊ vere multo melius. quoniam brachia. ⁊c̄.

s ❡ Brachia pctoꝝ. ꝑuersas actões significat q̄ ꝯterent̃.i.assidua tritura minuū tur. M Uel fortitudo illoꝝ ꝯteret̃ in vi dicta. ne innocẽtib⁹ noceāt. Iustos autē ꝯfirmat dñs in fide. M A Brachia potentiā ꝛ fortitudinem pctoꝝ significat.

A Confirmat iustos dñs: ꝑ spē in aduersis ꝛ exēpla. ꝛ maxie crucis. Crux em̄ finita est in pēa. ſ māet in glīa. Uocl em̄ suppliciоꝝ trāsijt ad frōtes impa toꝝ. Qui tm̄ honorez dedit peīs suis. q̄d faciet fidelibus suis.

t ❡ Dñs aūt nouit dies īmaculatoꝝ.i. vias q̄ eas ꝯdidit. quas hūana ignorātia non pōt intueri. Hereditas est celestis hierl'm eterna pace ditissima. que ineternū erit. q̄m sine fine ꝑstat.

v 1. ❡ Maluz tp̄s significat diem iudicij ❡ q̄n oīs caro sollicita. actuū suoꝝ retributionē cōpensationēq̄ formidat. in isto tēpe nō ꝯfundent̃ imaculati. Dies famis. tēpus huius mūdi significat q̄n btī esuriūt iusticiā. ꝛ saturabunt̃ ꝑ scpturas sctās ꝛ exēpla dñica. Pctōres ꝑibūt.i. in illa iudicatiōe dānādi sunt. A Uel tp̄s malū. dicit tp̄s tribulatōis h̄. in q̄ boni spe saturāt̃ future pacl. pctōres vo h̄ saturati. ꝑibūt et̃na fame cruciādi.

x 1. Inimici vo dñi.i. impij. vt honorificati fuerint in potestate terrena. ꝛ exaltati in vanam gloriā. mox aduentente morte. omīs gloria eoꝝ tanq̄ fumus aut nebula tabescet.

y 1. ❡ Mutuabit̃ pctōr: q̄n dei bñficia diuersa suscipit. ꝛ non soluet. hoc est. nō dignas gratias agit deo. Iustus aūt miseret̃ q̄uis h̄ pauca suscipiat ꝓmptus

s Quoniā brachia peccatoꝝ
cōterentur: confirmat autē
t iustos dñs Nouit dñs diēs
immaculatoꝝ: ꝛ hereditas
v eoꝝ ineternū erit. Non con
fundentur tempore malo. ꝛ
in diebus famis saturabun
tur. quia pctōres peribunt
x Inimici vo dñi mox hono/
rificati fuerint ꝛ exaltati de
ficientes quēadmodū fum⁹
y deficient. Mutuabit̃ pecca
tor et non soluet. iustus aūt
z miseretur et tribuet. Quia
benedicētes ei hereditabūt
terrā maledicentes autē ei
a disperibunt Apud dominū
gressus homis dirigentur.
b et viā eius volet. Cū cecide
rit non collidetur. quia dñs
c supponit manū suam. Iuni
or fui etenim senui. et nō vi
di iustuz derelictum. nec se-
men eius querens panem

tñ ad elemosynas faciēdas inuenit̃
z. ❡ Nam qui benedicunt dominū. id est. qui in omnibus gratias referunt. ꝛ eius mandata custodiunt. terram illā viuentium accipiunt possidendam. Maledicentes.i. blasphemi vel dei legibus inobedientes ab illa patria submouent̃

a 1. Apud dñm gressus.i. sensus vni⁹cui⁹q̄ hominis a domino dirigent̃. Et viā eius scz dei volet. vt ad se veniat qui est via: veritas: ꝛ vita. Gressus dicit opera ꝛ affectus quos dirigit deus. A Et ꝑ hoc q̄ dirigit̃ vult iustus viā dei q̄uis dura sit. Uia vo terre nō ē dura. ſ plena latronibus. Uia āt dñi tuta. quāuis dura vel viaz iusti hoīs ds volet. in qua Cū ceciderit. ꝛc̄.

b 1. Cuz ceciderit. ꝓpter infirmitatē carnis. q2 septies in die cadit iustus ꝛ resurgit nō collidet̃. quia dñs agenti penitentiā statim miseret̃. Sic Dauid ꝛ Petrus. cognitū delictū purgauerūt lachrymis. ꝛ a dño cōfirmati sunt

c A ❡ Iunior fui vox ecclesie. quando initia legis naturalis in ip̄o ꝓthoplasto primena suscepit. Senuit q̄n ad honorabilem ꝑuenit etatem. cum nouissimis tempibus suscipere meruit dñm saluatorē. 1. A ❡ Semen. opera hominis diximus esse. que seminat ꝛ metet. 1. ❡ Ergo opera iusti non querunt panez. hoc est. verbū dei quia vbo dei satiatus ē. ꝛ quo intus reuera viuit ꝛ pascit̃. A Loquit̃ em̄ hic ecclesia quasi vnus hō. 1. Uel dauid loquit̃ qui ꝑuulus fuit in malicia. senex in virtutibus.

d ¶ Omni tpe miseret a dño.ꝛ cõmo/dat.ꝗ alijs ministrat doctrinã suã.Et se/men ei⁹.opa que gessit.vel doctrina quã docuit a dño bñdicetur.

e ¶ Declina a malo.i.a malo ope.ꝛ fac bonũ qđ pcepit deus.

Inhabita i vnitate fi/dei. ¶ Seculuȝ vo secli sigt eternũ regnũ quod nulla successiõe mutabit f ¶ Quia dñs amat iudiciuȝ scȝ iustũ.quo iustos impi osqꝫ discernit.Et non derelinquet sctõs ꝗ in eum tota spe ꝯfidunt. qui cõseruabũtur ine/ternũ.hoc ẽ in ppetua vita. g. ¶ Iniusti punientur in vindicta. Peribit semẽ.hoc est opa eoꝝ cũ ipis puniẽ tur in tormẽtis.ꝛ va/nitas ꝛ delectatio i pec catis quesita euanet.

h ¶ Iusti aũt possi debũt terrã viuẽtium. Et inhabitabũt illam. que ẽ sine fine.de qua fugit dolor ꝛ gemitus i ¶ Os iusti medi tabit sapiam.i.xpm. ¶ per os em̃ cogita tiones debem⁹ hic ac cipere.qꝛ sicut cor me ditabit sapiam.ita lin gua loquet p cũcta iu sticiã ꝛ iudiciũ. ¶ H aũt fiet cũ oĩa mẽsura te ꝛ nõ frauduleñter ne qꝫ cũ ira.ẞ iusto iudi/cio ꝗ de dõ sentit enar rat.qđ erit i patria be atoꝝ k ¶ Lex dei eius.ẞ em̃ ꝓnomen: graȝ indicat dñi salua toris Nã cũ sit oĩm deus ipi⁹ tñ ꝓprie di citur quẽ liberare dignat⁹ est. In corde ipsius.vniuersũ beati sensuȝ tali bono si gnat completũ esse scȝ in eo qꝫ cor conso/nat lingue.vt lex dei nõ solum in ore:sed etiam sit in corde ꝛ omi sensu.Hui⁹ gres

d Tota die miseretur ꝛ cõmo dat:ꝛ semẽ illi⁹ in benedicti
e one erit. Declina a malo et fac bonũ. et inhabita in se/
f culũ ÷ seculi:·. Quia domi nus amat iudiciũ.ꝛ non de relinquet sanctos suos.ine=
g ternũ cõseruabuntur.÷ In iusti punientur :·: et semen
h impioꝝ peribit. Iusti autẽ hereditabunt terrã:÷ꝛ:·in habitabunt in seculũ÷secu
i li:·super eã. Os iusti medi tabitur sapientiã: ꝛ lingua
k eius loquetur iudiciũ. Lex dei ei⁹ in corde ipsius ÷ꝛ:· non supplãtabunt gressus
l eius. Considerat peccator iustũ.et querit mortificare
m eum. Dñs÷autẽ:·non de relinquet eũ in manus eius nec damnabit eũ cum iudi=
n cabitur illi. Expecta domi nũ ꝛ custodi viã eius: ꝛ ex/ altabit te÷ vt:· hereditate capias terram. cũ perierint
o peccatores videbis. Vidi impium superexaltatuȝ. et eleuatũ sicut cedros libani

sus supplãtare nullus ꝑualebit.Supplã tare em̃ dicimus plantis foueas ꝑtende re.ne possit incidens firmũ repire vestigi um.hoc nullaten⁹ constat esse faciendũ. vbi secura ꝛ eterna sunt oĩa.qꝛ ¶ ver bũ dei in corde custo/dit a laqueis.bon⁹ cu stos.xpus in corde.

l ¶ Considerat pctõr iustũ.intuebat em̃ po pul⁹ iudeoꝝ: iustũ fili um dei ꝛ stridebat i eũ ꝛ ꝗsiuit pdere eũ.quia grauis erat doctrina eius ad audiẽdũ eis. ꝛ ipe etiã ad videndũ Sic ꝛ nũc inimic⁹ con siderat vnũquẽqꝫ no/strũ vt pdat.ẞ si vigi/lãter resistat euenit qđ sequit. m ¶ Sicut nõ derelĩqt iustũ dñs ĩ manib⁹ iudeoꝝ.i.ĩ po testate eoꝝ.ita quẽli/bet iustũ nõ derelinqt in ptãte pctõꝝ ꝑm ani mã vt ante noceant.i. vt malis in malo con/sentiat. Nec dãnabit eũ. ¶ .i.iustũ cũ iu dicat impiũ.ẞ discreti one meritoꝝ.iustuȝ su scipiet.ipiũ debita pe/na torquebit.

n ¶ Expecta dñm.i. patiẽter age.siuẽ in ꝓ speris seu in aduersis ¶ ꝗ vias dñi custo/dis.ẞ est sacratissima precepta. ¶ Et exaltabit te vt hereditate capias ter ram.illã btitudinis.ĩ qua iusti exaltabũtur. ¶ Tũc iusti videbũt peccatores perire.qñ/do cõspecta fuerit penalis aduersitas.ꝛ illis pereũtibus.se in sũma beatitudine videbũt collocatos. o ¶ Vidisse im/pium se dicit.i.creuisse.non ad honorem sed potius ad ruinam. Et ne putares eũ tñ supra humiles erectuȝ.addidit.ꝛ ele

natū sicut cedros libani:cui⁹ pfectus in honore ꝛ diuitijs ꝛ ptāte. ideo tm̄ extollitur. vt eius irremediabilis ruina monstret. I. Hoc de diabolo phas est intelligi. ne:nō ꝛ iuda. Et si de iuda exponit sequens Ꝟsiculus sic exponitur.

p H Et trāsiui. dicat hoc apostolic⁹ cetus. Trāsiui tpe passionis Jesu ꝛ illo resurgente nō erat iudas. qꝛ abijt ꝛ laqueo se suspendit Quesiui ꝛ nō est inuētus. i. ipius impij loc⁹ aplicus. q tanta velocitate deficiebat. Sꝫ dū de iuda exponit p cedros. apl'i intelligūtur. ꝛ qñ de diabolo. p cedros angeli signantur. Dū vero de diuitibus impijs vel potētibus expōit (q relicto deo in diuitijs mundi cōfiduut. qui quālibet floreāt. quālibet. extollātur ꝛ eleuētur. nō inuenietur cū ab h̄ mundo migrauerint) tūc p cedros. mali intelligūtur in hoc mōo eleuati. Sicut em̄ cedr⁹ super excelsos mōtes apparet exaltata. ꝛ ipulsu ventoꝝ sepe dilabitur:ita ꝛ impi⁹. Locus impij impietas est.

q H Custodi innocentiā. si nullū noceas ꝛ cū nullo litigiosus eris. videbis xp̄m q equitas intelligit sicut via ꝛ veritas et vita. C Relicte sunt homini pacifico. qñ spes eius dñi remūeratōne pagitur. i. impletur qd̄ sperauit. Reliquie igit sunt que post mortē relinquūtur. A Relinqt vero iustus post mortē memoriā iusticie sue bonaꝫ. ꝛ deus sibi relinqt premia eterna. C Pacificus vero dicit. q inter discordantes pacē facit. r C Justi aūt ꝛc. Nam sicut iusti. post hāc vitaꝫ gratulātur, ita iniusti finita ista luce peribūt. Relicte vt dictū est significāt memoriā iustoꝝ. quā in h̄ mūdo post obitū derelinquūt. h̄ mereri impij nullaten⁹ pñt. qm̄ supueniēte interitu. falsa laus ꝛ fragilis vita dissoluit. A Relicte qꝫ eorū id ē terrena interibūt oīa. s H Sal⁹ aūt a dño venit. qꝛ ipe est salus nr̄a. C Tēp⁹ qdē tribulatiōis ē duplex. nā hic tribulatio tpalis est. s in iudicio extremo ē eterna:illa igit mala ē qꝛ eterna. que in die iudicij impijs venit. In h̄ ergo tpe tribulatiōis. protector ē xp̄s. qꝛ ex ipa eripit iustos t C Et adiuuabit eos. i. fideles famulos in h̄ mōo adiuuat qñ ꝯria collucta tione fatigant liberat dū fidem illoꝝ nō sinit praua suasione puerti Eruet vtiqꝫ dū in mōi istius ꝯrietate puat illesos. Qm̄ sperauerūt i eū. i. speꝫ suā in dñi pietate posuerūt. Oro

Beatitudo oīm nō incerta iustoꝝ deus (q sctōs tuos non derelinqs i fame nec i stadio tribulationū superari pmittis) precamur. vt ea nos munias dextera. quam illis ne corruāt. velociter porrigis ppatā. Per.

C Dicēdo in ꝯmeōratiōe. hoc titul⁹ ille pronūciat. vt qꝛ peccatū effugere nō valeam⁹. certe ipm delictum in ꝯmeōratione sp h̄re debeamus. vt nos a futuris culpis deo adiuuāte tēperemus. I. Sabbatū requies interpretatur. i. quādo requiescet eccl'ia in paradiso. quē perdidit adam.

a H Totus iste psalmus ex psona penitentis est. s ꝛ ad christum referri pōt. sicut ꝛ sexagesimusoctau⁹. Furor. vīdicta irrōnabilis cū fellis amaritudie. Ira v̄o tm̄ ꝯmotio anie. Jō iste penitēs q se pec

p Et transiui et ecce nō erat: quesiui eū ꝛ non est inuent⁹
q ÷locus ei⁹:⁘ Custodi innocentiā ꝛ vide equitatē quoniā sunt reliquie homini pa
r cifico. Justi autē disperibūt simul: reliquie impioꝝ inte
s ribunt. Salus autē iustoꝝ a dño:ꝛ ptector eoꝝ in tpe
t tribulatiōis. Et adiuuabit eos dñs÷ꝛ liberabit eos:⁘ et eruet eos a peccatoribus ÷ꝛ sanabit eos:qꝛ sperauerunt in eo. C Ps̄ dauid. in cōmemoratione÷de sabbato. C Vox penitētis misericordiā benigni iudicis depcantis. qui se corpe fauciatū ꝛ aīo:amicorū exprobratio ne dicit esse cōfusum

Psalmus. xxxvij.

a Domine ne in furore tuo arguas me:neqꝫ in ira tua corripias me.
b Quoniam sagitte tue infi-

catorē scit. nō in ira s̄ ꝑ miaz. nec in furo re. s̄ ꝑ patiaz se argui postulat.
b R Sagitte. Vba doctrīe sūt. q̄ vt iacu lū vberāt cor penitētꝰ. vt agat pniaz. Cō firmasti ꝛc̄. vt tāq; bon⁹ mgr̄. vberib⁹ ca stigatū redderes emē datū.

Per lūbos volūtatē corpis desi gnat ti tillātē. i. carnis appetitū. h R Afflict⁹ sū ꝛ hūiliat⁹ ad pniaz nimis rugiebā pe tēs remissionē cū luctu. Aliō ē gemi⁹ cor porꝰ. aliō cordis. Gemit⁹ corpis ꝓpt̄ res trenas. Gemit⁹ cordis ꝓpt̄ sua pctā ꝛ alioꝝ.

c R Nō ē sani tas a facie ire in carne mea. i. vidi faciem ire tue. ꝛ nō ipaz irā. h̄ ē. itellexi ꝑ scp̄turas scās q̄ta miabarꝰ petōrib⁹ ꝛ extimui. petēs ne ipa ira suꝑ me descēderet Nō ē pax ossib⁹ meis. i. nullā q̄etē idulsi. vꝰ ossib⁹ vꝰ mēbris meis añq; penitēdo mētem purgarē. d C Iniq̄ tates nr̄e eleuāt se suꝑ caput nr̄m. q̄si āpli⁹ cu mulāt q̄ rō q̄ ē caput mētis sufferre valeat. quā si iniq̄tas opp̄sse rit. illa ꝓtin⁹ victa suc cūbit. R Sic on⁹ g̃ ue. q: n̄ ē leue on⁹ pcti s̄ oib⁹ dz eē g̃ue. q: oi bus g̃ue iudicij on⁹ i ponit. e R Cōpu trescunt mihi ꝛ fetēt vulnera pctōꝝ q̄usq; ī pctis iaceo. ꝛ nūc desi derāter q̄ro medicū ꝑ pniaz. C Cicatrix ē dicta. q̄ō in se vulnus celatum oñdat signifi cās occulta pctā.
R Que ꝯtigit hoīez ꝓpt̄ suā insipientiam celare.
f R Miser fact⁹ sū vsq; dū ꝯfitēdo purga rer. q: sine ꝯfusione ꝛ mesticia. nō dimittūt̄ pctā. Cōtristatus. i. in dignū me existimās. vel ad celū ocl'os le uare. sed pectus meū ꝑcutiens aiebā. ds ꝓpicius esto mihi peccatori.
g R Illusiōib⁹ illꝰ ꝯfitet̄ se penitēs esse repletū atq; infirmatū. q̄b⁹ dyabol⁹ hūa nū gen⁹ q̄tidie allicit ꝛ suadet vt delinq̄t

re sunt mihi: et confirmasti
c super me manū tuā. Non
est sanitas in carne mea a
facie ire tue. nō est pax ossi
bus meis a facie pctōꝝ me
d orū. Quoniā iniquitates
mee supergresse sunt caput
meū. sicut onus graue gra
e uate sunt super me. Putru
erunt ꝛ corrupte sunt cica
trices mee. a facie insipien
f tie mee. Miser factus sum
et curuatus sum vsq; in fi
nem tota die contristatus
g ingrediebar. Quoniā lū
bi mei impleti sunt illusio
nibus. et non est sanitas in
h carne mea. Afflictus sum et
hūiliatus sū nimis. rugie
bam a gemitu cordis mei.
i * Dñe: ante te omē desi
deriū meū. ꝛ gemitus meus
k a te nō est abscōditus. Cor
meū cōturbatū est. dereliq̄t
me virt⁹ mea. ꝛ lumē oculo
rū meoꝝ ꝛ ipm nō ē mecū.
l Amici mei et ꝓximi mei ad
uersū me appropinquaue
runt ꝛ steterunt.

C Rugire aūt ꝓprie beluaꝝ ē. leonum scz. A Vꝰ afflict⁹ sū ꝛ hūi liat⁹ nimijs miserijs ꝛ calamitatib⁹ ꝓpt̄ pec catum. ideo rugio.
i C Tale fuit deside riū ei⁹ vt añ deū eē me reret̄. dñs em̄ q̄cq̄d n̄ aspnat̄. āplectit̄. ille em̄ gemit⁹ n̄ abscōdit̄ a dō q̄ pi⁹ ē. ꝛ ꝑ aīe li beratōe ꝑsoluit̄. dict⁹ est āt gemit⁹ q̄si gemi nat⁹ luct⁹ q: fit ꝑ exp̄ mēdo magno dolore.
k C Nūc venit ad g̃ uissimos dolores ani mi decursis corporeis erūnis. Iō ꝯturbatū esse suū cor dic̄. q: vir tus euz deseruit. dic̄ q̄ dereliq̄t me vt⁹ mea.
A Quā habui ante pctm̄. Cur vo vt⁹ me dereliq̄t. q: ꝛ lumē ꝛc̄ Lumē oculoꝝ suoꝝ n̄ esse secum narrat
M Quia p⁹posito vi tatꝰ lumie ī tenebras deciderat pctōꝝ.
l A Hacten⁹ ꝯfessus ē q̄ patit̄ a se int⁹. nūc dic̄ q̄ forꝰ patit̄ ab his inter q̄s hitat.
C Amici sunt extra nei sāguie. s̄ charitate ꝯiuncti. Amic⁹ em̄ di ct⁹ q̄si animi equ⁹. i. si milis. Proximi sunt autē qui nobis pa rentela sociant̄. M Pōt amicus ꝛ ꝓxi mus de discipulis accipi. qui in passione xp̄i territi in tantum a domino recesse runt: vt ipe Petrus negaret. Exponant alij deīceps d̄ penitēte, ego ab illo passu

vsq ad finē. video dñz meū ibz xp̄m a iu
deis circūdari. m R. Stēterūt delōge
discipuli xp̄i. de qb9 euāgelista ait. Sta-
bāt noti eius a lōge. s vi faciebāt iudei.
C Uel dyabol9 cū mīstrl. q c̄pto eū vide
bāt in dei amore p̄siste
re tāto ei mortē aīe ni
tebant inferre.
n R. Mltos qdē do
los meditati sūt cū in
terrogarēt si dep̄hēsa
mlier lapidari debuis
set. z si lz dare cēsū ce
sari z filia facerēt. sed
tūc apte dolū infert cū
falsos testes adducūt
Locuti sūt vana. i be-
elzebub eijcit demōia
o R. Sp qli surd9 su
stulit xp̄s exprobratio
nē iudeoꝝ. z tāq̄ mu-
tus dicēte pylato. mi-
hi nō rn̄des. C Ni
hil pōt eē forti9. nihil
egregi9 quā audire no
xia: z nō rn̄dere cōtra.
p R. Si tacuit xp̄s
accusatus a iudeis qsi
nō hr̄et. qd p se rn̄de-
re deberet exēplū tri-
buens hoī. vt flagella
p dō. patiēter portare
debeat. iō nō redargu
it se iniuste icrepates.
q C Ideo petitōez
suā exaudiēdaz dic. qz
se ī deū sperasse cōfidit
tal' sctōꝝ volūtas. tale
fixa mēte cōsiliū. vt nō
emolimēto aliq pn̄tis
tp̄is. s tm̄ dilectōe dei
capiant.
r H Insultarēt inimi
ci xp̄o gaudētes. si in
passiōe hūiliatus non
surrexissz. Pedes di-
cunt cōmoueri. i. apl̄i
de fide ad infidelitatē
cōmoti. Magna locu-
ti sunt iudei dicentes. Si filius dei es:
descende de cruce.
s H Paratus ē xp̄s ad flagella sustinē

m Et qui iuxta me erant alon
ge steterūt: z vim faciebant
qui querebāt animā meam
n Et q inquirebant mala mi
hi locuti sunt vanitates: et
dolos tota die meditaban
o tur. Ego aūt tanq̄ surdus
non audiebam: et sicut mu-
tus non aperiens os suum.
p Et factus sum sicut homo
non audiens. et nō habens
in ore suo redargutiones.
q Quoniā in te domine spe-
raui. tu exaudies me domi-
r ne deus meus. Quia dixi
nequādo supgaudeāt ÷ mi
hi:· inimici mei. et dū com-
mouent pedes mei sup me
s magna locuti sunt. Quo-
niā ego in flagella paratus
et dolor meus in conspectu
t meo semper. Quoniam ini
quitatem meam annuncia-
bo. ÷ et:· cogitabo pro pec-
v cato meo. Inimici autē mei
viuent z confirmati sunt su
per me: et multiplicati sunt
x qui oderūt me inique. Qui
retribuūt mala p bonis de
trahebāt mihi qm̄ sequebar
y bonitatē. Nō derelinqs me

da crucem. lanceam. fel. acetum. vt p hāc
mortem suo sancto sanguine. pereuntem
ppl'm liberaret. Et dolor meus. quasi do
lere xp̄m dictū est. donec eijceret suā vi-
ctoriam in iudicium cō iudeos.
t R. Qm̄ iniqtatem
meā ānūciabo. i. sicut
maledictōi xp̄s subia-
cuit. vt nos a maledi-
cto erueret. ita z pctō-
rē se pfitet. q pctā nr̄a
portaret. Et cogitabo
Cogitabat ei vt clemē
ti cogitatu hūani ge-
neris derelicta (q sibi
cōputauit) in semetip
so purgaret.
v R. Uiuēt inimici
eius. qz nō sunt statiz
diuīa vltione puniti.
Cōfirmati sūt in legis
lr̄a. ī q spiritalit nūcia
tū nō intellexerūt
C Uel cōfirmati sunt
in malicia. Mltiplica
ti sūt āplitudie seminis
q oderūt xp̄m inique.
R. Et certe nō rōna-
bilit: s iniq oderūt q
ī hac lr̄a semē suū ceu
astra celi multiplicari
credebāt.
x R. Retriebuebant
mala p bois. qz afferē
tē dulcedinē vite eēne
aceto potauert z felle
detrahebāt mihi dicē
tes alios saluos fecit
ip̄z nō pōt. qm̄ seqbar
bonitatē vt iplēs volū
tatem pr̄is p vita ppli
susciperē mortē.
y R. Nō derelīqs me
inqt xp̄us cū penetra-
uero pfunda inferni.
C Ut petit h peniteñ
vt cōuersus nō relinqt
a dō itez peccare. nec
etiā a me discedas. qz
necesse est abn̄te rectissima via: sp errare.
z R. Intende ergo dic in adiutoriū. qz
graues sūt pugne carnis. tu intēde in ad

sutoriū meū. ꝛ esto nobis salus in tēpo-
re tribulatōis ¶ Ecce regl'a penitētis
īpleta ē. q̄ grā dei se saluatū exultat. orō
Mitte salutare tuū in infirmitatib⁹
nr̄is vulnerꝝ cicatricūq̄ mortalium
potētissime medicator
vt oēm gemitū dolorē
q̄ nostrꝝ corā te deplo
rātes: valeamus euin
cere insultatōnes ad-
uersantiū viciorꝝ. P.
¶ In finē q̄d signi-
ficet: iam notū est Idi
thū hebreuz nomē est
qđ latine dr̄ trāsilitor.
signās eū q̄ mūdi isti⁹
varicata vicia; sua pu
ritate trāscendit. Can
ticū vero hūane vocis
diuina laus: letātis ē.
qñq̄ ꝛ dolētis. nunc̄
vero penitētis.
a ¶ Dixi. hoc ē apō
me. in corde meo deli-
beraui. custodiā vias
nō dicit a criminib⁹ q:
tam sctūs erat ꝫ. a sup
fluis v̄bis q̄ caro pōt
vitare vl' continēs. fa
cilius em̄ culpa tacen
do refugit: quā loquē
do. H Vias v̄o dic̄
actiones ꝛ verba.
b ¶ Dicit os esse
ostium lingue. ꝛ bn̄ il-
la clausa saluabitur si
eius ianua custoditur
Dum cōsistit peccator
H id ē diabolus. q̄ in
stigator est eorꝝ: q̄ san
ctis insidiātur.
A Silui v̄o a bonis
annūciādis: ꝓpter ca-
lūniatores v̄borꝝ meo
rū. c H Obmutui.
ne cū litigātib⁹ mecū
litigarē. ¶ Hūilia
tū aūt significat humi ꝓstratum contra
eorū improperia siluisse. Siluit a bonis.
quia malorꝝ mos est. q̄uis bona audiant
nullaten⁹ acquiescāt. Dolor eius reno-
uatus est. id est dolor pietatis. q̄ bona ta

cuit malis auditorib⁹ A Dolor em̄ q̄
fuit in loquēdo a quo quieuit silēdo. re-
nouatus est ex silentio quo negauit con-
seruis cibaria vite ꝛ verbum dei.
d ¶ Cōcaluit dixit cor meū. i. ab om̄i
parte succēsum est.
I V recordatiōe de
lictorꝝ ꝓriorꝝ ¶ In
tra me in hoīe interio
re. vbi rō tacite loqui-
tur. Et in meditatione
mea. I Quid me-
ditaris. Istud inq̄ q̄li
ter illum ignē reperi-
re possim. i. sanctispūs
qui pctā cōsumit ꝛ il-
lumiat mētē A Ut
quia vidi ex om̄i par-
te picula. ꝛ loq̄ndo ta
cenda. ꝛ tacēdo loq̄n-
da. cepit cor meū inq̄
tum esset calore ferue
diuino. e ¶ Pro-
clamauit ꝓpheta cōsci
entie ligua: veraci do
mino. q̄ siluerat prius
dolosis inimicis: pe-
tit ꝙ meditatōe eterno
rū accensus. vt finē su
um nouerit. i. saluato
rem. Ipe em̄ noster fi
nis est. ad quē puenis
se: vita est. I Non
em̄ istius vite finem q̄
rit sibi notū fieri ꝓphe
ta sed illuz. in q̄ destru
cta morte xp̄o iūgatur
f ¶ Deinde deside
rat ꝓpheta scire nūerū
dierū. i. vt euidēti⁹ ap
pareret. si xp̄i cōspectū
corporeis oculis me-
ret aspicere. Addidit
vt sciā: a quid desit mi
chi. Reuera deesse sibi
iudicabat ad vitam: si
eius nō meruisset vide
re p̄ntiam. I Or sūt nō de suis dieb⁹
hec loquat' sequētia docēt. g H Scdm
veterem hoīem: vsq̄ nūc fuerūt dies mē
surabiles. hoc ē sub iugo pcti. Nūc nouo
desiderio, vnū eternū imēsurabilē diē appe

dn̄e. deus me⁹ ne discesseris
ʒ a me. Intēde in adiutoriuz
meum. dn̄e de⁹ salutis mee.
In finem pro idithun.
canticum dauid.
¶ Vox iusti contra inimi
cos vtiliter tacētis. ꝛ peten
tis cognoscere vite sue finē
si forte incarnatiōez domini
intueri possit. petētisq̄ sibi
noxia delicta dimitti.

Psalmus. xxxviii.

a Dixi custodi-
am vias meas vt nō
delinquā in lingua
b mea. Posui ori meo custo-
diā. cum consisteret pecca-
c tor aduersum me. Obmu-
tui et humiliatus sum et si-
lui a bonis. et dolor me⁹ re
d nouatus est. Concaluit cor
meū intra me. ꝛ in medita-
tione mea exardescet ignis
e Locut⁹ sum in lingua mea.
notum fac mihi dn̄e finē me
f um. Et numerꝝ dierū meorꝝ
q̄s est. vt sciā quid desit mi
g hi. Ecce mensurabiles po-

to. quē abrahā vidit ⁊ gauisus ē. in quo alibi hortamur letari. in quo deꝰ dñs illuxit nobis. ¶ Merito substātiā suā dicit nihil esse ante deuum. que adā peccante damnata est. cui nisi aliquid diuinitas cōtulerit de propria sbstātia nō habet qđ presumat. A Dicit vo ante te. i. in cōparatōe ad tuam sbstātiam vel ante cognitionem tuā. ⁊ in cognitione ⁊ illūinatione tua ante hoīes em̄ aliqđ videtur. ꝯ ante te. tāꝙ nihil in compatōe eternitatis. b ¶ Vanitas em̄ sicut sepe diximus mutabilitatem significat. quā om̄is hō preter xp̄m sustinet. q̄ hac carne vestitus est Intellige vero nō mutationē corpis. quam etiā xp̄s sustinuit. sed mentis instabilitatem

i ¶ Verūtamen in imagine ptransit hō. Jmago dei est illa cōditio quā hō suscepit. qñ dictū est. faciamus hoīem ad imaginē nostram. Et bñ dixit frustra cōturbat̄. qꝛ puritatem mētis perdūt. q̄ desiderijs tpalibus occupantur. hoc est em̄ cōturbari a puritate mentis in actibus seculi deduci: ⁊ h̄ frustra. quia sine vtilitate imo cum damno anime. k Ih Sepe em̄ plerisqꝫ thesaurisant ⁊ congregāt multa. que aut desidia filiorum perdit. aut fiscus occupat aut diripiunt alieni. Btūs aūt est iste q̄ ibi thesaurisat. vbi audire mereat̄. q̄diu fecisti vni ex minimis istis: mihi fecistis vbi fures nō furātur nec effodiūt.

l ¶ Et nūc que est expectatio mea. nōne dñs. pronūcians sibi esse expectatōez dñm xp̄m. nec in caducis desiderijs aliā habere se p̄sumptionē. nisi illū solū. Sbstantia: in bonā partē dicit que ante chri

suisti dies meos. ⁊ substātia mea tanꝙ nihilū ante te.

b Verūtamē vniuersa vanitas oīs hō viuēs. Dyapsalma.

i Verūtamē in imagine ptransit hō. sed ⁊ frustra

k conturbat̄. Thesaurisat. et ignorat cui congregabit ea

l Et nūc q̄ est expectatio mea nōne dñs. ⁊ sbstantia mea

m apud te est. Ab oībus iniquitatibus meis erue me. opprobriuꝫ insipienti dedisti

n me. Obmutui ÷ et :· nō aperui os meuꝫ q̄niā tu fecisti. amoue a me plagas tuas.

o A fortitudine manꝰ tue ego defeci. in increpationibꝰ propter iniq̄tatē corripuisti ho

p minē. Et tabescere fecisti sicut araneā aīaꝫ eius. verūtū vane ÷ conturbatur :· oīs

stum esse memorat̄. vbi nihil est nisi perfectum. A ¶ Dici vero sbstantiam nō ab adam contractā. aut tēporaliuꝫ rerum. sed bone conscīētie possessionem. illa apud deum est. apud homines nō est quia apud eis nō videtur. Ih Petit se eruere ab iniq̄tatibꝰ preteritis p̄ntibus ⁊ futuris ¶ Sctūs. n. vir obprobriuꝫ erat stultꝭ qꝛ sibi dissimilē respuebant. Sola em̄ scelerati laudant. que vidētur habere cōmunia.

A Quia oīa que hic hoīes cupiūt dico vana. ⁊ ignorare auaros cui ꝯgregent ⁊ thesaurisant derideor ab eis ⁊ facis me obprobriū insipienti auaro. Etꝙ ꝙ me sic delirare dicēt tamē obmutui.

n ¶ Obmutui scꝫ i salubri silentio. qđ celestis largitas cōcessit Qm̄ tu fecisti. ip̄e vtiꝙ fecit. qui patientie dona dedit Plage sūt correptiones. quibus pro nostris pctīs verberamur. ip̄as desiderat sanctꝰ vir a se moueri. que culpis debebātur cōmissis.

o ¶ Fortis em̄ manꝰ grauiter flagellat. ⁊ necesse erat quēlibet illum deficere quē manus excelsa pcuteret.

Ih Jncūbente etiā manu vindicte. vtrūqꝫ delicti deficit. vt Paulus ait apl's. Cum infirmor tūc potens sum. Jncrepat̄ oīs hō propter iniq̄tatē quē perdere nō vult diuina maiestas.

p Ih Tabescit aīa. cum caro luxurijs ⁊ concupiscētijs refrenatur. Est em̄ tabescere obstupescere de anterioribꝰ delictꝭ Jlle vo q̄ ea agit. q̄ mundane vanitates sūt: telas texit aranee. h̄ est die noctuqꝫ i ope vano vacat ⁊ nō vtilia ꝯ dissolubilia ⁊ corruptibilia opat̄. ꝯ qꝛ Ph̄a aīaꝫ ten

araneā tabescere dicit. hoc ē intelligēdū vt ad tantā subtilitatē afflicti. ania vigilijs ⁊ obsecratiōib⁹ ꝑ abstinētiā decoqꝫ vt instar filioꝝ illoꝝ deducat̄. s. vt nihil crassum duꝝve pcti cōtineat. Qui ī vanitatibus viuit. vana est ei ⁊ nō vtilis hec mundana cōturbatio Sed ⁊ q̄ in deo viuit vana ē ei ⁊ ñ vtilis hec mūdana cōturbatio.
q ℭ Pri⁹ itaqꝫ orōnē dixit. post depreca-tionē. Oratio est oris ratio. quā proni referimus. vota nostra pandentes. Deprecatio ē frequēs ⁊ assidua supplicatō. que ab imo pectoris ꝓfert̄ archano Addidit lacrimas. q̄ violente sunt semꝑ in precibus ⁊ ad clementiā medicinalē adducūt animaꝫ miserātis.
r ℭ Ne sileas dixit id ē audiaꝫ te dicētem dimissa sunt tibi peccata. Incola xo dicit̄ q̄ terrā colit alienā ad tēpus. sicut oēs sancti ī isto seculo cōstituti.
R⁹ q⁊ ⁊ illi dū erāt in corpe ꝑegrinabātur a dño ℭ Omēs enim a diuina ciuitate nos peccatū fecit extraneos. ⁊ in ista regione tenuit captiuos. Omis etiā qui recipit̄ in eternam beatitudinē peregrinus dicit̄. quia incipit eē vbi nō erat. Peregrinns dicit̄ quasi ꝑgens lōgius. R⁹ Uel peregrinus dicit̄ hic viuens. quia etiā apud deū est in fide ⁊ in charitate. ℭ Addit omēs. ne quis ab hac cōditione putaret̄ exceptus.
s ℭ Merito ergo se refrigerari de securitate regni celestis petebat q̄ tāti desiderij calore flagrabat Addit p̄usꝗ̄ eā. i. anteꝗ̄ de ista luce discedaꝫ Amplius nō ero. s. in hoc mūdo, vel nō ero p⁹ morteꝫ

homo. Dyapsalma.
q Exaudi orationē meā dñe: et deprecationē meā: auribus percipe lachrimas meas. r Ne sileas quoniā aduena ego sum apud te: ⁊ peregrinus sicut omnes patres s mei. Remitte mihi vt refrigerer priusꝗ̄ abeam: et amplius non ero.

ℭ In finē psalmus dauid. ℭ Uox ecclesie gratias agentis: q⁊ de merore mundi liberata est: ipseqꝫ dominus sanctā incarnationē et iusticiā sue predicatōnis exponens: patris auxiliū deprecat̄. Psalmus. xxxix.

a Xpectans expectaui dominū: et intendit b mihi. Et exaudiuit preces meas: et eduxit me de lacu c miserie et de luto fecis. Et statuit sup̄ petrā pedes meos. et direxit gressus meos

si hic desinas subuenire. q⁊ nō est esse. in eternis afflictiōib⁹ ꝑmanere. Merito ergo dicebat se nō esse. si se nō intellexisset nō hr̄e cū electis portionem. R⁹ q⁊ illi soli sūt. q̄ īmutabiliter in deo beati sunt. Qui igit̄ in īferno sūt in comparatiōe illius esse non sunt. quia in eterna corruptiōe ⁊ dolore nō finiēdo. sunt.
Custodi dñe Orō vias nostrā ne delinquamus in lingua. vt in meditatiōib⁹ nostris spiritali igniculo ardescēte. ea thesaurisemus ī seculo. que te tribuēte capiamus exordio. Per do.
ℭ Sepe diximus ꝑ finem ⁊ dauid xp̄m dominum significari. cui psalm⁹ iste aptādus ē a R⁹ Expectās vox eccl'ie dicit se expectare dñm in ꝓmissiōibus ꝓphetarū. quia ꝓuidebat ꝓpheta ꝑ spiritum sanctū xp̄m ventuꝝ in carne. R⁹ Et intendit mihi ꝑ splēdorem euāgelij. in quo me illuminauit. b R⁹ Et exaudiuit p̄ces meas. q⁊ ipse mihi ī nouo testamēto refulsit. ⁊ eduxit me de lacu in quo ī mersa erā cum simulachra muta adorarē. et de luto fecis ℭ Nā sicut lux laci fetid⁹ ē atꝫ grauis. ita ⁊ hoīm delicta limosa sūt ⁊ fetorib⁹ horrescūt R⁹ vñ de luto fecis. i. terrenis desiderijs. Uel lac⁹. ꝓfundū infidelitatis lutū desideria carnalia.
c R⁹ Statuit supra petrā i. sup christū Pedes meos. sensus meos. Et direxit gress⁹ meos. i. sensus bonꝝ opm dirigit eccl'ie. q⁊ vnusq̄sqꝫ ꝑ se tortuosus ē nisi dirigat̄ a xp̄o. Direxit igit̄ gress⁹ meos ne ad eū veniēs. post ergū respicerē ad terenā q̄ reliq̄sseꝫ. Ul' pedes, affect⁹. gress⁹. opa

d Et immisit in os meū canticū nouū. carmē de nostro.
e Uidebunt multi ꝛ timebūt
f ꝛ sperabūt in dño. Beatus vir cui⁹ est nomen dñi spes eius. ꝛ non respexit in vani
g tates ꝛ insanias falsas. Mlta fecisti tu dñe deus meus mirabilia tua ꝛ cogitationibus tuis nō est q̄ similis sit
h tibi. Annunciaui ꝛ locutus sum: multiplicati sunt super
i numerū. Sacrificiū et oblationē noluisti. aures autē p
k fecisti mihi. Holocaustū ꝛ p peccato nō postulasti. tunc
l dixi ecce venio. In capite libri scriptū est de me vt facerē voluntatē tuā. de⁹ meus volui ꝛ legem tuā in me
m dio cordis mei. Annunciaui iusticiā tuā in ecclesia ma

sunt. d I) Et imisit in os meū cāticū nouū. Laudē vtiq̧ suā. qꝛ nouus hō venit in mundū. ꝛ nouā legē. dedit mundo carmē. C .i. laudē carminū lege cōpositā deo nr̄o. I) vt iā nō sonos turpes ꝛ theatrales cōcinā. s in dei viuētis hymnis p armoniā noui testamēti delecter e I) Uidebūt multi āñūciatū venisse ꝛ multa mirabilia fecisse. ꝛ timebūt qꝛ se ītelligūt peccatores. Et sperabūt. vt eis p̄stina delicta remittant f I) Btūs vir. felix illa aīa. q̄ hꝫ firmā fidē. ꝛ spē directā in xp̄o C Spes enī dicta ē. q̄si stabilis pes. Ille enī habꝫ spē nōis dei firmā. q̄ solū dñm auid⁹ cōcupiscit nō tpalia. Uanitas ē a sancta religiōe. subita varietate mutare. insanie false. sūt saxis deū formasse. dicte insanie qꝛ mentē fallunt I) Et oīa p q̄bus hoīes insaniūt vt peccēt que noīat ap̄ls opa carnis insanie false sūt qꝛ fallūt g I) Multa fecisti. narrat ꝓpha diuina miracula. i. oñdisti patrib⁹ nr̄is mirabilia tua multa. Nō est q̄ silis sit tibi C Nūquid tale ē. ignis facib⁹ in theatro ludere. quale sit in camīo ignis trib⁹ pueris ambulasse? A Prospicis in fune ambulantē quasi mira facientē. Attēde petrum nostrū nō funiambulū. sed vt ita dicam mariambulū. hec miracula fecit de⁹ ipsa intuere oculo fidei. non est q̄ silis sit ei. h I) Hucusq̧ credentiū populus locutus est. hinc ipse dominus ad patrē ita exorsus est. Annūciaui dicēs. penitētiā agite. C Locutus sum. scilicet cū inter nos ꝯuersatus euāgelisauit. multiplicati sunt super numerū. H Judei in macula sua foris numerū sunt. qꝛ non sunt digni numerari in numero iustorū I) A C Uel peccatores quicūq̧ dānādi etiā xp̄iani. dicti sunt sup numerū saluandorū. id est extra. i I) Dicit noluisse patrē sacrificiū. qꝛ veniente dño cessabāt sacrificia iudeorū. Aures aūt perfecisti mihi. i. ad obediendū prī. C Uel sanctā incarnationem eius significat. in qua patri obediens fuit vsq̧ ad mortē. et in qua sacrificiū ꝛ oblationē ꝛ holocaustū patri acceptū pro peccatis omniū obtulit.
k H Holocaustū autem pro peccato nō tibi placuit. nisi memetipsum pro totius mundi delicto tibi sacrificium exhiberes. Tūc dixi. ecce venio. id est assumā carnē in qua patiar. l H A C In capite libri scriptū est de me. ī libro isto psalmoꝝ. in capite de se dicit esse scriptū. cum dicit beatus vir qui nō abijt ꝛc. H vel ī euāgelio. In principio erat verbū. vel in capite libri veteris testamēti vbi dicit A In principio. id ē filio creauit deus ꝛc. Uoluntatē patris fecit. q̄n descendit de celo. Uolui vt pro vita oīm mortem sustineā. C Lex diuina in medio cordis ipius fuit. dum in lege domini meditabat die ac nocte.
m C Bene nunciauit iusticiā dicens. Nō sic impij nō sic In ecclesia magna id est in toto mūdo diffusa. Non prohibuit labia sua. quia nō destitit predicādo admonere populū perfidorū. in qua parte testem patrem inuocat. quia nulla pericula timuit. H Labia quoq̧ christi sancti sunt. non prohibet illos predicare. sicut sanctus paulus dicit verbum dei nō est alligatum.

n ¶ Justi voluntas est cū pōt ꝓdesse. nō abscondere veritatē. qđ dn̄s saluator fecit qn̄ turbas increpabat. arguebat incredulos. ℟ Veritatē tuā dixi qꝛ verax es. Et salutare. qꝛ salus es oīm.

¶ Cor nos ꝟo derelinquit. qn̄ petīs hō eger ꝓfutura nō appetit ℟ Vl' qn̄ hō peccat. cor suū nō hꝫ. vn̄ dauid dixit. Inuenit fu⁹ tu⁹ cor suū s ¶ Cōplaceat. i. cōiter placeat. ꝯcordia ħ trinitatꝭ ondit̄ Nā qđ placet pr̄i. ħ fi lio. ħ ꝛ spūisctō. Addit tibi vt sctām trinitatē vnū deū eē cognosceres. Dn̄e ad adiuuandū me respice vt intelligam⁹ cōspectū ei⁹ nostrū p̄sidiū eē. alit̄ eñ liberari nō possum⁹ ni si nos diuinitas clemēter respiciat t ¶ Cō fundant̄ dixit. i. mirabiliū ꝯsideratiōe turbent̄ Et reuereant̄. ħ est resurrectōis gloria corrigant̄. vt illū ꝯfiteant̄ deū quē dudūꝫ putauerūt occisū. Simul. i. quot ꝑsequebātur xp̄m. Qui q̄runt aīam ad mortē. vt auferant eā. i. q ꝯtendūt a corpe meo segregare eam in mortē.

o ¶ Nō abscōdit misericordiā patris cum dixit si cū vos sitis mali. nostꝭ bona data dare filijs vestris. quantomagis pr̄ vester celestis. ℟ Veritas ꝛ salutaris xp̄s ē quē ꝑdicant sancti. ¶ In cōgregatione quoqꝫ densissima veritatē dixit xp̄s. qn̄ Esaie librū accipiēs ꝛ legens dixit. Hodie impleta est hec scriptura p ¶ Narratis sanctis opib⁹. ad passionis sue gl'iā redit. vbi merito patrē p̄cat̄ ne longe ab eo faciat misericordias suas. Misericordia eni fuit. vt humanā naturā vicio sauciatā p̄uaricatiōis sua incarnatiōe saluaret. veritas. vt resurrectiōis bn̄ficio. sederet ad dexterā patris Susceperūt me. s. ad glific andū. q ¶ Dicit de membris suis quorū ip̄e caput est se circūdedisse mala. vt se pati ꝓfiteret̄ id quod turba fideliū sustinebat. nec eē numerū. s. apud homīes.

gna: ecce labia mea nō ꝓhi
n bebo dn̄e tu scisti. Justiciaꝫ
tuā nō abscōdi i corde meo:
veritatē tuā ꝛ salutare tuuꝫ
o dixi. Nō abscōdi miam tuā
ꝛ veritatē tuā: a ꝯcilio mlto
p Tu÷aūt:· dn̄e ne longe fa-
cias miseratiōes tuas a me:
miscdīa tua ꝛ ꝟitas tua sem
q per susceperūt me. Qm̄ cir-
cūdederunt me mala quoꝝ
nō est numer⁹. cōprehende-
runt me iniqtates mee ꝛ nō
r potui vt viderē. Multipli-
cate sunt sup capillos capi-
tis mei: ꝛ cor meū dereliquit
s me. Complaceat tibi dn̄e vt
eruas me: dn̄e ad adiuuan-
t dū me respice. Cōfundant̄ ꝛ
reuereant̄ simul: q querunt
animā meā vt auferant eaꝫ.
v Conuertantur retrorsum et
reuereantur qui volunt mi-
x hi mala. Ferant confestim
confusionē suaꝫ: qui dicunt

v ¶ Vox xp̄i Retrorsum hic in bonā ptem dicit vt redeāt tn̄ bonū. ℟ Qui malū cursum habuerīt. Qui cogitant mala mihi. ¶ Significat iudeorū improbas volūtates. q male nō erāt domino. ſ suis auctoribus. Cogitatio. dicta a coagitādo seu cogēdo.

Addit cōp̄hendere se iniqtates. dn̄s eī saluator nec mala ꝑpetrauit. nec iniqtatib⁹ patuit ſ hoc a pte mēbroꝝ dixit. a qb⁹ talia sustinent̄ pietatis eī nr̄i capitis fuit. vt q de se multa dixerat. de fidelib⁹ faceret mētōnē ℟ Cōp̄hendert hūanū gen⁹ iniqtates. i. originale pctm̄ ex' q pullularūt iniqtates. Et nō potui vt viderē. qꝛ lux ꝟitatis fuit abstracta. r ℟ Multiplicata ē ipa iniqtas sup capillos. i. sup gen⁹ humanū.

ℳ Nō solū q dicūt vel faciūt ſ etiam q volūt mihi mala. hūiles sequāt̄ me q supbe p̄ibant. x ¶ Ferant dixit quasi pond⁹ immensum. cōfestim vt peccare ceperint. ne longius ꝓgrediendo. peccatis piculosi⁹ grauent̄. Cōfusionē suā. i. cogitatōnē prauā veritate cōuictā. Qui dicūt mihi euge euge. ħ falsos arguit laudatores. q adulando pl⁹ nitunt̄ decipe q̄ possint vituperatiōib⁹ sauciare. ℟ Duos qppe hostes habꝫ eccīa. adulatio

nes ꝺ blaſphematõꝛes. A Duo enī genera hoſtiū maxime cauēda ſunt. ſ. q̄ bona dicunt malo aīo. de q̄b⁹ dixit ſupra q̄ volunt mihi mala. ꝛ q̄ mala dicunt. dolo ſe laudando. de q̄bus hic. y C Exultent. ſ. iuſti. ꝛ letentur in gaudio eterno. Super te. I Id ē in xp̄o. C Qui diligunt. i. q̄ me ſpiritali charitate ꝑquirunt.
I Magnificet dominus in membris. magnificet ppl's ſctõꝝ et glorificat in eis deus vñ dixit videant opera vr̄a bona ꝛ glificēt pr̄em in celis.
A Iſti igit̄ q̄ chriſtū diligūt ſalutare noſtrū. ſemp dicant. non euge euge vt mali me laudando. ſ; te patrez magnificando in me.
3 I Egen⁹ ꝺꝛ qui aliquid hꝫ ꝛ aliquo indiget. paup q̄ nihil hꝫ Inops. i. ſine ope.
C Paup dict⁹ dominus. de noſtro. diues de ſuo. q̄ ideo indigentiā humanitat̄ aſſumpſit. vt abundantie ſue nos faceret eē ꝑticipes. A Sꝫ vide pauperū cõſolatione dñs ſollicitus ē ꝑ eis. ſecuri ſunt.
ꝛ C Adiutor ꝛ ꝓtector. cum dicit. oſtēdit patientiā diuerſarū paſſionū. vñ ꝛ ip̄e pſal. fecit initiū q̄ ꝛ eo dē fine cõcludit̄. quapropter tot⁹ virtuti patientie merito deputat.

Oratio.

Xpectatio tuoꝝ vnica famuloꝝ de⁹ quē venturū in mundū caput libri principalis edocuit. inſere precamur legem tuā in medio cordis nr̄i. vt tuas iuſticias nūciātes. īminentib⁹ piculis eruamur. Qui. C Titul⁹ iſte iā notiſſi-

y mihi euge euge. Exultent ꝛ
letent̄ ſup te oēs querentes
te ꝛ dicant ſemp magnificet̄
domin⁹ qui diligūt ſalutare
3 tuū. Ego aūt mendicus ſū ꝛ
pauper. dominus ſollicitus
7 eſt mei. Adiutor meus ꝛ pro
tector meus tu es. deus me⁹
ne tardaueris.

In finē pſalmus dauid.

C Vox ꝓphete beatū pre
dicantis elemoſyne largito
rem et de paſſione ac reſurre
ctione xp̄i. Pſal. xl.

a Eatus q̄ intelligit ſup
egenū ÷ ꝛ pauperē ⁘
in die mala liberabit eū dñs
b Dñs cõſeruet eū et viuificet
eū. ꝛ beatū faciat eū in terra
et nõ tradat eū in aīaꝫ inimi
c coꝝ eius. Dñs opem ferat il
li ſup lectū doloris eius. vni
uerſum ſtratum eius verſa
d ſti in infirmitate eius. Ego
dixi dñe miſerere mei. ſana
e aīaꝫ meā q: peccaui tibi Ini
mici mei dixerunt mala mi

mus eſt. ſ; magnificat hūc pſalmū. q: ī q̄dragenario nūero noſcit̄ collocat⁹ q̄ calcul⁹ emūdatõi ꝛ purificatõi freq̄nt̄ aptat̄
a A C Beat⁹ q̄ intelligit. i. vt etiā nõ petētib⁹ paupib⁹ offerat̄ elemoſina. Nā q̄ petēti tribuit bonū op⁹ efficit. q̄ xo tacentē paupeꝫ ītelligit btitudinē ſine dubitatõe cõq̄rit. Quē dñs liberabit in die malo. i. in die iudicij. q̄ mal⁹ dies ꝺꝛ malis. q: pctõribuſ tūc debita pena ꝑſoluit̄. b C Cõſeruet dixit. i. int̄ mala ſeculi pire nõ ſinit ſ; ad ſuā grāꝫ ꝑducit. Viuificet ꝓprie dicūt̄ q̄ ſca xp̄iana fide nõ diuidunt. Et btm̄ faciet. vtiq; ī reſurrectõe. cū eū ī dextera collocabit ꝛ ī patriā beatoꝝ admittit.
H Et nõ tradat ī manus vl̄ aīam. i. in ptātes diaboli. q̄ credulitati nr̄e ſp inimic⁹ extitit. A H Vl̄ i terra. i. eccl̄ia. vl̄ etiā hic viuentem in ſpe.
c H Opē ferat illi. ſ; eſt adiutoriū p̄ſtet illi ī lecto doloris. i. in infirmitate carnis. q̄ in delectatõe ſua q̄ſi q̄dam lectulo ſauciat̄. Stratū eius corp⁹ hic ꝑ ſtratu accipit̄.
C Qꝺ hic diuerſis calamitatib⁹ verſaſti inquietaſti ꝛ afflixiſti. vt eterne btitudis requiē ꝯſequat̄. ſicut ſcriptū eſt ī Iob. d C Exclamat ꝓpheta pie trepid⁹ vt ip̄e miām dñi ꝯſeq̄t̄ ſana animā. Qꝛ eī pctm̄ morb⁹ ē aīaꝝ. q̄ creſcente ſal⁹ interioris hoīs diſſipat̄. H Vel hic ꝓpheta immutat ordinē ꝛ deinceps ī ꝑſona xp̄i loquit̄. q̄ aīam ppl'i ſui ſanari a peccato petit. e C Inimici xo dixerūt mala in paſſiõe xp̄i. qū falſa locuti ſūt

necesse em̄ erat vt spi̅j mēdacia cogitarēt q̄ diabolo auctore fremuert̄. Q̄n̄ morietᷓ x̄ba sūt demētiū iudeoꝝ. vt cayphas ait expedit vt vn⁹ moriatᷓ ꝓ pplo. Perijt nomē ei⁹ ꞩ i̅p̄is vtiqꝫ q̄ ei credere noluerūt f ℭ Tp̄s illud dn̄ice

cideret̄ si resurgeret k ℭ Hoīez pacis dicit iudā. q̄ illi osculū pacis dedit qn̄ eū tradidit. In q̄ sperabā. i. in q̄ sperare putabar. quē an̄qꝫ nasceret̄ ꝯgnoscebā Magnificauit qn̄ ig̊rātib⁹ q̄s eēt eis eū ipse

passiōis exponit qn̄ iudas nō ad venerandū dn̄m ꞩ ad ꝑdendū. dolosus intrabat. Uana loquebatᷓ ppl's iudeorū qn̄ de illius morte crudeliter tractauit. g ℟ Cōgregauit cor ei⁹ iniq̄tatē (dū reruz dn̄m. scelerata cohors crucifigere decreuit) sibi dicēdo. sāguis eis sup nos g ℭ Egressa ē foras ab archano recte fidei plebs iudaica. que intus stare nō poterat. q̄z incredulitate fidei a fidelib⁹ discrepabat. Loq̄batᷓ in idip̄m. s. vanitatis. i. infidelitate quā itroibat a veritatis sinu exeūdo. loquebatᷓ vana ⁊ falsa ⁊ ita loquebatᷓ in idip̄m qd̊ ingressus fuit. s. dolū ⁊ falsuz. q̄ ingressus fuit. Malus ingress⁹ mal⁹ egressus h ℭ Susurratio est oris ꝑuissimus sonus sineqꝫ aliqua vocis distinctōe ꝯfusus sermo tract⁹ ab apibus. q̄rū vox ꝓlata. susurrus ē qd̊ inter illos euenit q̄

hi: qn̄ morietᷓ ⁊ ꝑibit nomen f ei⁹. Et si ingrediebatᷓ vt videret vana loquebatᷓ cor ei⁹ congregauit iniquitatē sibi g Egredebatᷓ foras: ⁊ loquebatᷓ in idip̄m. h Aduersuz me susurrabāt oēs inimici mei aduersū me cogitabant mala mihi. i Uerbū iniquū cōstituert̄ aduersum me: nunq̄d qui dormit nō adijciet vt resurgat. k Eteni̅ hō pacis mee in quo speraui: qui edebat panes meos: magnificauit super me supplantarionē ÷ l Tu aūt dn̄e miserere mei ⁖ ⁊ resuscita me: ⁊ retribuam ei. m In hoc cognoui quoniā voluisti me: qm̄ non gaudebit inimicus meus sup me. n Me autē ꝓpter innocentiā suscepisti ⁊ cōfirmasti me in o cōspectu tuo ineternū. Benedictus dn̄s deus israel a seculo ⁊ in seculum: fiat fiat

mōstrauit l ℭ Tu aūt dn̄e. hūanita erogat ibi h̄ qd̊ alibi diuinitas pollicetᷓ dicēs. soluite tēplū hoc ⁊ in triduo suscitabo illō Resuscita me. ℟ scz a morte pr̄ filium. Retribuā ei qd̊ factū ē cū interitus debit⁹ occupauit iudā. Anticipauit vltio iudā cū eū interitus debitus sugillauit Uel retribuaz eis. scz. A iudeis qd̊ factum nūc cernim⁹ hz. n. vna lr̄a et. alia eis. m ℭ In hoc cognoui dilectōz pr̄is on̄dit se in hoc cognouisse. q̄z gloriosa est resurrectio secutura. Qm̄ voluisti me subauditᷓ glorificari ⁊ exaltari. qm̄ nō gaudebit inimicus h̄ erat qd̊ dixit. qm̄ voluisti me. s. qm̄ inimicus supra eū gaudere nō est ꝑmissus n ℟ Maxia innocētia ē cū iustus ꝓ impijs moritᷓ ℭ Et nulla se cōtentōe defēdit ℟ Propter quā innocētiā deuicta morte a pr̄e in celestib⁹ suscept⁹ ē. ⁊ cō

ore inuicez in aurib⁹ murmurabāt. Oēs inimici. i. supradicti iudei q̄ semꝑ cogitabāt ꝯtra dn̄m mala i ℭ Uerbū iniquū qn̄ clamabāt pilato si hūc dimittis nō es amicus cesaris. Cōstituerūt. i. diffiniert̄. ℟ Dicentes. Tu accipe eū ⁊ crucifige Nūquid qui dormit. ℭ Audiāt iudei audiāt ⁊ heretici illū qui dormit. ip̄m sibi adijcere protinus vt resurgat dicentē Ptātem habeo ponēdi aīaz meā. ⁊ iterꝝ sumēdi eā. Putabāt em̄ iudei si euz oc

firmat⁹ ē ineternū. ℭ Cui⁹ ptās celo terreqꝫ imꝑat cui oē genu flectitᷓ celestiū terrestriū ⁊ infernoꝝ o ℭ Dn̄s autē bn̄dictus est. ⁊ si oēs tacēt. q̄z ille oē bonū non tanqꝫ extraneū suscepit. ꞩ ab ip̄so egreditᷓ. A sclo p̄ntē mūdū signat. ⁊ vsqꝫ i seculū. futurū vult intelligi: vbi iaz oīa eterna cōsistūt. ℟ Addidit fiat fiat. h̄ est qd̊ hebrei dicūt Amē amē. Orō.
Nostrorū precaminū mitis indultor. qui dignāter insinuas. effugere diez

malū si misericordia subsequatur egenū. fer opē quesum⁹ doloribus nřis. vt dū carnalia delicta clementer arguis. medicinā anīe placabiliter largiaris. Per do. ℂ Filijs chore. Chore hebraice dr̄ caluaria.

In finē intellectus filijs chore. ℍ Vox fideliū dn̄m desiderātium. ℂ Anime ꝗ sue dicētium ne deo abiu tore in hoc seculo turbetur.

Psalmus. xlj.

a Quēadmodum deside-
rat ceru⁹ ad fontes aq̄
rū ita desiderat anima mea
b ad te deus. Sitiuit anima
mea ÷ ad :· deum ✱ fontē :·
viuū, quādo veniā ⁊ appa
c rebo ante faciem dei. Fuerūt
mihi lachrime mee panes
die ac nocte dum dicitur mihi
quotidie vbi est deus tuus
d Hec recordatus sum ⁊ effu-
di in me aīum meā: quoniā
transibo in locū tabernacu
li admirabilis vsq̄ ad do-
e mū dei. In voce exultatōis
⁊ cōfessionis: sonus epulan
f tis. Quare tristis es anima
mea: ⁊ quare cōturbas me.

Caluaria vero locus est vbi dn̄s crucifix⁹ ē. q̄ ꝓpter filij chore merito dicūtur. q̄ gloriosum tropheū celestis regis .i. signaculū crucis suscipe meruerūt. ⁊ ideo psalm⁹ hic hoī ꝯuenit xp̄iano. q̄ amore dn̄i ⁊ flāma dn̄ice charitatis accēditur. de q̄ re hic p̄mus psalm⁹ ē. quē oc togesimusterci⁹ ⁊ cēte simustricesimustercius subsequitur a ℂ Quē admodū desiderat cer uus. Nō imerito hoc aīal ꝯpatū est fidelib⁹ est eni p̄rio innoxium. deiñ velocissimū. tercio siticulosū ℟ ℂ Serpētes narib⁹ trahit. quos vt vorauerit estuāte veneno ad fontē festinat ℂ Hoc nos admonet vt qn̄ venena haurim⁹ antiqui serpētis ad fōtē diuīe mīe festinem⁹ Fōs. n. sp̄ irrigu⁹ est xp̄us. vñ ṡ dixit ad fluēta q2 sic cari pñt. fons autē sp̄ fluit ℍ Nō ḡ eccie q̄ diu ī actu venenoso d gebat. cū hūc gr̄a dei vidēs derelinquere cupit clamat quēad modū ⁊c. vt p̄nia ablut⁹. gloria dei videat. b ℟ Sitiuit aīa mea. non ad mortua simulachra sed ad illū q̄ dixit. Viuo ego dicit dn̄s ℂ Qn̄ veniā. q2 tūc manifestus apparebit qn̄ nos ī iudicio suo misericorditer inspexerit. ℟ Vel qn̄ veniā qn̄ erit tp̄s vt cū sanctis in claritate tua te videā. ⁊ ita aū ꝯspectū diuinitatis apparebo te vidēs sicuti es. q2 eccia vult dissolui a corpe ⁊ eē cū xp̄o c ℍ Quō potest de lachrimis panis fieri ꝯpōt. q2 sicut corpus satiatur pane. ita aīa p lachrimas q2 exinde se hr̄e sperat remissionē pctōꝝ ℂ Diem. p̄speritatē. noctē vero debem⁹ accipere tristiciā. p hec duo. oē tp̄s hui⁹ indicatur Dū dicitur mihi quotidie. hoc eis dicebatur assidue persecutionis tp̄e xp̄ianis. nō est qui vos vindicet sustinere que volum⁹. que iubemus ⁊ videte an deus vester vos liberet. d ℂ Dū hec que improperabāt mihi. vel etiam que mihi imputabātur delicta cogitarē. aīam meā in lachrimas subita inūdatiōe ꝓfudi. Aīa in se funditur. quotiēs cōpūcta instinctu dei in semetip̄am reuertitur Sequitur cur se funderet qn̄ ingrediebatur in locū tabernaculi. hoc est in eccliam p̄sentem vbi amplius gemebat differri adhuc illā celestem hierusalē. ℟ In quā sunt multi admirabiles. virtutibus sacris pollētes. qui edificati supra fundamentū apostoloꝝ tanq̄ vna dom⁹ habētur in quā iste mēte ingrediēs. effudit aīam e ℂ Quomō illuc ire sanctissimus ambiebat. In voce. s. exultatiōis ⁊ confessionis. Exultatio. ad psalmodiā respicit. Cōfessio. ad peccata deplorāda. que duo efficiunt christianū perfectū. Sonus epulantis. diffinitio breuis quid sit exultatio ⁊ cōfessio. quia est sonus epulātis. Nā sonus iste animā pascit. ⁊ epulas suaui de delectatiōe cōcedit. f ℂ Loquitur fili⁹ chore. id est fili⁹ crucis dicēs ad aīā suā Quare tristis es. i. quare me tua afflictione cōturbas. necesse est enim vt te tristi ac mesti. infirmitas corporis mei turbet dicā tibi salutare remedium,

g Spera in deo quoniã * ad-
huc:· confitebor illi. salutare
b vultus mei ꝛ de⁹ meus. Ad
meipm aĩa mea ꝯturbata est
propterea memor ero tui de
terra iordanis et hermonim
i a monte modico. Abissus
abissum ÷ in:· uocat: in voce
k catharactaꝝ tuaꝝ. Oĩa ex-
celsa tua ꝛ fluctus tui. super
l me trãsierunt. In die mãda
uit dñs miscðiam suã. et no-
m cte canticuꝫ eius. Apud me
oro deo vite mee. dicam deo
n susceptor meus es. Quare
oblitus es mei. ꝛ quare con-
tristatus incedo dum affli-
o git me inimicus. Dum ꝯfrin
gunt ossa mea. exprobraue-
rũt mihi. q̄ tribulãt me * ini
p mici mei:·. Dũ dicunt mihi

g ¶ Sperã ĩ deo: qꝛ spes el⁹ oĩa cõmu
tat in meli⁹. Ne forte aũt dicat aĩa quõ
possum sperare in eũ. dũ mihi mea infir-
mitas obsistit. dicit fili⁹ crucis. i. hõ car-
nẽ crucifigẽs cũ vicijs ꝛ cõcupiscẽtijs re
spondẽdo aĩe sue ꝯfi-
tebor illi. i. õ pctĩs me
is pniam gerã. vt tui
deuotiõe impediri nõ
possim. Sꝫ cui cõfite-
ris. Illi q̄ est salutare
vult⁹ mei. hoc est xp̄s
b ℟ Turbatã di-
cit aĩam suã ob recor-
datõem delictoꝝ prio
rũ. Propt̃ea memor
ero tui ℟ Memor
fuit anime sue iste pe-
nitens in hũilitate pe
nitẽtie. ꝛ nõ se eleuat
magnũ gl̃iando. ꝫ effi
cit puulũ penitẽdo.
¶ Dicit etiã vñ me
mor erit. i. de t̃ra ior-
danis qõ ĩterp̃tat̃ de
scensio. qꝛ ibi dñs de-
scendit in fontẽ queꝫ
nobis ꝯsecrauit. ꝛ si-
gnificat baptismuꝫ in
q̄ pctã remissa sũt Me
mor ẽ igit̃ dñi. de bñfi
cio baptismi ꝛ renũcia
tiõe diaboli vñ addit.
Et hermonim. hermõ
puus est mons iuxta
iordaneꝫ. ꝛ interp̃tat̃
anathema. qõ dicit hõ diabolo. vt sit ab
eo anathema qñ ad deũ venerit vera pe-
nitẽtia. A mõte modico. qꝛ de⁹ nõ elegit
supbũ ꝫ hũilẽ. A monte igit̃ modico q̄ ẽ
hermonim memor est dñi q̄ se nõ extollit
l ¶ Abissus ꝛ catharacte greca sunt.
A ¶ Duab⁹ ei abissis duo testamẽta
significant̃. i. nouũ ꝛ vet⁹. q̄ se mutua at
testatione ꝯfirmant. qñ vetus nouũ p̃di-
cit. ℟ Ut ibi. ꝓphetã vobis suscita-
bit dñs. Nouũ ꝟo vet⁹ cõmẽorat. vt pau
lus. bibebãt aũt õ petra. Petra erat xp̄c
¶ Catharacte. ꝓphete ꝛ apl̃i sunt. qꝛ sic
aquaꝝ multitudo p catharactas euomit̃
ita de orbe ipoꝝ dñi p̃cepta manauerũt.
k ¶ Excelsa ꝟo ꝛ fluctus, scripturas sa
cras intelligam⁹. Hec ꝫ dicit iust⁹ sup se
transisse. qꝛ in eoꝝ noticia. auid⁹ ꝓscruta
tor se immerserat. l ℟ In die man-
dauit dñs. i. in luce sanctaꝝ scripturarũ
ꝯmisit suã miam. Et nocte cãticũ. i. ĩ tri
bulatiõe positis ipam
miam ostendit.
A ¶ Ul' in die. i. ꝓspe
ris p̃cepit deus miam
suã intelligere ꝛ alijs
facere ꝛ nocte p̃cepit
canticũ. i. ĩ aduers̃ ex
ultatõꝫ. vñ apl's in tri
bulatiõib⁹ gaudẽtes.
¶ Ul' in die ꝓsperita
tis docet eã sed nocte
tribulatiõis eam ma-
nifestat clari⁹.
m ¶ Apud me orõ.
ac si diceret ĩtra me sa
crificiũ est qõ offeram
deo. qõ est vtiqꝫ oratõ
quã de⁹ nõ spreuit Di
cã deo ꝛc̃. i. cũ me gr̃a
baptismatis susceꝑe-
ris. de tuis bñficijs te
laudãs sp susceptoreꝫ
voco. n ¶ Quare
oblit⁹ es mei. dicit vir
sanctissim⁹ more hũa-
no. ac si dicat. cur tam
diu differs vt me non
inducas in illã patriã
quã sanctis tuis polli
cit⁹ es. Quare cõtri-
stat⁹ incedo. vtiqꝫ ꝯtri
stamur qñ flagella in hoc mundo sustine
mus. dũ affligit nos inimic⁹. i. diabol⁹
cũ fraudulentis surreptõib⁹ suis nos tẽ
tat. qñ carnis vicia inuito ac repugnãte
animo sustinem⁹. o ¶ Frangunt̃ ossa
dũ virtus patientie nostre affligit̃ hoc ir
rident videntes inimici. ꝛ velut aliqueꝫ
ꝓbrosũ abominant̃. IIJ Uel ossa forti-
ores in eccĩa sunt q̄ dũ scandalis ꝛ diuer
sis supplicijs vrgent̃. simplices vidẽtes
ꝯtristant̃. ℟ A Uñ ꝛ inimici eccĩe.
bonis xp̄ianis exprobrãt in martirib⁹ vl'
ꝯfessorib⁹. dũ a dõ vl' occidi vl' tribulari
pmittunt̃. p IIJ Dũ dr̃ mihi p singl'os
dies. ac si dicat sanct⁹ ad xp̄m. Cũ ego te
p penitentiã ꝛ afflictionẽ corpis anieqꝫ

xp̄e placare desiderarē. inimici mei q̄si i/cassum hec facere me dicebant aientes. Ubi est de⁹ tu⁹. nescientes illa occulta q̄ p̄parauit de⁹ diligentib⁹ se. ℭ Uel h̄ dicunt in passione martires q̄ ip̄is a p̄secutorib⁹ improperet: vbi sit de⁹ eoꝝ.

lū. Erue me. ne vita mea ab eis corrūpat̄ ⁊ p̄nt hec oīa ad futurū exponi iudicium ℞ Nemo ꝟo magis iniqu⁹ atq̄ dolosus. q̄ ille q̄ iniq̄tatis inuentor atq̄ emulator est sanctitatis. i. diabol⁹.

℞ Quare tristis es q̄ mecū desideriū p/longat̄. Repetita cō/fortatio. est cōtra tri/bulatiōes frequētes.
q ℞ Spera in d̄o qm̄ adhuc cōfitebor il/li. In ipso nr̄a sit spes semp attenta. ip̄e oēs fluct⁹ mitiget ip̄e nos cōseruet in tentatiōi/bus ip̄e sitim nr̄az sua cōtemplatione faciet. nosq̄ vult⁹ sui salutari viuificet.

Oratio.

Ualtus nostri mi/rificum salutare. quē aīe fideliū arden/ter sitiūt seruuloꝝ. tri/bue. vt dum te (visibi/li lacrimaꝝ imbre pa/sci) requirim⁹ inuisibi/liter te intra pectoris nr̄i tabernaculū collocemus. Per do.

ℭ Psalmus (sicut sepe dictū est) signat melos celestiū verboꝝ David aūt fortissimū ac desiderabilē nobis indicat saluatorez ad quē de p̄sona fidelissimi xp̄iani psalm⁹ iste dirigit̄. dū mens ⁊ intentio eius ad ip̄m desideranter aptat̄.

per singulos dies vbi ē de⁹
tuus: q̄re tristis es aīa mea.
q ⁊ q̄re ɔturbas me. Spera in
deo quoniā ✳ adhuc :- ɔfite
bor illi: salutare vultus mei
✳ et :- deus meus.

÷ In finem psalmus da/uid. ℭ Uox eccl̄ie orātis vt in nouissimo examine ab infidelib⁹ diuidat̄. et de suo introitu ad deum.

Psalmus. xlij.

a Uudica me deus ⁊ di/
scerne causaz meā d̄ gē/
te nō sancta. ab hoīe iniq̄ et
b doloso erue me. Quia tu es
deus fortitudo mea. q̄re me
repulisti quare tristis incedo
c dū affligit me inimic⁹. Emit
te lucem tuā ⁊ veritatē tuā.
ipsa me deduxerūt et addu/
xerunt in montē sanctū tuū
d ⁊ in tabernacula tua. Et in/
troibo ad altare dei. ad deū
qui letificat iuuentutem me
e am. Confitebor tibi in citha
ra deus deus meus. qua/

b ℞ Scio me infirmū ⁊ fragilē. nec sentio me habere aliquā fortitudinē q̄ eruar. nisi tu me saluauerꝭ. Tunc nos repellit xp̄s cū peccauerim⁹. Tristis incedo p̄pter pctā mea. Et lō affligor tentatōib⁹ varijs ab inimico diabolo. q̄ supius hō iniqu⁹ dict⁹ est. vn̄ q̄ me cōturbāt tenebre peccatoꝝ ad te qui lux es mōi cōfugio supplex ⁊c̄. c ℭ Petit p/pheta vt pater mittat filiū ad iudicādū. q̄ ē lux ⁊ veritas. vt cū ille venerit. oīs meror cōfusionis abscedat a sanctis ei⁹. ⁊ et̄ne beatitudinis gl̄iam ɔsequant̄. ℍ Ipsa me deduxerunt. ab errore peccati. ⁊ adduxerūt in eccl̄iam p̄ fidem.
ℭ Tabernacl̄m etiam ip̄am ecclesiam et mons xp̄m significat. ℍ Uel eterna tabernacula i celis. ad q̄ q̄ fuit in monte xp̄o per fidem veniet.
d ℭ Altare ei dictū est q̄si alte are. ac si dicat. ℍ Ibi introibo vbi iā nō vitulos ⁊ arietes exbibeā. s̄ memet

a ℭ Iudica me de⁹ nō eī petit p̄pheta peccata sua discuti. s̄ ab iniquoꝝ ɔsortio liberari. esset enī periculosum dicere iudica me. nisi addisset. discernere causā meā. i. diuide ɔmixtionē meā ab impijs. De gente nō sancta. i. de puersis. vl' male viuētib⁹. Iniqu⁹ est. q̄ mala facit aperte. Dolosus est. q̄ occulte machinat̄ ma

ip̄m hostiā viuā d̄o offerā. Ad deū q̄ letificat iuuētutē meā ℭ Iuuētutē h̄ p̄ nouitate poīt vite. q̄ dn̄s oīa reparās d̄ vetustate defecta. i nouitatē firme fidei iuuētutꝭ reddidit validissimā firmitatē credētib⁹ e ℭ In cithara ꝟo ɔfitet̄ q̄ mōi h⁹ aduersitatē sustinēs a laude dī n̄ recedit ℍ Ul' q̄ carnē suā mortificat, i cithara

re tristis es aīa mea ꝛ q̄re cō
f turbas me. Spera ī deo qm̄
*adhuc ÷ ꝯfitebor illi. salu
tare vult⁹ mei* ꝛ ÷ de⁹ me⁹.

In finem filijs chore ÷
ad ÷ intellectū. ℂ Uerba
martiꝝ siue ꝯfessoꝝ. ꝺcantiū
vt ī futuro iudicio ꝺ inimicis
vindicent. Psal. xliij.

a Deus auribus nr̄is au
diuim⁹. pr̄es nr̄i annū-
b ciauerunt nobis. Opus qđ
opatus es in dieb⁹ eoꝝ. ꝛ in
c diebus antiquis. Man⁹ tua
gētes disperdidit ꝛ planta-
sti eos. afflixisti pp̄los ꝛ expu
d listi eos. Nec eni in gladio
suo possiderunt terrā. ꝛ bra-
chium eoꝝ nō saluauit eos.
e Sed dextera tua ꝛ brachiū
tuū et illuminatio vultus
tui. q̄niaꝫ cōplacuisti in eis.
f Tu es ipse rex meus ꝛ deus
meus q̄ mandas salutes ia-
g cob. In te inimicos nostros

ra laudat. q̄re trist' es. ℂ Freq̄nt' ad mōet tristiciā fugiēdā isti⁹ scli. qm̄ bonis reb⁹ spaduersa ē Per hāc eī robur pati entie frangit'. charitatis lumē extinguit' spei desideriū virtusq̧ molescit ꝛ oīs vi ta cōfundit'. Tristicia ꝟo de pctīs amplectē da est. qm̄ ad ppetuā sospitatē dirigit. f Ꝗ Spera in deo. ipm ꝯfitet' ab ipo pec cata sua postulat di- mitti. ipmq̧ salutare vult⁹ sui dicit. quē et nos cōfitētes exposci mus. vt mereamur e⁹ luce illuminari. via di rigi. veritate corrigi. vita locupletari.

Oratio.

E fonte luminis ppetui oīpotens de⁹ inuocam⁹ ꝛ qm̄s vt emissam veritatē tu am cordib⁹ nr̄is noue nos lucis claritate p- fundas. Per do.

ℂ Quid significent filij chore. sufficienter iam dictū est. nūc aūt ad intellectū. hoc ē vt intelligam⁹ illū q̄ ini- tiū sumpsit ꝯm carneꝫ ex tpe. añ secula geni- tū. Ꝗ A ℂ Ubi eñ in titulis ponit' in tellect⁹ spūalē intelli gentiā querēdā eē de monstrat. a ℂ De us aurib⁹ nr̄is audiui mus. Uerba hec acci- pienda sūt dicta in psona martiꝝ siue cō fessoꝝ. ac si dixisset. Ꝗ Per spirita- lē sensum se cognouisse. iuxta illud. q̄ ha bet aures audiēdi audiat. Patres apo- stolos ꝛ ꝓphas vocauit q̄ꝝ annūciatiōe renati sum⁹ ad vitā. b A ℂ Op⁹ qđ opat⁹ est dn̄s in dieb⁹ antiq̄s. hoc ē qm̄ is raeliticū ppl'm illesū p maris rubri fluen ta trāsduxit. c ℂ Per man⁹ sicut se pe dcm̄ est significat' ptās. Dispsit ei po testas dei gentes. qm̄ eūtib⁹ amorreis et cethçis de ꝓprijs terris, hebrei in eoꝝ se dib⁹ sūt plātati. Afflixit aūt pp'os cū ca nētib⁹ tubis sacerdotum. muri hiericho corruerūt. q̄s tūc de ciuitate cōstat expul sos. d ℂ Ne putarēt hebrei se fuisse triūphatores suis virib⁹. iō dixit nō ei in gladio suo. Brachiuꝫ p robore dicim⁹. qm̄ ipo dimicāte pugnat' ꝯ eoꝝ brachiuꝫ nō ab inimicis suis eos libe rauit q̄s spālit' virtus diuina saluabit. e ℂ Dextera eni si gnat ꝓsperā ptē. bra- chiū. fortitudinē illu- minatiō. ꝯsiliū. q̄ dn̄s cōiter cōfert qm̄ pliāti bus victoriaꝫ dignat' donare. Cōplacuit ī il lis qm̄ illa sola gēs de toto mūdo electa ē. de q̄ saluator aduenit. f ℂ Tu es ipe rex. i. tu ipe. nō ali⁹ es dn̄s ꝛ saluator. cui nom̄ re gis manifestū ē ꝯueni re. Addit ꝟo ꝛ de⁹ me us ne dubitares dn̄m ihm xp̄m eē illū q̄ mā dauit salutē iacob. qm̄ audiuit p angelū. iā nō diceris iacob ꝯ isrl'. i. vir vidēs deū. A vl' p iacob ppl's israeliti- cus intelligit' cui de⁹ mādauit salutes cor- porales q̄ p aliū. s. an gelū nō p se. A ℂ Mādare eī ē p aliquē aliū pcipe vl' facere. A Sic de⁹ antiq̄s pa trib⁹ nō p se ꝛ suā eēntiā visus ē. ꝯ p ali- quā creaturā viderūt eū ꝛ saluabantur. g ℂ Hoc eī ꝙ vētilādi sunt inimici cor nu. Ꝗ id ē in xp̄o. eo ꝙ ℂ hostis est antiquus spernendus. ad iudiciū fu- turū ptinet. vbi talis est victoria. vt pro bent' subruisse oīa certamina. Ꝗ B cornib⁹ aliquid ventilat' sic Sedechias factis duobus ferreis cornib⁹ aiebat. sic ventilabo totā syriā. Cornu ꝟo nr̄m xp̄c est. idem ꝛ nomen patris. in quo aduersa rij nostri vel ventilant' vl' spernunt'.

b ¶ Arcus ei est p̄sidiū bellatoris in
qua mens humana ɔfidit. in gladiū vo
pl⁹ p̄sumit. sagitta ei sepe incassum mit
tit᷑. ensis vo certi⁹ opat᷑ mortis effectū.
ſ nec in eo ɔfidit multitudo sctoꝝ. ſ in ꝓ
tectōem diuinā. Cui⁹

nalē. In Debem⁹ ei inimicos nr̄os
ante nos. i. oculos nostros habere. vt sci
am⁹ q̄d cauere debem⁹. Diripiebāt sibi.
¶ Hoc solet effugatis euenire. vt in di
reptiōem cadāt. q̄ hostib⁹ suis minime p̄
ualebant resistere.

rōem subdit. i ¶
Nō est dubiū apō san
ctos se liberari in se-
cundo aduentu dn̄i a
ꝑsecutiōe spirituū pes
simoꝝ q̄ eos hic mlti-
plicib⁹ insidijs afflige
bant. Cōfundet᷑ etiaꝫ
q̄ beatos oderūt qn̄ il
li eterna pena damnā
tur. iusti regna celorū
recipiunt.
K ¶ Saluasti ei ꝓ
saluabis dixit ꝓpt᷑ cer
titudinē futuri in co-
gnitiōe ꝓphete.
¶ Vel ɔfidētia fidei
futura ꝓ p̄teritis di-
cūt. q̄si apud eos non
est dubiū qō absolute
nolunt eē venturum.
k ¶ Qui dicūt lau
dabimur. in futuro se
ɔfitent᷑ eē p̄dicandos
Tota die. ꝑpetuū tp̄s
ōndit. qō nō h₃ noctē
Cōfitent᷑ in seculū. q̄
p̄conia dn̄i h iugit᷑ ꝑ-
sonare cōtendunt.
In In deo dicit. q̄a
ip̄e est laus ꝛ glīa nr̄a
ꝛ ī noīe suo xp̄iani di
cimur ꝛ in tali noīe cō
fitebimur.

ventilabimus cornu. ꝛ in no
mine tuo spnem⁹ insurgētes
b in nobis. Non enim in arcu
meo sperabo: ꝛ gladius me-
i us non saluabit me. Salua-
sti enim nos de affligētibus
nos: et odientes nos confu-
k disti. In dō laudabimur to-
ta die. ꝛ in noīe tuo confite-
bimur in seculū. Diapsal.
l Nunc aūt repulisti ꝛ confu-
disti nos et non egredieris
÷deus:· in virtutib⁹ nostris
m Auertisti nos retrorsuꝫ post
inimicos nostros. et qui ode
runt nos diripiebant sibi.
n Dedisti nos tāq̄ oues esca-
rum. ꝛ in gentibus dispersi-
o sti nos. Vendidisti populū
tuū sine p̄cio. ꝛ nō fuit multi
tudo in cōmutationibus eo-
p rum. Posuisti nos oppro-
briū vicinis nostris: subsan-
nationem et derisuꝫ his qui

In Diripiebāt pse-
cutores martires cuꝫ
plagis ꝛ reliquis tor-
mentis eos vexabant
K vel Nos. q₂ sum⁹
retro quasi victi. Illi
aūt ꝑsecutores aū q̄si
victores irridentꝛ tor
quent nos.
n ¶ Esca ei luporū
est ouiū māsueta sim-
plicitas. q̄ martiribus
merito compat᷑. q̄ oc-
cidi a ꝑsecutorib⁹ sine
cōcertatōe acquiescūt
Et in gentib⁹ tradiū
martyres. libertatē su
am cū patrimonijs p-
diderūt o In Vsq̄
huc locuti sunt marti
res. nūc de iudeoꝝ po
pulo dicunt. q̄b⁹ dcm̄
est. In peccatis vestris
venditi estis. Iō sine
p̄cio. q₂ nō est effusus
sanguis agni ꝓ eis.
In Nō fuit multitu
do in cōmutatiōibus
eoꝝ. ¶ Cōmutatio
est date rei eq̄lia ɔseq̄
In Sꝫ h vilior erat
merces q̄ fuit vendita
q̄ p̄ciū. iō non est com
mutatio facta. Nā do

l ¶ Dicēdo ei martires. nūc aūt signi
ficāt de futuris tp̄ib⁹ se an̄ dixisse. q₂ nūc
p̄ns est temp⁹. Repulisti. i. dilationē no-
bis fecisti de illa futura btītudine quam
nobis ꝓmisisti. Cōfudisti. illa glīosa cō-
fusione quā martires subeunt. cū diuer-
sis iniurijs affligunt᷑. fustib⁹ verberant᷑ ꝛ
velut criminib⁹ obnoxij morti mācipāt᷑
Nūc etiā nō egredie᷑ de⁹ in virtutibus
martyrū. cū eos tribulatiōib⁹ subditꝛ di
uersis passionib⁹ subiacere cōcedit.
m ¶ Auerti eīm. est hostem fugere car

minus populū quem emit non auro. sed
comparauit ꝓprio sanguine. i. humanuꝫ
genus in peccatis iacens liberauit.
p ¶ Cum dicit posuisti ostēdit immo
bilē passionē. qua sancti a vicinis. i. pse-
cutoribus patiunt᷑. Obprobrium cōtra
probū positum est Nam sicut omnia pro
ba decora sunt. sic indecentia obprobria
sunt. Derisus vo. vox est confusa leticie
insultationem suam denuncians immo-
derata hilaritate. Qui sūt in circuitu no
stro. infideles ꝛ ꝑfidos exponit ū verbis

q ℭ Martires eñ positi sunt in simili tudinē xp̄i. qñ eos gētes parib⁹ penis af fligebāt. Cōmotio capitis ꝛ martirib⁹ cō tigit (que facta est in passiōe dñi) cū eos iniqui blasphemabāt. ℌ Cū irrisione. vel capitis cōmotiōe.

hec via ducit ad sospitatē desiderabilē. ℜ Uel declinasti. i. repulisti videris no nostris ꝑsecutorib⁹ semitas nr̄as bonas quas ambulamus in tribulatiōib⁹ in eo qd̄ sequit̄. x ℌ Humiliati sum⁹ in lo co afflictionis. id ē in corpore isto in quo ver samur ꝛ affligimur ꝓ pter christum.

q sunt incircuitu nostro. Po/
suisti nos in silitudinē gen/
tibus. cōmotionē capitis in
r populis. Tota die verecun
dia mea cōtra me est. ꝛ con
fusio faciei mee cooperuit
s me. A voce exprobrantis ꝛ
obloquentis: a facie inimici
t et ꝑsequētis. Hec oīa vene/
runt super nos nec obliti su
m⁹ te ꝛ inique non egim⁹ in
v testō tuo. Et non recessit re
tro cor nr̄m: ꝛ declinasti se
x mitas nr̄as a via tua. Qm̄
humiliasti nos in loco affli
tiōis ꝛ cooꝑuit nos vmbra
y mortꝭ. Si obliti sum⁹ nomē
dei nostri ÷ ꝛ :· si expādim⁹
man⁹ nr̄as ad deū alienum
z Nōne de⁹ requiret ista: ipē
enī nouit abscōdita cordis:
a Quoniā propter te mortifi
camur tota die. estimati su/
mus sicut oues occisionis.

Sed ꝛ si quis nūc o iē su in te pie viuere vo/ luerit. ꝑtin⁹ iniq̄ blas phemāt cū irrisiōe vel capitis cōmotione.
r ℌ Dn̄s hec in assū pta carne loquit̄ quia tota die verecundiā ꝓ nobis patiebat̄ xp̄us atqꝫ cōfusionē etiā vl qꝫ ad ipsum patibulū crucis ℭ Solet ve recūdia ad momentuꝫ venire et breui tpe se/ data discedere. ista v̄o grauissima fuit que iu giter ꝑmanebat.
s ℌ A voce expro/ brātis cū diceret ei. si fili⁹ dei es descēde de cruce. A facie inimici. i. iude. ꝛ ꝑseq̄ntis po puli ℭ Exprobrare ē in faciem maledicere. Oblocq̄ absenti detra/ here ꝛ dolose aliquem sermone mordere
t ℌ Hec omnia. vox martyꝝ. oīa que tu do mine ꝑtulisti. ꝛ nos ea dem ꝑtulim⁹. Nec ob liti sumus sed te semꝑ ꝯfessi sum⁹. Et inique nō egimus. i. fideliter ꝑ̄dicauimus testamētū tuū ꝛ fideliter vi xim⁹ in testamento. Nec obliti ℭ Nā qui illū mente retinēt. eius testamentuꝫ nesciūt obliuisci v ℭ Retro redit cor eorū. qui de dn̄i bonitate desperāt. quod isti minime fecerūt. qui spem in dn̄o ha/ bere ꝓbati sunt. Uia eñ a violētia nūcu pat̄. Semita hic in malo posita est eo qꝫ dicit nostras. Recte enī humane semite. id ē voluptuosi ꝛ vmbrosi calles q̄s am/ bulat hūana fragilitas a via suꝑna diui se dicuntur. quia ille ducunt ad mortem

ℭ Umbra mortis. vl te istius transitū dicit qui sanctis ꝛ peccato ribus probat̄ esse cō/ munis. Illa v̄o mors vera est qua impij eter na damnatiōe puniūt̄. ℜ Et si eñ sancti hic affliguntur ꝛ morti de stināturviuunt tamen deo. v̄o nec mors vm bra mortis nō mors ē
y ℌ Si obliti su/ mus nomē dei. i. xp̄m. Si expādimus man⁹ ad deū alienum. id est ad idolum.
z ℭ Nōne. cum pō/ dere pronūciandū est. qm̄ grauissimuꝫ ē apd̄ deuꝫ si in eius religio ne peccet̄. Requirere aūt solemus. quando illa desideram⁹ agno/ scere. que nostram no uimus consciētiaꝫ nō tenere. hoc in deo non est. quia omnia nouit. sed dicit̄ requirere. dū pro eis nos puniēs fa cit eorū nos recorda ri. Et quia agebat̄ de religionis affectu qui in corde magis qꝫ corporis deuotōe gerit̄ addit ipse nouit cordis abscōdita. ℜ Et que sint illa sequit̄ a ℭ Mor ti v̄o affici est. ꝑ longas passiōes ꝑ̄sentis vite exitū ꝓ xp̄o repire. Tota die nō per momentaneā mortem. sed per vniuersuꝫ vite tempus protractū nobis fideliū de/ clarat exitū pro xp̄o. Quis enī nō habet arma. nec dente cōtendit. sed manib⁹ la/ tronis patiēter acquiescit. sic famuli xp̄i sicut ouis estimati sūt mori. qm̄ sine cōtē

tione aliq̄ videbant̄ occidi. b ¶ Nō aūt deo ꝯuenit exurgere. q̄ nunq̄ nouit̄ posse dormire. ꝟ hūano vsu dr̄ dormire. qñ nr̄a expectatio diuīa dispēsatiōe elongat̄. Repetit̄ exurge vt q̄b⁹ videt picula crescere nō tardet sub

eterna. Cāticū. textū psalmi significat. p dilecto. i. dño xp̄o. de q̄ pr̄ dixit. hic ē dilectus fili⁹ me⁹. Isti⁹ nūc spūales nuptie referūt̄ a ¶ Eructare dicim⁹. qñ satietas ciboꝝ digestiōes saluberrimas euaporat.

uenire Ne repellas in finē. i. vbi sūt p̄mia beatoꝝ vbi de martirib⁹ corone p̄parāt̄. N In finē mortꝪ et̄ne. s. c N Auertit de⁹ faciē ad tp̄s. vt pbet electos suos. ¶ Obliuisceris inopie. hoc ē cui ꝯsueueras subuenire. quam sic in alijs amas. vt te inopem dicas. Addidit tribulatiōis nr̄e. Cui⁹ tribulatiōis clemēs sp̄ xp̄s inspector ē d ¶ Hūiliauerit se ī puluere. q̄ cinere super se sparso aīas suas discruciant ad recordatōꝫ pctōꝝ. N Cōglutinatus ē in terra cū caro īfirmatur. ꝟ sensus ē intētus in celestibus.

e ¶ Exurge. non ad dormitionē ꝟ ad resurrectionē ē poti⁹ applicādū. in qua destructa agnoscit̄ hūana captiuitas Illo eñ resurgēte adiuti sum⁹. nō ꝑpt̄ meritū nr̄m ꝟ ꝑpter nomē suū Ideo saluator dr̄ q̄ p grām sue pietatis saluat infirmos.

Xurge dñe Oro in auxiliū nostrū ꝛ erue nos ab obprobrijs vicioꝝ. ꝛ q̄ coraꝫ

b Exurge quare obdormis dñe. exurge ÷ et :· ne repel/
c las in finē. Quare faciē tuā auertis. obliuisceris inopie nostre et tribulationis nr̄e.
d Quoniā hūiliata est in puluere anima nostra. cōglutinatus est in terra venter no
e ster. Exurge adiuua nos. ꝛ redime nos ꝑpter nomē tuum In finem p his qui cōmutabunt̄ filijs chore ad intellectum ✱ cāticum p dilecto :·. C Propheta spiritu sancto repletus incarnationē dñi xp̄i se eructare ꝑmittit. ꝛ misticis virtutibus spōsaꝫ xp̄i describit ecclesiā

Psalmus. xliiij.

a Ructauit cor meū verbum bonum: dico ego
b opa mea regi Lingua mea calamus scribe: velociter
c ÷ scribentis :·. Speciosus forma pre filijs hoim: diffusa est gratia in labijs tuis. ꝑpterea benedixit te deus
d ineternum. Accingere gladio tuo: sup femur ÷ tuuꝫ :·

vñ iste vir sctūs celesti largitate satiatus eructauit. vñ fidel̄ ppl̄s abūdātissime pasceret̄. Cor meū sinuꝫ mētis ītellige. Uerbū bonū filium dei vocat Opera ꝟo. opusculuꝫ ꝓphe fuit. ꝛ psalmi huius decora cōtextio. b N Calam⁹ scribe scriba ip̄e xp̄s ē. q̄ scripsit fidē. speꝫ. charitatē. in cordib⁹ sanctoꝝ. Uelociter hoc ē q̄ nō tardantur qui dixerat sed velociter adimplētur. c ¶ Speciosus dictus p̄ omnibus hoib⁹ xp̄s ē. nō ex forma corpali ꝟ veraciter hūano generi pulcrior fuit q̄ꝛ pctā nō habuit Illud eñ recte speciosum dicim⁹ qd̄ grā mūdissime puritatꝪ ornat̄ N Diffusa est grā. q̄ꝛ lex p moysen data ē grā et veritas p iesum xp̄m facta ē ¶ Bñdictū est aūt. Bñdixit te de⁹. a forma serui. q̄ ꝛ passionē ptulit. ꝛ ad regna celoruꝫ puenit. Propterea. q̄ꝛ diffusa est grā in labijs tuis. gratia. s. p̄dicationis. ꝟ Et etiā curationis cū morbida. verbo curas mare q̄escere facis lazarum vocas ꝛ ve

prib⁹ nr̄is inimicaꝝ gētiū regna vicisti. a psequētibus inimicis vultus tui illuminatiōe nos eripe. Per do. ¶ In finē pfectionē significat. hoc est dñm xp̄m Filij chore. i. filij crucis. q̄ cōmutabunt̄ trāseundo de tristicia hui⁹ mundi ad gaudia

nit. ꝛ omīa que loqueris gratia labiorū tuorum perficiunt̄. d ¶ Gladiū ꝟ sermonē diuine p̄dicatiōis debem⁹ accipe. femur īcarnatōꝫ ꝟ Accīct⁹ xp̄s gladio ꝟbo p̄dicatōis diuidit filiū a prē. Potētissime ñ segniter, neq̄ leuit̄ ꝟ viriliter

e potentiſſime. Specie tua et
pulcritudine tua. intende ꝓ
f ſpere ꝓcede et regna. Pro-
pter veritatē ⁊ manſuetudi
nē ⁊ iuſticiā. ⁊ deducet te mi
g rabilit̃ dextera tua. Sagit-
te tue acute. populi ſub te ca
dent i corde inimicoꝝ regis
h Sedes tua deus in ſeculū
ſeculi. virga directionis vir
i ga regni tui. Dilexiſti iuſtici
am ⁊ odiſti iniquitatē. ꝓpte
rea vnxit te deus deus tuus
oleo leticie pre conſortibus
k tuis. Mirra ⁊ gutta ⁊ caſia
a veſtimentis tuis. a domi-
bus eburneis ex quibus de-
lectauerūt te filie regū in ho
l nore tuo. Aſtitit regina a de
xtris tuis in veſtitu deaura
to: circūdata varietate:
m Audi filia et vide et inclina
aurem tuā. ⁊ obliuiſcere po
pulū tuū ⁊ domū patris tui

e ¶ Specie tua. hoc ꝑtinet ad huma
nitatē xp̄i. pulcritudo ad deitatē. Inten
de vt ꝑeuntē hoīem de celo miſeratꝰ aſpi
cias. Proſpere. qm̄ erat humano gene-
ri liberatōis bn̄ficia ꝓſtiturꝰ. ¶ N
Procede vt ſponſus
de vtero virginali. Re
gna. i. icredulitati ho
minū. potētiā tue ma
ieſtatis oſtende.
f ¶ Propt̃ verita
tē. illud ſignificat. qa
veritas de terra orta
eſt. Manſuetudo mō-
ſtrata ē qm̄ in cruce ꝓ
ꝑſequentibus orauit.
Iuſticia v̄o qꝛ ꝓcepta
ſalutaria piꝰ doctor i-
fudit. Deducet. i. per
curſum vite huiꝰ totiꝰ
in offenſa cōuerſatiōe
cuſtodit. Mirabiliter
qꝛ die tercia reſurrexit
Dextera potentiā ver
bi ſignificat.
g ¶ Sagitte acute
ſunt v̄ba dn̄i ſaluato-
ris ſalutarit̃ corda ho
minū infigentia. q̄ iō
vulnerāt vt ſanēt Acu
te ꝑtinet ad transfora
tiōis celeritatē. Ppli
ſub te cadent. nō pedi
bus q̄bꝰ corpa ſuſtinē
tur. ſ corde cadent in
hūilitatē. q̄ ꝓriꝰ in ela
tiōe erecti erāt. Inimi
cos xp̄i dicit. q̄ a ſup-
na lege diſſētiūt ꝯtra
ria voluntate. h
Hic eſt ſedes dei ad iudiciū ꝑtinet futuꝝ
in q̄ oīa veracit̃ examinant̃. Virga. regu
lā ſignificat diuine eq̄tatis. iſta eī virga
iuſtos regit. impios ꝑcutit. q̄ veracit̃ re-
cta dr̄. qꝛ nulla prauitate curuat̃ Uel for
titudo inuicta ⁊ inflexibil̃ diſciplina. vir
ga eſt directiōis ⁊ clariꝰ q̄ ſit virga iſta ſe
quēdo oñdit dicens. i ¶ Nemo eī ꝑfe
cte diligit iuſticiā. niſi q̄ ⁊ actꝰ peſſimos
execrat̃. Unctꝰ ē xp̄s in regē ⁊ ſacerdotē
N Oleo leticie. i. reſurrectōis ⁊ aſcēſi
onis. ¶ Repetitio iſta ꝙ dicit deꝰ deꝰ
ꝓconiū magne dilectiōis oñdit. Pre cō
ſortibꝰ dictū eſt. qm̄ hāc bn̄dictiōꝫ ſupra
oē hūanū genꝰ xp̄s accepit. vt vnctꝰ ſin-
gularit̃ ceteros vngere debuiſſet. k ¶
Sanctū dn̄i corpꝰ. q̄dā deitatis cogno
ſcit̃ fuiſſe veſtimentū. qꝛ maieſtas verbi
oculis infideliū vela-
mine carnis videbat̃
abſcondi ab hoc veſti
mento. i. incarnatiōis
archano cōgrue veniſ
ſe dr̄ mirra ⁊ gutta et
caſia. Mirra mortem
xp̄i ſignificat Gutta q̄
dicit̃ ammoniaca. in-
carnatiōi dn̄i compat̃
Caſia q̄ a noſtris fiſtu
la dicit̃ creſcit i aquo
ſis locis. ſignificatq̄ꝫ
aq̄s baptiſmat̃ Ebur
eſt os elephantis. qui
temperant̃ ſue femine
cōmiſcet̃. ⁊ ſecūda cō
iuge nō vtit̃. hoc pu-
dicis feminis aptū ē.
que in domibꝰ ebur-
neis manſiſſe noſcun
tur. dū ꝑ caſtitatē. ꝓce
pta dei ſecute ſūt. Fi
lie regū dicūt̃ q̄ ſemet
ipos regūt ⁊ aīas ſuas
N Uel filie regū. i.
apl'os ꝓdicatiōe ꝯuer
ſe anime. A Uel fi
lie. eccl'ie ſūt ab apl'o-
rū ꝓdicatiōe fundate.
l N Regina dicit̃
eccl'ia. ⁊ regina eſt que
ſua vicia regit vl' pctā
¶ Que a dextris ſte
tiſſe dicit̃. qꝛ dextera
ps ē honorabil̃. Aurū ad charitatē debe
mꝰ aptare. Ornat̃ v̄o eccl'ia etiā varietate
qꝛ auro apoſtoloꝝ. argento ꝓphetarum.
gemmis virginū. cocco martiꝝ. purpura
penitentiū. m ¶ Dicit audi. ſ. ꝓphe-
tas q̄ incarnationē dn̄i cecinerūt. Filia
ꝓphetarū eſt eccl'ia dicta. qꝛ eoꝝ ꝓdicati
onibꝰ nata eſt. N Et vide. oculo cor
dis. ¶ Inclina aurem. i. honorabilr̃
verba ꝓphete percipe. Obliuiſcere. i. de-
ſere cōuenticula paganoꝝ. Domū: baby
lonia dicit. i. mundū. Patrē dyabolū. q̄
reuera illā domū confuſiōis poſſidebat.

n Et ꝯcupiscet rex decorē tuū
qm̄ ipse ÷ est :· dn̄s deus tu/
us ⁎ et :· adorabunt eum ÷
o Et :· filie tyri ī mūerib⁹ vul/
tum tuuʒ deprecabunt̄ oēs
p diuites plebis. Ois gloria
ei⁹ filie regis ab intus in fim
briis aureis circūamicta va/
q rietatibus. Adducent̄ regi
virgines post eā: ꝓxime ei⁹
r afferent̄ tibi. Afferent̄ in le/
ticia ⁊ exultatione: adducē/
s tur in templum regis. Pro
patribus tuis nati sunt tibi
filii: cōstitues eos principes
t sup oēm terraʒ. Memor ero
noīs tui. in oī generatione ⁊
v generatiōe. Propterea ppl̄i
ꝯfitebunt̄ tibi ineternū. ⁊ in
seculum ÷ seculi :·.

In finē filiis chore ꝑ archa

n ℭ Rex itaqꝫ iste. saluator est. q̄ cōcu
piuit eccl̄iaʒ. in sorte diaboli cōstitutā. ip
se est dn̄s de⁹ tu⁹. nō ille quē patrē dice/
bas. q̄ te fecerat tenebrosam. s̄ q̄ pristinā
submouēs feditatē. pulcritudinē tibi cō
tulit nuptialē quē om
nes ppl̄i adorabāt xp̄i
ani. o ℭ Tyrus in
terp̄tat̄ angustia.
M Et significat ani
mas in angustia posi/
tas. ille ei muneribus
cordis adorant. Tūc
xp̄o in vultū eccl̄ie. i. ī
xp̄iani ppl̄i faciē intē/
dim⁹. qn̄ maiestatem
xp̄i in angustiis positi
piis fletib⁹ exoramus
Oēs diuites. n̄ ei sola
tyr⁹ s̄ etiā toti⁹ mūdi
adunata diuersitas vt
sic vult⁹ eccl̄ie sit vl̄ fi
des vl̄ diuinitatis ma
iestas. p ℭ Gloria
est siquidē eccl̄e. qn̄ fi
lie principū siue iusto
rū cōuertunt̄ ad dn̄m
⁊ secreta se cupiūt cor
dis deuotione offerre
Ab intus em̄ est in se
creto sensuū se xp̄o of
ferre. Fimbrie sunt fi
nitima vestiū. ꝑ quas
significat̄ extrema vi/
tā hoīm. q̄ auree dicte
sunt. q2 in fine tota ꝑ/
fectio ē. vbi charitas plenissima velut au
rea reperit̄. Circūamicta varietate ꝓpter
varias xtutes fideliū dicit. q̄s supius ex
posuim⁹. q ℭ Adducent̄ regi. xgi/
nes. deinde vidue. Et vide in ip̄is noīb⁹
nō minimā esse distantiā. Uirgines ei di
xit adduci. q2 integritate corpis robuste
sūt. viduas xo dixit afferri. q̄ plerūqꝫ fra
cte diuersis sollicitudinib⁹. corpis imbe
cillitate fatigant̄. Afferent̄ igit̄ ꝓxime
xp̄o. hoc est vidue caste. q̄ gradu inferio/
ri iungunt̄. Nam cū virginitas habeat
centesimū fructū. ista sexagesima vberta
te gloriat̄. r ℭ Merito ḡ dictū ē ad/
ducent̄ in leticia. q2 ille fragil̄ sex⁹ vicit
grauissimas corpoꝝ passiōes q̄ angeloꝝ

sunt ministeriis adducte. nō solū in ꝯspe
ctū s̄ etiā in templū. i. in penetralia regl̄
i. in celi̇̄m futurā. vbi venisse beatū gau/
diū est ⁊ gl̄iosa securitas. s ℭ Pro
patrib⁹ tuis. Nūc exponit quantū h̄ spō
sa ꝓfecerit vt ꝑ anti/
quis patrib⁹. i. idoloꝝ
cultorib⁹ nati sint illi
filii apl̄i. q̄s principes
p̄dicatōis in toto ter/
raꝝ orbe trāsmisit Sʒ
quantū sūt ista dispa/
ria tātū laudat̄ eccl̄ia.
Illa em̄ erāt seducto
res erroris. isti magi/
stri veritatis. Illi se/
minabāt exitia. isti hor
tabant̄ ad vitam.
t M Iō memores
erūt noīs tui. q2 sp̄ te
predicabunt apl̄i siue
edificabunt in genera
tiōib⁹ sanctorū. Siue
ppl̄s xp̄ian⁹ aploꝝ p̄/
dicatōe cōuersus me/
mor erit noīs xp̄i. ha/
bet em̄ romana trāsla
tio quā Hiero. s̄ ⁊ cal
sio. sequit̄ memores.
v M Ob eoꝝ p̄di/
catiōem ꝯfitebūt̄ xp̄o
sp̄ ppl̄i delicta. vel ꝯfi
tebunt̄. A ℭ. id ē
in confessione simbo/
li. id est qn̄ simbolū in
eccl̄ie facie publice cō
fitent̄. A Uel laudando cōfitebunt̄
in seculū seculi hic ⁊ post hanc vitā ine/
ternū ℭ In seculū seculi. futura signi
ficat. qn̄ oīs aduersitas cōquiescit. ⁊ re/
gnat sola iusticia. cōtrarietate diaboli de
leta. tunc ei ꝯfitebunt̄ gl̄iam dei enarrā
Christe dn̄e. ver/ do plene. Oio.
bū p̄ris (ꝑ quē cūcta creata sūt ⁊ cre/
ant̄) custodi q̄s eccl̄iam tuā varietate
gētiū ꝯgregatā. vt dū te ex ip̄a credulita
tis iusticia corde puro diligim⁹. p̄ncipa/
tū eterni sc̄li cū p̄rib⁹ mereamur. q̄. ℭ In
finē notū ē quēadmodū ad xp̄m possit re
ferri filii chore. filii xp̄iāi. ex q̄ꝝ psona p̄s
iste canit̄. ꝑ archāis. aduētū s̄cat salua
torī quē mirabl̄i secreto ꝑ hoīe disposuit

nis psalm⁹. ¶ Vox fide
liũ in perturbatione seculi
deo ꝓtectore nihil timentiũ

Psalmus. xlv.

a Deus noster refugiũ ⁊
virtus. adiutor in tri/
bulatiõibus. que inuenerũt
b nos nimis. Propterea nõn
timebimus duʒ turbabitur
terra. ⁊ transferentur mon/
c tes in cor maris Sonuerũt
⁊ turbate sunt aque eoꝝ. cõ
turbati sunt montes in for/
d titudine eius. Dyapsalma.
Fluminis impetus letificat
ciuitatẽ dei sanctificauit ta
bernaculũ suuʒ altissimus.
e Deus in medio eius nõ cõ
mouebitur: adiuuabit eam
f deus mane diluculo. Con/
turbate sunt gẽtes ⁊ inclina
ta sunt regna: dedit vocẽ su
g am mota est terra. Dñs vir
tutũ nobiscũ susceptor nr̃ de
us iacob. Dyapsalma.
h Venite ⁊ videte opera dñi
que posuit ꝓdigia sup ter/
rã: auferẽs bella vsq; ad fi/
i nẽ terre. Arcũ cõteret ⁊ con

a ¶ Quã pulcra diffinitio. q̃si interro
garent xp̃iani filij chore. Quid ẽ de⁹ nr̃
r̃ndeãt refugiũ ⁊ virt⁹ ⁊ adiutor. Refu/
giũ fideliũ q̃ñ eos de anĩe p̃iculo liberat
Virt⁹ q̃ñ eoꝝ mẽtes stabilit ab iniq̃ erro
re custodit. Adiutor ĩ
tribulationibus cũ di
uina mĩa nos ĩ tribu/
lationibus suscipit et
defendit b ¶ Pro
pterea nõ timebimus.
q: in xp̃m credimus.
b ¶ Duʒ turbabit
terra. i. generatõ iude
orũ. q̃ terrena sapiũt ⁊
dũ trãsferaut mõtes.
. i. ap̃li relictis ĩcredu
lis iudeis. In cor ma
ris. hoc ẽ ad p̃dicãdũ
gẽtibus transierint.
¶ Et inspiciẽduʒ. ꝙ
aride t̃re p̃fidia iudeo
rũ. Aq̃s vo salsis cre/
dulitatẽ gẽtiũ ꝯpauit
vt illa corda in maluʒ
durata. hec vo euãgeli
co sale ꝯdita cognosce
res. c ¶ De aduen
tu dñi sanasse dic̃ apo
stolos p̃dicatões suas
quo t̃pe turbatas asse
rit. aquas. i. innũeras
gẽtes q̃ de tali fuerũt
ãnũciatiõe ⁊ miraculo
rũ admiratõe p̃territe
Cõturbati sunt mõtes
. i. seculi p̃tãtes. q̃ñ cõ
tra religionẽ dei leges
sacrilegas pagani ĩfe/
rebãt. In fortitudine
eius. s. soni apostoloꝝ
Aploꝝ ei grãdisona p̃
dicatiõe tot⁹ mũd⁹ in
tremuit ⁊ ad dñi se cre
dulitatẽ limpidato po
stea corde reuocauit.
d ¶ Iste enĩ fluui⁹ xp̃s ẽ. ⁊ bñ dixit flu
minis ĩpetus. q: nihil palustre. nihil mo
rosuʒ cursus ei⁹ sustinet. cũ de potentia
diuinitatis ei⁹ ĩfuderit. Tabernaculũ altis
simi ẽ eccl̃ia. sine hũani corpis g̃liosa sus
ceptio e ¶ De⁹ ĩ medio ei⁹, i, eccl̃ie, cõ
moueri enĩ nõ põt eccl̃a. q̃ in solidissima
petra hoc ẽ in xp̃o noscit̃ ẽẽ fũdata. Ad
iuuabit dixit. i. ĩ seculi aduersitate labo/
rantẽ f ¶ Diluculo. i. inspectõe sancta
quã merebit̃ cor mũdũ. vel mane. i. bonĩ
opis p̃icipio. ⁊ h̃ dilu
culo. i. illũiatiõe spũs
scti f. ¶ Cõturbate
sũt gẽtes. s. viciorũ ac
criminũ ¶ Inclinata
sũt regna. i. hũiliata s̃t
ad adorãdũ. Dedit vo
cẽ p̃ se p̃dicãdo et per
ap̃los ad quaʒ necesse
fuit tremefieri p̃ctõres
q̃ terreni nũcupant̃ vl̃
gẽtes idolatre ꝯturba
te sunt ĩ subito sono p̃
dicatiõis ĩcognite reli
gionis. g ¶ Dñs
v̾tutũ vtiq; cui v̾tutes
celestes seruiũt Nobis
cũ. q̃ñ assumpta car/
ne habitauit in terris
Susceptor. q̃ñ carneʒ
ꝓ ĩfideliũ salute susce
pit. dicit vo nr̃. nõ enĩ
deus soli⁹ iacob s̃ oĩm
q̃ sibi fide deuoti sunt.
h ¶ Venite qñ dicit
hortat̃ eos vt fide dño
ꝓximent̃. que nõ pote
rãt videre longinquũ.
h ¶ Opa dñi. i. virtu/
tes dei. ¶ Prodi/
giũ dictũ ẽ eo ꝙ porro
dicat. qd̃ factũ ẽ in na
tiuitate dñi q̃ñ v̾go pe
perit ⁊ stella magis ap
paruit. Auferẽs bella
. i. q: in natiuitate dñi
regnãte augusto. tot⁹
orbis legit̃ ẽẽ pacat⁹.
h ¶ Oĩa bella in aduẽ
tu dñi q̄euisse. multoꝝ
narrat historia. vl̃ pu/
gnas viciorũ accipe. i ¶ Arcum con/
teret, id est occultas insidias spirituum
malorũ. Confringet arma. id est p̃sentes
pugnas. Et scutum cõburet igni. id ẽ cõ
sumit igne spiritali. fantasias dyabolice
excusationis. defensionis peccatorum.

vel ꝓtectiōis ❡ Uel de armis gētiuʒ q̄bus fidē impugnabāt ⁊ se defendebāt accipe. hec em̄ oīa cōfringēt dū veritate vincunt k ❡ Hūc versiculū loquūt filij chore ex ꝑsona dn̄i. Merito illis dī. vacate q̄ mūdanis illusiōib⁹ armabant. ⁊ diabolo seruiebāt. Q̄m ego suʒ de⁹. non ille q̄ vos prius armabat ad malū. s̄ q̄ exaltabor in gentib⁹ ⁊ in terra. i. in gente iudea. q̄m terre supra iudeos cōpauit l ❡ Talē siq̄dē ꝓfessionē. iō scd̄o reperiūt filij chore. vt ꝑ eā nob declararēt liberatiōʒ. ꝑstitā fuisse. Deus iacob. iō freq̄nter apponit. vt victoria xp̄iani ppl'i declaret q̄ licʒ sit tp̄e posterior. p̄muʒ tn̄ ppl'm fideli deuotione transcēdit. Ori.

Erspicuū in imminēti tribulatōe refugiū misericors deus sanctifica īpetu eterni flumis habitaculū cordis nr̄i. vt te deo v̄tutū nobiscū operante. terrena p̄lia ꝯfutemus. ꝑ do. ❡ Loquūt ⁊ in hoc psalmo filij chore q̄s vexillo crucis mat signat eccl'ia Cōmouētur itaq̄ primo gētes vt dn̄o laudes debeāt ꝑsonare. scd̄o dn̄i ascēsio ⁊ regnū ei⁹ sub breuitate describit.

a ❡ Plaudūt vero manib⁹ q̄ elemosinas faciūt egrotis seruiūt. Jubilare v̄o gaudere est. q̄ sermo dictus est a iuuando. i. delectādo quādo magnitudinē gaudij n̄ articulatis sermonib⁹ sed cōfusa voce ꝓferim⁹. Uox exultatōis. psalmodiā significat que deo ꝓ noīs sui maiestate ꝑsoluit. b ℟ Dn̄s excelsus dicit⁹. q͛ celos ex potētia sua ascēdit ❡ Rex magnus. q͛ rex regū ⁊ dn̄s dn̄antiū. Terribil

fringet arma. ⁊ scuta cōbu-
k ret igni. Uacate et videte
quoniā ego sum deus. exal
tabor in gentibus ⁊ exalta-
l bor in terra. Dn̄s virtutum
nobiscū. susceptor noster de
us iacob. * Dyapsalma.
❡ In finem ꝓ filijs. Chore
psalmus. ❡ Uox ecclesie
deū laudantis. ascēsionēq̄
ei⁹ ꝑdicantis. Ps̄. xlvj.

a Omnes gentes plaudi
te manibus: iubilate
deo in voce exultationis.
b Quoniā dn̄s excelsus terri
bilis. rex magnus sup oēm
c terram. Subiecit ppl'os no
bis. et gentes sub pedibus
d nostris. Elegit nobis here
ditatē suā. speciē iacob quā
dilexit. Dyapsalma.
e Ascendit deus in iubilo. et
f domin⁹ in voce tube. Psal-
lite deo ÷ nr̄o: psallite psal
g lite regi nr̄o psallite. Quo-
niā rex oīs terre deus. psal
h lite sapiēter. Regnauit de⁹

q͛ iudicaturus ē mūdū. ⁊ ne tm̄ putaret eē iudeoꝝ. rex dicit oīm t̄raꝝ c ❡ Pedes hic significat sanctissimos ꝑdicatores. q̄bus ppl'i merito ⁊ gētes eē subiecti dicebāt d ❡ Elegit nobis subaudiē dū ē durevt q̄ venerat ad saluādū israeliticū ppl'm. hoc magis gētibus pia largitate ꝯcederet. Speciēʒ iacob. Jacob lēticule ⁊ ꝑuo cōmercio carnaliū spūalē honorē assecut⁹ ē. hec ipa est em̄ spēs iacob quam dn̄s dilexit adeo vt ⁊ eadē facēvelit fideles suos q̄ ille mistica significatiōe se q̄nda p̄monuit. i. deo offerēdo t̄rena. ⁊ acq̄rēdo celestia. sic em̄ vere xp̄iani dicimur ℟ Uel de pulcritudīe iacob dilecti. i. de stirpe sua apl'os elegit. e ❡ Iō ascēsio dn̄i i iubilatōe eē dī q͛ stupētes apl'i tale miraculū. ineffabili cordis leticia replebāt voce q̄ʒ tube v̄ba significat angelorū dicētiū. viri galilei. verba v̄o ista magno strepitu ꝑcussi aeris fragore tonuerūt. f ❡ Psallere. ē bonis actib⁹ laudes deo canere. Regi nr̄o. id ē deo nr̄o iesu xp̄o. n̄ alieno cuiq̄ s̄ deo nostro quē solū decʒ ista laudatio g ❡ Q̄m rex oīs terre. h̄ ꝓpter illos dī q̄ sibi ꝑ singl'a loca diuersa numina faciebāt. vt venerē. ī paso. martē in tracia. iouē in creta. ⁊ alios ꝑ loca diuersa. Psallite sapiēter. h̄ est q̄ intelligat q̄ psallit. Nemo eni sapiēter q̄c q̄ facit q̄ nō intelligit. ℟ Uel vt q̄ canitis ꝑ l'raʒ. intelligatis spūalit dicta. h ℟ Regnauit dn̄s sup gētes. q̄s i hereditate accepit a p̄re ❡ Sedet sup sedē sctāʒ suā. dn̄m saluatorē sigificat q̄ se

det ad dexterā pr̄is. regnās ī secula seclo rū. Iↄ Uel in angelis sedet q̄ xp̄ꝭ innocētiā suā sedes dei dicūꝭ. inde dixit celū mihi sedes est. i Iↄ Prīcipes pplorū. i. apl̄i ꝯgregati sꝭ ad iudicādū. cū deo abrahā. i. cū xp̄o q̄ ste

ꝛ pctis subiacebat. Mōs syon. ¶ Ratio iudeoꝝ. Latera aq̄lonis. ppl̄i gentiū. facta est ciuitas regis. h̄ est ecc̄ia catholica quā de vniuerso mūdo cōstat eē collectā. c ¶ Cognoscitꝭ dn̄s ī domib⁹. i. in

deus abrae. Q̄m dij.
¶ Hoc est iudei. q̄ fuerūt fortes: qꝛ tumuerūt p̱ supbiā facti sunt extremi. q̄ potuerūt p̱ hūilitatē esse precipui Iↄ Uel dij. scti sunt q̄ p̱ fidē ꝛ p̄dicationē vehemēter eleuati. in iudicio ampli⁹ ꝛ glio sius eleuabūꝭ. i. apl̄i sic cōgregati ī iudicio vehemēter sunt eleuati iudicantes.

Oratio.

Ex oīm seculorū deus (cui⁹ regni sup̱ oēs ppl̄os dilatatur) subijce q̄s gentes vicioꝝ sub pedib⁹ nr̄is: vt dū tibi sapienter deo nr̄o psallimus tuo eos auxilio supemus. Per.

¶ Uideam⁹ nūc q̄d significet scd̄a sabbati Sabbatū synagogaꝫ. i. collectōem debem⁹ accipe iudeorū. q̄ sabbatū obſuare videbatur. Scd̄a xo ei⁹ ecclesia catholica est. Jō xba psalmi h⁹ sacerdotib⁹ tribuuntꝭ ad xp̄ianū ppl̄m edocēdū. q̄s ꝛ filios crucis hr̄i posse nō dubiū est. ꝛ secūdos esse tp̱e post synagogā manifestum est.
a ¶ Magnus dicitꝭ

sup̱ gētes. deus sedet sup̱ se
i dem sanctā suā. Principes
ppl̄oꝝ ꝯgregati sunt cū deo
abraam. q̄m dij fortes terre
vehementer eleuati sunt.

Psalmus cantici filijs
chore ÷ secunda sabbati.
¶ Uox pp̄hete laudātis
deū ꝙ ecclesiam suaꝫ dilata
uerit. Psal. xlvij.

a Magnus dn̄s ꝛ lauda
dabilis nimis. ī ciuita
te dei nostri in monte sancto
b eius. Fundatur exultatiōe
vniuerse terre. mons syon
latera aquilonis. ciuitas re
c gis magni. Deus in domi
bus eius cognoscetꝭ. cū susci
d piet eā. Quoniā ecce reges
congregati sunt. cōuenerūt
e in vnum. Ipsi videntes sic
admirati sunt. ꝯturbati sunt
cōmoti sunt. tremor appre
f hendit eos. Ibi dolores vt
parturientis. in spiritu vehe
menti conteres naues thar
g sis. Sicut audiuimus sic vi
dimus ī ciuitate domini vir

mēbris suis sctissimis virtus sua ꝛ potentia declarabitꝭ. q̄n ī eccl̄ia beatos viros ip̄o largiēte illi offerre demōstrabitur. d ¶ Reges terre h̄ loco significantꝭ p̄ncipes iudeorū q̄s gerodes congregās in vnū q̄rens vbi xp̄s nasceretꝭ. et illi cōgregati dixerūt ī bethleem. Et cōuenerūt in vnū. quia oēs vnā p̱tulerūt sententiam.
c Iↄ Ipi iudei. s. videtes gloriā redēptoris. admirati de tanta gloria. Cōturbati: q̄a se nouerāt pctōres: cōmoti de īfidelitate ad fidē. Tremor app̄hendit eos a consc̄ia delictorū. vn̄ dictuꝫ est. A timore tuo ꝯcepim⁹ et peperim⁹ sp̄m salutis
f Iↄ Ibi dolores: cū corp̱a affligere per abstinentiā ceperint. In sp̄ū vehemēti. hoc est fortissimo. s. sancto sp̄ū cōteres naues. humiliabis sup̱biā gentium: qꝛ tharsis a nauigatōne negociorū sup̱ba facta est: significās eos q̄ huius seculi negocijs circūferuntur. ¶ Isti igiꝭ nūc contriti credētes dicunt: Sicut audiuimus.

dn̄s. qꝛ potēter oīa facit. Laudabilis. qꝛ pulcra ꝛ mira facit. Additꝭ nimis q̄ nō hꝫ terminū: s̄ sua assiduitate sp̱ augetur. In ciuitate. h̄ est in ecc̄ia. Mons aūt sanctus est xp̄s. b Iↄ Fūdata est terra exultatōe. ab ascēsiōe xp̄i. q̄ p̄us maledicto

A Dolores penitentis sunt. vt dolores parturientis. g Iↄ Sicut audiuimus p̱ p̄phetas ita videmus in euāgelio. q̄ est ciuitas xtutū. In ciuitate dei. i. in ecc̄ia catholica. ¶ De⁹ fundauit eā. qꝛ sola illa veracitꝭ cītas dei nūcupatꝭ

b. ¶ Illi enī miscōiam dei suscipiūt. q̄ non solū p fidē sunt vocati ꝫ etiā p occultā p̄destinationē ad eternā btitudnē sūt electi. R Jn medio tēpli in ecclesia. ¶ Mia (q̄ xp̄s ē nō ab oībus suscipit) ꝫ ab his catholic᷑ qui ei⁹ p̄cepta sunt secuti.

crediturī sunt. ¶ Per alterā enī pgeniē signat pplm xp̄ianū. q̄ ab hebreo quē p̄mū dn̄s elegit secundus esse dinoscit. R Jdo vos doctores eccliaꝝ distribuite ei⁹ ordinationū ḡdus: canonice ⁊ sancte. nō premijs corrupti. nō psonaꝝ acceptiōe p adulatiōez elapsi. vt enarretis. Et q̄d enarrabim⁹: qm̄ h̄ ⁊c̄.

i ¶ Nomen em̄ dei in toto orbe terraruꝫ: sine dubio credit ado rādū. Plena est ergo dextera ei⁹ iusticia locum significat. vbi iusti sunt collocandi. ad dexterā enim veniunt in iudicio. qꝛ in illā ptez dexterā recipiunt q̄ eius mūere iusti esse meruerunt. A Vel Scōm nomen tuū ⁊c̄. id est quō noīatus es p vniuersas t̄ras. sic ⁊ laudaris p oēs t̄ras. illi aūt laudāt q̄ bene viuūt nec pōt eē salus nisi in sanctis eius.
k ¶ Per montē syon ecciaꝫ significat catholicam. R Exultent filie iude. i. anīe cōfessorū. qꝛ iudas cōfessio interpretat.
¶ Quē ppt iudicia dn̄i exultēt quibus se ad beatitudinē eternā sciant esse venturas.
l R Circūdate syon id est defendite ecciaꝫ in credulitate vr̄a. Cōplectimini eā in charitate. Narrate h̄ est p̄dicate. in turrib⁹. i. in p̄ncipibus ecclesie. qꝛ sic̄ turris fortis est et vndiq; speculat. sic ⁊ sancti ⁊ fortes ⁊ p̄dicatores debent esse in genere hūano.
m R Ponite. h̄ est intelligite corda vestra in virtute. hoc est in charitate xp̄i.
¶ Qua virtute nihil pōt esse p̄stantius R O vos doctores eccīastici. distribuite dom⁹. i. ḡdus eccīastici ordīs. vt enarretis, nō solū his q̄ credūt: ꝫ etiā his qui

tutū. i. ciuitate dei nr̄i. deus fundauit eam ineternum.
b Dyapsalma Suscepimus deus miscōiaꝫ tuam. in me-
i dio templi tui. Scōꝫ nomē tuū deus sic ⁊ laus tua in fines terre. iusticia plena est
k dextera tua. Letetur monꝫ syon ✱ ⁊ :· exultent filie iude propter iudicia tua ÷ domi-
l ne :·. Circumdate syon ⁊ cōplectimini eam. narrate in
m turribus eius. Ponite corda vestra in virtute eius. et distribuite domus eius vt enarretis in progenie altera
n Quoniaꝫ hic est deus deus noster ineťnū ⁊ in seclm ÷ seculi :· : ipse reget nos in scl̄a.

Jn finem filijs chore psalmus. C Vox christi de meritis iustoꝝ. penis impiorū. ⁊ ne diuites in hoc seculo timeant. Psal. xlviij.

a Audite hec oēs gentes auribus percipite oēs
b qui habitatis orbē. Quiq;

n R Exponit iste versiculus. q̄d eccliastici sacerdotes narrare debēt. Qm̄ hic est deus deus noster. ¶ Jn eternū. contra illos dictū q̄ sibi temporales hoīes deos esse somniabant. Regat vtiq; ille nos. qꝛ ipse est rex noster. R Regat lubricos et tortuosos gressus nostros.

Oratio.

Laudabil' atq; terribilis de⁹. qui in celesti hierusalem p̄nceps magnific⁹ inueniris: dilata mentē nostrā spiritali intelligētia vt miscōia tua ī nostri pectoris tēplo suscepta. digni narratione tui nominis habeamur. Per.
¶ Tituli huius verba cōtrahunt ad dn̄m saluatorē. Jp̄e eī et in finem significat. ⁊ per filios cruc᷑ intelligit ⁊ p psalmistā sine dubio denunciat. Et per totū psalmū v̄ba sunt omnipotentis filij.

a C Admonet vniuersal' eccia vt veniāt ad audiēdū xp̄m. qꝛ nō vult xp̄s tm̄ paucis pdesse. ꝫ oīb⁹ eū puro corde q̄rētib⁹. Aurib⁹ pcipite. i. vt ī finib⁹ sue mēorie reponāt. Hītatores orb xp̄ianos. ⁊ iustos accipim⁹. q̄ sic nouerint habitare ī orbe. vt in eius sceleritatis nō implicent erroribus. b. R Quiq; terrigene. p h̄ in-

terrigene ꝛ filij hoīm: in vnū
c diues ꝛ pauper. Os meum
loquet̃ sapientiā: ꝛ medita-
tio cordis mei prudentiam.
d Inclinabo in parabolā au/
rem meā: aperiā in psalterio
e propositionē meam. Cur ti/
mebo in die mala: iniquitas
calcanei mei circūdabit me.
f Qui cōfidūt in virtute sua:
ꝛ in multitudine diuitiarum
g suarū gloriant̃. Frater non
redemit. redimet homo: nō
dabit deo placationē suam.
h Et precium redēptionis ani
me sue: et laborauit ineter/
num ꝛ viuet ✱ adhuc :· in fi/
i nem. Non videbit interitū
cū viderit sapiētes moriētes
sil̃ insipiēs ꝛ stultus pibunt.
k Et relinquent alienis diui-
tias suas : ✱ et :· sepulchra

telligendū ē. ꝙ oēs habitatores terre. ad audiendū v̾ba dei vocent̃. Terrigene pctōres sūt. q̄ vicia terrena sectātur. Filij hoīm iustos dic̄. qm̄ ꝛ ip̄e xp̄s fili⁹ hoīs dict⁹. Per diuitē ꝛ pauperē liber ꝛ seru⁹ accipiūt. c Os xp̄i loquit̃ sapiaꝫ. i. ad diuina mysteria decla rāda. q̄ occulta sunt ab huius scl̄i sapiētibus Prudentia ptinet ad mores pbabiles istituēdos, sic oīs diuin⁹ s̾mo. his duab⁹ v̾tuti bus plenissime īdicat̃ Semp in corde meditabor. vt hoīes relinquētes stultā vanitatē, xp̄i prudētiā se querent. d Aurē inclinaturū se pmisit xp̄s vt cognosceret si p̄dicationē ei⁹ pplus deuotus impleret. In pabolā. Silr̃itudo ēm rei. veri imitatio est ꝛ ē sensus vt q̄ȯ nob̄ ad exēplū datū ē deuota emulatiōe pmpte domino p̄stāte faciam⁹. Aperire se dixit ī psalterio ꝓpositōꝫ. i. declaraturū p̄cepta diuinitatis in sctītate ꝓprij corpis. vt pbaret docere v̾bo et exemplo. psalteriū ei sic̄ sepe diximus. corpis dn̄i decora silr̃itudo ē Cur timebo. Sub interrogatōe ꝛ rn̄sione ꝓpria v̾sus iste ē pnūciādus. i. ḡre formidulosa cogitatione ꝯfundar. ī die mala. ī die. s. passiōis q̄ mala iudeis. bona fidelib⁹ fuit Ille ei dꝫ timē finē vite, q̄ ꝑcōꝝ recordatōe mordet. Xp̄s āt mortē timere nō poťat. quē nō circūdabat iniq̄tas calcanei quēadmodū solet ꝯtigere pctōri in fine vite. vt tūc iniq̄tas scelerato fine vitā claudat. Vel q̄libꝫ hō sua pctā agnoscēs dicit cur timebo in die mala. i. iudicij. Et rn̄det iō qꝛ iniq̄tas calcanei mei circūdabit me. Id ē pctm̄ actuale vl̄ origi/

nale. Qui ꝯfidūt ī v̾tute sua. illi labunt̃ in calcaneo. Et in multitudine diuitiarū suaꝝ: necesse ē eī vt tales tımeāt finē. q̄ deserere mūdana nolūt. ꝛ pctōꝝ suoꝝ penas formidāt. Virtutē v̾o dixit corpis vires. animi robur. lingue disertitudinē. Frat̃ nō redemit. i. adā qꝛ mortuus ipse nō surrexit. vel frat̃ nō redemit. i. moyses redimet hō. i. xp̄s q̄s moyses nō redemit. Ille non dabit d̄o placationē. q̄ non agit pn̄iaꝫ p quā placat̃ xp̄s. Vl̄ sub admiratōe legendum est sic. Nō redimet vl̄ frat̃ redemit. s. xp̄s. redimet. s. ne hō. s. adā. q̄si diceret si xp̄s non redemit vel redimet. nemo redimet. vn̄ negatiue legendū. Non dabit d̄o ꝛc̄. vllus hō Et p̄ciū redēptionis subaudit̃ nō dabit qꝛ nō fecit elemosynā p quā pctā delētur. Laborauit ineternū in tormētis ppetuis posit⁹. ꝛ viuet in finē. qꝛ non interficit̃ s; sp reparat̃ ad penam Nō videbit interitū. h̄ est nō intelligit sibi iminere tormēta. Cū viderit hoīem in deo sapientē. ab h̄ mūdo migrare. dicit. q̄d huic ieiunia. quid castitas q̄d elemosyne ꝓfuerūt. nōne ꝛ ip̄e mortuus ē. Tale quidaꝫ redēptori nr̄o iudei insultātes dicebāt. Nūquid tu maior es p̄re nr̄o abraā. Insipiēs est q̄ p̄dicationib⁹ ꝓphetarū acquiescere non vult. Stultus v̾o dict⁹ q̄ nec ip̄m dn̄m venientē vult recipe. Hi g̊ simul peribūt. qm̄ in futuro iudicio dānādi sūt. k Qui in diuitijs ꝛ nō in dn̄o sperāt. pdūt vtrūq̄. ꝛ diuitias ꝛ dei adiutorium. Diuitias ideo pdūt. qꝛ ibi posuerūt vbi fures effodiunt: dei adiutoriū quia illum spre

ũerũt. Et diuitias quas magnope dili/
gebãt non suis ꝟ qd̓ grauius vꝛet extra
neis derelinquẽt. ꝓpter quas omĩa pctã
cõmiserãt. Et fabꝛicant sibi sepulcra de
marmoꝛe firma magna ꝛ pulcra q̃si do/
mos in eternũ mansu
ras. Ecce etiã moꝛien
tiũ põpa. l ℌ Hec
erit illis ꝑpetua habi
tatio. qꝛ nõ resurgunt
vt habeãt vitã eternã
sed vt damnenť in pe
nã. Uocauerunt sepe
eñ pagani supꝛa de/
fũctoꝝ epulantť sepul
cra ꝛ in noĩe moꝛtuo/
rũ bibẽtes. inania q̃/
dã cũ modulatiõe ca/
nunt. ℭ Atq; inuo
cant noĩa moꝛtuoꝝ. ꝛ
credũt h̓ illis ꝓdesse.
ℜ Sed nihil pro/
dest in inferno dãna/
tis. ꝛ ita p terras. se/
pulcra accipiunť. Et
inuocauerunt hȝ alia
lr̃a. qd̓ hic exponiť.
m ℜ Hõ cũ in ho/
noꝛe esset. nõ intelle/
xit esse se ad imaginẽ
dei foꝛmatũ. ℭ Cõ
paratus est iumentis
digna similitudo dať
vecoꝛdib⁹. ꝛ q̃ se ima
ginẽ dei gestare nõ in
telligũt. ꝯgrue iumẽ/
tis insipiẽtibus cõpa
renť. Nã tolle homĩ dei scientiã. ꝛ oĩno
pecus insipiẽs est. p̃sumptio vana et ca/
duca superbia.
n ℭ Hec via id est vita. inqua in hoc
seculo ambulamus. Sed hec via quid
malis faciat non taceť. Scandalum vti
q; actoꝛibus suis. i. stimulũ atq; doloꝛẽ
Nõ eñ ad securitatẽ suã quicq; pctõꝛ fa
cit. cui de sua ꝓuenit actione toꝛq̃ri. Cõ
suetudo est peccantiũ. vt postq; imple/
uerint votũ. in pctõ mox diuinitati gra/
tiã agũt. in oꝛe nõ in coꝛde. vñ dicit po/
stea in oꝛe suo cõplacebũt. deo gr̃as agẽ
tes q; ꝓspere peccauerint. o ℭ Si/
cut oues lane sine amissione iugiter ꝑse

eoꝝ dom⁹ illoꝝ ineternum.
l Tabernacula eoꝝ i ꝓgenie
ꝛ ꝓgenie. vocauerunt noĩa
m sua in terris suis. Et hõ cũ
in honoꝛe esset nõ intellexit
compatus est iumẽtis ÷ in/
n sipientibus :· ꝛ silis fact⁹ est
illis. Hec via illoꝝ scãdaluȝ
ipsis. ꝛ postea in oꝛe suo cõ
o placebũt. Dyapsal. Si
cut oues in iferno positi sũt
p moꝛs depascet eos. Et do/
minabunť eoꝛuȝ iusti in ma
tutino. ꝛ auxilium eoꝝ vete
rascet in inferno a gloꝛia eo
q rũ. Uerũtamẽ de⁹ redimet
aĩam meaȝ. de manu inferi
cũ accepit me. Dyapsal.
r Ne timueris cum diues fa/
ctus fuerit hõ. ꝛ cũ multipli
cata fuerit gl̃ia dom⁹ eius.
s Quoniaȝ cum interierit nõ

uerãt. sic semp in illis sine imminutione
substãtie. inuenit pena qd̓ cruciet. ℌ
Merito a moꝛte depascunť. q̃ xp̃m nolu
erunt habere pastoꝛẽ. p ℭ Et domi
nabunť eoꝝ. qd̓ vtiq; in illa resurrectõe
feliciũ est vt malia p̃
mineant boni. hic eñ
iustos obtinẽt pecca/
toꝛes. In matutino.
cũ gl̃ia resurrectõnis
illuxerit. Quoꝝ auxi/
lia tanq; panni putre
facti veterascũt. qꝛ eo
rum diuitie nihil illis
ꝓsũt. A gl̃ia sua. quã
in isto sc̃lo habuerũt.
A id est in cõparati
one ad gl̃iaȝ eoꝝ quã
hic habuerũt. quanto
eñ amplius hic sunt
gloꝛiati. tanto plus in
inferno coꝛruptioneȝ
patienť. q ℭ Li/
berauit deus aĩas eo
rũ. q̃ aduentũ ei⁹ con
stanti aĩo crediderũt.
De manu inferni. de
ptãte diaboli q̃ añ ad
uentũ xp̃i aĩas tene/
bat obnoxias. r ℭ
Diues eñ dict⁹ est a
diuo. q̃ quasi deus cre
diť nihil indigere per
quẽ hic impium debe
mus accipe. Cũ eius
gl̃ia multiplicata fuerit
iuge ne timueris. ℌ
Diues effectus est iudas ꝓditoꝛ vendẽ
do mgr̃m. ꝟ nihil p̃cij qd̓ accepat secũ cũ
moꝛiebať deportauit. si ꝗ nũc vnusq̃sq;
opp̃sso paupe diues efficiť noli timẽ. ci
to p̃terit ꝛ nihil secũ de his q̃ rapuerat
tollit. dño dicẽte. Stulte hac nocte aĩaȝ
tuã repetũt. q̃ãt parasti cui⁹ erũt. s ℭ
Ecce reddiť rõ q̃re timere nõ debeat mũ
di gl̃iosus. Cur eĩ timem⁹ diuitẽ. q̃ moꝛi
tur paup. nec aliud secũ valet poꝛtare. ni
si vñ possit ardere ꝛ bñ diciť descẽdere
in ꝓfundissimã foueã ꝟ sine gl̃ia sc̃li. si/
ne turba satellitũ. Et dom⁹ illa quã mi/
rabaris remanet tota. ꝟ onera q̃ nõ vide
bas trãsmittit ingentia secũ in gehẽnã.

t ¶ Ista bñdictio nõ ad sanctificatiões ptinet. ß ad fauorẽ. Bñdicit̃ enĩ dictũ est ꝓpt̃ linguã satellitũ. int̃ epl'as suos dños collaudãtes. Cũ ei bñfeceris. ꝯfitebit̃. i. ℟ tũc agit gr̃as deo. qñ aliqd lucri ꝯq rit. v ¶ Qui in isto seculo pñes pessimos imitãt̃. eorũ societate dãnãdi sũt. Usqȝ inet̃ nũ nõ videbit lumẽ. i. lumen sapĩe hic et ine ternũ. Lumẽ qd illũi nat oẽm hoĩez qd soli sancti in deitate vide bũt. Sic enĩ pctã sunt tenebrosa. ita pctõri bus sapĩe lumen aufe rũt ℟ De quibus dicit̃ proijcite eũ in te nebras exteriores.
x ¶ Cõclusit ꝓpheta pulcerrimũ psalmũ pa rilitate ꝟsus. vt se pec catoꝛ a malo ꝓposito remouẽt. cũ stulticiaȝ suã iterata increpatõe cognosceret. Orõ. Eple dñe os nr̃m sapĩa tua vt memores te hoĩez fcm̃. nosqȝ re demisse de tartaro. me reamur vult⁹ tui lumi ne decorari. Qui.
℟ Asaph erat egre gius musicus. cui⁹ no mẽ interp̃tat̃ cõgrega tio. psalm⁹ iste. discer nit iustos ab ĩpijs. ce lestes a terrenis. sctõs a pctõrib⁹: ptestat̃ ẽt nõ se locutũ ꝓpħa. sed ipm dñm. dicẽs ds rc̃ a ¶ De⁹ eĩ timor gre ca ligua dr̃. ℟ Igi tur deus ĩ trinitate pr̃ ⁊ filius ⁊ spũssanctus
An⁹ tñ de⁹ deoꝝ: dij eĩ dicũt̃ boni hoĩes Locut⁹ est. ¶ Per ꝓpħas ⁊ apl'os. et vocauit terrã. i. gen⁹ hũanũ. ℟ Cre dẽtes deos nũcupari voluit. qꝛ dedit eis ptãteȝ filios dei fieri. ¶ Dicũt̃ itaqȝ si lij sic ⁊ dij: qꝛ vtrũqȝ gr̃a p̃stat nõ natura.

sumet omnia. neqȝ descen
t det cũ eo gloria eius. Quia
aĩa eius in vita ipsius bene
dicetur. confitebitur tibi cuȝ
v benefeceris ei. Introibit vs
qȝ in progenies patrũ suorũ
vsqȝ ineternũ nõ videbit lu
x men. Homo cum in honore
esset nõ intellexit. cõparat⁹
est iumẽtis ÷ insipiẽtibus:
et similis factus est illis.

Psalm⁹ asaph. Uox sinagoge de primo ⁊ secũdo aduentu christi. ipsiusqȝ ad monitio vt ei sacrificiũ lau dis fideles offerant.

Psalmus. xlix.

a Deus deoruȝ dñs locu
tus est. et vocauit ter
b ram. A solis ortu vsqȝ ad oc
casum. ex syon species deco
c coris eius. Deus manifeste
veniet. deus noster ⁊ nõ sile
d bit. Ignis in cõspectu eius
exardescet: ✳ et: in circuitu
e eius tempestas valida. Ad
uocauit celum desursum. et
terram discernere populum
f suum. Congregate illi san

b ¶ A solis ortu. p solis cursuȝ vniuer suȝ significat mũdũ. qꝛ oĩ terre orit̃ ⁊ oc cidit claritas ei⁹. Ex syon spẽs. i. irl'm. in q mõs iste puris mẽtib⁹ velut aurea mas sa resplẽdet. De hac eĩ vrbe exeũtes apl'i spẽm decoꝛ ei⁹ annũ ciauerũt in toto orbe terraꝝ sicut Esaias di cit. Ex syon exibit lex ⁊ verbũ dñi de hierl'm
c ¶ Nũc de secũdo xp̃i aduẽtu ꝓpħa dicit manifeste veniet. Ma nifeste ꝟo tunc veniet xp̃s qñ iã nõ cruci affi gẽdus: ß iudicaturus est mũdũ. silet enĩ mõ p patiam cũ peccam⁹. tũc aũt nõ silebit. cum sceleratis dictur⁹ erit Ite in ignẽ et̃nũ. Ma nifeste ꝟo dr̃ qsi a ma ne dies fest⁹ dictuȝ sic a sacrificijs: quia tota die festiuitati vacaret
d ℟ Ignis hic du plicẽ hȝ ꝟtutẽ. illũiat enĩ ⁊ exurit. Gaudeãt eĩ iusti. qꝛ illũiant̃ ex eo. timeãt pctõres: qa exurẽdi st̃ ab eo. ¶ Hec tempestas nõ vẽ tis agit̃ nec ꝓcellis se uiẽtibus excitat̃. ß ex diuina potentia vehe mens spũs ꝯsurgit. vt area dñi. eqtatis eius sentẽtia vẽtilet̃. Tũc frumẽta seqstrat a pa leis. Qd iudiciũ meri to tẽpestas dr̃. qꝛ im prouisuȝ veniet. et ni mia celeritate bonos discernet. e ℟ Ad uocauit celũ. i. apl'os vel reliqs sctõs. q de spect' terrenis. q sursum sunt sapiũt. Di scernit aũt terrenos. vt cũ celestes ponũ tur ad dexterã: hi ad sinistrã collocẽtur.
f ¶ Nũc synagoga xp̃i ꝟba fac̃ ad an gelos q ministerio suo ĩ fine seculi cõgre gabũt. oẽs sanctos de vniuerso mundo.

ctos eius. qui ordinant te/
stamentū eius sup sacrificia
g Et annunciabunt celi iusti/
ciam eius. quoniā de⁹ iudex
h est. Dyapsal. Audi po
pulus meus ꝛ loquar. isrl' et
testificabor tibi deus. deus
i tu⁹ ego sum. Non in sacrifi/
cijs tuis arguā te. holocau/
sta autem tua in conspectu
k meo sunt semper. Non acci:
piam de domo tua vitulos.
neq̧ de gregibus tuos hir/
l cos. Quoniaꝫ mee sunt oēs
fere siluaꝝ. iumenta in mon
m tib⁹ ꝛ boues. Cognoui om:
nia volatilia celi. ꝛ pulchri:
n tudo agri mecū est. Si esu/
riero non dicam tibi. me⁹ est
enim orbis ÷ terre :· ꝛ pleni/
o tudo eius. Nunquid man:
ducabo carnes thaurorum:
aut sanguinē hircorū pota/
p bo. Immola deo ÷ sacrifi/
cium :· laudis. et redde al:
q tissimo vota tua. ✱ Et :· in:
uoca me in die tribulatio/

f Qui ordināt. i. q̄ sancti p̄dicant vl' implēt testamētū nouū sup vetus vt p testamētū nouā legē. p sacrificia veterē intelligas. f C Uel q̄ ordinant testm̄ .i. ordinabiliter dāt et faciūt sicut testat⁹ est xp̄s eis. q̄ opa misericordie exercēt regnū accepturi eternū. in q̄ rū miseratiōib⁹ de⁹ super oīa sacrificia delectaē. g C Celos viros iustos dicit. qbus verbi celestis dispēsatio cōdonaē. Q̄m deus iudex est. ac si diceret. q̄ nescit falli. et sic oīa manifeste nouit. ita sine rep̄hensiōe discernit. f Uel sancti p̄dicabūt insticiam .i. mādata eius. ꝛ p̄dicabūt ꝙ ē iudex viuorū ꝛ mortuoꝝ. iō iusticia est timēda. h C Audi ppl's meus. hic ipa veritas ex ꝓpria psona loquiē. Ppl's h significat plebem deuotā. Cum dicit audi. id est deuota mente suscipe. Loquar subaudi pro futura. Testificari. ē testimoniū dicere. Tunc fidelibus testimoniū dabit cū dictur⁹ est. Esuriui em̄ ꝛ dedistis mihi manducare. Est hic autē magnū sacramentū dū dicit sum; sum em̄ ꝓpriū est diuinitatis verbū. eo ꝙ semp adest ꝛ tempore nō mutaē diuinitas. Est ꝟo ibi ꝛ aliud sacrm̄: qr. s. vna sillaba tribus lr̄is cōtineē. vt sancta trinitas vn⁹ de⁹ eē doceaē. i C Nō in sacrificijs tuis. ad ppl'm iudaicū loquiē. nō iā exq̄renda esse sacrificia pecudū. s cor cōtritū: holocausta aūt esse accepta in ɔspectu suo. s. qñ mēs nr̄a diuio amore succēsa. pctā sua lamētatiōe decoquit ꝛ tribulatiōe, vt cruciatu corporeo oīa vicia exu

sta cōsumanē. k C Cū hec duo respuit vniuerse p̄mi tpis sacrificia desigt modis oīb⁹ excludenda. significaē em̄ a pte totū. l C Fere siluaꝝ. gētes significat Iumēta in mōtibus. simplices i catholica eccl'ia. q̄ in cacumie fidei hitare noscūtur. Boues. apl'os. ꝓphas ꝛ p̄dicatores q̄ i agro dn̄i assiduo labore versati sūt. m C Quis em̄ omīa volatilia celi pōt cognoscē nisi sola maiestas. q̄ versiculo cūcta cōplex⁹ est. f Pulcritudo agri cuꝫ illo est. qr vbi voluerit copia oīm rerū vel administraē vel negaē. n f Esurire dei est nō i escis carnalib⁹. s vt faciat q̄s volūtateꝫ eius. q̄ tacet israeli suam esuriē. qr expectat pctōris ɔuersionē. Orbis terre illi⁹ est. i. sancta ecclesia. ac si diceret eaꝫ redimendā esse suo sancto sanguine. o C Quō grata erūt deo. q̄ nō sunt necessaria. f Uetera. h sacrificia euacuāda esse declarat. iō in morib⁹ bonis sacrificiū reqrit dicēs. immola ꝛc. Sꝫ pnt h r̄pudiata nob p ficē cū acceperit a nob ista indigētes cū esuriens pascaē: sitiens potet ꝛ i paupib⁹ accipit deus. q̄ sibi in sacrificijs offerri nō pmittit. p C Ille deo immolat sacrificiū laudis q̄ a terrenis vicijs fuerit segregat⁹. ꝛ moriē mūdo. vt hostia fiat xp̄o. Uota q̄ꝫ reddit altissimo. q̄ ei talia imolanda p̄pauit q̄lia ip̄e ꝓpici⁹ p̄cepit. H Hoc est aūt sacrificiū acceptabile. h est holocaustū pingue. vt laudeē deus ab hoie quē creauit q C Precepit ei inuoca me. ne q̄s speꝫ hēet i terreno solatio. vbi sūt caduca vni

uersa. In die qñ te affligit aduersarius.
Eruã te. quasi dicat. circũdatũ a satelli-
tibus diaboli. summa celeritate libera-
bo. Magnificabis siue honorabis me.
id est magnũ me esse ineternũ pnũcies:
romana siquidẽ trans
latio magnificabis hꝫ
gallicanã ṽo honori-
ficabis qđ idẽ est.
r ℭ Interdicit hic
sceleratis q̃ cuerti no
lũt, ne se p̄sumãt ſmo
nibꝰ miscere diuinis.
qꝛ os dꝫ esse iustũ qđ
iusticias dñi enarrare
p̄sumit. Testamentuꝫ
vero vetus ꝛ nouũ si-
gnificat. qꝛ dñi vnũ su
spẽse dr. vtraq̧ memo
rant. ℞ Audiant
hec doctores vel epi
ecclesiarũ qui pctã po
puloꝝ resecãt p̄dican
do. q̃ qđ p̄dicãt ope-
re non implent.
s ℭ Odit discipli-
nã qꝛ ad correctiones
iustas inq̃ p̄sumptiõe
remurmurat ꝛ nõ vult
deũ in se vindicare qđ
peccat. Proijcit etiã
post se sermonẽ dei. q̃
seq̃ dina iussa cteñit.
t ℭ Ita istũ ṽsicu-
luꝫ debemꝰ accipe. vt
in his duobꝰ phibit
oĩa crimina vetuisse vi
deat. Ille currit cum
fure. q̃ ei ad faciendũ
scelus socia volunta-
te iũgit. Ponit portionẽ cũ adultero. q̃
ei adiutoriũ prebet. qui sua vota pficiat.
Ibiq̧ sine dubio habere dinoscitur por
tionem.
v ℭ Hic ei os cogitatõꝫ cordis debe
mus accipe: tũc enĩ abũdãt malicia co-
gitatões. qñ p diuersa genera pctõꝝ ini
qua volũtate grassat. Qui enĩ falso lau
dat aliũ. dolum in lingua facit.
x ℭ Sedere enĩ moratis ẽ. ꝛ iõ grauiꝰ
peccat. q̃ morat ĩ detractõe fratna. Fra
trẽ hic oẽm pximũ carnis debemꝰ acci-

nis ꝛ eruã te ꝛ honorificabis
r me. Dyapsal. Peccato-
ri aũt dixit deus. q̃re tu enar
ras iusticias meas: et assu-
mis testamentũ meũ per os
s tuũ. Tu ṽo odisti disciplinã
et proiecisti sermones meos
t retrorsum. Si videbas furẽ
currebas cũ eo: ꝛ cuꝫ adulte
ris portionẽ tuaꝫ ponebas.
v Os tuũ abundauit malicia
et lingua tua ꝯcinnabat do-
x los. Sedẽs aduersus fratrẽ
tuũ loquebaris: ꝛ aduersus
filiũ mr̃is tue ponebas scan
dalum: hec fecisti et tacui.
y Existimasti inique ꝙ ero tui
similis. arguã te ꝛ statuã cõ-
z tra faciem tuaꝫ. Intelligite
hec qui obliuiscimini deum:
nequando rapiat et nõ sit q̃
ꝛ eripiat. Sacrificium laudis
honorificabit me. et illic iter
quo ostẽdaꝫ illi salutare dei.

pere. qꝛ ꝛ de spũali dicturꝰ est. Filiũ ma
tris sobolẽ dicit ecclesie. Ponit ergo scãda
lũ fratri suo. q̃ hereticas prauitates vel
alias interceptiões excogitat q̃bus frat
innocẽs capiat. Hec fecisti ꝛ tacui.
℞ Quia ea exami
nãda in futurũ reſua
ui iudiciũ. tacui ei iaꝫ
qꝛ nõ statim vindica-
ui s sustinui. y ℭ
Existimasti iniq̃ hoc ẽ
qꝛ deus tacet ꝛ differt
vindicare pctã. iõ cre
dit a stultis illi placu
isse scelera humana.
℞ Arguã vero te.
cũ in sinistra parte se-
dis fueris collocatus
ℭ Statuã. q̃d supiꝰ
dixit pctõrẽ ṽba sua.
(q̃ sp añ oclos hr̃e de
buisset vt scđm ea vi-
ueret) pꝰ tergum ꝛ re
tro piecisse ĩ iudicio.
igit pctõr añ faciẽ su-
am videbit. qđ se pu-
tabat obliuionis bñ-
ficio p̄terisse. formido
inestimabilis. illa ho
mines videre. p q̃ se
norũt ad eterna sup-
plicia puenire. z ℭ
Intelligite. i. obedite
q̃ obliuiscimini i deũ.
Ille obliuiscit dei. q̃
p̄cepta ipius iniq̃ pre
sumptõne cteñit. Ne
qñ rapiat. i. diabolus
Qñ ei ille rapit nõ ẽ
q̃ eripiat ad salutẽ. ni
si dñs p suã magnã miam. ℞ Uel alit
qñ rapit xp̃s obliuiscẽtes se h ẽ p̄cipitat
in mortẽ. ei nemo eripe pt. Qñ ei diabo
lus rapit h. ẽ q̃ eripiat ad salutẽ xp̃s scꝫ
Cũ ṽo dñs rapit ad vĩdictã. nõ ẽ q̃ libe
rare possit addictũ ꝛ ℞ Sacrificiũ lau
dis. qꝛ đ oĩ bono qđ scti faciũt ds hono
rat. Iter xp̃s ẽ p opa sctõꝝ. Salutaris
di pr̃is ẽ filiꝰ ℭ Uel iter brĩssimã psal
modiã appellat. qđ si pedibꝰ s puris mẽ
tibꝰ ãbulat. ꝛ ducit ad xp̃m. ℞ O glio
sa semita q̃ ducit ad celi terreq̧ creatorẽ

Cor͡ꝫ dñe te rogamus. vti Oꝛõ nos suscipias in sacrificio laudis. q̄ sine onere pctī tuas iusticias enarrantes. iter illud qȯ salutare tuū oñdit gradiamur. Per. ꝶ Iste quinq̄gesim⁹ psal. vocē ꝯtinet penitētis. oñdēs vt q̄ ceciderit in crimē aliqȯ. mala sua ꝯfitendo redeat ad salutē.

a ℭ Cū se audisset rex potētissim⁹ nathā ꝓpheta redargui. p eccatū suum nō erubuit publice cōfiteri dicendo iudici Miſere mei Vox ista non discutit ꝟ sub trāq̄llitate ſp audit. solaq꜠ res est per quā possum⁹ rei apud dñm sine aliq̄ difficultate defendi. ꝶ Qui em̄ se miserū putat esse de suis pctis. cū illo facit de⁹ mīam magnā b ꝶ Scd̄m multitudinē cōfugio ad miseratōes tuas vt grauibus vulneribus thiriacā vel medicinā tue miseratiōis infundas. Miserationū dicit. qꝛ multa sūt pctā mea ꝛ miseratōes tue multe. ℭ Ille ei solus in libꝛo vite ꝯscribit cui⁹ oīa pctā delent. c ꝶ Amplius laua me ac si dicat Tu potes plus mihi remittere q̄ꝫ ego te ītelligā rogare. ℭ Addit mūda me q̄tin⁹ in ea nihil remanere possit īmundū. p̄t ei aliq̄s sic lauari vt nō sit oīno purissim⁹. recte igit̄ addidit mūda me. d ℭ Pctā ei illa foꝛtioꝛa sūt q̄ agnoscētes cōmittim⁹. nō āt illa q̄ ꝑ ignoꝛantiā ꝑpetram⁹. Contra se dicit stare delicta qꝛ iā h̄ ꝯstitut⁹. q̄si in vēturo iudicio. delictoꝝ suoꝝ aspect⁹ terrimos ꝑtimescit. ꝛ ꝯ̄ se stare dicit delicta q̄si quādā imaginē figuratā ꝛ h̄ non ież aut bis ꝟ ſp. e ℭ Si q̄s de pp̄lo em̄ errauerit. ꝛ deo peccat ꝛ regi. Nā q̄n rex delinq̄t. soli deo reus ē. Iste igit̄ rex soli deo peccare se dicit. qꝛ hoīez nō hꝫ. q̄ ei⁹ facta dijudicet. Et qꝛ illū vbiq꜠ esse nouerat iure coꝛā eo malū se fecisse deploꝛabat. Sermōes āt dñi merito iustificati dñr. qm̄ sine dubio ſp ei⁹ dicta cōplēt̄. Ista āt v̄ba ꝛ vīcas cū iudicar̄ q̄dā aptāt ad dñi passionē cū iudicatus vicit et mūdū dānat⁹ absoluit. ꝟ ītelligi recte p̄t vīcere ds̄ cū iudicat̄ ab hoīb⁹. qꝛ in oī iudicio ds̄ iust⁹ ꝓbat̄. f ꝶ Hic v̄sicl's toti⁹ hūani gn̄is casū expōit Cōcipit̄ ei hō ꝛ nascitur ī oꝛigianali pctō qȯ ex adā trahit̄ ꝟ baptismo ꝑ grāꝫ dei purificat̄. g ℭ Nō ei delectat̄ de⁹ penis nr̄is ꝟ ꝯfessionē verā q̄rit erroꝛis. dȯ igit̄ pctm̄ nō negās. v̄itatē ꝯfessus ē. quā ds̄ suꝑ sacrificia q̄rit ꝛ diligit. Incerta ḡ ꝛ occulta sunt. q̄ de⁹ ꝓphe dauid ī filij sui manifestatiōe r̄uelauit. i. vt passionē ei⁹ futurā p̄dicerer ꝛ resurrectōis glīaꝫ nūciaret. ꝛ inde dicit se n̄ debuisse peccasse. cū talia meruisset agnoscere. Incerta ꝓpꝛie sunt q̄ oīno discerni nō p̄nt sed aliq̄b⁹ ābiguitatib⁹ colligūt̄. Occulta v̄o sꝫ q̄ nec ocul⁹ ꝯspicit nec mēs hūana dijudicat. h ꝶ Sicut ei ysopū. i. hūilis herba curādis pulmonib⁹ aptū est. ita celesti q̄s respsus ysopo. i. hūilitate coꝛdis ab oī suꝑbie malignitate purgatur. Lauabis me h̄ est ꝑ pn̄iaꝫ. ℭ Per ysopū igit̄ xp̄i sanguinē ītelligit. q̄ non solū inq̄namēta detergit ꝟ etiā suꝑ niuē puritatē relucētis aīe oñdit. qꝛ spirital̄ aīa lōge supꝛa coꝛpa mūdana (q̄ꝝ nullū

In finē ps̄ dauid cū venit ad eū nathan ꝓpheta cū intrauit ad bersabee. Vox pn̄iam agētis. Psal. l.

a Miserere mei de⁹. ꝫm ÷ magnā :· misericoꝛdiā
b tuam ÷ Et :· ꝫm multitudinē miserationū tuarum dele
c iniquitatē meā. Amplius laua me ab iniquitate mea. et a peccato meo munda me.
d Quoniā iniq̄tatē meaꝫ ego cognosco. ꝛ peccatū meū cō
e tra me ē semp. Tibi soli peccaui ꝛ malū coꝛā te feci vt iustificeris in sermonib⁹ tuis ꝛ
f vincas cum iudicaris. Ecce ÷ enī :· iniquitatibus ꝯceptus sum. ꝛ in peccatis cōce
g pit me mater mea. Ecce enī v̄itatē dilexisti. incerta ꝛ occulta sapiē tue manifestasti
h mihi. Asꝑges me dñe ysopo ꝛ mundaboꝛ. lauabis me et

i ſuꝑ niuē dealbabor. Audi/
tui meo dabis gaudiū ⁊ leti
ciā. ⁊ exultabunt oſſa humi/
k liata. Auerte faciē tuā a pec
catis meis. et oēs iniqtates
l meas dele. Cor mundū crea
in me deus. ⁊ ſpiritū rectum
innoua in viſceribus meis.
m Ne ꝓiicias me a facie tua. ⁊
ſpiritū ſanctū tuum ne aufe
n ras a me. Redde mihi letici
am ſalutarꝭ tui. ⁊ ſpiritu ꝑn/
o cipali confirma me. Docebo
iniqs vias tuas. et impii ad
p te cōuertent. Libera me de
ſanguinibꝰ deus deus ſalu/
tis mee: ÷ et :· exultabit lin/
q gua mea iuſticiā tuā. Dñe
labia mea apies. et os meū
r ānūciabit laudē tuā. Qm̄ ſi
voluiſſes ſacrificiū dediſſē
vtiq holocauſtꝭ nō delecta/
s beris. Sacrificiū deo ſpiritꝰ
ꝯtribulatꝰ cor ꝯtritū ⁊ hu/
miliatū deus nō deſpicies.

niue albius eſt reſplēdet. i M Audi/
tui meo. i. cū iacēs ī infirmitate pctī au/
dire meruero. hō dimiſſa ſūt tibi pctā tua
dabis gaudiū auditui mea ⁊ leticiam.
C Gaudiū ꝑtinet ad abſolutōē pctōꝝ
Leticia vero ꝑpetua ꝑ
mia poſſidēda. Oſſa
vera ſignificāt animi
firmamenta. q̄ neceſſe
fuerat humiliari. vſq
duꝫ penitēs potuiſſet
abſolui. M Oſſa. i.
ꝟtutes q̄ pctis fuerāt
hūiliate: vł ſpei eter/
nitas. ē oſſa hūiliata.
k H Auerte facieꝫ
tuā. i. ne videas pctā
mea. nec recorderis il
la: ⁊ oēs iniqtates ꝑ/
teritas ⁊ p̄ſentes atq
futuras dele.
l C Cor mundū pe
tit ꝓpheta ſibi creari.
id ē reſtaurari qd̄ iam
impellētibꝰ pctis cō/
moueri nullo mō ad
culpā. Et ſpm̄ rectum
Nā vt ꝑ adā veteres
ſumꝰ. ita xp̄i dñi bñfi
ciis innouamur.
H Vel ſpm̄ rectū q̄
recte cōfitear vł rectū
ad videndū ⁊ diſcer/
nendū ſicut antea re/
ctus fuit in me.
m H Ne ꝓiicias
me. vt ſicut cayn exul
efficiar a pñtia tua Et
ne auferas ſpm̄ ſanctū
tuū a me. ſꝫ ab eo con/
ſumptis delictis. tuo
me ſtatuas ꝯſpectui. Vel ſpm̄ ſctm̄ h̄ eſt
ſpm̄ ꝓphetie. n H Redde mihi leti/
ciā. h̄ eſt illā exultatōꝫ xp̄i tui. quā in eo
habui ꝑuſq peccarē. Spū ꝑncipali di/
xit. i. vt ipe in me. ⁊ nō vicia ꝑncipent.
Vel ſpū ꝑncipali. p̄ꝫ. ꝑ ſpm̄ rectū. filiū
ꝑ ſpm̄ ſctm̄. ipm̄ ſpm̄ ſctm̄ accipe. o M
Docebo iniquos. h̄ eſt puniā meipm̄. vt
meū exemplū imitent. C Qm̄ ſi ꝓ/
phete parcat. maxima ſpes remiſſionis
delinquētibꝰ cōcedit. Docebo igit exē

plo remiſſionis meee. ſperare pctōres. ⁊
ꝟbo p̄dicabo mirabilia miſeratōis tue.
p C Liberari ſe ꝓpheta petit de ſan/
guinibus qd̄ ꝯ latinā regulā poſitū eſt.
ſꝫ laudandus oīno trāſlator eſt q̄ elegit
aliqd ꝯ artē ſeculariū
ponere q̄ a ꝟitate po
ſita diſcrepare. Nā ſi
diceret a ſanguie. for/
ſitā vnū pctm̄ videret
oñdere. ſꝫ cū pluralem
numerū ponit. multa
eſſe ſine dubio delicta
ꝯfitet. Deus ſalutis.
ſignificat dñm xp̄m. ꝑ
quē ſalus pie credēti
bus dat. Exultauit. i.
ſi me liberauerꝭ ō pec
catis. laudem tuā lin
gua mea iuſte loquet
ꝓpter hoc q̄ i n p̄teri/
to pſalmo dictum eſt.
pctōri āt dixit ds̄ ⁊c̄.
Abſolutꝰ ei recte loq̄
potuit illud. a q̄ pctō/
rē diuina lex ſuſpēdit
q H Aperiri ſibi
petit labia que clauſa
erāt ꝑ pctm̄. Quia nō
eſt pulcra laus ex ore
peccatoris. C Os
āt dicit cordis archa
nū. vñ veraciter laus
diuina cantatur.
r M Audiāt iudei ⁊
ſacrificia ſua ceſſaſſe.
Intelligāt. C Etiā
immolatōnes pecudū
⁊ ritus ſocioꝝ ī aduē
tu dñi reſpuendos.
s C Poſtq dixit
que ſacrificia deus reſpuit. nūc dicit il/
la que poſcit. Iſtud vero placitum ſacri
ficium deo damus. cum ſpiritū ſuperbie
humilitate confeſſionis macta mus. vn
de non ſanguis egreditur. ſed lacrima/
rum fluenta decurrunt. Cor contritum
dicit laboribus penitentie vehementer
afflictū. Humiliatum deo ſcꝫ. non enim
potuerat cor humiliari. niſi fuiſſet fre/
quenti tribulatione cōtritum. Tales ob
lationes deus non ſpernit.

t ℭ Supplicat itaqꝫ ꝓpheta. vt qm̄ synagoga peccauit sub lege posita succedēs sȳo ꝑ grām xp̄i. h̄ ē catholica firmet̄ ecclesia. Et edificent̄ muri. si f̄m historiā velis aduertere. significat forte tpa theodosij. qn̄ eudoxia ei⁹ ꝯiūx feiarū religiosissima. āpliori murorū circulo hirl'm coronauit. v ℭ Tūc acceptab̄ o p̄ꝫ sacrificiū .i. gl'iosissimā passiōꝫ filij tui. q̄ sacrificiū se ꝓ oib⁹ obtulit. ⁊ ē eius passio sacrificiū veracissimū iusticie. Oblatiōes ⁊ holocausta. ꝑtinēt ad xp̄ianos qui erāt post aduentū dn̄i credituri significās imolāda corda hoim̄. viuētiū. n̄ pecudū mēbra mortuorū. Uitulos q̄ppe posuit. aut ꝓ innocētib⁹ aut ꝓ p̄dicatorib⁹ q̄x ī imaginē ī vituli figura euāgelista lucas suscepit vel illos q̄ aīas suas in hostiā suauitatꝭ sacris altaribus obtulerunt. Oratio.

Rorflue misatio nis ineffabile nomē trinitatis d̄s q̄ humani pectoris antruꝫ emūdās vicijs. sup cādorē efficis niuis. in noua qm̄s ī viscerib⁹ nr̄is spm̄sctm̄. q̄ laudē tuā ānūciare possimus: vt recto p̄ncipalicꝫ spū ꝯfirmati: mereamur et̄nie sedib⁹ in hirl'm celesti cōponi. Per eiusd̄.

t **Benigne fac dn̄e ī bona voluntate tua syon: vt edificen**
v **tur muri hierusalē. Tunc acceptabis sacrificiuꝫ iusticie: oblatiōes et holocausta tūc imponēt super altare tuum vitulos.**

In finē intellect⁹ dauid. cum venit doech ydumeus ⁊ annūciauit saul ⁊ dixit illi ecce venit dauid in domum abimelech. ℭ B. Uox ꝓphete de iuda vel antixp̄o.

Psalmus. lj.

a **Quid gloriaris in malicia: ÷ q̄:· potens ✶ es:· iniq**
b **tate. Tota die iniusticiā cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolum.**
c **Dilexisti iusticiā super benignitatē: iniq̄tateꝫ magis q̄ꝫ loqui equitatē. Dyapsal.**
d **Dilexisti omnia verba precipitationis: lingua dolosa.**
e **Propterea deus destruet te**

H Psalm⁹ iste cōtinet vocē ꝓphe exprobrātis pctā iudaici ppli. Ad ipm ei loq̄t̄ dicēs. ℭ Tot⁹ h̄ titul⁹ ad aduētū dn̄i scōꝫ. ꝑ tp̄s antixp̄i iure referēd⁹ est. qm̄ oīa ad xp̄i māifestatiōnē cōpetent̄ aptātur. vt psalmo suo n̄ discrepare videt̄. a ℭ Quid gl'iaris in malicia. Cū scriptura diuīa nec in bonis actib⁹ dicat eē glorilādū. s̄ p̄cipiat. q̄ gl'iat̄ ī dn̄o gl'iet̄. nūc ꝓpheta sceleratū virū redarguit. q̄ sola se malignitate iactatē. cur velit d̄ malis gl'iari. vn̄ debuit cōfundi. b ℭ Tota die. tp̄s vite significat. q꞉ sine aliq̄ intermissiōe sp mal⁹ malū ⁊ opat̄ ⁊ cogitat. Iniusticiā cogitauit h̄ ē ligua dic̄ cogitasse. q꞉ pessimoꝝ ē ꝯsuetudo vt añ loquāt̄ ligua q̄ꝫ cogitēt corde. i. incōsulta ꝓferre. Bn̄ āt cōpauit mali hoīs dolū acute nouacl'e q꞉ sic̄ illa pilos radit. ⁊ hoieꝫ n̄ ledit ita nec dolus. aīe iusti nocē valebit qn̄ ei nitit̄ auferre mūdana. Terrena ei bōa pilis cōparāt̄ q꞉ pili supfluitates q̄dā sunt corpis ⁊ tpalia bōa aīe. c ℭ Ille ei diligit malicia. q̄ cog̃scit̄ diligē sp peccare. Sup benignitatē. i. si animū maliuoli benignitas tangit. mox eā vt viciū detestabile ꝓijcit ⁊ magꝭ diligit loq̄ iniq̄tatē q̄ꝫ v̄ba eq̄tatis ꝓferre. d ℭ De antixp̄o v̄o dr̄ q̄ ꝯfusis morib⁹ diligit iniq̄tatem. currit ad oīa v̄ba p̄cipitatio nis. iubꝫ q̄d nullū iuuat ⁊ totū cū dolo loq̄t̄. a q̄ nulli ꝓfutura cēsent̄. e H Oīa h̄ ī iudaico pplo īpleta st̄. q̄ a legis l̄ra destructus ⁊ euulsus de ciuitate emigrat⁹ ē de tabernacl'o d̄i tpib⁹ Titi ⁊ vespasiani. ℭ In finē āt q̄ destruet̄ eternis supplicijs deputat̄. Et radicē tuā q꞉ sic̄ scti sctoꝝ. ita imitatores peccātiū. radices eoꝝ appellāt̄ Radices erāt antixp̄i. ꝯsentanei ⁊ id̄o radicē ipius cū ip̄o dicit eē euellendā: q꞉ cū sctis dn̄i nec āxp̄s nec ministri ei⁹ hebūt aliquā portionē ī regno d̄oꝝ.

f ꝟ Uidebūt iusti: hoc est intelligūt iā malorꝝ futurā penā ꝛ timebūt ne talia ap petāt ī isto seculo. Hic iusti flent. ridebūt in futuro. ¶ Sup euz q̄ lōgam patiam dei stulta volūtate cōtēpsit. Ecce cū dī. ex cat iā notū est. Amalech autē gens fuit q̄ cōtra dei pplm̄ pugnauit. Eiꝰ noīs inter p̄tatio talis est ꝑ pturiente siue dolēte. ꝛ significat eccliam. q̄ tanq̄ dolēs atq̄ ptu riēs. pplm̄ admonet pfidorꝝ. vt a suis ini q̄tatibus conquiescat

tēsa manu. pctōris ne
phāda sors mōstrat.
g ¶ Diuitias ꝟo. .i.
vniuersas pompas se
culi debemꝰ accipe q̄
in illas spez suā ponit
ꝛ nō in deū: semetipm
fefellit. Ipse em̄ p̄ua
let ī vanitate sua qꝛ si
bi ꝑfutura nullatenꝰ
acq̄rit. vanū em̄ dī qd̄
est inane. fragile vl' ca
ducū: ꝛ ab ip̄a firmissi
ma veritate discretū.
h ꝟ Cōparat se ꝑ
pheta oliue fructifere
ꝑꝛ pinegudinē sapie
Sperauī ī miscōia. qꝛ
nō est hūane fragilita
tis facultas vt p se q̄s
saluꝰ fiat .s. p miscōiaz
dn̄i. i ¶ Hic em̄ da
tū est cōfiteri nob. vbi
meremur absolui. q̄a
fecisti: ibi ītelligēdū ē
miaz. Qm̄ bonū. Nō
iure dī bonum. vbi et
spes salutis ꝛ totiꝰ vi
te palma suscipit. Ad
ditū est q̄z añ cōspectū
sctōꝝ tuorū. .i. qm̄ iam
gaudiū generale iusto
rū est. A Uel quia fe
cisti. s. q iam oliua fru
ctifera. q sperauī ī mi
sericordia dei inet'nū.
ꝛ iō expectabo nomen
tuū ꝛc. Oratio.
Otiꝰ mūdane va
nitatꝭ destructor
omp̄s. fac nos ī domo
tua sic oliuā fructife
ram florere. vt in tuaz
misericordiā sperātes
ab iniquitatis maledi
cto saluemur. Per.
¶ In fine q̄d signifi

in finem: euellet te ꝛ emigra
bit te de tabernaculo tuo: et
radicē tuā de terra viuentiū
f Dyapsal. Uidebūt iusti ꝛ
timebunt ꝛ super eum ride
bunt ÷ ꝛ dicēt :· ecce hō q̄ nō
posuit deuz adiutorē suum.
g Sed sperauit in multitudie
diuitiaꝝ suarū: et p̄ualuit in
h vanitate sua. Ego ÷ aūt :· si
cut oliua fructifera in domo
dei: sperauī in mīa dei inet'
i nū ꝛ in secl'm ÷ seculi :· Cōfi
tebor tibi in secl'm qꝛ fecisti. ꝛ
expectabo nomē tuū qm̄ bo
nū ē in ꝯspectu sctōꝝ tuoꝝ.

In finē ꝑ amalech. intel
lectꝰ ipsi dauid. ℂ Eccle
sia increpat eos q̄ corde vel
ope corrūpunt. ꝛ fideles mo
net: vt equanimiter secl'i mo
lestias sufferant.

Psalmus. lij.

a Dixit insipi
piēs ī corde suo. nō
b est deus. Corrupti
sunt ꝛ abomiābiles facti sūt
in iniquitatibus. nō est q̄ fa
c ciat bonū. Deus de celo pro
spexit sup filios hoim: vt vi
deat si est intelligēs ÷ aut :·
d requirens deū. Omnes de

a ¶ Propriū est lin
gue. ꝟbū dicē. nō cor
dis. .s. qꝛ cogitationes
nr̄as potētia diuinita
tis intelligit. recte di
ctū est insipientes cor
de dicere. qd̄ ad aures
dn̄i potuit p̄uenire nō
ad ignoscendū .s. vin
dicāduz. ꝟ Dicit
aūt ī corde. dyabolus
vel iudeꝰ. nō est deus
ac si dicat nō est xp̄s fi
lius dei. A Uel insi
piēs est q̄libet q̄ male
viuit. ꝛ is si putat deo
placere mala. dicit in
corde nō ē deꝰ. vl' q̄ di
cit deū oībus ꝛ sp p̄ce
re. deꝰ em̄ sua iusticia
ꝛ bonitas est. b ¶
Corrupti sunt oēs he
retici vno ꝟbo notati
Nā deo recte nō credi
disse corruptio ē. Hos
subseq̄t pena iustissi
ma vt abomiābiles in
voluptatibꝰ suis fiant
Nō est q̄ faciat bonū:
.s. est qd̄ pturiebat ec
clesia plena doloribꝰ.
vt in tāta multitudie
p̄ditoꝝ. nō sit q̄ bonuz
possit opari vl' imitari
c ¶ Prospexit dn̄s
de celo. .i. de vnoq̄q̄ p̄
dicatore suo ꝛ ꝑspexit
sup filios hoim̄ .s. ma
gna pietate. vt non er
rātes p̄deret. .s. penitē
tes saluaret. Ut vide
at. .i. videre faciat san
ctos q̄s p̄dicationem
eorum intelligat. .i. in
tus in seip̄o legat aut
requirat opere deū.

d ℂ Illos. oēs enī declinasse dic̄. q̄. du
rato corde ī scelerato ꝓposito ꝑmāserūt.
Prius ei fuit vt declinarēt. secutū est vt
inutiles fierēt sibi. vsq̄ ad vnū ꝟo dū dr̄.
oēs negant̄. Nā si aliquē bonū voluisset
intelligi. nō dicēt vsq̄
ad vnū. sed ꝑter vnū.
N Oēs hi insipien
tes q̄ nō reqrebāt deū
inutiles facti sunt: qa
mādata dei īplere no
lūt. ⁊ iō sibimetipis in
utiles ⁊ alijs. qr inuti
lis est. q̄ non opat̄ ali/
qd boni. ideoq̄ ꝓijcit̄
ī tenebras exteriores:
euangelio teste.
e N Cognoscūt im
pij se agē ꝑuerse et nō
solū se nō emēdant: ſ
etiā dei populū deuo/
rāt dētib⁹ sue malicie
Sic escam panis. q̄ sp
desiderāter in vsu est
Nā q̄uis singulis q̄/
busq̄ tpibus diuersi/
tate escarum satiemur
iugit̄ tñ nob̄ panis e/
duliū est. ita sp deside
rāt mali deuorare bo/
nos. A Uel nonne
scient oēs mali ī futu
ro iudicio deū eē. q̄ iā
scire nolūt. scient vti/
q̄. penaꝝ experimēto.
f ℂ Deū nō inuoca
uerūt. Illa em̄ a pctō/
ribus cōtra volūtatē
sūt dei velut fumus si
ne celerrio euanescūt.
⁊ trepidāt. ne honori/
bus vel diuitijs acq̄si
tis in isto seculo ꝑuen
tur. Ubi nō fuit timor (subaudiēdū est vi
delicz) iustus. A Ul' qr deū nō inuoca
uerūt cito ꝑituri sunt vel iō illic trepida/
uerūt ⁊c̄. Sz iō trepidarūt qm̄ deus ⁊c̄.
g ℂ De⁹ enī dissipat ossa maloꝝ. i. ob/
stinatōes durissimas. N Uel spez eter
nitatis eoꝝ. q̄ in ei⁹ cōtumeliā insurgere
ausi sunt. Qui hoīb⁹ placēt ⁊ nō deo. re/
cte ꝯfusi dicunt̄. qm̄ eos de⁹ spreuit. We

clinauerunt. simul inutiles
facti sunt non est q̄ faciat bo
e nū. nō est vsq̄ ad vnū. Nō/
ne scient ÷ oēs :· qui operan
tur iniquitatē. qui deuorāt
plebē meā vt cibum panis.
f Deū non inuocauerūt. illic
trepidauerūt timore vbi nō
g fuit timor. Quoniā de⁹ dissi
pauit ossa eorū. qui hoībus
placent cōfusi sunt. quoniaz
h deus spreuit eos. Quis da/
bit ex syon lalutare israel cū
cōuerterit deus captiuitatē
plebis sue exultabit iacob et
letabitur israel.

In finez in carminibus
intellectus dauid. cū venis/
sent zyphei ⁊ dixissēt ad saul
nonne ecce dauid abscōdit⁹
est apud nos. Uox ecclesie
de hereticis ad christum.

Psalmus. liij.

a Eus in noīe tuo saluū
me fac ÷ et :· in virtute
b tua libera me. Deus exau/
di orationē meā. auribus ꝑ/

rito ꝟo spernit̄ a deo q̄ reliq̄rit deū: et q̄a
eū reliq̄t. digne tanq̄ ignot⁹ ab eo ꝯfun
dit̄. dicēte aplo. igrans igrabit̄. h ℂ
Quis dabit. addendū est nisi tu dn̄e: cre
dētis em̄ ꝟba sūt nō dubitātis. Ex syon
illā dic̄ speculatiōz fe
licez. in q̄ de⁹ aspicit̄.
Ipse etiā ī h̄ seclo dat
salutare isrl' ex syō. cū
labores sctōꝝ suis bñ
ficijs cōsolat̄. N Ip
se q̄z nos auersa capti
uitate vicioꝝ erexit in
libertatē ꝟtutū. Exul
tabit iacob. i. xpianus
pplus. dum supplātat
iudaicū pplm bñdicti
onēq̄ ei⁹ accipit. Et le
tabit̄ isrl'. dū deū ocu/
lis fidei intuet̄.

Oratio

Espiciēs de celo
sācto tuo pijssime
deus. pone terminū in
sipiētie nr̄e. vt a terro
ribus vanis eruti. tibi
soli ō puritate cordis
ītegra placeam⁹ Per.
ℂ In finē xpm signi
ficat. Istud enī carmē
laudes xpi denūciat.
Intellectus dō. dn̄m
saluatorē indicat quē
ille ꝓficue ītellexit eue
nire. Nā ziphei a vicu
syrie ī qua habitabat
ziph dicti sunt. qui ꝓ/
diderūt dauid apō se
esse celatū. N ℂ
Ziphei aūt interꝓtatū
significat florētes: qō
in isto mūdo pctōrib⁹
datū est. ℂ Dauid
figurā xpi gerebat. N Qui fuit abscō
dit⁹ ī inferiori ꝑte t̄re. ⁊ dn̄s ī vtero sctē
marie. ⁊ ī vna gēte iudeorū. ⁊ diuitas in
carne xpi. a ℂ Orat enī ꝓpha in noīe
dn̄i a ꝑsequentiū malignitate liberet̄ spe
rās nō aliūde sospitatē. ſ q̄ a deo venit ⁊
iterū rogat vt ī iudicio futuro ei⁹ ꝟtute
liberet̄. N In noīe tuo. i. ī noīe illo
hūilitatꝭ qō ē saluatio. i. ī noīe saluatorꝭ

in noĩe Iesu. b ❡ Repetit iterũ pro
pheta nomẽ oĩpotẽtis. vt cũ frequenter
deus imploraẽ. nõ tardet sibi auxilium
ferre. L Aurib⁹ pcipe. aures dñi di/
cunẽ. qñ exaudire dignaẽ. ❡ Uel au
ribus. i. mente.

vñ ⁊ mens scã reficiẽ. ⁊ oĩs aduersitas
isti⁹ mũdi effugaẽ. g ❡ Ex oĩb⁹ tribu
latõib⁹ se testaẽ ꝓpħa ereptũ. qđ ĩ isto se
culo ñ pt euenire nisi eis q̃ ĩ dñi dilectio
ne ꝑsistũt. Respexit oclus dñi sup inimi
cos dauid. i. zipheos.

c ❡ Uerũ ħ alieni/
genos nõ vult pegrini
gñis viros intelligi ħ
opibus a dño factos
extraneos Merito dñ
ziphei ḋ tribu iuda fu
erũt ab illis auxiliũ q̃
siuit. Apḋ ipos tñ ma
gis insidias ꝓditiõis
inuenit. Fortes enim
saulẽ intellige cũ mi/
nistris suis. Perditi
lõ nõ ꝓponunt deũ añ
oculos suos. q꞉ illum
ignorare credunt que
scelerata mẽte ꝯcipi/
unt. d ℭ Adiuuat di
xit vtiqꝫ laborantẽ: vt
potuisset ferre. q̃ sup
eũ nitebanẽ ipi ꝯgre
gare Seqẽ etiã qđ sit
istḋ adiutoriũ. i. ⁊ dñs
est susceptor aĩe mee.
e ❡ Orat ḡ ꝓpħa
vt mala volũtas remo
ueaẽ ab inimicis ei⁹.
vñ eos cogũerat ĩgra
nãdos. Mali eĩ cũ ad
veritatẽ veniũt. a p̃sti
na volũtate dispereũt
⁊ nisi a mala intẽtiõe
discedãt. locum in bo
nis actibus non habe
bunt. Dispereat saul
ne ꝑseqẽ inoxiũ. dis/
pereant ziphei ne pro
dant celatum.
f ❡ Uolũtarie deo
sacrificat. q̃ ꝓ iĩmicis
suis exorat Sacrifica
re volũtarie. est ḋo pu
ritatẽ bone volũtatis
offerre. Confiteri ħqꝫ.
hic laudare significat
illũ em̃ velle laudare
inestimabile bonũ est

c cipe verba oris mei. Quo/
niam alieni insurrexerũt ad/
uersum me. ⁊ fortes quesie/
runt aĩam meã. ⁊ nõ propo/
suerũt deũ añ ꝯspectũ suum
d Dyapsal. Ecce em̃ deus
adiuuat me. ⁊ dñs susceptor
e est anime mee. Auerte mala
inimicis meis. in ỽitate tua
f disperde illos. Uoluntarie
sacrificabo tibi. ⁊ confitebor
nomini tuo domine quoniã
g bonuz est. Quoniã ex omni
tribulatione eripuisti me ÷
⁊ ∴ super inimicos meos de/
spexit oculus meus.

In finem in carminibus
intellectus dauid ℭ xp̃s
patrẽ petit. ne eius despicia/
tur oratio. quã ex infirmita/
te carnis ꝓbatur expetere: ⁊
quid obstinatis iudeis in su
is sceleribus ꝑsistentib⁹ de/
beat euenire ostendit.

Psalmus. liiij.

a Exaudi deus orationez
meam: ⁊ ne despexeris
deprecationẽ meaz intende
b mihi ⁊ exaudi me. Cõtrista/
tus sum in exercitatõe mea:
⁊ ꝯturbatus sum a voce ini
mici ⁊ a tribulatione pctõris

qñ eos nefarias volũ
tates mĩme cõplere ꝑ
misit. freqnẽ eĩ ꝓpici⁹
ḋs. iniq̃ nõ ꝑmittit ef
ficẽ. vt ꝯpũcti debea/
mus de nr̃is errorib⁹
supplicare. Oĩo.
Uiuifica dñe ec/
clesiã tuã. tui no
minis ꝓtectõe ꝯfiten
tẽ. vt despectis inimi
cis. volũtaria de ꝯfes
siõe magnificet. Per.
❡ Uñ finis di xp̃s
q꞉ q̃cq̃d recte ac fide/
liẽ agim⁹. ad ipm con
stat sine dubitatõe re/
ferẽdũ. In carminib⁹
ĩ laudib⁹ diẽ. Intelle
ctus iste cert⁹ ẽ. vt cũ
dḋ pr̃ez dicamus dñi
xp̃i (vt cec⁹ ĩ euãgelio
miserere mei fili dḋ) ħz
carnẽ itelligam⁹. ħm
diuinitatẽ ỽo. ħuũ fate
amur eẽ ipm dḋ xp̃i. si
cut ipe ait. Dixit dñs
dño meo. a ℭ Pri
ma pte petit ꝓpħa ex/
audiri oĩonẽ suã dei/
de postulat ne ei⁹ dep̃
catio despiciaẽ. L
Qua rõe intellige hõ
quia nisi pura cõsciẽ/
tia depceris deũ. pror
sus a deo non exaudi
eris.
b ℭ Pulcerrie dñi
cursus vite. vno ħmo
ne exponiẽ. Exercita/
tionẽ dicim⁹ q̃ nullo
ocio ꝯdescit. Exercita
baẽ miraculis ⁊ scita
te doctrine. ⁊ ꝯtrista/
baẽ. q ꝓdicationib⁹
saluberrimis. vesania

obstinati ppli non credebat. A voce ini
mici. I Dicētis samaritanus es ꝛ
demoniū hab es. cōturbatus sum.
I Tribulatio erat pctōris. qn̄ eū oꝛe
cōipuebāt. ced ebāt alapis. ꝛ alia multa
ingerebant.

trāsponā, vt ab eoꝝ iniq̄tate q̄escā q̄ me
psequunt̄. s. iudeoꝝ. g I Ecce elō
gaui a iudeis. s. qꝛ lōge ē a peccatoꝛib⁹
salus. Et cū gētib⁹ incredulis māsi. q̄s
in aduētu meo floꝛere feci de q̄bus ali⁹
ait ꝓpħa. letet ꝛ floꝛe
at deſtū.

c C Declinauerūt
eni in dn̄m iniq̄tatē.
qꝛ nullā volētes reci
pere rationē effusionē
sanguinis innocētis
expetebāt. Audiāt in
sipiētes iudei tantū
se dn̄o fecisse molestiā
accēsa ira, vt sibi ꝑpe
tuā ꝑpararēt ruinam.
I In ira. Ira festu
ca. trabis. odiū. Ira
cōturbat trabis. exce
cat. vt illud. Turbat⁹
est pꝛe ira oculus me
us. Molestus. i. seu⁹.
C Uel molestia est.
qn̄ ꝑcacitate supflua
reddimur inq̄eti
d I Coꝛ meū con
turbatū est in me ſm
hoīem ſ virtute diui
na ꝯfoꝛtatū est. Et foꝛ
mido ꝛc̄.
C Sua suis apte
reddunt̄. cōsequens
eni erat vt cui⁹ coꝛ cō
turbatū fuerat. eū foꝛ
mido moꝛtis inuade
ret. Reuera cecidit.
qn̄ sup eū venit. vlte
rius nō valitura. q̄ ꝑus potuit. qꝛ perpe
tua moꝛs moꝛte xpi victa ē. e I Hu
mano moꝛe loquit̄. q̄bus est timoꝛ aīe.
ꝛ tremoꝛ coꝛpis. Tenebꝛe dicunt̄ mali
hoīes. qꝛ q̄ odit fratrē suū in tenebꝛis ē
Cōtexerūt q̄dē ſ qꝛ lux erā nō cōꝑhēde
runt. f C Quis dabit mihi. s. nisi tu
pꝛ q̄ hūanā naturā ad celoꝝ regna ꝑdu
cis. Penne a pēdēdo dicte. Inspice vo
q̄ pēnas non aq̄le nō accipitris petijt. ſ
colūbe. q̄ dicta ē q̄si celle alūna. auis in
nocēs māsueta. q̄ ī nullū aīal fellita vo
lūtate cōsurgit merito illi⁹ pēnas xp̄us
petijt. ī cui⁹ specie sup eū sp̄ussc̄ūs appa
ruit. Uolabo. i. celerrima me voluntate

c Qm̄ declinauerūt in me ini
q̄tates ꝛ in ira molesti erant
d mihi. Coꝛ meū ꝯturbatū est
in me: ꝛ foꝛmido moꝛtis ceci
e dit sup me. Timoꝛ ꝛ tremoꝛ
venerūt sup me. ꝛ cōtexerūt
f me tenebꝛe. Et dixi quis da
bit mihi pennas ÷ sicut :· co
lumbe: ꝛ volabo ꝛ req̄escā.
g Ecce elongaui fugiēs. ꝛ mā
si i solitudie. Diapsalma.
h Expectabā eū qui saluū me
fecit, a pusillanimitate sp̄us
i et tēpestate. Precipita dn̄e
diuide linguas eoꝝ quoniā
vidi iniquitatē ꝛ ꝯtradictio
k nē in ciuitate. Die ac nocte
circumdabit eā super muros
eius iniquitas ꝛ laboꝛ in me
l dio eius ꝛ in iusticia. Et nō
defecit de plateis eius. vsu
ra ꝛ dolus.

h C Pro
nūciat ei se ꝑsidiū ex
pectare pāis. q̄ eū po
terat a coꝛpoꝛea infir
mitate saluare. ꝛ qꝛ su
peri⁹ dixit eē turbatū.
ido nūc modici animi
eē sese testat̄ Tēpesta
tes dic̄ ꝑcellas sediti
onū q̄s iudei cōmoue
bāt i C Hic iudaico
pplo salutarit̄ impcā
tur. vt diuisiōe ligua
rū n̄ iplerēt volūtatē
malicie sue. sic in illa
turri factū est quā me
tu recētis diluuij ī al
tū hoīes extēdere co
nati sunt. Digne igit̄
illos diuidi postula
bat. q̄s iniq̄s eē in sa
crilegis ꝯgregatōib⁹
ꝑsciebat. io subiūxit.
qm̄ vidi iniq̄tatē in ci
uitate. i. H Cōgrega
tiōe. Iniq̄tatē cū non
crediderūt. Cōtradi
ctionē. cū exꝓbꝛant
Nōne h̄ ē fili⁹ fabꝛi et
alia mlta k H Dicit
ei die ac nocte. i. oi tē
poꝛe circūdare eā h̄ ē hirl'm. Super mu
ros ei⁹ iniq̄tas. vt ꝗtū muroꝝ machina
ī altū potuit crescere. mltomagl iudeoꝝ
malicia se extēderit. Laboꝛ ī medio ei⁹
laboꝛ. ī oppssiōe paupm. ꝛ ījusticia. ī iu
dicijs. ꝑ mediū (qꝛ ī vꝛb medio tāq̄ ho
noꝛabili sede moꝛari volūt ꝑmates) dsi
gnās nobilissimos ꝛ ꝑmates eoꝝ. q̄s n̄
lex n̄ rō. ſ laboꝛ ꝛ ījusticia possidebat. l
C Intēde q̄ n̄ dixit occlte ſ ī plateis ta
lia fuisse ꝯmissa q̄ lex dina dānauit. H
Usura ē pl⁹ accipe q̄ dare. Oia ei q̄ ī le
ge ꝓhibita sc̄ a·d augēdū peti cumulū ex
creuert. in lege ei vsure accipi ꝓhibēt vn̄
ꝓpħa n̄ feneraui neq̄ fenerauit mi q̄sq̄

m ¶ Hic mõstrat̃ magne patie exem/
plũ. vt inimicis 9ria nob loq̃ntib⁹. nõ in
cõtentionẽ erũpere vel xbis resistere sed
locũ insanis loquelis dare studeamus.
n ¶ In isto xsiculo ⁊ p̃cedẽti ac seq̃nti

cogitatões suas pessimas expauescũt. ad
meliora vota ferũt̃. Tũc eni q̃si viuẽtes
ad inferna descendimus. q̃ñ maloꝝ nro/
rũ recordatõe terremur. r N Q̃m neq̃
cie ĩ hitaculis iudeoꝝ eteni tã ope q̃ꝫ co

iudas pfidus increpa
tur. q̃ caueri potuisset
si public⁹ fuisset inimi
cus hũano nõ loquẽ/
do. quẽ tñ xp̃s si volu
isset. occultũ nõ sibi: s
alijs cauere potuisset.
N Hic nõ tantũ de
passione dñs querit̃:
s ⁊ de discipulo prodi
tore. A q̃ se nõ abscon
dit. licꝫ a iudeis vt in
euãgelio legim⁹ se ab
sconderit s etiã cõui/
uio sancto asciuit.
o ¶ Unanimis di/
ctus est iudas: q̃a int̃
apl'os fuit nũeratus.
Dux q2 ad vicos et ca
stella p̃missus est. vt p̃
dicatiõe verbi imbue/
ret rudes anios. No/
tus: q2 eius p̃ditio no
ta erat xp̃o. N Uel
q2 cũ alijs ad p̃dican/
dũ missus fuit notus
ei⁹ dĩ. p Qui simul
mecũ dulces capiebas
cibos. id est corpus ⁊
sanguinẽꝫ xp̃i q̃d ipse
accepit ab eo indign⁹
Sepe etiã cuꝫ ip̃o do
mino in tẽplo salomo
nis cũ cõsensu p̃dica/
tionis abijt. ¶ Isti
(vt supiori) versui iũ
gendũ est. cur me tra/

m Quoniã si inimicos maledi
xisset mihi sustinuissem vtiq̃ꝫ
n Et si is qui oderat me super
me magna locutus fuisset.
abscondissem me forsitan ab
o eo. Tu vero homo vnani/
mis. dux meus ⁊ notus me/
p us. Quoniaꝫ simul mecum
dulces capiebas cibos. ĩ do
mo dei ambulauimus cum
q consensu. Ueniat mors sup
illos: ÷ ⁊ :· descendant in in/
r fernũ viuẽtes. Quoniã ne/
quicie in habitaculis eorum
s in medio eorum. Ego ÷ au/
tem :· ad deũ clamaui. et do
t min⁹ exaudiuit me. Uespe/
re ⁊ mane ⁊ meridie narrabo
⁊ anũciabo ⁊ exaudiet vocẽ
v meam. Redimet in pace ani
mam ab his qui appropin/
quant mihi. q̃m inter mul/
x tos erant mecuꝫ. Exaudiet
deus ⁊ humiliabit illos. qui
est ante secula. Dyapsal'.
y Non enim est illis commu/

gitatiõe illi neq̃cia ple
ni sunt. s ¶ Clama
uit igit̃ ex forma serui
xp̃s iugit̃ ad deũ pro
pp'lo xp̃iano. ⁊ conse/
q̃ns erat illũ exaudiri
q2 nõ poteat a sua ma
iestate segregari.
t ¶ Uespere signifi
cat tp̃s traditõnis q̃ñ
eũ iudas cohorti tra/
didit: mane. cũ ad põ/
tiũ pylatũ ductus est.
Meridie. q̃ñ hora sex
ta suspẽsus est. Meri/
dies dictus q̃si medi⁹
dies. His seq̃ẽtia ver
ba reddunt̃. nã narra
bo ptinet ad vesperũ.
q̃ñ oĩa p̃dixit. q̃ iudas
pessim⁹ facere dispo/
suit. Annunciabo ad
mane: q2 mane ãnũcia
uit rñdendo pylato in
h nat⁹ suꝫ ⁊c̃. Exaudi
et vocẽ. ad meridẽ pti
net cũ dixit. cõsumatũ
est. et emisit spiritum.
v N Redimet in pa
ce. narrat vtcꝫ q̃ eum
velocit̃ exaudiuit. cuꝫ
eũ d tribulatiõib⁹ mor
tis eripuit ĩ resurrecti
one. In pace h est ĩ se
metipo. Ab his q̃ ap/
propinquãt corpe. nõ
vita ⁊ merito. Int̃ mlt

dis. vt tu hõ vnanimis dux meus ⁊c̃. cur
me tradis. ⁊ q̃ mecuꝫ cibos sumpsisti ⁊c̃.
cur me tradis. q N Ueniat mors ⁊ de
uorabit eos terra viuos: h factũ fuit da
than ⁊ abiron. venit subito ignis ⁊ mortui
sũt. ¶ Morte ei suo emẽdatõeꝫ magl' q̃ꝫ
9sumptõeꝫ postulat .p h a venire inimicl'
Mors ei vite dĩ finis: ⁊ q̃ ĩ meliorẽ ptem
cõuertit̃ finẽ p̃oris 9uersatiõis reperisse
iudicat̃. In ifernũ descẽdũt viuẽtes, q̃ñ

tos credẽtes erãt mecũ. ⁊ tñ nõ credebãt
vl' int̃ istos q̃ sunt mlti. i. int̃ malos ⁊ nõ
int̃ paucos. i. int̃ bonos q̃ sũt pauci vel in
multis. i. in baptismo ⁊ fide ficta. in pau
cis nõ sunt. i. in fide firma. spe vera ⁊ cari
tate. x N Exaudiet de⁹ me bñdicen/
tẽ. nõ illos maledicẽtes. Et hũiliabit eos
hoc est supbos. Qui est añ secula: pater
vtiq̃ꝫ quẽ in me manentẽ nõ cognouerũt
y N Nõ est illis cõmutatio de malo in

bonū. Et nō timuerūt deū. ⁊ ea cā. ad vlti
onē descēdit. de⁹ sicut sequit̄. extēdit ma
nū ī retribuēdo. qꝛ cū eis ad auxiliū por/
recta fuisset. nō eā receperūt. In retribuē
do ꝙ dicit. i. in vindicta ī die iudicij. h̄ est
ternū eni sicut h̄ dicit neminē iustissimuz
ꝑmittit deus fluctuare. qn̄ cū ipō in eter
nitate cognoscit̄ regnare. c ℂ Pri/
us itaqꝫ dixit de iustis. nūc de impijs qui
in gehenne profunditate mergēdi sunt.

qꝛ noluerūt cōuerti et
recipe a manu miseri/
cordie grām. extendit
manū ī eos vindicte.
vt q̄ noluerūt recipere
tribuēdo. accipient in
retribuendo.

3 ℂ Ille eni testamē
tū dei cōtaminat quā/
tum ad se ꝑtinet. q̄ mi
nime ipis imperijs ob
edit. Diuidunt̄ etiā ꝑ
fidi a pplo fideli in iu
dicio. ⁊ segregant̄ tan
q̄ arsure palee a ḡnis
ira eni h̄ pro vindicta
ponit̄. quā impij susti
nebūt. Et appropinq̄/
uit cor illius ī iudicio
qn̄ cor dn̄i (hoc est vo
lūtas eius ī ꝓphetis ⁊
aplis p̄dicata) oīb⁹ in
notescit. ℞ Uel cō
taminauerūt iudei te/
stamētū. qꝛ nō intelle/
xerūt dn̄m ih̄m in lege
ꝓmissum. et qd̄ intelli
gūt de scp̄turis in ma
lū vertūt. qꝛ trinitatez
nō credunt. ⁊ iō diuisi
sunt a spūali intelligē
tia.

tatio ⁊ n̄ timuerūt deū extē
dit manuz suā ī retribuēdo.
3 Cōtaminauerūt testamētū
eius: diuisi sunt ab ira vul/
tus eius: ⁊ appropinquauit
a cor illius. Molliti sunt ser/
mones ei⁹ sup oleum: ⁊ ipsi
b sunt iacula. Iacta sup dn̄m
curā tuā ⁊ ipē te enutriet: nō
dabit ineternū fluctuationē
c iusto. Tu vō deus: deduces
d eos in puteū interitus. Ui/
ri sanguinum ⁊ dolosi non
dimidiabunt dies suos: ego
autē sperabo in te domine

In finem ꝓ pplo q̄ a san/
ctis longe factus est. dauid.
in tituli inscriptione cum te/
nuerūt eū allophili in geth.
ℂ Uox ecclesie in perse/
cutione posite.

Puteus dicit̄ hiatus
terre patens. ꝙ ne hūc
vitalē puteū intellige
res. addidit interitus
id est fouea mortalis.
O pietas inaudita iu
dicantis: totū homini
bus p̄dicit̄. vt culpa
plectibilis vitetur. ex
putei eni similitudine
gehenne tormēta nos
admonet formidare.
d ℂ Uiri sanguinū
prie nō dicūt̄ q̄ inno
cent̄ humanū fundūt
cruorem. qm̄ ⁊ iusti iu
dices iuste fundūt. ꝓ/
pterea addidit ⁊ dolo
si. vt soluz illi notent̄
qui ꝑ iniquissimū do/
lum. querunt alienuz
exitū. Hos tales non
dicē dimidiare dies su
os quando cū sibi lon
gam vitā promittunt.
exitum celerrime mor
tis inueniūt. Iō autē
additū est suos. vt vo
lūtarios intelligeres
dies sibi computatos
id est illos quos se vi
cturos putabant: aut

A Et ex eorū diuisione ⁊ cōminati
one. appropiauit volūtas dei credentib⁹
ita. vt ⁊ ī scp̄turis dei volūtatē q̄ latebat
intelligāt. a ℂ Molliti sunt sermōes
ꝑfidorꝫ iudeorꝫ dicentiū. Magister scim⁹
qꝛ a deo venisti. Sup oleū. ne tanto scele
ri par potuisset aliqd̄ inueniri. qꝛ nil leui
us est oleo. Ipsi etiā fuerunt iacula. quā
do dixerūt. reus est mortis. ℞ Uel re
uertiur sermo ad iudā cuius sermo Aue
Rabi sup oleū erat ⁊ osculo tradidit. Ta
le oleum refugientes boni: in tribulatio
ne deū inuocant. iō sequit̄ iacta ⁊c̄.
b ℂ Quādo cogitatio iactat̄ in dn̄m
nō solū nos nō consumit. quemadmodū
cogitatio istius seculi. sed etiā nutriti. ne

volebant nō a dn̄o cōstitutos. Oratio.
Esu dn̄e qui ante secula manēs. con
ditionēqꝫ humanā suscipiēs. ab vna
nimo discipulo proditus. mortez subisti
pro ꝑditis. exaudi orationē supplicū. ⁊ ꝑ
sta. vt te vesꝑe ⁊ mane meridieqꝫ laudan
tes: mereamur ab huius seculi tēpestati/
bus defensari. Qui. ℂ In finē iā no/
tū est. pro populo dicit q̄ a sanctis longe
factus est qꝛ iudaicus ppl's postulabat a
pilato ne inscriptionē tituli sic ꝓbatū fu
it scriberet. nolens xp̄m suū regē dici. Il
la volūtas eos lōge fecit a sctis q̄ sancti
xp̄m suū regē dici gl'iant̄ Geth significat
torcular. i. p̄ssurā quā oīs patit̄ xp̄ianus
ab alophilis. i. ab aliēis. Philistini ei q̄

nūc paleſtini dicūtur. alio noīe alophili
dicebātur. a ℭ Uirgo mr̄ eccl'ia; cele
ſtē ſpōſuꝫ pijs lachꝛymis rogat ne ſe pa/
tiaſ ab inimicis oppmi. ℟ In homīe
ꝯculcāte atqꝫ impūgnāte, diabolū vel re
liquaꝝ neqciaꝝ ſpiri/
taliū oñdit ꝑſecutōeꝫ
b ℭ Uinū em̄ nō ꝓ
fluit: niſi pedibus vua
ꝯculceſ. Sic eccl'iam
in membꝛis ſuis ꝯcul
cat inimicꝰ. vt ſctōꝛuꝫ
merita gl'ioſa inde na
ſcātur. Tota die. om̄i
tpe ꝯtra eaꝫ rebellant
inimici. ẜ de his. quia
aliqui ꝯuertūtur. non
dicit om̄es ſed multi.
c ℭ Ab altitudine
diei. iſtū mūdum ſigni
ficat vbi tumet altitu/
do ſupbie. Nā ſic xp̄s
hūilitatē ꝑcipit, ita di
abolꝰ altitudinis cul/
mīa ꝑſuadet. Sed vū
timere nō debeat eccle
ſia ne cadat. Subdit.
Ego in te ſpabo. q̄ nū
q̄ꝫ in te decipis cōfidē
tes. d ℭ In deo
laudat ſmones ſuos.
que om̄e qd̄ loquitur
bñ. deo applicare nō ſi
bi ꝯtēdit. Nō timebo
licet ſeuiat carnificuꝫ
manꝰ. oīa tñ tormēta
deſpicit eccl'ia in mem
bꝛis ſuis qui expectat
mūera dñi ſaluatoꝛis.
e ℟ Tota die exe/
crabātur v̄ba xp̄i iudei
dicētes, nō eſt ꝓpha ẜ
ſeducit turbā. Cogitatōes iudeoꝝ verſe
ſunt in malū cōtra xp̄m. ⁊ pctōꝝ ꝯtra ſan
ctos. f ℭ Inhabitare videnſ ſubdo
li xp̄iani eccl'iam. ẜ malū ſue ꝑuerſitatis
abſcōdūt. nec palam auſi ſunt ꝑdere. qd̄
ſciūt aplicā doctrinā nō hr̄e. Ipi calcane
um obſeruabūt moꝛe diabolico. vel eoꝛū
q̄ miſtri ipius ſūt. q̄ vltima nr̄a inſidioſa
calliditate reſpiciūt. cupiētes nos a fide
euertere, ⁊ ad reatus diſcrimīa ꝑuenire

Pſalmus. lv.

a Iſerere mei deus: q̄m
ꝯculcauit me hō: tota
die impugnans tribulauit
b me. Cōculcauerūt me inimi/
ci mei tota die. q̄m mlťi bel
c lātes aduerſuꝫ me. Ad alti/
tudine diei timebo. ego ve/
d ro in te ſperabo In deo lau
dabo ſermōes meos in deo
ſperaui nō timebo q̄d faciat
e mihi caro. Tota die verba
mea. execrabanſ aduerſum
me oēs cogitatiōes eoꝛū in
f malū. Inhabitabūt ⁊ abſcō
dēt. ipi calcaneū meū obſer
g uabūt. Sicut ſuſtinuerūt ani
mā meā ꝑ nihilo ſaluos fa/
cies illos in ira pp̄los ꝯfrin
h ges. Deꝰ vitā meā annūcia
ui tibi poſuiſti lacrimas me
i as in ꝯſpectu tuo. Sic̄ ⁊ in
ꝓmiſſiōe tua. tunc ꝯuerten
k tur inimici mei retroꝛſū. In
quacūqꝫ die inuocauero te.
ecce cognoui q̄m deꝰ meꝰ es

ſaltem in extremis.
g ℟ Suſtinuerūt aīaꝫ xp̄i iudei. vt ca
ptuꝫ in verbis accuſarent pꝛincipibus.
Saluātur em̄ pꝛo nihilo dū nō cōmutan
tur ad gloꝛiā. ẜ ad ſupplicia trāſferūtur.
In ira pp̄los ꝯfringeſ
q2 impacti ſunt in pe/
tram offenſionis. ⁊ la/
pidem ſcādali.
A ℭ Uel q̄uis illi
ſuſtineāt in malum. et
ab hoc indignos ſe fa
ciāt ſaluatōe. tu tamē
miſcōia oīa pctā ſupe
rās. ꝑ nihilo. i. gratis
nullus eoꝝ meritꝰ pre
cedētibꝰ ſaluos facis
ita. vt quaſi iratꝰ mul
tis tribulationibꝰ po
pulos fatigatoſ. recur
rere ad te cogaſ. iraſce
ris ⁊ deducis. ſeuis ⁊
ſaluas. terres ⁊ vocaſ
ira videſ: ẜ paterna.
h ℭ Uitā ſuā annū
ciat deo. q̄ pctā ꝓpꝛia
cōfiteri non erubeſcit.
Lachꝛyme q̄ in cōſpe/
ctu dñi ponūtur: locū
de ſunt. q2 nō cruciāt.
ẜ a cruciatibꝰ liberāt.
i ℭ Promiſſio q̄ꝓ/
pe dei eſt. vt pias lacri
mas nō refutet.
℟ Optādo dicit ec/
cleſia cōuerti inimicoſ
retroꝛſum. i. vt q̄ cur/
rūt ad infernū: cōuer/
tātur ad deum.
k ℭ Hic clementiā
dñi ꝓnūciat mirabilē
q̄ꝫ pietatē ꝓpheta. vt i
quacūqꝫ die inuocatꝰ fuerit xp̄us. ſemp
ſe miſeratus indulgeat. Quacūqꝫ die. ſi/
gnificat diuerſi tp̄is ſatiſfactōem. Alius
eī toto tpe vite dñs ſupplicat. aliſ media
etate ꝯuertiſ. aliꝰ ī fine vite ſaluaſ Ecce
ꝯgnui. ℟ Alij ꝯgſcūt deū ꝑ creaturā celi
⁊ tre. ſic̄ paulꝰ dic̄. Per ea q̄ fctā ſūt itel
lctā ꝯſpiciūſ. alij ꝑ iſpiratōeꝫ diuinā. alij
ꝑ ſig̃. vt thōe dixit. Infer digitū tuū huc.
alij ꝑ idulgētiā. clemētiā ⁊ auxiliū. vt pe

altētes. l ℞ Laudat iterꝝ ꝓpħa xbū iſtud ſiue ſmonē.q̄ erat in pꝛīcipio apud patrē:ꝛ ſperās ī eū.nō metuit minas ad uerſarij dicēs.ī me ſunt de⁹ vota tua.

❡ Uel ſmonē.i.euāgeliū ab oꝛe xp̄i ꝓ latum. m ℞ Hec ſūt vota ꝓphete:vt laudē dñicaꝫ ſedule celebret ꝛ cur hec faciat adie/cit qm̄ eripuiſti.

n ❡ Qm̄ eripuiſti aīam meā.i.ppl'os fi/deleſ de moꝛte ppetua ꝛ dñi ſuā aīam ſctā mr̄ dicit ereptā.q̄ in libe/ratione filioꝝ gaude/bat. Dicit vero pedes ereptoſ a lapſu.qđ nō fit hic.ſ in futuro ſe/culo p̄ſtabit̄. Duꝫ em̄ ambulabunt iuſti in h̄ mōdo in lapſu ſunt.ſed miſcđia diuia ꝯtinen/tur. Sic legit̄ ſepties cadet iuſt⁹ ꝛ reſurget ℞ Lumē viuētium xp̄s eſt.qui ſibi placē/tes illuminat.

❡ Uel manifeſtatio ſanctoꝝ eſt.lumen vi/uentium. Oꝛo.

Elloꝝ inuiſibiliū optime ꝓpugna/toꝛ:q̄ in te fidētes ab inimicis obrui nō per mitt̄.exterge p̄camur ab oculis nr̄is peccati lachꝛymā.vt dū carna/lia bella ꝯpꝛimimus. placere tibi ī lumie vi/ uentiū mereamur. P.

❡ Ne diſpdas da/uid prohibet dauid a ſaulo diſpdi. In tituli inſcriptōe.hoc nō da/uid:ſ in paſſione xp̄o euenit.ne a pilato ſcri ptus tytul⁹ mutaret̄. Cū fugeret ꝛc̄.act⁹ iſte ꝛ dauid ꝛ dño cō uenit. Nā ſicut fugit dauid a facie ſaul: in ſpelūcam.ſic deitas abſcōdita fuit q̄ſi• dis iudeis in coꝛpoꝛe chꝛiſti.

l In deo laudabo verbū: in
dño laudabo ſmonē in deo
ſperaui nō timebo quid fa/
m ciet mihi hō. In me ſunt de
us vota ✶ tua:∻:÷q̄ :∻rcd꞉
n dā laudatōes tibi Quoniā
eripuiſti aīam meā ð moꝛte
ꝛ pedes meos de lapſu: vt
placeā coꝛaꝫ deo in lumine
viuentiū. ❡ In finē ne di
ſperdes dauid intuli inſcri/
ptōe cū fugeret a facie ſaul
in ſpeluncā. ❡ Xp̄s ſcđm
humanitatē qua paſſus eſt
oꝛat ꝛ reſurrectiōis ſue glo
riā cōmemoꝛat pariter lau/
des decantat. Ps.lvj.
a Iſerere mei deus miſe
rere mei : quoniā in te
b confidit anima mea ÷ Et:∻
in vmbꝛa alaꝝ tuaꝝ ſpera/
bo donec trāſeat iniquitas
c Clamabo ad deum altiſſi/
mum : deum qui bene fecit
d mihi. Miſit de celo ꝛ libera
uit me : dedit in oppꝛobꝛi꞉
um ꝯculcātes me Dyapſ.
e Miſit deus miſericoꝛdiam
ſuā ꝛ veritatē ſuā:÷ꝛ:∻ eri
puit aīam meā de medio ca
tuloꝝ leonū:doꝛmiui cōtur

a ❡ Clamat xp̄s ad patrē ex eo q̄ futu ram ſciuit paſſionē. Repetitio iſta:peri/culū future moꝛtis oſtendit. Oꝛauit aūt vt regulā nobis ſancte oꝛonis oſtēderet paſſus ꝓpter nos vt nullus pro ip̄o pati vellet refugiat.

b ℞ Umbꝛa ei ſignificat ꝓtectōem diuinitatis. A caloꝛe em̄ ſol̄ vmbꝛa querit̄.ſ p caloꝛem.pſecutio vel tribulatio intelligitur. Due ale duo teſtamē/ta.vel duo p̄cepta cha ritatis.q̄bus ꝓtegi ſe petit propheta.donec trāſeat iniq̄tas.i.dia/bol⁹ cū ſuis ſatellitib⁹

c ❡ Clamat ille ab humanitate ſuſcepta. a quo ſupne creature. nō deſinūt opē poſtu/lare. Qui bñ fecit mi/chi.hoc ſignificat ar/chanū incarnatōis do mini.qđ hūane gene/ri diuina grā collatuꝫ eſt. d ❡ Miſit de celo,nō angelū.nō ali quā creaturā.ſ intelli ge auxiliū ſupne potē tie ſue. Oppꝛobꝛiū p/ſequētib⁹ fuit.qñ illū quē ſe credebāt extin/guere viderūt reſurge re ꝛ fideles ppl'os. de ip̄ius reſurrectōe gau dere e ℞ Miſcđia ꝛ veritas.xp̄s eſt.quē pater de celo miſit in mūdum.nec vna ſine altera eſſe potuit.ſi ſo la miſericoꝛdia fuiſſet licentia eſſet peccandi ꝛ ſi ſola veritas.penā nō potuiſſet homo ſu ſtinere.

❡ Catuli leonū ſi/gnificat plebem iudeoꝝ quaꝫ principes et ſacerdotes qui ſunt leones.ferali vo/lūtate genuerūt. Doꝛmiuit altiſſima q̄ te in cruce ꝯturbat⁹ a fremitu iudeoꝝ.

f ¶ Filij hoīuз sunt. q̄ in nece dn̄i ipsa volūtate seuiebāt. Quoꝝ dētes fuerūt arma ⁊ sagitte. i. ꝯsilia pessima. ⁊ ꝟba volātia ad opatōez mortis. Acuto gladio cōparātur voces ille q̄ dicebāt: crucifige crucifige. qm̄ sic acutꝰ ensis. celerrimuз mortis opatur effectū. ita ⁊ illa ꝟba citatā exicij compleuere sniāз.

g ¶ Exaltare. vt pēdēs in cruce sp in tua maiestate cogitaris regnare. Sup celos dixit. qꝛ dn̄s: supnas ꝟtutes noscitur hr̄e subiectas. ⁊ qm̄ ascēdēs super celos sedensq̄ ad p̄ris dexterā glificatꝰ est. Glificatus q̄з ē super terrā qm̄ totū mūduз replet ecclia. in q̄ laudes deo iugiter cōcinnunt.

h R. Laqueū parauerūt: cū interrogatōes xp̄o inferebant dolosas. Sic q̄з voluerunt xp̄m incuruare vt non nomiaretur nomē eius.

i ¶ Bene fouea dī snia mortis que mittit ad foueā. Dixerūt em̄ Reus ē mortis. ⁊ ideo dicti sunt foueā fodere. qꝛ visi sunt eū neci tradidisse. Et ipi inciderunt oīs em̄ iniusta vox: suos dānat autores. ⁊ anteq̄ alteri noceat se prius ipa ꝯdēnat.

R. Inciderunt. cum post resurrectiōez dn̄i inimicis traditi. capti interfecti. ⁊ dispsi sūt.

k ¶ Agit filiꝰ gratias patri. p id per qḋ ⁊ resurrexit a mortuis. Paratum se dicit ad agendas gratias. quia sibi sciebat venturam gloriaз resurrectōis. Cantare diximus. gratias vocibus referre. psalmum dicere. p̄dicabili actiōe illum laudare.

l ¶ Exurge dī q̄si surge. ad miraculuз faciēdū. exurge psalteriū ⁊ cythara. psalteriū fuit. qm̄ opabatur diuia mādata. Cythara ꝟo: gl'iosaз passionē significat. q̄ tēsis neruis ⁊ ossibꝰ dinumeratis ꝟtutē patiētie psonabat. Surrexit diluculo. qḋ ē inter tenebras noctis: ⁊ clarit atē diei.

f batus. Filij hominū dētes
eoꝝ arma ⁊ sagitte ⁊ lingua
g eoꝝ gladius acutus. Exal-
tare sup celos deus ÷ ⁊ :· in
h omnē terrā gloria tua. La-
queū parauerunt pedibus
meis: ⁊ incuruauerunt ani-
i mā meā. Foderunt ante fa
ciē meā foueā: ⁊ inciderunt
in eam. Dyapsalma.
k Paratum cor meum deus
paratuз cor meuз: cantabo
l ⁊ psalmū dicā. Exurge glo
ria mea exurge psalteriuз ⁊
cithara: exurgam diluculo
m Cōfitebor tibi in pplis dn̄e
⁊ psalmuз dicā tibi in genti
n bus. Quoniā magnificata
ē vsq̄ ad celos mīscdia tua
⁊ vsq̄ ad nubes ꝟitas tua
o Exaltare sup celos deus: ⁊
sup omnē terrā gloria tua.

¶ In finē ne dispdas. Dauid in tituli inscriptiōe.

¶ Xp̄us exprobrat nequiciā iudeoꝝ ⁊ eoꝝ retributiones declarat ac de leticia iustoꝝ cum vltionē viderint peccatorum.

Psalmus. lvij.

m R. Cōfitebor tibi. hoc ē. postq̄ resurrexero te in pplis xp̄ianis laudabo.

¶ Psalmū dicā. qꝛ p oēs gētes: liguis varijs psalmodia dn̄o deuota mēte psoluitur.

n R. Magnificata ē mīa. qꝛ dn̄i resurrectione pacificata sūt oīa patri q̄ in celo. ⁊ que ī terra sunt.

¶ Nubes significāt p̄phas. q̄s irrigua veritas spūssancti. velut copiosus ymber impleuit. ⁊ celesti fonte satiati: sup steriles pctōres spūalis copie dona fuderūt.

o R. Exaltare. p̄pheta hec dicit. de gloriosa xp̄i ascensione. Erit glīa sup terrā cuз effuderit donū spūssancti sup oēз carnem.

Oratio

Ranffer dn̄e iniq̄tatē familie hūilis: sub alaꝝ tuaꝝ vmbra sperātis. vt missa de celo mīa tua a nequissimis insidiaꝝ foueis eruamur. Per.

¶ Commonetur itaq̄ pōtius pylatus ne disperdat scriptum titulum qui regem dn̄m declarabat. Regem em̄ illum quis poterit abolere: quem constat esse celi terreq̄ creatorem.

a ℭ Loquunť eñ iudei falso iusticiā le
gis. q̄ nō sūt recta iudicaturi. vere eñ iu
sta loquunť: q̄ iusta facturi sunt. Sermo
eñ rectus: vite oȝ esse ꝯsilis. Hic arguit
ꝓpheta voces illoꝝ qn̄ dolose dicebant.

iude⁹ vľ q̄uis obstinat⁹ maliuolus nō ꝯ/
biť a docēte ad lumē v̄itatl. f ℭ Cō/
triuit d̄s dētes iudeoꝝ. qn̄ dolosa verba
eoꝝ deducebanť ad nihilū. Leones fue/
rūt qn̄ cruēto oꝛe clamabāt: crucifige cru
cifige. ꝯfrigebāť mo/
le ī oꝛe ipoꝝ qn̄ nō po
terāt dictľ v̄issimis rñ
dere.

Mgr̄ scim⁹ qꝛ a d̄o ve
nisti. Nō recte iudica
bāt qn̄ pylato dicebāt
crucifige: crucifige.
b ℭ Etēm in corde.
ac si dicerꝫ. quō potui
stis de me iudicare q̄ ī
corde v̄ro iniquitates
opam ī vbi pfectū ē cri
mē anq̄ fiat ppetratū
In t̄ra dic̄. in archāo
pectorľ. Per man⁹ si/
gnificat res actuales
malaſ. q̄ ꝯcīnanť mē/
te: qn̄ ex mľtľ ptib⁹ si/
bi ꝯuēit pueritas ad
unata. c ℭ Merito
ꝫ ꝓiectos dic̄ pctōꝛes
tāq̄ aboꝛtiuos, a vul/
ua eccľe. q̄ nllā doctri
na ꝯfirmatōe pfecte ī/
buti sunt ꝫ tāq̄ teneri
pecudis fatuata mol/
licies. nō ad lucē vita
lem. ꝫ in pfidie tene/
bras ꝓbanť abiecti.
Et recte ecclā vterum
hře dr̄: q̄ nos sacro ba
ptismate genuit in p/
petuā lucē. Errauerūt
ab vtero q̄ ꝯria matri
dogmata secuti sūt: ip
si ꝛ falsa locuti sūt. q̄
ab eius sctis doctrīs
errauerīt. d ℭ Ob
stinatoꝝ iudeorum fu
roꝛ irreuocabiľ est sic̄ serpentis. quibus
etiā mala ꝯsuetudo aspidis cōpat. q̄ nec
exaudiat v̄ba incātātis: ꝛ suas latebras
dereliq̄t vnā aurē dr̄ sue caude obturare
īflexiōe. alterā in terrā depmē: sic obtura
tis auribus coꝛdis iudei noluerūt audi/
re saluberrimā iussionem xp̄i. siue sancte
scripture intelligibilē veritatē.
e ℭ Dic̄ eñ d̄ aspide q̄ nō exaudiet vo/
cē incantātium. nec passa ē audire vocē:
que illā trahere potuissꝫ ad lucē. Sic eñ

a Si vere vtiq̄ iusticiā
loquimini recte iudi
b cate filij hominū. Etenim
in coꝛde iniquitates opera/
mini in terra iniusticias ma
c nus vestre concinnāt. Alie
nati sunt peccatoꝛes a vul/
ua: errauerūt ab vtero locu
d ti sunt falsa. Furoꝛ illis ꝫm
similitudinē serpentis: sicut
aspidis surde et obturan/
e tis aures suas. Que non
exaudiet vocē incantantiū
et venefici incantantis sapi
f enter. Deus cōteret dentes
eoꝝ in oꝛe ipsoꝝ: malas leo
g nū cōfringet dñs. Ad nihi/
lū deuenient tanq̄ aqua de
currens: intendit arcū suuꝫ
h donec infirmenť. Sicut ce/
ra que fluit auferenť: super
cecidit ignis ꝛ nō viderunt
i solē. Priusq̄ itelligerēt spi
ne vestre ramnū: sicut viuē/
tes sicut in ira absoꝛbet eos

g ℭ O īaudi/
ta seuicia iudeoꝝ: cō/
paranť illľ tot mala ī/
gētia. a q̄b⁹ nouim⁹ ī/
minētia venire picula.
Aq̄ v̄o decurrēs ē toꝛ
rēs cito deficiēs. De⁹
etiā ꝯ malos arcū suū
intēdit. i. cōminatiōeꝫ
sue ptātľ. ꝛ tādiu t̄ret
donec īfirmati cedāt ꝛ
ad ꝯfessiōis saluteꝫ se
ꝯuertāt. h ℟ Sic
cera igne dissoluiť ita
ꝛ isti q̄ in sua obstina/
tiōe pdurāt. futuri iu/
dicij igne pdunť
ℭ Auferenť. dicit a
ꝯspectu dei. ℟ Su
pcecidit ignis. i. iudi/
ciū mortis. Et nō vide
rūt solē. ℭ id ē. dñꝫ
saluatoꝛē. Illū eñ cō
spicere nequeūt. nisi q̄
eū mūdis mētib⁹ intu
enť. ℟ ℭ Vľ ignis
ꝯcupie male cecidit ꝫ
sup mētes maloꝝ. ꝛ iō
iustū ꝛ bonū ꝛ sctm̄ vi
dere nō pñt. i. bñ age/
re ꝛ bñ discernere agē
da. i ℟ Hic loquiť
ad ppľm peccātē. Rā/
nus spinaꝝ gen⁹ ē aculeis asprimū ꝛ flo
re ḡtissimū. ꝛ significat p flores retributi
onē bonoꝝ. p aculeos penā maloꝝ. iustľ
floꝛet ad oꝛnatuꝫ. pctōꝛib⁹ ꝓbet spīas ad
ꝯfigēdū. ℭ Dic̄ v̄o. sic viuētes. qꝛ vi/
uere credūť ꝛ moꝛtui sūt. Oīs eñ pctōꝛ
in pctīs degēs veritati moꝛiť. Sic̄ in ira
illud significat. qꝛ dñs non iratus: tanq̄
iratus videť pctōꝛes pcellere. Qꝛ āt ad/
diť. absoꝛbet eos. hoc significat subituꝫ
interitū eoꝝ cū iusta vindicta.

k I. Letabit iust⁹.q2 qñ impij dānāt in penis:iusti letificant in pmijs.
¶ Cū eñ sāguis pctōꝛis effundit.tūc man⁹.i.act⁹ iusti hoīs corrigunt.impio eñ peunte.ꝯmonet iustus se cauti⁹ dili gētiusq; custodire.
l ¶ Vult h eñ hoc ī telligi.q2 nec mali ī h seculo oīno a pena sūt liberi q̄uis florere vi deātur.q2 q nō credi derit iā iudicatus est. Nec etiā boni a bene ficio seqstrat:lz mūda nis onerib⁹ opprimā tur. I. Tūc erit fru ctus iusto:cum ei dñs celoꝝ regna donaue rit. Illi aū iudiciuz in hac terra iudicant.de quib⁹ dictuz est. Qui nō crediderit iā iudi catus est. Orō.
Altissime dñe cō cede pplo tuo seq iusticiā.diligere recta ne a veritate tua audi tū auertēs: a venefici serpētis moꝛsib⁹ sau cietur. Per.
In finē iā dictū est si ne fine. Ne disperdas Dauid in tituli inscri ptioue. Et hoc q3 fre quenter ponit.vt pas sio dñi per hec indicia dcelaret Dom⁹ dauid indicat monumētum vbi triduata moꝛte re quieuit.qd ad custodi endū miserit iudei ma la mēte.qd tū inuitis eis factū est ad gl̄iam hoīs eius.ne p fraudē diceretur resurgere.
a ¶ Petit humani tas Xbi ex hūanitate sine macula pecca toꝛum:diabolum vel ministros eius iu deos auerti a se. Nos autē sic petim⁹ ob noxij ab īmūdis spiritib⁹ diuisa miscōia liberari. I. Inimici xp̄i fuerūt iudei: qui ei inuidebāt occulte. Insurrexerūt eū

k Letabit iust⁹ cū viderit vin dictā. man⁹ suas lauabit in
l sanguine pctōꝛis. Et dicet hō si vtiq; ē fructus iusto. vtiq; ē ds iudicās eos ī tra.
In finē ne dispdas. Da nid.in tituli inscriptōe quā do misit Saul et custodiuit domū ei⁹ vt interficeret eū.
C Xp̄s orat ne ei inimici nocere preualeant. dicitq; queādmodū in fine secli cō uertendi sint iudei. pro qui bus z oratio mirabili pieta te depoꝛmit. Psal.lviij.
a Ripe me de inimicis meis deus meus. z ab insurgentibus in me libera
b me. Eripe me de opātibus iniquitatem. z de viris san
c guinū salua me. Quia ecce ceperunt animā meā.irrue
d runt in me foꝛtes. Neq; ini quitas mea neq; peccatum meū dñe.sine iniquitate cu
e curret direxi. Exurge in oc cursum meū z vide z tu dñe deus virtutum deus israel.
f Intende ad visitādas oēs

pceptis eius obuiauerūt. b ¶ Duo genera īimicoꝝ posuit.s.inimicos q ani mū tm̄ habuerūt nocēdi. z qui iam insur gebant nocere.nūc Xo terciū genus po nit eoꝝ.qui iaz opant malū. I. Quia opарij iniqtatis effecti sunt.cū manus arma uerūt ad eius interfe ctionē. Viri sanguinū fuerūt.cū sanguinē iu sti sup se suosq; filios ventuꝝ esse optauerūt.
c ¶ Aīa h dicitur vita coꝛpalis.ceteruz aīam xp̄i nulla potuit aduersitas occupare. s per aīam captā tp̄us ostēdit passiōis. Foꝛ tes:diabolū significat h cū ministris iudeis.
d ¶ Iniquitas hic pro malicia vel mali uolētia accipiēda est. pctm̄ vero p operati one sceleris.q oīno a dño fuisse pbant ex tranea. Xp̄s eñ mun danā vitā recto tramī te cucurrit.nec illi vl lo modo potuit obuia re iniqtas.q actus sp hūanitatis intoꝛquet. hoc eñ ei erat dirigi. vñ venerat vt rediret
e I. Ad patrem hic loqtur a quo se ī euan gelio clarificari postu labat. z vide. hoc est fac videri.vt credant me equalem tibi. De⁹ virtutuz.i. angeloꝛuz z hominum. Deus is rael.hoc est animaruz deum videntium
f ¶ Intende nunc ad visitandas omnes gētes.vt tibi ex gētibus copia crescat.q2 sterilitatem fidei in iudaico populo com peristi. Omnes gentes dicit.quoniaz de vniuersis gentibus domino adiuuante erant credituri. Nō miserearis.ostendit illis esse miserendū.qui puro studio sup

plicabūt. Licet oēs opantur iniquitatē. illis tñ pcendū est. ꝙ ad xp̄m deuota mē/te ꝯfugiūt. g ¶ Declarat hic futura cōuersio iudaici ppli. ⁊ ex eis ī finē mundi innūeros eē crediturós. ⁊ q̄uis sera tñ aliqñ salutifera ꝯuer/sione saluētur.

℟ Et vsq₃ ad exitū vite sue famē verbi dei patiūtur. ¶ Canis dict⁹ a canēdo. nā il/lius ꝯsuetudo est. illa loca defendere: vbi se nouit alimoniā repire ita iudei iā ꝯuersi de/fendent ciuitatē. id est eccliam quā correctis p̄dicatorib⁹ circūibūt h ¶ Loquent certe tūc in ore suo: qđ nūc hīe nō merent in cor/de. A ¶ Erit vti/q₃ in labijs eoꝝ gladi us celestis verbi dei. ꝙ legitur bis acutus. ex vtroq₃ testō feriens. ¶ Quis eñi cū pon dere pferendū est. q̄si null⁹ gentilis pene. ꝙ oīno rarissim⁹. ꝙ eorū p̄dicatōem audiet. sc₃ iudeoꝝ. qm̄ qñ ꝯuertē tur iudi: pene xp̄iani ex gentib⁹ antixp̄o ad herebūt. vt rarissimus sit tūc xp̄ian⁹. ex gēti/bus natus. i ¶ De gentibus ꝙ in antixp̄i scelerata religiōe per/māserint. irridendos eos ꝓnūciat: ꝙ predi/catōes rectas audire noluerint. Gentes. ⁊ in bono ⁊ in malo poni notissimum est Ipsas eñi ꝓ nihilo h₃ dñs: qui eū crea/turarū oīm nō venerātur auctorē. Mos est scripture sicut hic dicere ꝓ pte totum vt oēs gētes nō oēs ẜ oēs incredulas ac cipias k ¶ Fortitudinē hūanitatis sue dicit crist⁹ pris bñficijs applicandā. Ad te custodiā mutata sillaba significat p te. Custodiā fortitudinē meā: merito il li fortitudinē suā ꝓnūciat deputandam:

gētes: nō miserearis oībus ꝙ opant iniquitatē. Dya
g psal. Cōuertent ad vespe rā ⁊ famē patient vt canes
h ⁊ circuibunt ciuitatē. Ecce loquet in ore suo ⁊ gladius in labijs eoꝝ qm̄ quis audi
i uit Et tu dñe deridebis eos ad nihilū deducis oēs gen
k tes. Fortitudinē meā ad te custodiā: q₂ deus suseptor meus: deus meus: miscđia
l eius ꝑueniet me. Deus ostē dit mihi super inimicos me os: ne occides eos neqñ ob
m liuiscant ppli mei. Dispge illos in virtute tua. ⁊ depo ne eos ptector meus dñe.
n Delictū oris eorū sermonē labioꝝ ipsoꝝ ⁊ cōprehēdan
o tur in supbia sua. Et de exe cratiōe ⁊ mendatio annun/ciabunt in cōsumatione. in ira ꝯsumatiōis ⁊ nō erit. Et scient q₂ deus dñabit iacob ÷⁊:· finiū terre. Dyaps.

quē etiā susceptorē suū esse noscebat. ℟ Preuenit illū miscđia pris. cū p̄l⁹ centurio eū ꝯfessus est. quā ab inferis re surrexisse deū videret. S₃ ⁊ multi pcutiē tes pectora sua reuertebātur dicētes. vere fili⁹ dei erat iste.

l ¶ De⁹ ondit mi/hi. Scđm iā dicit mu/nus bñficij. vt etiā in/ter inimicos xp̄us ipi us maiestat possit ostē di. vt de blasphemis fiāt religiosi. Ne occi/das eos. p̄catur ergo ne gēs iudeoꝝ fundi/tus pereat. ẜ magis er rasse se satisfactōe dig ꝯgnoscat. m ℟ Di sperge illos. h̄ dictum est de iudeis. vt in to/to orbe dispsi. sic emē/dati nō supbiēt. vel in hac dispsione scel⁹ su um penitēdo deplorēt n ¶ Delictum oris eoꝝ i. cogitationū in/sanie fuerūt. qñ ꝯsiliū fecerūt. vt neci trade/rēt dñm. Sermo q₃ la bioꝝ detestabilis fuit qñ dicebāt. Re⁹ ē mor tis. Captos eos ꝯstat in supbia sua. qñ vide rūt resurgētē quē spu erūt miracl'a faciētem o ℟ Execrabātur dñm. cū eū filiū ioseph fabri dixerāt. Innecte bāt etiā mēdaciū cum eū demoniū dicebant hīe. Et nō erūt. i. non possunt pseuerare in malicia sua: sed lea cōsument. ¶ Cōsumationē eñi illam dicit qñ vnusq̄sq₃ patit: qñ memor pctō/rum se cruciat. Non erūt igit vtiq₃ sup/bi. sed penitendo humiliati.
p ¶ Et scient. iudei cum fuerint perfe cta religione constituti: christū esse domi nū iacob patriarche. quod primitus nō credebant. ⁊ dominū esse finium terre. id est catholice ecclesie toto orbe diffuse. q₃ modo durato corde nō sapiūt.

q ¶ Post īterlectōez scōi dyapsalma/
tis: venit ad terciū īgressuz. vbi ɔuersio
iudeoꝝ ꝛ resurrectio dñi oñdit. Canes h̄
significāt p̄dicatores ex iudeis ɔuersos.
vt paulū ꝛ alios. Ciuitas vo h̄ hierl'm si
gnificat terrestrē quā
paul⁹ circūiuit p̄dicā/
do gl'iose. ꝛ alij iudei
m'lti credētes. In supi
ore eñ diuisiōe vespe
rā dixim⁹ finē secl'i si/
gnificare. s̄ h̄ initiū se
cte etat' oñdit. qñ dñs
veīt. ꝛ p⁹ ei⁹ resurrecti
onē multitudo credi/
dit iudeoꝝ. r ¶ Ipi
vo q̄ verā meruerunt
hīe doctrinā dispgēt
ad mādūcādū cibū vi
del3 spiritalē. vt ɔuer
tant gētes ad fidē. sic
petro dictū ē in visiōe
Macta ꝛ mādūca. Sa
turant doctores: qñ p̄
dicatōes suas viderit
ppl'os desiderant assu
mere. Contra ieiuni
murmurāt si vba sua
fructificare nō cogue
rint in mētib⁹ pfidoꝝ
s ℟ Cātabat xp̄s. i.
p̄dicabat fortitudinē
p̄ris. quō cū ipo vice/
rit dyabolū. ¶ Ma
ne exultabit. cum nox
obscura isti⁹ scl'i trāsie
rit. qñ iam mīa dñi in
remūeratōe sctōꝝ elu/
cescit. Ibi eñ ipe ex/
ultaturus ē tāq̄ rex ꝛ
dñs. vbi suū ppl'm ī se
gaudere ɔspexerit. p̄t
etiā cantatio ꝛ exulta
tio ista ad mēbra mag's ꝓprie referri. Cā
tauit eñ xp̄s fortitudinem in petro. alijs
q̄ apostolis ꝛ martyribus.
t ¶ Ip̄e xp̄us suscipit qñ eccl'ia cūcta
saluat. Tūc etiā etnū refugiū efficit xp̄s
qñ ista desiderātissima vox audit Venite
bñdicti p̄ris mei. s̄ ꝛ iā gratū ē refugium
xp̄s. qñ tpe tribulatōis ɔdonat.
v ¶ Repetit, frequent bñficia, vt noß

q **Conuertent ad vesperā et**
famē patient vt canes: ꝛ cir
r **cuibunt ciuitatē. Ipsi disp:**
gent ad mādūcandū: si vo
non fuerint saturati ꝛ mur/
s **murabunt. Ego autē canta**
bo fortitudinē tuā: ꝛ exalta
bo mane misericordiā tuā.
t **Quia fact⁹ es susceptor me**
us: ꝛ refugiū meū in die tri/
v **bulatiōis mee. Adiutor me**
us tibi psallā: q2 deus susce
ptor meus es deus ÷ me⁹ ∴
misericordia mea.

¶ In finē ꝓ his q̄ immuta/
bunt in tituli inscriptione.
Dauid in doctrinā cū succē
dit mesopotaniā sirie ꝛ siri:
am sobal. ꝛ cōuertit iaob et
percussit edom in valle sali
narum duodecim milia.
¶ Ppl's cōuersus ad xp̄m
orat: vt post tibulatiōes q̄s
ptulit deducat ad ip̄m.

Psalmus. lix.

a **Deus repulisti nos et**
destruxisti ÷ nos ∴ irat⁹ es

queadmodū grās agere debeam⁹ oñdit
Susceptor: hūanitatis nr̄e vbū ē. q̄ eaz
in marie vgīs vtero sibi sociare dignat⁹
est. De⁹ me⁹. i. mīa mea. ibi eñ oīa sunt
bñficia. ibi vniuersa mūera designata.

Oratio

Omnipotens dñe
cuius vtutē atq̄
mīaz matutino lauda
mus in tpe. q̄ fortitu/
dinē te nr̄az oram⁹: ꝛ
qm̄s. vt ab oī obscuri
tate tenebraruz eruti.
matutio lumine deco
remur. Per.

¶ Cōmutabunt aūt
in finez. q̄ veter' hoīs
errore deposito domi
no saluatori pura mē
te famulāt. Tituli in
scp̄tio xp̄m significat
regē. In doctrinaz. i.
xp̄ianā. Bella ista q̄ se
quunt. historia reguz
cōprehendit. ꝛ signifi
cāt victorias dñi sal/
uatoris. q̄s ī toto mū
do de paganis agit ꝛ
pfidis. quoꝝ vba iste
psalm⁹ dictur⁹ ē. chri/
stus manu fort' ꝛ desi
derabil'. nō ferro. s̄ cō
uersionis studio. non
p ignez visibilē. s̄ per
charitatis ardorez (q̄
mō diuinitas debella
re ac vincere inuisibi/
lit ɔsueuit) mūdū re/
bellē subegit.
a ¶ Ppl's iste qui
erat p̄scis erroib⁹ illi
gatus: repulsum se et
destructū sub gratiaꝝ
actione cōmemorat. Cum dicit repulisti.
ostendit se fuisse gratia dei reuocatū: ne
in prauis dogmatibus vita finiret. Ista
destructio sic euertit. vt construat. sic de
ponit. vt erigat. Ideo merito ad gratia/
rum actionem venit ista destructio. Ira/
tus est qñ superstitiones eoꝝ subuertit.
Misertus cum eos ad cultum vere reli/
gionis adduxit.

b ꝛ misertus es nobis. Com=
mouisti terrā ꝛ conturbasti
eā: sana cōtritiōes eius qa
c cōmota est. Ostendisti po/
pulo tuo dura: potasti nos
d vino cōpunctōnis. Dedisti
metuētibus te significatio/
nē vt fugiant a facie arcus
e Dyapsalma. Ut liberent
dilecti tui: saluū fac textera
f tua et exaudi me. Deus lo/
cutus est a sancto suo: leta/
bor et partibor sicimā: ꝛ cō
uallem tabernaculoꝝ meti=
g bor. Meus est galaad ꝛ me
us est manasses: et effraim
h fortitudo capitis mei. Ju/
da rex me⁹: moab olla spei
i mee. In idumeā extendam
calciamentū meū: mihi alie
k nigene subditi sunt. Quis
deducet me in ciuitatē mu=
nitā: quis deducet me vsqꝫ

b ¶ Terra. vniuersuz cetū peccātiū si/
gnificat. q̄ in aduētu dn̄i ꝯmoti fuēt. qn̄
culturas suas cogueīt d̄o eē abomiabi/
les. Cōturbati sūt. qn̄ int̄ doctrīas suas
alias audiert. Apphēdite disciplinā ne/
q̄ n̄ irascat̄ dn̄s ꝛ pea/
tis de via iusta. Sana
ꝯtritōes ꝛc̄. Celesti me
dico pdūt vulnera. vt
ꝯtrit̄ medicīa succur/
rat. Ista ē ꝯtritio que
nos effic̄ fortiores. q̄ꝛ
cōmota est. i. a p̄ore er
rore trāslata ē. vt tibi
dn̄o obediat q̄ añ ido
lis seruiebat.
c ¶ Oñdit em̄ dura si
delib⁹ iust̄ in isto mū
do vt reddat in et̄nita
te p̄ciosa. Uino cōpa/
ta ē x̄p̄s. in q̄ nō ē vici
oꝝ copia. s̄ cōpunctio
nis vbertas. q̄ i bono
ꝓposito studiū nr̄e vo
lūtat̄ imutate effic̄ re
cta sape dū ea cōplet̄.
d ¶ Dedit timētib⁹
significatōez. qn̄ p scri
pturas edocuit in hoc
mūdo fideles m̄ltipli
ces passiōes sustinere
facies arc⁹ diē iudicij
designat vbi noui ꝛ ve
teris testi. q̄si duobus
īflexis iugis oīs ppl's
iudicat̄. s̄ ille ab isto
arcu sagittā. i. snīaz n̄
suscipit. q̄ se in hūilt/
tate ꝯfessionis deuote ꝓstrauerit.
e ¶ Dep̄cat̄ iste ppl's fidel'. vt iā a tri/
bulatōibus liberatus dei x̄tus tribulati
ones eius in alacritatez gaudij ꝯuertat.
Et item precat̄ vt saluus fiat dextera. q̄ꝛ
in ip̄a pte statuēdi sunt: q̄ ppetua felicita
te gaudebūt. f ¶ Locutus est p̄r in fi
lio: s. euangelicam veritatem. p quam ve
nit redemptio fideliū. Letabor. Juste le
tabat̄ pplus cui ꝓspera locutus est dn̄s.
¶ Sicimā. samariaz significat. diuidit
x̄p̄s sicimā. cū aliā ptem ad beatitudinez
aliā cū infidelib⁹ ponit. ¶ Cōuallē ta
bernaculoꝝ metiebat̄. i. d̄ iudaica colle/
ctione hz nō minimā portōez in fide ca/
tholica. Cōuallis dicta. q̄si cauata vall.
g ¶ Galaad iterp̄tat̄ aceru⁹ testimonij.
Testes ei grece martyres dicūt̄: Aceru⁹
iste testionij: magnā eē significat martyꝝ
ꝯgregatōz. Manasses
iterp̄tat̄ oblit⁹. meri/
to q̄ fidel' ppl's dic̄ illā
obliuionez suā eē q̄ e/
rat d̄ abolitōne scele
ꝝ vētura. Effraī fructifi
catio dr̄. q̄ ē fortitudo
capitis mei. i. dn̄s sal/
uator. q̄ nob̄ ꝯtulit co
piosissimū fructum. in
passiōe ꝛ resurrectōe.
q̄ꝛ nisi gn̄ū frumēti ꝛc̄
vsqꝫ multū fructum af
fert. ¶ Uniuersa h̄
de gētiū vocatiōe di/
cunt̄. q̄ꝝ diuerse x̄tu/
tes. s̄b singuloꝝ noīm
iterp̄tatōe intelligēde
sūt. h ¶ Juda. x̄p̄m
significat. ꝛ cū exulta
tiōe dicēdū ē. iuda rex
me⁹. qm̄ hec ē fideliū
gl'iosa ꝯfessio. Moab
p gētib⁹ ponit̄. vn̄ cō
gregādā p̄dicebat ec
clesiaz. Per ollā spei
tribulatio significat̄.
quā in h̄ sc'lo sci sustī/
nēt. q̄ ad sp̄ē vite et̄ne
dn̄o p̄stante porrigit̄.
vt paulus ait. spes āt
nō cōfundit. Olla x̄o
hic in malaz ptem po
nit̄. eo q̄ in sensu prauo velut vnda de/
coctionis exestuat. s̄ decoctis peccatis ꝛ
exustis conuertetur nigredo olle.
i ¶ Idumea. interpretat̄ sanguinea
vel terrena. ac si dicat. in istos tales ext̄ē
dam calciamentum. i. predicationē euā/
gelij. Mihi alienigene s̄bditi sunt. s. x̄p̄o
ꝛ eccl'ie. k ¶ Exclamat ppl's fidelis
ad dn̄m. q̄s deducet me in ciuitatē muni
tā. i. futurā hierl'm. nisi tu solus d̄s. q̄ sic
munita ē: vt nulla vlterius ꝑsecutōe qua
ciat̄: q̄ eā te duce ingredit̄. Quis dedu
cet: ip̄e. s. d̄s. Desiderat em̄ eccl'ia illos
ppl'os sibi applicari q̄ adhuc nō meruerīt

esse pfecti. vt cõpleto nũero pdestinatoꝝ sil'ad et̃na gaudia c̃reni cũ scis pueniret̃. l ¶ Dicẽdo: nõne tu ds. oñdit de q̃ su/ peri⁹ dicebat. solũ esse euz q̃ deduceret. ⁊ illũ solũ creatorẽ debere nob̃ eẽ ꝓpitium

laudẽ decãtat ppl's xpian⁹ a ¶ Depca tio: assidua ẽ cõtiqꝫ do ⁊ hoi supplicatio Oĩo vo ẽ quã scẽ trinitati iure psoluim⁹ illã postulauit intẽdi. i. pspici a dño atꝫ miseri. b ¶ Clamat ꝯgregatio scã a fi nib⁹ t̃re. I s id ẽ. q̃tu

Dic autem. q̃ repulisti nos. i. a malo ꝓhibui/ sti ne in nr̃a voluntate v̄saremur erronei. Nõ egrediet̃ ds in v̄tuti/ bus nr̃is. i. cũ ita nos stus in pñti sclo defẽ/ das ab aduersarijs no stris. vt tñ forl nos di uers̃ afflictõib⁹ ad ꝓ/ batiões nr̃am affliga/ mur. estimãt inimici q̄ nõ egrediarl in v̄tuti bus nr̃is. q̃uis in mẽ te nos v̄tuose ꝓtegas m ¶ Orat ecclia. vt de tribulatiõe isti⁹ mũ di quã iugit̃ sustiebat dñi sibi ꝓueniret auxi liũ. sciẽs tãto illic am pli⁹ vnũquẽqꝫ ꝯsolãn dũ. q̃to hic ꝓ ei⁹ noĩe fuerit vehement̃ affli/ ct⁹. Et vana sal⁹ hoĩs salutem pstare nõ põt hoĩ. nisi sol⁹ ds. idoqꝫ sperare nõ oꝫ hõ in ho minem. n ¶ Ipe in deo faciet v̄turẽ. q̃ in mãdatis ei⁹ iugit̃ pse uerãs. dyabolicas tẽ/ tatiões xpo miserante calcauerit. Ad nihilũ q̃ppe pducit inimicos fideliuz. qm̃ delet eos de libro viuẽtiũ. vbi si bi videbantur scripti elati. Oĩo.

i in idumeã. Nonne tu deus
qui repulisti nos. ⁊ nõ egre
dieris deus in virtutib⁹ no
m stris. Da nobis auxiluz de
tribulatione. et vana salus
n hominis. In deo faciemus
virtutẽ. ⁊ ipse ad nihilũ de
ducet tribulantes nos.

In finẽ in hymnis dauid
¶ Vox ecclesie petẽtis vt
sub alaꝝ xpi velamine ꝓte
gatur. Psalmus. lx.

a Exaudi deus depcatio
nez meã. intende ora/
b tiõi mee. A finibus terre ad
te clamaui dum anxiaretur
coꝛ meũ. in petra exaltasti
c me. Deduxisti me q2 fact⁹
es spes mea. turris fortitu/
d dinis a facie inimici. ÷ In:
habitabo in tabnaculo tuo
in secula. ꝓtegar in velamẽ
to alaꝝ tuaꝝ. Dyapsal.
e Quoniã tu deus me⁹ exau
disti oꝛõnẽ meã. dedisti he/
reditatẽ timẽtib⁹ nomẽ tuũ
f Dies sup dies regl adijcies

oꝛ ptib⁹ mũdi ¶ In q̃b⁹ oĩpotẽtl dei ecclã ꝯstituta ẽ. In ãxietate coꝛdis. qñ enixi⁹ oꝛat̃ ⁊ clamat̃ ad dñm. s. cũ piclitãte aĩa: aĩe neces saria remedia postulã tur. Petra significat xpm. i hac petra se ex/ altatũ eẽ ꝓnũciat: in q̃ oĩs edificat⁹ ẽ xpian⁹ c ¶ Deduxisti me. in illã. s. futurã reqem quaz beatus suis dñs pollicet̃. Cã etiã red/ dit̃ q̃re sit ductus ad pmium. q2 posuit sibi spem dñm. Turrl etiã dñm significat. turris em̃ ciuitatl muros de fendit. ⁊ irruẽtes ho/ stes ex alto vulnerat. Sic virtus dñi: pplm suuz defendit. pugnat vo v̄bo nõ plio. ⁊ tur ris illa v̄tutibus ple/ na ẽ ⁊ nõ gladijs. d I s Inhitabo vtiqꝫ in illo tabernaculo: in q̃ sine fine mãsuri deũ iugiter ꝯtemplemus. ¶ Merito ergo ꝓte/ ctio dñi alis cõpata ẽ q̃ nec sbiectos onerãt ⁊ lesionẽ oĩs ꝯrieta tis emendãt

e ¶ Cur in velamen to alaꝝ dñi letet̃ oñdit. s. qm̃ eius exau/ dita est oĩo. Hereditatem dedisti, signifi cat futuri seculi regnũ. hec nõ habet finẽ s̃ cũ semel suscepta fuerit nunq̃ꝫ a nobis mutatõe aliqua discedit.

f ¶ Dies et̃nitatẽ significat saluatorl qui vere rex nr̃ dĩ. qm̃ ab ipo regimur. I s Adijcient̃ etiã anni regis huius ⁊ dies int̃ istas generatões vsqꝫ dum con/

Clementissime domine: salua suppli cem populum auxilio dextere tue: ⁊ dum ad fructum boni operis in tribula/ tionibus exercitatur: tua semper gratia consoletur. Per.

¶ In finẽ. xpꝫ significari iã notũ ẽ. In hymnis: grecũ vocabulũ ẽ. iterptaturqꝫ in laudib⁹. q2 tot⁹ psalm⁹ xpi pconia pso nat. Dauid ãt ipm xpm significat. cuius

gregatis elect℞ ꝛ supplātat℞ inimic℞. tra/
diderit regnū dō pr̄i: fil' cū ipso regnās ꝛ
cū sctis. ¶ Usqꝫ ꝙ in diē generatōis ꝛ
generatōis. i. vsqꝫ ad eꝛ̄nū vnū diē in glā
dei. q̄ ē dies. ad quē oīs generatio hoīuꝫ
ordinate facta est

est dō. q̄ sp̄ hūilit̄ illō agit qđ ad ei⁹ man
data ↄ̄guerit ptīere. ac pret̄ eū nihil aliđ
mēs btā ↄcupiscit. Ab ipso eñ salutare
meū. i. vnigenit⁹ fili⁹ q̄ recte credētib⁹ sa
lutar℞ dīr existit b ¶ Nā ꝛ ip̄e ds me⁹

g Iꝛ Permāebit in/
eꝛ̄nū. s. ppl'us scūs in
btītudine. nullo iā in
eo mort℞ dñio dn̄ante
¶ Misericordiā q̄s
reqret. ibi mīa nō req̄
rit̄ vbi nullus ē miser
ibi nec ꝟitas: vbi cū/
cti deū videbūt. Nul/
lus siqdē eoꝝ idign⁹
erit bonoꝝ taliū. cū in
eꝛ̄nū possideāt reg̃ ce/
loꝝ. Negatiue igit̄ le
gēdū ē q̄s reqret. q. d.
nullus. b ¶ Sic si/
gnificat ita. quēadmo
dū in subseq̄ntib⁹ de/
clarat. Psallere eniꝫ
sp̄ dic̄ ppl'os btōꝝ. su/
perno nomī: nō breui
tp̄e. ꝫ in sclm sclī. Uo/
ta etiā sua se dño red/
dere ꝑmittit. vt ei eꝛ̄/
nas grās sp̄ exoluat. b
De die in diē: signifi/
cat sp̄. vt ꝛ h̄ vota nr̄a
reddamus. ꝛ ibi lau/
des cātemus dño ppe
tua hilaritate. Oro
Anxietatū nr̄aruꝫ
misericordissime
ↄsolator ds. ꝓtege fa
miliā tuaꝫ a facie ini/
mici. vt a te turre for
titudīs ꝑmunita. iba
bitare tabernacl'a me/
reat̄ eterna. Per.

annos eius vsqꝫ in diē ge/
nerationis ꝛ generationis.
g Permanet ineternū in cō/
spectu dei: misericordiā ꝛ ve
ritatē ei⁹ q̄s requiret ÷ ei:
b Sic psalmū dicā noī tuo in
seculū ÷ seculi: vt reddā
vota mea de die in diem.

In finē ꝓ idithun ps̄. da
uid. ℂ Uox cōuersi dicē
tis animā suā deo esse sub/
iectā. monentisqꝫ errantes:
vt magis in dño q̄ꝫ in cadu
ca hui⁹ mundi felicitate cō/
fidant. Psalmus. lxi.

a Nonne deo subiecta
erit aīa mea: ab ipso
b eñ salutare meū Nā
ꝛ ip̄e de⁹ me⁹ ꝛ salutaris me
us susceptor meus non mo
c uebor ampli⁹. Quousqꝫ ir/
ruitis in hominē: interficitis
vniuersi vos: tanq̄ꝫ parieti
inclinato ꝛ macerie depulse
d Uerūtamen ꝑcium meū co
gitauerunt repellere: cucur

nūc deū īuocat quē su
peri⁹ noīauit salutare
Ne crederes āt minorē
eē filiū pr̄i dic̄ ipse est
ds me⁹. Repetit salu/
taris me⁹. sal⁹ eñ xp̄s
est hūani generis. q̄ in
adā pierat. Iꝛ Ad/
didit susceptor me⁹ in
eꝛ̄nitate. s. iō nō moue
bor āpli⁹. q2 postq̄ꝫ fe
lici visiōe fruar cadere
non timebo. Nec hꝫ q̄
currat āpli⁹: nisi vsqꝫ
ad deū. c ¶ Loqt̄
eñ ppl's dei ad ꝑsecu
tores xp̄ianoꝝ. q̄ꝫ diu
agmīe facto sup̄ hoīes
innocētes irruitis.
Iꝛ Addidit. īterfici/
tis vniuersi vos. q2 q̄
volūtatē hꝫ occidēdi
hoīeꝫ. etiā si n̄ ꝑcusse/
rit: occidit. ¶ Aptis
sima ↄparatio. paries icli
nat⁹ q̄ꝫuis nō moueat̄
tñ occūbit. q2 in casū
vergit q̄cq̄d a soliđi/
tate sua fuerit īcliatū
ꝛ macerie dpulse. q̄ fa
cile in ruinaꝫ cadit. si
fuerit aliq̄ īpulsiōe q̄s
sata. Iꝛ Ita homici
de cū recte sitis crea/
ti. ad ruinam ꝓni feri
mini. naturalisqꝫ ī vo
bis sensus ꝟsus est.

¶ Idithun īterpretat̄ transiliēs eos. i.
amatores seculi huius. q̄s miles christi
ↄtēpta mūdi voluptate transcendit. ꝛ in
dño spe firmissima ꝑmanebit. talis eñ ꝑ
mittit finem. i. dñm xp̄m. Sequit̄ q̄ꝫ psal
mus. hoc est ꝓbabilis vita que regul' do
mini obsecūdat. i. obedit.
a ¶ Nōne: ꝟtēdū ē vt planius fiat. di/
camus eñ. nōne dō sb̄dita erit. Subdit⁹

¶ Est autem maceria: sicca saxoꝝ con/
structio. que sine aliquo ligamine impen
so in altum ducta componit̄.
d ¶ Iste ꝟsus respicit ad iudeos ꝛ ad
fictos christianos. Cogitabāt īfideles re
pellere christū. q̄ ē caput ꝛ preciū eccl'ie.
q̄n ne puro corde coleret̄ sacrilegis do/
gmatib⁹ obuiabāt. Tūc scūs vir cursū vi
te sue in siti sterilitat℞ pagebat. q2 īueire
nō poterat. quē sacra doctrīa potasset. Se

quit̄ sitis ca. Bñdicebāt ore q̄ legē falla cie emēdatōe ptrāseūt. ꝛ nō ꝟ opib⁹. de/ mōstrāt qd̄ ore ꝓnūciāt. Corde em̄ male dicebāt: q̄ scripturas sctās. viciose intel ligebāt. e ℭ Nūc repetit ꝓpħa. qd̄ su peri⁹ dixit aīam suam deo eē sbiectā. vt ipsa repetitio mēti nr̄e cre/ dulitatē infigeret Pa tiētia q̄ppe nr̄a xp̄s ē. ꝓpter quē ꝛ aduersa li bēter patimur. ꝛ susce pte regl̄e obseruatōne gaudem⁹. f ℭ Su peri⁹ xp̄m patiā noīa uit. nūc iter̄ dixit de⁹ me⁹. ꝛ salutaris me⁹. q: reuera aīe sue salu/ tem. iā tūc p incarnan dū verbū ꝓuenire no scebat. Nō emigrabo. scʒ de hac crudelitate quaʒ teneo: vel suasu malo vestro vel perse cutione

g ℭ Congeminat in deo salutē esse. non vt gētiū diis ppetuam mortē. Et gl̄ia mea. vt nō solū salus ꝟ etiā il/ lic reddidisse sit gl̄ia. De⁹ auxilij mei ne si/ bi aliq̄d deputaret hu mana infirmitas. Di/ xit postremo: spes mea in deo ē. vt ꝛ illa p̄teri ta q̄ pcepat dn̄o depu/ taret. ꝛ futurā suā bti tudinē ipsi applicaret

h ℭ Spate in eo. i. in illū. s. quē sibi ꝛ de/ um ꝓfessus fuerat ꝛ sa lutē oīs ꝯuēt⁹ plebis Effūdit an̄ dn̄m cor su um. qui peccata sua vberrimis lacrimis confitetur. Cor aliter effundi nō potest: nisi creberrimo imbre lachrymar̄.

tatē: vel illos notat q̄ sanctitatis sl̄atio/ ne decipiūt. Ut decipiāt. poterāt em̄ non decipe si eor̄ neq̄cia possit dep̄hendi In idipm. s. in eq̄tate. quā falso h̄re estiman tur cū iusti etiā credūtur. k ℭ Docet em̄ viciatos ne spare debeāt vbi fruct⁹ bo/ ni desiderij nō p̄t inue niri. Dic̄ etiā ad pau/ peres. q̄ necessitate vi ctus furtiuū aliq̄d cō/ cupiscūt. ꝛ rapinas no lite ꝯcupiscere. nō em̄ pōt crimē rapine indi gētia tollere. nec q̄ vi dicte sbiacet culpā ex/ cusare. Nunc redit ad diuites dicēs. Diuitie si affluāt Merito ergo p̄cepit diuitib⁹ cor nō apponere ꝛ q̄ possidēt nō amare. cū paul⁹ di cat. nō spare i incerto diuitiar̄ ꝟ in deo viuo

l ℭ Locut⁹ est fre/ q̄ūter prib⁹ nr̄is de⁹ ꝟ semel locut⁹ est filio suo dicēs. Fili⁹ meus es tu ego hodie genui te. ꝟ ei nulli alteri pa/ trē fuisse locutū mani festū est. Duo hec au/ diui i euāgelio. Ptā/ tē habeo ponēdi aīar̄ meā. ꝛ iter̄ sumēdi eā Seq̄tur illud scdm. et tibi dn̄e miscdia. Mau dicēdum placet vtrūq̄ deitat̄ est. vt scʒ mise/ ricordit̄ possit ꝛ potē/ ter misereat̄. Et vt ꝟ de xp̄o dictū plani⁹ in telligas. seq̄tur tp̄s iu dicij. Quia tu reddis

ri in siti: ore suo bñdicebant
ꝛ corde suo maledicebant.
e Dyapsalma. Uerūtamen
deo subiecta esto aīa mea:
quoniā ab ip̄o patiētia mea
f ÷ Quia :· ip̄e ÷ deus me⁹ :·
ꝛ saluator me⁹ adiutor me⁹
g nō emigrabo. In d̄o saluta
re meū ꝛ gloria mea: de⁹ au
xilij mei et spes mea in deo
h ÷ est :·. Sperate in eo om̄is
cōgregatio ppl̄i: effundite
corā illo corda vestra: quia
de⁹ adiutor nr̄ ÷ in eternū :·.
i Dyapsal̄. Uerūtamen va
ni filij hoim: mendaces filij
hoim in stateris vt decipiāt
ip̄i de vanitate in idipsum.
k Nolite sperare in iniq̄tate ꝛ
rapinas nolite cōcupiscere
diuitie si affluant nolite cor
l apponere. Semel locut⁹ est
de⁹. duo hec audiui: q: po/
testas dei ꝛ tibi dn̄e mia: q:
tu reddes vnicuiq̄ iuxta
opa sua. ℭ Ps̄. dd̄. cū eēt in
deserto idumee. ℭ Eccl̄ia

i ℭ Uerūtamē dicit. vani filij hominū vt viciū suū ꝯgnoscens hūanitas: ad au ctorē salutis celeri supplicatiōe festinet. Uani etenī hoīes dicūtur ad ꝯpationem supne veritatis. Mēdaces illos tangit. q̄ stateris iniq̄s emētiū decipiūt simplici

pr̄ nō iudicat quēq̄. ꝟ oē iudiciū dedit fi lio. Ondit̄ q̄ ex ist̄ trib⁹ xp̄o attribut̄. s. locutōe singl̄ari ꝛ ptāte ꝛ mia sil̄r iudicio eū vnū esse ver̄ cum patre deū. Oro

Ubde tibi dn̄e aīas nr̄as: qm̄ tu es patiā vera. vt renuētes incerta diui tiar̄. te solū ꝯtēpta om̄i mūdana vanita te sequamur. Per dominū.

ℭ Idumea em̄ loc⁹ ē vbi dauid fugiēs

psecutionē saulis ibi latuisse cognoscit̄. Jdumea interp̄tat̄ terrena. ⁊ significat terrenos act⁹. q̄ bonis sp̄ualib⁹ oīno nudati sūt. a ℭ De⁹ de⁹ me⁹. Jn ista repetitōe venerādi noīs: affectū pie dep̄cationis ostēdit. Ad ip̄m vigilat̄: quotiēs imūdi ambitōe dormitur. Addit diluculo: qn̄ dn̄ice resurrectiōis tēpus eluxit. vt tunc laudes caneret qn̄ genus hūanū exēplo sue resurrectionis animauit.
b ℭ Sitit ḡ aīa fideliū deū. qn̄ mādata eius ⁊ v̄tutes eximias ↄcupiscit. ⁊ ip̄m d̄siderat videre a quo bonoꝝ oīm fluētia cōstat emanare.
b Ideo multiplicit̄ caro deuz q̄rit. q̄ multis afficit̄ iniurijs.
c ℭ In terra deserta sicut titulus dixit. i. indigētia hui⁹ mūdi. ⁊ sterilitate ieiuna In inuia. q̄ mūdus in se nō habet viā nisi dn̄m saluatorē. qui iter ē cecoꝝ Et inaquosa. i. arida atq̄ infertili. vt merito ei⁹ aīa nimia siccitate durescat. Un̄ p̄ hec tria noīa mūdi isti⁹ necessitas iudicatur. Tūc se apparuisse dicit sctā ecclesia in sctō fideliq̄ ꝓposito. qn̄ cristū verū deū esse ↄgnouit. Dicit ꝟo apparui tibi. vt viderē virtutem ⁊ gl'iam tuaz. q̄ nemo veritatē videt nisi deo prius apparere potuerit. Nā si sol iste videre nos fac̄ qn̄ nobis fulserit. q̄tomagis virtus diuina (sine qua nec accipe nec tenere aliq̄d boni possum⁹) videre se facit si ante nos illūinans sibi appere faciat.
d ℭ Miscdiaz dic̄. p̄mia dn̄i q̄ scīs suis p̄mittit larga pietate q̄ lōge melior ē vita p̄ūti. Labia mea laudabūt te. post bn̄ficia q̄ p̄misit: deuote laudis obsequiū pollicet̄. qd̄ deo nouerat esse grauissimū.

desiderās dn̄i videre virtutē. agit grās q̄ sub ꝓtectione dn̄i: p̄cellas mūdi euasit
Psalmus. lxij.
a Eus deus meus: ad
b te de luce vigilo. Siti/
uit in te aīa mea. q̄multipli
c citer tibi caro mea. In ⁎ terra ∻ deserta ∻ inuia ⁊ inaquosa sic in sancto apparui tibi vt viderē virtutē tuā ⁊
d gloriā tuā Qm̄ melior ē misericordia tua sup̄ vitas. la
e bia mea laudabunt te. Sic benedicam te in vita mea: ∻ ⁊ ∻ in noīe tuo leuabo ma
f nus meas. Sicut adipe et pinguedine repleat̄ anima mea: ⁊ labijs exultationis
g laudabit os meū. Sic memor fui tui sup̄ stratū meū. in matutinis meditabor in te quia fuisti adiutor meus
h Et in velamento alaꝝ tuaꝝ exultabo. adhesit aīa mea post te. me suscepit dextera

ℳ Miscdia tua vitā p̄stat et̄nā: vita p̄ns sepe mortē opat̄. ℭ Uel melior ē mīa tua q̄ vite. i. mōi viuēdi q̄tūcūq̄ scti. q̄ null⁹ sua sctitate saluari possꝫ si mīa deessꝫ di
e ℭ Bn̄dic̄ em̄ i vita sua p̄fctē deū q̄ bonis opib⁹ i hac luce v̄sat̄ Leuat manus suas in noīe dn̄i q̄ opib⁹ sctis isistēdo tens manib⁹ orat dn̄m. vt ipsa oīo designet effigiē sancte cruc̄.
f ℭ Adipes sūt visceꝝ crassa velamina q̄ int̄na iecor̄ opiunt Piguedo ꝟo ē sagīati pecudis nutrita cib̄ obesitas. ista fuerūt apta sacrificijs oli. ꝟ Piguedo aīe diuaꝝ rerū scīa ē. ⁊ recta fides ac incōcussa patīa ⁊c. vn̄ scti isti⁹ macies supat̄ ⁊ labia exultatōis Sic ea labia ariditate peccati. deū laudare non p̄nt. ꝟ cū pīguedinē diuine mīe aīa pceperit. labijs exultatōis laudabit ℳ Hic oīonis in patria exultatōes ⁊ leticia sempit̄na sunt.
g ℭ Nā cū dic̄ eccīa sic mēor fui tui. oñdit se recordatōem dn̄i sp̄ habuisse. nec oblitam fuisse i reb⁹ p̄sper̄ qn̄ solēt hūana corda collata bn̄ficia i mēoria n̄ hr̄e. Per stratū s̄cat q̄etē vbi solem⁹ corpora n̄ra i somnos remittē. In matutinis etiā fidel' vigilat. qm̄ nec i p̄sper̄ suis poterit obliuisci luc̄ auctorē. In picul' fuit adiutor qn̄ fuit i inuio d̄serto h ℳ Et i velamēto. i. i ꝓtectōe celest̄ auxilij se dicit eccīa exultare ℭ Et se adhesisse dn̄o dic̄. vt nūq̄ recedat a bono ꝓposito Dextera p̄ris: xp̄s ē dn̄s. qui suscepit eccl'iaz alarū suarum velamēto ꝓtegendā.

i k ¶ Ipi vo. hoc ē. inimici. inuano qsierūt aiaz xpi: qñ falsis criminb⁹ sāgui/nē se effūdere decreuerūt. ¶ Sequit. q: nō ad celos euecti sūt. ß deorsū eos vi scera tre absorbuert. Tradita ē in man⁹ gladij gens iudea. qñ eā pncipes romanoꝝ vespasian⁹ ⁊ tyt⁹ cede incēdioqꝫ vastabant. Judei q3 celestia cre/dere nolētes ptes vul piū facti sūt: dū se do/losis ⁊ fraudulēt! pua volūtate ꝯsūxerūt. aut in taliū ptātē redacti. siue cuz i hierosolymi tana vastatōe cadaue/ra eoꝝ esce fuerūt vul piū: ferarūqꝫ reliquaꝝ
k ¶ Regē. dic saluatorē. ipe em̄ rex ie͞r nū qui letabit in dño do pie. Adiecit. laudabū tur oēs: cū laudāt xp̄z sci dei: ipi fiūt sine du bitatōe laudabiles. q: non psit laudes ei⁹ di gne narrare. nisi q̄ ad palmam idulgētie me ruerunt puenire. Illi iurāt in eo: q̄ ei mētis obsequium iuiolabile pmittūt. l Obstru ctū ē os iudeoꝝ ⁊ pri/cipū sacerdotū resur/gēte dño ⁊ crescēte te stimonio veritatis.
¶ Et os oīuz iniqꝝ obstruet in iudicio. ñ in illo seculo. Oro.
D te diluculo vi/gilantibus lumen largire ppetuum auctor luc! eterne. vt te labia nostra lau/dent. te vita benedicat. te meditatio ma/tutina: glorificet. Per.
¶ Tituli hui⁹ vba (sic sepe dictū ē) re/ferunt ad dñm xp̄m. q̄ p totū psalmū lo/cuturus ē. q̄ sextus eē cogſcit hoꝝ q̄ pas sionē. resurrectōezqꝫ dñicā breui reuela/tione ꝯtingūt. a ¶ Apte hūanitat! as sumpte postulabat dñs xp̄s. vt ei⁹ exau/diat oro, qñ totis viribus petitur. qd p/

i tua. Ipsi vo inuanū quesie rūt aiam meā: introibūt in inferiora terre: tradentur in manus gladij partes vul/
k piū erūt. Rex vo letabitur in deo: laudabunt oēs qui iurant in eo: ÷ quia obstru ctū est os loquētiū iniqua:·

¶ In finē psalmus dauid.
¶ Xp̄us p totū hunc psal. de sua passione loquitur.

Psalmus. lxiij.

a Xaudi deus orationē meā cū deprecor: a ti/more inimici eripe aiam me
b am. Protexisti me a côuen/tu malignantiū: a mltitudi
c ne opantiū iniqtatē. Quia exacuert vt gladiū linguas suas: ntenderūt arcū rem amarā: vt sagittēt in occul
d tis immaculatū. Subito sa gittabūt eū ⁊ nō timebūt fir mauerūt sibi sermonē neqꝫ
e Narrauerunt vt absconde:

desse sentit. A timore inimici. i. iudei. l Al' diaboli suos fideles eripi postula bat. b ¶ Protect⁹ ē plāe a ꝯuētu iude oꝝ. q: dū illi eū crederēt cōit mori. ei⁹ re surrectōis glia pbant eē ꝯfusi. Prote/ct⁹ ē itaqꝫ: q: maligno rū isidias potētie sue vtute supauit. A mlti tudie dixit. vt actū ex pmeret passiōis. supi⁹ em̄ dixit. a ꝯuētu mali gnantiū. qd ad ꝯsilia pt rferri. h āt ad actū coꝝ. iō dixit. opantiuz iniqtatē. c ¶ Iam reddit cā cur ptectus sit ab opantib⁹ iniqta tē. nā qꝫtū illi linguas suas velut mortiferū gladiuz exacuerāt. tm̄ eoꝝ iiqtas frāgebat ⁊ eis mag! nocebant qꝫ xp̄o. etem̄ mos est pec cantiū. vt pmū sibi no ceant q̄ alteꝝ gūare fe stinât. Liguas exacue rūt qñ voce vna dixert Crucifige. Intēderū t arcū. i. isidias occltas Ores amara ⁊ oi fel/le deterior. Côutuā ad pditōez. discipulū ad necē. ꝯfuatorē pecūie pmio pecūie fuisse cor ruptū. In occlt! sic ac cipiēdū ē vt iudei pu tarūt: ceteꝝ act⁹ eoruz occult⁹ eē xp̄o nō po/tuit. q̄ freqnt aū pdi/ctus ē qꝫ fieret. imacu lati dicunt etiā q̄ ab/luti a pctis dei sunt mīa. ß ve imaculat⁹ solus xp̄s ē. q̄ nullā maculā ꝯxit.
d l Subito. qñ inuisi vel ex iprouiso.
¶ At iudei dementissimi putauert. Nō vo dixit. sagittabūt ⁊ ñ tiebūt. oñdit ma ligne volūtat! velocē effectū. Firmauert sibi qñ dixert. reus ē mort!. siue sanguis eius sup nos: ⁊ sup filios nr̄os
e ¶ Côsuetudo peccātiū ē. vt q̄ dolum parat: hoiem se putat fallere posse. sic iu dei ꝯfusi xp̄m tm̄mō hoiem putātes ma/

kignitatē suā nō credebāt agnosci ab illo cui cūcti patēt. f ℂ Scrutati sūt iudei iniq̄tates q̄s vtiq̄ ꝑtermittē debuissent. dū nullū ibi fructū sue salut̄ poterāt īue nire. Dixerūt eñ. Si dimittim⁹ eū sic ve/ niēt roma. ⁊c. Defece delitatē suā formidat. ita iustus ꝓꝑter spē eternitatis sue exultat in dño. ℂ Recti corde sunt q̄ ꝑ semitas dñi gradiunt q̄ dñm laudāt. ⁊ ab ip̄a veritate laudant. qd laudabili⁹ q̄ ab ip̄o audire. Venite bñdi cti. ⁊c. Oro.

rūt. q₂ sp̄ in cogitatōe deficiūt. q̄ ad res pessi mas ꝑcipere ꝯtēdunt.
g ℂ Cor eñ altū est tūc. qñ hō celestia co/ gitat. ⁊ t̄rena deuitat Iste nō defic̄ sic ille q̄ scrutabat̄ scrutinio. s̄ magis magisq̄ crescit q₂ in ei⁹ corde exalta/ bit̄ d̄s. nō in se: deus eñ in eo grandescit. q̄ sanctitate crescit.
h R. Paruulorū sa/ gitte. ināia tela sūt. q̄ studio ludēdi fragiles cānas iacere ꝯsueuerūt in modū sagittarū Sic iudeorū vota inefficaci malignitate seuissima nō ītulerūt flēdā mortē s̄ glīosissimā passionē R. Infirmate sūt lin gue. q₂ nullā cepit sta bilitatē elocutio eorū: s̄ dolus eorū reddidit eos infirmos.
i ℂ Cōturbati sūt ex illis q̄dā credētes. qñ venerūt ⁊ dixerunt ad apl̄os. Quid faciem⁹ viri frēs. ⁊ timuit oīs hō. Dic̄ totū ꝑ pte. vt oīs intelligat̄ q̄ iudi/ ciū dñi futurū formida bat: timuit. q₂ iudiciū futurū sibi īminere for midabat.
k ℂ Annūciauerūt. s. ēuāgliam resurrectiōis. ⁊

rēt loqueos: dixerunt quis
f videbit eos. Scrutati sunt iniquitates: defecerunt scru
g tantes scrutinio. Accedet homo ad cor altum: ⁊ exal
h tabit̄ deus. Sagitte paruu lorū facte sunt plage eorū. et infirmate sunt ꝯtra eos lin
i gue eorū. Cōturbati sūt om nes qui videbāt eos ⁊ timu
k it oīs hō. Et annunciauerūt opera dei. ⁊ facta eius intel
l lexerunt. Letabit̄ iustus in dño ⁊ sperabit in eo: ⁊ lau/ dabunt̄ oēs recti corde.

ℂ In finē ps. dauid ✱ can/ ticū: ÷ Hieremie ⁊ ezechie lis de populi trāsmigratiōe cum inciperent ꝓficisci:

ℂ Populus a pctō libera tus orationē suam postu lat exaudiri. diūsas laudes dñi potentiāq̄ enuncians.

Psalmus. lxiiii.

a Te decet hymnus de/ us in syon: ⁊ tibi red/ det̄ votum ÷ in hierusalē:
b Exaudi orationem meam: ad te omnis caro veniet.

Tutela oīum credē tiū d̄s. custodi ec clesiā tuā a ꝯuētu ma lignātiū. q̄ eam occultis iaculis īpugnare nitūt vt te salubri rectorum retines intellectum iu storū meritis ꝑpetua ter colletet. Per.
ℂ In finem psal. dd. vbaiā nota sūt. Cāti cū significat ꝓphetiam hieremie ⁊ ezechiel. q̄ ꝓhabāt de pplo trāsmigratiōis babylonie eos post. lxx. ānos in patriā eē redituros. si gnificat pplus rediēs a babylonia. eos q̄ mūdi hui⁹ ꝯfusione dānata ad celestē hierl̄m veire ꝯtēdūt. a ℂ Reuersa plebs ad dñm d̄ ca ptiuitate pcti. in ma/ gnā exultatōem ꝓrūpit dicēs. Decere hymnū solū deū. nō demonum turbas. nec alibi. nisi in syō. R. id ē. in ec/ clesia. ℂ Et redde/ re oportere votū ī hierl̄m nō sic ab īfidelib⁹ vo/ ta reddūt̄ marti ⁊ ve/ neri. ceterisq̄ demoni bus. s̄ d̄o soli ī hierl̄m. id ē. ī visiōe pac̄. in q̄ mānet sp̄ fixa felicitas.
b ℂ Ipe ppl̄s q̄ pri⁹ dixerat. te decet hym/ nus. nūc ad dñm hym

priora miracula q̄ fecit. Et facta ei⁹ intel lexerūt. s. esse diuīa. q₂ talia īplere nō po terat hūana fragilitas. R. Cōpūcti eñ corde intellexerūt: ⁊ intellecta alijs nūci auerūt: qui deū religiose timuerūt
l R. Letabit̄ iust⁹. Sic eñ ipi⁹ ꝓꝑter isti nica supplicatiōe ꝓclamat dicēs exaudi orōem meā. rogatq̄ h̄ vt ei pcēt. ne ī futuro se dānaret. R. Oīs caro. ac si dicerz. ad te ꝯuertet̄ oīs hō. ℂ Vl' oīs hō ad te in iudiciū veniet. recipiēs ꝓut gessit. iō ro/ go vt h̄ parcas exaudiēs orōnē meā

c Uerba iniquoꝝ p̄ualuerūt sup nos: ⁊ impietatibꝰ nr̄is
d tu ꝑpiciaberis. Beatus quē elegisti ⁊ assumpsisti: inha
e bitabit in atrijs tuis Replebimur in bonis domus tue sanctū est templū tuū mira
f bile in eq̄tate. Exaudi nos deꝰ salutaris nr̄: spes oīm fi nium terre et in mari lōge.
g Preparās mōtes in virtute tua accinctꝰ potētia: qui cōturbas ꝑfundum maris
h sonū fluctuū eiꝰ Turbabuntur gētes ⁊ timebūt qui habitant terminos a signis tu is exitus matutini ⁊ vespe
i delectabis. Uisitasti terrā ⁊ inebriasti eam: multiplica
k sti locupletare eam. Flumē dei repletū est aquis: parasti cibū illoꝝ quoniā ita est
l p̄paratio eius. Riuos eius inebria: multiplica genimi

c ¶ Preualuerūt v̄ba iniquoꝝ: qn̄ pagani gentes ꝑsuaserūt filijs suis. vt antiquos ritus ⁊ sacrilegia colerēt Sed his erroribꝰ pietas diuina sb̄uenit. qn̄ salutē mūdo aduētu dn̄i indulsit. ⁊ eū in cruce hostiā fecit. ꝑ quam mūdū sibi recōciliauit
d ¶ Btūs est quez dn̄s elegit. nec eā electionē suis meritis tribuit. Assumi v̄o est: in eterna req̄e collocari. I Ergo q̄ se dignum xp̄i electōe p̄buerit. inhabitat cū aplīs scīs in tabernaculis sempiternis. e ¶ Replebimur. q̄si ad mēsuraz nr̄am q̄ntū possumꝰ capere potabimur. vt paulus. Unicuiq3 data est grā scḋm mēsurā donationis xp̄i. I Sc̄ctū tēplū est hō ille quē inhabitat plenitudo diuinitatis ¶ Q̄ḋ dixit mirabile ad p̄dictū virū respicit q̄ in eq̄tate iudicaturꝰ est mōm I Uel q2 mirabilit̄ veritatē incredulis iudeis aperuit.
¶ Pōt etiā ecclīa intelligi ꝑ dn̄i templum q̄ est mirabilis i scīs. qui eq̄tatis v̄tutibꝰ inscrutabilit̄ sūt p̄diti.
f ¶ Salutaris nr̄ dicit̄ deus q̄ humano generi sua pietate salutē cōtulit: spes em̄ dn̄i nō est localis. nec vniꝰ gentis. s3 omniū finiū terre. Et in mari longe siue ad insulas respicit. quas finibꝰ predictis videbat̄ nō inclusisse. siue ad totiꝰ sec̄li habitationē. que mare longū vel magnū recte d̄r. q2 mūdus iste falsitatibꝰ diabolicis ⁊ fluctibꝰ ꝑturbationū amarus est.
g ¶ Preparās mōtes. i. apostolos. q̄ ad v̄bū p̄dicatōis electi sunt: hos preparauit in v̄tute sua dn̄s. q2 ꝑ eos fecit m̄gna miracula. Accinctꝰ. i. indutus. potentia id est maiestate sua. Turbauit ꝑ predica

tionē aplo͛ꝝ. profundū maris. i. gētiliuz corda. qui seculi huiꝰ (qḋ mare dicit̄) ꝑfunditas fuerūt. q2 ꝑfundius in errores dimersi fuerūt. Merito corde turbati sūt qn̄ deos suos cōticuisse cernerēt Sonus eoꝝ. i. dicta crudelia ꝑsecutoꝝ q̄ fuerūt sonꝰ fluctuū. i. ꝑsecutionuz maris. i. mundi.
I Uel ꝑfundū maris est ꝑfunda sec̄li iactātia. h ℭ Turbate sunt gētes. qn̄ fidelissimos videbāt ⁊ viuos virtutes facere. ⁊ mortuos supplicātiuz vota complere. Timebūt oēs a signis tuis. I id ē a virtute crucis q̄ incredulis stulticia erat. ℭ Siue a signis. i. miracul' aplorum que prius nūq̄ vl' viderūt vel audierūt. Exitus matutini ē. qn̄ q̄s ex felicitate mundi ad deū ꝯuertit̄. vespere significat merētium tristitiā. quaz vertit in gaudium deus.
I Per mane: leticia ꝑ vespam: tristicia intelligit̄. ℭ Delectat igit̄. i. delectabiles fac̄ mane ⁊ vespaz dn̄ ⁊ ex ꝓspitate ⁊ aduersitate scīōs acq̄rit.
i I Uisitauit terrā assumēdo corpis materiā ⁊ iebriauit eā. nō vino luxurie s3 ifusione scīispūs. locupletauit eā opibꝰ diuersarū graꝝ. ℭ Locuples d̄r loca plura tenēs. k I Nos q̄ credimꝰ: iā dei flumē sumꝰ. replebimur aq̄s. i. mīa dei. q̄ aq̄s ꝑpat̄. vel spūscō. vel cuz baptismo abluimur. ⁊ locupletamur ab eodē spirital' infusiōis imbre. cū donis spiritalibꝰ irrigamur. cibꝰ iste ē panis vite ℭ Talez cibū nob dn̄s p̄pauit quē suminꝰ cū de xp̄i sanguie bibimꝰ ⁊ de eiꝰ corpe sagiamur l ℭ Riuos h̄ dic̄ aplos vl' alios fideles q̄ inebriati sūt spūscō. Mltiplica

gemina.i.generatiões eius.i.illius riui.
qui de flumine sctō ꝓfluxit.vt ꝑ generati
ones succedētes btā predicatio nō defi/
ciat.ꝟ multiplicet in sequacib⁹ aplorū
Stillicidia sunt gutte q̄ de tectis cadūt.

bus creaturis noscit cōuenire. Orō.
Pes oīm finiū terre.exaudi orōem
supplicē familie tue:vt dū te plausu
ꝯsono hymno modulāte ꝑsultat.infusio
ne ꝑacliti decorata:mltiplici fructu pin/
guescat. P.

nō pōdere ꝟ assiduita/
te penetrātes ⁊ signifi
cāt inchoātes:⁊ in q̄s
nō pōt introire larga
doctrina.de q̄bus pau
lus ait.Lac vobis po
tū dedi nō escam.
I. Tūc letabit ger/
minās terra.i.ecclia:
cum ex ea ħ spiritalis
fruct⁹ exoritur.
m ℂ Corona anni.
Totus ħ mūd⁹ ꝑ quē
catholica hic dilatat
ecclia accipit.cui be/
ne dicit dñs.Campos
dicit fideles hoīes at/
ꝗ iustos q̄ pro sua eq̄
tate cāpi vocant.quia
cāpi equales sūt Et re
plētur vbertate. quia
fructū tricenariū.sexa
genariū ⁊ cētenarium
dño largiēte ꝑstabūt.
n ℂ Pinguescent
spēosa.i. ecclia.ꝑdica
tione aploꝝ q̄ prius i
icredulitatꝭ macie de/
serta torrebat. Colles
vero copiosos marty/
res debem⁹ accipe.qꝛ
ipsi sunt post aposto/
los celsiores.
I. Qui imēsis a dō
ꝑmijs eleuati:ꝑpetuis
gaudijs accingētur.

na ei⁹.in stillicidijs ei⁹ leta/
m bit germinās. Bñdicēs co
rone anni benignitatꝭ tue ⁊
cāpi tui replebunt vbertate
n Pinguescēt speciosa deser/
ti: ⁊ exultatiōe colles accin
o gentur Induti sunt arietes
ouiū ⁊ valles abundabunt
frum̄to clamabūt etem̄ him
nū dicēt. ℂ In finē ꝑs dd.
canticum ÷ resurrectiōis:·.
ℂ Vox ecclie vniuersitatē
hortātis.vt de dñi resurre/
ctiōe cōgaudeat. Ps.lxv.
a Iubilate deo oīs ter/
ra psalmū dicite nomi
ni ei⁹.date gloriā laudi ei⁹.
b Dicite deo q̄ terribilia sunt
opa tua ÷ dñe:·in multitu/
dine virtutis tue mentient
c tibi inimici tui Omīs terra
adoret te ⁊ psallat tibi psal/
mū dicat noi tuo Dyaps.
d Venite ⁊ videte opera dei.
terribilis in consilijs sup fi/

ℂ Cā
ticū istud sctā cātauit
ecclia.ꝑmittēs in illo
spem resurrectiōis.nō
solū fidelib⁹ ex iudeis
habitaturā:ꝟ vniuerꝭ
gētib⁹. a ℂ Sctā
dic ecclia.esse omī t̄re
gaudēdū.q̄ erat i xp̄o
creditura. Iubilatio
dr exultatio cordis.q̄ i
mēsitate sua nō ꝑt ver
bis explicari.Oīs ter
ra:oēs fideles signifi
cat ꝟ Psalmū dicat
.i.oꝑe ipleat ℂ Dat
gliaꝫ laudi.q̄ freq̄nta
ta exultatōne:ꝑconia
xp̄i ꝯcelebrat b ꝟ Di
cite deo.i. ꝑdicate de
eo.vt non creaturā co
lēt.ꝟ creatoris v̄tutē
intelligāt.i his q̄ ꝯtē/
plāt:qꝛ terribilia sūt.
ħ ē timēda. In mltitu
dine v̄tutꝭ mētiti sunt
ei.qꝛ vidētes signa in
egypto dixerūt:oīa q̄cū
ꝗ ꝑceperꝭ faciem⁹.et
nō faciebāt.Vñ dixit:
mētita ē ini.fi.⁊ inimi
ci dñi mētiti sunt ei.
ℂ Vt q̄ñ i v̄tute mul
ta curabat īfirmos:mē
tiētes dixerūt.i beelze/
bub fac̄ ⁊ cū resurrexit

o ℂ Arietes sunt apli dicti q̄ duces fu
erūt bono ꝑplo xp̄iano in doctrina.⁊ in/
duti illa veste nuptiali. I. id ē imor/
talitate ꝑpetua. ℂ Valles.significāt
populos hūiles. Isti ergo abūdant fru/
mento. I. id ē fructu eterne vite alun
tur. Dicent hymnū:oēs vtiq̄ electi ꝓ di
uersoꝝ nūerum donis deo ꝑpetuā conci
nūt laudē. ℂ Quia v̄o dixit clamabūt
ne clamorē ipm crederes ꝯfusum eē.ad/
didit.⁊ hymnū dicēt.i.laudē q̄ rōnabili/

i mltitudīe v̄tutꝭ dicebāt custodib⁹ data
pecūia dicite discipli eū furati sūt nocte.
c ꝟ Te adorat.tibi ꝯcinat nō creature.
quā vsib⁹ ei⁹ subiecisti hic inꝑpoit diapsal
ma.vt ad nos v̄ba ꝯuertat dicēs.veite ⁊c̄
C Psallat.i.psalmodiā dicat ⁊ psalmū
dicat.i.opa sctā psalmodie ꝯsona ostdat
d ℂ Eccia iuitat gētes.vt miracul ve
terꝭ testi ꝑspectꝭ veniāt ad fidē.ꝓprie v̄o
dcm̄ ē.veite q̄si adhuc lōge positꝭ. Vide
te.ħ ē lūine cordis agnscite oīa dei.nō ista

que oēs parit̄ vidēt celū terra mare ⁊c̄. ꝟ illa q̄ fidelissime spiritalit̄ agnouerunt.

℟ Terribilis. cū vnꝰ reprobat̄ ⁊ alter eligit̄: reprobā tur iudei ⁊ eligūtur gētes ¶ Uel filios hoim̄ fecit terribiles atq̄ metuēdos. cū ꝑ eos mi

rari. Ipse pedes ⁊ gressus nr̄os non sinit ꝯmoueri. q̄ petro manū ne mergeret̄ extēdit. i ¶ Probari nos fac̄ deꝰ qn̄ ꝑ diuersa gn̄a passionū tolerātiā indulget. Igne āt aliq̄s examiat̄ qn̄ amore xp̄i tm̄

racla mḡna mōstrauit e ¶ Nūc ostdit que sint opera dī q̄ videre debeāt. Cōuertit mare in aridā: qn̄ hebreum pplm̄ ꝑ medios fluctꝰ eduxit. Flumia ptrāsibūt pede cum iordane dextera. leuaq̄ diuiso in t̄rā ꝓmissiōis iudai cū deduxit exercitum.

℟ Sz qz ptrāsibunt dicit. nō ptrāsibāt melius intelligit̄ de p̄ di catoribꝰ ⁊ aplīs q̄ dn̄i flumie baptisantes. et ꝑ flumē ꝑsecutōis trāseūtes. amaros ꝑsecu tores ꝯuertert̄ i aridā ⁊ sitiētē dei gr̄am t̄raz Ibi letabimur. vbi est gaudij nr̄i fons ⁊ origo p̄ ꝑata et̄ne salutis hoc est in christo.

f ¶ In illo certe letabimur q̄ dn̄atur ⁊c̄. dn̄ari em̄ pn̄t ⁊ princi pes terraꝝ ꝟ nō i ꝟtu te sua neq̄ inet̄nū. Idō hec duo addita sūt vt oꝑotēt regis virtus possit ondi. Ocli eius sup gētes ℟ Ut reprobēt̄ iudei ⁊ eligāt̄ gētes ¶ Hos ꝓhibet in seip̄is exaltari. q̄s oportet hūiles īueniri: fideles em̄ nō in se ꝟ in xp̄o exaltari opꝫt. vbi altitu do firma ē ⁊ nūq̄ ruiturꝰ ascēsus.

e lios hoim ÷ Qui:· cōuertit
mare in aridā: in flumine ꝑ
trāsibūt pede ibi letabimur
f in ip̄o. Qui dn̄at̄ in virtute
sua ✳ ineternū:· oculi eiꝰ su
ꝑ gētes respiciūt: q̄ exaspe
rāt nō exaltent̄ i semetip̄s.
g Dyapsal. Benedicite gē
tes deū nr̄m: ⁊ auditā faci
h te vocē laudis eiꝰ. Qui po
suit aiam meā ad vitā: ⁊ nō
dedit in cōmotionē pedes
i meos. Qm̄ ꝓbasti nos deꝰ
igne nos examiasti sicut ex
k aminat̄ argentū. Induxisti
nos in laqueū: posuisti tri
bulationes in dorso nr̄o: im
posuisti hoies super capita
l nr̄a. Trāsiuimus per ignē ⁊
aquā ⁊ eduxisti nos in refri
m geriū. Introibo in domum
tuā in holocaustis reddā ti
bi vota mea q̄ distinxerunt
n labia mea. Et locutū est os
meum: in tribulatiōe mea.

charitas succēdit. vt vrētiū flāmaꝝ tormenta vincāt̄. Dat̄ aūt exemplū argēti. qd̄ ideo igne decoq̄t̄. vt puriꝰ reddat̄. ita sc̄ti tribulationibꝰ a scoria oīs pc̄ti purgāt̄. k ¶ Induxisti nos. i. itrare fecisti martyres ī carcernas custodie. q̄ corpꝰ q̄dē necterēt. ꝟ aīe vīcula dissoluerēt. Tribulatio ꝟo ī dorso posita significat corp̄eos dolores. q̄s de illatis ꝟberibꝰ sustinebant. Hoīes ꝟcat pctōres. q̄ capitales snīas dederāt in martyres.

l ¶ Trāsiert̄ ꝑ ignē martyres q̄ndo alios ignis assūpsit. alios aq̄ deuorauit. sed induxit eos ī refrigeriū. i. ī loca securitatꝭ eterni regni. Est em̄ refrigeriū post vrētes curas: delectabil̄ ⁊ amena securitas m ¶ Introibo ī illā futurā ihr̄lm. vbi nō holocasta pecudū ꝟ puritas q̄rit̄ aīaꝝ Reddit vota. h̄ ē laudes ī ꝑpetuitate decātat Distiguūt labia illa vota qn̄ sc̄ti dn̄m laudāt ⁊ semetip̄os accusant ī afflictōne positi. i. reputāt se meruisse pc̄tis suis afflictiones quas sustinēt. ⁊ in eis gratias agūt. laudantes deum ⁊ eius iusticiam ⁊ misericordiam predicātes.

g ¶ Admonet gētes vt deū veꝝ cōsona voce ⁊ p̄dicatiōe glorificēt. Audite. i. fideli crudelitate suscipite. Uocē laudis id ē q̄ pr̄ dic̄ de filio. Dic̄ em̄ de eo. h̄ ē filius meꝰ dilectꝰ. h ¶ Duo sūt sacra liberatōis nr̄e Primū q̄ nos ꝑ baptismū ducit ad vitā. deinde ne nos exinde ꝑmit tat expelli. q̄ grauibꝰ vicijs ꝓbamur one

n ¶ Uide btām tolerātie sc̄titatē. multi ī tribulatōibꝰ peccāt carnis imbecillitate ⁊ laudes dei tacēt. ꝟ nouerūt sc̄ti in tribulatōibꝰ positi pura mēte dn̄m laudare. sicut sc̄tūs Job fecit. Un̄ locutū ē os in tribulatōe. intellige laudes dn̄i.

o: ¶ Holocausta medullata sūt sacrifi
cia q puro atq intimo corde dō offerim⁹
que hēre debēt medullā.i.fidē rectā. Ari
etes significat aplos.addidit vo incen/
sum arietib⁹.nō dixit cum incēso soluz s
addidit arietū.qr ipm
incēsuz suauissimū est
dño.qd aploꝝ traditi
onib⁹ probat adiūctū
Boues:intelliguntur
predicatores. Hircus
dict⁹ quasi hirsut⁹ si/
gnificat diabolo fuiē
tes.qui vicijs vestiūt
hispidis eos offert ec/
clesia cū bobus.qn cō
uersi pctōres xp̄o cōfi
tētur. p ℞ Venite
vos.q timetis dñm.et
cōsiderate qliter anie
btōꝝ btitudine sūt cō
stitute sempiterna.
¶ Nūc ecclia nō ru/
des vt prius:s fideles
z deuotos vocat.z nos
audiam⁹ z discam⁹ pe
tere que mri nre ꝯgno
uimus dñm ꝯtulisse.
q ¶ His duab⁹ re/
bus i isto vsiculo exp̄s
sis diligēter impletis
pfectus efficit xpian⁹
Ergo ore suo clamat.
qui recta ꝯscia nō vo/
lūtate puersa pure sup
plicat dño. Sub ligua
vero dicit.i.in cōscia.
qr cor nrm sb ligua no
stra ē. Et nobis exalta
re illū videmur sb lin/
gua.qn tacita cogita/
tione illum laudam⁹.
qui semp pbatur altis
simus.

o Holocausta medullata of/
feram tibi cū incenso arietū
offerā tibi boues cū hircis.
p Dyapsalma. Venite audi
te z narrabo omnes qui ti/
metis deum: quanta fecit
q anime mee ÷ Ad :· ipm ore
meo clamaui z exaltaui sub
r lingua mea. Iniquitatē si
aspexi in corde meo:non ex
s audiet dñs. Propterea ex/
audiuit deus z attēdit voci
t depcatōis mee Benedictus
deus qui nō amouit orōnē
meā z miscdiam suā a me.

In finē in himnis psalm⁹
cantici. C Propheta sup
plicat vt cū fidelibus mere/
reat benedici. illiq cōfiten
dum dicit.qui pplos iudi/
cat in equitate. Ps̄.lxvij.

a Eus misereatur no/
stri z benedicat nobis
illuminet vultum suum sup
nos ÷ z misereatur nostri :·
b Dyapsalma. Ut cognosca
mus in terra viā tuā.in om
nibus gētibus salutare tuū

dit ad dñm.qui pollutionē rerum nō ha/
bet humanarū.
t ℞ Nam sp ple aures xp̄i precibus iu
stoꝝ patent.s nos suppliciter depcemur
vt aperiat aures suas ad pces nras.z ipe
nos data remissiōe pec
catoꝝ:de pñtib⁹ erum
nis eripiat.
¶ Duo vo ista con
nexa sūt.qr qn de⁹ orō
nē nō amonet: sine du
bitatōe miscdiam con
cedit.z cū orō suspēdi
tur z miscdia ꝓtelat.

Oratio.

Asinua dñe men
ti nre gloriā lau/
dis tue:vt dū hui⁹ se/
culi incēdia deuitam⁹
in eterna refrigeria te
psule trāsferamur.p.
¶ Iste hymn⁹ quez
nūc propheta canit is
premisit in finē.qr to/
ta orō ad dñm sine du
bitatōe dirigit. Psal
mus vo cātici est.q so
la modulatōne hūane
vocis canebat. Psal
mus vo qn solus po/
nit.significat organis
z tympanis fuisse pla
tus.hymnū vo carmē
esse metricū diximus.
cui⁹ lege ē ꝯposit⁹ ali
ud ē q hin⁹.aliō psal
mus aliud psalm⁹ can
tici a ℞ Prima de
precatio.vt miscdiam
suam nobis pbeat de/
us.deinde benedictio
nem suam.
¶ Hec autē est peti/
tio benedictōis.vt il

r ¶ Sic ergo verba orantis accipiū/
tur.si nullis cogitationū sordibus pol/
luantur.dicit em si hoc feci:nō exaudiet
deus.ostendens quoniā si taliter orant:
manibus visionibus illudūtur.
s ¶ Propterea exauditū se dicit.qa
nō consperxerat iniquitatez in corde suo.
Ideo intēdit voci.qr ille clamor ascen

luminet vultū suū sup nos.ille em huma
us videre nō pōt sensus:nisi q splēdoris
ipsi⁹ fuerit claritate pfusus. b ¶ Pe
tit pphета vt in h mūdo cognoscam⁹ il/
lam viam veritatis.i.dñm saluatorem.q
nos ducit ad viaz in qua nemo errare po
terit:nisi qui ab eius regulis deuiare pre
sumit.cui⁹ salutare.i.xp̄s i oēs gētes d

nulgať. ¶ Cōfiteanť tibi ppl'i. s. pctā sua. ⁊ iter glia͂ʒ dn̄i p̄dicare nō desinant. Deniq̃ꝫ v̄bū ip̄m in vno v̄siu geiatū. doceʒ vt a fideli pplo totū ꝯg̃sceres faciēdū eē. sc3 vt pctā p̄mo ꝯfiteāť deīde laudes dn̄i p̄sonēt.

a ¶ Petit p̄pha resurrectiōeʒ xp̄i. in q̄ dissiparēť aduersarij. s. iudei. Seq̄ť ie͂sti mabil' pēa maledictōis. vt ab ei⁹ facie fu giāt. cui⁹ vbiq̃ꝫ ꝯstat eē p̄n̄tiā. Qui ode rūt ē. eos significat q̄ in sua ꝑtinacia cō stiterant.

d ℟ Letēť gētes. qm̄ d̄ captiuitate dyaboli liberate sūt qm̄ pplos iudicas in eq̄tate. q̄ n̄ accipis ꝑsonā vni⁹ gētl. s̄ oīuʒ d̄s es. ⁊ gētes dirigl. vt a̅bulēt viā rectā. q̄ añ nō recto pede g̃die bāť e ¶ Dedit etiā t̄ra fructuʒ suū. qm̄ dn̄m saluatorē. diuersar gētiū turba suscepit. ⁊ vitalē fructū ītu lit cū iussiōib⁹ dn̄i obedi uit. ⁊ sp̄ias dyaboli tribulosq̃ꝫ deseruit.

f ℟ Bn̄dicat nos deus. i. d̄s p̄r d̄s nr̄. i. d̄s fili⁹ q̄ d̄s ē oīuʒ ꝑ naturā. nr̄ fact⁹ est ꝓprie d̄s ꝑ grāʒ. t̄cio dic̄ bn̄dicat nos d̄s. i. sp̄ūssā ctus. Et metuāt eum. ¶ Hoc ē icipiētiū vt ⁊ credere icipiāt. ⁊ cre dita cauta sollicitudi ne custodiāt. ℟ Timere. incipiētiū ē. dili gere ꝑfectoꝝ. Orō

Lumīa dn̄e vultū tuū sup nos: ⁊ mīaʒ noƀ vberē. bn̄dictionēq̃ꝫ largire. Per

¶ Uicti⁹ nōis. s. in finē hinc debem⁹ aduertere. q̄ dn̄ finis dicať. iicio sp̄ apponiť Significat em̄ rex caput ⁊ et̄nale p̄ncipiuʒ sic ip̄e dixit in euāgelio. Ego p̄ncipiū

℟ Psal. opera: cāticum. intelligentiam mentis significat. ¶ Psal. aūt cantici est (vt iā dictū est) qui hūana tm̄ solet voce cantari.

c Confiteanť tibi populi de⁹ cōfiteanť tibi populi omēs.
d Letentur ⁊ exultant gētes quoniā iudicas populos in equitate: ⁊ gentes in terra
e dirigis. Dyap̄s. Confiteanť tibi populi deus: cōfiteanť tibi populi oēs: terra
f dedit fructū suum. Benedicat nos deus: deus noster. benedicat nos deus ⁊ metuant eū oēs fines terre.

In finē p̄s. cantici dauid.

¶ Propheta xp̄i aduētū annunciat: inimicoꝝ̄q̃ꝫ ei⁹ superbiam cōprimendam ⁊ de eius asumptione in celos.

Psalmus. lxvij.

a Exurgat deus ⁊ dissipē tur inimici eius: ⁊ fugiant qui oderūt eū a facie ei⁹
b Sicut deficit fumus deficiant. sicut fluit cera a facie ignis sic pereāt peccatores a facie dei. Et iusti epulenť ⁊ exultent in conspectu dei.
d ⁊ delectenť in leticia. Cātate deo psalmū dicite noi ei⁹ iter facite ei qui ascēdit sup occasum. dn̄s nomen illi.

b ¶ Fum⁹ est ex flāma surgēs corruptibili tenebrosa ꝯglobatio q̄ q̄tū pl⁹ extolliť tm̄ ꝑ iane tenuať. sic pctōres ꝓducūt fumiferas actōnes. q̄ lʒ ad altiora supbia faciēte ꝯsurgāt. necesse est vt in sua elatōe deficiant Sic etiā in iudicio depereūt pctōres a facie eius. queādmodū cera a facie ignis consumiť. Nō dic̄ āt eos cōsumi posse penit⁹ q̄ ꝑpetuo igne torquendi sūt. s̄ a facie dei tollēdos. ℟ Cera em̄ lʒ ab igne soluať naturā nō perdit. ita pctōres mollescāt a pctī duricia ⁊ pn̄ia fluāt vt salueť. c ℟ Epulētur iusti. q̄ p̄manēt in sua iusticia ⁊ qui vicia nō hn̄t. Delecteť in dn̄o. Exultēt in cōspectu dei. ¶ Ut illuʒ quē hic iuste metuunt ip̄i⁹ mūere liberati. s̄ ei⁹ p̄n̄tia gaudeāt. In leticia. q̄ dn̄ leticiam suam sciunt nullo fine claudendam. suauius in ea delectanť

d ¶ Cātat em̄ dn̄o. q̄ ei⁹ ꝯtēplatiōeʒ puro sp̄ ⁊ fideli anīo ꝯtueť Psalmū dic̄. qui opa fac̄ q̄ ille p̄cepit. Iter facite ei. i. corda vr̄a purificata p̄parate: q̄ digneť deus introire. qui ascendit super occasum. ℟ scʒ mortis. ⁊ victor remeauit ex inferis. ¶ Dicit dn̄s. nomen

e *Et:- exultate in cõspectu ei⁹ ÷ turbabunt a facie ei⁹ :- patris orphanoꝝ et iudicis viduarũ. f Deus in loco sancto suo deus inhabitare facit vnius moris in domo.
g ÷ Qui:- educit vinctos in fortitudie: silr eos q̄ exaspe rãt q̄ habitãt in sepulchris.
h Deus cũ egredieris in ꝯspectu ppli tui: cũ ptransieris in deserto. Dyapsalmus.
i Terra mota ẽ: ÷ etem :- celi distillauerũt a facie dei sy
k nai a facie dei israel. Pluuiam voluntariã segregabis deus hereditati tue ÷ ꝛ :- infirmata est: tu ÷ vero :- pfe
l cisti ÷ eam :-. Animalia tua habitabunt in ea parasti in dulcedine tua pauperi de⁹.
m Dominus dabit verbũ euãgelisantibus virtutes mul

illi. vt nẽo dubitaret dñm eẽ saluatorẽ et deũ. quẽ iudei vt cõez hoiez occidẽdũ putabãt. e ℭ Exultate. nõ in h⁹ scli caduca leticia. s in ꝯspectu ei⁹ vbi ẽ iugis vera leticia. Turbati ãt ꝛ nimiũ formidãtes. a facie dei expellunt (q̄ orphãos ꝛ viduas. seua cupiditate dilacerãt) cũ audierit. ite in ignẽ etnũ. Quis ãt sit iste. a cui⁹ facie expellũt exponit. i. pris orphãoꝝ ꝛ iudic viduaruz. de q̄ ꝛ alibi legit pupillo ꝛ vidue tu eris adiutor. f ℭ De⁹ i loco scõ suo. s audiẽdũ ẽ. q̄ imutabilẽ seruat sniaz. vt sctũs firmus dicat q̄ mutat tẽpora nõ mutat ꝯsilia. R Vel ds i loco scõ suo. i. qa fideli vbicũqꝫ em scitas ẽ. ibi habitaculũ dei ẽ. Qui ihitare fac in ecclia. in q̄ fideli ꝯsistentibus spm charitat infũdit q̄ vni⁹ moris sũt. ꝛ nõ mutant. Siq̄dẽ iust⁹ nõ mutat. qꝛ sel iudicauit in iusticia sua pmãere. In hebreo vo hz. dñs inhitare facit mõachos (. i. solitarios. q̄. s. soli segregati sunt a vicijs. ꝛ in qb⁹ nõ hitat pctm) in domo solitari⁹ em. mõachus interptat. vt sit solus ꝛ ab oi pctõ diuisus.
g ℭ Eduxit victos. qꝛ alligato dyabolo victos ab iferno liberauit. ꝛ ad gaudia etni regni eleuauit. Silr eos q̄ exasperãt. i. in irã puocant dñm blasphemia Ipi sunt q̄ habitãt in sepulcris. i. q̄ in fetida ꝛ carnali actõe sunt sepulti. R Al' vinctos. in pctis ligatos accipe.
h ℭ Egreditur enim coram populo. qñ resuscitantur qui in sepulcris habitant. Ipm em ꝯtuet fidelis. qñ in operibus magnis. ei⁹ pietatẽ cognoscit. Trãsgressus est in desertum. qñ ad gentes ve

nit. q̄ velut herem⁹ ꝯsolate a vbo dei redebant aliene. ꝛ tũc (supplẽdũ ẽ) qñ hec feceris. cognisceris. i ℭ Terra mota ẽ. i. terreni hoies vidẽdo tã mag miracla crediderũt. Celi distillauert. R scz mãna Synai. interptat tẽptatio. ℭ Qui firmauit. qñ ibi moyses in duab⁹ tabulis legẽ accepit. R Et ille. q̄ tũc iudaicũ pplm precessit in deserto. hodie in euãgelio dextra gentiũ visitauit. ꝛ q̄ tunc mãna. ille hodie corporis sanguisqꝫ manna dedit.
k ℭ Exponit illõ qd iã dixit Celi distillauerãt. Pluuia voluntaria. ista fuit mãna non ista q̄ gnalit vbiqꝫ diffũdit. qd segregauit. qꝛ nõ h alijs gẽtib⁹ dedit. Hereditas ipsius fuit pplus hebreoꝝ. q̄ ad tpus infirmata est dño minime credẽdo. quã pfecit. qñ gentes reliqs. in supplemẽtũ credulitatis admisit.
l ℭ Oñdit nũc vñ pfecerit ĩfirmatã hereditatẽ. qꝛ de gẽtibus. Aialia fuerũt gentes vera religione vacuate. hec hitabũt in ea. h ẽ in eccl'a. cũ cultũ religiõis pceperũt. Parasti. significat pdestinatos. In dulcedie tua. i. in illa suauitate. in q̄ paupes dei reges ditissimos antecellũt. nõ in scli hui⁹ dulcedie. vbi sci magis amara patiunt. m ℭ Dñs dabit vbũ euãgelizãtibus. i. aplis. q̄ vbũ eius venerãda ꝯfessione predicabãt. virtutes multas. qñ eis ꝯcessum est turbas lãguẽtium sanare. Nam ipm quoqꝫ euãgeliũ multaꝝ ꝯstat esse vtutum. quid em fortius q̄ animam saluare. R Dabit etiã dñs. vbũ euãgelizare multa miraculoꝝ virtute. vel multa fortitudine fm aliam translatiõez q̄ hz dñs dabit euangelizãti

bus. verbū fortitudinis vl' ẜtutis multe n. ℭ Rex pr̄ virtutū. h̄ est angeloꝝ. I. Uel sctōꝝ ipius dilecti filij. vt ē filiꝰ meꝰ dilectꝰ ℭ Et spēi domꝰ. i. pulchri tudinis domꝰ diuīe. i. eccl'ie eē ꝯgnoscit̄ auctor filiꝰ. qñ spolia diaboli. i. hoīes scele ratos in eccl'iaȝ addu xit ad fidē. I. Uel qñ apl'i ī eccl'ia spolia id ē hoīes diuidebam q̄ acceperūt de idolis. vnꝰ ei achaiā. aliꝰ ca padociā in sortē acce pit ex spolijs ⁊c̄. Du plicat ẜo spūsctūs di lecti ꝓpter amorē quē hȝ in filiū. q̄ ei aliquē diligit: sp̄ eū in ore hȝ o ℭ Si dormiat̄. i. si q̄escatis ī p̄ceptis dei inter duo testamenta. I. ℭ Cleri dicūtur duo testamēta. H Et singuli libri veteris et noui testamti ℭ Pē ne significāt ẜtutū ce leritatē. q̄ nos ī illam patriā ducūt. si h̄ in le ge dei q̄escere merea mur. Colūbe deargen tate. eccl'iaȝ vult intel ligi. q̄ ī nocētiā hȝ co lūbe. ⁊ diuinis collo quijs. argēteo cādore resplēdet. quā ī il la futura resurrectōne auri spē dic̄ eē ad ornādā. Si itaqȝ sic dormiatis. posterio ra dorsi ī pallore auri (ſ audiēdū est) su scipient vos. vñ eccl'ia ī hoc mōo. argen to ꝯpat̄. in resurrectiōe ẜo vltima. auro posteriora q̄ eccl'ie nouissima sunt eccl'ie mūera. p ℭ Rex a regēdo dictus est vñ reges significat apl'os I. Quos di scernit dñs celest̄. cū paulū in gētes. pe trū in circūcisionē sepauit. qui sup niuē dealbabūtur. ℭ Hoc est sup cando rem niuis elucescūt. qui eccl'iam regē no scūtur fideliter. Selmon vmbra interp̄ tatur. que hic cōgrue diuina virtꝰ intelli gitur. ipa ab estu vicioꝝ nos defendit. Mōs dei mōs pīguis. xp̄s eē intelligit̄. ex q̄ ꝑpetua ⁊ suauia fluētia descēdūt.

n tas Rex virtutū dilecti ✱ di lecti: ⁊ speciei domus diui
o dere spolia. Si dormiatis inter medios cleros penne columbe deargentate: ⁊ po steriora dorsi eiꝰ in pallore
p auri Dyaps̄. Dum discer nit celestis reges sup eā: ni ue dealbabunt̄ in selmon: mons dei mons pinguis.
q Mons coagulatus mons pinguis. vt quid suspicami ni montes coagulatos.
r Mons in quo beneplacitū est deo habitare in eo: etenī dñs habitabit ÷ in finem:
s Currꝰ dei decē milibꝰ multi plex milia letantiū: dñs in
t eis in syna in sctō. Ascēdi sti ī altū cepisti captiuitatē: accepisti dona in hominibꝰ

q ℭ Mōs dr̄ xp̄s coagulatꝰ ꝓpter puu los enutriēdos. q̄ non esca. ſ coagulato lacte potādi sūt. Pinguis. q̄ fertilitate te sua vberrimꝰ est. Dixit supiꝰ mōtē in telligi saluatorē. nūc dicit. vt q̄d suspica mini coagulatos mō tes. h̄ ē cur mōtē istuȝ apl'os intelligere vo luistis. Mō sūt enī ipsi iste mōs coagulatꝰ q̄ȝ uis ⁊ ip̄os p dei grām doctos eē cognoscat̄. Rep̄hēdit q̄ ꝓpheta ī hoc illum intellectū q̄ aliq̄s p mōtē. apl'os in telligere voluisset. oñ dēs hic p mōtē. solum xp̄m intelligēdū. q̄uis etiā apl'i mōtes dicāt̄ coagulati. ideo ſbdit.
r ℭ Mōs scȝ iste est in q̄ deo bñplacitū est xp̄s enī est solꝰ mōs. q̄ pr̄i ꝯplacuit. vt ī eodē habitaret. Etenī dñs habitabit etiā in fineȝ scȝ ī apl'is. de illis enī nūc loq̄tur q̄ in eis sit habitaturꝰ vsqȝ ad ꝑ fectissimū terminū ma iestatis sue. q̄ est finis sine fine. s ℭ Cur rus dei ē hoīm chari tate iuncta copulatio. Sctōꝝ ergo vnanimitas. currus. dei est. quē ille velut auriga insidet ⁊ salutari le ge ad sue volūtatis ministeriū moderat̄ vt ẜo istū currū nō equis ſ hūanis cogi tationibꝰ attributū oñderet. ait. decēmi libus ml'tiplex. qd̄ ad innūeros ppl'os nō ad equos noscit̄ ꝑtinere. Milia letātiū: qd̄ vtiqȝ de fidelibꝰ debet intelligi. Dñs in illis. h̄ ē in sctīs suis. In syna in sctō. Syna īterp̄tat̄ mādatū. ibi req̄escit. vbi eiꝰ mādata ꝑficiūtur. t ℭ Ascēdisti ī altū. Ascēdit xp̄s vtiqȝ q̄ ꝓpter nos descē dit eruēdos. In altū scȝ sup celos celoꝝ I. Captiuasti nos. qui captiui teneba mur a diabolo. ℭ Dona aūt dñi fue rūt sup apl'os. spūssancti ꝯcessa ꝯ̄gnalia Siue vt apl's ait. Unicuiqȝ nr̄m data est grā fm̄ mensurā donatōis xp̄i.

v ℂ Etenī nō credētes, hic ſbaudiēdū eſt eos ↄuertit. nā q̄ nō credūt inhabitare. i. q̄ ad dn̄i penetralia negligūt peruenire. vt ī domo ei⁹ cū fidelib⁹ habitare preualeāt. dn̄s eos ↄuertit q̄ fidē ſuā hūano generi miſerat⁹ indulget. ipſa ē em̄ grā que gratis datur.

f ℂ Bn̄dict⁹ dn̄s. i. cūct̄ dieb⁹. omniq₃ tpe bn̄dicēd⁹ ē. Jterq̄ ppe curſum vite ſignificat qui iā ꝓſper effect⁹ eſt qm̄ redēptorē ſuū mūdus agnouit. Iy. Bn̄dicit ſalutariū pſalit. a q̄ tot ſalutes habemus. qt petā ↄmiſim⁹ ab ipſo em̄ ſaluamur. Secur⁹ eſto pctōr noli dubitare ꝙ quotidie poſſis deū bn̄dicere opib⁹. qm̄ ꝓſperuꝫ iter tuū faciet ds ſalutariū. q̄ em̄ q̄tidie ꝓficit. pōt q̄tidie deū bn̄dicere. Nihil xo prodeſt heri bn̄dixiſſe deum: ⁊ hodie non.

y ℂ De⁹ nr̄. ſbaudiamus. hic hꝫ ptātē ſaluos faciēdi nos. Exitus mort̄. eſt dn̄i. hoc eſt reſurrectio votiua fideliū. Reuera exitus illi ſingularis fuit. qꝛ ipe ab infer̄ egreſſus eſt. ⁊ inde nos ꝑſtanit exire. 3 ℂ Capita inimicoꝝ. ſūt iudei qui primo ꝑſecuti ſunt eccl̄iam. vel Capita inimicoꝝ ſunt hereticorū doctores. qui in ipa etiā (ſi dici phas ē) deitate deſeuiūt. Uertex ſignificat ⁊ capilli ꝯſutiaſ inaniū queſtionū eoꝝ qui vtilia deſerunt ⁊ nō neceſſaria deteſtabili diſputatiōe ꝑquirūt in delictis ſuis ꝑdurātes vt manichei ⁊ ceteri heretici. tales em̄ calūniarū minucias querūt. vt ipos quoq₃ ꝯtices capilloꝝ ꝑambulare ⁊ ꝑſcrutari poſſe videātur. a ℂ Dixit dn̄s queram⁹ q̄d dixerit. qꝛ neſcio q̄m magnū eſt qd̄ permiſit. Baſan interꝑtat̄ ſiccitas. que hūanū genus poſſederat ariditate pctī. ſ eam dn̄s ↄuertit ad viriditatē ſuā. dūꝫ illi fluuios ſalutis infudit. Iy. Et itē ↄuertit populos de ꝓfundis vicijs peccatiſq₃ maris. i. ſeculi.

v Etem̄ nō credētes: inhabi/
f tare dn̄m deū. Benedict⁹
dn̄s die quotidie: ꝓſperum
iter faciet nobis de⁹ ſaluta/
y riū nr̄oꝝ. Dyapſ. Deus
noſter ſaluos ÷ faciēdi :· :et
dn̄i ✱ dn̄i :· exitus mortis.
3 Uerūtamē de⁹ cōfringet ca
pita inimicoꝝ ſuoꝝ. verticē
capilli ꝑambulantiū in deli
a ctis ſuis. Dixit dn̄s ad Ba
ſan cōuertā: ↄuertā in ꝓfun
b dū maris. Ut intingat̄ pes
tuus in ſanguine: lingua ca
nū tuoꝝ ex inimicis ab ipſo
c Uiderunt greſſus tuos ds
ingreſſus dei mei regis mei
d ÷ qui eſt :· in ſancto. Preue
nerunt principes coniuncti
pſallentibus. in medio iuuē
cularum tympaniſtriarum
e Dyapſalma. In eccleſijs
benedicite deo. domino de

ℜ Cōuertā igit̄. ſ. me vel meā miſcdiaꝫ in ꝓfundū maris. i. ſeculi. vel pctōꝝ. vt liberem ex inde hoīes. Et ita ↄuertā vt intingat̄ pes ⁊c. b ℂ Intingat̄ pes tuus. i. actio boni propoſiti. vſq₃ ad ſanguinē glioſi martyrij perueniat. Jſti em̄ canes ꝓ dn̄o latrare nō deſinūt. q̄ canes dicūt̄ ex inimicis: qꝛ prius inimici fuerunt. q̄ poſtea clamoroſ latratib⁹ eccleſiā dei defendebāt. Ab ipſo vtiq₃ deo qui amarū vertit ī dulcedinem: ab ipo ⁊ nullo alio. lingua illa canū ex inimic̄ facta ē ſalubris. c ℂ Uiderunt ingreſſus tuos ſine aſſūpti corpis formā: ſiue veſtigia ꝑdicatōis. quib⁹ in ħ mūdo ſctis greſſibus ambulauit. Dei mei regis. qꝛ ipſe eſt rex qui ī titulo ſcriptus ē. rex iudeoꝝ. Dicit xo ſcōo. ingreſſus. qꝛ ipe in ħ mūdo ſpēaliter eſt ingreſſus. Iy. Ul' ingreſſus ī celū viderūt ī ſctō. ſ. in hoīe. i. xpo ſctō viderūt aſcēſum ī celum. d ℂ Preuenerūt ꝑncipes. i. apl̄i oēs preuenerūt ī ſctitate doctrīne. ↄiūctāq₃ dicit illis eſſe multitudinē pſallētiū q̄ iam laudes dn̄i nō voce tm̄ ſ bonis opib⁹ ꝑſonarēt. Addit iuuēculaꝝ. i. prima etate florētiū. q̄ tympana ſua. ħ ē corpa ad dn̄i laudes ꝯtert. macerātes ſe ieiunijſ. carniſq₃ afflictōe gaudētes. tēſiōes etiā corpiſ ad laudes dn̄i ꝯtētes. martyrio ↄſūmauerūt e ℂ Ad fideles ait. i eccl̄ijs bn̄dicite deū nō in ↄuerſ ↄuēticul' paganoꝝ vel hereticorum, ſed ī eccleſia catholica. vbi recta

f fontibus israel. Ibi Benia
min adolescentulus: in men
g tis excessu. Principes iuda
duces eorum principes zabu/
lon principes neptalim.
h Manda deus virtuti tue:
confirma deus hoc quod ope
i ratus es in nobis. A templo
tuo in hierusalē. tibi offerūt
k reges munera. Increpa fe/
ras harundinis. congrega/
tio thaurorum in vaccis popu
lorum ÷ vt :· excludant eos
qui probati sunt argento.
l Dissipa gētes que bella vo
lunt. veneant legati ex egy
pto ethiopia preueniet ma/
m nus eius deo. Regna terre
cātate deo: psallite domino
n Dyapsā. ÷ Psallite deo :·
qui ascēdit super celum celi

fides ē et vera confessio. De fontibus ē doctri na. s. xpiana. quā gētibus apli īfuderūt. fōs quippe a fouēdo dicitus ē. eo quod nra corpa la bore fessa refoueat. Siue a fūdēdo. quia ef fundit aq̄s. Fōs enim proprie ē qui manat.

f Ly. ¶ Ibi beniamī paulus apls. q de tribu beniamin descēdit.

¶ Adolescētulus exti/ tit in mētis excessu. qn dñi voce corruit. qui et miseratus ītonuit. Sau le saule: adolescēs dr. ab adolēdo. i. crescen do. Ly. Dictus etiā ad olescēs. quia nouissimus oium aplorum cōuersus in excessu quē ptulit du3 iret in damascū.

g ¶ Pricipes iuda. dñm īdicat. q de tribu iuda descendit.

Ly. Apli enim sūt prici/ pes iuda. i. dñi salua/ toris vt iuda sit gti casus. Sic dixit iacob. iuda te laudabūt frēs tui.

¶ Duces eorum. i. pplo rū. q erāt in eccla cōsti tuti. zabulō et neptalī tribus fuerūt. vñ apli traxerūt originē. Iuda cōfessio dr. zabulō hita culū fortitudis. Nep/ talī. dilatio mea. q ca/ tholice ecclie cōpetent aptab. si diligent īspicis. h ¶ Virtus enim pris xps est. qd āt mādet edicit. Confirma h ds et c. Ma/ gna petitio certe vt cōfirmet ds in nobis fi/ dē suā. quā dōare dignatus ē. Opus dñi enim fuit. vt ceca gētilitas lumīe veritatis affla/ ta. verum dñm saluatorem cogscere posset. Ly. Cōfirma donū baptismi. spūsscti īfu sione. et auxiliū prebe. vt in virtutibus incede re et pmanere possimus. i ¶ A tēplo hierlm offerunt reges munera. qui in ec clesia dei recte viuentes. sui cordis offe/ runt puritatē. Ly. Munera christi. virtu tes sunt sctorum. et qui semetipos regūt. re ges sunt. Tēplū igit corpus ē cuiuslibet sancti. qd bñ viuendo. sanctum fit. ab il/ lo offerunt. sancta opa. k ¶ Increpa

feras. i. argue supbos et feroces. q in pua volūtate cōsistūt. et vacillāt velut harūdo Cōcilium thaurorum. i. hereticorum īdomitorum q erecta ceruice seducūt aias innocētes Ly. Vacce vocāt stultas aias ppli seqntes thauros. iō xpo dic eos arguēdos. vt nō exclu dāt a reg dei q pbati ī uēti sunt iusti. verum ista expositio hiero. īnitit trāslatōi romane q h3 vt n excludāt. silr cas/ siodori expositio. Sz Aug. exponēs nostrā trāslatōez ait vt exclu/ dāt. i. apparere faciāt eos q latebāt. q pba/ ti sūt argēto. i. dei elo quio. opz enim vt ait apls hereses esse. vt pbati manifesti fiāt int nos l. ¶ Dissipa gētes. h est hereticos q volunt bella. i. cōtētiōes cō ec/ clesiā. Cōmonet etia3 propheta gētiū pplos. vt offerāt legati (. i. ab er rore cōuersi) mūera. h ē aias suas a mūdana sorde purgatas. Sic ethyopia cōmonet ne se tardet do tradē. sic seuicti piecti armis vi ctoribus p manus tradūt vt piculū mortis eua/ dāt. Egyptus xpo et ethyopia. mūdū vocant viculis grauibus et tenebris pctōrum plenum. Idolatre q pueniēt iudeos. dare manus deo. m ¶ Regna tre. Oē genus hūanū significare voluit. cātate. ad aīe respicit puritatē. psallite. ad opa q dño pbant ac cepta. n ¶ Nā cui do psalli debeat ondat. s. ei qui sup celū ascendit. dñs enim iesus. qui prius descendit de celo ad libe/ randū infirmitatis nre naturā. ipe etiam ascēdit qui sedet ad dexterā pris. Ad ori entē. hierosolymā euidenter ondit. q ē in orietali pte collocata. Vñ dñs videtibus aplis ascēdit ad celos. Ly. Vel ad orien tē. s. quia ipe oriēs ē. siue quia p eū oēs ad vi/ tā oriant. fert etiā mons oliueti. vñ dñs ascēdit esse ad orientē ipi hierlm.

o I⁊ ℭ Dabit etiā voci sue vocē ꝟtutꝭ qm̄ ī nouissimo die vt resurgat hūanū ge/nꝰ edixerit. q̄d fortiꝰ ꝗ̄ ruocare fauillas ad corpꝰ. date glīaz d̄o. nā q̄ d̄o dat glīaz se facꝫ eē laudabilē I⁊ Sup isrꝉ.i.magꝉ honorate deum ꝗ̄ carnalꝭ isrꝉ honorat. q2 il/le labijs. vos corde.

In fine eīm vt sepissime dictū ē xp̄m signi/ficat. ⁊ dauid eundē christū denotat.

a ℭ Postulat hūanitas a p̄re auxiliū resurrectōis. Aq̄s ꝓ seditiōibꝰ plebꝭ. mo/tusq̄ ppl'oꝝ debere suscipi. sepiꝰ diuīa te/statꝫ scriptura. vt ibi fortsitā aq absorbuissent nos. vñ ⁊ hic iudeoꝝ ppl'us intrasse vsq̄ ad aīaz saluatoris dr̄. q̄ñ eū crucifigere scelera/ta mēte ꝑsumpsit

℄ Magnificentia. q2 sp magna facꝫ. Uirtus q2 impio eiꝰ famulatꝫ opus siue effectꝰ. Nubes. apl'i ⁊ ꝓp̄he.

p ℄ Mirabilꝭ. siue in āgel'. seu in hoībꝰ scīs Dabit dn̄s fidelibꝰ su/is ꝟtutē patīe. ⁊ fidei fortitudinez. vt possit ad et'na p̄mia ꝑuenire Bn̄dictus d̄s. ille pōt dare q̄ supiꝰ dixit. i. q̄ oīuz ore sp ꝓ bn̄ficijs dz bn̄dici. vt sic sp bn̄ficia p̄stat. ita bn̄dicti ones sp accipiat. Fit aūt bn̄dictio ista mul/tiplicitꝫ. Nā ⁊ q̄ scriptu ras scās meditatꝫ bn̄dicit deū. ⁊ q̄ eiꝰ iussa cōpleuerit. bn̄dicit. et qui ei cōfitetꝫ bn̄dicit deum. Oro.

Ominator dn̄e. q̄ iustꝭ spiritale epu lū tribuens. facis eos in leticia delectari. cō cede gregi tuo. mortē tuā itelligere. teq̄ tri/umphatorē mortis se dentē ad p̄ris dexterā cōfiteri. Qui cum eo/dem patre.

ℭ Pro his q̄ cōmu/tabuntꝫ. Ista igitꝫ cō/mutatio significat po pulos xp̄ianos. q̄ vete ris homīs prauitate deposita. in noue re generatōnis sunt munere cōmutati. Oꝛ aūt dr̄ ꝓ his ondit. ꝓ his. i. cunctis fide libꝰ xp̄i passionē factā. Dauid quoq̄ sb/iunctū est vt finis ⁊ initiū tituli dn̄o xp̄o congrueret qui ē a ⁊ o. i. p̄ncipiū ⁊ finis.

o ad orientē. Ecce dabit voci sue vecem virtutꝭ: date glo riā deo super israel magnifi centia eius ⁊ virtus eius in

p nubibus. Mirabilis deus in sanctis suis: deꝰ israel ip̄e dabit virtutē et fortitudinē plebis ÷ sue :· benedictꝰ deꝰ

ℭ In finē ꝓ his qui cōmu/tabuntꝫ dauid. ℄ Xp̄us de precatꝫ vt saluꝰ fiat a patre: qm̄ gratis est a iudeis odio habitus: postulatq̄ ne deci piatꝫ spes fideliū in eius re/surrectione confisa: petēsq̄ se a luto huius seculi libera ri ꝓnunciat que inimicis cō tingere nouerat.

Psalmus. lxviij.

a SAluum me ÷ fac :· deus: qm̄ in trauerūt aque vsq̄

b ad aīam meā. Infixus sum in limo ꝓfundi ⁊ nō est sub

c stantia. Ueni in altitudinē maris: ⁊ tēpestas dimersit

d me. Laboraui clamās. rau ce facte sunt fauces mee: de

b ℭ Facti sūt hoīes limū ꝓfundi. q̄ñ ⁊ originali ⁊ q̄tidiāis pctīs tenentꝫ obnoxij. Per hūc limū infixus est xp̄s. q̄ñ demētium turba clamabat cruci/fige. Limus. dictus est quasi ligans humum. I⁊ Nō est substantia euadēdi. nisi tu salues pr̄. q2 īfixus sum in ve teribꝰ pctīs huiꝰ ppl'i scelerata calliditate se uiētꝭ. c ℭ Hic alti/tudo matris. copiosa ppl'i īsania. Eadē tem pestas ē ꝯcitata demē tiū seditio Ipa demer sit dn̄m. q̄ñ eum veni/re fecit ad crucē

d ℭ Laborabat er/go clamāns. q̄ñ dicebat Ue vob̄ scribe ⁊ pharisei. Dicit etiā esse rau cas fauces suas. q2 di cta eius neq̄ꝗ̄ sacrile gus ppl'us audiebat. Oculos istos. carna/les intelligamus q̄ in morte passionis clausi sūt. Sperauit in eū. i. in p̄rem. Nota ꝟbo re/cte dici laboraui. q̄d inauditum significat clamorem. Labora re eīm illum dicimus. qui votum clamo/ris non est assecutus. id est. vbi audiri recusatur.

e ℭ Ergo vt ondere plus esse numerū infidelium. quam deuotorum. dicit mul/

ꝛplicatos ꝑfidos iudeos sup nūeꝝ capil
loꝝ.i. credētiū. Gratꝭ em̄ odisse dicimur
qn̄ q̄ppiā sine aliq̄bus offensionib⁹ exe/
cramur. sicut iudei christo fecerūt.
f C Cōfortati sūt iudei. qn̄ id qd̄ cona
bant efficere iplebāt.

ei credere noluerūt. q̄s hic frēs appellat
Filios mr̄is. ipos dic̄ q̄s supius frēs no
minauit. Sz si filij veri fuissent mr̄is sy/
nagoge. nō vt ꝑegrinū. ſ vt frēz charissi
mū xp̄m suscepissent. m ℞ Comedit

Iniuste. reuera iniu/
stuz fuit. vt q̄ venerat
ad iudaicos pp̄los sal
uādos. eos poti⁹ iue/
nisset inimicos. Xp̄us
pctā nō rapuit. q̄ deli/
cta nr̄a abluit. tn̄ cru/
cez excepit. ꝛ soluit ꝑ
nobis. qd̄ pro se iuste
nō pertulit.
g C Dn̄ dic̄. ds̄ tu
scis insipiētiā meā. lo
quit̄ ꝑ pte mēbroꝝ. in
sipiēs em̄ non pōt esse
xp̄s. cū dei sapia ee̅ di
noscit̄. ꝯuersi igit̄ ad
fidē an̄ erāt insipiētes
nūc in xp̄o sapientes:
isti em̄ sunt de q̄b⁹ di/
cit titulus. q̄ cōmuta
bunt̄. s. de insipientia
infidelitatis. vel pctō
rū ad sapiāz xp̄i. Idē
dicendū ē de delictꝭ q̄
nō sunt capitis. ſ mē/
broꝝ christi.
h C Precat̄ q̄ xp̄s
ne de seipso erubescāt
q̄ resurrectōez ei⁹ ma/
gno desiderio expecta
bāt. Cū dic̄. Dn̄e dn̄e
v̄tutū. oñdit nihil im
possibile esse omnipo/
tētie ipsius.
i ℞ Nō ꝯfūdant̄. i.

fecerunt oculi mei dū spero
e in deū meum. Multiplicati
sunt sup capillos capitꝭ mei
f q̄ oderūt me gratis. Cōfor
tati sunt qui ꝑsecuti sūt me
inimici mei iniuste: que nō
g pui tūc exoluebā. Deus tu
scis insipientiā meā: ꝛ deli/
cta mea a te nō sunt abscon
h dita. Nō erubescāt in me q̄
expeciāt te dn̄e: dn̄e virtutū
i Non confundant̄ super me
qui querunt te deus israel.
k Qm̄ ppt̄ te sustinui oppro
briū: operuit confusio faciē
l meā. Extrane⁹ fact⁹ sum fra
trib⁹ meis: ꝛ peregrin⁹ filijs
m matris mee. Quoniā zelus
dom⁹ tue comedit me: ꝛ op
probria exprobrantium tibi
n ceciderunt sup me. Et ope/
rui in ieiunio animā meā: ꝛ
factū est in opprobriū mihi.
o Et posui vestimētū meū ci
liciū ꝛ fact⁹ sū illis i ꝑabolā

eū zelus dom⁹ dei qn̄
eos de tēplo eiecit. q̄r
domū meā fecerūt spe
lūcā latronū. C Ex
probratū ē p̄ri ab eis.
qn̄ dicebāt. Hi sūt dij
tui qui eduxerunt te.
℞ Qui v̄o exprobrāt
patri. exprobrāt filio.
C Ceciderūt sup me
dixit. vt effectū mortis
oñderet. quē crucꝭ di/
gnatōne suscepit. Ex/
probrabāt etiā p̄ri: cū
xp̄m dicerēt ioseph fa
bri eē filiū. ꝛ demoniū
habes. opprobriū em̄
filio dictū. redit in pa
trem.
n C Opuit ieiunio
aīaz, q̄r boium fidem.
quā valde esuriebat.
minime poterat īueni
re. ꝛ ideo q̄si aliq̄ pal/
lio tristicie circūdedit
aīaz suam ieiunio tali
afflictā. Sp boni malꝭ
opprobriū sunt. q̄r mi
nime eoꝝ scelerib⁹ ac
quiescūt. ꝛ illꝭ studiose
detrahūt. q̄bus nulla
societate iūgunt̄
o C Per ciliciū. tri/
sticia significat̄ ꝛ lacri
me. qn̄ dn̄s hūani ge/
neris ībecillitate per

ne euacuet̄ spes credentium de passione
mea. ſ cognoscant. quia voluntatem tuā
veni facere. C Uel nō hūanas insulta
tiones diutius de mea dormitione susti/
neant. qui querunt te deus isrl̄
k C Sustinuit em̄ christus opprobri/
um. cum dicebatur a iudeis. in Beelze/
bub eijcit demonia. ℞ Operuit con/
fusio faciem meam. quando negauerunt
apostoli.
l C Extrane⁹ xp̄s factus est iudeis, qn̄

motus. suscitaturus Lazaꝝ fleuit. dicētī
bus iudeis. Ecce quō amabat eum. Fa/
ctus est q̄z iudeis in parabolam. qn̄ ꝑ si/
militudines quasdam. carnalem populū
docere videbat̄: sicut in euangelio legit̄
dixit Jesus parabolam ad turbā. Est au
tem parabola natura discrepantiū rerū.
sub aliqua similitudine facta compatio.
Ideo v̄o sic loquebat̄. vt qui celestia ca
pere non poterant. ꝑ terrenas similitudi
nes intelligerēt,

p ¶ Porta q̄ppe dicta ē. eo φ ī de por-
rant oīa. Jn porta āt sedēt. q̄ ɔuētibus
hoīm sedula curiositate miscēt̃ ꝗ dic̃ paſ
ſionē suā. genti iudaice fuiſſe fabulā. Jn
deū pſallūt. ſi ī bonū accipit̃ q̄ actōe ꝓba
bili dirigūt̃. Uinū ſiłr

t I Nō me demergat. i. hec paſſiōis tē
peſtas. nō cū ī ꝓfūditate abyſſi retīeat ī-
fernał. ¶ Profūdū itaq̄ꝫ ē pctōꝝ. qđ ꝯ
glutit aīas īpioꝝ. ita vt ad plenitudinē
redire nequeāt. Urgere dicim⁹ ɔcludere

nō ebrietat̃. ſ; ſpirita-
le. Jpi em̄ pſallebāt q̄
ꝑ ītelligētiā ſupnā ſa
lutari doctrīa potabā
tur. Et ita caſſiodoꝛuſ
pſallē ō fidelib⁹ ⁊ bo-
nis exponit ⁊ ſeq̄ntia
Sꝫ ſm Hiero. ſcribe ⁊
pharisei in poꝛta. i. iu
dicio ſedebāt. q̄ clauē
ſcie hn̄tes nec introi-
bāt. nec alios introire
ſinebāt. Jlli repleti vi
no iniq̄tat̃. q̄lit̃ eū in
terficerent ɔcinebant.
I Uel ebꝛij erāt vi-
no. qn̄ velātes faciem
ei⁹ dicebant. ꝓphetiſa
nob̃ xp̄e q̄s ē q̄ te ꝑcuſ
ſit. q ¶ Jllud tp̄s ē
bn̄placiti. qn̄ īcarnati
onis ſue bn̄ficio. ꝑicli
tātē mundū. ab īminē
te exicio liberauit.
I Uł tp̄s bn̄placiti.
tp̄s ē paſſiōis. q̄ tpe iu
deis crucifigētib⁹ xp̄s
oꝛauit. ne ſtatuas illiſ
pr̄ h̃ pctm̄. ⁊c̃. ſūme ei
pr̄i placuit. hoīum re-
dēptio. r ¶ Nam ſi
mlřitudīes mīe nō fu-
iſſent. nequaq̄ꝫ redimi
poteram⁹ obnoxij Nō
em̄ pua mīa fuit q̄ taꝫ
ingentia pctā ſupauit

p Aduerſum me loquebātur
qui ſedebāt in poꝛta: ⁊ ÷ in
me :· pſallebāt qui bibebāt
q vinum. Ego vero oꝛationē
meā ad te dn̄e: tp̄s benepla
r citi de⁹. Jn multitudine mi
ſericoꝛdie tue: exaudi me in
s veritate ſalutis tue. Eripe
me de luto vt nō infigar: li-
bera me ab his qui oderunt
me. ⁊ de pꝛofundis aquaꝝ.
t Nō me demergat tēpeſtas
aq̄ neq̄ꝫ abſoꝛbeat me ꝓfun
dū neq̄ꝫ vrgeat ſuꝑ me pu-
v te⁹ os ſuū. Exaudi me dn̄e
quoniā benigna eſt miſeri-
coꝛdia tua: ſcđm multitudi
nē miſerationū tuarū reſpi
x ce in me. Et ne auertas faci
em tuā a puero tuo: qm̄ tri-
buloꝛ velociter exaudi me.
y Jntende aīe mee ⁊ libera eā
ꝓpter inimicos meos eripe
z me. Tu ſcis impꝛoperium
meum ⁊ confuſionē meā: ⁊
a reuerentiā meā. Jn conſpe-

I Petit ꝗ. vt adit⁹
īfernał. nō ɔcludat os
ſuū ſuꝑ eū ſiue dꝫabo
lus. ¶ Pute⁹ āt ex
cauata terre ꝓfūditas
eſt. q̄ ⁊ in bono ⁊ malo
in ſcp̄tura ponit̃. Hic
xo in malo accipit̃.
v I Hec ſm hūanā
fragilitatē poſtulāt di
cēs. q̄ alios mea paſſi
one redimis. me q̄ꝫ ꝑ-
currente miſericoꝛdia
ɔtemplare.
x ¶ Puer em̄ freq̄n
ter legit̃ dn̄s ab inno-
cētie puritate. cū ſim-
plex etas h̃ bn̄ficium
largiat̃. vt vicia mūdi
nō diligat. Uelocit̃ ex
audi me. I At reſu
mā ſpm̄. quē tuis ma-
nibus cōmendauit.
y ¶ Jntēde aīe mee
vt rūera libera fiat cū
eā ɔtuītas ꝓpiciata re
ſpexerit Propt̃ inimi
cos etiā petebat. celer
rimū reſurrectōis au-
xiliū. vt q̄ cōtēpſerant
crucifixū. tercia die re
ſurgentē crederēt.
z ¶ Jmpꝛoperiū. cō
fuſionē ⁊ reuerētiā ꝓ
hūano genere ſic ſuſ-
cepit ſaluatoꝛ libēs vt
moꝛtē. nō ei iſta ꝓ ſuo

Exaudi me. rogat patrem. nō natura dei
tatis. qua ei equalis eſt. ſ; ex infirmitate
hūana. in qua minoꝛ eſt patre.
s ¶ Expoſcit xp̄s a pte mēbꝛoꝝ. vt aīa
eius a deſiderijs luteis. i. hui⁹ mundi cu
piditatibus reddat̃ aliēa. Libera me ab
his qui me oderūt. i. a iudeis. De ꝓfun-
do aquaꝝ. ad illum ppl'm ptinet. qui ⁊ ꝓ
fundus erat ɔſilio malignitatis. ⁊ ſediti
onibus turbulentis.

reatu ſuſtinuit. ſ; omnia ꝓ nobis ptulit.
vt nos bonus magiſter in talibus rebus
poſitos. exemplo ſue patiētie miſeratus
inſtrueret. a I Tu vides pr̄. q̄les mi
hi tribulationes inferant. ⁊ illuſiōes oſ
dant. ¶ Jmpꝛoperiū expectauit coꝛ
eius. qn̄ iniquitates iudeoꝝ ⁊ diuerſa q̄
paſſus ē ꝓ ſua volūtate ſuſtinuit ⁊ paſſio
ne benign⁹ excepit. I Uel īpꝛoperiū
paſſionis ⁊ miſeriā. i. ɔtumeliam crucis.

ctu tuo sunt oēs q̄ tribulāt
me: improperiū expectauit
b cor meū ⁊ miseriā. Et susti/
nui q̄ simul cōtristaret ⁊ nō
fuit: q̄ ꝯsolaret ⁊ nō inueni.
c Et dederunt in escā meam
fel: ⁊ in siti mea potauerunt
d me aceto. Fiat mensa eorū
corā ipsis in laqueū: ⁊ in re
tributiones et in scandalū.
e Obscurent oculi eoꝝ ne vi
deāt: ⁊ dorsum eoꝝ semp̲ in
f curua. Effunde sup̲ eos irā
tuā: ⁊ furore ire tue cōp̄hen
g dat eos Fiat habitatio eoꝝ
deserta ÷ ⁊ :· in tabernacl'is
h eoꝝ nō sit q̄ inhabitet. Q̄m
quē tu p̲cussisti p̲secuti sūt:
⁊ super dolorē vulneꝝ eoꝝ
i addiderūt. Appone iniqui
tatē sup̲ iniquitatē eoꝝ: ⁊ n̄
k intret in iusticiā tuā. Deleā
tur de libro viuētiū: ⁊ cū iu
l stis non scribant. Ego sum

b Ꝛ Et sustinui. nō fuit vllus de tāta multitudine iniquoꝝ. aut cōpassus doloribus eiꝰ. aut q̄ extitit ꝯsolator ¶ Nō em̄ de fidelibꝰ ſ3 infidelibus loq̄tur p̲secutoribꝰ. fideles em̄ auditores, doctorez cōsolant dū in eis verba p̄dicationū ꝓficiūt iudeoꝝ igit̄ p̲tinacia xp̄m non ꝯsolabat̄. q2 eius v̄ba nō suscepit. c ¶ Oblatū est illi fel cuz aceto mixtū. vt reuera facta iudeoruz amaritudo potōis idicaret. Ip̄e em̄ dixit. sitio. q2 fidē in ip̄is desiderauit īuenire. illi obtulert̄ amarissimos mores suos. q̄ nulla ꝯpūctione cōuersi sunt. d ¶ Nō maledicendi voto. ſ3 p̄sciētis nore sequentia ꝓmūtur. Mēsa dn̄i. est vtriusq3 legis intellectūal' epulatio quā prio habuerūt iudei. qn̄ mandata dei custodierūt. postq̄3 x̄o a fide ieiunare ceperūt. corā ipsis. gētibus tradita ē. vt ḡuiꝰ colerēt vidētibꝰ ipsis adempta felicitate In laqueuz. s. vt de lr̄a ī q̄ alios astrīgere conabātur. ipsi ī ea potius caderēt obligati. Retributio maloꝝ fuit. q̄ s̄btracta illa mēsa. fuit ⁊ gentibꝰ tradita scandalū. q2 deserētes pacis auctorē sibi ꝯcitabāt rixam ⁊ praua studia. e ¶ P̄renūciat̄ digna pena. ne videant ī scriptura sua verissimuz iusticie solē. ⁊ hoc illis euenit. qui etiam nimio pōdere delictoꝝ p̲egrauati. ceruicem suā in terrā cernui sp̲ incuruant. nec eis ad celū respiciēdi possibilitas datur. Dorsum dictū. q̄si descēdens deorsum. Ꝛ Uel incurua vt rhomanis seruiāt sp̲ vel s̄b onere legis maneāt. quā ſm lr̄am ferre nemo poterat. f ¶ Dū dicit̄ effunde, magnitudo ire

significat̄. q̄ in more flumīs copiosa descēdit. App̄hēdit eos furor. q̄si dānatos ⁊ p̲territos. vt nō liceat effugere. qd̄ dat̄ pro sceleribus sustinere. g ¶ Fiat habitatio eoꝝ deserta. ⁊ ī tabernaculis ⁊c̄. hoc est vtrūq3 iudeis ꝯtigisse manifestū e.t. cum ciuitas ihr'm frequēti captiuitate deleta ē. Tabernacula dei tēplum vel regis palaciū. sine cultore remāserūt. Et nota q̄ priuatis domibus posuit habitatio/ habitatōem. ſ3 dei templo inhabitatōem. q̄a ibi habitamꝰ corp̲e. h aūt inhabitamus. vbi deuote mentis affectu locū frequētamus. h. Ꝛ De se hec xp̄s ad p̄rez loquit̄ de sua passione. dicēs scriptū est. p̲cutiam pastorē. ⁊ in alio ꝓpheta ex p̲sona patris loquētis. ꝑpter pc̄tā ppl'i mei percussi eum dicitur. ¶ Quia p̲cussum. i. cōcessum p̲secuti sunt. sibiq3 traditū detestabili feritate negauert̄. Ꝛ Addiderūt super dolorē. cū vel eccl'iam vel ap'los p̲secuti sunt i ¶ Iniq̄tas prima fuit iudeis vt ꝓphetas extinguerēt. Apposita ē iniq̄tas sup̲ iniquitatē eoꝝ. q̄ ipsum dn̄m crucifigere maluerūt. Addit̄ pena peccati. ne intrent in iusticiā dei. i. ne p̲ticipes xp̄o fiant. in illo regno iusticie. k ¶ Dicit ḡ iudeis. deleātur de libro viuentiū. nō q2 scripti erant. ſ3 quia scriptos esse se iudicabant. Ibi em̄ qd̄ scribitur. deleri nō pōt quia totū in predestinatione solidatum est. Et cum iustis nō scribātur. hoc eis accidere negat. qui nō sūt (vt titulus ait) pijs satisfactionibꝰ immutati. l ¶ Ego sum paup̲. hanc ꝓprietatem sibi vendicauit, quia nemo alt̄

hanc pauptatē. ⁊ hūc dolorē. ꝑ toti⁹ mūdi culpa sustinuit. Suscepit itaqꝫ hūanitatē salus. i. forma filij in qua equalis ē prī qñ recōcilliauit mūduꝫ prī. R. Uel paup ⁊ dolens fuit ī passione. salus autē eū in resurrectōe suscepit. m ¶ Laudat em̄ caput nr̄m nomen dei cū cantico. qñ ī ecclesia hymnidica exultatōe fideliū fit adunatio. ipe em̄ in noƀ laudet ⁊ mḡnificat. quod nos veraciter laudare cognoscit n ¶ Multo em̄ est acceptior effusa laus puro corde deo. ꝙ pōt pecudū placere veteris legis mactatio. R. Uel placebit deo prī sup vitulum nouellū. i. xp̄m. cornua ꝑducēteꝫ. id ē fortitudinē ecclīe dantem. ⁊ vngulas qb⁹ sacrilegia ꝯculcet gētiū at diuellat. vitul⁹ nouell⁹ dicaẗ xp̄c q̄ seipꝫ prī obtulit. Nec super denotat cōꝑationē sed materiā notat oblatā. vt sit sensus. Deo erit cōplacētia. de tali vitulo nouo nō carnali. ƀ mystico. nō veteri figurāti ƀ nouo figurato o ¶ Uideāt pauperes. q2 deus respuit oblationē pecudum ⁊ mūdissimū cor reqrit. ideo letētur: q2 in mētl affectu posita est oblatio. vbi ⁊ paup pōt eē ditissim⁹. Querite dn̄m admonet pauperes vt escā mentis querāt. vñ aīa saginetur. illud q̄ꝫ ꝓprie viuere dicim⁹. qđ in btitudinis iocūditate ꝯsistit.
p ¶ Pauꝑes sunt xp̄iani. q̄ despiciūt voluptates ⁊ diuitias mūdi istius. ⁊ eligūt. hūanarū rerum indigentiā. vt epul' spiritalib⁹ impleātur. Uinctos suos liberat a laqueis carnalib⁹. quos suis regul' cōnexos cognouerit.

pauper ⁊ dolēs: sal⁹ tua de⁹
m suscepit me. Laudabo nomē dei cū cātico. ⁊ magnifi
n cabo cū in laude. Et placebit deo sup vitulū nouellū: cornua producentē ⁊ vngu
o las. Uideant pauperes ⁊ letenẗ: querite deū ⁊ viuet ani
p ma vestra. Quoniā exaudiuit pauperes dn̄s ⁊ vinctos
q suos nō dispexit. Laudent illū celi ⁊ terra: mare ⁊ oīa
r reptilia in eis. Qm̄ de⁹ saluā faciet syō ⁊ edificabūẗ ci
s uitates iude. Et inhabitabūt ibi: ⁊ hereditate adquirēt eā. Et semen seruoꝝ ei⁹
t possidebit eā: ⁊ qui diligūt nomē ei⁹ habitabunt in ea.

In finē dd̄. in rememoratione ÷ eo :· ꝙ saluū eū fecit dn̄s. Uox martiꝝ ⁊ ꝯfessoꝝ deꝑcantiū vt a ꝑsequētiū periculis liberenẗ. Ps. lxix.

a Eus in adiutoriū meū ÷ intēde :· ✳ dn̄e :· ad

q ¶ In celi ꝯmēoratōe daẗ intelligi. vt oīa debeant celestia laudare. Terreq̄ ꝙ ꝯmēoratōe intellige terrestre. Maris. vniuersa natātia. ⁊ ita ad dn̄i laudes inuitaẗ. quicq̄d creaturaꝝ esse cognoscit.
r ¶ Syō em̄ ꝑuus collicul⁹ est q̄ coheret hierosolomitano templo. ƀ nois qualitate grādescens. significat em̄ ecclīam. R. Ciuitates iude. aīe sunt sctōꝝ. q̄ ꝑ ꝯfessionē in tēplū sctm̄ tanq̄ viui lapides deferūtur.
s ¶ Hāc em̄ ecclīaꝫ hic habitāt xp̄iani. hereditate xp̄o adq̄rēt eā qñ ad hierosolymā illam eternā dei miseratione peruenerint.
t ¶ Semen em̄ hic opus ꝑfectū. nō carnis ꝓgeniē debemus accipere. qđ futurā terraꝫ possidebit. q̄ nullo iāꝫ fine mutāda est. ƀ ī ea habitabūt. qui diligūt nomen eius. ⁊ ꝑpetua felicitate potiētur.

Oratio.

Enignissime dn̄e exaudi nos in veritate salutl tue vt erutī a squalore pcī. mereamur ī libro vite digno celesti ꝯscribi. p.
¶ Finis ⁊ dauid xp̄m significat. ī rememoratōe. spem significat liberatōnis ⁊ certitudineꝫ futuri p²ᵉmij. que suis sctis pollicitus est. a ¶ Tūc em̄ adiutorium poscimus. quando periculis ībiacemus. vt tali remedio subleuati. calamitates diuersarū passionū vincere possimus. Intende. i. propicius respice. quia oīa deus agnoscit. etiam cū non rogatur. Festina sic dicitur. quasi misericordia diuina tardaret. sed tardum videtur ei auxilium. qui de huius seculi clade liberari festinat.

b ¶ Cōfundātᷣ vox martyꝝ expostulās emēdatōe īimicoꝝ suoꝝ. Cōfūdi ē. qñ hō turbatᷣ ꝺ factꝭ sue ꝑuersitatꝭ. Reuereri ē qñ cognoscimus nr̃a opatiōe iusticiā lesam ⁊ ꝑ his opibus. pēas incurrere formidamus. Querebāt inimici aīam fideliū nō ī bono. ſ vt eā a corpe segregarēt.
c ¶ Auertātᷣ retrorsū. qꝛ a praua cogitatiōe descendens. iussa dñi ſbſequitᷣ. Qui volūt mihi mala. hāc retributōꝫ suscipiāt ne ī sua iniq̄tate ꝑsistāt. O pia scōꝝ etiā ip̄a ꝗ puta adūsitas. meliꝰ optabāt inimicꝭ ꝗꝫ īimici sibiip̄is ī ꝑsp̄is ꝯstituti. d ¶ Auertātᷣ petit vt a suo ꝓposito erubescētes. velocitᷣ se ꝯuertāt. ꝗ dicūt euge euge. Euge s̄mo laudātis ē ſ hic ironia ē. Seu illos icrepat. ꝗ afflictiones martyꝝ pennasꝗꝫ collaudāt. ⁊ nō ad autoris glīaꝫ referūt. qđ eis larga pietate ē cōcessum.
e ℟ Post ꝑseq̄ntiū iniq̄tatē ⁊ ꝯuersionēꝫ ad glīaꝫ ꝯuertitᷣ btōꝝ vt exultent ꝗ ꝑ lacrymas pnīe. dñm q̄runt ¶ Magnificatᷣ autē dñs in nob. ꝗ in se nō hꝫ vñ crescat. cum laudes deo pura mente ꝑ soluimus. nr̃aꝗꝫ ꝯscīa sp̄ augetᷣ. cum xp̄m digne laudamus. Illud quoꝗꝫ verbuꝫ magnificetᷣ. ab hūana ꝯsuetudine mutuatū est. magnificatᷣ eī ille. ꝗ laudibus crescit qui bona opinione grandescit.
f ¶ Egenos ⁊ paupes eos noīat. qui semꝑ acquirere grām dei exoptāt. Deus adiuua me. id est. in tribulatione mundana. vbi cum viciorum pugnamus aduersitate.

b adiuuandū me festina. Cōfundantᷣ ⁊ reuereantᷣ: ꝗ que
c runt animā meā. Auertantᷣ retrorsum ⁊ erubescant: qui
d volunt mihi mala. Auertātur statim erubescētes: qui
e dicunt mihi euge euge. Exultent ⁊ letentᷣ in te omnes qui querūt te ⁊ dicant semꝑ magnificetᷣ dñs qui diligūt
f salutare tuum. Ego vō egenus ⁊ pauper ÷ sum :· deus
g adiuua me. Adiutor meus ⁊ liberarator meꝰ es tu dñe ne moreris.

¶ ÷ Psalmus :· dđ filioꝝ ionadab ⁊ prioꝝ captiuoꝝ.
¶ Vox deuotoꝝ qui ab humanis iniquitatibus se petunt liberari vt dño grās liberius referre possint.

Psalmus. lxx.

a In te dñe speraui non cōfundar ineternū: in iusticia tua libera me ⁊ eripe me
b Inclīa ad me aurē tuā ⁊ salua me Esto mihi in deū ꝓtectorē

g ¶ Adiutor meꝰ in necessitatibꝰ. ⁊ de sc̄li clade libator. Ne tardaueris. Mođ ē ꝑ̄clitātiū. iudicare tardū auxiliuꝫ. ꝗuis celerrīe ꝑstetᷣ. Xp̄s eñi mēsurate facit oīa: ſ nos tardū putamus. qđ magno desiderio reqrimus. Oīo

Festinanti adiutorij dn̄s eterne. ad adiuuādū familie supplici festinꝰ occurre vt euictꝭ macłoꝝ opprobrijs. tuis sp̄ auxilijs muniamur. Per

¶ Jonadab. iterp̄tatur spōtaneꝰ dei. ꝗ fuit dei sacerdos. ⁊ pcepit filijs suis in dei tēplo degē. ac sobrie seruire. qđ eos ꝯstat fecisse. ꝗ nūc ꝑ fidelibꝰ ponūtᷣ. Et poꝝ captiuorū ꝗ freq̄ntᷣ admonitꝭ se emēdare noluerūt. ſ ꝯtūaces effecti. deo ꝑ̄me scđe ⁊ tercie captiuitati subiacebant. Monemur ꝗ̄ h̄ titulo vt habeamus volūtatem ⁊ deuotōēꝫ filioꝝ ionadab. nō ꝯtumaciam iudeoꝝ. qui captiui esse meruerūt.
a ℟ Orat ꝗ̄ mediator nr̄. vt hec confusio mortis nō fit vt ceterorū hoīuꝫ diuturna Justicia dei ē. qui fecerit volūtatē eiꝰ trāseat đ morte ad vitā. ꝑ quam hic xp̄us eripi precatᷣ ¶ Vel mēbroꝝ xp̄i vox ē petētiū. ⁊ si hic tp̄alitᷣ ⁊ vtilitᷣ ꝯfundātur. nō tñ inetnū ꝯfundi. Et ꝗ dicit in tua iusticia. ondit suā iusticiaꝫ nō sufficere. ſ necessariū est sibi misericordiā. Justicia dei est parcere penitēti.
b ℟ Aures dñi dicuntᷣ. qñ exaudire dignatᷣ hūilē postulātē veniā ꝑ delictꝭ suis
c ℟ Esto mihi ī deū ꝓtectorē. qꝛ absꝗꝫ eo neꝗꝫ refugiū neꝗꝫ mūitio neꝗꝫ ꝓtectio a q̄ꝗꝫ ꝑstari pōt. Nec ideo dr̄ locꝰ muni

ctorē ꝛ in locum munitū. vt
d saluū me facias. Quoniā
firmamentū meū. ꝛ refugiū
e meū es tu. Deus meus eri
pe me de manu peccatoris.
ꝛ de manu cōtra legē agen-
f tis ꝛ iniqui. Quoniā tu es
patiētia mea dn̄e: dn̄e spes
g mea a iuuentute mea. In te
ꝯfirmatus sum ex vtero. de
ventre matris mee tu es p̄-
h tector meus. In te cantatio
mea semper tanq̄ ꝓdigium
factus sum multis ꝛ tu ad-
i iutor fortis. Repleatur os
meū laude ÷ vt cantem glo
riā tuā :· tota die magnitu-
k dinē tuam. Ne ꝓijcias me
in tempore senectutis. cum
deficiet virtus mea ne dere
l linquas me. Quia dixerūt
inimici mei mihi ꝛ qui custo
diebāt animā meā cōsilium
m fecerunt in vnū. Dicētes de
us dereliquit euꝫ. ꝑsequimi
ni ꝛ cōprehēdite eū quia nō
n est qui eripiat. Deus ne elō
geris a me. de⁹ meus in au-

tus vt sit local'. qꝛ vbiq̄ dn̄s ē. ℭ Sꝫ locus iste diuina ꝓtectio est.
d ℭ Firmamētū in h̄ sc'lo dn̄s dr̄. vbi ꝛ patiētia q̄rit. Refugiū in illa btitudi-ne. vbi iam aliq̄d periculū nō timet
e ℭ Cōtra legē agit q̄ accepta lege. facit ꝯ regulas mādatoꝝ. vt sūt iudei. Iniq̄ xp̄o sūt pagani qui nulla lege dn̄i refrenant. s̄ more feraꝝ faciūt q̄dcūq̄ li buerit. sic oēꝫ pctōrē. duab⁹ his ptib⁹ cōple ctit. f ℭ Pri⁹ em̄ est. vt cū dei gr̄a ꝓbe-mur ꝑ patiaꝫ. ꝛ tūc il-lā fructuosam spē ip̄o donante hr̄e merebi-mur. de q̄ ait apl's. tri bulatio. patiaꝫ opat. patiā ꝓbatōeꝫ. ꝓba-tio spem. A iuuentute significat exquo cepit hō ꝯ dyabolū pugna-re. qꝛ etas illa ad cer-tamē dirigit. Nā q̄cū q̄ tēpe ad ip̄m veniat merito iuuētus dr̄. qꝛ tūc in ipso plenissimo robore solidamur.
g ℭ Tunc em̄ ꝯfir-matio nr̄a ē d̄s. qn̄ ad eū fidei munere veni-mus. Protector. q̄m aduersus diaboli neq̄ cias ipse nos ꝓtegit ac defendit. hic vterū scē nr̄is eccl'ie debe-mus accipe. vbi p̄mū ꝑ rudimēta fidei ꝯci-pimur. deinde ex aq̄ ꝛ sp̄ūsctō regeneramur.
h ℭ Significat em̄ cātatio sp̄ ꝛ p̄ns secl'm ꝛ futuꝝ. h̄ em̄ illi ꝓ liberatiōe cātamus. ibi āt gr̄as ꝓ et̄na remūeratiōe pagim⁹. Prodigiū in h̄ sc'lo erit fidel'. qn̄ alia se-ctat q̄ꝫ amare pōt multitudo peccātiū. q̄ rūt peccātes. diuitias. fideles pauperiē. q̄rūt pctōres epulas. iusti ieiunia. q̄runt deniq̄ illi gaudia, isti tristiciā. Ne āt ho

nox semitā ire nimis difficile estimet sed dit. ꝛ tu adiutor fort'. i ℭ Nā si xp̄s n̄ repleat os nr̄m. nec ligua mouet: nec de sideria hōesta inflāmant nr̄a. Cū xp̄o po-nit tota die. ꝓcat oē tp̄s. ꝛ nunq̄ a laudi bus dn̄i cessandū. Cā igit cur petat os reple ri ē. vt cātet dei gl'iam sine cui⁹ gr̄a oēs lau-des indigne sunt.
k ℭ Supplicat fide lis ne ꝓijciat ī tpe se-nectut' sue a d̄o qn̄ fes sa xp̄⁹ corpis sui pl'i-diget adiuuari. tūc q̄ꝫ se petit n̄ debere dere-linq̄ cuꝫ defecerit xp̄⁹ patie. vl' mollescit sub onere tribulatōis. hn̄ tribulatōnib⁹ crebris atq̄ martyrijs robur anie ꝯsenescit. qꝛ cum xp̄o totū posit sustine re. sine ipso xp̄o nihil.
l ℭ Reddit cā cur ad subueniēdū pietas dei debeat ꝓuocari. q̄ niā debilitate captata feruor īsidiātiū accen sus ē. dū credūt facile decipi. a q̄ nō pōt viri-bus defectis obuiari. Truculētior ē inimico rum sp̄ adunata colle ctio. ꝛ q̄d nō diuidit ḡ uius vno fasce portat Innuit ḡ nō leues eē inimicos. Cuiusmōi xp̄o ꝯsiliū inierit. sequent apit. m ℭ Hostes em̄ carnales. cū vide-rint hoīeꝫ crebra cala mitate fatigatum. cre dūt eū a d̄o derelictū. q̄ diuinā grām putāt ī sol' corpis virib⁹ ꝯstitutā dicētes. dereli-q̄t eū d̄s. ꝑseq̄mi. qꝛ fugere nō valet. ꝛ cō ꝓhēdite. qꝛ nob̄ reluctari nō potit violē-tissimis. n ℭ Hūana putat īfirmitas elōgare se deū. qn̄ ei veīre tardat auxiliū id petit. ne gr̄a ei⁹ ab ip̄a discedat. ꝛ orat vt ꝑ adiutoriū dei, ei diḡ patiā tribuat.

o ¶ Cōfundanť enī dicit. cū tua vide
rint disposita nō mutari deficiāt detrahē
tes. i. oblo q̄ntes inaniť. Opianť dixit. q̄
si q̄dā velo. seu verecūdia obtegāť eorū
facies. qđ solet euenire his. q̇ actōes pri
stinas meliore vita cō
dēnāt. Mala q̄rūt qui
prauis blādimētis oc
culto vulnere mentes
videnť impetere. du3
carnis salutē suadent
ad interitū anime.

sūt. senectā grauitatē vocāt. seniū. etatē
finitimā. Larie vo q̄si fili noie nūcupāť
Petit itaq3 ppl's fidelis vt neq3 in matu
ra neq3 ī senili etate deserať a dño: cū ei a
iuuētute se d cuerit custodierit. petit id
cōtinuari ī. senectute.

p ¶ Decursa emen
datōe peccātiū. ad suā
delcātionē bonūq3 cō
uertiť. vt sic illi de di
uina potētia despabāt
ita ppl's fidel' spare se
sp dic in deo. Adijcia3
laudē. Nā cū q̄s dicit
xbū pris fecisse celu3
7 terrā. pfctā deuotiōe
deū laudat. ß cū adiū
xerit incarnatū esse p
salute cūctoꝝ. adiecit
cumulū laudib⁹ plenū
ita laus sup laudē ad
ijciť. q ¶ Justicia
pris saluator ē. 7 salu
tare dr. q2 inde salus
mōi p gl'iosa3 incarna
tionē pu-it. Tota die
ꝯtinuū tps ondit. Oñ
dirigiť se pnūciatuꝝ
gētib⁹ saluatorem.
i3 Uel ī psona xpi ca
pitis q̇ ī aplis se anuū
ciauit. r ¶ Nō co
gnoui lr̄aturā. i. sciam
declarē. 7 eloq̄ntiā va
nā malis actib⁹ inq̄na
tam. Jdeo introibo in potentiā dei. hoc
est in hierusalē celestem. Tunc memora
bor. cu3 sequestrat agnos ab hedis. 7 im
pios a fidelibus.

o xiliū meū respice. Confun
danť 7 deficiant detrahen
tes anime mee: opianť cōfu
sione 7 pudore: qui querūt
p mala mihi. Ego autē semp
sperabo: 7 adijciā sup oēm
q laudē tuā. Os meū annun
ciabit iusticiā tuā: tota die
r salutare tuū. Quoniā non
cognoui litteraturā. introi
bo in potentiā dñi. dñe me
morabor iusticie tue solius.
s Deus docusti me ex iuuētu
te mea 7 vsq3 nūc. pnuncia
t bo mirabilia tua. Et vsq3 in
senectā 7 seniū. deus ne de
v relinquas me. Donec annū
ciem brachiū tuum. genera
tioni omni qui ventura est.
x Potentiā tuā 7 iusticiā tuā
ds vsq3 in altissima q̄ fecisti
magnalia. de⁹ q̄s silis tibi.
y Quātas ostendisti mihi tri
bulatiōes multas 7 malas.
7 ꝯuersus viuificasti me 7 de
abissis terre iterum reduxi

v ¶ Brachiū pris.
saluator dñs est Et ne
putares illis tm̄ denū
ciādū fuisse xp̄'m. q̇ eo
tpe fuerūt cū ille p no
bis incarnari dignat⁹
est. addidit q̄ ventura ē
vt hāc p̄dicatōe3 vsq3
ad fine3 secli ꝯg̃sceres
eē faciēdā. petit ß ec
clesia se ñ dereliq̄ vs
q3 ad finē seculi.

x ¶ Potētiā tuam
hic q̄3 reddēdū est do
nec annūciē potētiam
7c. Nā potētia ad gra
tiā incarnatōis respiċ
Justicia ad iudiciū in
q̄ adam iudicat⁹ est. i.
morte punit⁹ cū poste
ritate sua. Usq3 in al
tissima. quia deus hō
sedet ad dexterā patrē
regnans cū eo p infini
ta secula. Magnalia a
magnitudine vocanť
quoniā ad vindicādū
fortis est deus. sicut ī
adam. 7 ad liberandū
nullus ei similis inue
nitur. sicut in latrone.
deus quoq3 in operi
bus suis cognoscitur
esse singularis. Jdeo
subdit. quis silis tibi.
quod cū admiratōe legendū est.

s ¶ Docuisti autē siue ad libros per
tinet diuinos. siue ad infusam celitus fi
dem. Juuētus incipit ex quo cepit hō ad
diuinā grām puenire. Utiq3 mirabilia fu
erunt. vt doceretur indoctus. 7 ex perfi
do fieret deuot⁹. 7 ex pctōre iustissim⁹.
t ¶ Apud grecos duo noīa ista diuersa

y ¶ Quantas sub admiratōne legen
dum est. quasi innūerabiles passiōes. q2
fidelibus ad p̄sens. duras tribulationes
ostendit. Multis ergo. q̄titatem. malas
indicat qualitatem. Cōuersus. i. cōuerti
me fecisti. quia distortus fuerā lege pec
cati. Sciendum vtiq3 est ideo iterum
dictum. vt medicina christi. frequentior
indicetur. qui nos de abysso. id est de p
funditate peccatorū p multas remissiōes

edaxit a ℂ Multiplicat magnificētiam qn̄ nos p diuersas cās afflictionū. sb ueire dignat. Cōuersus ꝯsolat⁹ es me. h est. mētē sanas diuers lāguorib⁹ saucia tā sanas v̄bo. mētē reuelādo ꝛ diuinaꝝ scri ptura allo quo ꝯsolā do b ℂ Dic iā iust⁹ ille lect⁹ v̄itatē se psal lere cōfitet. in vasis h Hoc in fidelibus ecclesie. ꝛ in cythara. ℂ Id ē actōe digna ꝑ psalmū. recta fides. ꝑ cytharā. rctā opatio designat. qꝛ ps̄ de superiorib⁹. de inferioribus cythara. melos ad supna trāsmittit. vl' vasa psalmi. psalmos dic̄ qsi spūalia dolia. vinū dn̄i incorrupto sapore seruātia. h Uel illos significat. qui de vino. euangelice apostoliceq̄ doctrine nouo repleti. in psalmis xp̄um intelligunt preconatū. c ℂ Labia. os interioris hoīs dic̄. habet eīn ꝛ mēs voces suā. q̄ tacite clamat ad dn̄m suū. Gaudet ḡ aīa sua que se redēptā esse cognoscit. vt eī de labijs aīe intelligeres. adiecit ꝛ aīa mea ꝛc. d ℂ Meditabit tūc ligua. laudes dn̄i p oē tēp⁹. qn̄ regnū ei⁹ i illa resurrectōe pcepit. Duob⁹ mōis ꝯfundātur ꝛ reuereātur inimici qn̄ aut hic penitētiam gerūt. aut certe in aduentu dei. dum illa suis oculis manifesta vident. q̄ fieri nō credebant. Tūc ergo secure exultationis tēpus est sanctis. qn̄ iam locum dn̄ationis. impij nō habebūt. Oro.

Xcelsi solij regnator immēse. qui spe rantes in te. dānari eterna ꝯfusione nō pateris. reple qs̄ labia nr̄a laude tua ꝛ in his nos semp meditationib⁹ bonorū insinuator exerce. Per dn̄m.

a sti me. Multiplicasti magnificentiā tuā: ꝛ cōuersus con b solatus es me. Nā ꝛ ego cōfitebor tibi i vasis psalmi veritatē tuā deus: psallā tibi c in cithara sanctus isrl. Exultabūt labia mea cū cantauero tibi: ꝛ aīa mea quā re d demisti. Sed ꝛ lingua mea tota die meditabit iusticiā tuā: cū cōfusi ꝛ reueriti fuerint. q̄ querunt mala mihi.

In salomonē ps. ℂ

Pp̄ha xp̄i aduentū ꝑcinēs ab oībus regib⁹ eū dicit adorandū. qꝛ hūanū genus a diaboli potestate redemit.

a Eus iudi- Ps̄. lxxj. ciū tuū regi da. ꝛ iusti b ciā tuā filio regꝫ. Judicare ppl'm tuū in iusticia. ꝛ pau c pes tuos i iudicio. Suscipiāt mōtes pacē ppl'o ꝛ colles d iusticiā. Judicabit paupes ppl'i. et saluos faciet filios

ℂ Salomon interp̄tat pacificus. ꝛ significat xp̄m. de q̄ apl's ait. ipe est pax nostra. q̄ fecit vtraq̄ vnū. Ipsi⁹ v̄ba testāt eū eē pacificū. q̄ dixit. pacē meā do vobis. a ℂ Propheta desiderio inflāmatus petit a p̄re iudiciū dari filio. qd̄ sciebat esse vētuꝝ. Judiciū eīn dictū ē qsi iuris dictū. i. ꝙ i eo ius dicitur. vel quasi iuris iudicium. ꝙ i eo ius indicet. Et vt veracissima ꝓbaret esse petitio. eadem iterum ingemiauit. h est eīn quod dicit. ꝛ iusticiam tuam filio regis. qd̄ superius dixit: iudicium tuū regi da. et hoc ꝯm hūanam naturam qua p̄re minor est. b ℂ Exponit cām q̄ se petierit filio iudicium dari. scꝫ vt iudicet orbē terrarū per iusticiam p̄ris. Paupes dei sunt. q̄ mūdane superbia derelicta. se humilitati p oīa sbdidere. Nā ꝛ si paup superbiat: nō est dei paup. ꝛ si locuples hūilitatem diligat: nō est seculi diues. volūtates eīn talium inspiciēde sūt. nō nomīa. c ℂ Per montes significantur apostoli ꝛ ꝓphete. q̄ pacē id est christū suscipiūt fideli ppl'o ꝑdicādū. Colles dic̄ ceteros btōs qui recte vident dn̄i predicare mandata Et christus iusticia dicit. quoniā diabolum p iusticiā vicit magis q̄ p potentiā orbē iudicat in iusticia b ℂ Paupes ppl'i. i. hūiles spū sūt apl'i. Filij v̄o pauperū filij sūt eccl'ie p aploꝝ ꝑdicatiōeꝫ in xp̄o regenerati. Calūniator. diabol⁹ xp̄i potētia hūiliat⁹. Calūniator q̄ppe d̄r ꝛ ē q̄ innocētiā alienā in reatū nitit exq̄sita machinatōe ꝑducere. qd̄ diabolū ab initio seculi vsq̄ in finem cōstat facere.

pauper: ꝛ humiliabit calū-
e niatorē. Et ꝑmanebit cū so
le ꝛ ante lunā: in generatōe
f generationū. Descendit sic
pluuia i vell⁹: ꝛ sicut stillici
g dia stillātia sup terrā. Orie
tur in diebus eius iusticia ꝛ
abundātia pacis: donec au
h ferat luna. Et dn̄abit a ma
ri vsq ad mare: ꝛ a flumine
vsq ad terminos ÷ orbis:·
i terrarum. Corā illo ꝓcidēt
ethiopes: ꝛ inimici eius ter
k rā lingent. Reges tarsis et
insule mūera offerēt reges
arabū ꝛ saba dona adducēt
l Et adorabūt eū oēs reges
m oēs gētes seruiēt ei. Quia
liberauit pauperē a potēte
ꝛ pauperē cui nō erat adiu
n tor. Parcet pauperi ꝛ inopi
ꝛ aīas pauper saluas faci-
o et. Ex vsuris et iniqtate re
dimet animas eoꝝ: ꝛ hono
rabile nomen eoꝝ corā illo

e ¶ Sol qppe legit verbū pr̄is. q deus
ꝛ hō vn⁹ ex duab⁹ naturis distictis atq
ꝑfectis ꝑmanet xp̄s. hūanitas em̄ cū so-
le. i. diuitate sp vnita ꝑmanet. permanet
añ lunā. i. añ ↄspectū eccl'ie. quē cordl lu
mibus sp ↄtuet Eccia
eni a xp̄o lumen sicut
luna a sole recipit.
f ¶ Exponit miste-
riū gl'iose natiuitatis
Nā dn̄s virtutū añ cu
ius faciē terra treme-
facta ↄcutit. voluit le
niter in vterū virgina
lem sine aliquo strepi
tu tanq pluuia in vel
lus agne descēdere.
ꝟ Arida ei erat ter
ra humani corpis cuz
aduenit. nec vllū fru-
ctuz exhibere poterat
scītatis. ꝰ ipe eā stilli
cidijs ꝑdicatōis sue fe
cūdatā eternis fructi-
bus impleuit.
g ¶ Oriet ex tpe sā
cte incarnatiōis. quā-
do erat partu virginis
nascitura. Justicia em̄
verbū est pr̄is. Abun-
dātia xᵒ pacis est. dū
religio xp̄ianorū toto
orbe dilatat. Donec
auferat. i. extollat lu-
na. i. q̄diu ꝓtendat ꝛ
augeat eccl'ia vel quo
usq ꝑdestinatorū nu-
merus cōpleatur
g ꝟ Dn̄abit. totū
hunc mundū acquisi-
tū sua passiōe atq sub
iectū xp̄o dn̄o ꝓpħa testat ¶ A flumīe
scz iordane. vñ p totū orbē terraruz salu
berrima regl'a baptismatis emanauit pul
cra qdē breuitas. ꝰ ingentia nobis sacra
ꝓsudit. i ¶ Ethiopes. debem⁹ pctō
res aduertere. q añ illū ꝓcidūt. qñ se pe-
nitētie hūilitate ꝓsternūt. Inimici iudei
q trā lingēt. i. terrā sapiūt. et xp̄m nō cre
dūt. ħ ei sapit vnusqsq qd ligit. illos āt
iudeos itelligitq i sua ꝑtinacia ꝑmāebūt
k ¶ Reges ꝫ tharsis. i. dn̄atores vicioꝝ

dona offerūt deo. qñ ei ꝓbant aīo fulre
deuoto. Insule xᵒ sunt. qui circūfluen-
tia mūdi vicia. a suis corpib⁹ excluserūt
Reges arabū sunt. q blādimēta corpoꝝ
subijciūt rigide disciplīne. Saba (vñ sa-
bei) dicti sūt oēs. qui
dona virtutū offerunt
deo suauiora q̄ q in il
la terra sunt aromata
redoleāt l ¶ Per
oēs reges cunctas vo
luit natiōes itelligere
Oēs gētes. s. que per
vniuersum munduz et
lingnis diuidūt ꝛ ptī
bus. Nulla gēs ē que
in ꝑte ppl'i sui. ꝓprium
nō adoret auctorē. Et
vide. qꝛ reges dic ado
raturos qui putabāt
adorādi. m ¶ Li-
berauit paupeꝫ. i. fide
lem ppl'm a potēte dia
bolo ꝛ paupem cui nō
erat adiutor. qꝛ huma
nū genus ad idoloruꝫ
culturā se cōtulerat. ꝛ
qd ab eis adiuuari po
terāt. qui vel sensuz pe
cudū nō habebāt
n ¶ Cū dicit parcet
generaliter oēs hoīes
peccatores ostēdis. il
lis eni parcit q in aliq
reatu detinēt. Ipī au
tem salui fiūt qui reg-
num dei possidebunt.
o ¶ Usura ab vsu
nomē accepit que cre-
dite pecunie. ꝓcurant
semper augmentū. sic in peccatis viuen
tibus vsura crescit malorū quādo quod
in tēporali conuersatione delinquunt. in
eterna calamitate recipiunt. Ab istis er-
go vsuris liberant fideles anīe. quando
per penitentiā reddunt absolute. Quo-
rum nomē honorabile. reuera preclaruz
nomen vt christiani dicātur ꝛ a suo rege
resplēdeāt vocabuli dignitate. Addidit
etiā coram illo. id est coram deo. quoniā
ante ipsum ꝛ in ipius regno victuri sunt

p ¶ Nã cũ dicit ⁊ viuet. oñdit eterni/tatẽ xp̃i q̃ nõ vita creata. s̃ beatitudĩe sã cta trinitas viuit. Aurũ arabie. p̃ ceteris terris fert̃ eẽ purissimũ. qd̃ ad sapĩaz bñ referẗ ℟ Offerũt enĩ ei mẽtes puri

cui oẽs sũmitates deseruiũt t ¶ De⁹ israel. i. de⁹ vniuerse terre benedicẽdus semp̃ est. qui facit mirabilia sol⁹. q̃ nul/lo indiget adiutorio Naz licet angeli et multi iusti faciãt mirabilia. nõ soli tñ sed

tate sctã. tanq̃ aurum arabicũ splendore pul cerrimo rutilantes Et adorabũt de ipso. hoc ad humanitatẽ ipsius constat referri. qñ ore xp̃rio quemadmoduz oraret instituit. Tota die toti⁹ vite nr̃e tp̃us oñdit q ¶ Firma mẽtũ montiũ xp̃us est Sũma montiũ excellẽ tiã significat xp̃hetaꝝ ℟ Superextollet̃. scz gratia baptismi su per oẽs altitudĩes se/culi. p quã pctã tollun tur ¶ Florebũt er/go de ciuitate iusti. i. de eccl̃ia dei sicut fenũ cui⁹ etas non cõparat̃ sanctis. sed decora vi/riditas. Et inspice qd̃ dicit. de ciuitate flore bunt. nõ in ciuitate q̃ de ista ciuitate hui⁹ se culi laborando. in illa florebunt beatitudine sempit̃na coronãdo. r ¶ Sit nomẽ eius ac si diceret. ineternũ glorificet̃ de⁹ qñ eter nã glĩaz p̃statur⁹ eẽ co gnoscit̃. Añ oẽz crea/turã nomẽ ei⁹ p̃manẽ p̃fessus est (sicut dr̃ in euãgelio. in principio erat verbũ.) ne sanctũ dei filiũ tp̃alez aliquis

Et viuet ⁊ dabit̃ ei de auro arabie. ⁊ adorabunt de ip̃o semp̃. tota die benedicẽt ei.
q Erit firmamẽtũ in terra in summis montiũ. superextolle tur sup̃ libanũ ✶ fruct⁹ ei⁹ :· et florebũt de ciuitate sic̃ fe
r nũ terre. Sit nomẽ ei⁹ ÷ be nedictũ :· in secula: ante so/
s lẽ permanet nomẽ eius. Et benedicent̃ in ip̃o ÷ oẽs tri bus terre :· : oẽs gentes ma
t gnificabũt eũ. Benedictus dñs deus deus israel: q̃ fa/cit mirabilia solus. Et bene dictũ nomen maiestatis ine ternũ: ⁊ replebit̃ maiestate eius oĩs terra: fiat fiat.

Defecerũt laudes dauid filij iesse. Psalmus asaph.

C Vox p̃phe admirãtis cur inimicis dei ⁊ paganis p̃speritas tanta eueniat.

Psalmus. lxxij.

a Vã bonus isrl̃ deus: his q̃ recto sunt corde
b Mei aũt pene moti sunt pe

adiuuãte dño p̃ficiũt ℟ Debet vero bis poni deus. q̃ et trini/tas in versu ostendit̃. v ¶ Bñdictum no mẽ est. s. q̃ de xp̃o xp̃i ani sũt dicti. qd̃ voca/bulũ totũ orbem sacra veneratiõe cõpleuit. Terrã enĩ hic sanctos dicit. q̃ ipsius claritate replẽdi sunt. Optã tis ẽ dicere fiat sed ni/miũ desiderãtis. ipsuz repeterer ⁊ dicere fiat fi at. Oratio.

Omẽ tuũ op̃s de us. añ cũcta secu la bñdictũ. inuocãtes orami⁹. vt hũiliato ca/lũniatore. pacẽ popu/lo iusticiãq̃ largiri di gneris. Per do.

℟ Defecerũt laudes dauid filij yesse. ad fi/nẽ septuagesimi primi psalmi p̃tinet. Id ẽo qd̃ sequit̃ p̃s asaph in intiũ sit sequẽtis. ¶ Asaph ẽo sinagoga i terp̃tat̃. q̃ ex tipo sina goge p̃ totũ loq̃t̃ psal mũ. Defecerũt ẽo lau/des dauid. i. defecerũt imolatões. pecudũ ⁊ i molatiões nũc corp̃is ⁊ sanguĩs xp̃i. sctã per agit eccl̃ia a ¶ Bo nus enĩ deus. his q̃ re

blasphema cogitatiõe sentiret. Nomẽ ãt dictũ est. q̃ notã rez faciat. Et hic solẽ. p̃ oĩbus creaturis ponit. qñ cõspectibus nr̃is gratior illucescit. vbi ⁊ sugillantur p̃hi qui solẽ ponebãt eternũ. s ¶ Et benedicet̃ in ip̃o. dño videlicet iesu xp̃o Cũ dicit magnificabũt. laudabunt vtiq̃ significat, Aliter enĩ magnificari nõ p̃ot

cto st̃ corde. i. q̃ op̃a eius studio pietatis intelligũt. ℟ Et eũ visuri sunt sicut ait dñs. Beati mũdo corde qñ ipi deuz videbũt b ¶ Pes. significat arbitriũ mentis. hunc dicit pene fuisse cõmotum qñ a vero itellectu ei⁹ anim⁹ discrepabat Gressus significat act⁹ humanos q̃ p̃e effusi sunt, cũ a vera cogitatione discre/

pare ceperūt. c ¶ Secuta est cā. cur gressus ei⁹ viderent effundi. qꝛ pctōrib⁹ incōgruū zelū adhibuit. vt eos putaret felices. q̊s certū ē eterna dānatōe puniri ꝑpacē īnq̇t pctōꝝ q̄ putanť ꝟ reuera non

cordis. i. errauerūt qn̄ insensatꝰ idolꝰ ꝟuit ebāt. R Uel in affectū. i. cōcupiam. vt suā nō dei facerēt volūtatē b ¶ Du plex malū est nequiciā cogitare. eāqꝫ tan qꝫ bonū aliqd̄ palā ꝓferre. Iniq̄tatē i ex

est pax. Nā cū pctōres videnť locupletes. et nihil eē in mundo qd̄ timeāt, putanť habe re pacē. ꝟ pax ista cuȝ cōsciā sp litigat ꝛ in trinsecus rixať secum qꝫ decertat.
d ¶ Adhuc dicit d̄ ꝓsperitatib⁹ impioꝝ. qꝛ nō est respect⁹ mor ti. i. qꝛ mortē suā non ꝓuidet ad emendādū se nō ꝯuertunt. Et fir mamentū subaudien dū nō ē. qꝛ si cōtingit eos ꝓstrigi aliqua ad uersitate. nō in eis vi deť diutina ꝑmanere tristicia. ꝛ iō nō statim ad medicū verū recur runt. e ¶ Hoīes. hic sanctos viros in telligam⁹ q̄ ꝛ labores in hoc seculo sustinēt ꝛ diuersa flagella pa tiunť. vt correcti ad dn̄m redeant. hoc pec catorib⁹ nō ꝓueīt. qd̄ ad salutē dať deuotꝭ. qꝛ in hoc mundo con gruas nō recipiūt vlti ones. f ¶ Tenuit aūt dixit. i. quasi q̇busdā apphēdit manib⁹

des. pene effusi sunt gressus
c mei. Quia zelaui super ini
quos. pacem peccatoruȝ vi
d dens. Quia nō est respect⁹
morti eorū. ꝛ firmamentū in
e plaga eoꝝ. In labore hoim
nō sunt. ꝛ cū hoibus nō fla
f gellabunť. Iō tenuit eos su
perbia. opti sunt iniq̄tate et
g impietate sua. Prodijt q̄si
ex adipe iniq̄tas eorū. trāsie
h runt in affectū cordis. Cogi
tauerunt ꝛ locuti sunt nequi
ciā. iniquitatē in excelso lo
i cuti sunt. Posuerūt in celū
os suū. ꝛ ligua eorū trāsiuit
k in terra. Ideo ꝯuerteť ppl's
meus hic. ꝛ dies pleni inue
l nienť i eis. Et dixerunt quō
scit deus. ꝛ si est sciētia in ex
m celso. Ecce ipsi peccatores
ꝛ abundantes in seculo. ob
n tinuerunt diuitias. ÷ Et
dixi ergo sine cā iustificaui

celso locuti sť. h̄ ē qd̄ mens ꝑfida ꝑturiebat vt cōtra auctorē suuȝ blasphema v̄ba loq̄re tur. i ¶ Ponit i celū os suū q̇ iouē mer curiū ceteraqꝫ porten ta. deo putat eē silia. Et lingua eoꝝ trāsiuit in terra. q̇ vltra qꝫ de cet loquūť. ꝛ dū sunt ipi fragiles. tenere se īmortales estimant di gnitates. vl' q̇ deū pec cata nō punire putāt. R Aut q̇ ꝑ supbiaȝ scie locuti sť ꝯtra ha bitatorē celi. illi posu erūt in celū os suū. ꝟ hūiliatū ē iniquū elo quiū eoꝝ vsqꝫ in terrā ꝛ ꝑtrāsiuit. qꝛ firmam stationē nō habuit.
k ¶ Cōgruū ē illos ppl'os hic aduertere. q̇ aliqn̄ in accepta dei lege māserūt ꝟ ꝑuaria desideria dispsi. iterū v̄o correcti. ad dei p̄ cepta redierūt. Dies pleni sť. qn̄ xp̄s dn̄s i plenitudine tpis ad uenire dignatus est. R Uel de q̇busdā bonis loquiť. q̇ visis

eos supbia vt euadere nequeāt. Dixit qꝫ ꝟm aliā trāslatōem supbia eoꝝ. qꝛ reuera diaboli est hoc facin⁹ ꝑpetrare. Opti sūt iniq̄tate. Nō dixit amicti sunt: ꝟ opti vt eos intelligam⁹ totos esse dimersos. Ad didit impietate. q̄ maloꝝ oīm ꝓbať extre ma. iniquitas em̄ mediocris esse potest. g ¶ Ex adipe ꝓcedit iniq̄tas. qn̄ hi q̄ affluētia ꝑntis seculi ꝑstante deo repleti sūt in diuina detractiōe peccāt. Pingue em̄ ē pctm̄ qd̄ magis arbitrio qꝫ necessi tate cōmittiť. Pctōres trāsieꝛt i affectū

his q̄ dicta sunt. plus ad deū cōuertunť
l R Ignorāt ei pctōres deū oīa posse cognoscere. nesciētes miseri. qꝛ nihil ab ei⁹ ocul' abscōdiť. m R Ecce ipi pec catores abūdātes diuitijs secl'i ꝑdiderī dona ꝑadisi. ¶ Putabāt īsipiētes de um nescire qd̄ agebāt mali. ex eo qꝛ pctō res diuitias possidebāt. ꝛ iusti nō. q̄si iu stis ꝛ fidelib⁹ talia sit pollicit⁹. ꝛ nō ma gis paupes i mūdo esse voluerit. q̇b⁹ celo rū regna ꝓmisit n ¶ Uox aīe fluctuātꝭ ꝛ anxie d̄ ꝓsꝑitate pctōꝝ. ꝛ affluētia eoꝝ

cor meũ: ⁊ laui inter innocē-
o tes manus meas Et fui fla-
gellatus tota die: ⁊ castiga/
p tio mea in matutinis. Si di-
cebā narrabo sic: ecce natio-
nem filioꝝ tuoꝝ reprobaui.
q Et existimabā vt cognosce-
rem: hoc labor est ante me.
r Donec intrē in sanctuarium
dei: ÷ et ÷ intelligā in nouis/
s simis eoꝝ. Dyapsal. Ue
rūtamē ꝓpter dolos posui/
sti eis: deiecisti eos dum alle
t uarent. Quō facti sunt i de-
solationē. subito defecerūt:
pierūt ꝓpter iniqtatē suam.
v Uelut somniū surgētiū dn̄e
i ciuitate tua imaginē ipoꝝ
x ad nihilū rediges. Quia in
flamatū est cor meū. ⁊ renes
mei ↄmutati sūt. ⁊ ego ad ni
hilū redact⁹ sū ⁊ nesciui. Ut
y iumētū fact⁹ sū apd te: ⁊ ego
z sp tecū. Tenuisti manū de

Iustificatio est cordis. cogitatōes mūde
Ablutio manuū. opa rectitudinis. Cā āt
a casu dicta ē ꝙ sepe bona fit sepe mala.
qd gen⁹ cause anceps dr. qm̄ dubi⁹ ē ani
mus qd sequat o ¶ Aīa estuans ad
huc de tribulatiōe sua
loquit quaꝫ in p̄senti
seclo velut tota die su
stinuit q̄si irrite susti/
nuerit. dū diuitias se
culi (ꝓpter bona opa
⁊ tribulatiōes) nō ob
tinuerit. p N Sē
sus iste est. ac si dicat
aīa: dū me accuso i oīo
nib⁹ matutinis. si vo/
luero taliter dicere. et
sic dei occulta rimari.
īcipio a filijs tuis alie
nus fieri. q p meā p̄dī
catōnē tui filij facti sē
M Ul' reprobaui na
tionē filioꝝ tuoꝝ. id ē
oīm patriarcharū ꝓ/
phetaꝝ ⁊ sanctoꝝ. qui
dixerūt ⁊ scripserūt te
humana curare ⁊ iu/
stū esse in premijs.
q N Hic ꝓpheta lo
quit existimabā. i. p/
scrutatus sum cūcta ⁊
q̄uis laboriose existi
maui tn̄ cū aplo ꝙ nō
sunt cōdigne passiōes
h⁹ tpis ad futurā glīā
I Ul' pri⁹ existima/
ui me intelligere cum
stulte cogitarē s nunc
illuminat⁹ video esse
laborē magnū scrutari. cur ds ista pmit/
tat. r I Sāctuariū dei. est lex. qd cō
tinet: vt intelligēt nouissima pctoꝝ. qm̄ i
futuro iudicio felicitas hūana dā nabit
q hic ad tp̄s florere mōstrat. Ex istis no
uissimis qd soluta ē. cur malos florere h
de⁹ pmittat ⁊ iustos vexari in paucis. in
nouissimo xo optīe dispōi p̄mio. s M
Uerūtn̄ ꝓpter dolos. h ē qr dolū faciunt
dolū patiant. vt decepti terrena eligāt ⁊
relinquant et̄na. Qd cōtingit cū tradūt
reprobi in desideria cordis. vt faciāt q n̄
ↄuenīūt I Quoꝝ eleuatio. deiectio ē
q ei celsi⁹ ruinosa ↄscēdūt. eoipo piculo

si⁹ ruūt. sic ei efferri iā cadere ē. t I
Quō admirantis ē vox vt subito desola
tus appareat q tāta felicitate pollebat.
Expōit etiā modū desolatiōis. qr subito
defecert qd significat repētine mort ad
uētū. Perierit. qr ma/
li sic i h seclo deficiūt.
vt iterū ꝑpetua clade
moriant v ¶ Pul
cra cōpatiōe talē dicit
eē felicitatē maloꝝ q/
le somniū euigilantiū
Sic ei iā mortui diui
tias possidē nō p̄nt sic
euigilātes sua gaudia
pdiderunt. Perijt qꝫ
imago pctoꝝ. qn̄ se eis
ipa veritas alienata
subtraxerit i celesti ie
ru salē. ibi ei eoꝝ effi/
gies nō videbit. q in
gehēne seqstratōꝫ mit
tēdi sūt. x N Xp̄c
dn̄s nūc loqt qr infla
matū ⁊c. Inflamatū ē
ei cor xp̄i. vt facit vo/
luntatē p̄ris. Renes
cōmutati sē. ne ni pu
leret vlla indignatio co
gitatiōis hūane. hūili
atū qꝫ se dic vt mōstra
ret se esse veꝝ hoiem.
Ignorāt xo se dicit.
qr pctōres ⁊ pctā igno
rat q nulla ignoratōe
fallit. I Uel loqt
idē zelatorq doluit su
per tpalaibūdātia ma
loꝝ ponēs cāꝫ cur ima
go eoꝝ ad nihil redigat. qr īflamatū est
cor meū noxia iuidētia p eos. i. ipi bonos
faciūt peccare vt q̄nq dubitēt de diuina
ꝓuidētia ⁊ renes. i. mēt ↄstātia bonoꝝ
mouet ad qrēdū tpalia p suis laborib⁹
qb⁹ dn̄t et̄na. ⁊ ita ad nihil. i. pctm̄ reda
ct⁹ sū ⁊c. y N Ut iumētū fact⁹ sū dic xp̄c
portās i carne pctā ppli. ⁊ ego sp tecū. vt
ē illō. ego i te ⁊ tu i me I vel ille loqt
c⁹ pene moti sē pedes. Qui iure iumētū
se dic. qm̄ carnal' emulatō eū q̄si aial irrō
nabile isi debat sup ꝓspitate maloꝝ. ⁊ tn̄
adhuc tecū sū i fide lꝫ pctōr z N Tenu
it dexterā p̄ri filio, eo descēdēte i infernū

a tempo

[illegible] ix

Donat[illegible]

Una

tus [illegible]

[illegible]

[illegible] ser

[illegible]

[illegible]alitati Jo

tempo [illegible] ter

[illegible] et malede[illegible]

[illegible]ier

[illegible] tempo

Jo [illegible]

[illegible]

~~[illegible]~~

~~pauli~~

~~ordi [illegible]~~

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

~~[illegible] fuss~~

[illegible]

qr sinistra diaboli aduersabat ei in eris
Deduxit in volūtatē resurgētē. suscepit
in glia ad celos redeūtē ¶ Vel p ma-
nū dexterā remissio pctōꝝ accipit ꝛ fidei
virt⁹ ꝛ celestiū desideriū. ꝛ gratuita volū
tate ñ meis meritis de
duxisti me. ꝛ naturam
meā icarnatōe tua glo
riose suscepisti ad dex
terā pris a ℣ Quid
eni mihi ē.i. ad ꝯpatō
nē celestis gr̄e quā ele
ctis tuis ꝑparasti. q̄z
vilia ꝛ caduca sūt que
a te voluit hūana mēs
sup terraz. Aliter neqꝫ
i celo neqꝫ i terra aliū
ꝑter te q̄siui. a te iple-
ta est voluntas mea vt
mihi flectāt oīa genu
celestiū terrestriū ꝛ in-
fernoꝝ. b ℟ Vox
eccie ¶ Defecit cor
vtiqꝫ a mala cogitatōe
Deus cordis. bonū in
tellectū significat. cuz
se errasse sentiebat. Il
lius hoīs ꝑs de⁹ est. q̄
se maiestati ipi⁹ credu
litate ꝯsociat. Inec nū
seipi adherere ꝑmisit
qd est ꝑfectoꝝ. c ℭ
Ipi eni i se elōgauerūt
ab eo q̄ idol seruiebāt
Fornicari ē a deo. qū
adulterinis cogitatiōi
b⁹ ab ei⁹ casto amore
deuiam⁹. ꝛ q̄cq̄d ꝯ ca
tholicā fidez creditur.
pollutis sensib⁹ forni
cat. d ¶ Is ei di
uinitati adheret q̄ se il
li vera fide atqꝫ operū ꝑbitate cōiūgit. ꝛ
ponit spez suā sp in deo. qr nihil pōt esse
beatius q̄z illi oīa ꝯmittere. qui nouit su
is cultorib⁹ ꝑ futura prestare.
e ¶ Syon speculatio interp̄tat. Isti-
us ergo cōtemplatiōis filiam catholicaz
constat esse ecclesiam. vbi reuera laudes
domini reddit. qui pura mente credide-
rit. In portis. ipsum ingressum christia-
nitatis dicit qñ ad fidē veraz ppl's noue

xterā meā :÷ ꝛ :· in volunta
te tua deduxisti me ꝛ cū gl'a
a suscepisti me. Quid eni mi
hi est i celo: ꝛ a te q̄d volui
b sup terrā. Defecit caro mea
ꝛ cor meū d̄s cordis mei: et
c ps mea d̄s ineternū. Quia
ecce q̄ elōgāt se a te peribūt
ꝑdidisti oēz q̄ fornicat abs
d te. Mihi āt adhere deo bo
nū ē ponere in deo spē meā
e Vt annūciē oēs ꝑdicatōes
tuas: in portis filie syō. ¶ In
tellect⁹ asaph. ℭ Synago
ga deplorat cur sui traditi
fuerit gētib⁹. Ps. lxxiij.
a Vt q̄d d̄s repulisti in fi
nē: irat⁹ est furor tuus
b super oues pascue tue. Me
mor esto cōgregatiōis tue:
c quā possedisti ab initio. Re
demisti virgā hereditatis
tue: mōs syō in q̄ habitasti
d ÷ in eo :· Leua man⁹ tuas i
supbias eoꝝ in finē: quāta
malignat⁹ ē inimic⁹ in sctō.

regeneratiōis adducit. Oratio.
Ac nos dn̄e tibi iugiter adherere. in
te totaz virtutē spei nr̄e defigere. vt
mereamur laudes tuas. i portis eternali
bus nūciare. p do. ¶ Intellect⁹ signi
ficat speculatiōez diui
nā quā psalm⁹ iste de-
nūciat. Asaph interp̄-
tat cōgregatio. q̄ nūc
vocat ecclia. a ¶
Israelitarū popul⁹ ꝑ
totū loquit psalmū. q̄
querebat territus cur
sanctuariū dn̄i passuꝝ
esset nephādissimā va
stitatē. Repulisti. i. ab
iecisti. quasi alienos a
tua defensione fecisti.
In finē. captiuitatē si
gnificat que fuerat sb
tpe vespasiani ꝛ titi.
Oues dicit populū iu
deorū b ¶ Cōgre-
gatio iudeoꝝ vehemē
ter ꝑualuit cū eos sub
egypti pplo crescere
faciebat. Ab initio di
cit fidei. s. culture tra-
dite quā p moysen ac-
cepit ppl's hebreus.
c ¶ Hereditas fuit
dei ppl's iudeoꝝ q̄z diu
ei puro aio seruiebat.
hāc hereditatē appel-
lauit ꝛ virgā ꝑpt moy
sen famulū ei⁹ qui per
virgā ꝑ pplo magna-
lia fecit. Per monteꝫ
syō. hierosolimā signi
ficat ciuitatē. in q̄ isra
elitic⁹ ppl's habitabat
d ¶ Eleuata ē ergo
in ipsis populis potētia dei. qñ superbiā
eorū gratia humilitatis cōmutauit. ꝑdu
cēs eos in finē. i. in dominū saluatorem.
Inimicus significat pplm romanoruz. q̄
in illo tēpore in signis idolorū cultor ha
bebat. qui malignatus est in locis sctis
hierusalē. quādo sacerdotes totaqꝫ mi-
nisteria tēpli in predā missa patuerūt cū
ctaqꝫ gens iudeorū. aut gladio subiacu-
it. aut captiuitati subiugata fuit.

e ℟ Gloriant̄ pctōres.cū īstinctu di
aboli ex dei odio.sāctos martires penis
affligūt ¶ Uel gloriati sūt romani.dū
etiā in tēplo dei in irl̄m sacrilegiū cōmit
terēt f ¶ Posuit romanus exercitꝰ si
gna.s.aq̄las dracones
ceteraq̄ q̄bus in p̄lio
vti solebat. Addit sig
na.vt ipa repetitio cō
moueret iudicē advin
dictā celerē.Et nō co
gnouerūt. q si cognoſ
sent. tibi vtiq̄ sacrifi
carēt ⁊ nō elegissēt ad
demonū redire cultu
ras.⁊ signa sua sup sū
mū in tuo tēplo sācto
posuisse memorāt̄ quē
admodū solēt p̄ncipū
statue.in plateis p lo
ca edita collocari. Ut
mēoria viantiū instru
at̄ visis talibꝰ g ¶
Janua enim a iano di
cta ē.q p ipsū annuit
putabāt idolatre p̄be
ret̄ ingressus.Ergo vt
ciuitatē illā in moduȝ
siluaꝝ ondēret fūditꝰ
eē vastatā.p hec instru
mēta fabrilia dicit esse
deiectā.Eius vo.tēpli
itellige. h ¶ Cre
scit dolor.vbi calami
tas euersionis auget̄.
Sanctuariū illud tem
plū fuit qd salomō mi
rabili edificatōe ↄstru
xit. istud eni tēplū qd
visitabat virtus cele
stis.manus polluit va
statoris.⁊ vsq̄ ad terrā culmīa deduxit.
que ad laudē dn̄i ꝓbabant̄ eē cōstructa
Crescit āt hic atrocitas facti in narratōe
ꝓphe vt tā īmaniter excidētibꝰ ⁊ vastāti
bus debeat ab oīpotēti iudice obuiari.
i ¶ Hic vba referūt̄ irascētiū iudeoꝝ
q̄n viderēt scīāȝ ciuitatē ⁊ dei sanctuaria
diruta.furiose ⁊ insipiēter dixerēt.abiici
amꝰ legē dei ⁊ ne pauci viderent̄ eē.di
xit cognatio eoꝝ simul.⁊ mala supiꝰ enu
merata potuissēt dn̄i misericordiaȝ cōmouere

e Et gloriati sunt qui oderūt
te: in medio solēnitatis t
f Posuerunt signa sua ÷ si
gna :·: ⁊ non cognouerunt:
sicut in exitu super summū.
g Quasi in silua lignorū secu
ribus exciderūt ianuas eiꝰ
in idipsum: in securi ⁊ ascia
h deiecerunt ÷ eā :·. Incende
runt igni sanctuariū tuū: in
terra polluerunt tabernacu
i lū nominis tui Dixerunt in
corde suo cognatio eorū si
mul ÷ quiescere :· faciamus
oēs dies festos dei a terra.
k Signa nostra nō vidimus
iam nō est ꝓpheta: ⁊ nos nō
l cognoscet amplius. Usq̄
quo deus improperabit ini
micꝰ irritat aduersarius no
m mē tuū in finē. Ut qd auer
tis manū tuā: ⁊ dexterā tuā
de medio sinu tuo in finem.
n Deus autē rex noster an̄ se
cula operatus ÷ est :· salutē

nisi adhuc ī iudeis fuisset obstinata sup
bia. Jō ⁊ īpenitenti corde merito nō fuit
calamittas abstracta.qm̄ a blasphemijs
eoꝝ animꝰ nō recessit etiā ī penis k ¶
Adhuc ista vba sūt desparantiū iudeoꝝ di
cētiū signa q̄ p̄ribꝰ eo
rū fuerāt collata semet
ipsos nō vidisse ī illis
calamitatibꝰ ac ꝓphe
tas de q̄bꝰ instruerēt̄
non habuisse. ⁊ iō se a
deo fuisse derelictos.
l ℟ Facta sunt hec
q̄ iaȝ narrata sunt fm
historiā. cū nabucho
donosor abduxit iude
os in babylonē vel cū
titus ⁊ vespasianꝰ suc
censa ciuitate multos
pimerūt ¶ Irritat
a canibꝰ tractū ē. quo
rū latratibꝰ r lr̄a pluri
muȝ sonat. De iudeis
itaq̄ ex impatiā cōtra
dn̄m loquētibꝰ querit
q̄diu ita eos imprope
rare sinis q̄diu inimi
cū ⁊ aduersariū illū ti
bi pplm nō ↄuertis ad
cōfessionē verā laudis
tue. In finē.s.mundi.
qn̄ gēs illa cōuertet̄.
m Spūalit̄ hic ecclīa
deū p̄rem deprecat̄ de
vnigenito filio q̄ in si
nu p̄ris est. q̄ ⁊ dextera
appellat̄ ei manus ne
tardat eū transmittere
in t̄ris ℟ ¶ Tūc
aūt auertere manū di.
cū nos peccare finit.
¶ Tūc vo cōuertit man ū cū pctā h cor
rigit ℟ Sinus aūt dei.sanctuariū eiꝰ
est tēplū eiꝰ vel eiꝰ custodia. ¶ Ul ad
lr̄aȝ cur a sinu.i. iudeis auertis manū.i.
xp̄m vsq̄ ad finē seculi qn̄ iterū ad sinuȝ
tuū conuertis manū. i. iudeos cōuertes
ad xp̄m n ¶ Secula āt dicta sūt q in
se reuoluūt tp̄a.ne crederet ds tp̄alē dn̄ȝ
iō dicit eū eē regē an̄ secl'a. In medio t̄re
.i. hoīm q̄ terre noīe significāt̄ cūctis.s.
cernētibꝰ pplīs opatꝰ ē salutē h̄uani gn̄is

n Uel in iudea q̄ mediū terre dicit.
o ¶ Ostendit nūc eundē saluatorē esse
eū q̄ quondā fecit mirabilia. Cōfirmauit
eñ liq̄das rubri maris abissos qñ ī duo
bus laterib⁹ ita ē defixū. vt mare nauige
rū. iter faceret eē terre
nū. Capita draconum
supbia demonioꝝ. q̄ p
ducunt ad nihilū. qñ
aias q̄s illi inq̄nabāt
fons salutaris emun-
dat baptismi. In hoc
eñ versu misteriū iaz
dicti miraclī exponit.
significabat eī transi-
t⁹ maris rubri. baptis-
mū ⁊ diaboli victoriā
vñ in aquis. s. baptis-
mi intellige. p ¶ Cō
fractū est caput draco
nis. i. sathan. qñ sup-
bia e⁹ d̄ celo deiecta ē
⁊ qñ victa ī baptismo
sūt extīcta. Ethiopes
peccatores aduertim⁹
q̄ ad dñm cōuersi escā
ceperūt habere diabo
lū. q2 a xp̄ianis detra
ctionū morsib⁹ come-
dit. n Siue vt ab
his cōminueret p si-
gnū crucis. q̄s pri⁹ de
uorauerat ī suasiōib⁹
vanis. q ¶ Fon-
tes dixit pctōres quo
rū mala iugit influūt
torrentes. q̄ subito su
scitati. rapide peccan
do irruunt in bonos.
hos disrupit de⁹ cū a
famulatōe diaboli diuisit. Etham fortis
interp̄tat ⁊ significat diabolū. cui⁹ flumi
na. i. ei⁹ doctrinā exiccauit de⁹ ⁊ ad nihi
lū redegit. r n Tuus est dies. i. cla
ritas euangelij ⁊ nox. i. obscuritas legis
q2 te vtraq3 p̄nunciant. Aurorā. i. illū ho
minē p quē sedentes in tenebris lucē vi
derūt. Lunā xp̄o ecciam dicit. que in ob-
scuritatib⁹ seculi lucet. s ¶ Termi-
nos terre. ap̄los ⁊ p̄phetas dicimus.
n Uer significat iustos. q̄ in hoc secu
lo bonis opib⁹ florēt. p estatē fructū la-

o ī medio t̄re. Tu ꝯfirmasti in
ꝟtute tua mare. ꝯtribulasti
p capita draconuz in aq̄s. Tu
ꝯfregisti capita draconis. de
disti eū escā pplis ethiopū.
q Tu dirupisti fōtes ⁊ torrētes
*tu siccasti fluuios Ethā.
r Tuus ē dies et tua ē nox. tu
fabricatus es aurorē et solē.
s Tu fecisti oēs termios terre
estatē ⁊ ver tu plasmasti ea.
t Memor esto hui⁹. inimicus
improꝑauit dño. ⁊ ppl's insi
piens incitauit nomē tuum.
v Ne tradas bestijs aīam ꝯfi-
tentē tibi. ⁊ aīas pauperum
tuoꝝ ne obliuiscaris in finē.
x Respice in testm̄ tuuz. q2 re-
pleti sunt q̄ obscurati sūt ter
y re domib⁹ iniq̄tatū. Ne auer
tat hūilis fact⁹ ꝯfusus. pau-
per et inops laudabunt no-
z men tuū. Exurge deus iudi
ca causam tuaz. memor esto

boris sui p̄cipiūt. ¶ vl' ver ꝯfessores q̄
eq̄bili deuotōe ⁊ māsuetudine tp̄ati dño
seruiūt. Estas xp̄o eos martirij calore fer
uēt. t n Memor esto. i. martiꝝ q̄ ab
amore noīs tui talia patiunt. Inimicus
diabol⁹. Ppl's insipi
ens. i. gentil' vl' hereti
ci q̄ incitāt sp nomen
dñi. ¶ Uel inimic⁹
ītelligit iudeoꝝ ppl's
q̄ ⁊ insipiēs recte d̄r.
dū dies festos ⁊ legez
dei sui a t̄ra q̄ sce rcevo
lebāt facere. ⁊ talia di
cerēt q̄b⁹ deū incita-
rent. v ¶ Suppli-
cat ei vir sanct⁹ q̄d sci
ebat de iudeis deuotē
esse venturū. vt nō tra
dat aīas fideliū. ne di
abolus ad sua vota p
ueniat. Bestias posu
it diabolū cū ministrē
Paupes sunt q̄ se ad
humilitatē sctīssimaꝝ
hic cōtulerunt. vt illic
diuites fiant.
x ¶ Respice dixit vt
digneris implere. qui
cog̃sceris añ p̄misis-
se. q2 repleti sūt. s. pec
catores. q̄ ignorantie
obscuritate dimersi sē
qñ lumen sapientie p
diderūt. Repleti sunt
aūt terre domoꝝ iniq̄
tatū. siue terre domi-
bus iniq̄tatū. M . i.
terrenis desiderijs de
domo iniq̄tatū. i. con
sciētia iniq̄. dom⁹ ei iniq̄tatū. i. ꝯscie ma
le obscure sūt terrenis desiderijs ⁊ reple
te malicia. y ¶ Rogat p̄pheta nō debe
re ꝯfundi hūiles q̄ deū iugit laudāt pau
per dei d̄r hic. ⁊ diues sec'li nūcupat iste
est reg' eterni. ille tp̄is fugitiui. Iste dei
paup. ⁊ cū videt silere deū laudat. ille di
ues seculi supbus mut⁹ est q̄uis psallat
z M Exurge de⁹ iudica cām p his ipro
perijs. q̄ vl' tu sustinuisti p nobis. vl' nūc
eccia sustinet. Memor esto. vt in iudicio
ꝯfundant. q̄ tibi vl' tuis sp improꝑabāt

¶ Vel deus iudicat cām suā dū errantes cōuertēs. facit errorē suū cognoscere. et illū p̄dicare qd̄ prius abnuebāt. Et ad literā illoꝝ improperioꝝ supradictoꝝ. Jā nō ē ꝓpheta ꝛc̄. q ab insipiēte pplo dicta sunt memor esto.

deus. cū accepero tp̄s. s. p id qd̄ factus ē hō se iusticiā iudicaturū. vt cōpuncta corda mortalia. añ tempus iudicij se p̄carent ab solui. ne in futuro durā sniam iudicis su stinerent ℟ Nūc est iudex ꝗ erit. Si eī esset nūc iudex peccatores nō erigerent ꝛ in seculo nō obtinerēt diuitias.

ꝛ ¶ Ne obliuiscaris scꝫ in dānatōe ppetua voces obstiatoꝝ ℟ Vel q̄ in pstibus p̄ssuris te inuocāt cōsolētur. ꝓpter voces ꝑsequē- tiū. ¶ Superbia ē eīm quā dn̄s spālit odit. p quā ꝛ angelus corruit ꝛ primi hoīs btītudo discessit. Et hoc congrue de romanis accipimus q̄ superbia elati sup templū dei vexilla erigebant ꝛ ip̄m incenderūt. Orō.

Reator oīm elementoꝝ dn̄e. ante secula rex et̄ne. memēto gregis tui. quē effusiōe cruoris ꝓprij redemisti. atq; oīm te q̄rentiū voces. ꝓpicius exaudi. Qui.

¶ Asaph sinagoga interp̄tat. i. cōgregatio q̄ ex iudeis credidit nō q̄ obstinata permansit. Jste Asaph ꝟ admonet pplm iudeorū ne fidē suā corrumpat in finē. i. in xp̄m. psalmū ꝟo cātici diximus eē cū res actuales spirituali cōtemplatione discernimus.

improperioꝝ tuoꝝ eoꝝ q̄ ab
ꝛ insipienti sunt tota die. Ne
obliuiscaris voces inimicoꝝ
tuorum: superbia eorum qui te
oderunt ascendit semper.

In finē ne corrūpas ps.
asaph cantici. ¶ Vox fidelium iudeoꝝ q̄ xp̄i mirabilia narrare se ꝯfitēt. ꝛ d̄ xp̄i futuro iudicio. Ps. lxxiiij.

a Confitebimur tibi deus
ꝯfitebimur: ꝛ inuocabi
b mus nomē tuū. Narrabimus
mirabilia tua. cum accepero
tp̄s ego iusticias iudicabo.
c Liq̄facta ē terra ꝛ oēs q̄ ha-
bitāt i ea. ego ꝯfirmaui colū
d nas eius. Dyapsalma. Dixi
iniq̄s nolite iniq̄ agere. ꝛ de
linq̄ntibus nolite exaltare cor
e nu. Nolite extollere i altum
cornu vestrum: ÷ nolite ÷ loqui
aduersus deum iniquitatē.
f Quia neq; ab oriente neq;
ab occidente neq; a desertis
mōtibus. qm̄ deus iudex ē.

c ¶ Dn̄s dicit añ aduentū suū esse terrā. i. genus humanū. ab illa soliditate veritat̄ in petōꝝ labem resolutū esse nefandis idol̄ seruiēdo. Colūnas apostolos dicit q̄ cōfirmati sunt in resurrectiōe xp̄i. qm̄ in passiōe eius nutauerunt. d ¶ Dixit eīm p ꝓphetas ꝛ aplos monita veritatis. ne scelerati male agerent. Delinq̄ntes sūt. q̄ de ꝓpria iusticia p̄sumentes ꝛ exaltantes se in superbia. collū suū submitti iugo xp̄i cōtemnūt. vel cornu exaltant. q̄ se in petis excusant. modo diabolū arguentes mō aliū incusantes suasorē. e ¶ Jlle q̄z ī altuz erigit cornu. q̄ contra deum (ꝯcepta iniq̄tate) remurmurat. Loq̄tur aūt ꝯ deū iniq̄tatē qm̄ aliq̄s se sic estimat ꝯstitutū a deo. vt peccata minime decliare potuisset dicēs. Non culpa sua ꝗ necessitate ad aliqd̄ se flagitium ꝑuenisse qd̄ ꝓpria volūtate peccauit.

a ¶ Erupit ppl̄s iudaicus ī vocē ꝯfessionis. Seq̄t iter. cōfitebimur. ista repetitio soliditatē ꝑmissiōis testat. deo ei frequētata cōfessio. nō ꝑturit ꝑiculū ꝗ salutē ꝗuis t̄reno iudici vel sel ꝯfiteri crimia plerūq; mortē gn̄et. Est āt ꝯfiteri mltoꝝ ꝯfessiōe aliq̄d ꝓfiteri. b ¶ Jntroducta ē vox fideliū q̄ pura mēte deo merēt seruire. mutatio ꝑsone deinde ē. loq̄t ei

f ¶ Neq; ab oriēte ꝛc̄. addēdū dn̄s de est vt te ñ possit ꝯgnoscere. Oriētē dicit. hoīes diuina claritate ꝯspicuos. occidētē. petōres q̄bus adhuc lumē veritatis abscōdit. desertos montes falsos p̄dicatores. i. hereticos. ꝗ cū his oībus deus ꝑ̄s eē ꝛ cognitor ꝛ iudex iustus mōstrat. ne q̄sq;

ꝑsumat facere qđ eū possit ī futuro iudi-
cio dānare g ¶ Hūiliat vtiqꝫ supbū.
exaltat hūilē. qꝛ ille ī se iste ī deū ꝯfidit.
h Calix xꝑo retributō ē. plenꝰ vini me
ri. i. veritate. qm̄ ī die iudicij vnicuiqꝫ ꝓ
pinabit qđ meret. mi
xtꝰ ē aūt mia ⁊ iudicio
h ¶ Hic duos pplos
significet iudeoꝝ ⁊ gē
tiū. qm̄ tulit ex ore nō
credentiū iudeoꝝ. qđ
potādū inclinauit. cō
uersis pplis gentium
feces eni h nō sordes
sed vltimā fidē debe-
mus accipe qm̄ iudei
cū alijs pctōrib9 crede
re meruerint multi xꝑo
pctōres ī sua obstina-
tiōe mansuri sunt.
i ¶ Vox eccle de fu
turo iudicio ī deū glo
riantes. Cātat deo ia
cob. dū psalmodiā di-
cit eccla. k ¶ Cor
nua pctōꝝ sꝫ regna su
pboꝝ ⁊ oīs eoꝝ ptās ⁊
iactātia ī futuro iudi-
cio ꝯterenda. Cornua
xꝑo iusti munera sꝫ fu
turi iudicij. q̄ reuera
firmiꝫ erigunt. qm̄ ī
eterna pulcritudine ꝑ
manebūt. Oratio.
Astor bone. q̄ ꝓ-
pter mortaliū oui
um redēptiōe hausisti
calicē passiōis. nomē
tuū supplices inuoca
mus. vt nos sup colū
nas sapie. stabiliꝫ se-
pēiformis spūs scti fi-
catōe cōfirmes. Qui.
¶ Nota sꝫ xba isti
us tituli. sꝫ de assirijs
dicemꝰ q̄ interptant

vir videns deū interptat. ⁊ ad illos loq
tur. q̄ xꝑo lumine radiati. a pfidoꝝ iniqui
tate discreti sunt ⁊ nomē dn̄i puro corde
cōfitent. nō ad eos q̄ in pfidia manēt. so
lo noīe iudeos ⁊ isrl. b ¶ Ille ei pa
cē hr̄e pbat cū dn̄o. q̄
sequit iussa dn̄antis.
pax ei vera est. ꝯcordi
am hr̄e cū moribꝰ ꝓ-
prijs ⁊ litigari cū vi-
cijs. Syon speculatio
interptat ꝑ quā deus
fideliū corde ꝓspicit
Nā ⁊ ipe mons fit sy-
on. q̄ eū meruerit sin-
cera mente cōspicere.
c ¶ Ibi in illa. scꝫ
pace vbi dn̄s pacꝫ ha
bitare dignatur. istic
ista frangunt. Potē
tia arcuum. significat
maliciā supboꝝ. Scu
tū h significat cōcerta
tiōes diabolica frau-
de ꝑsūptas. Gladius
maīfesta vulnera. bel
lū mōstrat eē paci cō-
trariū. hec oīa fracta
erūt. veniente autore
pacis. d ¶ Illūi-
nare dixit dn̄m ꝑ eter
nos mōtes. qꝛ ipe ꝑ ꝓ
phetas atꝫ aplos. de-
dit xp̄ianū pplm eoꝝ
pdicatiōe illuminari.
dicunt aūt illi mōtes
eterni. qꝛ ppetua ⁊ in
cōmutabili sublimita
te cōsistūt. Turbatos
dicit insipiētes. qm̄ re
cedentes a vero lumi
ne tenebrosa mūdi desi
deria secuti sunt. ⁊ vn̄
iusti sꝫ illuminati. in-
de isti sūt turbati.

g Hunc humiliat et hunc exal
tat: qꝛ calix in manu dn̄i vi-
h ni meri plenus mixto. Et in
clinauit ex hoc ÷ in hoc :· ve
rūtn̄ fex eiꝰ nō est exinanita
bibent omnes pctōres terre
i Ego aūt annūciabo in secu
k lum. cantabo deo iacob. Et
oīa cornua pctōꝝ ꝯfringā. ⁊
exultabunt cornua iusti.

In finē in laudibꝰ psal.
asach canticum ÷ ad assiri-
os :·. ¶ Vox ecclesie hor
tantis vt deo potenti. fideliꝫ
anima munera offerat.

Psalmus. lxxv.

a Otus in iudea deꝰ. in
isrl magnū nomē eius.
b Et factus est in pace locus
eiꝰ. et habitatio eiꝰ in syon.
c Ibi cōfregit potētias arcuū
scutum ⁊ gladiū et bellum.
d Dyapsal. Illuminās tu
mirabiliꝫ a mōtibꝰ eternis. tur
bati sunt ÷ oēs :· insipientes
e corde. Dormierunt somniū
suū. ⁊ nihil inuenerūt oēs vi
ri diuitiarū in manibꝰ suis.
f Ab increpatione tua deus

dirigentes. q̄ designāt iudeos fideles. q̄
iā docti regulis fidei. rectis semitꝫ ābu-
lare cōtēdūt. hos alloquit asaph. laudē
dei mirabilr decantans. a ¶ Iudea
ei ꝯfitens interptat credēs in illū regē
q̄ ꝑ mariā xꝑginē ex tribu venit iuda. Isrl

e ¶ Dormierūt nan
qꝫ vigilātes. hn̄tes somniū ī boīs actibꝰ
Nihilqꝫ ī maībꝰ suis inueniūt habuisse
ī futuro. q̄ diuitias suas h relinquūt: q̄s
erogare ꝓ se debuerāt. f ¶ Dormitasse
dicit īcredulos q̄ sancta monita dn̄i (q̄ est
deꝰ iacob) audire ꝯtēpserūt. Ipi ascēde

rūt eq̄s. q̄ in ſupbia eleuati. p illecebraſ
iſti⁹ mundi vagant̄ q̄ſi equis currentib⁹
inſiderēt. g ¶ Terribilē dicit eſſe xp̄m
in illo iudicio. q̄ñ in ſede ſue maieſtatis
apparebit. vbi ne pōt reprobo℞ reſiſtere
vbi cognoſcunt dn̄m
oīa ſcelera damnare.
Extūc dicit. i. tpe iudi
cij q̄ etiā dies ire dr̄.
q̄ nihil vlteri⁹ p pati
entiā diſſimulabit̄ q̄ñ
iā in impios vindicat̄
h ¶ De celo de⁹ pr̄
iudiciū auditū fec̄ q̄ñ
filiū ſuū xp̄ē redēptōꝫ
humani generis i mū
dū miſit. Terra tremu
it q̄ pctōres in aduen
tu ei⁹ pterriti p pctīs
ſuis pniam egerūt et
d futuro a prauis opi
bus quieuerūt. ¶
Vel in extremo iudi
cio de celo xp̄s veniēs
auditum fecit. i. faciet
iudiciū. i ¶ Exur
gere tractū ē a iudici
bus mūdi. q̄ q̄ñ aliq̄d
cū ſeueritate cēſuerit
dicunt̄ exurgē. q̄ cō
moti vident̄ cōmiſſa
crimīa vindicare. Mā
ſueti terre ſunt. q̄ nul
lis vicijs iſti⁹ mundi
inflamāt̄. k ¶ Co
gitatio nr̄a cōfitet̄ do
mino. q̄ñ pctā pterita
ſatiſfactiōe dānauerit
Reliquie cogitatōnū
ſunt. poſt effuſas la
crimaſ pterito℞ crimi
nū recordata pnīcies
⁊ lamentatō. hec agit
diē feſtū deo. q̄ñ ſe ab illo interitu pctō℞
ſentit eē liberatū l ¶ Sūt quedā. que
niſi voueam⁹. implere nulla lege cōſtrin
gimur. vt ꝟginitatē ſuare heremū pete
re. q̄tidie ieiunare. ſ cū pmiſſa fuerit. iu
bet eſſe reddēda deo In circuitu quippe
res agit̄. cū munera fideliū ſacris altari
bus offerunt̄ hoc ē circūdando altare offe
runt̄. m ¶ Terribil' dr̄ de⁹ nō repro

iacob: dormitauerūt q̄ aſcēde
g runt eq̄s. Tu terribilis es ⁊
q̄s reſiſtet tibi. extūc ira tua.
h De celo auditū feciſti iudi
i ciū: terra tremuit ⁊ q̄euit. Cuꝫ
exurgeret in iudiciū de⁹. vt
ſaluos facēt oēs manſuetos
k terre ÷ Dyapſal :·. Qm̄ co
gitatio hoīs cōfitebit̄ tibi: et
reliq̄e cogitatōis diē feſtum
l agēt tibi. Vouete ⁊ reddite
dn̄o deo vr̄o. oēs q̄ in circui
tu ei⁹ ſunt offerent munera.
m Terribili et ei q̄ aufert ſpm̄
pncipuꝫ. terribili apd̄ reges
terre. In fineꝫ p idithun
÷ ps. aſaph :·. ¶ Pſalm⁹
hic fideliū cōgregatiōnē pti
net q̄ vicia h⁹ ſeculi trāſiliēs
ad illuꝫ finē puenit cui nihil
pōt ſīle repiri. Ps. lxxvj.
a Oce mea ad dn̄m cla
mani: voce mea ad de
b um et intendit mihi. In die
tribulatiōis mee deū exq̄ui
ſiui manibus meis nocte cō

bi ꝫ. nā ſi deū metuerēt vitā emendarēt. ſ
deuotis ē terribil' ⁊ ſuauis. Qui aufert
ſpm̄. ſ. ſupbie vl' tumoris vtiq̄ ab illis re
gib⁹ q̄ corp⁹ ſuū regere ac moderari del
munere meruerūt. i. illi vouete ⁊ reddite
q̄ principū ſpm̄ aufe
rens. ſ. ſupbie. dat ill'
pncipib⁹ elatis hūilē
ſpiritū. vt deīceps cō
tremiſcant ad ſmōes
dī ⁊ ſint vere reges ter
re. i. corpis ſui ⁊ alio
rū. vl' etiā rprobis ter
ribil' i iudicio q̄ñ pijs
dulcis erit. Oio.
Ogitatiōib⁹ te cō
fitentib⁹ effectuꝫ
largire terribilis de⁹
vt a mōtib⁹ eternis il
lumīati. dū reſurrecti
onis tue gl'iam ſuſci
pim⁹. futuri iudicij iḡ
minia caream⁹. Qui.
¶ Tot⁹ hic titulus
a fideli cōgregatōe dr̄
q̄ vicia h⁹ ſeculi glori
oſis paſſib⁹ trāſiliuit
⁊ ad illū finē pueuit.
cui nihil pt̄ ſīle repiri.
a ¶ Ille ei tm̄ cla
mat ad deū. q̄ talia eū
petit q̄lia ſe fidelibus
daturū pollicet̄. Naꝫ
q̄ eū p reb⁹ trāſitorijs
rogat. ñ ad deū clama
re cognoſcit̄. Quis ip
ſum petere videat̄. Et
intendit mihi. illi⁹ q̄p
pe intēdere liberare ē
⁊ tam magna cōferre
q̄lia nō pualet auidus
pcator expetere.
b ¶ Iſta ſnīa tal' eſt
ac ſi diceret. filiū pdidi. paup fact⁹ ſū In
cenſa ē dom⁹ mea. nō quero illud q̄d pdi
di. ſ dn̄m quero. ſi illū inuenio. i ipſo om
nia habeo. ¶ Manib⁹. opib⁹ dr̄ bo
nis. Nocte. mundi hui⁹ ſignificat vitaꝫ.
Illa reuera nō decipit̄ cui pmiſſa dei cō
plent̄. ¶ Vl' nō ſū decept⁹ ab inſidi
is diaboli. Et vide. iſte in tribulatōe deū
maib⁹ q̄rit. nos q̄ñ tribulamur nihil aliō

nisi de tribulatōe cogitamꝰ ⁊ ꝯquerimur c ¶ Cōsolari noluit ī pñti de rebꝰ trāsitorijs ⁊ caducis vt eternā ꝯsolatiōꝫ acciperet ī futuro. Delectatꝰ sum. Nā cū dei mēores sumꝰ, totiꝰ suauitatis munere replemur. qđ his euenit ꝗ trāsitorijs nolūt cōsolari. Exercitatū se dicit in illa contēplatiōe diuīa. cū tractat et q̄lr sapīa deꝰ cūcta dispo-nat Defecit spūs in ipsa cōsideratōe tali tam īnūerabilia opa dei tā ingētia cōprehēdere ñ valēs d ℞ Anticipauerunt. i. anteq̄ aliqs vigilaret ego vigilabā. Ergo monachus ꝗ nō vigilat hūc versū nō pōt dicere. Turbatus sum q̄si hō. Nō sū locutꝰ vt xp̄ianū decet Iracūdiā in corde habui ꝫ eā in x̄bo nō ꝓtuli. ¶ Vel turbatus sum. recordatōe peccātiū ꝓ q̄bus crutior cōdolens. Et iō cām turbationis subiungit. e ¶ Cogitaui dies antiquos. ad e vicꝫ. q̄bus hūanū genꝰ pctis tenebat obnoxiuꝫ. Et ānos eternos. qꝛ sicut isti dies antiq̄ in q̄bus sumus momēto pereunt sic futuri dies ⁊ anni ī celo perenni lōgeuitate cōsistūt. In istis mors dñat. in illis. vita regnat ꝑpetua. f ¶ Meditat etiā cū corde suo qui aīam facit suā aliq̄d cuꝫ rōne tractare. Exercemur x̄o. qñ ꝑ cogitatōes innumeras estuamus. ℞ Scrobebā spiritū. hoc est fodiebā quasi agrū vt ibi mitterez semen doctrine dei. Et ita dicit etiā in epistola ad suniā ⁊ fretulā hieronimus dicēdum esse ⁊ scribendū esse. scꝫ scrobebā. id est scrutator ⁊ fodiebā quasi qui in agro herbas querit g ¶ Nūq̄d ꝓijciet. i. genꝰ humanū. vt nō aduētꝰ sui

miseratōe ꝑm adiuuet Istud nūq̄d nō ē negātis ꝫ affirmatis. apponet ei. i. ꝓstabit vt ei bñplacitū sit hūanū genꝰ. adhuc expectātis ē nō dolētis ℞ Hec erat tota cogitatio mea. deꝰ hoīeꝫ fecit ⁊ vitā ꝓmisit ei et'nā. quā ꝑ de paradiso est electꝰ. et nō adijciat vt ei placeat adhuc h ¶ Mīa dei ē ꝙ de maria virgine nasci dignatus est. hāc dñs nō abscidit a generatiōe iudaica videlicꝫ in generationē gētiū ℞ . i. nec a iudeis nec a gētibus abscidit ¶ In fine x̄o significat plenitudinē tp̄is. de q̄ iohes ait. filioli nouissima hora ē i ¶ Huic ꝓnunciabat misereri deū qꝛ eiꝰ ꝓuidebat aduētū. Nō etiā in ira cōtinebit deus miscdiaꝫ suā. sed ī mīa sua ab ira se potiꝰ abstinebit k ¶ Dicit ēt nunc cepi. s. sapere vel intelligere ⁊ q̄d sit illō qđ nūc cepit exponit qꝛ hoc cepi intelligere ꝙ sanctā cōmutationem dextera dñi. i. xp̄s cōsueuit in nobis opari. vt de cōditōe seculi cōmutari mereamur eiꝰ filij nūcupari. ℞ vl' hec mutatō ꝙ iuste ꝑdito pie misere-tur l ℞ Mēor fui opm dei q̄ fecerat moysi. vel alijs sanctis ¶ Memor ero ab initio. q̄d fecit adā ad imaginē suā. deiñ ꝙ oblationē abel iusti susceperat ⁊ ꝙ in archa noe diuersi generis aīalia. ī misterio eccle saluauit ꝙ tipū aduētuꝰ sui ī ysaac oblatōe celesti pietate mōstrauit ⁊ silia q̄ ab initio mirabilia fuert. in q̄bꝰ tñ oībus dei mīa hoī oñdit m ℞ Tota mea cogitatio de virtutibꝰ tuis est. ⁊ exercebor ¶ . i. ī p̄ceptis tuis salutaribꝰ hūili deuotōe x̄sabor. vl' meditabor ī oībꝰ opibꝰ

tra eū: ⁊ nō sum deceptus.

c Renuit cōsolari aīa mea. memor fui dei et delectatus sum. ⁊ exercitatus sum ⁊ defecit spiritꝰ meꝰ Dyapsal.

d Anticipauerūt vigilias ocl'i mei. turbatꝰ sum ⁊ nō sum

e locutus. Cogitaui dies antiquos. ⁊ annos et'nos :· in

f mente habui :· Et meditatꝰ sū nocte cū corde meo ÷ ⁊ :· exercitabar ⁊ scrobebā spm̄

g meuꝫ. Nunq̄d ineternū ꝓijciet d's: ÷ ⁊ :· nō apponet vt

h cōplacitior sit adhuc. Aut ī finē miscdiā suā abscidet: a generatiōe in generationē.

i Aut obliuiscet misereri deꝰ aut ꝯtinebit in ira sua mīas

k suas. Dyapsal. Et dixi nūc cepi: hec mutatio dexte

l re excelsi. Memor fui opeꝝ dñi: qꝛ memor ero ab initio

m mirabiliū tuoꝝ. Et meditabor in oībus opibus tuis

.L. scripturis diuinis n ℂ Sctūs xp̄s est dn̄s. idē ip̄e est via. q̄ iuste dī via pris q̄ꝛ ꝑ ip̄m queādmodū trinitas colit acci pim⁹. Dicit enī. ite baptizate oēs gētes in noīe pr̄is ꝛ filij ꝛ sp̄ūsscti ℑ Dij di cunt sancti sm̄ gratiā tu xp̄o naturaliter de⁹ es. ꝛ tu etiā ex natura sol⁹ facis mirabilia q̄ tidie. De⁹ facit mirabilia. vt in latrone. heri latro. hodie xp̄ian⁹ Alius heri fornicator hodie cōtinēs. heri rapiebas aliena. hodie tua porrigis. o ℂ Notā fecisti. s. cum in hūc mūdū misisti dn̄m saluatorē dei virtus ꝛ dei sapiā ē. ꝛ notus tm̄ corpe infidelib⁹ pp̄lis fidelib⁹ aūt ꝛ diuīitate vt ē beati mūdo corde ℑ ℂ Redemit in brachio. i. ī filio. filios iacob. iudaicā plebem ꝛ ioseph gentilē pp̄lm q̄ ei credere puro corde maluerūt. Joseph enī augmētū interp̄tatur. iudei ꝗ p̄cesserūt ꝛ nos adiuncti fidelib⁹ sumus p Viderūt. te aque. i. pp̄li gentium. credēdo timuerūt conturbate sūt abissi. ℂ hoc ē hūana corda tenebrosa que ista salubri turbatōe ꝯuersa sc̄ ℑ Vel aque. mētes ꝛ aīe pure sūt ꝛ timuerūt sed timor non fuit de odio sed fide.

trāsfoderūt. nō inflicto vulnere ꝫ salute. Per rotā orbē terrarū dicit. q̄ in spēz rote rotūditate cōcludit. vbi vox p̄dicationis cōspergit. Sed ille nubes illa tonitrua q̄d fecerint subdit s ℂ Illuxerūt choruscatōes. i. diuina p̄cepta. veritatis lumine radiātia. Commotos et tremefactos illos dicit qui verbuz dei fideliter audientes ad emendatōis studiū xp̄i munere ꝑuenerūt. t ℂ In mari via. i. ī cogitatōibus hominū q̄ velut mare fluctuāt. vbi xp̄s h̄z vias qn̄ eos gr̄a sua sibi subdiderit. Aque multe. cōuersarū turba gentiū. vbi sunt semite dei. dū ad eos venire dignat. ꝙ dic̄ vestigia tua nō cognoscent: significat p̄sentiā corpalē quā populus iudaicus agnoscere noluit. v ℂ Deducti sunt enī pp̄li hebreoꝝ ī manu moysi ꝛ aarō. idest opatiōe. quā diuersoꝝ miraculoꝝ nouitate faciebant Et bn̄ dixit sic̄ oues ꝛ nō absolute oues ꝫ sicut oues q̄ nō credēdo facti sūt hedi Moyses interp̄tat assumpt⁹. Aarō fortitudinis mōs q̄ nr̄a ipoꝝ virtutes quas fecerāt exprimunt.

ꝛ adinuentiōib⁹ tuis exerce
n bor. Deus in sctō via tua:
q̄s ds̄ magn⁹ sicut de⁹ ÷ no
ster ⁘ tu es ds̄ qui facis mi
o rabilia. Notā fecisti in po
pulis virtutē tuā: redemisti
in brachio ÷ tuo ⁘ pp̄lm tu
um: filios iacob ꝛ ioseph.
p Dyapsal. Viderūt te aque
ds̄ viderūt te aque ꝛ timue
runt. ꝛ turbate sunt abyssi.
q Multitudo sonitus aquaꝝ:
r vocē dederūt nubes. Etenī
sagitte tue trāseunt: vox to
s nitrui tui in rota. Illuxerūt
choruscatōes tue orbi terre
cōmota est ꝛ cōtremuit tr̄a.
t In mari via tua et semite
tue in aquis multis: ꝛ vesti
v gia tua nō cognoscent. De
duxisti sicut oues pp̄lm tu
um: in manu moysi ꝛ aarō.

ℂ Intellectus asaph.

L Vox pphete ad iudeos enumerātis quāta munera deus eis tribuerit vel mirabilia ostenderit q̄lisq̄ in eis

Oratio

Mirabiliū oīm opator imēse. q̄ quondam aquas in aspectu tuo sistētes. deinceps in vina mutasti. te hūiliter iploramus. vt suscepta voce clamoris nostri. misecōiam nobis (quā nūq̄ obliuisceris) largiaris. Qui.

q ℂ Multitudo est sonit⁹ aquaꝝ. qn̄ psalmodia dulcis effertur dn̄o. qn̄ gemitibus ꝛ lacrimis. culpa diluit. Nubes significat p̄dicatores qui vocē dederūt cū p̄cepta dei vulgauerīt p totū mundū. ex qua vulgatiōe sonit⁹ iste aquarū ꝑuenit r ℂ Sagittas hic euāgelistas dicit. qui p̄dicatōib⁹ suis deuotos vsq̄ ad cordis intima medicinaliter

ℂ Asaph vt dictū est hebrea ligua sinagogā latine. collectionē significat. sed q̄ intellectū premisit. fidelē hic sinagogam loqui posse declarauit.

a ¶ In hoc principio loquit̃ deꝰ: ꝗ ꝑ moysen legẽ dedit hebreis. Attẽdit aũt audita ꝗ res dictas deuota mente ꝓspexe rit. Populus meꝰ, illos dicit ꝗ eiꝰ man datis obediebãt Inclinare cognoscitur

cat israeliticũ pplm ꝑtim fidei firmitate ꝯstare ꝑtim a sua salute discedere. Po suit legẽ in isrl' vt eos deuotos eẽ suo do mino cõmoneret. hoc ẽ ꝙ supiꝰ dicit. ape riã in parabolis ꝛ loquar ꝓpositiões. qꝛ

vindicte ꝓuenerit.

Psalmus. lxxvij.

a Ttẽdite pple meus le
gẽ meã. inclinate aurẽ
b vr̃am in ṽba oris mei. Ape
riã in parabolis os meuz. lo
quar ꝓpositiones ab initio.
c Quanta audiuimꝰ ꝛ cogno
uimus ÷ ea ⁘ ꝛ pr̃es nr̃i nar
d rauerũt nobis. Nõ sunt oc
cultata a filijs eoꝝ in gene
e ratiõe altera. Narrãtes lau
des dñi ꝛ ṽtutes eiꝰ. ꝛ mira
f bilia eius ꝗ fecit. Et suscita
uit testimoniũ in iacob ꝛ le
g gẽ posuit in isrl'. Quãta mã
dauit pr̃ibus nr̃is nota facẽ
ea filijs suis. vt cognoscat
h generatio altera. Filij ꝗ na
scent̃ ꝛ exurgẽt ꝛ narrabunt
i filijs suis. Ut ponãt in deo
spem suã. et nõ obliuiscãtur
operũ dei. ꝛ mãdata eiꝰ exꝗ
k rãt. Ne fiant sicut pr̃es eoꝝ
generatio praua et exaspe
l rans. Generatio que non di
rexit cor suum. ꝛ non est cre
ditus cum deo spiritus eiꝰ.
m Filij effrem intendentes et

aurẽ suã ꝗ toto corde vult audita ꝑcipe. vñ sicut ꝑ hoc ꝙ dixit at tendite intellectum iubet apponere. ita ꝑ hoc ꝙ dicit inclinate aurem, affectuz audi endi ꝑcipit hr̃e.

N Uel ista ꝛ seqñ tis versus verba sunt xp̃i b ¶ Parabola ei greco vocabulo dĩ silitudo. qñ illud qd̃ ĩ telligi volumꝰ ꝑ aliꝗs cõpatiões indicamus Propositões obscu ras ꝛ abditas signifi cat qões, ꝗ adhibita disputatõe soluẽdi sũt Quõ ṽo dicit ab initõ vicz veteris testamẽti ĩtellige c N Quã ta audiuimꝰ hoc ꝑti net ad apl'os ꝛ cogno uimꝰ ea a patriarchis ꝛ ꝓphetis ¶ Pr̃es suos. moysen ꝛ alios ꝓphetas. ꝗ de dñi ad uentu multa locuti sũt dicit. d ¶ Nõ sũt occultata. s. a spiritali bus filijs ꝗ eoꝝ imita tores fuerunt. Altera generatio nõ hebreo rũ ſ; gentiũ significat ꝯgregatiõem e ¶ Narrare ꝗppe opa do mini laudasse ẽ. Cuiꝰ facta dñi narrant̃ gl'ia sꝑ auget̃. Uirtutes li beratiões dicit. ꝗs fe cit in ppl'o cuz eos de pharaone liberauit. mirabilia ṽo ꝙ eos in deserto manna pauit ꝛ modica ꝛ leuis sima cõcertatõe gentes potẽtissimas sub iecit. f ¶ Suscitatũ est testimoniũ in iacob dicit, qñ cum angelo colluctãs ta ctus vno femore claudicauit. qd̃ signifi

iste ṽsus figurate loꝗ tur. g ¶ Uersus iste significat ꝑ gene rationes hoĩm fuisse mãdata dei trãsmissa ne ꝗs putaret vni da tũ qd̃ oĩbꝰ est cõcessuz Altera hec generatio extraneos significat ñ ꝓpinꝗs. ꝛ gẽtes ñ iu deos. h ¶ Filij xp̃iani sũt ꝗ ꝑdicatio nes sanctas ad aĩarũ salutẽ cõferendã suis posteris tradiderunt. i ¶ Admonet hic vt posteri spem suã non ponant in legẽ ꝗ pu nit ſ; in gr̃am cõcessaz ꝗ liberat. ꝛ nõ obliui scant̃ operũ dei.

N .i. cõtẽnant. sicͭ fecerũt ꝑfidi iudei. sed mãdata eiꝰ exꝗrant vt xp̃iani. k N Hic notat̃ ꝑfidia iudeoꝝ. ꝗ murmurabãt sꝑ ĩ de serto ꝯtra dñm. ¶ Praua dicta. qꝛ veri tatẽ recipe noluerũt. N Exasperãtes. qꝛ ꝯ dñm blasphemabãt irritãtes ad vindictã. l N Usq; hodie ꝑ uersus ẽ isrl'. ꝛ nõ ẽ di rectus cũ deo spũs eꝰ ꝛ qm̃ nõ recepit filiuz ꝓpterea nõ recipit spi ritũsctm̃. C Ille di rigit cor suũ ꝗ ad di uinas se corrigit iussi ones. A Illiꝰ ṽo spiritus creditus est cum deo qui in deũ credit. m ¶ Effrem vel effraim inter pretatur frugifer hic fuit filiꝰ ioseph iu nior quem auus suus primario loco be nedixit. eius ṽo filij paterna benedictio ne crescentes, de fructu fidei corruerunt

mittētes arcū:ꝯuersi sunt in
n die belli. Nō custodierūt te/
stamētū dei. ⁊ in lege eiꝰ no/
o luerūt ābulare. Et obliti sūt
bñfactoꝝ eiꝰ. ⁊ mirabiliū eiꝰ
p q̄ ōndit eis. Corā pr̄ibus eo
rum fecit mirabilia in terra
egypti: in campo thaneos.
q Interrupit mare ⁊ perduxit
eos ⁊ statuit aq̄s q̄si in vtrē.
r Et deduxit eos ī nube diei
⁊ tota nocte in illumiatione
s ignis. Interrupit petrā ī he
remo: ⁊ adaq̄uit eos velut
t in abysso multa. Et eduxit
aquā de petra. ⁊ deduxit tā/
v ꝙ flumia aq̄s. Et apposue/
rūt adhuc peccare ei. ī ira cō
citauerūt excelsuꝫ in inaq̄so
x Et tētauerūt deū in cordibꝰ
suis. vt peterēt escas aīabus
y suis. Et male locuti sunt de
deo. dixerūt nunq̄d poterit
deꝰ parare mēsam ī deserto
Qm̄ ꝑcussit petram ⁊ fluxe/
runt aq̄. ⁊ torrētes mūdaue
a runt. Nunq̄d ⁊ panē poterit
dare. aut parare mēsaꝫ pplo
b suo. Jō audiuit dn̄s ⁊ distu/
lit: ⁊ ignis accensus est in ia

Intenderūt arcū. cū admonēte moyse di xerūt. q̄cunqꝫ locutꝰ ē deꝰ faciemꝰ. Conuersi sūt q̄ aaron dixerūt. Fac nobis deos q̄s adoremꝰ. n Nō custodierūt testamētū dei. iō ꝯuersi sūt in die belli. o Obliti sunt iudei bñficiorum dei ⁊ oīm signoꝝ eiꝰ.

p Narrat eñi facta miracula corā pr̄ibus eoꝝ. i. Moyse aaron ⁊ alijs senioribus vt ⁊ manifestis rebus ꝯstantiꝰ credere debuissent. ⁊ iō etiā ꝓuinciā dixit ⁊ locū vbi hec facta sūt. Campꝰ thanis significat humile mandatū. qḋ in terris positꝰ xp̄s docuit dicēs. discite a me quia mitis sum ⁊ humilis.

q Ruptū ē mare. q̄si in geminū latꝰ permansit. vt nō tam pelagus q̄ excisa rupes putaretur. Perduxit eos ad ꝓmissam. s. terrā. statuit aq̄s. i. vt sic staret vnda imobilis. tanq̄ fuisset inclusa ī vasis.

r Nubes diei mistice significat dn̄m xp̄m. q̄ ⁊ ipe ē verus dies. tn̄ ꝑfidis celatus nube carnis sue Et tota nocte. hic significat xp̄ianos. q̄s custodit ī nocte seculi claritate sui luminis.

s Tūc īterrupta ē petra ī heremo. q̄n ꝑcussit ⁊ fluxerūt aque. iō hoc. vt ōnderet vniuersas creaturas eius iussiōibꝰ obedire. priꝰ aq̄s. h̄ petrā. Adaquauit dixit. vt iūcta magis videret significare quā hoīes. q̄ tantis bñficijs grās agere noluerīt. In abisso multa copiā largissime vñ declarauit. q̄ velut de abisso pelagi. ita multa ꝓfluxit.

t Petra h̄ significat xp̄m. ī ligno crucis lancea ꝑcussum. de cꝰ latere sacr̄m baptismatis ꝓfluxit

v Apposuerūt. i. adiecerīt. vt inter tanta miracla nō crederēt. Peccare dixit n̄ credere qḋ nimis ip̄robū ꝯstat eē delictū eis q̄ ō ꝑceptī grās n̄ retulerīt. in ira ꝯcitauerīt excelsum. q̄ tot miraclis irrigati. ꝑfidie sue sterilitate ī eū credere nolebāt. vt sic ī inaq̄so vł sicco. n̄ tā locū vbi facta sīt miracula q̄ mētē eoꝝ significet.

x Tētauerīt. tētare eī dicimꝰ aliq̄d ꝑmōibꝰ dolosis postulare. vt videat ī v̄bis simplicitas. cuꝫ sit ī corde malicia. isti q̄ aīabꝰ suis n̄ spiritales. s̄ carnales escas subdole poposcerunt

y Vtiqꝫ male locuti sunt. q̄ falsa. nō credētes posse parare mēsam ī dešto q̄ dat escā oī carni. s̄ mēsa ista significat passionē. ī q̄ reficimur esurientes.

z Aque mistice significāt donū spūssācti ⁊ fluēta diuie p̄dicatiōis a petra. h̄ est a xp̄o ꝓlata. vł aq̄ aplos torrētes v̄o reliq̄s ecclesie doctores. ex q̄ꝝ p̄dicatōe sitim v̄bi dei restringimꝰ. vł xp̄o q̄ ē petra ꝑcusso ꝓpt̄ peccata nr̄a fluxerīt aque baptismi ⁊ martirij.

a Diffidētia ppli iudeoꝝ addit nūq̄d ⁊ panē ⁊c̄. s̄ ⁊ panē celi posse sibi dari negātes q̄ ē xp̄c. ita inq̄ūt. quō pōt h̄ nob̄ dare suā carnē ad mādücādū.

b Deꝰ eī cogitatōes murmuratōnū etiā lingua tacēte cognoscit. sed ⁊ vindictam. s. distulit. iō ne si vindicaret ad pre

sens nõ crederet potuisse murmurantes satiare. Iteꝝ distulit vīdictã. vt ondẽderet paiam. Et ignis accẽsus est in iacob. Iacob q̃ interptatur supplantator. significat gẽtes q̃ supplãtabãt iudeos. q2 illis ĩtrã tib⁹. illi expulsi sunt. ĩ q̃bus accẽsus est ignis caritatis. in isrl̃ vo. i. pplõ iudeoꝝ ascendit ira formidabilis.

inumerabilẽ prudẽtiã significat salsi maris saporẽ ɔditã Sz pẽnata volatilia. celestia desideria. q̃b⁹ aĩa velut carnib⁹ repleta pinguescat. arenã ꝗ3 maris dixit. q̃ salsum saporẽ h3. nã est ⁊ fluuiorũ arena que hũc saporẽ nõ h3.

c ¶ Dicit enĩ ñ credidisse eos in deo suo vt ondẽderet eos ptinaces fuisse. Nec sperauerũt in salutare ei⁹. i. ĩ saluatorẽ dñm. d ¶ Hoc q̃ sequitur ⁊si p historiã videatur factum. optet tñ ad xp̃m referri. Mãdatũ est igr̃ nubib⁹. i. p̃dicatorib⁹ vt p ianuas celi hoc ẽ scripturas sacras p̃dicatõ gloriosũ aduẽtũ saluatoris nũciaret. e ¶ Mãna interp̃tatur q̃d ẽ hoc. q̃d scẽ cõine corporis xp̃i decenter aptam⁹ q2 dũ admirãdo cibus assumitur iste. declarant mũera dñici corporis xp̃i. Panis celi xp̃s ẽ. vñ celestia escã spiritalẽ capiũt ⁊ delectatõe inestimabili pfruũtur f ¶ Panis ẽ angeloꝝ bñ dr̃ xp̃us q2 vic3 ip̃ius laude pascunt. verũ hic panis in celo replet angelos nos pascit in terris.

¶ Libaria misit. vt iã nõ lr̃e ordeo. s spiritalis tritici dogmate satiẽtur

cob: et ira ascendit in israel.
c Quia nõ crediderũt ÷ in :·
deo nec sperauerunt in salu
d tare eius. Et mandauit nu-
bibus desuper: ⁊ ianuas ce
e li aperuit. Et pluit illis mã
na ad manducandũ. et pa/
f nẽ celi dedit eis. Panẽ an-
geloꝝ mãducauit ÷ hõ ÷ ci
baria misit eis in abũdãtiã
g Transtulit austrũ de celo. ⁊
induxit in vitute sua africũ
h Et pluit sup os sicut pulue
rẽ carnes. ⁊ sicut arenã ma
i ris volatilia pẽnata. Et ce
ciderunt in medio castrorũ
eoꝝ. circa tabernacula eoꝝ
k Et mãducauerunt ⁊ satura
ti sunt nimis. ⁊ desiderium
eoꝝ attulit eis. nõ sunt frau
l dati a desiderio suo Adhuc
esce eorum erant in ore ip̃o
rum. ⁊ ira dei ascẽdit super
m eos. Et occidit pingues eo
rũ. et elect⁹ israel impediuit
n In oĩbus his peccauerũt
adhuc. ⁊ nõ circũdederunt

Vide itaq3 oĩa ista ad lr̃a3 nota. in pabolꝭ dicta dũ ad xp̃m referũtur i ¶ Castra eĩ a castitate dicta sũt. eo q̃ exercit⁹ bellis occupat⁹ fedo luxui ñ vacaret Nobis ãt significat q̃ ĩtra septa ecclie oĩa supna mũera possum⁹ accipe si expleri bõa dsideria nr̃a diuĩo mũere postulem⁹ k ¶ Expleuerunt desiderta carnis. rõe ieiuni. vẽtre plenĩ s mẽte vacuati. fraus enĩ dr̃ q̃si fracta fides Satiati sũt ẽ ad suam ruinã. nõ vt inde viuerẽt s potius interirẽt. l ¶ Adhuc esce erãt in ore. s. dũ mãna ⁊ coturnicũ carnib⁹ vescerẽt. Esca aũt ab edendo dicta est. Tunc ira dei ascẽdit qñ dñs iratus moysi dixit. grauiter peccauit ppl̃s iste vitulu3 cõflando ⁊ adorando nã eũ colẽdo. mugituri erãt in pena. nã seqũtur. m ¶ Occidit pingues eoꝝ. i. fortes iudeoꝝ pter peccatũ vituli q̃ẽ fecit aaron occisi legunt viginti/tria milia eoꝝ vna die

g ¶ Austꝝ enĩ ⁊ affricũ vẽtos scim⁹ ẽẽ meridianos q̃b⁹ flãtib⁹ pigrũ frigus expellitur ⁊ aeris tpamẽta p̃stãt sic ⁊ vba dñi caritatꝭ igne flagrãtia mũdo salutarẽ p̃stiterũt tpantiã h ¶ Et pluit sup eos carnes. i. pabula doctrine vñ fideliũ aĩe satiarẽtur Puluis s significat sbtilitatẽ ĩtelligẽtie, Arena vo

Sicq3 quoq3 factũ est vt electos isrl̃. prauitas peccantiu3 impediret. ne venirent in terrã pmissiõis. s. ip̃m moysen ⁊ aarõ. n ¶ Peccauit adhuc ille ppl̃us. qui contra famulũ dei moysen murmurabat peccãt q̃tidie iniqui. q̃ sacerdotibus dei obedire cõtemnũt. ⁊ tãdiu peccãt quousq3 deficiãt, ⁊ cũ festinatione deficiant.

o ¶ Dies eoꝝ defecisse dicit. q̄si tabe languida cōsumptos dies enī pctōꝝ cuȝ festinatiōe trāseūt. sicut legit᷑. viri sāguinū ⁊ dolosi. nō dimidiabūt dies suos.
p ¶ Nō ipi inq̄sierūt deū. q̄s dicit occisos. sed exēplo talium

nit deliquentē. q̄m pctōris nō vult mortē ſ ꝯuersionē v ¶ Abūdauit. q̄si orauit ꝓ iudeis in cruce posit⁹. pr̄ ignosce illis. sic isti⁹ supplicatiōe actū ē. vt ira dei in eis placaret᷑. ꝓpiti⁹ enī pctīs eoꝝ factus ē cū ad ipi⁹ satisfactionē in cruce. nō q̄dē oēs sed mlti ex his redire meruerunt

ppl's reliquus supplicauit. Judaicus itaq; ppl's tunc timuit. ⁊ exq̄siuit deū q̄n suos socios cernebat extigui veniebāt diluculo.
In Flagellari in peccatis reuertebant᷑ ⁊ excusso infidelitatis somno. veniebāt mane vt audirent verbum dei.
q ¶ Mēorati sunt. q̄n irascente dn̄o extrema castroꝝ diuio igne cōsumpta sunt. quo facto rogauerūt moysen vt ꝓ eis dn̄m supplicaret In Intellexerūt nullū aliū posse in tali ꝑiculo adiutoriū ferre nisi illū qui eos de seruitute egipti liberauit
r ¶ Sic illis ꝯtigit que se putāt ꝑ solū rōnē credere Nā nisi dn̄s metuat᷑ mixto amore. toto corde nō querit᷑. hoc enī pctm̄ est maximū. vt se dicat illi cōfiteri lingua. dū cordis īma dissentiāt. q̄si ille oīa nō cognoscat que agunt᷑ in tenebris qui scrutator ē rerū ⁊ cordiū. In Dilexerūt aūt ore q̄n dicebāt moysi. q̄cunq; p̄cepit dn̄s faciemus s ¶ Nā ⁊ dn̄s de ipis ꝑ esaiaȝ dicit. ppl'us hic labijs me honorat. cor auteȝ ipoꝝ lōge est a me. Fidelis est in testō dei. q̄ eū veraciter diligit. fides aūt dicta est ab eo ꝙ fiāt dicta t In Ipe aūt ē misericors. dū enī expectat pniāȝ. nō statim punit deliquentē.

o in mirabilibus ei⁹. Et defecerūt in vanitate dies eoꝝ. et anni eoꝝ cū festinatione.
p Cū occideret eos querebāt eū ⁊ reuertebant᷑. et diluculo veniebant ad deū.
q Et rememorati sunt q: de⁹ adiutor ÷ est :· eoꝝ. ⁊ deus excelsus redemptor eoꝝ ÷ est :·.
r Et dilexerūt eū ī ore suo. et lingua sua mentiti sunt ei.
s Cor aūt ipoꝝ nō erat rectū cū eo. nec fideles habiti sūt
t in testō ei⁹. Ipe autē ÷ est :· misericors ⁊ ꝓpiti⁹ fiet pctīs eoꝝ. ⁊ nō disperdet ÷ eos :·
v Et abundauit vt auerteret irā suā ⁊ nō accēdit oēm irā
x suā. Et recordat⁹ ē q: caro sunt. spūs vadens ⁊ nō rediens.
y Quotiēs exacerbauerūt eū in deserto. in ira cōcitauerūt eū in inaquoso.
z Et cōuersi sunt ⁊ tentauerūt deū et sanctū israel exacerbauerunt.
a Nō sunt recordati manus eius. die qua redemit eos ÷ de manu :· tribulātis
b Sicut posuit in egypto signa sua. ⁊ ꝓdigia sua in cāpo
c thaneos. Et cōuertit in

x In Scit enī de⁹ q: caro sp̄ resistit: lege dei ¶ Caro aūt dicta est ꝙ cara sit aīe sue spūs vadēs ⁊ non rediens (subaudiendū est) in hoc mūdo. q̄m ad suū eū corp⁹ in resurrectōne cōstat esse rediturū vn̄ mirabili breuitate hic hoīs mors tpalis definit᷑. i. spūs vadēs ⁊ nō rediens.
y In Incredulitate vtiq; atȝ ariditate cordis sui exacerbauerūt ī deserto z In Conuersi sunt. s. retrorsum ⁊ exacerbabāt sanctuȝ israel. i. moysen. q̄ deū videbat mēte ⁊ oculis sed ⁊ nūc eū exacerbāt cū audierīt ꝙ xp̄m dominū in carne nasciturum annūciat.
a ¶ Recordari enīȝ dcm̄ ē reuocare ad cor Mēn⁹ ei⁹. i. bn̄ficiorū dn̄i In qui eos liberauit de manu pharaonis. q̄ figuraliter diabolū significat.
b ¶ Thaneos enī ciuitas ē egypti. vbi sūt facta ꝓdigia q̄ legunt᷑ Prodigia vō dicta q̄si porro dicētia. i. que ꝑfigurabāt eē aliqua ventura tiōes enī plage ille aliq̄d significabāt.
c ¶ Hinc pria plaga inchoat egyptioꝝ nā sicut aqua in vinum conuersa legitur que significat ꝑmutationē ppl'oꝝ ī meli/

sanguinē flumia eoꝝ. ꝛ im
b bres eoꝝ ne biberent. Mi-
sit in eos cinomiam ꝛ come-
dit eos. ꝛ ranam ꝛ disperdi-
c dit eos. Et dedit erugini fru
ctus eorum. ꝛ labores eoꝝ
i locuste. Et occidit in gran-
dine vineas eoꝝ. ꝛ moros
g eorū in pruina. Et tradidit
grandini iumenta eorum. et
h possessionem eoꝝ igni. Mi-
sit in eos iram indignatiōis
sue. indignationē et iram et
tribulationē. imissionez per
i angelos malos. Viam fecit
semite ire sue. non pepercit
a morte animaꝝ eorum. ꝛ iu
menta eorum in morte con-
k clusit. Et percussit omne pri
mogenitum in terra egypti.
primitias oīs laboris eoꝝ in
l tabernaculis cham. Et ab-
stulit sicut oues pplm suuz.
et perduxit eos tanq̄ gregē
m in deserto. Et eduxit eos in
spe et non timuerunt. et ini-
micos eorum operuit mare.

ns. ita h cōuersa ī sanguinē significat po
pulū iudaicū ī deterius pmutatū Jmbrē
dicit celestē pdicatōez quā silr ait in san-
guine vsam. vt eos q̄ spūalit intelligē de
berēt: intelligē carnalit ōnderet. quō eni
spiritalit intelligerēt:
q̄ erāt carnalibꝰ sensi-
bus occupati. d N
Jn cinomia cinīcoꝝ se
ctā īdicauit. q̄ libidiēz
atz luxuriā sūmū pdi-
cat bonū. e ¶ Rana ē
loq̄cissima vanitas hē
ticoꝝ q̄ ɔinorata ceno
sis sensibꝰ īprobis cla
moribꝰ garrire nō desi
nit. e ¶ Erugo. ē a-
mor turpis honestatē
ɔsumens īmunitōe oc
culta. Locusta ē mali
uola detractio. actꝰ a-
lienos liuida oblocu
tiōe corrodens. f ¶
Grādo ē cōmīatio dei
q̄ verberat cōtumaces
Pruina: pcurrēs an-
ticipāsq3 malicia q̄ la-
bores alieōs puenire
ad fructū non pmittit
g N Jn grandine
castigatio diuina mō-
strat. ¶ Morte pe
cudū stultoꝝ significa
tur occasus. N Ab
hac aūt grandine ꝛ h
iumēta occidūt. vt eo
rū insipientia arguat
q̄ diuinū nomē bestijs
indidert. ¶ Jgnis
q3 immittit. vt illumi
nent corda credentiū
ꝛ vicia depascant. Si
cut ait dñs Jgnē veni
mittere in terrā ꝛ q̄ volo nisi vt ardeat.
h ¶ Ordo vindicte vissima descptōne
narrat. Priꝰ eni dñs pctis hoīm irascit
qñ nulla cōpunctōe ɔuertunt. ac deinde
maliciā hoīs ī sua indignatiōe ꝛ ira ꝛ tri
bulatōe derelinq̄t. ꝛ postremo nudati de
fensiōe diuīa ī pdā cadūt diaboli. Cōstat
ei cūcta q̄ creata sit creatoris pmissiōi aut
impio subiacē. Dic vo imissionē illā ma
loꝝ factā p angelos malos. s. indignatōz
.i. tumore supbie. ira audacie. tribulatōz
despatiōis. N Ut q̄ diuis plagis nō cor
guebant. dyabolicis insidijs tūderent.
i N Viā hz diuīa ira. cū ī pctī vltiōem
q̄s traditꝰ. nō libēat aīaz suā a supplicio
gehēne: vel cū insipiē
tia (q̄ iumētis ē silis)
in morte sempitna cō
cludit. ¶ Cū igitur
dicit viā fecisse dñm q̄
possit ad vindictā infi
deliū puenire: ostēdit
nō posse ad eos veni-
re vindictā. nisi fuerit
dñi defensiōe pūati. p
mortez vo aīaꝝ hoīm
intellige interitū. q̄ in
illa clade occisi sunt.
k N Sic. hec gesta
in egypto referūt. ita
ꝛ dñs pncipatꝰ ꝛ ptā
tes demonioꝝ siue vi
cioꝝ in h mōo deleuit
suo sctō aduētu. ꝛ triū
phauit ī ligno scē cru
cis. ꝛ ab eoꝝ corde de
pulit: q̄ calliditati dya
bolice dediti erant. q̄z
cham calliditas interp
tat. ¶ Per pmiti-
as vo oē pmogenitū
intellige. pmitte q̄ppe
laboꝝ: ad totū ptinet
q̄cq̄d hūana possibili
tas hēe poterat. l ¶
Nam cū dixit oues et
gregē. significat popu
lū xpianū. q̄ in hoc se
culo tanq̄ in desto pa
scit si mūdanaꝝ reruz
desideria nō sequatur
q̄uis ad lrāz iudeos ī
terrā pmissiōis indu-
ctos. oues accipe possis. tñ q̄a ī pabolis
se locutuꝝ dixit. xpianū pplm his sigtuz
magl q̄ signū intellectu amplecti debes
vam sequit. Et eduxit ꝛc̄. m ¶ Educti
eni nos sumꝰ in spe a terra egypti. i. a te-
nebris pctōꝝ. q̄ fidei lumē accepimꝰ. Et
inimicos opuit mare cū nos ablucbamur
ī baptismo. diabolꝰ mergebat ī abisso cū
mīstris suis. Sic illis ī figura oīa fcā sit.
vt ait apls. q̄ nr̄e salutl indicia nūciabāt

n Et induxit eos in mōtē san-
ctificationis sue. montē quē
o acquisiuit dextera eius. Et
eiecit a facie eoꝝ gentes. et
sorte diuisit eis ÷terram :· in
p funiculo distributionis. Et
habitare fecit in tabernacu-
q lis eoꝝ. tribus israel. Et ten
tauerunt et exacerbauerunt
deum excelsuz. ⁊ testimonia
r eius nō custodierūt. Et auer-
terunt se et non seruauerunt
pactū. queādmoduz patres
eorū conuersi sunt in arcum
s prauum. In ira cōcitauerūt
eum in collib⁹ suis. ⁊ in scul-
ptilibus suis ad emulatiōez
t ÷eum :· ꝓuocauerūt. Audi
uit deus et spreuit. et ad ni-
hilum redegit valde israel.
v Et repulit tabernaculum sy
lo. tabernaculū suum vbi ha
x bitauit in hominib⁹. Et tra-
didit in captiuitatē virtutē
eorum. et pulcritudinem eo-
y rum in manus inimici. Et
conclusit in gladio populuz
z suum. et hereditatem suam
spreuit. Iuuenes eorum co-
medit ignis. et virgines eo-
rum non sunt lamentate.
a Sacerdotes eorum in gla-
dio ceciderunt. ⁊ vidue eoꝝ

n ℂ Mons sanctificationis: sctā eccl'ia in latitudīe fidei sublimata. Siue sup̄na illa celestis ir'lm. in quā ppl'm dei sua grā saluator ītroduxit. Ad lraz vo mōs syon vbi circa quē tēplū fuit edificatū ē mons sctificationis. o ℂ Eijcit a facie nr̄a gentes: qn̄ a noƀ barbari ci ⁊ īmites fugant errores: diuidit terrā. cū ꝓ sua grā vnicuiqꝫ be tā dederit portionē regni dei: funiculus aūt distributōnis sic dict⁹ est ab illis. q̄ terrā tenso fune diuidebant. p ℂ Mystice tribubus isrl'. i. vidētib⁹ deum dabit inhabitare tabnacula. q̄ an̄ ruinā supbie adhuc innocētes angeli possidebāt. q ℂ Nūc dicit cōtumaciā iudeoꝝ. q̄ dn̄m tentauerūt: et monita eius nō custodierūt. ⁊ q̄d eis irato dn̄o contigerit. vt talia inobedientes debeāt exempla metuere. r ℞ Auerterūt se q̄s nec virtus nec bn̄ficia mollierūt diuīa; ſ sicut p̄res occiderūt ꝓphas. ita ⁊ isti ip̄m deū ꝑsequūt. ℂ Arcus prauus: est malicia pctōrum. que nō eminus vulnera iaculat: sed in se magis spicula directa cōuertit. q̄a dolosus dū nititur īgerere plagas in se cōuertere potius suas probatur insidias. ℞ Prauus em̄ arcus dicitnr q̄ iacula in tēdentē se mittit et dū ꝯtra inimicos sagittā putat̄ iacere sautiet tenentē. s ℂ Colles supbas ⁊ tumidas hominū cogitatōes signi

ficat. q̄bus sp dn̄s inuenit̄ aduersus. Ad emulationē q̄z eū ꝓuocabant: dū suū honorē idolis impendebāt. ℞ Relicto em̄ deo seruierūt idolis. adorātes etiā in montib⁹. t ℞ Illos vo spreuit. q̄ tm̄ noīe ⁊ nō visiōe israel erāt. v ℂ Sylo ciuitas erat. vbi arca dei fuisse legit̄ cōstituta. Sylo auulsio vel dimissio ei⁹ interp̄tat̄. ⁊ significat sacerdotiuz iudeoꝝ a deo reprobatū. x ℂ Traditi sūt iudei in captiuitatem qn̄ ab allophilis. i. phylisteis capta arca sunt victi. Uirtutē ⁊ fortitudinē. dicit arcā testamēti p quā inter gentes videbāt̄ inuicti. ⁊ summa decoris laude esse precipui. y ℂ Cōsequēs fuit: vt ppl's gladio corrueret in ruinam. cui arce dignitas fuit ablata. Spreuit suā hereditatē. qn̄ ꝓ sceleruz suoꝝ immanitate ꝓiecit populū quē elegerat. z ℂ Ignē. i. irā bellantiū debem⁹ aduertere. Lamētare. vacātis est: nā cū oēs imminētia p̄icula formidarē: nulli licuit alteri⁹ funeri iusta ꝑsoluere. Lamēta eīm̄ dicta sūt. ītra lares monumēta. sic antiq̄s mos erat sepelire. a ℂ In ipsa igitur captiuitate filij heli sacerdot' ab allophilis legūt̄ gladio extincti q̄ꝝ vni⁹ vxor vidua fcā. p⁹ subitū p̄tū morte p̄uēta ē. ⁊ ita ꝯtigit vt mīme ploraret dū vniuersos interit⁹ cōis occuparet: lꝫ ⁊ id alijs mlt' accidisse nō

dubitet. b ¶ Excitat ei dñs ad vindi
ctā nr̄is malis actib⁹ ꝓuocat⁹. cui⁹ pati
entia dormitasse credebat. Resurgēs ēt
dñs a mortuis. tāq̄ȝ vino passiōis crapu
lat⁹. ad lr̄az ā . crapulati ⁊ ebrij vino ira
sci ↄsueuerūt dū exci
tāt ⁊ fortes se exhibe
re. ita ꝑ silitudinē de
ð dem̄ ē. c ¶ Per
cussit allophilos ī po
steriora. vt etiā viui. a
soricib⁹ execrabili sor
de roderēt qð oppro
briū ꝑmanet eis sēpit
nū. Sic pctōres ī po
steriora ꝑcutit. qñ eis
sua debita ñ reliquit
⁊ q̄si a soricib⁹ ↄsumū
tur. dū eos diaboli co
hors īimica vallauerit
d h ¶ Hic repro
batō iudeoꝝ atq̄ȝ here
ticorū. ⁊ electio narra
tur sctē eccl'ie ¶ Io
seph īterp̄tat augmē
tū. qð hic ī ↄtrariū ac
cipiēdū ē. q2 cōstat eē
repudiatū. Effrē fru
gifer seu vbertas.
e ¶ Iuda īterp̄tat
ↄfitēs. siue glorificās
Illā tribū merito dili
git. q̄ ⁊ ↄfessione fuit
hūilis. ⁊ ↄuersiōe lau
dabit h ¶ Mons
significat sctāȝ ecclāȝ
f h Unicorn⁹ sin
gularis potētia dicit
h ¶ Et vnicā xp̄i ec
clesiam quā fundauit
in scl'a significat.
g h ¶ Dð (interp̄ta
tur manu fort'. siue ð
siderabilis) significat
xp̄ȝ ex ppl'o iudeoꝝ ve
lut ð gregib⁹ ouiū de
sumptū atq̄ȝ trāslatuȝ
ad ppl'm pascēdū ec
clesie h Uel q̄ ð gre
ge mortaliū electus ⁊
subleuat⁹ ē ¶ Et ac
cept⁹ de p⁹fetātes. i.
ð loco q̄ ē p⁹fetātes. i. fecūdas ⁊ fetosas
oues. q2 xp̄s pastor est ouiū fecūdaꝝ. ipsū
aliq̄ȝ gra. mltos filios generātiū ī sctā fi
de ⁊ eccl'a. pastor q̄ppe seq̄t oues. iðo di
p⁹fetātes. ñ añ. h ¶ Possum⁹ ꝑ iacob
intelligē ppl'm xp̄ianū
q̄ h degit ī terris. h
Et supplātat vicia et
carnalia ðsideria. ¶
Hereditatē ðo i'rl'. fu
turā ↄgregatōȝ. q̄ dñi
ↄtēplatiōe pascēda ē.
i ¶ Pauit ei p̄ceptor
egregi⁹ q̄s docere di
gnat⁹ ē. sic ipse dixit.
ñ ī solo pane viuit hō.
Intellect⁹ ðo manuū
actualē significat scti
tatē ad quā fideles su
os (ꝑut ipse tribuit)
gl'iosa imitatiōe ꝑdu
xit. Oratio.
Efice nos māne
spi[illegible]tal' alimēto opu
lētissime largitor oīs
vt in sensū manuū tu
arū directi mereamur
in mōte. tua acq̄situm
dextera gl'iari. Per.
¶ Asaph: ſcat syna
gogā. ē ḡ tot⁹ iste ps. ī
lamētatōe posit⁹ q̄ fu
tura tp̄a velut p̄terita
ðplorat. Deplorat ðo
antiochi ꝑsecutōȝ. tp̄e
machabeoꝝ factā tūc
futurā ſ ī spū ꝓpheti
co q̄si p̄teritā. ꝓp̄ cer
titudinē euēt⁹. a h
Propha de ꝑsecutōe
gētiliū aduersus eccle
siā di (q̄ est hereditas
ei⁹) siue hirl'ȝ dic. De
us ⁊c̄. ¶ Gēs ei dcā
ē q̄ vno fit gñe ꝓcrea
ta Polluerūt. cū ipie
gētes in sanctissimis
hirl'm ⁊ tēpli locis si
mulacra nephāda po
suerīt. h Sic ei po
ma cū maturescē cepe
rit. diligenti⁹ custodi

b nō plorabant. Et excitatus
est tanq̄ȝ dormiens domin⁹.
tanq̄ȝ potēs crapulatus a vi
c no. Et percussit inimicos su
os in posteriora. opprobriū
d sempiternum dedit illis. Et
repulit tabernaculū ioseph.
et tribum effrem non elegit.
e Sed elegit tribuȝ iuda. mō
f tem syon quem dilexit. Et
edificauit sicut vnicornium
sanctificiū suuȝ. in terra quā
g fundauit ī secula. Et elegit
dauid seruū suum. ⁊ sustulit
eum de gregibus ouium. de
postfetantes accepit eum.
h Pascere iacob seruum suū.
et israel hereditatem suam.
i Et pauit eos in innocentia
cordis sui. ⁊ in intellectibus
manuum suarum deduxit
eos.

Ps. dauid. ¶ Uox
iudeoꝝ dicentiū q̄ta in ꝑse
cutione anthiochi vel genti
um ꝑtulerint. deiq̄ȝ potentia
supplicātium correctōis vo
to vindicari. h que tñ ꝑ
secutio ad aīam q̄ sepe ciui
tas scribitur referenda est.

a Deus ve Ps. lxxviij
nerūt gentes in heredi
tatē tuā. polluert tēpluȝ san

ctum tuū: posuerunt hierl'm
b in pomoꝝ custodiā. Posue-
runt morticina seruoꝝ tuoꝝ
escas volatilib⁹ celi. carnes
sanctoꝝ tuoꝝ bestijs terre.
c Effuderunt sanguinē ipsoꝝ
tāq̄ aquā ī circuitu hierl'm
d ⁊ non erat q̄ sepeliret. Facti
sum⁹ obprobriū vicinis no-
stris. subsannatio et illusio
his qui in circuitu nr̄o sunt.
e Usq̄quo domīe irasceris in
finem. accendet velut ignis
f zelus tuus. Effunde irā tuā
in gentes que te non noue-
runt. ⁊ in regna q̄ nomē tuū
g nō inuocauert. Quia come
derūt iacob. ⁊ locū ei⁹ deso
h lauerunt. Ne memineris ini-
q̄tatū nr̄aꝝ antiq̄rū. cito an-
ticipent nos misc̄dīe tue. q̄
i paupes fcī sum⁹ nimis. Ad
iuua nos deus salutaris nr̄.
⁊ ꝓpter glīaꝫ nomīs tui dn̄e
libera nos. ⁊ propicius esto
pctīs nr̄is ꝓpter nomē tuū.
k Ne forte dicant in gentibus

unt. maturaq̄ facili⁹ deuorant. ita ad-
uersar⁹ ꝯſcīētē sibi aīaꝫ custodit donec
ad plenū eū valeat deuorare. Est enī dei
hereditas aīa scā. ī cui⁹ figurā. terrene
hirl'm captiuitatē deplorat ꝓpha. b C
Dicēdo ꝓpha posue-
rūt morticinia. marty
res significat. q̄ ī illa
captiuitate copiosa ꝑ
secutōe floruerīt. ⁊ ele
gerūt magis mori. q̄
cibis a dn̄o vetitis co
inq̄nari. Sepelire q̄
officiū est pietatis. vola
tilib⁹ ac bestijs abijcē
magne crudelitatis cō
stat exēplū c C Scōꝫ
lr̄aꝫ ō pp̄lo dic̄ iudeo
rū. q̄ a gētib⁹ n̄ solū in
tra vrbē verūetiā circa
muros ciuitatis ē in-
terēpt⁹. q̄tin⁹ offm̄ se
pulture null⁹ implere
voluissꝫ dū par ꝯditō
oēs tā circa muros q̄
ī corde citatis inuolue
ret. H Hec q̄dē an
xp̄i aduētū in hierl'm
acta sūt. s; passionē in
fantiū figurarūt vbi ⁊
carnes eoꝝ bestijs et
volucrib⁹ exposite sūt
i. ꝑsecutorib⁹. ⁊ tāta
sāguīs mltitudo effu
sa ē. vt vix oīm posset
corpuscula sepeliri.
d C Dicit enī hebre
os fuisse ī opprobriū
et ī derisū. q̄ ꝑus fue-
rāt dn̄i deuotōe reue-
rēdi. H Opprobriū
etiā fiunt scī his. qui
ꝑus frēs fuerunt. qui
meliores factos. odij stimulo ꝑsequunt
e C Rogat enī piū iudicē. ne vsq̄ finē
irascat̄ gēti iudaice. s; vt intēderet zel⁹
illi⁹ in eis. sic̄ in mathathia. q̄ zelo pāne
traditōis incēsus. quēdā iudeū idol' im
molātē supra ip̄as aras occidit.
f C Effunde irā sup aduersarios iude
oꝝ indignationē tuā abūdāter emitte vt
sicut illi nos cōprimūt. ita tuis virib⁹ op

primant. Nec vacat q̄ð an̄ dixit ingen-
tes. postea in regna. ꝑus ei pp̄ls impcā
tus est. deinde ip̄is regnis: q̄ talia fieri
imperabāt. g C Dicēdo enī come-
derūt. seuiciā ip̄ie gētis oñdit. Comede
rūt xo significat come
di fecerūt. dū cadaue
ra mortuoꝝ. ferarum
morsib⁹ exposuerunt.
Locū desolauerūt cū
pulcerrimā citatē ci-
uiū suoꝝ hītatōe nu-
dauerūt. h H Pre
ueniat nos q̄s dn̄e mi
sicordia tua. q̄ est vni
genitus tu⁹: vt veni-
ens ꝓijciet iniq̄tati-
bus nr̄is. ⁊ eruat nos
a pctīs. paupes ei fa-
cti sum⁹ ī mūdo ꝓpter
illū. C Cōfessiōe ira
q̄ delictoꝝ. ꝓpiciū si-
bi reddit iudicē ⁊ q̄ ti
met iudiciū dn̄i anti-
cipari se ei⁹ mīa recte
desiderat paupesq̄ fa
ctos dicit nimis. pau
ptas ē eī ī nob̄ bonoꝝ
⁊ nō habem⁹ q̄d offer
re iusticie si nos icipi
at vigor eq̄tatis iq̄rere
i C Bn̄ q̄ infirmitatē
suā intellexit. q̄ salua
torē medicū. totis vi-
rib⁹ inuocauit. ⁊ vtili
ter subdit ꝓpter glīaꝫ
dei. n̄ ꝓpter aliq̄ð suū
ꝓpriū meritū. Ideo enī
saluator dī. q̄ ī se spe
rātes saluat. ⁊ iminē-
tes penas ꝑ ctōꝝ. com
mutat in premia.
k N Gētes spūali
ter. ꝑtātes aduerse sunt. q̄ inualescūt ad
uersuꝫ nos dicētes. vbi est de⁹ vr̄. sicut
pagani martirib⁹ sepe dixerūt.
C Et innotescat. subaudiendū ē vin
dicta quā solet dn̄s de ꝑfidis facere. q̄ñ
eos cogit praua desideria dānare. Cum
vero dicit coram oculis. celeritatem po
stulat vltionis. vt videat fieri. quod ali
quando nouit posse concedi.

l ℟ Indicetur i.e. innotescat, q̃ sanguis martyrũ exq̃rat̃ a dño. Cõpeditos aplos accipe q̃ ꝓpt̃ xp̃m colligati ĩ carcere sũt ⁊ ĩ exilio sunt dãnati. ℭ Ut illos dicit. q̃s ꝑ noĩe dñi vinxerat irreligiosa gentilitas. Nõ aũt amari cordis vindictã: itelligas petitã: s̃ eã q̃ ad ↄuersionẽ respicit inimici. Est aũt vindicatio ꝑ quã iꝰ ⁊ iniuria. iusta retributione defendit̃.
m ℟ Filij mortificatoꝝ. spũal'r sũt fideles ppl'i. ꝑ aplos ꝑdicationẽ ĩ xp̃o regenerati. ℭ Uel filij eoꝝ q̃ pro eiꝰ religiõe morte puniti sunt. ꝓ quibus orat ꝓpha vt parentũ v̄tute ꝓficiãt et ita eos dñs possideat ne diaboli v̄tute seducant̃. ℭ Nõ cõtra illos s̃ pro illis rogat eccl'ia. Nam afflictio corpoꝝ, salutẽ tribuit aĩaꝝ. Septuplũ pfectionẽ significat celestis doni. qd̃ accipimꝰ: qñ spũsscti illumiatiõe cõplemur. improperiũ vt q̃ iniurias fecerũt. dicãt laudes nũc. fuerũt increduli. sint deuoti. extiterũt supbi fiãt humiles. In sinu v̄o eoꝝ in aĩas eorũ ⁊ aĩarũ secreta intellige: vbi ſꝑ fit gloriosa cõuersio.
o ℟ Propter innocentiã aũt oues vocãt̃ fideles. vel q̃ꝛ xp̃m pastorẽ hñt. ℭ Recte vocãt̃ oues. q̃ eiꝰ gloriã ↄfitẽtes in fidei firmitate pmãserunt.

Anticipa nos dñe mĩa tua ꝑusq̃ zelus ire deseuiat. vt adiuti patrocinĩis hr̃õꝝ. q̃ꝝ ꝓpt̃ te sanguis effusus ẽ. ꝓpiciatiõez tuã cũ pctõꝝ venia cõseq̃mur. ꝑ.

ℭ Finis leg' xp̃s est. Asaph interp̃tat̃ colligens ⁊ significat xp̃m ⁊ eccl'iaz. a q̃ oẽs ĩ fidẽ collecti ĩmutãt̃. .i. de peiorib' ad meliora. de vetustate ad novitatem vite.
a ℭ Recte igit̃ dr̃. regẽ celi regẽ isrl'. q̃ꝛ ipos ꝓpiciꝰ regit. q̃ eũ puro corde respiciũt. Intende ac si dicẽt. sup nos lumẽ tue pietat' infũde. Joseph fidelẽ populũ dicit. q̃ sic ĩ caulaz dei deducit̃. q̃si oues ad pascua ↄgregent̃.
b ℭ Cherubin plenitudo sciẽ interp̃tat̃ in q̃ xp̃m sedẽ manifestũ est. Rogat dũ dicit manifestare vt bñficio sctẽ incarnatõis appareat. Effrem v̄o interp̃tat̃ fructificatõ. Beniamin filiꝰ dextre. Manasses. oblitꝰ. has virtutes cõstat inesse saluatori fructificauit nobis qñ surrexit filiꝰ dextre. i. oĩpotẽtis p̄ris. oblitꝰ dr̃. qñ iniuriarũ suaꝝ ĩ cruce positꝰ oblitꝰ ẽ ꝑ ꝑseq̃ntibꝰ orãs
c ℭ Depcat̃ tãto studiosiꝰ q̃to noueãt maximã vtilitatẽ nob̃ dñi ĩcarnatõe futurã vt excitet potẽtiã. i. vt veniat ad pctã hũani generis abluẽda. q̃ ei p̃ces vl' q̃ vota sufficiãt illõ expetẽ. q̃ mõm possit a sua ĩpietate saluare.

ubi ẽ deus eoꝝ. ⁊ innotescat in natõibus corã oculis nol stris. Ultio sanguinis seruorum tuoꝝ qui effusus ẽ. introeat in cõspectu tuo gemim tus cõpeditorũ. Scdm magnitudinẽ brachij tui. possin de filios mortificatoruz. Et redde vicinis nr̃is septuplũ in sinu eoruz. improperium ipsorum quod exprobraueo runt tibi dñe. Nos aũt ppl's tuus ⁊ oues pascue tue. cõfip tebimur tibi in seculum. In generatione ⁊ generatione. annũciabimus laudem tuã.

In finẽ ꝓ his q̃ cõmutabũt̃ testimoniũ asaph psal.

℄ Uox ꝓphete de aduẽtu christi. ⁊ de vinee. i. eccl'ie dilatatiõe. Psal. lxxix.

4 Ui regis isrl' intẽde. q̃ deducis velut ouem ioseph.
b Qui sedes sup cherubi manifestare. corã effraim beniac min ⁊ manasse. Excita dñe potẽtiã tuã ⁊ veni. vt saluos facias nos. Deꝰ ↄuerte nos ⁊ oñde faciẽ tuã ⁊ salui erimꝰ

p ℟ In generatione. i. in ꝓphetis ⁊ generatõe. h̃ est in euãgelijs. ſꝑ annũciabunt̃ laudes xp̃i. ℭ Uel ĩ gnãtiõe ista h̃ eccl'ie ⁊ gñatiõe celesti in patria cũ omĩbus beatis. eternaliter laudabimus te.

Oratio.

d ℭ Postulat eĩ se magnope ↄuerti q̃ꝛ se nouerat eẽ distortũ. Oñdit faciẽ p̃z manifestatiõe filij cũ ait. ipm audite. in q̃ ⁊ saluati sumꝰ. iõ dic: ⁊ salui erimꝰ. vl' oñdit, cũ incarnauit. Nemi v̄o oñdit deus

faciē nisi ꝯuerso. e ℂ Iuste deū ꝟtutū vocauit. q̄ solꝰ ꝑualet de morte increduli tatꝭ liberare. ℟ Nō irascit deꝰ. si iusti ciā petamꝰ. ſ putat ꝯscia delicti. ob ozo/ nē nr̄am deū irasci. ℂ Et iratū ꝓpħa cre

cutiōibꝰ crescat. k ℂ Dux ē xp̄s sctē ec clesie dei. radices eiꝰ sūt ꝓphe celestis re gis opatiōe plātati. ex q̄bꝰ illa felices pal mites tēdēs vniuersū mūdū q̄si amenis fidei vmbraculꝭ occupauit. ħ est ꝙ titulus

debat. q̄ñ hūano ge/ neri ſſbuenire tardabat. ex q̄ innotescit pietas ꝛ magnū desideriū ꝓ/ phete. f ℂ Panis ei lacrimaꝝ. vita ē ple na dolozibꝰ. ſ tñ in ea misfatiōe dei cibamur q̄ñ cladibꝰ ꝛ erumnis nō extiguimur ſpotiꝰ erudimur. Nullū ita/ ꝙ tp̄s a lacrimis ostē dit posse esse vacuū. q̄ bꝰ ꝛ ipsa refectio erat ploratio. In mensura ꝟo ī distributo modu lo dic̄ ondere volēs il lud apl̄i. ꝙ deꝰ sup̄ vi res nr̄as tēptari nos ꝛ vexari nō ꝑmittit.
g ℂ Cōtradictio il/ la gentilꝭ erat. q̄ aduer sum p̄dicatores xp̄i. ꝑ nis cōciōibꝰ erigebat ℟ Subsannabāt i nimici. i. heretici docto res xp̄i. silr iudei ꝛ īfi deles oēs. q̄ in circūi/ tu eccīe obstrepūt. nos ꝙ impugnāt. h ℂ Repetit ꝟsū: qꝛ desi/ derātis mos est ea re/ petere q̄ desiderat ma gnope adueire. Ipa ē ſ facies. i. p̄ñtia xp̄i.

e Dn̄e deus virtutū: quousq̄ irasceris super oratione ser/
f ui tui. Cibabis nos pane la/ crimarum: ꝛ potū dabis no bis in lacrimis in mensura.
g Posuisti nos in cōtradictio nem vicinis nostris: ꝛ inimi ci nostri subsannauerūt nos
h Deus virtutū conuerte nos ꝛ ostende faciē tuam et salui
i erimus. Uineam de egipto transtulisti: eiecisti gentes ꝛ
k plantasti eam. Dux itineris fuisti in conspectu eiꝰ. ꝛ plā/ tasti radices eius ꝛ impleuit
l terrā. Operuit montes vm/ bra eius: et arbusta eius ce/
m dros dei. Extēdit palmites suos vsq̄ ad mare. ꝛ vsq̄ ad
n flumen ꝓpagines eius. Ut qui d destruxisti maceriam eius. ꝛ vindemiant eam om nes qui pretergrediunt viā
o Extermiauit eā aper de sil/ ua: ꝛ singularis ferus depa/

dicit de ꝯmutatis iu/ deis. vt vineā iudaicā cōmutatā ītelligas in xp̄ianā. ꝛ q̄ de iudaica ħ dn̄r. impleta intelli gas in vinea xp̄iana.
l ℟ Hos eccīa pte git q̄ in eiꝰ eē gremio comprobant. i. p̄riar/ chas et diuersos do/ ctores ꝛ apl̄os. ℂ Istos enī opit. q̄s nu trit. q̄m̄ eiꝰ vmbra fru ctificat. ꝛ ampliꝰ facit crescē. q̄s magꝭ tegit. vñ cedros dei. i. marti res q̄ ī eccīa int altissi ma cacumīa ꝯstituti sc ipsa q̄s ꝓtegit eccīa.
m ℂ Palmites signi ficāt discipulos dn̄i. q̄ bꝰ ip̄e dixit. ego vitis vos palmites. Mare oīm gentiū sctissimaꝝ credulitatem. Extēdit ꝟo. dicit. q̄m̄ ab hiero solimis ħ p̄dicatio in cūctas ptes mūdi extē sa est. ꝓpagines filios regeneratōnis dicit. q̄ a flumine iordane ma nauerūt. vbi dn̄s bap tisari dignatꝰ est. in ex emplū nr̄e salutis.
n ℂ Nūc de vinea p̄

ꝑ quā laqos mortis euasimꝰ ipa deniq̄ q̄ dignis ꝛ cōfitentibꝰ celoꝝ regna largit.
i ℂ Uineā dic̄ hebreoꝝ gentē quā post tā in typo cōstat eccīe. Uinea aūt a vitibꝰ dicta ē. hāc ex egipto deduxit magnis mi raculis: ꝛ expulsis gētibꝰ ħ est amorreis ceterisq̄ finitimis eoꝝ tanq̄ mirabilꝭ agri cola eā plātauit. ꝑ hāc aūt eccīa vt dixi in telligit q̄ ħ in sctis optios fructꝰ affert q̄ tribulatiōibꝰ p̄ssi saporē dulcē emanāt. ꝛ passionū sarclo fossi ꝛ putati sic vites mlꝭ tiplicāt. Sola ei ħ hꝫ ꝓpriū eccīa. vt ꝓse

ma. i. iudee gētis mirat cur eā d̄s dereliq̄ rit. ꝛ eiꝰ munitō euersa fuerit. i. dei defen sio ablata. ℟ Tūc ei mūitio sinagoge deposita ē. cū ei cecitas ꝯtigit. doēc plenī tudo gētiū ſſbintraret. ℂ Uidemiāt. i. di ripiūt. q̄ p̄tergrediūt. i. gētes q̄ viā. i. xp̄ꝫ ꝑtrāseūtes. in idoloꝝ sacrificijs iugit ꝑ/ manebāt. q̄ꝺ etiā Esaias p̄dixit dicēs de struā maceriā eiꝰ ꝛ erit in direptionē ꝛc.
o ℂ Aprū hūc vespasianū ꝑncipē romāo rū nōnulli ītelligūt. aper dictꝰ ē ab eo ꝙ ī locꝭ asperꝭ cōmoret. Singlarē āt ferū ti

h ¶ Spūalr aūt aprū singularē dic di/
a bolū. q̄ de silua gētiliū egressus. plebez
i udaicā extermīauit ꝓpt̄ incredulitatem.
p ¶ Petit h̄ asaph vt supplices iudeos
suos. ops agricola seren⁹ aspicēt ꝛ picli/

ne dn̄ica. h .i. eū cui dedisti nomē sup
oē nomē ¶ Uel si miseris filiū tuū icar
nādū. nō discedim⁹ a te. q̄ tāto desiderio
eū petiuim⁹. ꝛ dū n̄ discedim⁹. viuificab̄
nos ꝛc̄. v ¶ In isto v̄su regulā toti⁹

tātib⁹ subueniret. Ui
sita. aduētū sctē icar/
natiōis expostulat. vt
p̄sente cultore. vinea
plātata pficat. n
Dicit igit̄ dn̄e de⁹ vir
tutū ꝯuertē ab ira tua
ꝛ ꝯuerte sinagogā ad
eccl̄iaz. q h Et pfi/
ce eā. s. eccl̄iaz. i. quaz
plantauit dextera vel
v̄bus hoc ē fili⁹ tuus
in resurrectiōe sua fū
dauit. Et sup filiū ho
mis. i. filiū v̄gis quez
tibi ꝯfirmasti ac deui/
cta morte ī tua dext̄a
collocasti. A Perfi
ce ḡ eā ī vera fide sup
te ꝛ filiū tuū dn̄z nr̄m
ihm xp̄m fundatā vi/
neā. quē ꝯfirmasti ti/
bi. r ¶ Incēdit̄ ig/
ne aliq̄s cupiditatis.
q̄n crimē nefandū cō/
miserit. Effossa v̄o ma
nu sūt. cū p opationē
sceleratā aliis p̄para/
mus īsidias. ꝛ decipe
volum⁹ nesciētes. dū
nos magis in ip̄az fo
veā corruam⁹. Hec ḡ
pctā peribūt ab incre
patione vultus dī. dū
dicit. ite in ignē eter/
nū. n Uel incen/
sa ꝛ suffossa synagoga
est nō credēs. s ¶
Fiat manus tua. id ē
opatio sctā ad effectū

p stus est eā. Deus virtutū ꝯ
uertere. respice de celo ꝛ vi/
q dez visita vineā istam. Et p
fice eā quā plantauit dexte/
ra tua. ꝛ sup filiū quē confir/
r masti tibi. Incensa igni ꝛ suf
fossa. ab increpatione vult⁹
s tui peribunt. Fiat man⁹ tua
super virum dextere tue. et
sup filiū homis quē ꝯfirma/
t sti tibi. Et nō discedimus a
te. viuificabis nos ꝛ nomen
v tuū inuocabim⁹. Dn̄e deus
virtutuz ꝯuerte nos. ꝛ ostide
faciē tuam ꝛ salui erimus.

In finem p torcularibus
asaph ÷ quinti sabbati:· ¶
Propheta. fideles admonet
vt multimodis vocib⁹. deuz
magnificent. ꝛ ne quisq̄ ido
la sed solum deum adoret.

Psalmus. lxxx.

a Xultate dō
adiutori nostro iubi/
b late deo iacob. Su/
mite psalmum ꝛ date timpa
num psalteriū iocunduz cuz
c cithara. Buccinate in neo

religiōis exponit. vbi
p̄mū ē vt nos dn̄s ꝯuer
tat. deīde vt ostidat fa
ciē suam tercio vt sal/
uos efficiat. Per istū
q̄z v̄suz sub breuitate
petim⁹ q̄cq̄d nob̄ ex/
pedire mōstrat̄. Oro
Uisita dn̄e vineaz
tuā quā d̄ egipto
tribulationuz potenti
dext̄a liberasti vt r̄spe
ctu vult⁹ tui viuificata
bonoꝝ vite fructuum
vbertate letet̄. Per.
¶ Intētio tituli ē. vt
ī finē xp̄m designet p
torcularib⁹ ecclesiam
Asaph. ꝯgregatōez fi
deliū. q̄nta sabb̄ti ba/
ptisatos. nā q̄nta die.
ex aq̄s d̄s aīantia fec̄.
ꝛ ī baptismo. nou⁹ hō
ḡnat̄ a ¶ Asaph iste
quē sepe dixim⁹ syna/
gogā. ppl̄os ꝯmonet
fideles. vt nō desināt
cū sūma leticia d̄o lau
des dicere. q̄ eos a se/
uis piculis dignat⁹ ē
eripere. Deo adiutori
nr̄o. ꝯ ficticios deos
gentiliū dic̄. q̄ iuuare
nec se pn̄t. Jubilare a
iuuādo. i. delectando
dictū ē. Jacob ppl̄m
significat xp̄ianum.
b ¶ Psalm⁹ ei ad di
uina v̄ba ptinet ītimā
da. Et date tīpanū. i.

pmissa pducat Fili⁹ hoīs. ip̄e xp̄s ē. q̄ ēt
dext̄a p̄ris ē ꝛ ꝯfirmat⁹ apd̄ hoīes sic̄ dic̄
ī euāgelio h̄ ē fili⁹ me⁹ dilect⁹. Opatōem
itaq̄ sctē incarnatōis exposcit. t h Nō
discedim⁹. i. si tibi fide adheserim⁹. tunc
pane illo quē de celo misisti reficimur.
¶ Et ip̄m nomē inuocabimus in orō/

opatōes bonas. Addit psalteriū iocūdū
date. i. p̄dicatōz scāz cū cithara. i. carnis
mortificatōe vl̄ opatōe. Nā psalteriū idē
qd̄ psalm⁹ s̄cat ꝛ cithara idē qd̄ tīpanū.
c h Canebāt iudei tuba pasca. pētheco
ste ꝛ scenophegia. nos p̄cipue ī ichoatōe
euāgelice p̄dicatōis atq̄ ītio fidei cū re/

surgim⁹ i xpo. cū remissionē accipim⁹. ꝛ
in dedicatōe dom⁹ pectoris nr̄i cū īnoua
ta fuerit p⁹ ruinā. d ℭ Israel. ppl's ele
ctus fide vidēs deū. isdē ꝛ iacob ꝓpt' vtrā
ꝙ plebē ex circūcisiōe veniēte ꝛ ꝑpucio.
Xp̄s ei vtrūꝙ fec̄. ꝛ le
gē dedit ꝛ iudiciū fu-
turꝝ sue ptāt' īnotuit.
e ℭ Joseph īterp̄tat'
augmētatō. cui⁹ nōis
interp̄tatio testimoni
um ē hebrei ppl'i. q̄ de
terra egypti. multipli
catus exiuit. Et sic il-
le p mag' rubri vndas
eiect⁹ ē. sic nos a terra
egypti. i. a vicijs car-
nalib⁹ absoluti. rege
nerāte sctā vnda. rena
scimur. Et sic illō ma
re fuit rubrū ita aq̄ ba
ptismi (q̄ cū sāguie d̄
latere xp̄i ꝓfluxit.) ru
bra p̄t nūcupari. Au-
diuit linguā. h ℭ
id ē p̄cepta euāgelica
q̄ p̄us nō nouit. f ℭ
Euertit deus a dorso
xp̄ianoꝝ onera pctōꝝ
qn̄ felici hūilitate pro
sternūt'. Cophinos di
cim⁹. p q̄s sordiū pur
gamēta abijcim⁹. ma
n⁹ ī eis tenēt. q̄ pctōꝝ
īmūdicijs occupant'.
Ab hac s̄uitute libe-
ramur qn̄ sceleꝝ nr̄oꝝ
sordib⁹ expiamur.
g h ℭ Nūc ītrodu-
cit' p̄sona dei loquēs
ad ppl'm. ℭ Ip̄e eīm
nos d̄ tribulatōe libe
rat. ip̄e ī abscōdita an
gustia nr̄e tēpestatis exaudit ꝫ ꝓbat nos
in ꝯdictōib⁹ hereticoꝝ. q̄ resistētes. ꝛ vo
lūtatē electoꝝ mutare conātes velut vēti
flātes mentē cōcitāt. h ℭ Ip̄e ē ppl's
dei. q̄ nescit cū malis aliq̄ mixtiōe morū
ꝯfundi. Testificat' aūt de⁹. qn̄ in futuro
iudicio vnicuiꝙ dederit ꝓ factoꝝ suorū
q̄litate sniaz. Dixit q̄ꝙ. nō erit in te de⁹
recēs. ne v̄bū p̄ria quisꝙ̄ putaret eē sub

menia tuba in insigni die so
d lennitatis nr̄e. Quia prece-
ptum in isrl' est ꝛ iudiciū deo
e iacob. Testimonium in io-
seph posuit ÷ illud :· cuz exi-
ret de terra egipti. linguam
f quā nō nouerat audiuit. Di
uertit ab onerib⁹ dorsuz ei⁹:
man⁹ ei⁹ in cophino seruieꝛt
g In tribulatōe inuocasti me
et liberaui te: exaudiui te in
abscondito tempestatis. ꝓ-
baui te apud aquā cōtradi-
h ctionis. Dyapsal. Audi
ppl'us meus et ꝯtestabor te
isrl' si me audieris. nō erit in
te deus recēs. neꝙ adorabis
i deū alienū. Ego ÷ eni :· suz
dn̄s de⁹ tuus q̄ eduxi te de
terra egypti. dilata os tuum
k ꝛ implebo illud. Et non au
diuit ppl's meus vocē meaz
et israel non intendit mihi.
l Et dimisi eos scd̄m deside-
ria cordis eorū: ibunt in ad-
m inuētionibus suis. Si ppl's
me⁹ audisset me. isrl' si in vi-

tpe. qm̄ ip̄e ē q̄ an̄ oē p̄ncipiū genitus de
p̄ris suba. eq̄li cū eo coeternitate ꝯsistit.
Nec adorabis. ōn̄dit vt pene par sit zel⁹
recentē deū putare ꝛ nefandis idolis ser
uire. i ℭ Ego ip̄e q̄ dudū eduxi te de
terra egypti nūc adue
ni p p̄ntiā carnis. ꝛ e-
duco de terra egypti.
qn̄ p regenerationis
grām. a pctis teterri-
mis liberabo te. Dila
ta os. i. diuulga ꝛ dis
semina ꝯfitēdo vel ad
monēdo. q̄ dig̃ sūt au
ditu. h Vis come-
dere dn̄z deū tuū dila
ta os tuū. ip̄se hortat'
nos vt eū comedam⁹
q̄tū igit' dilataueris tā
tū accipies. Si volue
ris totū accipies si no
lueris saltē accipe p̄tē
Totū accipit qui oīa
ꝓpt' eū relinquēs seq̄
tur eū. k ℭ Nō au
diuit ppl'us iudeoꝝ q̄
xp̄o filio d̄i credē no-
luit. h Ego sto ad
ostiū ꝛ pulso. volo vt
aperias ꝛ īgrediar et
ap̄ire n̄ vis. l ℭ Seq̄
tur vltio dig̃ pctōr'. n̄
eī dimittit' īpunit⁹. q̄
a dn̄i ōfensiōe desert'
q2 maloꝝ oīm retribu
tio ē. tāta bōitate frau
dari. Putat eīm pctōr
gen⁹ eē bn̄ficij. si suis
voluptatib⁹ ꝑmittitur
expleri. cū ī penā eoꝝ
dicat apl's. tradidit il
los de⁹ ī ꝯcupiscētias
cordis eoꝝ. h Infe
lix q̄ a d̄o nō corripit' si q̄s peccās nō ꝑcu
tit'. iste miser ē. iō ꝛ illos dimisi. q2 sepe
ꝑcussi ꝛ disciplinā nō receperūt. m ℭ
Iō suū dixit ppl'm. q2 ei legē dedit ꝛ mi-
racula magna mōstrauit. vt culpa cresce
ret. cū ī eū plebs electa peccasset. Ille āt
ambulat ī vijs ei⁹. q̄ mādatis ei⁹ nō repi
tur aduersus. n ℭ Vide ꝫ ꝙ si d̄o male
agētes resistim⁹. ille nr̄is n̄ ꝯtradicit vo

micis.i.demonibus.vel vicijs.ẜ tñ ⁊ iu/
stos qñq̄ tẽptari sinit.ẜ iustos sic tẽpta·
ri patiṫ. vt nõ deserat.ĩpios aũt tribula/
ri pmittit.vt se ab eis reddat alienũ.
o ℭ Mẽtiũṫ ei q̇ se bonis ꝓmissiõib⁹ ob
ligãtes.ĩ pessimos ite
rũ relabũtur errores.
Addidit ĩeternũ erit
tp̄s eoꝝ.s.punitõnis.
qñ illis dĩ ite in ignẽ
eternũ. ℌ Inimici
isti iudei sũt q̇ mẽtiti
sũt.i. negauerũt dñm
⁊ erit tp̄s cõuersionis
eoꝝ in scl'a.i.finẽ scl'i.
qñ oīs isrl' saluabitur
p ℭ Adeps frumẽ/
ti sacr̄m est corpis xp̄i
Quid em̃ adeps ĩ fru
mẽto signat nisi diui/
nitatẽ ĩ carne. Petra
xp̄s.mel. dulcedo ip̄i
us. a q̇ oẽs credẽtes.
p̄dicatiõe sctã satiãṫ
ẜ p̄fidi ieiuni fuerũt.
q̇ aurib⁹ aggrauatis.
xp̄o obaudire nolue/
rũt. Ad lr̄am. cibauit
eos manna. Orõ.
Ilata dñe suppli
cũ ora.ad annũci
andũ gl'iaz .uã.vt egi
ptijs opib⁹ retrorsum
relictis. noīs tui ꝯfes
sione letemur. Per.
ℭ Asaph (quẽ ꝑ sig/
nificatiõe sui noīs in
titulo ꝯstat appositũ)
ꝯ iudeos de xp̄i aduẽ
tu ꝑ totũ loquiṫ psal/
mũ.monẽs vt intelli/
gãt ip̄m eẽ xp̄m q̇ assũ
ptiõe carnis. paup eẽ
videbaṫ a ℭ De cor
porali situ hũanitatis
xp̄i loquiṫ. Nã nõ p̄t
dici a natura deitatis
stare vel sedere. q̇ nulla loci determinati
one ꝯcludiṫ. Addit etiã deoꝝ. vt euiden
tius de hoībus dictũ aduerteres. inṫ q̇s
corpalr̄ hitasse cogñsciṫ xp̄s ℌ Deos ap
pellat oẽs p̄sides ecclesiarũ. q̇s deus de
eis nõ ꝑ alios ẜ ꝑ semetip̄m discernit ac

n is meis ambulasset. Pro ni
hilo forsitan inimicos eorũ
humiliassem: ⁊ sup tribulan
tes eos misissem manũ meã
o Inimici dñi mentiti sunt ei:
p et erit tp̄s eoꝝ in secula. Et
cibauit illos ex adipe frumẽ
ti: ⁊ de petra melle saturauit
eos.

Ps̄ asaph. ℭ Prophe
ta cõtra iudeos de christi ad
uentu loquiṫ: monẽs vt in/
telligãt ip̄m eẽ christũ. q̇ in
assumtiõe carnis paup eẽ vi
debaṫ Psal.lxxxi.

a Eus stetit ĩ sinagoga
deoꝝ: in medio ÷ aũt: ⁊
b de⁹ dijudicat. Vsq̄quo iu:
dicatis iniquitatem ⁊ facies
pctõꝝ sumitis. Dyapsal'.
c Iudicate egeno et pupillo
humilẽ et pauperẽ iustifica/
d te. Eripite pauperem ⁊ ege/
num de manu peccatoris li/
e berate. Nescierũt neq̄ intel
lexerunt in tenebris ambu/
lant. mouebunṫ oīa funda:
f mẽta terre. Ego dixi dij estis
et filij excelsi omnes.

iudicat. ℭ Vel ap'los ⁊ iustos dicit de/
os q̇s de⁹ dijudicat.i. discernit ab alijs.
Sũt ⁊ angeli dij dici. b ℌ Vsq̄quo
iudicatis. scribarũ ⁊ phariseoꝝ. siue quo
rundã redarguit ep̄oꝝ prauitatẽ. q̇ perso
nas accipiẽtes. ẜm fa
ctẽ ⁊ nõ ẜm deũ iudi/
cãt. Ac si dicat. Si ve
nerit paup habens iu
stũ negociũ. ⁊ iterum
diues hñs peruersũ
vos p̄sonam aspicitis
nõ negociũ. iudicium
ẜo nõ ꝯsideratis. nõ
cãm ẜ p̄sonas eorũ q̇
cãs hñt. c ℭ Admo
net obnixius iudeos.
vt debuissent ĩtelligẽ
xp̄m. quẽ videbãt ege
nũ ꝓpter nos factum
⁊ pauperẽ. cuius sunt
oīa in celo ⁊ in terra.
Pupillũ cui p̄ carna
lis solacia nõ p̄hebaṫ
d ℭ Cõmonenṫ hic
ẜ q̇ manus suas in ne
ce dñi minime pollue
rũt. ne desinãt iniuste
traditũ. sceleratis eri
pe. q̇ pauptatẽ ⁊ indi/
gẽtiã cũ hũanitate su
scepit idõ recte paup
dĩ ⁊ egen⁹. e ℭ Ve
ra snĩa est. q̇ illos dicẽ
nõ intellexisse autorẽ
luminis. qui in tene/
bris ambulabãt. q2 si
cognouissent. nũq̄ dñm
gl'ie crucifixissẽt. Mo
uebunṫ fundamẽta si
gnum dicit. qd̄ in cru
cifixiõe dñi ꝯstat eue/
nisse. terra mota ẽ. pe
tre scisse sunt Siue q2
illo tẽpore multi pec/
catores id est terreni
viso tali miraculo crediderũt. vt cẽturio.
f N ℭ Videte qualis sit dignitas fi
delibus. dij vocari ⁊ filij.
ℭ Omẽs autẽ eius filij vocantur. qui
suis iussionib⁹ acquiescũt. Iste ergo ver
sus solos iustos resp icit.

g ℭ Increpat etiā īcredulos q̄ mori potius ꝑ supbiā voluerūt q̄ꝑ ꝑ obediētiā viuere dicēdo āt. Sic hoies. ꝑcat pctōres q̄ nullo ꝑcio sūt redēpti nec ď pctis liberi ꝑpter ꝑfidiā. Un⁹ ď ꝑncipib⁹. significat diabolū q̄ de celo ꝑiect⁹ corruit ⁊ penā sue ꝑuersitatis inuenit.

h ℭ Surge. dr̄ illi. q̄ in sepulcro triduan⁹ ōno dormiuit. Et iudica eos q̄ terrena sapiēdo. merito terre cōparāt. Hēditabis illā terrā. s. quā bti possidebūt. H Uel hēditab ꝑ fidē in oīb⁹ gētib⁹. q̄r in omnē terrā exiuit son⁹ aploꝝ ⁊ ex oīb⁹ gētib⁹. hēditatē recipiēt ī regno celoꝝ

A nobis Oro. dñe ꝑm ꝑceptum tuū. ab iniq̄tatis iudicio declinare paupe⁊ rūq̄ necessitatib⁹ subuenire vt mereamur filioꝝ tuoꝝ numero copulari. Per. a ℭ Quis ei silis erit ei. q̄ celū terrāq̄. vel cūcta q̄ ī eis sunt. sūma celeritate ꝑfecit. quē vir iste ꝯtuebat̄ talē ⁊ tātū. ⁊ iō. merito nulluz ei silem eē ꝑfitet̄. Meta eas ī illo futuro aduētu. Cōpescuit etiaz ꝟtutē suā. qm̄ passus est q̄si reū se teneri et pontio pilato tradi. ista in futuro iudicio cessabunt vbi potētia diuinitatis elucescet.

b ℭ Iste versiculus ad tpa añxpi aptat̄. qm̄ īimici dei tumultuosis sediōtib⁹ īsonabūt. Sonuerūt ꝟo dixit ⁊ nō ait locuti sūt. vt eis negarēt ꝟba hoim. q̄ voces rōnabiles nō hēbāt Dicit extulerūt caput. dū capita potuissz dici. ꝑ oibus insanis vnū est caput. antixp̄s.

c Populus dei est q̄ ꝑcepta veritat(is) to

g **Uos aūt sicut hoies morie/mini: ⁊ sicut vnus de princi/**
h **pibus cadetis. Surge deus iudica terram. qm̄ tu heredi tabis in omibus gentibus.**

Canticum psalmi asaph

ℭ **Uox fideliū deꝑcantiū ne a satellitibus antichristi diutius ecclesia torqueat̄. ꝑ cito eoruz cōtumacia oppri/matur.** Psal. lxxxij.

a **Eus ÷ quis silis erit tibi : ÷ ne taceas neq̄ com**
b **pescaris deus. Quoniā ecce inimici tui sonuerūt. ⁊ q̄ ode**
c **runt te extulerūt caput. Super pplm̄ tuū malignauerūt consilium. ⁊ cogitauerūt ad**
d **uersus sanctos tuos. Dixe/runt. venite ⁊ disperdamus eos de gente. ⁊ non memore**
e **tur nomen isrl̄ vltra. Quo/niā cogitauerūt vnanimiter simul. aduersum te testamē/tum disposuert̄ tabernacula**
f **ydumeoꝝ ⁊ ismahelite. Moab et agareni: gebal ⁊ amon ⁊ amalech. alienigene cū ba**

to nisi iplere satagit ℭ Addidit aduersus scōs vt nō solū mediocrib⁹. verūetiā ipis celestib⁹ viris īferre conarēt̄ exitiū.

d ℭ Talē intentionē hēbit añxp̄s. vt xp̄ianū nomē de orbe terrarū fundit⁹ deleatur. nesciēs miser. q̄r dum sernos xp̄i necare cupit. scōꝝ numerū assidua ꝑsecutione cōplebit. De gente significat pplm̄ xp̄ianū q̄ ꝯuis ex plurib⁹ gētibus sit collect⁹. vn⁹ tm̄. q̄r de vno fonte baptismatis noscit̄ procreatus.

e H O infelicitas. nō pōt ppl's dei tm̄ in bono habere ꝯcordiā. quātū mali hñt in malo. Uidete ꝑ. q̄d pugnet aduersus scōs Tabernacula idumeoꝝ (q̄ terreni interꝑtant̄) ⁊ ismahelite. q̄ obediētes sibi dñr. hoc ē. q̄ōcunq̄ cor habuerit et mala cogitatio statiz faciūt ℭ Testamētū ī scripturis diuinis non illud solū dr̄ q̄ō nō valet nisi testatoribus mortuis. ꝑ oē pactū ⁊ placitū. testamētū vocat̄ etiā inter viuos.

f In Moab. ex patre interꝑtat̄ hoc est diabolo agareni. i. aduene. scz pplo dei alieni. gebal. vallis vana. He dr̄ vallis: bal. vana qō est pñs mundus. in q̄ vanitas regnat. Amon. ppl's turbidus. i. heretici.

ℭ Amalech. ppl's lingēs. i. fallacit̄ blādiēs. H Alienigene. i. ꝑhilistini. q̄ dñr cadētes pctione. hoc est q̄ inebriati sunt de calice diaboli. Tyrus dr̄ sor hebrea lingua qō interpretat̄ angustia aīe. q̄ oppugnant pplm̄ dei hi sunt. Sed videamus quē habeāt ꝑncipē, Sequit̄ enim,

g ℟ Assur. p ipo diabolo posit⁹ ē. C
qreuera sit cū eis venit ad oppugnatiōz
fideliū. ℟ Loth declinās interptat. fi
lij leth imūdi. C Uñ merito tale nomē
i fine positū ē qd declinatiōz significaret
ac si dicēt oīs hec tur
ba pditoꝝ si nl declina
uit i malū. nō est q fa
ciat bonū. C Madi
an declinās iudiciū si
sara. gaudij exclusio.
Jabin sapiēs mōi. Ci
son duricia eoꝝ. q oēs
in torrēte cison ⁊ in en
dor pierūt. i ℟ En
dor. i. fons gnātionis
scz carnalis nō baptis
matis. C Facti sūt
vt sterc⁹ terre. dū cada
uera eoꝝ corpali putre
dine soluerēt. k ℟
Oreb foramen interp
tat. in qd coluber in
greditur zeb lupus.
C Zebee victima.
℟ sine hostia. s. dia
boli. Salmana pfect⁹
i malicia. C Hec oīa
exercitui optat anti
xpi. q nulla puersione
saluādi st. l C Isti
supi⁹ noīati dixernut.
possideam⁹ sāctuariū
dei. i. pplm xpianum.
℟ sed nō pfecerūt:
qr dñs pugbat p pplo
suo. m C Impij eñ
dū mala cogitatōe vol
uunt rotis siūt siles.
℟ Non hñtes vlla
fūdamēta i malis acci
bus. Sic stipulā. C
vt leuitas peccātiū. qi
vēto meabili trāsferat
Facies āt venti. pñtiā
ei⁹ fcat. n C Ignē
qz ⁊ flāmā. posuit tps
iudicij. qñ silue dēsissi
me pctōꝝ ⁊ mōtes sup
bie cōcremant. ℟
Uel siluā dixit steriles
hoīes q frugib⁹ carēt

g bitantibus tyrum. Etenim
assur venit cū illis facti sunt
in adiutorium filijs loth.
h Dyapsal. Fac illi sicut ma
dian ⁊ sisare. sicut iabin i tor
i rente cison. Disperierunt in
endor facti sūt vt stercus ter
k re. Pone principes eorūz si
cut oreb ⁊ zeb. et zebee ⁊ sal
l mana. Omnes principes eo
rum. qui dixerunt ÷ heredi
tate :- possideamus sanctua
m rium dei. Deus meus pone
illos vt rotā. ⁊ sicut stipulaz
n ante faciē venti. Sicut ignis
qui comburit siluam. ⁊ sicut
flāmaz comburens montes.
o Ita psequeris illos in tēpe
state tua ⁊ i ira tua turbabis
p eos. Imple facies eoꝝ igno
minia ÷ et querent nomē tu
q um domine. Erubescant et
conturbent in seculū ÷ secu
li :- ⁊ confundant et pereant
r Ut cognoscant quia nomē
tibi dominus. tu solus altis
simus super omnem terraz.

In finem p torcularib⁹
filijs chore. ps. C Uox
ecclesie deum vehemēter de
siderantis. beatum esse pro
fitētis. cui dominus prestat
auxilium.

sterilitas igit perat in eis. ⁊ supbia q mō
tiū noīe significat. o C Ita psequer eos
h respicit ad illa q supius dixit. vt sic de
beāt exterminari. queādmodū cōparatōz an
faciē vēti cōmemorat. In tēpestate h est
iudicij tpe. qd tēpesta
ti merito cpat. pmuz.
qr iprouisuz ē. deinde
q subito fragore ptur
bat. sepe dixim⁹ irā di
uinitati nō posse pgru
ere. s ab hoīb⁹ tractū
est. q qñ sceleratos iu
dicāt. irato aīo mouē
tur. C Nūc puertit
ad illos q sūt dño cre
dituri. nā illoꝝ facies
implet ignominia. q
pctōꝝ suoꝝ nō inuene
rūt laudatores. ⁊ stati
qrūt inuocare nomen
dñi. q ℟ Pereant
sm h q mali sūt. ⁊ sal
uet i his qd bonū est.
Perditio ei h nō abo
litiōez sonat s salutē.
r C Oēs eñ cogno
scent siue ad mortē de
stinati seu ad vitā oi
potētiā dei. ⁊ qr ipe so
lus ē altissim⁹ dū ipm
cognouerint. ⁊ cōuer
sis pcere ⁊ obduratos
eterna vltiōe dānare.

Oratio.

Iscute a nob dñe
oēm supfluitatis
errorē. vt relict gēnti
b⁹ vicioꝝ te solū (q su
p oēz trā altissim⁹ iha
bitas) metuam⁹. per.
C Tres sunt psalmi.
q p torcularib⁹ descri
būt. i. octau⁹ ⁊ octua
gesim⁹ atq octuagesi
mustercī⁹. ⁊ significat
ad sctāz trinitatē hoc
mysteriū eccle ptinere
qd trini nūeri repetiti
one sacratū est. Chore
caluū interptari dixi
mus. cui⁹ noīs interp

tatio. denūciat locū. vbi xp̄s crucifix⁹ est ꝛ iō filij chore. xp̄iani vocant̄. ex quoꝝ ꝑsona. ps̄ iste cantat̄. a ℟ Multi desiderāt possessiōes. alij seculi diuitias. alij apparere ī ecclesijs ꝛ gl̄iam hr̄e. mihi solū h̄ desideriū est videre et̄na tab̄nacl'a. Delicta vtiꝫ sunt vbi cōgregatio v̄tutū est nō vicioꝝ. Cōcupiscit aīa h̄ est sol⁹ amor me⁹ ac desideriū: vt videam atria tua. ℂ Deficit v̄o mens nēcio ī illud q̄ directa. ad pn̄s non valet ꝑuenire. Cōsiderabat enī ille celestia gaudia s̄ ad ea euestigio nō poteāt ꝑuenire b ℂ Hic aduertēdū est. q̄nta vir iste sctitate fuerit p̄clar⁹. vt nō solū ei⁹ aīa. verūetiā caro (q̄ plus p̄uaricatōis vicio ꝓbat̄ obnoxia) in exultatione dei felici sorte ꝓruperit. ꝓuidēs bona futuri seculi. q̄ ꝯfidebat se gr̄a xp̄i adipisci. c ℂ Passer ē nimia velocitate celerrim⁹. hītans in foraminibus parietū q̄ dū hītationē inuenerit. valde let⁹ exultat. sic aīa dū in regno celoꝝ māsionē suā senserit eē p̄paratā. gaudꝫ. Turtur v̄o castissima auis est. q̄ vna tm̄ ē copulatōe ꝯtēt⁹ filijsꝫ suis nidificare cognoscit̄: ꝛ significat ecc̄iam. q̄ p̄ter xp̄i dn̄i alteri⁹ nescit hr̄e ꝯsortiū. d ℂ Altaria tua. vbi iūgendū est. q̄d ī p̄mo versu dcm̄ est. q̄ amabilia sunt ꝛ dilecta sunt. vbi satietas sp̄ magis incitat. nec btā esuries. aliq̄n discedit. Rex a regēdo dr̄. de⁹ v̄o a creādo c̄uis ꝛ timorē nomē illō indicet. e ℂ Qualis ḡ illius seculi vētura leticia. vbi dat̄ copiose gaudere. ꝛ nunq̄ ab ea posse discedere ꝛ sine fine deū laudare

Psalmus. lxxxiij.

a Quam dilecta taberna
cula tua dn̄e virtutum:
cōcupiscit ꝛ deficit aīa mea
b in atria dn̄i. Cor meum ꝛ ca
ro me: exultauerunt in deū
c viuū. Etenī passer inuenit
÷ sibi :· domum: et turtur ni
dū sibi vbi reponat pullos
d suos. Altaria tua dn̄e virtu
tum: rex meus ꝛ deus me⁹.
e Beati qui habitant ī domo
tua in secl'a secl'oꝝ laudabūt
f te. Dyapsal. Beat⁹ vir
cuius est auxiliū ab te: ascen
siones ī corde suo disposuit
in valle lacrimaꝝ: ī loco quē
g posuit. Etenim benedictio
nes dabit legislator: ibunt
de virtute in virtutem: vide
h bit deus deoꝝ in syon. Do
mine deus virtutum exaudi
orōnem meā: auribus ꝑcipe
deus iacob. Dyapsal.
i Protector noster aspice de⁹
et respice in faciē christi tui.

f ℂ Prodit h̄ labores colluctatiōes difficiles. cū dic̄ auxiliū ab̄s te. Et q̄ ꝑ liberū volūtat' arbitriū dei gr̄a adiutū ascēsio ista disponit̄. adiecit. ascēsus ī corde ei⁹. q̄ cū vicerit q̄s auxilio dei libidinē ascēdit p̄mū gradū cū dn̄at⁹ fuerit superbie. subit alteꝝ. dū supauerit auariciā. subit terciū ꝛ tot ḡdus euegit̄ q̄t vicijs fuerit absolutus. Vallis lacrimaꝝ hūilitas est penitētis loc⁹ quē posuit regnū dei significat futurū. quē locū de⁹ posuit vt mādata ei⁹ custodientes illic collecemur et̄nalit̄. g ℟ Legislator xp̄s est q̄ dat bn̄dictionē h̄ bn̄ pugnantib⁹. Et ibūt de v̄tute in v̄tutē. q̄ hic fortes apparuerint ibi robustiores fiūt. ℂ Deus deoꝝ dr̄. sicut rex regū ꝛ dn̄s dn̄antiū. ℟ Quāta leticia est. ire de virtute in virtutē. ꝛ hoc ip̄m hr̄e p̄mium. vt xp̄m videre mereamur. deū q̄ppe videre infinita corona ē Nō dicit aūt. ibunt de imbecillitate in virtutē. sed de v̄tute in v̄tutē. q̄ nisi hic habuerimus v̄tutē. ibi maiorē hr̄e nō possumus vis ibi coronari. h̄ pugna h ℂ De⁹ virtutū ꝛ de⁹ iacob. ip̄e est xp̄s iesus. q̄ inimicoꝝ suoꝝ esse clemētissim⁹ supplantator cognoscit̄. q̄n eoꝝ nequicias. ad virtutū semitas facit ꝑuenire directas. dr̄ v̄o deus virtutū. q̄m ab ip̄o habemus vt eamus de virtute in virtutē. ꝛ ab ip̄o sunt solo oēs v̄tutes. i ℟ Respicit enī pr̄ in faciē filij. q̄n in nos ꝑ suā gr̄aꝫ respicere dignat̄. q̄ xp̄s caput: nos membra ip̄ius sumus. q̄ xp̄us in nobis est. Vn̄ ipse ait, Qui vos recipit me recipit

pit. Et aplŝ. an experimentū q̄ritis ei⁹ q̄ in me loquit᷑ xp̄s. q2 itaq3 xp̄s ĩ nob est ĩ xp̄i faciē dĩ pĩ respicere. cū ĩ nos respi cit. q2 ꝓpter eū nos respicit. k ℭ Dies ista et̄na ē nec ĩitiū h3 nec fine ↄcludit᷑ h Una dies est ppe/ tua. q2 ñ h3 noctē nec tenebras ℭ Super milia mūdū istū signi ficat. vbi milia dieru3 sustiet ĩ finē. ⁊ ab vno illo vincit᷑ q̄cq̄d ĩ isto rū multiplicatōib⁹ ag gregat᷑. l ℭ Abie/ ctus ei ille ē. q̄ hūana extimatione h̄r extre mus. ſ apud deū ho/ norabilis iudicat᷑. q̄ ꝓpter nomē ipi⁹ intra hoīes videt᷑ eē despe ctus. Tabernacla pec catoꝝ. vita pn̄s eē di noscit᷑ vel glīa scl̄i et pompa. h Uolui itaq3 ⁊ elegi eē mīm⁹ in regno celorū. q̄3 in isto seculo primus. m ℭ Miscđia dĩ est qñ ex pctōrib⁹ efficit iustos. Uita a. q2 ñ ne gauit iustis p̄mium. Promissā p̄mo grām dat. cū pctōr cōuertit᷑ ad vitā. grā eñ dicta quasi gratis data. Da bit vero ⁊ glīa3. cū di uino munere iustifica ti. in futuro erim⁹ con sortes angelorū. n ℭ Iste eni est inno cēs q̄ nulli nocet. Ta lis ḡ nō p̄t p̄uari mūe rib⁹ xp̄i. dn̄e virtutu3 sub admiratōe legen/ dū est. i. q̄ tāta facit q̄3 ta hoīes enarrare nō p̄nt. btūs est q̄q3 q̄ spē suā in eterna felicita/ te posuerit. h Et q̄ se scit nō offendisse deū suū. Orō.

Abernacloꝝ celestiū fundator eter ne de⁹. dispōe a͞ıs ascēsus ĩ cordi bus nr̄is. q̄bus ad tua tabernacla. mere amur sine lapsu pctĩ trāscēdere. p. ℭ Quid significat chore sepe iā dixim⁹. h tñ h ↄmonere sufficiat. hūc psalmū dici de ill' q̄ iā dn̄o saluatori sincera mēte cre diderūt.

k Qm̄ melior ē dies ÷ vna:⸓ in atrijs tuis: super milia. l Elegi abiectus esse in domo dei mei magis. q̄3 habitare in tabernaculis peccatorum m Quia miscđiam et veritatē ÷ diligit deus:⸓ gratiā ⁊ glo n riam dabit dn̄s. Non priua/ bit bonis eos qui ambulant in innocētia: dn̄e virtutū be atus homo qui sperat in te.

In finem filijs chore psal mus dauid. ℭ Deo pro/ pheta grās agit. quoniā de illa antiq̄tate iudaice natio/ nis. ꝑuenit ppl's ad culturā dn̄i saluatoris expetitq3 ad/ uentū xp̄i in q̊ humana ceci/ tas. fidei lumen accepit.

Psal. lxxxiiij.

a Enedixisti domie ter/ ram tuā auertisti capti b uitatē iacob. Remisisti iniq̄/ tatē3 plebis tue: operuisti oīa peccata eoꝝ. Dyapsal. c Mitigasti oēm irā tuā. auer tisti ab ira indignatiōis tue. d Conuerte nos deus saluta/ ris noster et auerte iram tu/ e am a nobis. Nunquid ine/ ternū irasceris nobis: ÷ aut:⸓

a ℭ Bn̄di/ xisti terrā. v3 illā ĩ tuo aduētu q̄ ĩ adā maledicta ē. i. carnē quā dig/ nat⁹ ē assumē vl' hoīe3 Per iacob pplm̄ fide lē ĩtellige q̄ liberat⁹ ē a captiuitate diaboli. qñ meruit dei grā sal uari h Ul' terrā. i. btā3 v̄ginē. vl' pctōrē hoīe3. dū ↄfitet᷑ pctā sua. q̄ añ spinas ⁊ tri/ bulos germiauit post ea bn̄dictōe ↄtritōnis accepta fructus affert pnīe. b ℭ Remitte re est debitū relaxare nō aliūde ſ ex pietate. i. ñ cause alic⁹ ĩtuē tu ſ mera pietate. O/ puit v̄o pctā nr̄a. qñ ad vīdictā vidē ñ vo/ luit. ſ ĩdulsit. h Uel v̄tutib⁹ opuit. c ℭ Narrat culpas q̄s in dn̄3 iudeoꝝ ꝑuersitas exercuit Ab ira se v̄tit qñ iudeoꝝ ĩterritū a/ uertit. qñ ad egrotos medic⁹ ⁊ autor salutis. ad pestilētie plen⁹ ad uēit q̄d ñ solū ad vnā gētē. ſ ad bn̄ficiū to/ ti⁹ orb aptādū ē. h Ul' h oīa supdicta fe/ cisti dū filiū misisti in carnādū. d ℭ Pri⁹ ꝓpha grās egit. p. p̄te ritis pctis dimissis nūc rogat p futuris. q2 eos p̄uidebat ĩ passiōe xp̄i mag̃ scelera eē factu/ ros. h dic ↄuerte. vt d̄ ꝑsecutorib⁹ defēsores fiāt. de blasphe/ mis p̄dicatores. d̄ ↄtradictorib⁹ discipli e ℭ Duas generatōes ponit. p̄ma est

vt q̄busdā placet. ab adā vſq3 ad xp̄z. Se cūda a xp̄o. vſq3 ad finē ſclī Petit ḡvt qr pori gn̄atiōi. p ſua culpa iuſte iraſcit dn̄s ne ſcd̄e gn̄atōi itē velit iraſci ⁊ ppetua eā dānatōe pcellere. f ℭ Jō viuificab nos qr pmittis cōuerſiōis votū. vt ad introitum vite puenire poſſim⁹. qd̄ cū donauerꝭ tunc plebs illa p ſp̄e letabi tur in te. q̄ infeliciter gaudebat in ſe. g ℭ Miſicordia pr̄is. ſal/ uator ē. quē ſibi illu/ ſtratōe ſacre fidei btā cohors poſcebat oſtē di. Addit da nob ita. ſcȝ vt ī mēte nr̄a cele/ ſti dono ita recipiat. vt null' tēptatōib⁹ au ferat h ℭ Jnt⁹ em̄ loq̄t dn̄s. i. ſp̄ūſſctūs vt pſalmiſta foris fari poſſe videat. intriſe/ cus audit vt extriſec⁹ audiat Pax dei. xp̄s eſt. quē locutuꝫ dicit plebi ſue. i. ſctis. q̄ do pbabili cōuerſatione placuerūt. i ℭ Con uertit ad cor q̄ relictꝭ pctis ad pniā ſe eri/ git. ⁊ felicia elegit xp̄i ſubire ſeruicia. mūdi peſtifera libertate de/ relicta. m ℭ Cōuertit etiā ad cor. q̄ legē nō corpalit: ſ ſp̄ualr itel ligē conat. k ℭ Ju dei q̄uis ſoli (accepta lege) vo da viderent deuoti. tn̄ carnalr oīa faciētis diuerſis eum culpis irritabāt. iō nō vere dicti ſt time. ſed xpe timere. q̄ legē ip̄i⁹ carnalit nō ſp̄ua/ liter acceperunt ⁊ q̄uis tales fuiſſent. tn̄ dn̄s ſaluator. de ip̄oꝝ elegit carnalr gēte pcreari. ⁊ vſabat glīa ī terra illoꝝ. i. xp̄s miraculis choruſcās. l ℭ Xp̄o ei pſtāte duo teſtamēta ī vni⁹ copulatōis ſeriē ad ducta ſūt. Jn nouo em̄ mīa eſt, in q̄ libe/

extendēs iram tuā a genera
f tione in generationē. Deus
u cōuerſus viuificabis nos
et plebs tua letabitur in te.
g Oſtēde nobis dn̄e miſcd̄iaȝ
tuā: ⁊ ſalutare tuū da nobis
h Audiaȝ quid loquatur ÷ in
me:· dn̄s deus: quoniā loq̄/
i tur pacē in plebē ſuā. Et ſu/
per ſctōs ſuos. ⁊ in eos q̄ cō
k uertunt ad cor. Uerūtamē
ppe timentes eum ſalutare
ipſius vt inhabitet glīa ī ter
l ra noſtra. Miſericordia ⁊ ve
ritas obuiauerunt ſibi. iuſti
m cia ⁊ pax oſculate ſunt. Ue/
ritas de terra orta eſt. ⁊ iuſti
cia de celo pſpexit. Etenim
dn̄s dabit benignitatē ⁊ ter
ra noſtra dabit fructū ſuum
o Juſticia ante eū ambulabit
⁊ ponet in via greſſus ſuos.

Oratio ÷ ipſi :· dauid.

Oratio xp̄i ad patrē pro ſe: ſuiſq3 mēbris quorū ipſe ca/ put eſt. Pſal. lxxxv.

a Jnclina dn̄e aurē tuam ÷ et :· exaudi me qm̄ inops ⁊

ramur. ī veteri vitas. vbi pphaꝝ annun ciatio vera ptinet. q̄ ſibi obuiauerūt ad grām pmiſſaȝ pfectōis iplēdā. Oſculate ſūt. pax ⁊ iuſticia. q̄ idē ſignificāt. qd̄ mi/ ſicordia ⁊ vitas oſculate ſeſe ſt. i. ī vnā venerūt amabilis ſen tētie cōcordiā. q̄ amo ris amplex⁹ fieri ſolet qn̄ cā dilectōis hoīes ſe poſt lōgū tp̄s viden tes oſculant. m ℭ Ueritas de terra orta eſt. qn̄ ex maria vgine verbum caro factū eſt Juſticia pſpexit quā do hūano generi peri clitāti fili⁹ dei ſubue/ nit. n Juſtū em̄ erat. vt ſaluator miſe ret pplo ſuo. n ℭ Jſte vſiculus pueni/ enter aptat ad hūili/ tatē penitētis. dat em̄ ſua benignitate ōs af fectū ⁊ amorē cōfeſſio nis. i. imbrē lacrimaꝝ vt caro nr̄a pijs fleti/ bus irrigata. fructum poſſit afferre pnīe. m Ul' maria q̄ dr̄ ter/ ra nr̄a qr caro nr̄a. de dit fructū ſuū et iuſtū fructū ōdit. iō ait. Ju ſticia an̄ eū āmbulabit. o ℭ Juſticia eī ābu/ lauit an̄ eos. qn̄ malo rū ſuoꝝ vitate recog/ nita. remitti ſibi hūili ter petūt. qd̄ peccādo ppetrauerit. tūc vepo nūt ī via. i. ī xp̄o greſ/ ſus ſuos. q̄ an̄ errauē rūt in ſemitis deteſta bilibus. Oro Emitte dn̄e iniq/ tatē plebis tue. ⁊ oñde nob miam tuā. q̄ nos ī vtiā pacꝭ. iuſticia p̄cedēte. pducat. p ℭ Oro dr̄ q̄ſi oris rō. p totū iſtū pſalmū orat xp̄s ad prēȝ p ſe ſuiſq3 mēbriſq3 ipe caput ē a h Jux fragilitatē corpis aſſū pti ad prēȝ fūdit orōȝ ℭ Aurē n̄ iſtā cor porcā ſ auditū illū ſpiritalē dicit q̄ petē/

nū vota cognoscit. Dicēdo ꝟo egenū eē
ꝛ pauperē. ꝯditionē quā susceperat hūani
tatis ondit. Egenꝰ etiā ꝛ paup est. qsqs
meruerit mūdi istiꝰ puersitate vacuari. q̄
his veracit̄ fuit xp̄s. b ¶ Sctūs eni di

cēdo idola significat paganoꝝ. q adhuc
in mundo nefanda deuotōe colebant̄. ꝛ
nō est fm opa tua. s. tibi filiis. q fecisti ce
lū ꝛ terrā. h ¶ Cū eni tūc sola eēt iu
daica gens q vnū deū colere videbat̄. ꝑ

b paup sum ÷ ego :· Custodi
aiā meā qm sanctꝰ sum: sal
uum fac seruū tuū deus me
c us sperantē in te. Miserere
mei dn̄e qm ad te clamaui to
ta die. letifica aiam serui tui
qm ad te ÷ dn̄e :· aiā meā le
d uaui. Quoniā tu dn̄e suauis
et mitis. ꝛ multe miscdie oi
e bus inuocantibus te. Auri
bus pcipe dn̄e orōnem meā.
ꝛ intende voci depcationis
f mee. In die tribulatōis mee
clamaui ad te. quia exaudi
g sti me. Non est similis tui in
diis ÷ dnmine :· et non ē fm
h opera tua. Omnes gentes
quas ÷ cunq :· fecisti veniēt
ꝛ adorabunt coram te domi
ne ꝛ glorificabūt nomē tuū
i Quoniā magnꝰ ÷ es tu :· et
faciens mirabilia: tu ÷ es :·
k deus solus. Deduc me dn̄e
in via tua. ꝛ ingrediar in ve
ritate tua. letet̄ cor meū vt
l timeat nomē tuū. Confite
bor tibi dn̄e deus meꝰ in to
to corde meo. et glorificabo
m nomē tuum in eternū. Quia
mia tua magna ÷ ē :· sup me

ctus veracit̄ xp̄us (qr
mōi istiꝰ illecebras cō
uersatiōe celestis vite
calcauit) petit se sal
uū fieri a diuitate. vt
nos instruēt. salutem
nō eē ꝯstitutā in hūa
nis viribꝰ. ¶ Unus
atq idē deꝰ hō xp̄s ie
sus petit miam q do
nat illā. docēs nos sp
supplicare deū qui fre
qnti culpa delinqmꝰ.
Cū dr̄ tota die totiꝰ vi
te tp̄s ondit̄. Letifica
ri petit aiam fons hi
laritat̄ ex illa parte. q̄
seruꝰ est: seruꝰ ꝟo dici
vult. qm ex ꝟgine ma
ria natꝰ est q ancillam
dei se eē fatebat̄ ange
lo nūcianti. vn ꝛ i alio
psalmo dic̄ Ego suus
tuꝰ ꝛ filiꝰ ancille tue.
d ¶ Ondit ei qd sit
deꝰ. qr est suauis post
amaritudinē hꝰ seculi
ad se reuertentibꝰ. mi
tis. qr sustinet pctōres
mlte miscdie. qr lz sint
nr̄a innumerosa pctā:
multo abundātior est
pietas. qui tot relaxat
offensas ꝛ nulli negat
se inuocanti ꝑsidium.
e ¶ Percipe cū di
cit. vult nō transitorie
audiri ſ vt in illis fini
bus maiestatis eiꝰ ora
tio recōdat̄ sicut p au
res ab hoie mcōrie p
bat̄ infigi. Additūq
ē. Intēde voci. vt intē
tus aniꝰ apiret auditū. f ℟ In die tri
bulatōis. ſ i die passiōis clamaui. s. ocru
ce: exaudisti vt ꝯmēdatū tibi spm meū re
stitueres. g ¶ Nō est i diis filiis tui di

dicat eēs gētes q ido
lis tenebant̄ obnoxie
ad culturā eiꝰ eē vētu
ras. ℟ Per passio
nē ei meā. cogscēt ma
gnitudiē ꝟtut̄ tue.
i ¶ Magnꝰ ꝟo n̄ ꝑt
dici nisi ds solus. cuiꝰ
ptāti nullatenꝰ ꝑt ali
qd ꝯpari. Solus etiā
dictꝰ ē. qr sctā trinitas
vnꝰ deꝰ est tm̄ psonis
distincta nō nature di
scretōe sepata. k ℟
¶ Hinc ꝓpha loqt̄
vl̄ xp̄s i psona mēbro
rū. Uia dn̄i. xp̄s. ipe ē
ꝛ veritas. in q via ꝛ ve
ritate eccl̄a vt ambula
re possit deū depcat̄ si
ne cuiꝰ auxilio ſ iple
re nō valet. Sic letet̄
cor ꝛ sb spe timeat. In h
seculo q iudicē formi
dauerit reꝰ est deū q ti
muerit sctūs ē. l ℟
Cū a merore facinoꝝ
eruditꝰ fuero. tūc in te
leticia spūali gaude
bo. ¶ Illa ē ꝟa cō
fessio. q in toto exp̄mi
tur mētis arcano. ꝛ il
le ꝯfitet̄ ex toto corde
q totā spem suā ponit
in deū. In eternū. il
lud significat ꝙ inter
sctōs eiꝰ laudes dn̄o
iugit̄ psonabit. dū i il
la btitudine. promissa
recepit. m ℟ A
git ppl̄s fidelis grās
deo. qm magna est mi
sericordia eiꝰ. suamq
animam dicit esse liberatam. ab inferno
inferiori. id est pena i qua peccatores dā
nātur. Superior infernus. peccatum est
inferior eterna pena. n ¶ Uel

Inferior infern⁹ pena dānatoꝝ. Suplor limbus patꝝ. in q̄ inferiori diues posit⁹ inferno. lazarū vidit positū in superiori. n ℂ Iterū xp̄s ſm hūanitatē suā loq̄t cū dicit iniq̄s. significat iudeos q̄ insurrexerūt sup eū. s. vt reum dicerēt innocētē. suūq; regē plebs insana trucidaret. synagoga potētiū. supboꝝ est cōgregatio. q̄ beluino fremitu. aiaȝ xp̄i adimere volebant. Addit ꝟo. Et nō ꝓposuerunt ꝛc. Quicūq; ei facin⁹ ꝑpetrat: deū añ cōspectū suū oīmodis nō ꝓponit. qm̄ si illuȝ hr̄et ꝑntē ꝓtin⁹ a cogitato facinore reuocaretur. o ℂ Miserator eni deꝰ est: q: singulis rebus miaȝ facit. misericors q: sp pia ē ipa natura deitatꝪ. patiens: q: pctōres sustiet. multū misericors. q: plus nob remittit q̄ imbecillitas nr̄a ꝓmereretur. Verax. q: nescit ꝓmissa sua. aliq̄ ībecillitate subducere. i. subtrahere vel negare. p ℂ Vox xp̄i ſm hūanitatē ad prēm. ipe est enī puer dn̄i. de q̄ Esaias ait. Ecce puer me⁹ suscipiā eū. Puer ē xp̄s in scp̄turis dictus propter īnocētiā mētis dz̄. etiā fili⁹ ancille. q̄ angelo rn̄dit se ancillā dei eē dicēs. ecce ancilla dn̄i. Imperiū ꝟo intellige ptātē iudicij. q: eo teste. pr̄ nō iudicat quēq̄. ſ oē iudiciū filio dedit. q ℂ Signū dz̄ ab eo q̄ vētura significet. fac pr̄ signū. ī resurrectiōe. s. in bono. i. in bonū credētiū ꝛ ī cōfusionē negantiū vel ī bonū. vt videāt iudei ꝛ ꝯfundāt de malo suo ꝛ ita reuertāt ꝛ credāt. Adiuuisti. ptinet ad ꝯdictioneȝ iudeoꝝ altricātiū ꝛ ad iniusta certamina in q̄bus illi sp veritatis testimonio supa-

bānt. Cōsolat⁹ es. ad ꝑsecutiōes īsanoꝝ (q̄s ille velut tēpestatis impetū patiētissime sustinebat) respicit. Oratio. Letifica dn̄e vultū familie tue. ꝛ erue aīas nr̄as ex inferno inferiori vt tui vult⁹ cōtēplatiōe ꝑfecti. d̄sideria carnis. spiritali dn̄atōe calcē⁹. p

et eruisti aīam meā ex inferno inferiori. n Deus iniqui insurrexerūt sup me ꝛ sinagoga potentiū quesierūt aīam meāꝛ nō ꝓposuerūt te in cōspectu suo. o Et tu dn̄e deꝰ miserator et misericors. patiēs ꝛ multe misericordie ꝛ verax p Respice in me et miserē mei da imperiū tuum puero tuo ꝛ saluū fac filium ancille tue q Fac mecum signuȝ in bono vt videant qui oderunt me et cōfundant quoniā tu domine adiuuisti me ꝛ consolatus es me.

Filijs chore ps̄. cantici. ℂ Vox ꝓphe de celesti hierusalem. i. ecclesia christi.

Psal. lxxxvj.

a Fundamēta ei⁹ in montibus sctīs. diligit dn̄s portas syon sup oīa taber b nacula iacob. Gliosa dicta sūt d̄ te citas dei. Dyapsal.

ℂ Filij chore. significāt xp̄ianos. ps̄ auteȝ de supioribꝰ sonās. cōmouet nos celestia cogitare. ꝛ in eis hymnica exultatōe gaudere. a ℂ Fūdamentū ecclesie. xp̄s est. q̄ sic eaȝ cōtinet vt nulla possit quassatione titubare. In mōtib⁹ sctīs. significat apl'os ꝛ ꝓphas. q̄ excellētia sctītatis mōtes vocāt. Syon irl'm celestē significat. cui⁹ porte sūt fides: caritas baptisma: penitētia. ꝛ q̄cq̄d in illā ciuitatem acq̄situ ppl'm ītromittit. Siue vt q̄dā volūt xij. apl'os significant. Tabnacula iacob. ecclesiā catholicā significāt que sp hic affligit. Merito supra istā. illa spiritalis ꝛ celestis diligi dz̄. in q̄ iā nihil ꝑturbatōis eē declarat. b ℂ Ciuitas dei est sancta eccl'ia de qua in oī serie scp̄turarū gliosa dicta sunt ꝛ in oīb⁹ ꝓphetis Esaias ei dixit. Surge hierl'm de q̄ ꝛ saluator. Non pōt inq̄t ciuitas sup montē posita abscōdi. c ℂ Raab interp̄tat supbia vl' latitudo. Vñ p raab. latitudo imperij ecclesie designat. siue latitudo pctī. Babylon cōfusio. vtraq; aūt significat plebē gentium: q̄ añ aduētū xp̄i ī spaciosis hui⁹ seculi vijs p supbiā ḡdientes. cōfusiōi idolorū ꝛ pctōꝝ tradite fuerāt. ſ p miaȝ illuminate sunt. Dicit ꝟo scientiū me. Nō enī cuiuslibȝ raab ꝛ babylonis mēor erit ī iu

aicio dñs. s tñ sciētiū se p fidē z caritatē Trāslatio tñ hebrea z rōana sciētib⁹ me bz d ¶ Alienigene. sc̄ a iudaico pplo extranei. z illis nō credētib⁹. isti sūt rece pti Ly. Et nos sum⁹ isti alienigene et tirus z ppls ethiopū.

decantās. Eman. frater ei⁹. q̄ vocabulo xp̄s eos appellat q̄ ei⁹ p̄ceptis obediūt. Israelite. deū vidētes. q̄ p obediētiā dei luce radiāt. Hieronim⁹ in cōmētario ori genis Melech z Augustin⁹ z cassiodor⁹

¶ Tirus. significat angustiā penitentiū q̄ ex cōtritōne sup pctis pcreat pplo ethiopū. q̄ pctōz fuerat obscuri tate teterrim⁹ s in dei ciuitatē collectus est. e Ly. Nūqd syon. i. q̄s hoīm poterit dice re ipi syon quō nascet hō in ea. z tū nascet ta lis hō in ea. q̄ est altis sim⁹. s. de⁹ z fundauit eā. s. syon. Et hō natus est in ea ¶ Assump ta carne de⁹ est hō fa ct⁹. z fūdauit ip̄e sina gogā vt deus qui tm̄ putabat homo.

f ¶ Narrauit dñs frequiter in euāgelio. q̄ de ipso p̄dixerat mo yses. Ipsi sunt eni p̄n cipes. moyses z pphe te. q̄ fuerunt in ea. i. in sinagoga Ly. Uel in syon. i. in eccl'ia narra uit i scripturis aplo᷑. q̄ fuerūt in carne viuē tes principes in ea.

g ¶ Sicut letantiū de illa incōp̄hensibili leticia dicit vbi eterna habitatio est fidelium Ly. Uel potius de ec clesia hic dicit. vbi nō vere z plene letantiū. sed sicut letātiū est ha bitatio.

c Memor ero raab z babilo/
d nis: scientiū me Ecce alieni
gene z tyr⁹: z ppls ethiopū
e hij fuert illic. Nūqd syō di
cet hō: z hō natus ē in ea: z
ip̄e fundauit eam altissim⁹.
f Dñs narrauit in scripturis
pplo᷑ z p̄ncipū ho᷑ q̄ fuert
g in ea. Dyaps. Sic letan
tiū oim hitatio ē in te. Cā
ticū psalmi filijs chore in fi/
nē p melech ad rñdendū in
tellectus eman israelite. C
Xp̄s a p̄re petēs auxiliū. cō
temptū suū refert quē a iu
deis erat ppessurus asserit,
q̄ mortuos ñ eē suscitādos
vt possint dño ᵓfiteri. resur
rectō᷑ sibi celerrimā venire
deposcēs. Psal. lxxxvij.

a nīe d̄s salut mee i die
clamaui z nocte corā te
b Intret in cōspectu tuo orō
mea inclina aurē tuā ad pre
c cē meā. Qz repleta ē malis
aīa mea z vita mea inferno
appropiquit. Estiat⁹ sū cū

hūt. verū in trāslatiōe hieronimi ex hebreo i latinum nec amelech nec melech s p choru᷑ habet qd̄ hebraice d̄r mahalat. nec israelite sed esraite Cassiodor⁹ tñ Augustinū sequens melech exposuit z isra elite vbi in cōmētario ieronimi iesraelite scri ptū inuenit sed in he breo esraite. a ¶ Orat xp̄us ad p̄rem. p id qd̄ d̄ virgine maria natus ē. designās hūi litatē. ībecillitatis hu mane quā est dignat⁹ assumere. In die. leti ciā significat. z nocte. aduersitatē declarat: vtroq̄ eni tpe. deū eē depcandū demōstrat.

b ¶ Inclinat autē aurē suā dñs. cū mise ricors dignat audire. mirabili opatione sue virtutis. non aure cor poris. c ¶ Malis dicit cōpletā esse aīam suā. malis vtiq̄ nō su is. qui peccata non ha buit. sed delictis mun di. quibus laborabat hūanitas. et vita mea inferno appropinquit hoc ptinet ad passiōe᷑ xp̄i. vt in euāgelio. tri

Oratio.

Undamētū fidei nr̄e de⁹. q̄ in mēti bus sanctis. tanq̄ in excelsis monti bus. eternitatis portas. iusticia muniēte cōponis. ᵓcede nobis i te gliose credere atq̄ ad redēptionē nr̄am hoīe᷑ factū. p dicabiliter cōfiteri. Dñm nr̄m ihm xp̄m. ¶ Malech. interp̄tat chor⁹. diuis v̄ba

stis est anima mea vsq̄ ad morte.
d ¶ Estimatus sum culpat eos. q̄ pu tabāt eū mortuū fuisse cōmuniter. vt mo riūtur ceteri. Lacum dixit. vel locum se pulcri vel inferni altissimā profunditatē Factus sum apud eos. sc᷑ qui deitatem eius insanis mentibus nō credebāt. So lus etiam inter mortuos liber fuit. quia

ipsa q̃z mortis claustra cõfregit. ipi⁹ em̃ tm̃ mors libera fuit. q̇ peccatũ nõ fecit ⁊ mors q̃z et⁹ volũtaria fuit ⁊ licz liber eẽt inter mortuos. tñ a dementib⁹ estimat⁹ ẽ sicut vulnerati ⁊c. e ¶ Adhuc enĩ de illis vanissimis dicit. q̇ putabãt deũ lancea vulneratũ occisuz. pi/ ter ⁊ sepultũ. q̃si vnuz ex hoib⁹ sceleratis q̃ꝝ nõ ẽ memor. i. de q̇bus nõ habs curã qm̃ pec catis facictib⁹ a te red debant alieni. Curaz igit itellige q̇ ad salu tẽ eorũ. Et ipsi repulsi sunt. hoc est ipsi a ma/ nu dei. pbant expulsi dũ a gubernatiõe eius reddebãt alieni.

f ¶ Lacus ꝑ infer no ponit. ⁊ ꝑ sepultu ra foueali. ⁊ ꝑ mundi istius ꝓfundissima ca lamitate. qđ h̄ voluit ĩ telligi. In tenebris. i. sub obliuiõis cecitate Umbra mortis pctõꝝ idicat locũ. dũ eis gau diũ nõ relucet. q̇ ĩ ppe tua sue tristicie obscu ritate manebunt.

g ¶ Putabãt iudei p furorẽ dei. ihm xp̄m ad picula passionis p/ uenisse sicut dicebãt li beret eũ si vult. h ¶ Per fluctus. irã. furo ris vult intelligi. quez p̄r effusurus fuisset su per oẽs gẽtes. supme induxisti. q̇ pctã eoruz suscepi. sicut alibi ait. ꝓpter pctã ppl'i mei p/ cussi eum h ¶ No tos enĩ apl'os appellat. ille enĩ omẽs no tos habuit ex diuinitate. ipe aũt sciebat a paucis. isti ergo noti ꝓpecial'r. lõge facti sunt. vt est scriptũ percutiã pastorẽ ⁊ di/ spergent oues gregis. In abominatõez vero positus est tũc. qñ crucifixo dicebãt vach qui destruit templũ dei ⁊ filũs,

descẽdentib⁹ in lacũ: factus sum sicut hõ sine adiutorio
e inter mortuos liber. Sicut vulnerati domiẽtes ĩ sepul chris quoꝝ nõ ẽ memor am plius: ⁊ ipi de manu tua re
f pulsi sunt. Posuerũt me in lacu inferiori in tenebrosis
g ⁊ vmbra mortis. Sup me cõfirmatus est furor tuus ⁊ oẽs fluctus tuos induxisti
h sup me. Dyapsal. Lon/ ge fecisti notos meos a me: posuerit me abominationẽ
i sibi. Traditus suz ⁊ nõ egre diebar oculi mei lãguerunt
k p̃ inopia. Clamaui ad te do mine tota die: expãdi ad te
l manus meas. Nunq̇d mor tuis facies mirabilia: aut medici suscitabunt ⁊ cõfite
m bunt tibi. Dyapš. Nun quid narrabit aliquis in se pulchro misericordiã tuam ⁊ veritatẽ tuã in perditiõe.
n Nunquid cognoscent in te nebris mirabilia tua: et iu/ sticia tua in terra obliuiõis

i ¶ Traditus ẽ a iuda. cohortib⁹ insa noꝝ. verũtñ nõ est ĩgressus. qñ mime qđ ꝓualeret oñdit. i. qñ deitatẽ occultabat. Siue de custa nõ est egressus. Lãguerũt oculi. i. apl'i. Pre inopia. q̄ necdũ acce/ perũt sp̃m sctm̃. iopia d̃ ecõtrario. vbi nulla ẽ copia k ¶ Clama ui ad te dñe tota die. hic distictio ẽ poneda vt ista ꝯtinuatio toti⁹ diei ad orõnẽ ⁊ bono/ rũ actũ op⁹ debeat ꝑti nere. Expãdi man⁹. p manus. opa bona vult intelligi. q̃s bonis ac/ tib⁹ sp̃ tetẽdit ad deũ. Nã si hec cruci iũxeri/ m⁹. sequẽtia discrepa bũt. l ¶ Nequaq̃ fecit mirabilia mortu/ is. i. nõ credẽtib⁹. illis solis mirabilia fiũt. q̇ magnalia dei sub cre/ dulitate cõspiciũt. aut medici suscitabũt. hoc d̃ negatiue. q̄ medici dũ corpib⁹ p̄bent curã aĩas tñ pctis mortuas resuscitare nõ valent. vt ꝯfessione verissima viuificẽt. q̇ infidelita tis sue vulnera ꝑtule/ rũt veꝝ nec medici cor porũ. sine dei munere egris salutẽ dare pñt. m ¶ Sepulcrũ ei si gnificat infideliũ men tes. ⁊ merito sepulcrũ d̃. vbi aĩa pctis mor/ tua cõtinet. aut verita tẽ tuã narrat q̇ ẽ in p/ ditõe pctĩ. q̄ viui ⁊ fi/ deles in actib⁹. miam narrare cõsueuerũt. et veritatẽ ille d̃ ẽnarrare. q̇ eã inuenit in actib⁹ custodire. Illos g̃ notat q̇ nõ sũt vere credituri q̃ꝝ guttur ẽ sepulcꝝ patẽs n ¶ Nũq̇d cognoscent. q̄ oĩs q̇ facit pctm̃ odit lucẽ ¶ Nec iusticia d̃i ꝑt co g̃sci ab oppssis ĩ trena obliuiõe. i. crassissi ma cordiũ cecitate ⁊ vicioꝝ dẽsissima cali

gine. o ℂ Dicēdo aūt. ⁊ ego. signifi
cat cū mēbris suis se clamasse. quoꝝ ipe
caput ē. Mane q̄ʒ dixit ꝑuenisse orōnez
suā cuʒ añ multa secula petebat eccl'ia q̄
adhuc expectam⁹ eē ventura. nō ꝟo sic i
telligam⁹ ꝙ orō graꝫ
dei ꝑueniat q̄ꝛ ꝙ ora
mus ex grā est. p ℂ
Repelli putam⁹ orō
nē nrām ⁊ auertere de
um faciē a nob̄ cū vo
ta nrā distulerit. ⁊ q̄
uis ille vtilia faciat.
nos tñ dilata grauiꝰ
cōtristāt. qd̄ ex ꝑsona
martirū dicm̄ nō incō
uenienꝰ accipiꝰ q̄ tali
bus desiderijs in hoc
mōd fatiganꝰ. q ℂ
Paup sū ego. hoc me
rito dicit eccl'ia q̄ i pau
ꝑtate mūdi ⁊ laborib⁹
a sua iuuētute fatiga
tur. Exaltat⁹ qñ q̄sq̄
fideliū res humanas
tumido corde cogitat
humiliat⁹ cū ad ꝯfes
sionē ꝑuenit. ꝯfusus.
cū mala q̄ gessit in pe
nitentia damnauit.
r ℂ Pulcre dictuꝫ
est transierūt. q̄ꝛ non
māsure. Nā qñ fideliꝰ
se affligit irā dñi casti
gat⁹ euadit. Terroreꝰ
ꝟo dicit venturi iudi
cij q̄s oīs caro pecca
trix formidabit in iu
dicio. ꝗ etiam boni in
hac vita ꝑhorrescunt
s ℂ Circūdederunt
me. vtiq̄ delicta q̄ le
gis ⁊ euangelij distri
ctione damnanꝰ. merito q̄ʒ aquis cōpa
ta sunt q̄ nos copiosissima inundatione
cōcludūt. t ℂ Amicoꝝ dicit. q̄ hone
stis studijs moꝝ in ciuitate ꝯiuncti sunt
ꝓximos ꝟo q̄ nobis parentele ordine so
tianꝰ. Notos q̄ nec amici nec ꝓximi sūt
sed sola visione vel opinione nos didice
rūt. q̄ genera hoīm frequēter longe fecit
a fidelib⁹ formidata passio vl' calamitas

Redemptor oīm ineffabi
lisq̄ salutis nostre de⁹. q̄ ꝓ nobis i
ferna penetrans fact⁹ es inter mortuos
liber. exaudi matutinā familie tue ꝓcem
⁊ erue nos ab inimici insidiantis pessi
ma ꝟuitute. Qui. Orō.

o Et ego ad te dñe clamaui:
⁊ mane orō mea ꝑueniet te.
p Ut quid dñe repellis orōnē
meā: auertis faciē tuam ÷ a
q me:. Paup sum ego ⁊ in la
borib⁹ a iuuētute ÷ mea :.:
exaltatus aūt hūiliatus suꝫ
r ⁊ ꝯturbatus. In me trāsiert
ire tue. ⁊ terrores tui ꝯturba
s uerunt me. Circūdederunt
me sicut aqua tota die. circū
t dederunt me simul. Elōga
sti a me amicū et ꝓximuꝫ. et
notos meos a miseria.

Intellectus ethan israe
lite. Uox fidelium misc̄dias
dñi potentiāq̄ laudantium.

Psalmus. lxxxviij.

a Misericordias dñi. inet
b uum cātabo. In gene
ratione et generatiōe. annū
ciabo veritatem tuaꝫ in ore
c meo. Qm̄ dixisti. ineternuꝫ
misc̄dia edificabiꝰ: i celis ꝑ
parabiꝰ ꝟitas tua ✳ in eis:.
d Disposui testamentum ele
ctis meis: iuraui dauid ꝟuo

ℂ Ethan interꝑtaꝰ
robust⁹. Israelita vi
dens deū ⁊ q̄ꝛ psalm⁹
iste erat laudes ⁊ ꝓmis
siones dei narratur⁹.
iō illi tale nomen ē ap
positū. vt fideliū ver
boꝝ indicaret īmuta
bilē firmitatem.
a ℟ Illas ei mise
ricordias. q̄b⁹ hoīem
pctō mortuū visitare
dignat⁹ es ꝑ filium suū
cātabo. b ℂ In ge
neratiōe ⁊ generatiōe
duos significat ppl'os
iudaicū. s. gentilē. quiꝰ
bus se veritatē ꝓnun
ciaturū esse testaꝰ. Et
bñdictū est i ore meo.
q̄ꝛ qd̄ ore ꝓgrediꝰ ci
to delabiꝰ. qd̄ ꝟo in
ore versaꝰ diutina ce
lebraꝰ deuotōe. ℟
Ueritas illa xp̄us est
siue ꝓmissiōes dei.
c ℟ Qm̄ dixisti.
sp ei miseratō tua sub
limaꝰ. ⁊ nunq̄ destru
etur. ℟ A ℂ In
celis ꝓpabiꝰ. i. i aplis
ꝓdicabiꝰ veritas tua
hinc vox patris dispo
sui ⁊c̄. d ℟ Dispo
sui testamētū. electis
. i. doctorib⁹ eccl'iaruꝫ
ut adquisituꝫ ꝑ grām
ppl'm doceant vel informent ℂ Iurat
ꝟo iustissime de⁹. cū suo iure ꝓmittit om
nia. iurauit em̄ dicimus iure orauit. id ē
iuste locutus est. Iurat quoq̄ ⁊ ideo iu
ste deus. quia quod iurat semper potest
implere. homo ꝟo iuste prohibeꝰ iurare
vel iuramento ꝓmittere. quia non est in
potestate sua qd̄ polliceꝰ efficere. Pre
paratus quoq̄ ē xp̄s. q̄ ex semine dauid

meo vſq3 ineternū ꝑparabo
e ſemē tuū. Et edificabo ī ge/
neratiōe ⁊ generationē: ſedē
f tuam. Dyapſal. Confite
bunť celi mirabilia tua dn̄e.
etenī veritatē tuā3 in eccl'ia
g ſctōꝝ. Qm̄ qs in nubib⁹ eq̄
biť dn̄o. ſilis erit dn̄o in filijſ
h dei. Deus q̄ glorificať in ꝯſi
lio ſctōꝝ. magn⁹ ⁊ terribilis
ſup̲ oēs q̄ in circuitu ei⁹ ſunt
i Dn̄e deus virtutū qs ſilis ti
bi. potens es dn̄e. et veritas
k tua ī circuitu tuo. Tu domi
naris poteſtati maris. motū
aūt fluctuū3 eius tu mitigas
l Tu humiliaſti ſicut vulnera
tum ſup̲bum. in brachio vir
tutiſ tue diſperſiſti inimicos
m tuos. Tui ſunt celi ⁊ tua eſt
terra orbem ÷ terre :· ⁊ pleni
tudinē eius tu fundaſti. aq̄
n lonē ⁊ mare tu creaſti. Tha
bor ⁊ hermon ÷ in :· nomine
tuo exultabūt. tuū3 brachiū
o cum potentia. Firmetur ma

origine carnis deſcēdit vſq3 ineternū rex regū ⁊ dn̄s dn̄antiū. qd̄ ſm̄ humanitatē intelligi optet. M vl' ſemel nō ſolū xp̄c eſt caput ſ3 ⁊ membra ſua. ſ. credētes ī eū e C Et edificabo. iſta pollicitatio ad criſtū ptinet. ſedes eī ei⁹ eſt oīs ſanct⁹ quē qua ſi ſplendidiſſimū throнū ſua gr̄a inſidet. IN Vl' thron⁹ ei⁹ eccleſia ē. in qua xp̄s ſedet ineternū. ⁊ eadem ſn̄ia ē cū priore l3 ſint alia v̄ba. f C Cō fitebunť celi q̄ ſūt veri p̄dicatores. quātis miraculis dn̄s mūdū admiuiſtret. Et veritatē ei⁹. q2 verbū caro factū eſt. ⁊ habitauit in nobis ꝯfitenť. nō vbiq3 ſic mirabilia ſua ſ3 ī eccl'ia ſanctoꝝ vbi crediť veritas impleta ⁊ verbū caro factum. IN vl' apl'i p̄dicant mirabilia in xp̄i incarnatiōe ⁊ paſſiōe oſtenſa ⁊ que p̲ eū facta ſūt in ꝯgregatōe ſanctoꝝ. g C Nubes ꝓphete apl'i ⁊ p̄dicatores ſūt q̄ p̲ ſpm̄ ſctm̄ pp'los cōpluebāt. ſ3 tn̄ erāt obnoxij ī lege pctī. Nec inter filios dei. i. ſctōs potuit h̄re equalē qm̄ ille p̲ naturā ē fili⁹ dei ſancti v̄o p̲ gr̄am. iſte ſine aliquo pctō. iſti p̲ ſp̄m a pctō ꝓbanť exuti. h IN C Ipſe eī dn̄s q̄ p̄dicať a ſanctis magn⁹ ōr q2 de⁹ eſt. terribil' a ptāte mirabili. q̄ in circuitu ei⁹ ſūt. ſancti. ſ. q̄ dono ip̄i⁹ ei⁹ gr̄e ꝓximanť vite innocētia ⁊ ſanctitate. i C Quis ſilis tibi. q2 virtutū ⁊ ptātū dn̄s es. ſctī eī ditanť v̄tutib⁹ nō dn̄anť. tu aūt ill' reb⁹ impas q̄b⁹ te p̄ſtante alij p̄clari ſūt. Tu ex te potens es. illi p̲ te. Illi in veritate tua illuminati ſūt, tibi aūt veritas tua ſp̲ ineſt.

k IN Tu dn̄aris ptāti maris. i. h⁹ ſcl'i ptātib⁹. Motū aūt ⁊c̄. qn̄ feroces mot⁹ p̲ſecutōnū ī martires ⁊ ſctōs ꝓ vtilitate ſāctoꝝ ꝯuertis. ac mitigas tētatiōes q̄s cōmouēt ſeruis tuis p̲ſecutores. C Dicit v̄o mitigas vt tollerare poſſint. nō dicit tollis. qm̄ ſi eū motū3 p̲ſecutōnū fundit⁹ tolleret coronā martires nō haberēt l M Tu hūiliaſti ſicut vulneratū ſup̲bū. i. ſ diabolum clauis tue crucis ſauciatū ⁊ hūiliatū3 ſuis ſpolijs abſtractis. C Inimicos. infideles iudeos dicit q̄ per innūeras gētes diſpſi p̲ brachiū. i. p̲ virtutē dn̄i xp̄i. m C Senſus iſti⁹ verſiculi talis eſt cur voluerūt ſtulti in te ſeuire in hoc mūdo. c⁹ tu fundator es xp̄e. Orbis terrarū ptinet ad toti⁹ mundi ſpaciū. plenitudo ei⁹ ad oēs creaturas q̄ in eo ſūt. Per aq̄lonē diabolū ītellige. q̄ dixit ponā ſedē meā ad aq̄lonē. IN vel antixp̄m. de q̄ ait dn̄s ad hieremiā. Ab aq̄lone pandeť oē malū. C Mare. ſeculi hui⁹ elatas ⁊ iniq̄s hoīm ptātes Creatura enī n̄ d3 ſup̲bire creatori q2 ab eo creata ē. n C A Thabor inť ptatū diveniēs lumē. qd̄ ſpāliť ptiet ad aduētū dei. Hermō v̄o anathema ei⁹. i. diaboli. qd̄ veniēte dn̄o ſuſcepit a xp̄ianis. dignū eī fuit vt p̄n̄te lumīe. tenebroſus diabol⁹ anathema eſſet vn̄ exultabūt ī noīe dei ſcrī. Brachiū cū potētia xp̄c ē. q̄ facit q̄ vult in celo ⁊ ī t'ra Illūinati igr̄ a te ⁊ diabolū abomiantes exultabūt ī noīe tuo tibi gl'iam dantes. o IN Firmeť man⁹. i. opa q̄ facis ib

mũdo ¶ Exalteť dextera.i.clarificeť nũerus p̄destinatoꝝ ꝗ̄ est ad dexterā col locādus. Sedes q̄dē dei sempiterna ē ⁊ sꝑ p̄parata. sed tūc nobis apparebit p̄pa rata. q̄n ip̄m cernim⁹ iudicare iusticiam.

ret p̄r ꝓhibuit testimoniũ potenti.i. filio dicēs. clarificaui ⁊ iteꝝ clarificabo. Ele/ ctũ dicit ih̄m xp̄m. de plebe. de gēte iude orũ vel potēs corp⁹ ecclie dī. super queꝫ xp̄m posuit regere Ul' vt alia trāslatio hꝫ in vel sup potentē.

¶ Uel scti. sedes dei sť ⁊ nisi q̄s p̄rim⁹ in se iusticiā ⁊ iudiciũ fece rit ñ pōt dei fieri sedes p ¶ Mia est. qua p/ cit ↄuersis veritas ꝓ̄ ꝓ missa restituit. Beat⁹ ppl's est ꝗ̄ intelligit vľ scit iubilationē.i. ꝗ̄ im mēsam leticiā suā. nō in ꝓ̄priis viribus. sed ī dei cognoscit posuisse virtute Jubilatio ē co piosa mētis exultatio ꝗ̄ verbis explicari nō pōt. q ¶ Nūc pōit p̄miũ eoꝝ ꝗ̄ sciũt iubi lationē. Ambulat ī lu mine vultus ei⁹ ppl's xp̄ian⁹. cũ in ↄtēplatō ne sctē trinitatis iugiť p̄seuerat. cũ x̄o dicit ī noie tuo. vetat in pro pria p̄sumptōe gaude re. Tota die. toti⁹ vi/ te tp̄s ostēdit. Exulta bunť in iusticia dei q̄n in illa resurrectōne ad dexterā fuerit colloca ti. r I Sicut eñi eis bñplacita fuerunt tua p̄cepta. ita tibi bñ placitũ ē in eis. vt ī te exalteť cornu.i. virt⁹ eoꝝ. s ¶ Nr̄a eni assũptio. dñi ē incarna tio que a sctō israel ꝓ hať impleta. in q̄ spem hñtes de ꝓfūdo pctō/ rũ erigimur sursuꝫ. dñ ip̄ius mia subleuāte ī etna collocamur gau dia. t ¶ Nunc iterũ

n⁹ tua ⁊ exalteť dextera tua
iusticia et iudiciũ p̄paratio
p sedis tue. Miscdia ⁊ veri/
tas p̄cedēt faciē tuā beatus
ppl'us qui scit iubilationē.
q Deus in lumine vultus tui
ambulabũt ⁊ in noie tuo ex
ultabunt tota die: ⁊ in iusti
r cia tua exaltabunť. Quia
glia virtutis eoꝝ tu es: ⁊ ī be
neplacito tuo exultabiť cor
s nu nr̄m. Quia dñi est assum
ptio ⁎ nr̄a ⁖ ⁊ sancti israel
t regis nostri. Tunc locutus
es in visione sanctis tuis: ⁊
dixisti posui adiutorium in
potente: ÷ ⁊ ⁖ exaltaui ele/
v ctum de plebe mea. Jnueni
dauid seruũ meũ: oleo sctō
x meo vnxi eũ. Man⁹ eñi mea
auxiliabiť ei ⁊ brachiũ meũ
y ↄfirmabit eũ. Nihil ꝓficiet
inimicus in eo: ⁊ fili⁹ iniqui
tatis nō apponet nocere eũ
z Et concidā a facie ei⁹ inimi
cos ei⁹ ⁊ odiētes eũ in fugā
a conuertā. Et veritas mea ⁊
miscdia mea cũ ip̄o: ⁊ ī noie
meo exaltabiť cornu eius.

I .i. diabolũ vt cō tra vel sup diabolũ po sit⁹ opprimeret supbiā ei⁹ v ¶ Cuꝫ dicit. inueni dd. iesum xp̄m euidēter insinuat quē supius potentē appel lauit ⁊ de quo alibi dī vnxit te de⁹ oleo leti/ cie x ¶ Man⁹ bra chiũq3 hic ꝓ fortitudi ne dei posita ē. que fir mauit hũanitatē xp̄i ī passione. y ¶ Nihil ꝓficiet ini micus.i. diabolus qui est ꝑpetu⁹ inimic⁹ hu manitatis. Filius ini q̄tatis fuit iudas tra/ ditor. qui fili⁹ diaboli merito nũcupať qui ē autor oīs iniq̄tatis. ꝗ̄ intentōni xp̄i in nullo nocuerũt. z ¶ Fa cies eni xp̄i cũ pecca/ tores dignata fuerit ī tueri a suis prauitati/ bus cōcidunť. Cōuer tunť quoq3 in fugam. quando impia vita de relicta ad xp̄i ceperint festinare remedia. pctī eni mēores sua facta refugiunt. ⁊ ad dñi be neficia cōuertunť. a ¶ Ueritas patris est filius ꝑtinet hoc ad iudiciuꝫ. misericordia x̄o ad pietatē. q2 pec/ cata dimittit. Cornu si gnificat inuictissimaꝫ

ꝓpheta ad p̄rem loquiť. Locut⁹ est de⁹ ꝓphetis reliq̄sq3 sanctis in visione. dum eos fecit aspice/ re que dicebant. vnde videntes appella ti sunt. Posuit adiutoriũ. id ē ac si dice/

potestatē. de qua dicit. data est mihi om nis potestas I Ul' veritas xp̄s ꝗ̄ q̄ a p̄re audiuit locutus est. mīa q2 sanat in/ firmos mēte ⁊ corpe. Cornu fortitudo ec clesie eius sanguine redempte diciť.

b Et ponā in mari manū eiꝰ
ꝛ in fluminibꝰ dexterā eius
c Ipse inuocabit me pr̄ meus
es tu: deꝰ meus ꝛ susceptor
d salutis mee. Et ego primo
genitū ponā illū: excelsum
e ÷ p̄ :· regibꝰ terre. Ineternū
seruabo illi miam meā: ꝛ te
stamētum meum fidele ipsi
f Et ponā in secl'm ÷ seculi :·
semē eiꝰ ꝛ thronum eiꝰ sicut
g dies celi. Si ✳ autē :· dereli
querint filij eiꝰ legē meā ꝛ in
iudicijs meis nō ambulaue
h rint. Si iusticias meas pfa
nauerint ꝛ mādata mea nō
i custodierit. Visitabo in vir
ga iniquitates eoꝝ: ꝛ in ver
k beribꝰ pctā eoꝝ Miscdiā āt
meā nō dispergā ab eo neqꝫ
l nocebo in veritate mea. Ne
qꝫ pfanabo testamētum me
um. ꝛ q̄ pcedunt de labijs
m meis nō faciā irrita. Semel
iuraui in sctō meo si Dauid
mētiar: semē eiꝰ ineternum
n manebit. Et thronꝰ eiꝰ sicut
sol in conspectu meo: ÷ ꝛ :·
sicut luna pfecta ineternum
ꝛ testis in celo fidelis.

Dyapsalma.

b ☙ Mare significat vniuersas gētes in qbus saluator nr̄ gloriā dn̄atōis accepit. N Et in flumibus .i. sup pricipatus ꝛ ptātes ipius mūdi ptātē eius. Vel mare mūdū significat. manꝰ opatōz ☙ Vel flumia aqs baptismi on̄dūt. c I Sepius eū inocasse p̄rem in euāgelio legimꝰ. vt est. clarifica me pr̄ apd̄ temetipm. ꝛ ibi. pater in manꝰ tuas cōmēdo spiritū meū d ☙ Est ergo primogenitus vt in euangelio. ego sum alpha ꝛ o. Et dicit ponā .i. constituā. N Excelsum p̄ regibꝰ terre hoc ē regna mūdi ei cūcta subijcio. Vel primogenitꝰ ex mortuis dicit̄. primogenitus q̄ qꝫ p̄ris eterni ꝛ mr̄is virginis. e ☙ Et hoc dicit̄ a forma serui. qꝛ miam p̄ris eterno honore suscepit. cui data est ptās in celo ꝛ in terra. Testamentū fidele est. qꝛ quecūqꝫ pphete de ipso p̄dixerūt omia cōpleta sunt.
f ☙ Seculū seculi. significat eternitatē semē dauid ē xp̄s. thronus eiꝰ ptās est futuri iudicij. in q̄ fulgebunt iusti celesti claritate.
g ☙ Hos duos versus dicit de pplo xp̄iano filij enī dicūt̄ xp̄iani qm̄ eccia mr̄e ex aq̄ ꝛ spūsctō regenerant̄.
h ☙ Si iusticias xp̄i .i. mādata eiꝰ nō custodierint sup̄ noīati filij ī sbseq̄ntibꝰ eis digna pmittit̄ euēire vidicta
i ☙ Visitat in virga quādo districte iudicat. vt apl's. qd vultis in virga veniaꝫ ad vos. visitat qꝫ in verberibus, quādo in nobis leuius vindicat̄ qd̄ delinquimus. Vel virga percutit. flagella vo verberāt. k ☙ Superiora de mēbris dixit. nunc vo de capite loquit̄. Dicit enī pater miscd̄aꝫ suā non se a xp̄o dispgere ß tota plenitudine condonare Neqꝫ nocebo naꝫ ꝛ si inimici pmissi sunt nocere. in veritate tn̄ p̄ris nō est filiꝰ lesus cuiꝰ totū mūdū redemit sanguie. ꝛ quia oia veritatis ordie cōstat ipleta in xp̄o. q̄ pr̄ p pphetas dixit. vn̄ et addit. Nō pfanabo ꝛc̄ l ☙ Nō pfanauit pr̄ testm̄ suū .i. scripturaꝫ sanctā mentiēdo. ß rerū fide honorabile fecit. dū que pgressa sūt de labijs eiꝰ .i. p sctōs pphas. nll'a falsitate destructa sīt m ☙ Hoim cōsuetudo ē frequent̄ iurare vt eis aliqd possit credi. deꝰ aūt semel iurat. qui nulla varietate tpis immutat̄ Iuramentū autē eius diximus vētura pmittere. Si dauid mentiar. id est nō mētiar. si enī est negatiue positū qd̄ etiā vsus cōis habꝫ a tuo semē xp̄i sunt oēs sancti ꝛ vere xp̄iani. q̄ in sancta cōuersatōne vsqꝫ in finē pmanebūt hꝰ vite ꝛ post ineternū n ☙ Thronus dei anīa fidelis est in qua reuera xp̄s insidet. atꝫ lucet sic̄ sol. ꝛ sicut lūa .i. ppago corpis nr̄i pꝰ resurrectōꝫ clarificata N Et testis fidelis ē xp̄s q̄ testīm phibuit de veritate. q̄ est ipē ꝛ de ope p̄ris in mūdo. Dicit vo eū in celo esse. qꝛ ibi post ascensionem suā est ☙ Vel in celo .i. celesti homine ꝛ sancto, in illo ipsa caro glorifica-

ta.testis est fidelis h⁹ ꝓmissiōis īplete. n̄
in dānato homīe. o Hec depulsio ꝛ de
pectō de regno salomōis facta ē ī poste
ris ei⁹. ꝙ aūt ait distulisti. nō de salomōe
nec dauid dictū eē manifestū est ꝗ ō xpo
tis xpm spernere maluerīt. eos eī ab emū
datōe. i. fide q̄ emūdat corda destruit. q̄s
etiā dānare decreuit Sedes etiā hic ꝓ re
gno posita est q̄ merito dr̄ ī terra collisa.
qn̄ diuisus ppl's ī toto orbe ē dispsus. vl
teri⁹ regere ꝛ regnum
nō habitur⁹.

A Que a pplo iude
orū pr̄ distulit nō ab
stulit qr̄ reliquie salue
fient in fine.
p Auertisti testa
mentū. i. ī aliā ptē trā
stulisti vt qd̄ iudeis fu
erat ꝓmissū. ad genti
um vtilitatē pueniret
nō eī eis remansit tē
plū sacerdotiū. obla
tio vel regnū. ꝗ xpia
ni oīa plenissime sīt cō
secuti. testamentū. ꝗ ē
ꝓmissio natiuitat' dei
Prophanū. dictū est
irreligiosū. qr̄ veniēn
te xpo imolatio pecu
dū ꝛ obseruatō sabba
toꝝ submota sūt ī ter
ra. hoc ē in toto orbe
vbi est ecclia xpi.
q Destruxit se
pes. i. verba legis.
Firmamētū iude
orū. defensio est dei ꝛ
xpi. quā ī formidinē
posuisti vt culpis fact
entib⁹. ipm dn̄m for
midarēt cui⁹ solebāt
munitioni vallari.
r A Diripuerūt
ciuitatē irlm oēs trās
euntes viā. hoc ē gen
tes. Merito q̄z
ppl's iudaic⁹ fact⁹ est
obprobriū vicinis. qm̄
xpo credere noluit.
s Exaltauit dexterā deprimētiū. qn̄
iudei hostib⁹ suis traditi vastissimas ce
des ptulerūt. tūc eī letus efficit̄ inimic⁹
qn̄ corā eo humiliat̄ aduersarius.
t Auertit adiutoriū gladij ei⁹ cū ille
ppl's armat⁹ sicut inermis fact⁹ ē. vt cū
pus pauci pl'es vincerent. pl'es p⁹ paucl
resistere nō valerēt. v A Destruxi
sti eū. i. remouisti eos q̄ obstinatiōe men

o Tu vo repulisti ꝛ despexisti:
p distulisti xp̄m tuū. Auertisti
testamentū serui tui ꝓpha
nasti in terra sanctuariū ei⁹.
q Destruxisti oēs sepes eius.
posuisti firmamentū ei⁹ for
r midinē. Diripuerūt eū oēs
trāseūtes viā. fact⁹ ē obpro
s briū vicinis suis. Exaltasti
dexterā deprimentiū eū: leti
ficauisti omēs inimicos ei⁹.
t Auertisti adiutorium gladij
ei⁹: ꝛ non es auxiliatus ei in
v bello. Destruxisti eū ab emū
datiōe: ꝛ sedē ei⁹ in t̄ra colli
x sisti. Minorasti dies tp̄is ei⁹
pfudisti eū ꝯfusiōe. Dya
psalma. Usq̄ q̄ dn̄e auer
tus in finem: exardescet sicut
y ignis ira tua. Memorare q̄
mea substātia. nūquid enim
vane ꝯstituisti ÷ oēs :· filios
a hoim. Quis ē hō qui viuet
ꝛ nō videbit mortem: eruet
aīam suam de manu inferi.
b Dyapsal. Ubi sūt mie tue
antiq̄ dn̄e: sic̄ iurasti dauid

x Minorati sīt dies re
gni iudaici. qr̄ pollicī
tationē abrae ꝓmissā
de regni eternitate ha
bere nō meruit. cōfusī
sīt etiā. s. sorde īcredu
litatis sue. dū gentes
ad suū dn̄m cōuerti vi
dēt quē ipi occiderūt
y Petit nūc ꝓpha
dn̄m. vt iudaico pplo
miserat⁹ īdulgeat. In
finē seculi terminū si
gnificat qn̄ iudei con
uertēt̄. Exardescim⁹
ira. cū vindicare dispo
nim⁹ irascimur vo me
diocriter. qn̄ aliquem
smonē corripim⁹. ad
iecit itaq̄ sicut ignis.
q̄ obiecta cōsumit.
z Rogat ꝓpheta
vt istā carnē. peccatis
obnoxiā aduent⁹ sui
gloria liberare digne
tur. qr̄ nō ē ad hoc cre
ata. vt eā pmitteret q̄
vanū aliq̄d interire.
a Quis ē hō. īter
rogatiue legēdū ē vbī
subaudiēdū null⁹ om
nes eī hoīes siue iusti
siue pctōres mortē vi
debūt. q̄ prio hoī infli
cta est lege pctī. eruet
aīam. hic silr̄ subaudi
endū null⁹. De manu. i. de ptāte inferi.
que a nullo de ista ptāte pōt eripi. nisi p
illum. q̄ moriendo ꝓstrauit mortem.
b Ubi sūt miscōie. nō sub dolore di
cit̄. sed quasi tardās dn̄s postulat̄ vt ci
to pstet. qd̄ cum nouerat eē facturū. An
tiquas dicit. quas abrae fecisse sciebat.
antiquas enim non diceret. nisi ante da
uitica tempora factas esse cognosceret.

e ℭ Obprobriū ꝯtigit fuis dei. qñ gē-tes amore idoloꝝ ꝑsequebanť xp̄ianos. ℌ erat in sinu xp̄ianoꝝ. i. in secreto mentis affectu. qꝛ palā timebāt loq̄ vñ ꝓbabanť extingui. d ℳ Exprobrauerūt. iudei vicꝫ ꝛ pharisei. 𝔔 Jpa est cōmutatō xp̄i q̄ obstinatos deseruit ꝛ fideles ad dona sue pietatis asciuit.

e ℭ Bñdict⁹ dñs cōtra maledictōes gentiliū positū ē. qm̄ q̄ dicunt illi caduca sunt. Laus aūt dñi pmanet ineternū. Sequiť fiat fiat. vt de tantis pmissionib⁹ nemo dubitaret vbi cōfirmatio ite rata succederet.

Oratio.

Ãue dñe aīas nostras de manu inferi q̄ ꝓ nobis inferna fortiter ꝯfregisti vt tuas mias decantantes ꝛ a cōfusiōe criminuꝫ ꝛ a morte ꝑpetua liberemur. Qui.

a 𝔔 Moyses ille venerabilis in typo sancte eccl'ie. quā ꝑfigurātōe gestabat dño fusa orōe gr̄as agit. q̄ fact⁹ est illi refugiū. cuꝫ ab vniuersis periculis nosciť eē liberat⁹. verū vt hoc nō tm̄ d vno hoīe. ſ d vniuersali ecclesia aduerteres. nobis posuit nō mihi. A generatiōe dicit illud tp̄s exquo ceptū ē genus hūanū. ꝓgenie vsq̄ in finē sec'li significat. ac si diceret semꝑ.

b 𝔔 Mōtes. ℌ ponam⁹ ꝑtātes celoꝝ exl mias. ac si dicat. tu es anteq̄ celestia terrenaq̄ formares. A sc'lo ꝛ vsq̄ i sc'lm eternitatē debem⁹ aduertē. Tu es cōpetenť deo dr. qꝛ nō hꝫ ꝑteritū nec futurū. sic eī moysi dixit. ego sū q̄ sū.

c 𝔔 Ne auertas hoīem ī hūilitatē. i. ne ī mōi isti⁹ cōcupia ambitiōemq̄ ꝓijcias. merito ſ petit ne deferanť hoīes in lubric' lapsib⁹ q̄b⁹ dem̄ ē cōuertimini.

d 𝔔 Mille eī anni nō solū pauci sūt ante oculos dei. ſ oino tāq̄ hesterna dies habētur ꝑteriti. Finitū ꝗꝫ ꝓ infinito posuit. id ē mille ꝓ oīb⁹.

e 𝔔 Pulcre aūt humanā vitā nocturnis cōparuit excubijs. vbi totū sub obscuritate ꝛ trepidatōe geriť qñ mēs hoīm vicijs carnalib⁹ circūdata pulsať. Custodia vero nocturna trib⁹ horis expletur. Quatuor eī custodię noctē cōplent.

f ℑ 𝔔 Mane infantia ꝛ pueritia siue adolescētia nūcupať. vesperū vo senectutē hoīs appellat. ℑ Mane nr̄m non stat ſ trāsit. i. iuuent⁹ nr̄a ꝛ perit a senectute. nec ipm vesperū manet. ſ decidit.

g 𝔔 Defecim⁹ eīm dictū ē. i. humana sum⁹ infirmitate fatigati. Cōturbati sum⁹. cogitata mortis formidine quā oēs timem⁹. ℳ Nōgentis ꝛ ampli⁹ annis viuebam⁹. ꝛ ecce in breuē vitā nr̄a vita cōtracta est. qꝛ defecim⁹ in ira tua.

h ℑ Posuisti ꝛc. hoc est te latet nihil de peccatis nr̄is. Seculū nr̄m ī illūinatōe

ℭ Quia stat vt delinq̄m⁹ vindictā expectam⁹. ℳ Quicq̄d ēt ī secreto nos facere putam⁹ illūinatōe tua ꝛ in

c in vitate tua. Memor esto dñe obprobrij seruoꝝ tuoꝝ. qđ ꝯtinui in sinu meo mul-
d taruꝫ gentiū. Qđ exprobra-uerūt inimici tui dñe. qđ ex-probrauerunt cōmutationē
e christi tui. Benedictus dñs ineternum. fiat fiat.

Oratio moysi hoīs dei.

ℭ Oro fideliū pploꝝ ꝓ ecclesia ad deū. Ps. lxxxix.

a Domine refugiū * tu factꝰ es nobis. a gene-
b ratione ꝛ generatione. Priusq̄ mōtes fierēt aut forma-reť terra ꝛ orbis. a seculo et
c vsq̄ in seculuꝫ tu es de⁹. Ne auertas hoīem in humilitatē: ꝛ dixisti. cōuertimini filij
d hoīm. Quoniā mille āni añ oculos tuos. tanq̄ dies he-
e sterna q̄ ꝑterijt. Et custodia in nocte. q̄ pro nihilo habēť
f eoꝝ anni erunt. Mane sicut herba trāseat. mane floreat ꝛ trāseat vespere decidat in-
g duret ꝛ arescat. Quia defe-cimus in ira tua. et in furore
h tuo turbati sumus. Posuisti iniquitates nostras in cōspectu tuo. seculuꝫ nostrum in illuminatione vultus tui.

oculis tuis pȝ.hȝ eī hebꝛea veritas. vita
nr̄a ī illuminatōe vult⁹ tui. i ℭ Breui
tatē hūane vite. dicit ꝓpter irā dn̄i ꝑue-
nisse. nā ꝙ dicit oēs dies nr̄i defecerunt
ad annos ꝑtinet īnumerabiles. ꝙ aūt se

Erudit⁹ dꝛ q̄i ex oī rure elicit⁹. ipē eī est
dei virt⁹ ⁊ sapīa p̄ris. quē h̄ postulat. nō
corporeis oculis ꝫ eruditos corde ꝯgsce
re. p ℭ Postulat ꝓpha dn̄m. vt iusti-
ciā suā aliq̄ lenitate retempet. q̄tin⁹ exo-
rari possit a pctōrib⁹.

quit. ⁊ in ira tua defe
cim⁹. ad tribulatiōes
erūnasq꜠ respicit q̄s ī
ꝑa vita ꝑuissima susti
nem⁹. k ℭ Aranea
est aīal debile ac tenu
issimū qd trāseūtibus
muscis ad escā sibi p̄-
parādā quedā rhetia
dolosa ꝯtexit. sic anni
eoꝝ q̄ sceleratis opib⁹
dediti sunt inanib⁹ ⁊
subdolis machinatōi
bus occupāt̄. Aranea
dctā ꝙ sit arida. nimis
q꜠ subtilis. Meditabā
tur vo nō opabant̄ di
xit. qm̄ sub nullo fru-
ctu opeꝝ ꝫ inani me-
ditatiōe vixerūt.
l ℌ Licȝ hoc ꝫm hi-
storiā de breuitate hu
mane vite nō icōgrue
accipi debeat. tn̄ vt꜠
numer⁹ a spiritali sa-
cramēto nō vacat.
ℌ ℭ Septuagesi-
mus deniq꜠ numer⁹ le
gē. octuagesim⁹ euan
geliū significat. ℭ
Quisq̄s eī hic legē p̄
cepta ⁊ euāgelice īsti-
tutiōis excedit. labori
in p̄nti. ⁊ dolori in fu
futuro implicat̄.
m ℭ Supuenit aūt
māsuetudo. i. ihs xp̄c
nosq3 corripit ⁊ emen
dat. si testamētū eius

i Qm̄ oēs dies nr̄i defecerūt
÷et:· in ira tua defecimus.
k Anni nostri sicut aranea me
ditabunt̄: dies annoꝝ nr̄oꝝ
l in ipis septuaginta anni. Si
aūt in potentatib⁹ octogita
anni: ⁊ amplius eoꝝ laboꝛ ⁊
m doloꝛ. Quoniaȝ superuenit
māsuetudo. et corripiemur.
n Quis nouit ptātē ire tue. et
pre timore tuo irā tuā dinu-
o merare. Dexterā tuā sic no-
tā fac. ⁊ eruditos corde in sa
p piētia. Cōuertere dn̄e vsq꜠q̄
⁊ depcabilis esto sup seruos
q tuos. Repleti sumus mane
miscdia tua. ⁊ exultauimus
et delectati sumus in oibus
r diebus nr̄is. Letati sumus
p dieb⁹ q̄bus nos humilia-
sti. annis q̄bus vidimus ma
s la. Respice in seruos tuos ⁊
in opa tua. ⁊ dirige filios eo
t rum. Et sit splendoꝛ dn̄i dei
nr̄i sup nos. ⁊ opa manuum
nostraꝝ dirige sup nos: ✳ et
op⁹ manuū nr̄arū dirige:·.

q̄b⁹ iuste noscebat̄ ira
tus ℌ Usq꜠q̄ tu quē
ꝓphete dixerīt ventuꝝ
tardaueris dn̄e.
q ℭ Repletū se di
cit a mīa mane. i. luci-
da cōtēplatōe dei. qm̄
vir scūs dn̄i p̄uidebat
aduētū. necesse fuit vt
coꝛ ei⁹ exultaret ī lau
de. ⁊ delectaret̄ oib⁹
dieb⁹ vite sue. r ℭ
Narrat ꝓpheta se esse
letū in ill' tribulatiōi-
bus. ꝑ q̄s humiliādū
ppl'm salutarit̄ sentie
bat. Sciebat eī fideli
bus viris noxiā eē su
ꝑbiā. ⁊ iō letat̄ in tri-
bulatiōib⁹ ꝑ q̄s hūilī
tas custodit̄. s ℭ
Cōsidera hic q̄b⁹ ver-
bis. pietatē boni iudi
cis inuitauit. vt p̄mo
diceret. respice ī suos
tuos. deinde in opera
tua. q̄ten⁹ ⁊ si fact̄ su
is veniā nō mererent̄
accipe eā ꝑ opa creato
ris īpetraret. Qd ar-
gumentū apud rheto
res dꝛ a laude iudicis
t ℭ Splēdoꝛ dn̄i su
per nos est qm̄ crucis
ei⁹ impssiōe decora-
mur. Opa nr̄a dirigit
sup nos qm̄ donat no
bis veniā pctōꝝ. vt cū

īplere nō satagim⁹. n ℭ Nā sic p̄mia
dei plenissime neq̄unt ītelligi. ita nec mē
sura vindicte p̄ualet appħēdi. Nā vo ad
dit p̄ timore. sic̄ ⁊ ali⁹ ꝓpheta ait. cōside
raui opa tua ⁊ expaui o ℭ Dexterā eī
dicit dn̄m saluatorē. petēs vt ipē ill' no-
tus fiat. ꝑ quē oīa ꝓfutura discim⁹ ⁊ eru
ditos ⁊c. i. intellectū hn̄tes ī dn̄m xp̄m.

fuerim⁹ ꝑuersi effi:ciamur ei⁹ correctōe re
ctissimi. ℭ vl' opa manuū nr̄arū diri-
gunt̄ sup nos. qm̄ ea nō ꝑ terrenarū rerū
mercede facimus. Et opus manuum no
straruȝ. id est charitatem dirige sup nos
vt omnia opera nostra sint vnum opus
charitatis. q2 ipsa est finis p̄cepti ⁊ om-
nium operum nostroꝝ.

Oratio.

Veriflui sideris sator oīpotēs de⁹. q̄ nouā mundo lucē. fugata nocte re-stitues satia nos q̄m̄s remittēte misc͞ōia tua. vt oēs pctōꝝ obscuritates. te illuminante pellam⁹. Per.

ne sunt monita ꝓphetaꝝ. q̄ si recipiant pura mente. fideles aīas ad celos vsq͂ ꝑducunt. Et si q̄ras q̄d ista obūbratio p̄stet. dico vt ꝑ diē sol nō vrat te neq̄ luna ꝑ noctē.

÷ Laus cantici dauid :·.

¶ Propheta p̄dicit oēm fidelē dei adiutorio circūdari. laudemq̄ xp̄i denūciat.

a Qui habitat Ps. xc. in adiutorio altissimi. i

b ꝓtectiōe dei ÷ celi :· cōmorabit. Dicet dño susceptor me-us ÷ es tu :· ⁊ refugiū meum deus meus. sperabo in eum.

c Qm̄ ipse liberabit me de laqueo venātiū. ⁊ a v̄bo aspe-

d ro. ✳ In :· scapul' suis obū-brabit tibi. ⁊ sub pēnis eius

e sperabis. Scuto circūdabit te veritas eius nō timebis a

f timore nocturno. A sagitta volante in die. a negocio ꝑ-ambulante ī tenebris. ab incursu ⁊ demonio meridiano

g Cadent a latere tuo mille. et decē milia a dextris tuis. ad te autē nō appropinquabit.

h Uerumtm̄ oculis tuis ꝯside-rabis. ⁊ retributionē pctōꝝ

i videbis. Quoniā tu es dñe

ꝯ Laus cantici ē diuina laudatio David cī hic ipm ꝓphetā dicit. q̄ primā ꝑtē h⁹ psalmi suaui relatōe dicturus est. Et huc himnū demonib⁹ pia ꝯfidentia sꝑ oppōnim⁹. vt a nobis potius inde vincant. vnō ꝯtra creatorem aliq̄d dolose dicere tentauerūt. a ¶ Qui habitat. habitare eni est ꝑmanentis nō discedētis. q̄ tantā igit̄ spem nō in ꝓprijs virib⁹ ponit s̄ ī altissimi voluntate cōstituit. talis vir ꝓtegit̄ a dño celi. dicit eī q̄ hic habitat. illic cōmorabit̄. hoc est q̄ in isto seculo ab ipo nō discedit ī illo semꝑ māsur⁹ e. b ¶ hoc dicet ille. q̄ sibi solum credit vtile. qd̄ digna sup̄na pietas p̄stari. Cū dicit dño susceptor me⁹ es. totum se cōfirmat in ei⁹ bn̄ficia ꝓfecisse. Refugiū cū dicit nullū sibi aliud eē ꝓfitet̄ auxiliū. sed q̄n h⁹ seculi tēpestatib⁹ quatit̄. ad portū diuīe misericordie se cōfugere velle testat̄. c ꝯ Sperabo ī eū. cām dicit cur in eū sperare debeat. q̄ ipse nos ab inimicoꝝ siue spiritualiū siue carnalium pōt liberare versutijs. q̄ laqueos ponunt. vt venatores q̄bus possint ignorātes dolosis insidijs irretire. Uerbū asperū est. omne verbū qd̄ cōtra regulas diuinas dictū est. d ꝯ Scapule dei. sunt operationes mirabiliū. ꝑ quas velut q̄busdā humeris virt⁹ diuina mōstrat̄. Pen

e ꝯ Circūdat nos veritas scuto. i. xp̄s sua ꝓtectōe. ne ardētib⁹ sagittis diaboli ꝑcutiamur. Nō timebim⁹ a timore nocturno. i. diabolū q̄ sꝑ in' tenebris est vt ꝑcutiat. Siue h̄ dicit l3 in errore fuer̄ q̄ nox est. tn̄ nō timebis sub scuto veritatis. q̄ ꝓteget te illud. f ꝯ Sagitta volās ꝑ diē. manifesta ē ꝑsecutio tyrannoꝝ. Negociū in tenebris prauū studiū eoꝝ intellige. Demoniū meridianū ꝑiculū maximū ē. feruore ꝑsecutōis accensum. vbi ruina plerūq̄ metuit̄. q̄n infirmitas humana supat̄ Ruina aūt certe dicta est quasi repetēs ima. g ꝯ Mille a latere eius. dicit casuros. id est ab illa. s. summitate iudicatōis q̄ iudicabūt scti cū xp̄o vt assessores. illi eni inde cadūt q̄ falsa p̄sūptiōe illud sibi ꝓmittūt. S3 q̄n pauci hoc faciunt tō subdit. A dextris decē milia. q̄ multi putāt se ad dexterā collocādos falsa opinatōe cū3 hoc ī suis meritis nō habeāt Ad te nō appropinquabit. sc3 q̄lib3 q̄ sibi regnū dei fallacit̄ pollicebat ⁊ ad remediū penitentie nō currebat. ponit dño ꝓ infinito numero numerū finitū h ꝯ Ocul' tuis dixit diuinū illū cōspectū q̄ boim merita iudicāt. Illa eī ꝯsideratio retributō erit meritoꝝ. Videb. i. videri facies. illa ḡ meritoꝝ ī iudicio di discretio ocl'oꝝ dei ꝯsideratō d̄r i ¶ Qm̄

tu es dñe spes mea qr resurgēte dño spez
retributiōis reliq̄ mēbra pceperūt. Verū
etiā dñs saluator p id qd̄ mortu⁹ ē. refu
giū suū nostit ī altissimo posuisse. vñ me
rito eccīa seq̄t ei⁹ exēplū eū sibi refugiū
ponēs quē ille habuit
k ℂ Licet xp̄s a iu/
deis cōuicia ptulisset
tñ nihil mali corpi suo
appropinq̄re valuit. h̄
enī flagellū positū est
qd̄ delicta castigat ta/
le xp̄o nō appropiqua
uit. qr nihil castigādū
τ flagellandū habuit.
vñ ypalage est. qr ipse
malo aut flagello non
appropinq̄uit que sen
tētia in lr̄a psalmi ver
tit. Fagellū q̄z p ope
flagello digne ponit.
l ℂ Nā p legit an
gelis eē mādatū vt eā
debeāt custodire hūa
ne infirmitatis est. vñ
τ dr̄ in euāgelio appa
ruit illi angel⁹ de celo
cofortās eū. τ vt ip̄am
hūanitatis naturā pfe
ctissimā declararet ad
iecit. ne forte offēdas.
m ℂ Ne offēdas. i.
ne in legē que in lapi/
deis tabulis scp̄ta vi/
debat incurreret. q̄ ve
nerat gētes legē τ euā
gelicā doctrinā edoce
re. i. ne soluat legez s̄
impleat n ℂ Nam
ista noīa diabolo a ptā
tur. Aspis est enī dum
occulte pcutit. basilis/
cus cū palum venena
dissemīat. Leo dū pse/
q̄uit īnocētes Draco
cū negligētes īpia vo
racitate deglutit. verū hec omīa. glorio/
so aduentu dñi pedibus ipsius prostra/
ta iacuerūt o ℂ Hūc ergo beatū virū
q̄ hitat in adiutorio altissimi liberatū di
cit. qm̄ spez suā in ip̄i⁹ virtute reposuit τ
iō etiā ptectū ab omib⁹ insidijs diaboli

spes mea. altissimū posuisti
k refugiū tuū Nō accedat ad
te malū. τ flagellū nō appro
pinquabit tabernaculo tuo
l Quoniam angelis ÷ suis :·
mādauit de te. vt custodiāt
m te in oibus vijs tuis. In ma
nibus portabunt te ne forte
offendas ad lapidē pedem
n tuū. Sup aspidē τ basiliscū
ambulabis ÷ τ :· cōculcabis
o leonem τ draconē. Quoniā
in me sperauit liberabo euz
ptegā eum quoniā cogno/
p uit nomē meum. Clamauit
ad me τ exaudiā eum. cum
q ip̄o sum in tribulatōne. Eri
piā euz τ glorificabo ÷ eū :·
lōgitudine dierꝫ replebo eū
τ ostendā illi salutare meuz

¶ Ps̄. cātici in die sabbati.
Vox ecclesie de exultatōne
iustorꝫ τ pditione impiorꝫ.

Psalmus. xcj.

a Onū est confiteri dño
et psallere noī tuo al/
b tissime Ad annunciādū ma
ne mīs̄cdiam tuā. τ veritatē
c tuā p noctē. In decacordo

Cognoscit nomē pr̄is q̄ filiū nō putat eē
minorē pr̄e p ℂ Exaudit q̄ clamat ad
dñm. dū ei pmia pfutura pcedit. Dic cū
ip̄o sum. i. dū. s. mēs in angustijs deuota
ferueti⁹ tribulat Erept⁹ vtiq̄ ex h̄ mūdo
glorificādus ē iustus.
qm̄ in illa btītudīe col
locat. vbi iā tribulatō
locū nō hēbit q ℂ
Lōgitudo enī dierꝫ vi
ta ē eterna quaz null⁹
termīat finis. Ostēdaz
illi salutare h̄ est enim
qd̄ fidelib⁹ in sūma re
mūeratōe pmittit. qr
salutare xp̄m dñm ptu
ent vbi totū desideriū
spēq̄ btōrꝫ īplet. Orō
Destra nobis dñe
p iuocatiōz noīs
tui. aspidis τ basilisci
letalia venena calcare
vt ōnsuz nobis saluta
re tuū aduersus insidi
as inimici. spiritalꝫ cli
pei vmbraculo munia
mur. Per. ℂ Ps̄
cātici admonet nos vt
in vniuersis actib⁹ no
stris diuinitati grati/
as referre debeamus.
Dies sabbati. req̄es ī
terp̄tat p quā cōmone
mur ab oī praua actōe
cessare a ℞ Bonū
est ɔfiteri. hoc ē. pmuz
age pniam τ dele pctā
deide psalle altissimo.
b ℂ Mirabiliter vi
ta nr̄a duob⁹ ɔclusa ē
sermonib⁹ mane signi
ficat gaudium. τ tunc
mīas ip̄i⁹ ānūciare de
bem⁹. Nox īdicat tri/
sticiā τ silr tūc in tribu
latiōib⁹ v̄itatē ip̄i⁹ p̄
cipimur annūciare. qr iuste τ merito pa/
timur. Sicut enī in psperis mīa ostēdit
q̄ dat indignis. τ malis bon⁹ est. ita ī ad
uersis veritas mōstrat qua dixit pctōres
puniēdos c ℂ Decacordū psalteriū. de
cē p̄cepta legis sunt, Cāticū τ cithara est

psalterio: cū cātico in citha
d ra. Quia delectasti me dñe
in factura tua. ⁊ in opibus
manuū tuarū exultabo.
e Quā magnificata sūt opa
tua dñe. nimis ꝓfunde sunt
f cogitatiões tue. Uir insipi
ens nō cognoscet. ⁊ stultus
g nō intelliget hec. Cū exorti
fuerint pctōres sic̄ fenū. et
apparuerint oēs q̄ opant̄ ini
h quitatē. Ut intereāt in secu
lū ÷ seculi :·: tu aūt altissim⁹
i ìet̄nū dñe. ÷ Qm̄ :· ecce ini
mici tui dñe ✶ quoniā ecce
inimici tui :· pibunt ⁊ disper
gent̄ oē q̄ opant̄ iniquitatē
k Et exaltabit̄ sicut vnicornis
cornu meū. ⁊ senect⁹ mea in
l miscðia vberi. Et despexit
ocul⁹ me⁹ inimicos meos. ⁊
insurgētib⁹ in me. malignā
m tibus audiet auris mea. Ju
stus vt palma florebit. vt ce
drus libani multiplicabit̄.
n Plantati in domo dñi. in
atrijs domus dei nostri flo
o rebūt Adhuc multiplicabū

gaudiū boni opis. i. elemosinaꝝ iocūda
largitio. Cithara xp̄o cātat. q̄ opa bōa pfi
cit sine aspitate tristicie d Ꞇ Delecta
tā se dicit mr̄ eccīa in factura dñi. qm̄ q̄c
q̄d boni accepit. nō suis meritis sed suo
dño applicauit. Et ex
ultare se ī dei opib⁹ nō
xp̄o ī sua felicitate ꝫ in
ipi⁹ volūtate ꝓfitet̄ vt
ait apl's ipi⁹ enī figmē
tū sumus. e Ꞇ Ob
stupescit ꝓpha vehem
ti⁹ ipa opa ⁊ dñi mag
nificētiā. Nimis ꝓfū
de sꝫ facte cogitatōes
ei⁹. vt sic̄ diabol⁹ p su
pbiā corruit ita huma
nū gen⁹ bn̄ficio hūili
tatis possit absolui q̄s
hoc ⁊ silia ꝓfundabit
f Ꞇ Est vir īsipiēs
q̄ celesti sapiā euacua
t⁹ ⁊ hūanis versutijs
ꝓbat̄ eē plenissimus.
iste nō cog̃scit opa dei
quia casuale credit qđ
gerit̄. Sic̄ q̄dā phi di
xert. Stult⁹ āt vtiq̄ ē
q̄ nec diuinare cog̃scit
nec ipsos sc̄li act⁹ ītel
ligit. q̄s vulgo brutos
vocam⁹ g Ꞇ Dicit
eī h florere pctōres sic̄
fenuꝫ. ꝫ in illo iudicio
eos asserit celerit̄ inte
rire. ⁊ ibi cū ad iudici
nm venerit hūanis cō
spectibus apparebunt
corda eorū alijs q̄ hic
apparere nō potuerūt
h Ꞇ Sequit̄ cā cur
appareāt. nō vtiq̄ ad
gloriā sed vt intereāt.
Pulcre enī exposita ē
pena dānatoꝝ nō enī
sic pereūt vt eē iā desināt ꝫ in seculū secu
li deficiūt. q̄ nūq̄ a suis afflictōib⁹ exuū
tur. tu āt altissim⁹. subaudiendū est pma
nebis i Et nihil ē bonū nisi qđ eter
nū est. q̄d cūq̄ bonū finē hʒ nec int̄ bona
numerādū ē. q̄d enī ꝓdest si añ diem rex
fui, hodie in carcē morior, oē qđ ē pteri/
tū ⁊ finē hʒ nihil est l Ꞇ Inimici dei
sꝫ demonū cultores ⁊ q̄cūq̄ pceptis ei⁹
obuiare satagūt Illi eī dispgēt̄ qñ a gre
ge dñi fuerit segregati k Ꞇ Hic. n. vni
cornis exaltatōꝫ significat vnitatis Illa
eñ vnitas fortitudo ꝫ
lumis ē. vbi sctōꝝ glia
decorat eccīaꝫ. Sene/
ct⁹ cādidū caput hʒ q̄
silitudo dat̄ rctē eccie
qm̄ oīa merita sctōruꝫ
tāq̄ cani capitis puris
sima luce fulgebūt. c⁹
senect⁹ ad vitā duct ꝑ
petuā l Ꞇ Inimici
s. eccle oparij iniq̃tat̄
q̄s tūc despicit de⁹ qñ
in sinistra pte segrega
gatos se eē cog̃scūt. in
surgētes sꝫ malignan
tes. diuites. q̄ hic pau
ptatē despiciunt. Hos
audiēt aures hoīm fi/
deliū. qñ dicūt. q̄d no
bis ꝓfuit supbia nr̄a.
m Ꞇ Just⁹ recte cpa
tur palme. hec enī sup
terras hispida ē. ꝫ vbi
ad supna ꝓcesserit. dul
cissimoꝝ fructuū suaui
tate cōplet̄. Et dicta ē
palma q̄si pacis alūna
sic vita iustoꝝ duris ē
in h mūdo laboribus
plena. ꝫ ī supnis ē pul
cerrima Cedrus lignū
bn̄ olens. ad pondera
portāda aptissimum ⁊
fortissimū. ⁊ mltū pal/
ma celsi⁹ crescens (qđ
maxie ī libano celsius
īuenit̄) iustos signifi/
cat repletos bonis ope
ribus
n Ꞇ Plantatio hic
predestinatio dei ītelligit̄ qz nisi q̄s ī ea
plātat⁹ fuerit. cremitū felicissimū n̄ hēbit
Atriū eī initiū dī māsiōis. ibi florebit iu
stus. qñ ī illo initio resurrectōis audita
felicitate gaudebit. i. qñ dicē audiet vēi/
te bn̄dicti ⁊c̄. o Ꞇ Senecta hoīm arida
ē. eccia xp̄o tūc magis īcipit eē vberrima

qñ ad finẽ seculi fuerit dño miserãte pdu
cta Bñ patiẽtes erũt. qꝛ passiones btõꝝ
celoꝝ regna cõquirũt. Et tũc annũcient.
qm̃ iust⁹ est dñs. ⁊ qm̃ rect⁹ est ⁊c.
p ℂ Qm̃ rect⁹ dñs. q̃ ꝑuis suis ꝓmis

Extũc. i. ab incarnatiõe xp̃i. A seclo. dei
tatẽ (q̃ coeterna regnãs cũ p̃re. nescit eẽ
sub tp̃e) oñdit ĩ xp̃o. d ℂ Flumĩa dñi
sũt vicꝫ apl̃i. q̃ de spũsctõ potati sł. q̃ me
rito voces eleuasse dicta sł. qm̃ auctorĩ
suas laudes salutariẽ
obtulerũt.

sa cõpleuit. ⁊ nõ ẽ ĩ eo
iniq̃tas. vt in hoc mũ
do pmisisset piclitari
martirio quos ibi nõ
coronasset p̃mio.

Xultatio eťna sã
ctoꝝ de⁹, q̃ iustos
diuersis bonoꝝ refe
ctos impẽdijs florere
palmiferis atrijs im
marcessibiliter facis.
q̃sum⁹ vt remissis mo
lib⁹ delictoꝝ. eoꝝ no
bis societatẽ dignanť
impartias. Per.

ℂ Canticũ ad laudẽ
ptinet diuinitatis. ip̃i
dauid. xp̃o aptať. In
die ante sabbatũ sexta
feria est q̃ sabbatũ p̃
cedit. Terra. hic ho
minẽ significat cui dꝛ
terra es ⁊ in terrã ibis
quẽ inter inicia reruꝫ
sexto die creatoꝛ con
didit. a ℂ Cõside
rans ꝓpheta q̃ ventu
ra erãt regnaturũ esse
dñm. cũ magna exul
tatiõe cõcelebꝛat. De
coꝛẽ induit. i. pulcri
tudinẽ sue maiestatis
oñdit qñ trãsfigurat⁹
est ĩ monte corã disci
pulis. Indut⁹ est dñs
fortitudinẽ. qꝛ diabo
lũ opp̃ssit. ℟ Et p̃
cinxit se. cum multitu
dine angelica circun
dat⁹ remeauit ad p̃reꝫ

tur ĩ senecta vberi. ⁊ bene pa
tientes erunt vt annuncient
p Qm̃ rectus dñs deus nr̃. et
non est iniquitas in eo.

÷ Laus cãtici ip̃i dauid
in die ante sabbatuꝫ qñ fun
data est terra :· ℂ Laus ec
clesie de incarnatiõe ⁊ de re
gno xp̃i. Psal. xcij.

a Dñs regnauit deco
rẽ indutus ẽ. indut⁹ est
dñs fortitudinẽ ⁊ p̃cinxit se.
b Eteni firmauit orbẽ ÷ tre :· :
c q̃ nõ cõmouebiť. Parata se
des tua extũc. a seclo tu es.
d Eleuauerũt flumia dñe. eleua
uerunt flumina vocẽ suam.
e ✳ Eleuauerũt flumina flu
ctos suos :· : a vocibus aq̃ꝝ
f multaꝝ. Mirabiles elatio
nes maris. mirabilis in altis
g dñs. Testiõnia tua credibi
lia facta sunt nimis domuꝫ
tuã decet sctitudo dñe in lõ
gitudie dieꝝ ÷ Psal. da
uid q̃rta sabbati :· ℂ Orõ
fideliũ. vt a ꝑsecutoꝛibus q̃
deum ignoꝛant liberentur.

e ℂ Ele
uauerũt flumĩa fluct⁹
. i. apl̃i sermones irri
guos. ip̃osq̃ in p̃dica
tiõib⁹ erexere sctissi
mis. A vocib⁹ aquaꝝ
gentes significat q̃ ad
catholicã fidẽ deũ lau
dando cõueniunt.
f ℂ Elatiões maris
sapientes pp̃los in ec
clesia catholica signi
ficat q̃ꝝ mirabiles ela
tões tũc fiũt qñ mãda
tis dei firma mẽte cõ
sistũt. Mirabilis in al
tis dñs ℟ Qñ resi
det ad dexterã patris
g ℂ Testimonia eiꝰ
ꝓphetaꝝ. nimis credi
bilia facta sũt. qꝛ ĩcar
natiõe dñi reuelata sł
q̃ in sacris libꝛis tene
banť occulta. Dom⁹.
est vtiq̃ vniuersał ec
clesia hãc decet sancti
tudo. i. copiosa bñdi
ctio xp̃i aduent⁹ quo
aduentu eã sic oꝛnat.
vt nunq̃ deserat. lon
gitudo dieꝝ eternita
tẽ significat. Nã sicut
q̃dã dixit. lõgitudo ñ
est. in qua ẽ aliq̃d ex
tremũ. Oratio.

Dñe oĩpotẽs
q̃ paťna p̃cinct⁹
xtute celũ. mare. ťrã
q̃ locasti. exaudi sup
plices tuos. ⁊ da credulitatẽ ĩ testimoni
is tuis indue nos fortitudinẽ ⁊ decorẽ
sanctificatiõis. Qui. ℂ Ps̃. sctã msi
gnificat opatõꝫ q̃rta sabbati feria q̃rta ẽ
in quo die luminaria in firmamento celi
facta narrãť sic in eccl̃ia sł fuudati electi
de q̃ꝝ patia psalm⁹ iste plurimũ narrat.

b ℂ Firmauit orbẽ terre. i. eccl̃iam. vt
in euãgelio. tu es petr⁹ ⁊ sup hãc petraꝫ
edificabo eccl̃iam meã. q̃ nõ cõmouebiť
vllaten⁹. q̃uis ꝑsecutiõe freq̃nť vexeť.
c ℂ Parata ẽ sedes. i. mẽs fideliũ. sic
est. sup quẽ requiescit spũs me⁹. nisi sup
humilẽ ⁊ trementẽ verba mea ⁊ quietuꝫ

Psalmus. xciij.

a Eus vltionū dn̄s: de/
us vltionū libere egit.
b Exaltare q̄ iudicas terram:
redde retributionē superbis
c Usq̧quo pctōres dn̄e vsq̧/
quo pctōres gloriabuntur.
d Effabunt̄ ꝛ loquent̄ iniq̄ta/
tē: loquunt̄ oēs q̄ opant̄ in/
e iusticiā. Pplm tuū dn̄e hūi/
liauerunt. ꝛ hereditatē tuā
f vexauerūt. Uiduā ꝛ aduenā
interfecerūt. ꝛ pupillos occi
g derunt. Et dixerūt nō vide
bit dn̄s. nec intelliget deus
h iacob. Intelligite insipiētes
in pplo. ꝛ stulti aliqñ sapite.
i Qui plantauit aurē nō au/
diet: aut q̄ finxit oculū nō cō
k siderat. Qui corripit gētes
nō arguet. q̄ docet hoiēz sci/
l entiā. Dn̄s scit cogitatiōes
m hoim q̄niaz vane sūt. Btūs
hō quē tu erudieris domine
et de lege tua docueris eum.

a ℭ Deus est terribile nomen ꝛ. qm̄ ex greco qd̄ significat timorē descēdit. Ultionū dn̄s est q̄ iudicatur⁹ erit mundū. ꝛ vltiōib⁹ iustis affliget obstinatos. Libere egit. i. nullo impediente totū mundū iudicabit. b ℭ Tūc exaltat⁹ est corā discipulis. qm̄ eū in maiestate sua ad gl'iam cō/stat resurrexisse ppetuam. Judicabit terraz. qm̄ maiestatis sue ditione iudicabit ꝛ̄enos homines. Supbi aūt illi sūt q̄ in sua malignitate deficiūt. illis ergo retributio redditur. cū audierint. ite ī ignem. c ℟ Non sufficit eis pctōres eē sed etiā ī peccatis gloriant̄ Prima quippe infelicitas est peccare secūda in fine vite penitētiā n̄ agere qd̄ gloriabundis in malicia euenire solet. ℭ Qui in die iudicij si h̄ nō emendant gloriari non possunt. Dicit ergo quousq̧ gloriant̄. quasi diceret. vsq̧ ad finē vite. q̄ postea cessabit gl'iatio ī malicia d Qui sūt q̄ loquūt̄ iniquitatē nisi illi qui dicunt. q̄d nobis ꝓderit si iuste vixerimus. aut q̄d illis ꝓfuit. qui in hac vita conuersati sunt innocenter. q̄ vt ceteri mortui sunt e ℭ Per pplm viros dicit fideles. quos dicit humiliatos qm̄ deo contumelias fieri audiebant. necesse est enim deuotorum famulum dolore cruciari qñ aliquid irreuerentissimū de deo audierit. Hereditatē dicit pplos xp̄ianos. quos innumeris cladib⁹ a supbis ꝑsecutoribus constat esse vexatos.
f ℟ Uidua s̄m tropologiā est anima peccatrix que deū verū amisit. pupilli vo illi sunt q̄ patrem deū nō habēt quos heretici interficiūt. sicut ꝛ praui dulites ceteros humiles affligūt. g ℭ Estimāt eū dementes deū nō vidisse mala illorū cū peccāt. qm̄ se nō sentiūt sub celebritate ꝑcelli. dū ille pi⁹ moderator exclamat nolo mortem pctōris. De⁹ iacob d̄r de⁹ xp̄iani ppl'i h ℭ Insipiētes illos appellat. q̄ in eccl'ia cōstituti. felicitate h⁹ seculi gaudent. stultos aūt dicit sapite. i. vos q̄ vere religiōis expertes blasphematis apte dicentes deū nec videre nec intelligere hoīm fctā. vos inq̄ stulti ꝛ dementes aduertite pietatez dei. i ℭ Isti v̄sus increpatiue legēdi sūt. ondūt ei in deo eē virtutes audiendi vidēdiq̧. ac si dicat. q̄ tibi plātauit aurē nō audiet. audiet vere. ꝛ q̄ finxit oculū ad videndū nō videt. ℟ Certe tot⁹ ocul⁹ est q̄ oīa videt. tot⁹ manus est q̄ oīa opat̄. ꝛ q̄cq̄d membra nr̄a valēt ip̄e opat̄ k ℭ Qui corripit gētes. i. q̄ erudit gentes ꝑ legē suā ꝛ ꝓphetas nō arguet. arguet vtiq̧. q̄ docet hominē sciam. ip̄e nō h̄z h̄z vicz. q̄ plenitudo sciencie in deo est.
l ℭ Cogitatiōes ei taliū hoīm oīno vanissime sūt. q̄s dn̄s nouit. q̄ ip̄i ꝑ se nosse nō p̄nt q̄ prauis cogitatōib⁹ occupāt̄. vanū ei dicim⁹ q̄cq̄d a v̄itate discedit. q̄cq̄d vtilē n̄ h̄z fructum m ℭ Cōtra vanos. bñ ponit̄ btūs. q̄ sicut illi caducꝭ cogitatōib⁹ eludūt̄ ista isti doctrīe celestꝭ v̄itate firmāt̄. sūtq̧ re uera btī. qm̄ mūera celestꝭ sapīe ꝑcepert h ℟ Uñ certe felix q̄ a dn̄o mgr̄o vtit̄. De lege. i. scp̄turꝭ sctis. Lectō q̄z illi⁹ scp̄ture sctē mitigat t̄bulatōes. vñ seq̄t̄. vt miti.

n ¶ Cōstat esse bñficiū sancte legis vt in aduersis isti⁹ mūdi xpian⁹ discat paciētiā qua oīa ei mitigāt aduersa. Dies mali p̄ns mūdus est in q̄ iustus expectat tolerādo p paciām aduersa donec oībus pctōrib⁹ fouea dānati onis pparet eterna.

est pes meus. id est peccatū q̄statim dixi vero corde. misericordia tua adiuuabat me. tantū valet accelerata confessio vt añ remittat; peccatū q̄ puniat.

n Ut mitiges ÷ ei :· a diebus malis. donec fodeatur pec
o catori fouea. Quia non re-pellit dn̄s plebē suā. ⁊ here ditatē suā non derelinquet
p Quoadusq̄ iusticia cōuer-tetur in iudiciū. ⁊ qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde. ÷ Dyapsalma :·.
q Quis cōsurget mihi aduer sus malignātes : ÷ aut :· q̄s stabit mecū aduersus ope
r rātes iniquitatē. Nisi quia dn̄s adiuuit me paulomin⁹ habitauit in inferno anima
s mea. Si dicebam mot⁹ est pes meus. misc̄dia tua dn̄e
t adiuuabat me. Scōm mul-titudinē dolor̄ meor̄ in cor de meo. cōsolationes tue le
v tificauerūt aīam meā. Nun quid adheret tibi sedes ini quitatis. qui fingis laborē
x in p̄cepto. Captabūt in ani mā iusti. ⁊ sanguinem inno-centem condemnabunt.

o ¶ Plebē suā. di cit fidelissimos xp̄ia-nos q̄ ad dn̄m tota mē tis intentiōe festinant hereditas ē hūana. q̄ ad successorez prioris dn̄i morte trāsfert sed licet hereditas xp̄i sit suo sancto sanguīe ac q̄sita tñ nūq̄ pdit suū auctorē. s cū ip̄o possi det semp p ¶ Tūc cōuertet iusticia hoīm in iudiciū qñ sedētib⁹ aplīs sup. xij. sedes da bunt iustis p̄mia eter na. ⁊ iusti iudicabūt im-pios. Et qui iuxta illā (iterrogādo dicit). s. iusticiā. Rñdet oēs re cto corde q ¶ Te-stat eni xp̄s sibi solum deū eē adiutorē ꝯ ma-lignos sp̄ūs. Et intro gatiue legēduz est. q̄s cōsurget. i. nemo p me aduersus demōes cer taturus assistet. dū po tius hoīes eos malis imitatōib⁹ subsequāt Aut q̄s stabit. i. null⁹ stabit i acie certaturus q̄si diuersis iacul' vul-nerād⁹. vt nō defendē do sed patiēdo stet.

t ℟ Scōm multitudinē. id est q̄tum fuit pondus penitētie tātus fuit nūer⁹ cōso-lationū. qr quādo egi penitentiaz ⁊ sustinui tribulationē in presen ti vita. tunc consolari gaudebaz in futura. ⁊ quātomagis egi peni tentiā tantomagis cō solatus es me. Unā fu di lacrimā. vnam me-rui consolationē. decē fudi lacrimas. decem merui ꝯsolatōes quot patimur vulnera. tot meremur ⁊ coronas. ⁊ magnitudo tribulatio nū magnitudo premi-rum est. v ¶ Nun quid negatiue legēdū est. Sedes iniq̄tatis ē mūdi huius voluptuo sa possessio. q̄ dn̄o ad-herere nō potest. prece ptum eni dn̄i habet be ati qui lugēt ⁊ qui per secutionē patiunt p-pter iusticiā. quoniam istorū est regnū celorū ⁊ preceptū dn̄i in p̄sen ti seculo laborē ⁊ dolo rē habet. non requiem nec gaudiuz. qr arta ⁊ angusta via est que du cit ad vitā. Fingere eī plasmare dicimus. ⁊ q̄ mentit aliq̄d sibi plas mare videt. Hic aūt fingere deo attribu itur ille formauit laborē in precepto.

r ¶ Dicit eni. nisi qr dn̄s. vox xp̄i in p sona mēbrorū. ac si dicat. in illā foueā p-tinus incidissem. in qua pctōres certum est posse demergi. Paulomin⁹ habitaue rat. i. vanis p̄suasiōibus potuisset decipi aīa mea. nisi meruisset a dn̄o liberari.
s ¶ Hic bñficiū celerrime cōfessionis ondit. vt cū se hō lapsum in pctīs cōfite tur. statim munera diuina dimittēdi pec cata subsequunt. Si igit dicebā. motus

℟ Nemo eni dormiens coronatur.
x ¶ Captabūt eni dixit quasi captiose tractabūt. quia verā causam criminis in martirib⁹ persecutores inuenire nō pos sunt. Et sanguinē innocentē. Ad christū hoc potest referri. quia vere innocēs pro nostra redemptiōe sententiā iniuste con demnationis accepit.

y ¶ Hic ondit nihil valere psecutões hoim ɔtra xp̄m. vel cõtra martyres. ꝛ eo tpe magis dicit diuinũ sibi puenisse refugiũ qm̃ supbia hũane psecutõis studio inflata ẽ. qꝛ p hãc. illa btitudo coronal' palme pparat. et de⁹ me⁹

c ¶ Dicẽdo enĩ qm̃ de⁹ magn⁹. ondit illũ eẽ potẽtiorẽ. magn⁹ qppe hic non dr̃ nisi q̃ sũme ptãtis arcẽ tenere monstrat̃ Deus etiaȝ hoĩes sctõs appellat. sup q̃s dñs rex magnus est. qm̃ creat oĩa ꝛ regit vniuersa

in adiutoriũ spei mee. qm̃ hic ad que speȝ habemus. nõ rẽ tenemus ꝫ speȝ in futuro relinquim⁹. qꝛ iã nr̃m desideriũ possidem⁹ 3 ¶ Et reddet illis. i. retribuet malis ẽm vota neq̃tie sue. Et nota ꝙ h̃ nomẽ malicia ẽ capax oĩm criminũ. sicut charitas ẽ capax oĩm virtutũ. Disp̄det eos. i. a suo regno alienos efficiet. Oratio.

Audi nos dñe beniuolẽtias legis tue. ꝛ esto nobis in tribulatiõe refugiũ. q̃ homies prudẽter insinuas. sciam'ne derelinquãt. p. ¶ Laus vocis significat deuotionẽ. canticũ. hilaritatẽ mẽtis. qd̃ vtrũqꝫ ĩ ope psalmodie dȝ eẽ sociatũ. Ipsi dauid significat cristũ cui laus ista cãtat̃ a ¶ Venite enĩ illis dr̃ q̃ longe positi sentiunt̃. q̃ se necdũ fidei ĩtegritate populo fideli iũxerũt Est aũt exultatio h⁹ seculi que occupat aĩas infideles. iõ addidit deo. de quo vera est exultatio. Iubilare esse magnũ modum leticie. cui sermo nõ sufficit sepe diximus b ¶ Preocupare. ẽ aliquid ante facere ꝙ ille possit videre qui credit̃ aduenire. Faciẽ dicit. cõspectum xp̄i in iudicio. id est vt cõfiteamur facinora nr̃a ante iudicialẽ eius aduentũ. Iubilemus in psalmis. ℣ scȝ in cordibus nostris psallẽtes. i. grãs agentes.

y Et fact⁹ est dñs mihi in refugiũ: ꝛ de⁹ me⁹ in adiutoriũ
3 spei mee. Et reddet illis iniq̃tatẽ ipoꝝ ꝛ in malicia eoꝝ disp̄det eos ✳ disperdet illos :· dñs deus noster.

¶ ÷ Laus cãtici ipi dd :· ¶ Propheta incitat p̄los ad laudẽ dei conuenire.

a Venite ex Psal. xciiij.
exultem⁹ dño iubilemus
b deo salutari nr̃o. Preocupem⁹ faciẽ eius in cõfessione: ꝛ
c in psalmis iubilem⁹ ei. Qm̃ deus magnus dñs ꝛ rex ma
d gnus sup oẽs deos. Quia in manu ei⁹ sũt oẽs fines terre: ꝛ altitudines montiũ ipi
e us sũt. Quoniã ipi⁹ est mare ꝛ ipe fec̃ illud: ꝛ siccã ma
f nus eius formauerunt. Venite odoremus ꝛ pcedam⁹ ꝛ ploremus ante dñm q̃ fecit nos: qꝛ ipe est dñs deus
g noster. Et nos ppl's pascue eius. ꝛ oues manus eius.
h Hodie si vocem eius audie

d ¶ Fines terre ad gẽtes ptinẽt vniuersas. q̃ xp̄o fideli deuotõe subiecte sũt. Altitudines mõtiũ ptãtes seculi honoresqꝫ terreni sũt. q̃ tñ dño subiecti sũt. ꝛ iõ ipius eẽ dicunt̃ ℣ Pugillo eni. i. ptãte concludit oẽm latitudinẽ terre. e ¶ Mare. significat gẽtes. q̃ in hoc seculo varijs vitioꝝ flatib⁹ cõmouent̃. Arida ppl's fidelis ẽ. fontes fidei adhuc sitiẽs q̃s dono sue mĩe fũdare dignat⁹ est xp̄s. his oĩbus iũgendũ est iubilem⁹ ei f ¶ Hortat̃ nũc xp̄ianũ pplm ꝓ ba ad satisfactiõnẽ pnĩe. Adorem⁹. i. corporis inflexiõe incuruemus. pcidam⁹ vt ante ipm nos psternamus totaqꝫ mẽbroꝝ effusione tẽdamur Ante deũ plorare ẽ pios fletus effũdere. ꝛ pessima facta dãnare. naȝ si tota cordis puritate depcemur. facile nos q̃ fecit ꝛ reficit. Et cãm triplicẽ hui⁹ adoratõis hũilis subijcit qm̃ ipe fecit nos ꝛc̃ g ¶ Dic̃. n. q̃d sint fideles vtiqꝫ oues pascue dñi qꝛ eternis delitijs. felici sorte satiãt̃ h ¶ Hic subdit vnã ɔditõȝ necessario p̄ req̃sitã ad hoc vt sint hoĩes vere oues xp̄i dicẽs. Hodie si vocẽ eius audieritis. Nã qui vocem domini nõ audit nõ grex dicit̃ ei⁹. nec ĩ pascuis ei⁹ collocat̃. Hodie xp̄o p q̃libet tpe positũ est. velut dicat̃. quocũqꝫ tpe vel die. eius vocẽ

audieritis. nolite obdurare corda vestra
i ℭ Tētatio enī iudaica ꝯ moysen gra
ui murmuratōe surrexit dicēs. nec escā si
bi i deserto dari nec aquā potabilē diuīa
largitate ꝯcedi. q̄propt̄ culpa pentū istis

N Totū q̄ppe mysteriū hui⁹ psalmi in
titulo est tota vite nr̄e sacra ⁊ salus ī titu
lo sunt. a ℭ Cātat enī dn̄o cāticū no
nū. q̄ vetere hoīe deposito: p grāz baptis
matis felicit̄ innouat̄. Oīs terra. catho

repetit̄ vt debita vīdi cta timeat̄. k ℭ Ubi fcat in defto ibi appa ruit ptās dei: qn̄ esca venit ex aere. potusq̄ ex lapide. Ibi pbaue rūt opa mea. qn̄ māna pluit esurientib⁹. qn̄ cō turnicū mlutitudo ve nit: ⁊ aq̄s lapis dedit Et viderūt. hoc ipsis improperiū dī. Nā vi derūt ⁊ tn̄ nō credide runt. l ℭ Quadra ginta annis. oē tp̄s vi te pn̄tis significat de narius etem̄ nūerus p fectus est q̄ dū ac q̄tu or mūdi ptes adiūgit̄ ad q̄dragenariuz vsq̄ puenit. m ℭ Et isti nō coḡuerūt vias. q̄a xl. annorū tp̄e bn̄ficia dei scire noluerīt. Duobus modis iurare dī de⁹. iurat placat⁹ atq̄ mitis. hic autē iurare dī iratus. q̄ vindictā noscit̄ cōminari. quid est aliud in reqem dei non introire. nisi ppetua tormēta suscipere Negatiue igit̄ legēdū est si introibūt. i. nō introibūt. Oratio.

Alutare eximiuz oīm ppl'oꝝ dn̄e re spice ꝓpici⁹ sup oues gregis tui: eisq̄ impertiēs sal prudētie introducē easdē innoxias sempiternā digneris in requiē. Qui.

ritis: nolite obdurare corda
i vestra. Sicut in irritatione.
scd̄m diē tentatōis in deser
k to. Ubi tentauerūt me pa
tres vestri. pbauerunt ⁊ vi
l derunt opa mea. Quadra
ginta annis offensus fui ge
nerationi illi. ⁊ dixi semp er
m rant corde. Et isti nō cogno
uerunt vias meas. vt iuraui
in ira mea. si introibūt in re
quiem meam.

÷ Qn̄ domus edificaba
tur post captiuitatē canticū
huic dauid:. ℭ Laus fi
deliū. d̄ xp̄i incarnatōe et de
exaltatiōe eccl'ie. Ps. xcv.

a Antate dn̄o canticum
nouū. cātate dn̄o omīs
b terra. Cantate dn̄o et bn̄di
cite nomi eius. annūciate de
c die in diem salutare ei⁹. An
nūciate inter gentes gloriaz
eius. in oībus ppl'is mirabi
d lia eius. Quoniā magn⁹ do
min⁹ ⁊ laudabilis nimis. ter
ribilis est super omēs deos.
e Quoniā omēs dij gentium

licā fcat eccīam. q̄ per cūctū orbē noscit̄ esse diffusa. Noua domus nouū meret̄ canticuz. Innouata aīa cāticū innouet. b ℭ Nomen em̄ dei bn̄dicim⁹ qn̄ nr̄m salutare p oīa cōfitemur. De die ī diem nūciat̄ qn̄ aductū xp̄i ⁊ ꝓphete pmiserāt ⁊ euāgeliste venisse declararūt. Ita factū est vt duo celestes dies annūciasse ei⁹ gloriaz cōprobent̄. s. vetus testamētū ⁊ nouū. N Xp̄s em̄ in vtroq̄ lucet. Nolite eū tm̄ ī veteri nūciare ne sitis iudei. nec solū ī nouo ne sitis manichei. sed in vtroq̄ laudate eum.

c ℭ Dn̄s enī saluator nūciand⁹ erat. ⁊ p gentes q̄z p̄dicanda erat gl'ia eius. q̄ tanti miraculi p̄dicabāt autorē. Mirabilia ei⁹ significat arcanū incarnatiōis xp̄i. q̄ dū sit altissimus: factus est ꝓ nobis humilimus.

d ℭ Magn⁹. ad ptā tē ptinet. q̄ cūctis potētior est. laudabil' ad petatē. q̄ nos redemit nimis: ad vtrūq̄ ptiet q̄ nec q̄tū magn⁹ nec q̄tū laudabil' sit pōt explicari. Deos hic debem⁹ aduertē q̄s sibi gētilitas cōposuit. e ℭ Demonia sunt em̄. q̄ nulli pstāt bona. s̄ ī se credētes sp decipiūt. dicti demones q̄si sciētes. s̄ q̄m scīa illa dici nō pōt q̄ creatori nō obsecūdat arbitrio eos ita sciētes debem⁹ accipere q̄si nō intelligentes sicut ⁊ apostolus sapientiā mun

h ℭ Dom⁹ em̄ ista ē vniuersalis eccīa in q̄ xp̄us inhabitat. q̄ destructa edificat̄ qn̄ aīa post captiuitatē pctī. ad intelligētiā v̄itatis ceperit dn̄o p̄stante remeare. nec edificari desinet: donec vsq̄ ad finez seculi p̄destinatoꝝ numerus impleatur.

di stulticiã vocat De⁹ celos fecit.i.apl'os ⁊ sctõs viros instituit q̇ demonib⁹ impe rare cõsueuerũt. f ¶ Cõfessionẽ siqui dẽ bñ sequit̃ pulcritudo. q₂ nemo põt eẽ pulcer: nisi fuerit dei miseratiõe mũdat⁹

gno. Siue regñuit.i. apparuit in carne re gnaturus q̇ sp regnauit. R Uel regna uit ĩ aĩab⁹ cõmotis p̱ pniam. k ¶ Tũc correxit orbẽ: qñ p̱ regulã fidei paganoꝝ corda cõuertit. Qui.s.orbis nõ cõmoue bit̃.q₂ in soliditate ve re fidei ꝯsistit.

fedos nos faciũt pctã ꝑ pnĩa reddit decoros Sctĩmonia ⁊ magnifĩ cẽtia.i.honor ⁊ btĩtu do. In sanctificatiõe.i.in illa voce xp̃i. ve nite bñdicti. Uel meli us. A In sctĩficatio ne gr̃e q̄ sctĩficat ⁊ ita magnificat nos. Noli ergo magnificari q̃ȝ san ctificari.q₂ illud ẽ rue re sed ante sanctifica re.⁊ ita a deo non a te magnificaris. g ¶ Patria dicta ẽ: q̄si pa tris atria. significat eĩ patria gentiũ oẽm ge neralitatẽ xp̃ianorum quã admonet: vt dño gl'iam afferat ⁊ hono rẽ. Afferũt vtiq̧ gl'iam noĩ eius: q̇ studio de uotiõis ⁊ bone volun tatis cõmutant̃ in me lius. et cõsubstantialẽ trinitatẽ p̱ oĩa cõfiten tur: laus eñ ⁊ honor est dñi bona conuersa tio serui. Uñ saluator ait. Sic luceat opatio nis bone lux vr̃a corã hoibus: vt glorificet̃ pater vester in celis. h R Hostias hic di cit ꝯscientie pure liba mĩa. vñ nõ sanguis: ꝑ pie lacrime currũt. h̄ est cor contritũ. Uel opa mĩe. Atria aũt dñi sunt apl'i vl' ꝓphe te. p̱ quos fidelis ppl'us intrat ad deum. Tũc reuera xp̃s adorat̃ qñ in atria eccl'ie catholice puenit̃. i ¶ Tũc eñ terra cõ mouet̃ qñ pctõr terrena vicia derelinq̄ns ad pnĩam fuerit dño miserãte pductus. Dñs regnauit p̱ trophẽu crucis ĩ genere hũano. vñ ⁊ romana translatio ex septua ginta interp̃tibus facta hȝ regnauit a li

demonia: dñs autẽ celos fe
f cit. Confessio et pulcritudo
in conspectu eius: sanctimo
nia ⁊ magnificentia in sancti
g ficatõe eius. Afferte dño pa
trie gẽtiuȝ afferte dño gl'iaȝ
⁊ honorẽ afferte dño gloriaȝ
h nomini eius. Tollite hosti
as ⁊ introite in atria ei⁹. ado
rate dñm in atrio sancto ei⁹
i Cõmoueat̃ a facie eius vni
uersa terra. dicite in genti
bus ÷ quia :· dñs regnauit.
k Eteni correxit orbeȝ terre q̇
non cõmouebitur. iudicabit
l ppl'os in equitate. Letentur
celi ⁊ exultet terra. cõmouea
tur mare et plenitudo eius
gaudebunt campi ⁊ omĩa q̄
m in eis sunt. Tunc exultabũt
oĩa ligna siluaruȝ a facie do
mini q₂ venit: ⁎ quoniã ve
n nit :· iudicare terram. Iudi
cabit orbem terre in equita
te. et ppl'os in veritate sua.
Ps ÷ ipsi Dauid :· qñ tra

Popu los: h̄ fideles hoĩes vult intelligi: q̇ iudi cãdi sunt sub trãquil litate superne mĩe qñ eis p̃mia pmissa resti tuit Et equitas ptinet ad btõs ira ad penas ppetuas impiorum. l ¶ Celi: apl'os pro phetas ⁊ p̃dicatores. terra auditores cõuer sos. mare mũdũ signi ficat. Cãpos Xo viros dicit non supbia tumi dos. nõ asperos iracũ dia ꝑ mansuetos: leni tateq̧ plenissimos q̇ gaudẽt. qñ cõuersatio nis dona susceperint. Oĩa: vniuersitatẽ gẽ tiũ significat. m ¶ Tunc exulta bũt.i.in secũdo aduẽ tu xp̃i. qñ iudicaturus est mundũ. exultabũt oĩa ligna siluarũ.i.gẽ tes. que prius fuerãt steriles velut ligna sil uaꝝ. ad culturã fructi ferã tũc pducte: añ fa ciem dñi magno gau dio sũt letature. Qñ venit p̱ h̄ illũ nos ad uentũ tm̃ voluit intel ligere quẽ adhuc no scimur expectare. R Iõ certe ista ligna gaudebũt. q₂ non sunt obnoxia cõbustio ni. pctõres ei subdet penis: iustos p̃mijs remũerabit etñis. n ¶ Primo venit vt iudicet̃. postea vẽturus est vt iudicet

Actor celi ⁊ terre crea- Oratio.
tor de⁹ quẽ oĩs terra cãtici noui mo dulatiõe psultat: p̃camur. vt sicut te a li gno regnãtẽ supplices ꝯfitemur ita amis so oĩ gẽtilitatis errore: futuri aduẽtus tui

glĩaz intentis sensibus p̃stolemur. Qui. ℭ Terra dauid. caro xp̄i est. q̃ pꝰ soporẽ mortis lege cõi. restaurata ẽ in gl'ia mũe re singl'ari resurrectõis. Vel certe terra ẽ eccia. i. corpꝰ xp̄i misticũ oẽs. s. fideles.
a ℭ Dñs regnauit ns q̃ alter colẽdus ẽ. nisi ille q̃ solꝰ cog̃scit perare. Exultet terra. i. genꝰ hũanũ in sua reparatõe. Letent in sule. i. eccie gẽtiũ. dic vero multe nõ oẽs. p pter hereticas p̃ulta-tes. b ℭ In h̃ versu q̃lis sit dñs ipijs vl' religos narrat Nubi losus ⁊ caliginosus ẽ indeuotl. dũ tenebrosa corda. nulla clarita te resplendent. Iusticia xp̄o ⁊ iudiciũ his q̃ in eũ credũt. et sedes eiꝰ effici meruerũt. q̃ h̃ correctio vocant. q̃ prauitate exuti. et recti ⁊ dei sedes facti sunt. c ℭ Añ aduentũ dñi ignis p̃cessit. q̃ñ a p̃dicatõe prophetarũ. corda infidelium fremuert. ita vt ardore iracundie sue cẽsi. de p̃dicãtiũ nece tractarẽt. Et inflãmabit. s. ipios aduersus electos. In circuitu. q̃ dũ pauci eẽnt electi. erat aduersariorũ circũdãs innũerabil' mltitudo. d ℭ Alluxerũt vulgura eiꝰ. i. p̃dicatões xp̄hãx vl' miracula sctõx. Cõmota ẽ terra. h̃ est terreni pterriti in nouitate p̃dicatõis: vt se intelligerẽt idola insensata colere. pũ hñent adorabilẽ sũmũ creatorẽ. e ℭ Mõtes fluxert h̃ ẽ potẽtes hꝰ scl'i. cognito dño hũiliati sũt. Ois t'ra. i. ptãtes scl'i. pagani seu heretici q̃ ab erro re vocati a dño dãnãtes supstitiosũ yotũ

eius restituta est. ℭ Pro
pheta de primo xp̄i aduẽtu
dicit admonẽs fideles in eo
letari. ⁊ increpãs eos q̃ ido-
la venerant. Psal. xcvi.
a Dominꝰ regnauit exul-
tet terra: letentur insu/
b le multe. Nubes ⁊ caligo in
circuitu eius: iusticia et iu-
dicium correctio sedis eius.
c Ignis ante ipm̃ precedet. et
inflamabit in circuitu inimi-
d cos eius. Alluxerunt fulgu-
ra eius orbi terre: vidit ⁊ cõ-
e mota est terra. Montes si/
cut cera fluxerũt a facie dñi
* a facie dñi: omnis terra.
f Annũciauerunt celi iustici-
am eius: ⁊ viderunt oẽs po
g puli gl'iam eiꝰ. Cõfundant
oẽs q̃ adorãt sculptilia. qui
gl'iant in simulachris suis.
h Adorate eũ oẽs angeli eius
i audiuit ⁊ letata est syon. Et
exultauerunt filie iude. ppt
k iudicia tua dñe. Qm̃ tu do-
minus altissimꝰ sup oẽm ter
ram. nimis exaltatus es sup
l omnes deos. Qui diligitis
dñm odite malum. custodit

suũ. magis diuinũ eligũt subire sentẽtiã. f ℭ Celi. apl'i vl' p̃dicatores. q̃x ictis p̃dicatõib'. iusticia di innotuit mũdo. Et derũt h̃. ñ carnalibꝰ oclis s̃ cordis lumĩe debemꝰ accipe. gl'ia ei audiri nõ videri solet. Vel vt q̃dã volũt viderẽt gl'iaz i. xp̄z q̃ ẽ gl'ia pris g ℭ Increpat. h̃ cultores idolorũ. idolũ dcm̃ ẽ q̃ ip̃z sit dolũ. i. hoĩm falsitate reptũ. Simulacx a simulatõe sacra ꝯpositũ. eo q̃ illis dei honor alienꝰ. sic vtraq̃ fugiẽda. ipox noĩm ĩterp̃tatiõe declarant. h ℭ Bonꝰ ei anglus adoret deũ. q̃ rctõ corde. suũ ꝯg̃scit auctorẽ nec se ab hoib' adorari pmittit s̃ malꝰ ãgl's se adorari satagit Audiuit syon. i. eccia catholica puro corde iudicia dñi pcepit. ⁊ ĩõ letata ẽ. Nã q̃ xbũ dĩ s̃bdola mẽte audit. q̃ ꝯ volũtatẽ suã q̃d nõ credit audit. trist' abscedit. i ℭ Filie iude s̃cat religiosas mẽtes pbatasq̃ psonas q̃ ĩõ filie iude dñr. q̃m xp̄o ꝯfiteri ⁊ credẽ maluerũt q̃ ex iuda descẽdit. Propt̃ iudicia. s. q̃ tristiciã suox tuox ꝯuertis in gaudiũ. et sup bũ eis diabolũ virtutis hũilitate pster-nis. k ℭ Terra hic pctõres. deos. iustos hoĩes debemꝰ aduertere. per hec em̃ duo. significat xp̄m. ⁊ terrenis creaturis. ⁊ celestibus imperare. l ℭ Hic bonos allodt ⁊ fideles. vt a malicia diaboli segregẽt. ipe em̃ iure dĩ malus. p quẽ venit oẽ malũ. Et ne quis diabolũ timuisset offendere. sequit custodit dñs aĩas sanctox. Liberat etiã animas

÷dñs:÷ aïas sctõꝝ suorũ de
manu pctõꝛuꝫ liberabit eos.
m Lux oꝛta est iusto. et rectis
n coꝛde leticia. Letamini iu/
sti in dño et confitemini me/
moꝛie sanctificationis eius.
Ps.÷ipi dauid:÷ ℭ Pro/
pheta cõmonet pplm xpia/
num. cantici noui exultatio/
ne letari. qñ mirabilis ẽ xp̃i
ꝯcessus aduentus.

Psalmus. xcvij.

a Cantate do
mino canticũ nouũ
quia mirabilia fecit
b Saluabit sibi dextera eius.
c ꝛ bꝛachiuꝫ sanctuꝫ eius. No
tum fecit dominus salutare
suum. in ꝯspectu gentium re
d uelauit iusticiã suaꝫ. Recoꝛ/
datus est misericoꝛdie sue. ꝛ
veritatis sue domui israel.
e Uiderunt omẽs termini ter
f re salutare dei nostri. Iubi/
late dño omnis terra. canta
g te ꝛ exultate ꝛ psallite. Psal
lite domino in cithara * in
cithara :÷ et voce psalmi. in
tubis÷ductilibus:÷ et voce
h tube coꝛnee. Iubilate in cõ/
spectu regis dñi. moueatur
mare et plenitudo eius. oꝛ/
bis÷terrarum:÷ ꝛ qui habi

de manu pctõꝝ qñ eas nõ finit aliq̃ praui
tate subuerti. Ne vo dñm coꝛpa sctõꝝ a
penis custodire ĩtelligeres (q̃ passim tra
dit ad penas. vt martirib⁹ reddat coꝛo/
nas) dixit aïas sctõꝝ. m ℭ Iusto dĩc oꝛ
tã eẽ lucẽ. i. verissimã
fidẽ: vt il umĩat⁹ tĩa
credat. q̃ eũ ad celoꝝ
reg̃ ꝑducãt. Rect⁊ coꝛ
de oꝛit̃ leticia. qñ deo
ꝑstãte talia gerũt q̃ si
bi ꝓfutura cog̃scunt.
n ℭ Admonet h̃ iu/
stos nõ ĩ hũano desi/
derio. aut ĩ h⁹ scl̃i rui
nosa iactãtia s̃ in dño
letari. Cõfitent̃. iusti
mẽoꝛiã sctĩtatis eius
qñ ĩ illo regno perpe/
tuo fuerint collocati.
recoꝛdãtes d̃ q̃ta cla
de h⁹ scl̃i (deo miserã
te) sĩt subtracti. Oꝛo
Ustos aïaꝝ scãꝝ
de⁹, cui⁹ regnũ ẽ
ꝑs ꝑfecta iustoꝝ. cõce
de ꝓpheticas euãgeli
casq̃ choꝛuscatões pe
ctoꝛib⁹ nr̃is ĩseri: ꝛ si
q̃d est obtectũ velami
ne ꝑsto. spũsctõ reue/
lãte pãdat̃. p. a ℭ
Nou⁹ ei hõ cãtare dꝫ
cãticũ nouũ ñ ille ve/
tust⁹ q̃ necdũ ade pctã
depones ĩ eis ꝑseue/
rat. Nouũ cãticũ. ẽ de
dñi ĩcarnatõe narrare
vl̃ cãtare. nouũ. qꝛ nũ
q̃ aliq̃d sil̃e mũd⁹ au
diuit. Fecit mirabilia
qñ cecis. lumẽ. cladis
gressuꝫ donauit b ℭ
Xp̃s ei. dextera ꝛ bꝛa
chiũ dĩ. Dextera pꝛo
ṽtute. bꝛachiũ ꝓ ro/
boꝛe hic ponit̃. Ipse
saluauit hoĩem dexta
sua in salutẽ. q̃ suo vi
cio pierat ℭ Siue se
metipm saluauit q̃ di
xit ptãtẽ habeo ponẽ.

di aïaꝫ meã ꝛ itꝛ ñ sumẽdi eã c ℭ No
tũ fecit dñs salutare. i. dñm saluatoꝛẽ. q̃
salutar⁊ recte dĩ. qꝛ oĩs salutis ẽ autoꝛ.
Et reuelauit iusticiũ. i. xp̃m. q̃ ꝑus sub q̃
dã velamĩe ꝑdicat⁹ fuerat a ꝓphis. quo
subducto. in ei⁹ aduẽ
tu ip̃a facies ṽitatis
apparuit. ℭ Uel iu/
sticiã vite. q̃ increduli
tate hoĩm. fuit obscu/
rata. d ℭ Recoꝛda
tus est mĩe. in pplo. s.
gentiũ. ꝛ ṽitatis sue
q̊ ad pplm iudeoꝝ. s.
ope cõplens. q̊d patri
archis ꝓmiserat.
e ℭ Uiderunt oẽs. i.
mẽte ꝯspexert̃ q̊d ꝑto
tũ mũdũ ꝯstat effectũ
q̃ visio ñ nisi ad fidẽ ẽ
referẽda vt nob̃ possit
ṽitas ꝯstare ṽboꝝ. ꝑ
fidẽ ei oẽs t̃mini ter/
re viderũt ibm. f ℭ
Iubilate dictũ ẽ. cum
mag̃ delectatõe. i gau
diũ vocis ꝓsilire. Ois
t̃ra. designat vniuersã
ecciaꝫ. Cantare ẽ offo
oꝛis. laudes ꝑsonare.
Exultare cum magno
amoꝛe. animi vota de
clarare. psallẽ. bonis
opib⁹ dĩ mãdata ꝯplẽ
g ℭ Psallit dño ĩ ci
thara. q̃ oĩb⁹ mẽbꝛis
se castũ ꝑbuerit. nõ pt
ãt eẽ son⁹ cithare ꝑfe/
ct⁹. si vna coꝛda desu
erit. sic etiã hõ si vno
crimĩ capitali subiace
bit ñ psallit dño in ci
thara qꝛ vna coꝛda de
est nec ẽ ꝑfect⁹ cithare
son⁹. ℭ Uox psalmi
q̊ꝫ. ad laudatõꝫ dinã
ptĩet. Tube ductiles.
signat fideles q̃ diuer
sis passionib⁹ tũsi. do
largiẽte clari⁹ sonue/
rũt. Uox tube coꝛnee.
est fixa tollerãtia pati

entle q̃ vt cornu ꝑseuerat. b I Dixit iubilādū eē. nūc ondit vbi qꝛ añ regē. Cō mouet᷑ mare. qñ ĩ futuro iudicio. implo/ rū pectora a recordatōe delictoꝝ cōmouē tur. ⁊ plenitudo eius merito dĩ qꝛ multa pctā ꝯmiserūt. Orbis terraꝝ mouebit᷑ qñ in nouā faciez veniet. vt ꝑdictū est. erit celū no uū ⁊ terra noua. ⁊ qui habitāt. i. hoīes in eo

moueat᷑ t̃ra. postulat pctōres ad ꝯuersio nē cōmoueri I Qdiu ei t̃ra. i. pctōr i/ mobilis ē. sanari nō p̃t. qñ vo mota fue/ rit ⁊ intremuerit ꝓpt̃ pctā. sanitatē reci/ pit. vñ alibi dĩ. sana ꝯtritōes ei⁹ qꝛ mota est.

i ¶ Flumia. sctōs vi ros sigt̃ q̃ bona opa ce lesti vbertate manaue rūt. simul. i. cū dño sal uatore cui ꝑdicta opa exhibuerūt I Mō tes. apl'i. ¶ Qui ex/ ultabūt ĩ ꝯspectu dñi: ĩ iudicatōe futura. qm̃ venit iudicare. s. pctō res. q̃ terrena sꝑ vicia ꝯcupiscūt ⁊ iō terra re cte dicūt᷑. k ¶ Isti sꝫ iusticia iudicādi sꝫ q̃ nulla remissiōe libe rabunt᷑ a sua ꝑtinacia Illi vo ppl'i in eq̃tate iudicādi sꝫ q̃ ibi ꝑmia recipiūt. qm̃ q̃ h ꝓpter nomē dñi ꝗuissima ꝑi cula ꝑtulerūt. Oro.

Mitte dñe salu tare tuū mētibus nr̃is q̃ reuelasti iustici am tuā gētib⁹ vniuer sis. vt q̃ q̃ndā iudica/ re venisti ꝓ ꝑditis. mi sericordiā cū aduene/ ris ꝓ q̃b⁹ iudicat⁹ es largiaris Qui cū p̄re.

i tant in eo. Flumia plaudēt manu simul. montes exulta- bunt a conspectu dñi qm̃ ve

k nit iudicare terram. Judica bit orbem ÷ terraꝝ :· in iusti/ cia ⁊ populos in equitate.

÷ Ps̃ dauid :· Prophe- ta cōmonet ppl'os xp̄o dño confiteri. eumq̃ adorare. qꝛ suis fidelib⁹ ꝓpicius existit.

Psalmus. xcviij.

a Ominus regnauit ira- scant᷑ ppl'i. q̃ sedes sup

b cherubin. moueat᷑ t̃ra. Dñs in syon magnus. ⁊ excelsus

c super oēs ppl'os. Confitean tur nomini tuo magno. qm̃ terribile ⁊ sanctum est. ⁊ ho- nor regis iudicium diligit.

d Tu parasti directiones iudi cium et iusticiam in iacob tu

e fecisti. Exaltate dominū de- um nostrum. ⁊ adorate sca/ bellum pedum eius quoniā

f sanctum est. Moyses et aa/ ron in sacerdotibus eius. et

b ¶ Syon inter ꝑtat᷑ speculatio. i. ec/ clesia. ĩ q̃ dñs spiritali ter inesse mōstrat᷑. Et ille quē contēpserūt ꝑ uersa mēte. rex ⁊ excel sus sup oēs ppl'os e/ minet c ¶ Magnū dcm̃ est nomē xp̄i. qꝛ vbiq̃ diffamatū ē. ter ribile. qꝛ ip̄e vētur⁹ est iudicare viuos ⁊ mor tuos. sctm̃ qꝛ ĩmacula ta ⁊ celesti ꝯuersatiōe ꝑmāsit. Honor regl' ē gl'iosa ꝑdicatio quā il li sꝑ offerim⁹ ꝯfitēdo ip̄i⁹ iustū iudiciū. Vel diligit honor. i. cult⁹ q̃ deum honoram⁹. a/ mat. i. req̃rit diligētez aduertētiā. deliberati onē. suip̄i⁹ iudiciuz ⁊ vilitatē atꝫ dei reuerē tiā. d I Preparauit de⁹ directiōes ĩ ppl'is sꝫ ip̄i ꝓprio vicio deꝑ/ uati sꝫ. ¶ Judiciuz fecit in ppl'o fideli. qñ ei donauit bonū malū q̃ discernē iusticiā vo cū relict' idolis. crea/ tori suo meruit deserui re. in iacob. i. in vnoq̃ q̃ fideli. e ¶ Cōmo net ꝓpha deuotos po pulos ꝑdicādo magni

¶ Per dauid ei. ⁊ ꝑ sonā loq̄ntis aduertim⁹ ⁊ xp̄m manu for tē ⁊ desiderabilē sentim⁹. ip̄i⁹ enĩ honor in h psalmo regnū potētiaq̃ cantatur. a ¶ Cū psalmo dicit dñs regnuit. expo/ nit qm̃ gl'iaz sue resurrectōnis ondit. ille ei q̃ resurrexit. nēpe ip̄e regnuit Irascant᷑ ppl'i. I Vel iudei vl' gētiles nō credē tes. ¶ Nihil vltra xp̄o nocituri. Che/ rubin hebreū. significat plenitudinē scie vbi q̄si ĩ throno suo deū manifestat sedē.

ficare ⁊ exaltare nomē dñi. ⁊ adorare sca bellū. I A ¶ id est corp⁹ xp̄i q̄d de maria vgine assūpsit. ¶ Scabellū hūa nitas diuĩtatis ĩtelligit᷑. pedes ei⁹ stabi bilitatē diuĩtat' significat. qm̃ sctm̃ est. s: corpus xp̄i ⁊ gl'iosuz ⁊ adorabile. f ¶ Moyses ⁊ aaron ĩ sacerdotib⁹ ei⁹. Quis moyses sacerdos eē alibi nō legat᷑. I Et quis illoꝝ vn⁹. legis. alter sacerdotij teneat regulā. tñ vterq̃ sacerdotali ꝑco/

nio vel ĩ legabib⁹ vel ĩ vestis tintĩnabu-
lis aduẽtũ dñi nũciauit. ¶ Samuel vn
xit dauid in regẽ. tñ nõ accepit officiũ sa-
cerdotł. qꝛ erat de tribu effraim. vñ sacer
dotes fieri nõ licebat: ꝛ iõ nõ inť sacerdo
tes. ƀ inť eos q̃ inuo-
cãt nomẽ dñi ponit̃ ħ
Leuita ꝟo fuit. qꝛ illõ
lãnũ ephot portauit.
h qõ significat. pos
se cãdidũ effici. q̃ ꝑpe
nitẽtiã nomẽ dei inuo
cãs. nigredinẽ pcti. la
crimis diluerit. g ¶
Quãtũ valeat sinceri
tas orõnis. in breuita
te declaratũ ẽ. qꝛ fide-
lit̃ deũ inuocãtes effi-
cacit̃ audiebat. In co
lũna nubis loquebat̃
tũc illis noƀ aũt ꝑ san
ctũ scabellũ. i. ꝑ incar
nationẽ. ꝛ loq̃ ꝛ appa
rere dig̃atus ẽ. b ¶
Reddit cãs quare eos
dñs exaudire dignare
tur. Ipe ei xp̃s vere il
lũ diligit. q̃ ei⁹ mãda-
ta custodit vt ipse ait.
Si me diligitis mãda
ta mea seruate. Testi-
moniũ ꝟo hic dr̃. ꝑ sig̃
aliq̃ p̃cedẽtis rei posi
ta significatio. Sic in
lege dixit. ħ erit vobis
in testimoniũ. i ¶
Dicendo tu exaudie-
bas eos. tu eis ꝓpici⁹
fuisti ostẽdit q̃dẽ desi
deria sctõꝝ ĩ bonis petitiõib⁹ fuisse ꝯple
ta. Et vlciscẽs ĩ oẽs ꝛc̃. ne eis hũana ela
tio surripe potuisset. Nam q̃uis aliq̃ scti
sint ꝛ fideles viri. tñ optet ĩ eis vidicare
ꝓ tpe ne cor eoꝝ posse videat̃ ad supbiã
deduci. adinuẽtiões ꝟo eoꝝ intellige stu
dia eoꝝ ꝛ opatiões deficiẽtes. h Uel
ĩ bonũ accipe vlciscẽs. vt de⁹ vlcisci intel
ligat̃ ĩ adinuẽtões. i. ꝯ adinuentões eoꝝ
faciẽtes. qꝛ placite erãt dño eoꝝ actiões
ꝛ adinuẽtões k ¶ Notãdũ ẽ eł. ꝙ scm̃
dñm ĩ mõte sctõ p̃cipit adorãdũ qm̃ sicut
laus ei⁹ nõ ꝯuenit ori prauo. ita nec eius

samuel inter eos q̃ inuocãt
g nomẽ ei⁹. Inuocabãt dñm ꝛ
ip̃e exaudiebat eos ĩ colũna
b nubis loq̃bat̃ ad eos. Custo
diebãt testimonia ei⁹. ꝛ p̃ce-
i ptũ qõ dedit illis. Dñe deus
nr̃ tu exaudiebas eos. de⁹ tu
ꝓpici⁹ fuisti eis. ꝛ vlciscens
in ÷ oẽs :- adinuẽtiões eorũ.
k Exaltate dñm deum nr̃m. ꝛ
adorate in monte sancto ei⁹
quoniã sctũs dñs de⁹ noster

Psalm⁹ in ꝯfessiõe. Ad-
monet ꝓpheta vniuersitatẽ
dñm exultando laudare.

a Ubilate Ps̃. xcix.
deo omĩs terra. seruite
b dño in leticia. Introite in cõ
spectu eius. in exultatione.
c Scitote qm̃ dñs ipse ẽ deus
ipse fecit nos et nõ ipsi nos.
d Ppl's eius ꝛ oues pascue ei⁹
introite portas eius in con-
fessione. atria ei⁹. in himnis

culture. loci põt congruere turpitudo.
Ublimis throni dñe. te ꝛ Oro.
oram⁹ ꝛ q̃m̃s vt colũna noƀ lumis
refulgẽte. modũ sacerdotał ordis: te cu-
stode seruem⁹. Per. ¶ Cõfessio ei q̃si
cõfacio. dr̃ siue pnĩa si
ue laus multoꝝ ore ce
lebrata. q̃ iõo sic dr̃. vt
ad plurimos ꝑtinẽ mõ
stret̃. Con enĩ simul si
gnificare notum est.
a ¶ Iubilatio est ei
magno mẽtis gaudio
cõmoueri. nõ tñ ĩ arti-
culata ꝟba prorumpe
ꝛ sub iocunditate dño
famulari. Ois t̃ra nõ
ad tellurẽ referẽdũ ẽ.
ƀ allegorice ad hoies
cõstat intelligi Ista le
ticia vtiq̃ꝫ caritas ẽ. de
q̃ apl's ait. non inflat̃
non agit ꝑperã. nõ enĩ
murmurãtes dño ser-
uire debem⁹ qꝛ sic deũ
nõ diligim⁹. b h
Introite. i. nõ iocł tur
pib⁹ dissoluimini. sed
oĩa q̃ facitis in gliam
dei facite. In exultati
one. ¶ Hoc est. vt
gaudia tũc sumatł hu
militatł. qñ supbis oĩ
bus ꝓbat̃ eẽ terribił.
c ¶ Scitote ħ est in
telligite o iudei ꝙ iste
dñs (quẽ filiũ dei minĩ
me credidistł) ipse est
deus q̃ fecit celũ ꝛ ter
rã. q̃ nos q̃ꝫ ad suã imagitẽ plasmauit.
h Et nõ solũ corpalr̃. ƀ ĩ nouũ hoiez re
creauit. ꝛ hoc nõ nr̃o merito ƀ suo dono.
d ¶ Dicit ad pplm̃ fidelẽ ꝑ ꝯpatões pul
cerrias: oñdẽs q̃d sint. Oues. qꝛ sũt sim
plices. ꝛ ip̃e eaꝝ pastor ẽ ver⁹ Pascue ei⁹
. i. diuia scp̃turaꝝ dulcł epulatio. porte
dñi sr̃ hũilis pnĩa. baptismũ sacꝝ. ꝛ cari-
tas ꝛ alia bona opa ꝛ scã. Atria ei⁹ (vt ħ
ł laudias itrate) significat ꝓphas ꝛ euã-
gelistas. ꝛ q̃cũq̃ꝫ rcẽ p̃dicauerũt. dcã ei illo
rũ dñi ꝯstat eẽ atria qꝛ ꝑ illos ꝛ illa ad eũ
itur ꝛ ip̃e si duota mẽte ꝗrit̃ ĩ eis iuenit̃

e ℭ Reddit cām q̄re p̄dicādū ꝛ laudā
dū ē nomē xp̄i. q̄m suauis ē. suauitas ei
ista nescit hīc fastidiū. Jneternū. qꝛ cū se
mel p̄titerit et̄na futura bona sp̄ ab ip̄o
seruanẗ illesa. Scl'm scl'i siue. in gn̄atio/

c N Nihil sic placere deo vt simplici
tatē ꝛ innocentiā. ℭ Hinc daẗ intelli
gi. q̄ xp̄ẗ simplicitatē gratissimā. i specie
colūbe sp̄ūsctūs appāuit. ꝛ xp̄ẗ māsuetu/
dinē. agnū se vocare fili⁹ dei elegit. per h̄

nē ꝛ gn̄ationē. ꝛ istud
significat scl'm qd̄ nūc
agiẗ. ꝛ illud qd̄ credi
mus esse vēturū. i. se/
culū in btōꝝ gaudio.
Hic ei v̄itas dei ipleẗ
ꝛ p̄missa ei⁹ i p̄ria v̄i
tate ɔpleneẗ. Ōro.
Ubilam⁹ tibi do
mine et̄ne. in leti
cia ꝛ exultatiōe posce
tes vt dū porte pecto
rū nr̄oꝝ in tuis laudi
bus reserantur. sp̄ ad
miaꝫ veritatēq̄ pan/
danẗ. Per. ℭ Ipsi
dauid vbi poniẗ. totū
xp̄i v̄tutib⁹ applicaẗ.
vt nihil de isto terre/
no rege intelligas. s̄
oīa de illo celesti fuis
se dicta cognoscas.
a ℭ Audiant vtiq̄
misericordē d̄n̄m pctō/
res q̄ desperāt de salu
te itelligāt sup̄bi iudi
cē. q̄ malū suū nō esti/
māt esse puniendū. in
his ei duob⁹ s̄monī/
bus. ꝛ cūcta op̄a dei.
ꝛ toti⁹ eccīe edificatō
p̄baẗ eē narrata. Oīa
eñ dī op̄a sunt mīa ꝛ
iudiciū. i. v̄itas. in q̄/
bus duob⁹ omēs v̄tu
tes cōprehendunẗ.
b H Admonet p̄pha.
vt q̄sq̄s qd̄ psallit in/

e cōfitemini illi. Laudate no
men eius quoniā suauis est
dn̄s ineternū misc̄dia eius. ꝛ
vsq̄ in generationē et gene/
rationē veritas eius.
Ps ipsi dauid. ℭ Ec
clesia dei. iudiciū ꝛ misc̄diaꝫ
decantat seq̄ nō cuꝫ iniq̄s s̄
cū fidelibus habitate cōgau
det. Psalmus. c.
a Misericordiā et iudiciuꝫ
b cantabo tibi dn̄e. Psal
lam ꝛ intelligā in via imacu
c lata. q̄n venies ad me. Per/
ambulabā in innocētia cor/
dis mei. in medio dom⁹ mee
d Non p̄ponebā ante oculos
meos rem iniustam. faciētes
e p̄uaricatiōes odiui. Nō ad/
hesit mihi cor prauū declinā
tē a me malignuꝫ nō cogno/
f scebam. Detrahentē secreto
proximo suo. hunc persequē
b bar. Superbo oculo et in/
satiabili corde. cum hoc non
b edebam. Oculi mei ad fi/

vtiq̄ designās et̄nam
sapiāꝫ. hītare i pecto
rib⁹ placidis ꝛ hūili/
bus d ℭ Juste q̄ di
cit sctā ɔgregatio a n̄
oculos cordis sui se n̄
posuisse rē iiustā. quā
de penetrabilib⁹ sue
mētꝭ excluserat. recte
siq̄dē res illas videre
negamur. q̄s nullꝭ de/
lectatiōib⁹ intuemur.
Preuaricatiōes odi/
ui. qꝛ p̄uaricatōes ho
minū fugiẗ habni odi
osas. nā q̄uis an̄ faci
em nr̄aꝫ veniāt tñ nō
sẗ i ɔspectu mētꝭ nr̄e.
e ℭ Cor p̄uū ei ad/
here nō pōt nisi ligatꝭ
funib⁹ pctōꝝ. Decli/
nantē a me. i. heretī/
cū. q̄ prauis doctrinis
a catholica fide dissē/
tit. nō cognoscebā. cū
se etiā baptisatū asse/
rat. nō tñ i eo agnosci
tur diuina dilectio. q̄
blasphemus p̄baẗ a
dn̄o N Uel q̄cunq̄
malus xp̄ianus. p ma
lignū accipiẗ.
f ℭ Detrahit here/
tic⁹ secreto. q̄n absen/
tē catholicū aliq̄ ob/
locutōe delacerat nec
audet palā ɔtēdere. q̄
se nouit irrōnabilia vī

ligat. ꝛ sensus ip̄i⁹ psalmū ɔtēpleẗ. ꝛ nō
vageẗ mēs foras vt ore q̄dē videaẗ psal
lere. mens aut sine fructu sit. Jn via im/
maculata. ℭ Quia xp̄s nō habuit p̄ctā
q̄ hūc mūdū immaculatis gressib⁹ am bu
lauit. ꝛ iō ait ego in h̄ mūdo. sine macula
ambulabo. vt veniat ad me immaculatū
H Q̄n venies. de scdo ei⁹ aduētu dicit.
q̄n reuertēs dn̄s. facta hoīm exq̄rit.

dicare. hos dicit p̄seq̄ndos. vt ad studia
veritatis cōcitanẗ. N Uel de q̄libet
detrahēte intellige. g ℭ Supbo oculo
est. q̄ est p̄tumid⁹ praua volūtate. Jnsati
abili corde. q̄ nō recedit a blasphemijs.
illos intm̄ dicit vitādos. vt nec cū ipsis
debeam⁹ inire ɔuiuiū. ne aures xp̄ianoꝝ
abominādis inquinenẗ sermonibus.
b ℭ Profiteẗ se nūc sctā ɔgregatio. il/

los cordis oc̄l'os sociare cũ scis. q̄s auer
tebit a pessimis. Fideles t̄re sc̄ xp̄iani. q̄
ꝑ totũ mũdũ h̄itãt. ⁊ sedẽt sil' in vnitate fi
dei. Ambulãs i via. hec ẽ vera ⁊ manife
sta ꝓbatio xp̄ianoꝝ. ⁊ in suavita clarescẽ
⁊ bonoꝝ mĩstroꝝ con
uersatiẽe gaudere. sic
supra dixit. cũ scõ san
ctus eris. ⁊ q̄uis h̄ a
laicis ñ sit exceptũ. tñ
special'r ꝓbat' sacerdo
tib⁹ ipositũ vt t'les mĩ
stros habeãt. q̄ dĩnis
regulis nõ repugnẽt.
i ℭ Negat ei fidelis
ppl's cũ supbis sibi fu
isse aliquã portõz. vñ
cog̃scim⁹ nos debere
hẽc talia in subiectos
iudicia vt nullatenus
pessimis hoib⁹ fauea
mus. nec nob̄ grati vi
deãt. q̄ morũ ꝑuitate
vitãdi sũt. ñ direxit. i.
nõ ꝓfecit. illos ei dici
mus dirigere. q̄ acce/
dẽdo ꝓficiũt. vl' aliq̄
ꝓsperitatc meliorant
qd istis nõ ꝯtingit. q̄
tortuosis studẽt semi
tis ambulare. k ℭ
Postq̄ꝫ dixit malorũ
se fugisse ꝯsortia expo
nit nũc queãdmodũ
de penitrabilib⁹ suis
expulerit illã ꝑtẽ tirã
nicã. i. prauã demonũ
suggestionem. In ma
tutinis. i ipis vꝫ ini/
tijs. cũ nob̄ suggestio
nes diabolice ceperĩt
velut dubia crepuscu
la apparere. tũ c ořoe
dñt eijci. ne paulatim
noxie crescẽtes. velut
dies nebulosissima ꝯp̄hẽdãt. Peccato/
res terre sunt demones. q̄ sic iuste dicũt'
qm̄ pctõres faciũt. Ciuitatẽ dei. aĩaꝫ piã
pr̃es esse dixerũt. vñ diabolus disperdit'
cũ a sua intẽtione remouet'. Oro.
Incõprehẽsibilis ṽtute de⁹ q̄ tuis fa
mulis: mĩaꝫ atq̄ꝫ iudiciũ clemẽter in

deles terre vt sedeant mecũ
ambulans in via immacula/
i ta hic mihi ministrabat. Nõ
habitabit in medio domus
mee qui facit superbiaꝫ. qui
loquit' iniqua non direxit in
k cõspectu oculoꝝ meorũ. In
matutino interficiebam oẽs
peccatores terre vt disperde
rem de ciuitate domini om/
nes operantes iniquitatem.

Oratio paupis cũ anxi⁹
fuerit. ⁊ coram dñõ effuderit
precẽ suã. ℭ Propheta di
cit de psona cuiuslibet pau/
peris iusti. dñs ad eius p̄ces
attendat. Ps. cj.

a Domine exaudi oratio
nem meã. ⁊ clamor me
us ad te veniet. Non auer/
tas faciẽ tuam a me. in qua/
cũq̄ꝫ die tribulor inclina ad
c me ÷ aurẽ tuã: ÷ In quacũq̄ꝫ
die inuocauero te. velociter
d exaudi me. Quia defecerũt
sicut fumus dies mei. et os/
sa mea sicut cremiũ aruerũt

sinuas. ꝯcede nob̄ fideles intelligere. re
ctãq̄ꝫ viã igredi. vel a vanitate execrabil'
supbie declinare. Per. h Paup ẽ xp̄i
anus nõ hui⁹ mũdi ꝯcarẽs diuitijs ñ spũ
paup. ℭ Siue etiã egẽs in h̄ sc̄lo. ñ lo/
cuples i deo. vicijs va
cuus. ṽtutib⁹ plenus
Anxius est q̄ in graui
discrimĩe posit⁹. nul/
lã ꝑtẽ quã seq̄ debeat
nouit eligẽ. Corã dñõ
talẽ vult orõnẽ itelli/
gi. q̄ d aĩe sacculis ꝯ
cedes regios. q̄si au/
rei metalli copia deco
ra fundat'. a ℭ Ui/
dẽs ꝓpha añ aduẽtũ
dñi hũanos crescẽ er/
rores. ꝑsonaꝫ paupis
ꝯueniẽter assumpsit.
Primo ei posuit oro
nẽ. ⁊ adiecit clamorẽ
vt cog̃sceres creuisse
studia supplicatiõis.
cui⁹ orõnẽ in clamorẽ
ꝓrupisse sentires.

b ℭ Supplicat itaq̄ꝫ
paup iste. ne a cõspe/
ctu dei reddat' alien⁹
In q̄cũq̄ꝫ die. i. q̄cũq̄ꝫ
tpe vrgebat' vulneri/
bus pctõꝝ vl' cũ eũ de
testabilis p̄mebat ini
mic⁹. Inclina aurẽ. i.
p̄be auditũ. Auris di
ꝓ clemẽtia ponit'. q̄ p̄
ces supplicũ benign⁹
exaudit. Auris ei ab
auditu dicta ẽ. licꝫ ei
oẽs videat. oẽsq̄ꝫ au/
diat. solos tñ eos au
dire dr̃. q̄b⁹ p̄stare di
gnat' c h In q̄cũq̄ꝫ
die ꝓ p̄ñtib⁹ p̄suris
orat. vt ab his dĩna ꝯtẽplatiõe eripiat'.
ℭ Et iã ꝯfidẽti⁹ petit vt celeri⁹ mereat'
audiri. nã q̄ velocitatẽ postulat. de ei⁹ cle
mẽtia ñ diffidit. d ℭ Merito q̄ dies pec
catoꝝ. globis fumifer' cõparãt'. ⁊ maxĩe
ad supbiã mũdi respicit. q̄ quãto pl⁹ ex/
tollit' vt fum⁹. tãto amplius euanescit.

e Percussus sum vt fenum et
aruit cor meũ qꝛ oblitus suz
f comedere panẽ meũ. A vo/
ce gemitꝰ mei adhesit os me
g um carni mee. Silis factus
suz pellicano solitudinis. fa/
ctus sum sicut nocticorax in
h domicilio. Uigilaui. ꝛ factꝰ
sum sicut passer solitarius in
tecto. Tota die exprobrabãt
mihi inimici mei. et qui lau/
dabant me aduersum me iu
k rabant. Quia cinerẽ tanq̃
panem manducabã. ꝛ pocu
lum meũ cum fletu miscebã.
l A facie ire ꝛ ĩdignatõis tue
m qꝛ eleuans allisisti me. Dies
mei sicut vmbra declinaue/
runt. ꝛ ego sicut fenum arui

D Ossa. signat animi fortitudinẽ. si ḡ q̇ est in me forte h̄ aruit ꝛ infirmũ factũ est. quãtomagis q̄ p naturã infirma sunt vt caro ¶ Nã q̇ se pauescit in futuro ar surũ. ipius incẽdij pauore tã frigit q̃si in frixorio. e ¶ Bene genꝰ hũanũ feno cõ/ parat. qḋ ꝛ viriditat̃ hꝫ leticiã. et ꝑcussum facile sentit iniuriam. sic cũ ĩ lege dei ꝯsisti/ mus. tãq̃ viridissimũ fenũ vegetamur. mox ão vt ab eiꝰ p̃ceptis fuerimꝰ diabolice fal ce succisi. statim are/ scimꝰ. Reddit q̃z cãm cur eiꝰ cor aruit qꝛ nõ comedit panẽ spirita/ lẽ. i. xp̃m ꝓpter pctm̃. f ¶ In illo em̃ ge/ mitu affligebat̃ iste paup. quẽ mũdi ama tores potiꝰ irridebãt. Jõ addidit mei. vt se a mũdanis desiderijs mõstraret abstractũ. h Discãt penitẽtes quõ agant pniam ab isto paupe. videãt q̇d dicat adhesit ꝛc̃. ac si dixisset iste paup. ita maceraui memetip̃m vt fine carne cẽm ꝛ adhesit cutis ossibus meis. carnẽ. p pelle dixit. g ¶ Pelica nus auis ẽ egipcia silis ciconijs ĩ grãdi/ tate corpis q̄ delectatõe solitaria se cõso lat̃ ꝛ nãli macie sp ꝯfecta ẽ. tẽso ei inte/ stino p viscera. q̇cq̇d escarũ accipit sine aliq̃ decoctõe trãsmittit. ꝛ significat he/ remitas. Nocticorax. i. nocticornꝰ. quez q̇dã bubonẽ. q̇dã noctuã vocãt que q̄rit escas in nocte. ita ꝛ penitẽs iste noctur/ no tpe escas aĩe q̄rit modulãdo. retinẽs se domicilio a publica visione remotũ. h ¶ Passer est auis parua sagacitate sollicita. nec facile irretit̃ laqueis. q̄ ad domoꝝ fastigia cucurrit. nc fetꝰ pdat. cui cõparant̃ q̇ se ꝯferũt ad septa eccie dei. ꝛ in eius fastigio vigilãt. ac ibi tutissime pseuerãt. He aũt aues genere discrepan/ tes ꝛ ꝯsuetudinũ q̄litate dissil'es. ꝑ iper/ bolen hoı̄bus cõparant̃. qḋ argumentum dr̃ ex maiore ad minus. maior ẽ homo q̃ passer. i ¶ Diabolice cõstat esse ma licie. vt seruos dei. q̇s aptis terroribus tyrãni superare nõ valẽt. derisoria magl̃ increpatione flectant sic em̃ est cõsuetudo ꝑ uersis. bonos p̄us ĩ vi ta seculari laudare pꝰ iureiurando detestari cũ eos penitẽtia affli gi conspiciunt. k ¶ Manducauit xp̃s cinerẽ vt panẽ. qꝛ peccatores penitẽtes ad se cõuertit. ¶ Uel cinerẽ. i. reli quias peccatoꝝ ꝛ par ua pctã consumebam vera pniã: ne q̇d esset residuũ qḋ impediret meritũ regni celorum Et poculũ meuz tunc em̃ aĩe mee penetra/ lia. celestis ille potus ingredit̃. q̃n pijs fle/ tibus irrigatur. D Uel in cinere in tingebã panẽ meũ et sic comedebã. Si er/ go ꝓpheta hoc fecit. nos q̇d faciamus: et poculũ cum lacrimis miscebã. ꝛ nihil mihi suaue erat neq̃ pa nis neq̃ poculũ. ſ tm̃ veniã ꝛ celestẽ pa nem xp̃m desiderabam. l ¶ Ira ꝛ indignatio faciẽ nõ habent corpalẽ. ſ timẽtibꝰ sub imaginatõe semꝑ apparẽt. Ira. ad vltionẽ ꝑtinet. indigna tio ad motũ animi mediocrẽ. Eleuat aũt deus suis bñficijs pctõres. q̃n illis opes ꝯfert. ꝛ honorẽ ꝯcedit. ꝛ dũ ex hoc extol lunt̃. oĩa eripit. vt nõ pereãt ſ humiliẽt̃ ꝛ cognoscãt vñ ꝛ illa habuerint. m ¶ Pulcerrime dixit iste penitens. post p̄uaricationẽ ade. dies declinasse su os. qꝛ ip̃e declinauit a dño. tãto em̃ q̇sq̃ imminuit̃ quãto ab illa plenitudine lu/ cis segregat̃ ꝯsequẽsq̃ fuit vt cuiꝰ decli nabãt dies. sicut fenũ arescere debuisset. bñficio eni vitali vñ vegetabat̃ subtra/ cto. in ariditatẽ ꝑducimur peccati.

n ℭ Post dignissimā satisfactionē pec/
catoꝝ penitēs venit ad laudes dī. Fecit
aūt laudis initiū paup iste. ab aduētu do
mini. p quē mundū nouerat eē saluandū.
Memoriale. dictū ē salutare pmissū de
dñi incarnatiõe vētu
rū. qd p infinita pseue
rat secl'a. nec aliq pōt
immutare obliuio.
o ℭ Exurgēs dī. qsi
dormiēti qr diuti⁹ sub
uenire distulerat. Sy
on mōs ē p quē signi/
ficat eccl'a. cui miser/
tus ē de⁹. qn eā de gē
tib⁹ collegit. ⁊ sua do
ctrina fundauit. ℌ
Cōfidat g q agit peni
tentiā. qm venit tpus
miserēdi ⁊ saluādi.
p ℭ Seruos dñi apo
stolos dicit. isti bene/
placitos habuerūt la
pides ei⁹ .i. xpianos
qn in eis pdicatōz su
am fructuosam eē cer
nebāt. Terre ei⁹ mise
rebunt. qr p grāz dei
mūdādi erāt. q terre/
na tm sapiebāt. ⁊ la/
be terrena sordebāt.
q ℭ Postq̄ eñ ad/
uētus xpi salutaris i/
fulsit. gētes ɔuerse sū
p timorē. Ipsi quoqꝫ
gl'iaz dñi verissime co
gnoscūt. q i firmitate
fidei ɔsistūt. Reges ⁊
eñ sūt q corpa sua ri/
te regūt diuinis ea re
gulis infrenātes.
ℌ Uel reges q prius
idola metuebāt ⁊ de/
moniōꝝ noīa inuoca
bāt. nūc nomē tuū ve
nerabūt. r ℭ Edificata est syō. h ē mr
eccl'a de viuis lapidib⁹ fabricata. Iste eti
am dñs q edificauit syō. videbit in gl'ia
sua qn i die iudicij. hedos sequestrat ab
agnis s ℭ Dicit etiā respexisse dñz orō
nē pauperū. i. fideliū. qr ille oīa incorpa/
lia ɔtuet. cui⁹ oculis nihil pbat occul/

n Tu autē dñe ineternū pma/
nes ÷ ⁊ :· memoriale tuū in
generatione ⁊ generationē.
o Tu exurgēs misereberis sy/
on. qr tps miserēdi eius * qr
p venit tēpus :· Quoniā pla/
cuerunt seruis tuis lapides
eius ⁊ terre ei⁹ miserebunt.
q Et timebūt gētes nomē tuū
dñe: ⁊ oēs reges terre gl'iam
r tuam. Quia edificauit dñs
s syō. ⁊ videbit i gl'ia sua. Re
spexit in orōnem humiliū et
t nō spreuit pcem eorū. Scri/
bant hec in generatione al/
tera. ⁊ ppl's q creabit lauda
v bit dñm. Quia pspexit d ex
celso sancto suo. dñs de celo
x ÷ in :· terram aspexit. Ut au
diret gemitus compeditorū
vt solueret filios i terempto
rum. Ut annunciant in syon
nomen domini. ⁊ laudē eius
z in hierl'm. In conueniendo
pplos in vnum et reges. vt
a seruiant dño. Respondit ei
in via virtutis sue. paucita/
tē dierū meorū nuncia mihi

tū. h est aūt ipsius respicē. s. n spernere.
t ℌ Scribant hec i gnatione hoc est in
nouo testamēto: ⁊ pplos. vti ꝑ xpian⁹. q
pus pctis mortuus. in eo est p grām ba/
ptismi recreatus. iste vicz laudabit dñm.
ℭ Nouo. s. cantico.
vt est cātate dño can/
ticū nouū. v ℭ Pro
spexit de excelso. i. de
celo. dū fragilitatē no
stre hūanitatis assum
psit. ide igit aspexit i
trā. i. ad nrī corpis fra
gilitatē. q mūdi vicijs
tenebat obnoxia.
x ℭ Illi aūt cōpedi
ti siue vinculati. sunt
viri scti vinculis mā/
datoꝝ astricti qs ge/
mētes atqꝫ ad se cla/
mātes dñs audire di/
gnat⁹ ē. vt mūdū pro
prijs pctis irretitum.
bñficio sue mifatiōis
absolueret. ⁊ filios in
terēptoꝝ (q diabolica
fraude pepti sūt) a pri
nis erroribus diuina
fortitudine liberaret.
y ℭ Annūciatū ē no
mē dñi xpi in syō. duz
ibi pmū diuersis lin/
guis magnalia dei lo
qbāt apl'i. hinc factū
ē. vt a locali hierl'm. p
eccl'iaz generalē pia p
cepta dī decurrerent.
z ℭ Ido dicit venire
ppl'os i vnū. vt xtus
catholice vnitatis os
dat. Addit ⁊ reges. s
ue vt alia hz trāslatio
regna terrarū. Ut ser
uiant dño celoꝝ. tunc
magis libera qn auto
ri suo fuerint fideli seruitute ligata.
a ℭ Rñdit xpo vocāti ad xtutū opa sctā
eccl'ia i tribulatōib⁹ ɔstituta. i via xtutis
.i. religiōis sue nō ligua: s vita. nō voce
s fide. nō clamore s corde. cupiēs agno/
scere finē scl'i. vt cito ad illā btitudinem
quā dñs pmisit pueire mereat. Dicit ve

ro dies oēs eccl'e vsqꝫ ad finē seculi. pau
citatē dierꝫ respiciēs ad eternitatē. qꝛ qđ
cūqꝫ finiendū est nō debem⁹ dicere lōgū.
b ¶ Reuocat eni i dimidio dierꝫ suorū
q̄ ad antiq̄ delicta reuertit. significat eni
dierꝫ dimidiū. ipām iu
uētutē. in q̄ lubrica vo
luptas appetit ꝛ etatꝭ
feruore. crimina plus
amant. ꝑ annos eter-
nitatē dñi. c ¶ Luꝫ
dicit initio. ostēdit. q̄a
creator añ creaturas
suas sine aliq̄ initō co
gnoscit extitisse. Per
man⁹. hic ꝟtutē iussio
nis debem⁹ accipe. sicˉ
scriptū est. Ipe dixit ꝛ
facta sunt. mandauit et
creata sⁱt. d ℟ Ipi
ꝑibūt. Iuxᵗ illud. celū
ꝛ terra trāsibunt. ¶
Tu autē ꝑmanebis in
glīa maiestatis. Vesti
mentū. ad carnis fra-
gilitatē videt aptādū
hoc eni veterascet. qđ
more vestis morte cō-
sumit. e ¶ Operto
riū celos forsitan debe
m⁹ aduertere. q̄ ad vi
cē velamis. ṫras ope-
riūt. q̄ siliter vt alia cō
mutant postea sb̄ eter
nitate māsuri. Idē po
situm est ꝯ illa q̄ dicta
sunt qm̄ dū illa sint cō
mutabilia. dñs sꝑ im-
mutabilis ꝑseuerat.
f ¶ Filios dicit di-
scipulos aplorꝫ q̄s ꝑ fi
dei vterū. sctā ꝑdicati
one genuerunt. Inha
bitabūt. Habitatio h̄.
locū btītudis signifi-
cat. semē. opa fideliū:
q̄ in h̄ mūdo semiant
vt i illa eternitate. eorꝫ laudabilis fruct⁹
Xorabilis dñe. in- appareat. Orō
tende i orōnē supplicū tuorꝫ vt q̄ in
pctīs detēti tanq̄ fenū aruim⁹. respectu
celestis miscdie subleuemur. ꝑ. ¶ Ipi

b Ne reuoces me in dimidio
dierū meorꝫ: in generationē
c ꝛ generatōeꝫ āni tui. Initio
÷tu dñe:· terraꝫ fundasti. et
opa manuū tuarꝫ÷sunt:· ce
d li. Ipsi ꝑibunt tu autē ꝑma-
nes: ꝛ oēs sicut vestimētum
e veterascēt. Et sicut opertoriū
mutabis eos et mutabunt:
tu autē÷idem:· ipe es: ꝛ an
f ni tui nō deficiēt. Filij seruo
rum tuorꝫ habitabunt. et se-
men eorꝫ in seclm dirigetur.
÷Ipsi dauid. ¶ Pro-
pheta vniuersitatem ad dei
laudes hortādo. d bñficiorū
plurimorꝫ. q̄ suis fidelib⁹ ad
ministrat. munere gratulat.

Psalmus. cij.

a Benedic aīa mea dño. ꝛ
oīa q̄ intra me sunt noi
b sctō ei⁹. Bñdic aīa mea do-
mino. et noli obliuisci omēs
c retributiōes eius. Qui pro-
piciat oībus iniquitatibus
tuis. qui sanat oēs infirmi-
d tates tuas. Qui redimit de
interitu vitā tuam. qui coro
nat te÷in:· miscdia et mise-
e ratiōibus. Qui replet in bo

dauid positū ē. ne terrenū regē dauid in
telligēs. sigt eni xp̄m sic sepe iā dictū est.
Totus h̄ ps. dñi laude replet⁹ est. est eni
lucid⁹ tituli sui claritate. ꝯsilijs vt sine dif
ficultate cōtinētia ei⁹ itelligere debeam⁹
a ¶ Loquit ꝓpħa ad
aīaꝫ suā vt cū fuerit di
uersis cladib⁹ libēata
bñficiorꝫ oīm recordet
autorē ne sibi aut alte
ri putet eē tribuendū.
qđ a solo deo ꝯstat cō
cessuꝫ. Interiora sunt
cogitatio recta ꝟtut s
ꝗ rōnis. b ℟ Mul
tas retributōes ꝑstitit
nobis dñs. ¶ Et q̄
eram⁹ digni pene. di-
gnos nos fecit eē ho-
nore. qđ obliuisci nul
li fas ē. Que ꝟo sint il
le retributōes ꝛ bñfi-
cia cōseqnt enarrat ꝛ
vt hō cogitās bñficia
ipi⁹ tota mēte collau-
dat. ille ei laudare nū
q̄ desinit q̄ collata bñ
ficia nō pōt obliuisci.
c ¶ Prio ei fit ꝓpi-
ci⁹ pctīs nr̄is qñ remis
sis delictis. in pace di
gnat suscipe pctōres.
Sanat ifirmitates dū
securitas ꝛ immortali
tas i resurrectiōe ꝯce-
dit fidelib⁹ d ¶ Re
dimit de iteritu vitā.
qñ nos ab eterna mor
te sūmouerit. vt nō au
diam⁹. ite i ignē eter-
nū. Coronat i mia. qñ
iā btīe ꝑmia dig̃ resti-
tuerit. ℟ ꝑcurrēte
eni mia. dat victoriaꝫ
vt tribuat palmā. vñ ꝛ
dcm̄ ē. scuto bone vo-
luntatis tue coronasti
nos. Scuto itaqꝫ coronat dum ꝓtegit de
fendit. ꝛ sic coronat. scutū ḡ miscdia est.
qꝛ eni ꝓtegit. nō meriti nr̄i est: s ei⁹ mie.
e ¶ Replet dsiderīū cū eis dꝫ. Veite bñ
di. Iō ꝟo aqle exēplū itroducit. qꝛ huic

nis desideriū tuū: renoua-
f bit vt aqle iuuētus tua. Fa
ciēs miscdias dn̄s. ꝛ iudici/
um oībus iniuriā patiētib⁹.
g Notas fecit vias suas moy
si. filijs isrl̄ voluntates suas
h Misericors ꝛ miserator dn̄s
longanimis ꝛ multū miseri-
i cors. Nō in ꝑpetuū irascet
k neq̄ ieternū cōminabit. Nō
ꝯm pctā nr̄a fecit nob. neq̄
ꝯm iniqtates nr̄as retribuit
l nob. Qm̄ ꝯm altitudinē ce/
li a terra. corroborauit mise-
ricordiā super timentes se.
m Quātū distat ort⁹ ab occidē
te. lōge fecit a nobis iniqta
n tes nr̄as. Quō miseret pat
filioꝝ misert⁹ ē dn̄s timētib⁹
se. quoniā ipse cognouit fi-
o gmentū nr̄m. Recordatus ē
quoniā puluis sum⁹. hō sic
fenū dies ei⁹. tāq̄ flos agri
p sic efflorebit. Quoniā spiri-
tus ꝑtransibit in illo ꝛ nō sb

aui iam etate ꝓuecta tm̄ supnū labiū cor nea inflexiōe nasutū crescit. vt escas non valet solita libertate decerpe. q̄ itelligēs vn̄ ei piculū vite possit accedere. dī os su un ī saxo expolire. vsq̄ q̄ valeat māduca re. ꝛ ita ī antiquā vali tudinē escaꝝ solita ꝑ ceptiōe ruocat. sic aīa si non desinit pctā sua expolire in petra. i. in xp̄o ī p̄stinā sanitatē reuertit. recipe eī tūc valet cibos salutares f ¶ Illis aūt miscdi as facit. q̄ miserti fue rit: vt in euāgelio ait. Btī misericordes ꝛc̄. Judiciū illis ꝓmittit q̄ patie mūere decorā tur qb⁹ ꝛ dī. mihi vin dictā ꝛ ego retribuā. Judiciū eī h vindictā intellige. g ¶ No tas fecit moysi vias vt ꝑfecte fidei gdib⁹ vi as dn̄i ābularet ꝛ eius iusticiā legēq̄ ꝯscribe ret ꝛ mores docēt. Fi lijs isrl̄. voluntates su as innotuit. nō vias. q̄ multi eorū viā dn̄i declinare p̄sumpserūt volūtatē q̄ppe nouert ꝯ p̄cepta ꝯuare ꝛ viā tre noluerūt. iō nō dī: vias eis innotuisse. ꝯ volūtates. h ¶ Mi sericors ē q̄ nā sua cle mētissim⁹ approbat. miserator. qui mīe sue dona largit. Nullus aūt misericors. nisi q̄ ꝛ patiens eē ꝓbat. iō addit lōganimis id est patiēs ꝛ sustinēs pctōres lōgo tpe. Deniq̄ subdit. multū misericors. q̄ etiā se blasphemātib⁹. solē oriri facit. ꝛ tribu it eis ꝛ cōseruat vite spm̄. i ¶ Nō vl lis ī ꝑpetuū irascit. q̄ deuoti ī satisfactōe eē cognoscūt. nec eis cōminabit. q̄ eū to ta mēte diligūt. k ¶ Nō ꝯm pctā nr̄a fecit. q̄ quā merebamur. nob meliora in dulsit. Nec ꝯm iniqtates retribuet. ¶ Qm̄ ita pius ē supplicantib⁹. vt penitē tē statī resoluat a pctīs. l ¶ Qua cō patiōe significat. q̄ sicut celū terras ope rit. ꝛ necīa bn̄ficia hoī tribuit. mō pluui as. mō serena. mō ventos. ita et miscdia dei nr̄e fragilitati diuersa bn̄ficia p̄stat. sustinet eī vt corrigat flagellat vt erudiat. ꝓ bat vt p̄stet. ꝛ vt bre uit dicam⁹. si phas ē vt celū nō operiat ter ras. pōt fieri vt dn̄s nō ꝓtegat sibi purissime seruiētes. m ¶ Ori ens significat regnū dei. occasus xp̄o gehē nā: q̄ tm̄ dissocia est a sede btōꝝ: quātū dicit ille paup ī sinu abrae. int nos ꝛ vos cahos magnū firmatū est. Or iēs. est initiū bone vite nr̄e occasus. ma le cōuersatiōis effect⁹ n ¶ Paeter eni car nalis. q̄ bn̄ vult filiū suū erudiri. frequēter eum corripit ac flagel lat. sic dominus flagel lat oēm filiū quē reci pit ꝛ timētes se. ad stu diū bone volūtatis ad ducit. Qm̄ ip̄e cogno uit ꝙ nosmetip̄os ab illa naturali dignita te deiecim⁹. figmentū esse mōstramur. ꝛ crea toris factura. o ¶ Ac si diceret. nō irasce ris vt cōteras: ꝯ recor dare ꝙ vasa figuli su mus. q̄ semel cōfracta reparari nisi per te nō possunt. ¶ His ergo rebus transi torijs. hūanitas cōparat q̄ pulcrescit vt flos ꝛ fenū agri. sed nō ad vitā longissi mā pducit. ac si quereres quid est homo ꝛ rn̄deret. est cuius dies sunt sicut fenū. et qui vt flos agri effloret sed statim flos decidit qm̄ spiritus ꝛc̄. p ¶ Descri bit enī adhuc q̄d sit hō. i. spūs ꝑtrāsiens scꝫ mūdū pn̄tē. in q̄ diutissime nō pōt per manē. Nō cogscet ampli⁹ locū suū. h est in h seculo nō pōt redire vt suā vitā possit

iterare q ℭ Reddimur ei p miaz absolu
te ppetui. Quis p nos sim⁹ fragiles ⁊ ca
duci. Et vsqꝫ ieternū. desigat eternitatē di
qm̄ ⁊ ille añ scl'a. ⁊ in sclo ⁊ post illō secu
lū. misericors mōstraſ. vide vo illā ppetu
am miam solū in timē
tes eū ptendi. r ℭ
Filios filioꝝ. vn iuſ/
cuiusqꝫ act⁹ debem⁹
aduertē. Qui dñi pre
cepta custodiūt q̄ mā
data ei⁹ opib⁹ iplent.
hi generāt opa. opera
vo retributionē pari/
unt i btitudie eterna.
s ℭ Memoria est ei
mādatoꝝ e⁹ p quā ani
mus repetit q audit ⁊
visa factaqꝫ cog̃scit.
Isti ei sunt filij supra
dicti. q̄ mādatoꝝ ei⁹
opib⁹ sſ mēores. ñ stu
dio cātilene. Nā ⁊ siq̄s
psalteriū totum voce
reddat. mēor e⁹ ñ ē ni
si q̄ pcipiūſ effecerit.
Iō ei dicta sūt vt fiant
nō vt sola vociferatiōe
cātenſ. t ℭ Para/
uit sedē suā. h̃ ad illō
ptinet. qꝛ xp̄s ascēdit
i celū: vñ vētur⁹ ē iu/
dicare viuos ⁊ mortu
os. Dicit vo ipm dña
turū. q̄ parauit sedem
suā. ne putarēt paga/
ni, demones suos esse
vllo mō regnaturos.
v ℭ Cōmonet etiam
angl'os ⁊ spirituales sb
stātias ad misteriū tā
te maiestatis accede/
re. Ipi aūt vtute pñt.
qui eius iussis obedi
unt. vtus em̄ hic pro
vtute morali ñ p potētia accipiſ. Ad au
diēdā vocē. s. vt sint hūiles ñ supbi. ipi ei
sūt digni bñdicere. q̄ suū ⁊ cog̃scūt ⁊ ve/
neranſ auctorē. x ℭ Admonet bñdice
re deū vtutes eius. i. q̄ vtute ill'i⁹ robo/
rati vbū ecclesijs pdicatiōis ministraris.
ℭ. Uel qm̄ pus potentes vtute admo/
nuit bñdicere deū. q̄ faciūt vbū eius. ne
vbū qd verberato aere ab hoib⁹ pferri so
let intelligeres. addidit q̄ facitis volūta
tē ei⁹, angl'is em̄. dñi vbū. ē volūtas ei⁹
y ℭ Nā cū totū op⁹ dñi sit celestis terre
naqꝫ creatura. admo/
net. vt oīa debeāt suū
bñdicere auctorē. In
omi loco significat ec
clesiā. q̄ p totū mūdū
erat dño pstāte credi/
tura. Nā si eū sp bñdi
cim⁹ ab eo iugiter cu/
stodimur. Iō digna ē
admonitio. q̄ ꝯ oēs ca
sus tanqꝫ clipeus in/
expugnabilis assuma
tur. Oratio.
Ana dñe lāguo/
res ppli tui. q̄ sp
pctōrib⁹ sicut pr̄ filijs
misereris. vt exempti
ab interitu mortis p/
petue. te aīa nr̄a bñdi
cat ⁊ vita clarificet. p.
ℭ David hic tm̄ ad
psonā loquentis adhi
beſ ceteꝝ oīa ꝯstat de
dño saluatore narran
da q̄ in pncipio fecit
celū ⁊ terrā. a ℭ
Inuitat ppheta semet
ipm ad bñdicēdū deū
bñdicere deū ē ei⁹ ma
gnalia ꝯfiteri: magni
ficaſ de⁹ apud hoies
qñ eis magn⁹ atqꝫ ex
celsus claruerit vt ip/
sum creatorē ac redē/
ptorē atqꝫ iudicē sen/
tiāt. vehemēter vero
magnificatur. quādo
ab eo q̄ heri blasphe/
mus fuit hodie ꝯuer/
so predicatur.
b ℭ Induit decorē qñ assumpsit carnē
mortalē. Induit vo cōfessionē. cū eo ve/
niēte recesserūt pfidi a cultu simulacroꝝ
⁊ ꝯfessio ac decus supne maiestatis p mū
dū innotuit. Lumē aūt ecclesiā significat
q̄ recte velut vestis aduertiſ dñi saluato
ris, nō habens maculā neqꝫ rugam.

sistet ⁊ nō cognoscet ampli⁹
q locū suum. Miscdia aūt dñi
ab eterno ⁊ vsqꝫ ineternum.
r sup timētes eū. Et iusticia il
lius in filios filioꝝ. his q̄ ser
s uāt testamentū eius. Et me/
mores sunt mādatoꝝ ipsius
t ad faciendū ea. Dñs in celo
parauit sedē suam, ⁊ regnuz
v ipsius oibus dñabiſ. Bñdi/
cite dño angeli eius potētes
virtute. faciētes verbuz illi⁹
ad audiēdā vocē smonē ei⁹
x Bñdicite dño omnes virtu/
tes eius. ministri eius qui fa
y tis voluntatē ei⁹. Bñdicite
dño oīa opa eius in omi lo/
co dominationis eius. bene/
dic anima mea domino.

÷ Ipsi dauid. Vox eccle
sie magnificētis deum. ⁊ in/
numerabilia opa narrando
collaudantis. Psal. ciij.

a Enedic anīa mea dño.
deus me⁹ magnificat⁹
b es vehementer. Confessio/
nem ⁊ decorē induisti. ami/
ctus lumine sicut vestimēto

c Extendens celũ sicut pellẽ
q̃ tegis aquis supiora eius.
d Qui ponis nubem ascensuz
tuũ: q̃ ambulas sup pennas
e ventorum. Qui facis ange/
los tuos spũs ÷ et :· mistros
f tuos ignẽ vrentẽ. Qui fun/
dasti terram sup stabilitatez
suam: nõ inclinabit in secu/
g lum seculi. Abissus sicut ve/
stimentũ amict⁹ eius: super
h mõtes stabunt aque. Ab in/
crepatiõe tua fugient. a vo/
ce tonitrui tui formidabunt
i Ascendunt montes ꝛ descẽ/
dunt campi in locum quem
k fundasti eis. Terminum po
suisti quem non transgredie
tur. neq̃ cõuertent operire.
l terram. Qui emittis fontes
in conuallibus. intermediuz
montiũ pertrãsibunt ÷ aq̃ :·
m Potabunt omẽs bestie agri
expectabunt onagri in siti
n sua. Super ea volucres celi

c C Celũ hic. oẽm iustũ debem⁹ aduerte re. cui⁹ supiora. i. fidel' aĩa aq̃s baptismi salutarib⁹ emũdata irrigat. Vl' celũ extẽdit. cũ publicani ꝛ meretrices admittũt celũ em̃ tm̃ iustoꝝ ẽ p iusticiã s3 factũ ẽ ex gr̃e largitate etiã pec/cãtiũ. A Vel celum vt dictũ ẽ p̃dicatores dic̃. q̃ vt pellis extẽti sũt p p̃dicatõz eoꝝ i oĩ terra. ꝛ sicut mortuoꝝ anĩaliũ maior ẽ vsus pellium. ita mortuis aplis. ãplius doctri/na eoꝝ p̃dicatõnis in vsũ vẽit eccĩe. Aq̃ vo sũt gr̃e infusio ꝛ chari tas vl' spũalis sensus d D C Posuit nubẽ qñ ꝛ ñs p⁹ resurrectio nẽ ĩ lẽtib⁹ aplis ascẽ dit ĩ celũ. Ambulat su per pẽnas vẽtoꝝ. du3 suas volũtates velo/ci⁹ opat q̃ põt excur/sus esse vẽtorũ. Siue magis vẽtos. iustorũ aĩas debem⁹ accipe q̃ vtroq̃ testõ p̃docti ve lut duab⁹ alis ad sup na gaudia trãsferunt sup q̃s ambulat. dum in eis mĩa3 sue opati onis oñdit. Per nu/bẽ etiã p̃dicatores ac cipi pñt. p q̃s in mem bris xp̃s ascẽdit. dum petã dimittũt eoꝝ au ditores e C Ange lus dr̃ greca ligua. q̃ latina nũci⁹ inẽp̃rat. nã qñ mittũt ange li sũt. q̃ tñ natura spũs eẽ noscũt. Talis ẽ ordo vboꝝ q̃ sp̃s suos facit angl'os. Mi nister dei est oĩs q̃ diuinas exequit volũ tates. talis em̃ vir ignis celestis efficit. qñ vbo p̃dicatõis peccantiũ neq̃cias vre re ꝛ ɔsumere posse mõstrat. f C Fũda uit xp̃s terrã. qñ solidauit eccl'iam. Sup stabilitatẽ. i. sup se q̃ ẽ imobile fundamẽ tũ. Nõ inclinabit. si iugit supra eũ man serimus. nullatenus inclinamur.

g C Abissus em̃ dr̃, aq̃rũ copiosissima multitudo. q̃ significat psecutores q3 sicut palliũ subiecta coopit. ita illi mũdũ feti/dissima supstitõe texert. Steterũt aq̃ sup mõtes. i. sctõs (q̃ montes. fidei firmitate vocati sũt) qñ eos diuersis penis affligebant. aque em̃ sicut ꝛ abissi. hic ĩpios signi/ficant. h C Fugiẽt abissi. i. supstitiosi. ab ĩcrepatione aploꝝ. A voce tonitrui. i. p̃dica/tionis. qñ diabolũ pe riturũ audierũt cũ se q̃cibus suis. i C Ascẽdũt mõtes. i. su/pbi ꝛ ĩpij. q̃ diu pmi/sit eos dñs atq̃ iterũ qñ placuit fec̃ ĩ ɔual/lu3 hũilitate sedere. Mõtes erãt. cũ seui/rẽt. cãpi. cũ placati re sedẽrt ĩ locũ. i. ĩ eccia3 vbi eis fuire licebat. k C Termin⁹ q̃ppe sc3 rit⁹ ꝛ supstitõis pa ganoꝝ ẽ aduent⁹ dñi xp̃i: cui⁹ religiõe cre/scẽte. cũcta idolatria cũ suis auctorib⁹ cor/ruẽt. neq̃ ɔuertent. D In flagicia. q̃bus p̃us vixerãt. C Vel meli⁹ nõ ɔuertent vt humanũ gen⁹ supstiti onũ suarũ inundatõe operiãt. l C Fõtes. s3 scripturã diuinã de bem⁹ intelligẽ. q̃ i cõ/ualles. i. ĩ. hoĩes hũi/les exestuãt. Montes hereticos significat ac supbos. inter q̃s sc̃pture pennivbertate decurrũt. q3 eas s3 audire bonis malisq̃ cõe ẽ. Pertrãsibũt q3 tales nõ ɔtingũt iste aq̃. i. nõ rigãt ad aliquẽ fructũ. m C Bestias agri. gen/tes ĩtellige. q̃ potãde erãt aq̃s. q̃s ĩ euã/gelio dñs samaritane pollicit⁹ ẽ. Onager siluester asin⁹ est. significãs iudeos q̃ sa tiari poculo vitali nolũt. s3 expectãt ĩ si/ti donec plenitudo gentiũ intrauerit. n C Volucres celi. aĩas sctãs põtifiũ vult ĩtelligi. q̃ supra pp'os domini. sctis

p̄dicatiōibus hītant. De medio petrarū dabūt vocē.qū aploꝝ ⁊ ꝓphetaꝝ exēplis aliq̄ p̄dicare noscunt᷑.i.de illoꝝ traditio ne sua dicta firmare. o ℞ Rigās mō/ tes.h᷑ est aplos. De supiorib⁹.effundēs sup eos spiritū sanctū. Satiabit᷑ terra.i.ter/ reni de bn̄ficijs largi/ tiōis xp̄i. ℭ Ut mō tes q̄libet ecclīe boni p̄lati irrigātur celesti doctrina.⁊ eoꝝ doctri na ⁊ vita terreni in me lius mutati satiantur p ℭ Admonet pro/ pheta.vt terra ista ce lesti imbre satiata pro ducat fenū.i.elemosy nas faciat iumētis.i. paupib⁹.his qui pas/ sim petunt. Herbā ꝟo seruituti hoium.h᷑ est vt illi necessaria tribu ant᷑.de q̄ scriptū ē de/ sudet elemosyna ī ma nu tua:donec inueni/ es iustū:cui eā tradas .i.p̄ verecūdia ⁊ patiē tia nō petēti. A Uel ministris ecclīe verbū dei ministrātib⁹ ⁊ pau perib⁹. q ℭ Panis noster est xp̄s.q̄ de ter ra p̄ducit᷑ qn̄ aliq̄d in digentibus ei⁹ amore p̄stat᷑. vinū letificat cor.i. mentē.cū fuerit sacratū ī sanguinē xp̄i ⁊ honorifice acce/ ptum.q꞉ nihil ibi culpabile repit᷑. r ℭ Exhilarat᷑ facies q̄z ī oleo.cū regale cris mate vngit᷑. ℞ Uel misc̄dia exhila/ rat ī oleo facies iustoꝝ corā deo. Panis hic ad aīam referēdus est.q̄ p̄fectos effi/ cit xp̄ianos. A Cristus ille panis est si ue iusticia. s ℞ Saturabunt᷑ de vera religiōe xp̄i ligna.i.rōnabiles hoies. Ce dri.excelsiores merito scti.q̄s plantauit in vnitate ecclesiastice fidei. ℭ Passer minuta auis est ⁊ cautissima nimis.et si/ gnificat monachoꝝ puritatē.q̄ ī cedris.i. in hereditate potentū velut in q̄busdā ra mis nidos.i.mōasteria sibi edificare mō

habitabunt de medio petra
o rū dabunt vocē. Rigās mō:
tes de superioribus suis: de
fructu operuz tuoꝝ satiabit᷑
p terra. Producens fenuz iu/
mentis. et herbam seruituti
q hoīm. Ut educas panem de
terra. ⁊ vinū letificet cor ho/
r minis. Ut exhilaret faciē in
oleo. ⁊ panis cor homis ꝯfir
s met. Saturabūt᷑ ligna cam:
pi ÷ ⁊ :· cedri libani q̄s plāta
uit illic passeres nidificabūt
t herodij domus dux ē eoꝝ.
montes excelsi ceruis. petra
v refugiū herinacijs. Fecit lu
nā in tp̄e. sol cog̊uit occasuz
x suuz. Posuisti tenebras ⁊ fa:
cta est nox. in ip̄a ptrāsibunt
y oēs bestie silue. ÷ Catuli :·
leonū rugiētes vt rapiāt. et
querant a deo escam sibi.

strant᷑.eorūq̄ȝ robore sustētati velut pas/ seres laudes dn̄i assidua voce freq̄ntant. celestis ī terra vita.imitatio fideliū ange loꝝ.i carne p̄ter carnē viuere. t ℞ He rodius maior ē oīm volatiliū.q̄ aq̄lā vin cit ⁊ comedit.⁊ signifi cat hoiem sctm̄ habi/ tantē in domo dei ad/ iutoriū p̄stātē alijs ad vincendū dyabolū.aq̄ la em̄ sepe p̄ dyabolo ponit᷑. ℭ Ceru⁹ si/ gnificat fideles q̄ ser/ pentē deuorant.i.dya bolū.cū nequiciā eius ad laudē dei ꝯuertūt. hītant ī mōtib⁹.i.apo stolis ⁊ ꝓphetꝭ. Erina cius ꝟo est quā voca/ m⁹ ericiū aīal timidū natura armatū.ī saxis habitās ne inueniat᷑: ⁊ peccatorē significat q̄ futurū iudiciū metu ens.ad petrā xp̄m re/ fugit. v ℭ Luna si/ gnificat ecclīaz q̄ in tē porib⁹ facta est.qn̄ eā minui ꝯtingit ⁊ cresce re. Sol xp̄s.ille ꝯgno uit occasū suū.i.gl̄iaz sue passionis cū disci pulis dicēt. venit ho/ ra ⁊ fili⁹ hoīs tradet᷑ in man⁹ peccatorum. x ℭ Posuit tene/ bras in tp̄e passionis. qn̄ sol obscuratus ē.nox etiaz illis fuit q̄ carnalit᷑ xp̄m ī cruce intuēdo cōit᷑ estima bāt mori. In hac nocte bestie exierunt.i. demones q̄rentes aliq̄s deuorare. ℞ Qn̄ ⁊ nob̄ sol iusticie occidit oīa tenebre suut:⁊ tūc ī nos ptrāseūt iste bestie silue dyaboli.scz. y ℭ Leones.diabolos si/ gnificāt ꝓpt᷑ crudelitatē. Catuli dicti eo ꝙ calleāt sensu nariū. significāt mīstros diaboli q̄ rugiūt vt nocētē p̄dāt.q̄rūt ꝟo istā escā a deo.nemo em̄ īmūdis spiritib⁹ rapi pōt nisi q̄ sua exigēte culpa.a deo fu erit derelict⁹. Nihil enī a quoq̄ȝ fieri pōt nisi ꝙ ip̄e secreto iudicio aut ad p̄batio/ nē aut vindictā faciendū esse p̄miserit.

5 Ortus ē sol ⁊ ꝯgregati sunt
⁊ in cubilibꝰ suis collocabū
a tur. Exibit hō ad opus suū:
⁊ ad opationē suaȝ vsq͡ȝ ad
b vesperā. Quā magnificata
sunt opa tua dn̄e: oīa ī sapiē
tia fecisti. ipleta est terra pos
c sessione tua. Hoc mare ma-
gnum ⁊ spaciosum ✱ mani-
bus :· illic reptilia quoꝝ non
d est numerus. Aīalia pusilla
cū magnis illic naues ptran
e sibunt. Draco iste quem for
masti ad illudenduȝ ei: oīa a
te expectāt: vt des illis escā
f in tpe. Dāte te illis colligēt
aperiente te manum tuam
÷ oīa :· implebunť bonitate
Auertente aūt te faciem tur
g babunť. auferes spiritū eoꝝ
⁊ deficiēt: ⁊ in puluerē suum
h reuertenť. Emitte spiritū tu
um ⁊ creabunť: ⁊ renouabiť
i faciē terre. Sit gloria dn̄i in
seculuȝ: letabiť dn̄s in operi
k bus suis. Qui respicit terrā
⁊ facit eā tremere: qui tāgit

z ℭ Tūc ortꝰ est sol. qn̄ xp̄s resurrexit. ⁊ tūc satellites diaboli cōgregati eiꝰ maiestatē mīme sustinētes se ī suis cubilibꝰ .i. in ptinaciū pectoribꝰ collocabāt. Sol est dictꝰ. ꝙ solꝰ ita luceȝ. vt ex eo dies fiat a ℭ Iste ei vsus est mortaliū vt q̄ȝdiu h̄ sunꝰ veniente die diuersis occupemur actiōibus vnꝰ colit agrū. alter se bellis exercet. iste discet. ille docet: ⁊ q̄cq̄d mortalitas agit pbať ꝯcludi vespa .i. fine seculi. b ℭ Admirādo ei dicit pp̄ha. q̄ magnificata sūt. nā non solū h̄ hoībus arduū (q2 excedit humanū sensum. opatio) verūetiā ip̄is angelis pbať imensuȝ. Ista igitur sapīa filiꝰ est p̄ris. Terra significat ecclesiā. q̄ repleta ē. qn̄ vniuersalis dn̄o deseruit ecclia. possessio eēm populū fidelē in ecclīa significat. vn̄ ⁊ alia trāslatio h̄ȝ ipleta est terra creatura tua. s. ista in nouitate vite generata ī baptismo. c ℭ Mare eēm. p̄ntem mūdū significat. vbi malicia demonū. velut quibusdā fluctibꝰ. voluntas aīaꝝ instabilis cōmouet. mare dictū est a meādo ꝙ spe at ⁊ redeat. Illic reptilia .i. spūs maligni. nob̄ innumerabiles. a deo tn̄ cōp̄hendi possunt. d ℭ Aīalia pusilla q2 inter ip̄os spūs malos ⁊ maiores esse neq̄cie probanť ⁊ minores. Per naues. gnanť eccīe. q̄ piculosos fluctꝰ mūdi. p lignū glīose crucis euadūt. portātes populos credētes. e ℭ Draco iste. apte significat diabolū. q̄ vere draco dr̄ ppter venenū eue qd̄ p̄me mulieri male suadēdo inspirauit. q̄ suis pctīs ita formatꝰ est vt ei illudereť ab angel. Sȝ cū draco spiritalis sit. cuiꝰ esca deceptio hoīm est. nō oīno tn̄ timeas atrocē. q2 nisi dn̄o pmittēte. nō p̄ualet q̄cq͡ȝ sua ptāte pficere. expectat igiť escā a deo pmittēte sicut et alia omīa. f ℭ Exponit adhuc vt cū dyabolica iniq̄tate vexantur. nō illū credamꝰ ex sua ptāte p̄sumere. s̄ potius ad illū recurramꝰ: sine cꝰ pmissu nihil facere p̄t. ⁊ celeriꝰ victꝰ abscedit. dič eni dāte te illis vt ītelligas. q2 nisi datum fuerit illis colligere nō valebūt. Manꝰ significat ptātem p quā abūde cuncta replet ⁊ mirabiliť vniuersa disponit. g ℭ De illis mō dicit. q̄ ꝯcessa dei mūera sibi applicāt non deo: ab his ꝗ talibus cū auerterit deꝰ faciē. nudati a p̄sidio. sine dubio turbanť. Auferes spm̄ supbie. vt accepto spūsctō. innouēť: ⁊ recreenť. ⁊ ī puluereȝ suū redeāt .i. ad humilē ꝯfessionē pctōꝝ. ī q̄ indigentiā sue fragilitatis agnoscāt. ⁊ ita tibi deficiētes ad conuersionē saluberrimā redeāt q̄ in suis p̄sumptionibus errabāt. h ℭ Emitte spm̄ tuum .i. vt reparenť ī meliꝰ Recreati sť vtiq͡ȝ. q̄ se puluerē humiliť agnouerť. Renouabiť facies. qn̄ de vetustate pctōꝝ emūdať pctōr. i ℭ Sit glīa dn̄i. nō cuiuslibȝ alteriꝰ In sclm̄ .i. ineťnū. q2 laudiť eiꝰ nullꝰ ē finis. k Leticia ē dn̄i qn̄ nos creatura ip̄iꝰ b̄ndicimꝰ eū ī dīe resurrectiōis. k ℭ De illis dicit q̄ p dei grām illūiati pctā sua p̄terita ꝯtremiscūt Mōtes h̄ pctōres dič. q̄ dū fuerīt indignatione dn̄i pcussi tč ad salutares lacrīas cur

rũt ⁊ quosdã fumiferos globos tristicie
emittũt. tãꝗ incẽsuz suauitatẽ. l ¶ Cũ
ait. cãtabo ĩ vita mea. tp̃s signãt cũ in h̃
mõdo degere videbat̃. cũ ꝟo adiecit. psal
lã deo meo. s. in futuro sc̃lo. vbi ⁊ eẽ ꝑpe
tuũ ẽ. ⁊ psalmodia nõ
hz finẽ m ¶ Sic ei
deo fit iocũda nr̃a lau
datio. si nos delecte/
mur ĩ dño. qꝛ amãs di
ligit̃. negligẽs spnit̃.
desiderans sustinetur
n ¶ Deficiũt o t̃ra
pctõres. cũ terrena cu
piditate priuati per dĩ
grãm ad meliora stu/
dia ꝯcitãtur. sili mõ et
iniqui deficiũt. qñ ma
liciã eẽ desinũt. Bñdic
aĩa mea. dignũ iniciũ
psalmi ⁊ finis dignus
illũ sp̃ bñdicere a q̃ co
gnoscimꝰ nos sp̃ dona
recipe. Oratio.
Actite omp̃s ĩ ds.
q̃ fructu locuple/
ti terrã aridã satiasti.
da nob̃ spirituali mente
ascẽsum tue glie ꝯtue
ri. vt qui te ĩ cel̃ suscipi
mus. illa sp̃ q̃ sũt cele/
stia mediremur. Per.
¶ Hoc ꝟbũ decus. a
p̃nti psalmo fec̃ initiũ
nec añ a quoꝗ reperit̃
positũ. ꝗuis mlti scri/
ptores fueri nt ꝑmitus
hebreoꝝ Scire aũt de
bemus. all̃a neutri ge
neris eẽ definitũ. qd̃ ⁊
sctũs hieronymꝰ ĩ ex/
positiõe eiusdẽ psalmi
euidenter designat. et
vnũ atꝗ integꝝ mane
re debet ĩ trãslatõe. qd̃ nulliꝰ lingue pre
sumptõne mutatũ est. All̃a ꝟo apud he/
breos dicit̃ laudate deũ. alle eñi lauda/
te. ia quippe significat inuisibilẽ deũ.
a ¶ Cõfitemini dño. i. laudate eũ. et
bonis factis gratiã diuinitatis vob̃ acq̃
rite. Annũciate hoc euãgelistis ꝯuenit ⁊
aplis, ⁊ nũc sacerdotibꝰ vt mḡnalia xp̃i

l mõtes ⁊ fumigiãt. Cãtabo
dño in vita mea: psallã deo
m meo ꝗdiu sũ. Jocundũ sit
ei eloquiũ meũ: ego ꝟo dele
n ctabor in dño. Deficiãt pec
catores a t̃ra ⁊ iniq̃ ita vt nõ
sint: benedic aĩa mea dño.
¶ All̃a. ¶ Prepheta mo
uet fideles, ne spem in istis
transitorijs ponant sed pa
triarcharũ viã tenẽtes deũ
spiritaliter semp̃ exquirant

Psalmus. ciiij.

a Onfitemini dño ÷ ⁊ :·
inuocate nomẽ eiꝰ: an
nunciate inter gẽtes opera
b eius. Cantate ei ⁊ psallite ei
narrate oĩa mirabilia eius.
c Laudamini in nomine sctõ
eiꝰ: letet̃ cor querentiũ dñm
d Querite dñm ⁊ cõfirmamini
e q̃rite faciẽ eiꝰ sp̃. Memento
te mirabiliũ eiꝰ q̃ fecit. pdi/
f gia ⁊ iudicia oris eius. Se:
mẽ abraã serui eiꝰ filij iacob
g electi eiꝰ. Ipẽ dñs deus no
ster: in vniuersa t̃ra iudicia
h eius. Memor fuit in secu/

annũciẽt. Cũ ꝟo dic̃ ꝯfitemi. ⁊ postea sb̃/
dit. ĩuocate docet. ĩuocare deũ volentes.
primo eiꝰ laudes ꝯfiteri. b ¶ Cantate
ad hymnos ꝑtinet offerẽdos psallite. ad
pia opa exercẽda Oĩa. significat ista q̃ di
cturꝰ est. nõ est ei hũa
naꝝ viriũ. oĩa mirabi/
lia narrare. sed signifi
cat a toto ꝑtem.
c ¶ Nõ ei vetat vt
laudemur: qꝛ actibus
bonis. non p̃t res ista
denegari. s̃ vt in dño
laudemur p̃cipit. qui
p̃stat illa q̃ bñ gerimꝰ
Letet̃ cor ⁊c̃. Inde. s.
letet̃ cor. si dñm q̃rit ⁊
p̃dicat̃ in dño. nõ aũt
si de suo posse laudat̃
d ¶ Hortat̃ vt se ad
p̃mia futura ꝯfirment
q̃ eũ q̃rere delegerunt
Ista ãt inq̃sitio nõ est
vllo tp̃e finienda. qm̃
addidit sp̃. Faciez ꝟo
p̃ntiam eius dicit.
e ¶ Mirabilia ita/
ꝗ ꝑtinẽt ad diuisionẽ
mar̃ rubri. Prodigia
ad plagas q̃s misit in
egyptũ. Judicia oris.
qm̃ cũcta ꝯpleuit. que
moysi suo famulo pro
misit. Judicauit enim
pharaonẽ ⁊ pplm suũ
sicut moysi dixit.
f ¶ Hic s̃baudiẽdũ ẽ
qd̃ supra dixit memen
tote. Merito ꝟo suos
dic̃ ꝯtumaces iudeos
qm̃ ꝑfidia factẽte. filij
eẽ noluerũt. Filios ꝟo
iacob. significat fide/
lissimos xp̃ianos. qui
heredes eẽ merẽtur dñi. g ¶ Dicẽdo
ipse dñs deꝰ nr̃. cõmonet h̃ illũ intelligi
debere eẽ deũ. quẽ iudeoꝝ ppl̃i crucifigẽ
dum eẽ decreuerũt. ⁊ eius iudicia p̃ vni/
uersum mũdũ eẽ faciẽda. nõ in sola iudea
h ¶ Memor fuit ĩ seculũ. cũ ꝓmissa cõ
pleuit. Testamẽti sui. ꝓphaꝝ sigt̃ p̃dica/
tiones quas de ꝟbi incarnatõe p̃dixerũt

5 Ortus ē sol ꝛ ꝯgregati sunt
ꝛ in cubilibꝰ suis collocabū
a tur. Exibit hō ad opus suū:
ꝛ ad opationē suaȝ vsq3 ad
b vesperā. Quā magnificata
sunt opa tua dn̄e: oīa i sapiē
tia fecisti. īpleta est terra pos
c sessione tua. Hoc mare ma
gnum ꝛ spaciosum ⁎ mani
bus :· illic reptilia quoꝝ non
d est numerus. Aialia pusilla
cū magnis illic naues ptran
e sibunt. Draco iste quem for
masti ad illudenduȝ ei: oīa a
te expectāt: vt des illis escā
f in tpe. Dāte te illis colligēt
aperiente te manum tuam
÷ oīa :· implebunt bonitate
Auertente aūt te faciem tur
g babunt. auferes spiritū eoꝝ
ꝛ deficiēt: ꝛ in puluerē suum
h reuertent. Emitte spiritū tu
um ꝛ creabunt: ꝛ renouabit
faciē terre. Sit gloria dn̄i in
i seculuȝ: letabit dn̄s in operi
k bus suis. Qui respicit terrā
ꝛ facit eā tremere: qui tāgit

3 ¶ Tūc ortꝰ est sol. qn̄ xp̄s resurrexit. ꝛ tūc satellites diaboli cōgregati eiꝰ maiestatē minime sustinētes se ī suis cubilibꝰ .i. in ptinaciū pectoribꝰ collocabāt. Sol est dictꝰ. ꝙ solꝰ ita luceȝ. vt ex eo dies fiat a ¶ Iste ei vsus est mortaliū vt q3diu h̄ sumꝰ veniente die diuersis occupemur actiōibus vnꝰ colit agrū. alter se bellis exercet. iste discet. ille docet: ꝛ qcq̄d mortalitas agit pbat ꝯcludi vespa .i. fine seculi. b ¶ Admirādo ei dicit ꝓpha. q3 magnificata sūt. nā non solū h̄ hoibus arduū (q2 excedit humanū sensum. opatio) verūetiā ipis angelis ꝓbat imensuȝ. Ista igitur sapia filiꝰ est pr̄is. Terra significat ecclesiā. q̄ repleta ē. qn̄ vniuersalis dn̄o deseruit ecclia. possessio em̄ populū fidelē in ecclia significat. vn̄ ꝛ alia trāslatio h3 ipleta est terra creatura tua. s. ista in nouitate vite generata ī baptismo. c ¶ Mare em̄. pn̄tem mūdū significat. vbi malicia demonū. velut quibusdā fluctibꝰ. voluntas aiaꝝ instabilis cōmouet. mare dictū est a meādo ꝙ spe at ꝛ redeat. Illic reptilia .i. spūs maligni. nob innumerabiles. a deo tn̄ cōphendi possunt. d ¶ Aialia pusilla q2 inter ipos spūs malos ꝛ maiores esse neq̄cie probant ꝛ minores. Per naues. gnant eccle. q̄ piculosos fluctꝰ mūdi. p lignū gl̄iose crucis euadūt. portātes populos credētes. e ¶ Draco iste. apte significat diabolū. q̄ vere draco dr̄ ꝓpter venenū eue qd̄ p̄me mulieri male suadēdo inspirauit. q̄ suis pctis ita formatꝰ est vt ei illuderet ab angel. S3 cū draco spiritalis sit. cuiꝰ esca deceptio hoim est. nō oīno tn̄ timeas atrocē. q2 nisi dn̄o pmittēte. nō ꝑualet q̄cq3 sua ptāte pficere. expectat igit escā a deo pmittēte sicut et alia omia. f ¶ Exponit adhuc vt cū dyabolica iniq̄tate vexamur. nō illū credamꝰ ex sua ptāte p̄sumere. s3 potius ad illū recurramꝰ: sine cꝰ pmissu nihil facere p̄t. ꝛ celeriꝰ victꝰ abscedit. dic̄ eni dāte te illis vt itelligas. q2 nisi datum fuerit illis colligere nō valebūt. Manꝰ significat ptātem p quā abūde cuncta replet ꝛ mirabilit̄ vniuersa disponit. g ¶ De illis mō dicit. q̄ ꝯcessa dei mūera sibi applicāt non deo: ab his q̄ talibus cū auerterit deꝰ faciē. nudati a p̄sidio. sine dubio turbant. Auferes spm̄ supbie. vt accepto spūsctō. innouēt: ꝛ recreent. ꝛ i pulereȝ suū redeāt .i. ad humilē ꝯfessionē pctōꝝ. i. q̄ indigentiā sue fragilitatis agnoscāt. ꝛ ita tibi deficiētes ad conuersionē saluberrimā redeāt q̄ in suis p̄sumptionibus errabāt. h ¶ Emitte spm̄ tuum .i. vt reparent i meliꝰ Recreati sūt vtiq3. q̄ se puluerē humilit̄ agnouerūt. Renouabit facies. qn̄ de vetustate pctōꝝ emūdat pctōr. i ¶ Sit gl̄ia dn̄i. nō cuiuslib3 alteriꝰ In sclm̄ .i. inetnū. q2 laudis eiꝰ nullꝰ ē finis. Ll Leticia ē dn̄i qn̄ nos creatura ipiꝰ bn̄dicimꝰ eū i die resurrectiōis. k ¶ De illis dicit q̄ p dei grām illūiati pctā sua pterita ꝯtremiscūt Mōtes h̄ pctōres dic̄. q̄ dū fuerit indignatione dn̄i pcussi tc̄ ad salutares lacrīas cur

rūt ꝛ quosdā fumiferos globos tristicie emittūt. tā𝔮 incēsuꝫ suauitatꝭ. l ℭ Cū ait. cātabo ī vita mea. tp̄s signāꝫ cū in h̄ mūdo degere videbaꝭ. cū ꝟo adiecit. psallā deo meo. s. in futuro sc̄lo. vbi ꝛ eē ꝑpe tuū ē. ꝛ psalmodia nō hꝫ finē m ℭ Sic ei deo sit iocūda nr̄a laudatio. si nos delectemur ī dn̄o. qꝛ amās diligiꝭ. negligēs spniꝭ. desiderans sustinetur n ℭ Deficiūt o t̄ra pctōres. cū terrena cupiditate priuati per dī gram ad meliora studia ꝯcitātur. sili mō et iniqui deficiūt. qn̄ mali iā eē desinūt. Bn̄dic aīa mea. dignū iniciū psalmi ꝛ finis dignus illū sp̄ bn̄dicere a q̄ cognoscim⁹ nos sp̄ dona recipe. Oratio.

Adesto omp̄s ds. q fructu locupletis terrā aridā satiasti. da nob̄ spirituali mente ascēsum tue glīe ꝯtueri. vt dū te ī cel' suscipi mus. illa sp̄ q̄ sūt celestia mediremur. Per.

ℭ Hoc ꝟbū decus. a p̄nti psalmo fec̄ initiū nec añ a quoq̄ reperiꝭ positū. q̄uis mlti scriptores fueri nt p̄mituꝭ hebreoꝝ Scire aūt debemus. all'a neutri generis eē definitū. qđ ꝛ sctūs hieronym⁹ ī expositiōe eiusdē psalmi euidenter designat. et vnū atq̄ integꝝ manere debet ī trāslatōe. qđ nulli⁹ lingue presumptōne mutatū est. All'a ꝟo apud hebreos diciꝭ laudate deū. alle eñ laudate. ia quippe significat inuisibilē deū.

a ℭ Cōfitemini dn̄o. i. laudate eū. et bonis factis gratiā diuinitatis vob̄ acq̄rite. Annūciate hoc euāgelistis ꝯuenit ꝛ aplīs. ꝛ nūc sacerdotib⁹ vt mgnalia xp̄i

l mōtes ꝛ fumigiāt. Cātabo dn̄o in vita mea: psallā deo
m meo q̄diu suꝫ. Jocundū sit ei eloquiū meū: ego ꝟo dele
n ctabor in dn̄o. Deficiāt peccatores a t̄ra ꝛ iniq̄ ita vt nō sint: benedic aīa mea dn̄o.

ℭ All'a. ℭ Prepheta mouet fideles. ne spem in istis transitorijs ponant sed patriarcharū viā tenētes deū spiritaliter semp̄ exquirant

Psalmus. ciiij.

a Onfitemini dn̄o ÷ ꝛ: inuocate nomē ei⁹: annunciate inter gētes opera
b eius. Cantate ei ꝛ psallite ei narrate oīa mirabilia eius.
c Laudamini in nomine sctō ei⁹: leteꝭ cor querentiū dn̄m
d Querite dn̄m ꝛ cōfirmamini q̄rite faciē ei⁹ sp̄. Memento te mirabiliū ei⁹ q̄ fecit. pdi
f gia ꝛ iudicia oris eius. Semē abraā serui ei⁹ filij iacob
g electi ei⁹. Ip̄e dn̄s deus noster: in vniuersa t̄ra iudicia
h eius. Memor fuit in secu

annūctēt. Cū ꝟo dīc ꝯfitemi. ꝛ postea sb̄dit. īuocate docet. īuocare deū volentes. primo ei⁹ laudes ꝯfiteri. b ℭ Cantate ad hymnos ptinet offerēdos psallite. ad pia opa exercēda Oīa. significat ista q̄ dicetur⁹ est. nō est ei hūanaꝝ viriū. oīa mirabilia narrare. sed signisicat a toto ptem.

c ℭ Nō ei vetat vt laudemur: qꝛ actibus bonis. non p̄t res ista denegari. ſ vt in dn̄o laudemur p̄cipit. qui p̄stat illa q̄ bn̄ gerim⁹ Leteꝭ cor ꝛc̄. Jnde. s. leteꝭ cor. si dn̄m q̄rit ꝛ p̄dicaꝭ in dn̄o. nō aūt si de suo posse laudaꝭ d ℭ Hortaꝭ vt se ad p̄mia futura ꝯfirment q̄ eū q̄rere delegerunt Jsta āt inq̄sitio nō est vllo tpe finienda. qm̄ addidit sp̄. Faciez ꝟo p̄ntiam eius dicit.

e ℭ Mirabilia ita q̄ ptinēt ad diuisionē marꝭ rubri. Prodigia ad plagas q̄s misit in egyptū. Judicia oris. qm̄ cūcta ꝯpleuit. que moysi suo famulo promisit. Judicauit enim pharaonē ꝛ pplm suū sicut moysi dixit.

f ℭ Hic s̄baudiēdū ē qđ supra dixit mementote. Merito ꝟo suos dic̄ ꝯtumaces iudeos qm̄ pfidia facientē. filij eē noluerīt. Filios ꝟo iacob. significat fidelissimos xp̄ianos. qui heredes eē merētur dn̄i. g ℭ Dicēdo ipse dn̄s de⁹ nr̄. cōmonet h̄ illū intelligi debere eē deū. quē iudeoꝝ ppl'i crucifigēdum eē decreuerūt. ꝛ eius iudicia p vniuersum mūdū eē faciēda. nō in sola iudea h ℭ Memor fuit ī seculū. cū pmissa cōpleuit. Testamēti sui. pphaꝝ sigt̄ p̄dicationes quas de ꝟbi incarnatōe p̄dixerūt

Mādūcare. est p aliuȝ aliqd dicere. qd p
eos fecit. cū datū est eis futura ꝓphetare
Mille generatiōes. finē seculi significat.
i C Hoc ad illud rñdet qd supi⁹ dixit
testamēti sui. Qd disposuit. illa ei⁹ q i ve
teri testō abrae ⁊ ysaac
priarchis ꝓmissa sūt.
disposita dicūt ⁊ iura
ta vt firma ondantur.
k C Illud testm̄ sic
dispositū statuit iacob
id ē firmauit ī pceptū.
id ē in nouū testm̄. qd
ꝓprie dr eternū. qꝛ nul
lū illi aliud aliqn̄ suc-
cedit. ī q est oīm ꝓmis
soꝝ ꝯpleta pfectio.
l C Chanaan inter
pretat̄ hūilis. ꝗ ꝯueni
enter significat acce-
pturos eē xp̄ianos ter
rā hūiliū. i. btōꝝ. Fu-
nicul⁹ hereditat̄. mū
di hui⁹ dic̄ tortuosas
angustias qs dn̄s pro
salute nr̄a sua passiōe
dissoluit. nā carnis il-
lius susceptio. nr̄a p-
bat̄ esse hereditas.
m C Nūc enūerat qn
ta priarchis ꝟtus di-
uina prestiterit.
n H Pertrāsiert nō
de captiuitate iudeoꝝ
hoc ꝗ de abraā dicit. q
exijt de t̄ra chaldeoꝝ
⁊ venit ī mesopotami
am. de mesopotamia ī
terrā ꝓmissiōis. ⁊ iteꝝ
in egiptū Mlta regna
trāsiui⁹. vt ꝑueniam⁹
ad terrā repromissiōis
et ita de regno egypti
hui⁹ mūdi ad alterum
pplm̄ in celis. o H Nō reliquit pharao
nē: vt noceret abraā in sara. nec abyme-
lech ysaac ī rebecca. ꝗ corripuit pharao-
nem ⁊ abymelech pro eis.
p H Ecce ān legē priarche nō vncti vn
guēto regali christi dicūt̄. christi āt sūt. q
spūsctō vngūt̄. erubescāt ꝗ iudei q dicūt
nō posse dn̄m ihm christū vocari. qꝛ non

lū testamēti sui: verbi quod
mādauit in mille generatio
i nes. Qd deposuit ad abraā
k iuramenti sui ad ysaac. Et
statuit illd iacob in pceptū:
⁊ israel in testamētū eternū
l Dicens tibi dabo terrā cha
naan: funiculū hereditatis
m vr̄e. Cū essent numero bre-
ui: paucissimi ⁊ incole eius.
n Et ptransiert de gēte in gē
tem. ⁊ de regna ad pplm̄ al
o teꝝ. Nō reliqt hoīem noce
re eis: ⁊ corripuit ꝓ eis re-
p ges. Nolite tange xp̄os me
os. ⁊ in ꝓphetis meis nolite
q malignari Et vocauit famē
sup terrā ÷ ⁊ :· oē firmamtū
r panis contriuit. Misit eos
ante viꝝ: in seruū venunda
s t⁹ est ioseph. Humiliauerūt
in cōpedib⁹ pedes ei⁹. ferrū
ptransijt aīam ei⁹: donec ve
t niret ꝟbum ei⁹. Eloquium
dn̄i inflamauit eū misit rex
⁊ soluit eū: princeps pploꝝ
v ⁊ dimisit euȝ. Cōstituit euȝ
dn̄m domus sue ⁊ principē

fuit vnctus regali vnguēto. cū ⁊ illi chri
sti dicāt̄ qui lōge ān saul (a q regal̄ ista ⁊
material̄ cepit vnctio) fuert q C Vo
cauit famē. tpe pharaonis. qn̄ in egypto
septē ānis fames grassata est. Et oñe fir
mamētū. i. fructū triti
ceū pduxit ad nihilū.
hoīm em̄ firmamentū
panis ē. cū supra dixe
rit. ⁊ panis cor homīs
cōfirmat r C Mi-
sit Joseph ante priar-
chas. qs supius mēo-
rauit q bn̄ vir dr. qꝛ vt
vir viriliť cūcta susti-
nuit. Ordo āt ꝟborū
talis ē. misit ān eos vi
rū ioseph. q in huū ve
nūdatus ē s C A
putifar preposito pha
raonis ioseph missus
est ī carcerem. ꝯpedes
aūt accepisse nō legit̄
ꝗ fieri potuit vt qui in
carcere retrusus ē fer
reis nexibus ligaret̄.
Pertrāsit aīam ipsi⁹
ferrū. qn̄ ī has missus
est angustias; ne inter
mala q iniuste passus
est preualerēt. ⁊ crimi
na falsitatis. ferrū aūt
hic indicat tribulatio
nem dure necessitatis
Donec veniret ꝟbū a
rege pharaone. qui eū
liberauit. vel ꝟbū Jo
seph interptādi sōnia.
qd ꝟbū qrebat a rege
in eo ⁊ eū liberauit qd
ꝟbū dei fuit potius ꝙ
ioseph t C Inflam
mauit vtiqꝫ eū int⁹ lu
men celestis flāme. vt
futura diceret cū fiducia veritatis. Mi-
sit rex. pharao. soluit. a reatu q tenebat̄
obstrict⁹. ipse ē pñceps dict⁹ pharao. sc̄ȝ
quē supius regē dixit. ille dimisit eū clau
stra exire carcer̄. v C Cōstituit dn̄m
⁊ principē. qn̄ eū fecit currū ascendere. ⁊
preconis voce nūciari. hūc scd̄m dn̄m eē
post regē. ⁊ principē totius egypti.

x omnis possessionis sue. Ut
erudiret p̃ncipes eius sicut
semetip̃m: ⁊ senes eius pru
y dentiã doceret. Et intrauit
israel÷in÷egyptũ: ⁊ iacob
z accola fuit in terra chã. Et
auxit ppl'm suũ vehementer
et firmauit eũ sup inimicos
a eius. Conuertit cor eorũ vt
odirẽt ppl'm eius: ⁊ dolum
b facerent in seruos eius Mi
sit moysen seruũ suũ aaron
c quẽ elegit ip̃m Posuit i eis
ṽba signoꝝ suoꝝ et ꝓdigio
d rũ in terra cham. Misit te/
nebras ⁊ obscurauit: ⁊ non
exacerbauit sermones suos
e Couertit aquas eoꝝ in san
guinẽ: ⁊ occidit pisces eorũ
f Edidit terra eoꝝ ranas: in
penetrabilibus regũ ipsorũ.
g Dixit ⁊ venit cinomia ⁊ sci
niphes: in oĩbus finib⁹ eoꝝ
h Posuit pluuias eorũ gran
dinẽ: ignẽ cõburentẽ in ter
i ra ipsorũ. Et pcussit vineas
eoꝝ ⁊ ficulneas eorũ: ⁊ con
k triuit lignuз finiũ eoruз. Di
xit ⁊ venit locusta: ⁊ brucus
l cuius non erat numer⁹. Et

x ¶ Credebat pharao vt erudire posset p̃ncipes suos vt ⁊ ipi sõnioꝝ iterp̃tes eẽ mererẽť ⁊ iõ eũ eis p̃fec̃ ñ solũ vt regeret ꝟ ⁊ doceret. nesciẽs eũ a q̃ sõnioꝝ scia est deũ solũ docere. y ¶ Iubẽte pharao ne. ɔgnatio ioseph ad ťras egypti deducta ẽ. Et Iacob diuersitate noĩuз dicta sue reuelatiõis variauit. iõ nunc isrl'. nũc Iacob. vnũ ⁊ eũdeз dic̃. Chanaã ꝟo fuit fili⁹ cham. nepos noe. ex q̃ egyptij traxerunt originem. nr̃a ꝟo trãslatio: chã bз. ꝟ romana quã ꝟ seq̃ť: chanaã y ¶ Auxit ppl'з suũ fecũditate nascendi. Confirmauit. qñ ill' crescẽtibus egyptioꝝ turba notissimis plag' vehemenť afflicta est a ¶ Cõuertit ds̃ egyptioꝝ cor ad odium ɔ israeliticũ ppl'm. p̃stã/ do ill' felicia. Et dolũ facerẽt. ɔseq̃nť erat vt post ɔceptũ odiũ seuiens pplus ad dolosas machias ꝓuentret. vt fuit in laterib⁹ p̃cept' duplicãdo op⁹ ⁊ pale/ as negãdo. ⁊ filibus. b ¶ Istos ad pharaonẽ. qsi q̃sdaз testes ɔstat a do destinatos. vt ppl'm sibi placitum abire pmisisset illesuз c ¶ Signa sunt. q̃si aliq̃ vestigia futurarũ siue p̃teritaꝝ reꝝ. ꝓdigia ꝟo ptinẽt ad mirabiles euẽtus q̃ in ordine reꝝ p̃us nõ fuerũt. ꝓdigiũ ẽ em̃ dictũ ab eo q̧ porro dicat. ita/ q̧ ista mirabilia tũc facta. porro ⁊ pcul dicebãt. pplo xp̃ião ali/ quid ex eis intelligendũ. d ¶ Legunť tenebras inť plagas egyptij ptulisse. ꝟ poti⁹ ĩtelligam⁹ corda eo/ rũ fuisse obscurata q̃ dñi p̃cepta ɔtẽnebãt Exacerbaueř ꝟmones. significat acerbe acceperť. aut certe iĩuriosis abomĩatõib⁹ respueřť. ⁊ ita expoĩt trãslatõз romanã q̃ bз. q2 exacerbaueřt. ꝟ nr̃a bз. ñ exacerbauit. s. ds̃. i. nõ irritauit ꝟ cõpleuit ꝟmões suos miracul' eos ɔfirmãs. e ¶ Cõuertit ei aq̃s in sanguinẽ. qm̃ erant inť fluẽta maris rubri pituri. Pisces occisi sũt. ne spes viuẽdi hoĩbus relicta videreť qñ etiã pisces mortui sũt q̃ in natiuo elemento isto nutriti sunt. f ¶ In ranis. poetarũ carmĩa designãť: q̃ a catholica regula di/ screpãtes. corda terre noꝝ regũ fabul' replẽt deceptionũ. g ¶ Cinomia. significat mu/ scã canicã. q̃ ceter' muscis mordacior ẽ ⁊ importunitate sua violẽ/ tior. Scĩniphes: gen⁹ culicũ fixis aculeis ꝓ/ molestũ. h ¶ Posuit. i. decreuit vt pluuia q̃ ad fecũditatẽ terris dať ɔuerteť in grãdĩs noxiã vastitatẽ Ignis ꝟo cõburẽs significat fulmina q̃ solẽt excitata tẽpestate deseuire. i ¶ M2 dic̃. pcussit ad grãdinẽ vl' ignẽ cõburẽtẽ refer. ne ãt tm̃ ficl'neas putares pcussas: addidit oẽ lignũ. vt ⁊ sata nõ dubitares euersa vbi arboꝝ q̃з robora cog̃sceres fuisse ɔtrita: maiora em̃ ɔtinẽt intellectũ minoꝝ. k ¶ Locusta est mr̃ bruci. quem mala fecunditate ꝓgenerat que ad illã predã quasi ɔuocatus exercitus cũ sua ꝓle deicẽdit. l ¶ Et ne crederes inaniť adductũ illũ exercitum. di/

comedit omne fenū in terra
eoꝝ: ✱ ꝛcomedit:· omnē ÷
m fructū terre eoꝝ:· Et ꝑcussit
omne primogenitū in terra
eoꝝ: primitias oīs laboris
n eoꝝ. Et eduxit eos cū̄ agen
to ꝛ auro: ꝛ nō erat in tribu
o bus eoꝝ infirmus. Letata
est egyptus in profectione
÷ eoꝝ:· : quia icubuit timor
p eoꝝ sup̱ eos. Expandit nu
bem in ꝓtectiōe ÷ eoꝝ:· : et
ignē vt luceret ÷ eis:· p̱ no
q ctē. Petierūt ꝛ venit cōtur
nix ꝛ pane celi saturauit eos
r Disrupit petrā ꝛ fluxerunt
aq̄. abierūt in sicco flumina
s Quoniā memor fuit verbi
sancti sui ÷ qđ habuit:· ad
t abraā pueꝝ suū. Et eduxit
pp̄lm suū in exultatiōe ÷ ꝛ:·
v electos suos in leticia. Et
dedit illis regiōes gentiū ꝛ
x labores ppl'oꝝ possederunt
Vt custodiāt iustificatiōes
eius. ꝛ legē eius requirant.
Alleluia all'a. ¶ Hic in

cit oēz fructū ꝯsūptū eē t̄re. m ¶ Venit ad septimā plagā ī h̄ psalmo positā. Mo
uet etiā aliq̄s. cur ī isto psalmo septē tm̄
cū ī exodi narratōe decē narrāt̄. s̄ h̄ fa
ctū ē iō. q2 septē bn̄ficia dn̄z hebreo ppl'o
ꝯstitisse stati dictur⁹ ē
ꝑmisit totidē plagas
egyptios accepisse.
¶ Vl' q2 laudāti. de
pl'ibus pauca attigisse
suffic̄. Narrāti v̄o: oīa
cōmēorare opus est.
n ¶ Auꝝ ꝛ argētum
israeliticū ppl'z ab egy
ptijs discedētē ex ꝑce
pto dei legim⁹ accepis
se vt n̄ repētīa surrep
tio. s̄ lōge opatōis mer
ces eē videat̄. Et seq̄t̄
scđm bn̄ficiū. q2 ibi e
tiā null⁹ ex iussiōe ei⁹
infirmitate corꝑea po
tuit affligi.
o ¶ Tūc q̄ ī egypto
remāserāt: oīno letati
sūt. qn̄ illi dimersi sūt.
q̄ ad īseq̄ndos hebre
os ire decreuerāt: cur
q2 sil'ia mīme ꝑtulerūt
Et tiebāt. q2 ꝛ ip̄a cle
mēta ꝓ eis pug̃bāt. vt
aq̄ maris. aer tenebro
sus. ignis ꝯburēs ꝛc̄.
Vl' letata ē egipt⁹ ꝓpt̄
spē liberatōis a morte
Iō em̄ eos exire coege
rūt. ne iteꝝ hoīes ꝛ p̄
mogenita int̄ficerent̄
p ¶ Nubes data ē.
vt sol' tēꝑaret ardorē.
ignis ꝯcessus ē. vt te
nebraꝝ potuiss3 aufer
re caliginē. Et h̄ ē ter
ciū bn̄ficiū. qđ israeliti co ppl'o ꝯstat esse
ꝯcessū. q ¶ Supata sūt desideria pe
tētiū. Carnes petit: ꝛ cōturnices accepit
tā em̄ in q̄drupedibus. q̄ȝ volatilib⁹: car
nes sūt sine dubi'o dulciores. insup̱ ꝛ pa
nē celi accepert̄. Sūt em̄ ista exodi lecti
one notissima. qn̄ ꝯturnices in modū dē
sissimoꝝ imbriū depluert̄. māna q3 (vt iu
daicus populus satiaret̄) ꝯpluit. qđ hic
panē celi dic̄: ꝛ optīe. ī figura' sacri dicit̄
ē celi pa̅is. Māna em̄ dr̄ q̄d ē h̄. ꝛ tāq̄ȝ q̄
rēti rn̄dēt̄ dictū ē: panis celestl': illo satu
rauit eos. r ¶ Hoc q3 in figura gere
bat̄ dn̄i xp̄i. vt petra aq̄s ꝓfudisset irrigu
as. Xp̄s em̄ dn̄s petra
spirital'ē. q̄ vitales aq̄s
emanat: q̄ abiert̄ ī sic
co. i. ī gētiū pctōres. q̄
merito sicci dicūt̄ q̄ de
lictl' v2ētib⁹ siccabāt̄ s̄
ibre dn̄i virētes in no
uū hoīez pullularunt.
s L. Mēor fuit v̄bi.
qđ ipleuit ꝺ seīe ei⁹. i.
de xp̄o ꝓmissionē suā
quam abrae ꝓmisit.
¶ Vl' cā3 miraculoꝝ
dictoꝝ nunc s̄bdit. Iō
em̄ dicunt̄ facta qm̄
abrae ꝯstat fuisse ꝓmis
sa. t ¶ Eduxit ele
ctos suos ī leticia. qm̄
illi q̄ murmurauerunt
dn̄i furore ꝑcussi sūt il
los s̄ n̄ dr̄ eduxisse q̄s
in heremo culpis exi
gentibus ꝓstrauit.
v ¶ Venit nūc ad se
ptimū bn̄ficiū q' ei dic̄
regiōes gētiū: ad pos
sessionē videt̄ ꝑtinere
t̄raꝝ. labores v̄o ppl'o
rum ad diuitias lōgo
tempe ꝯgregatas.
x ¶ Iustificationes
xp̄i sūt vt deū toto cor
de diligam⁹. ꝓximos vt
nos amem⁹. p̄ce3 vene
remur. Lex v̄o ei⁹ fuit
die sabbati requiesci. in
pasca agnū imolari. s̄
h̄ spiritalit̄ sūt q̄rēda.
iō em̄ addidit. requirāt. Oratio.

Inuocātes nomē tuū dn̄e dep̄camur
vt q̄ p̄res n̄ros v̄tute tui nois p̄eu
te: āgelicl' pastib⁹ r̄fecisti. nos q3 mysticl'
dapib⁹ foueas ac reformes. p. L. Hic
itroducit̄ ꝯfitēs ppl's hebreoꝝ. q̄ relicta
ꝑfidia patꝝ suoꝝ ad pietatē dn̄i ip̄o mise
rāte ꝑduct⁹ ē. vt itelligam⁹ cū fuerit con
uersi. ꝛ ip̄os all'a. merito ꝓ sua redēptōe

cantare. a ¶ Cōfessio ista. ad medici nā penitudīs ē applicāda. s̄ r ad p̄conia dñi ptinere nō dubiū ē. qñ maloꝝ glīa pie tatis ē p̄cere ꝯfitēti. quā sine offensiōe vi ucti p̄stare. bon⁹ enī dr recte dn̄s. qr ex

te abraam pr̄ nr̄ r gauisus ē. videam⁹ r nos r laudātes gaudeam⁹. f ¶ Du biū nō est istū pplm ea p̄ctā gemere. q̄ ex neq̄cia patꝝ suoꝝ ꝓbat sustinere. cū ma iorib⁹ enī suis peccāt. q̄ se ab eoꝝ delictl̄ nō sepant.

pectat errātē: r pascit delinqntē. In sclm āt vite hui⁹: ꝑcat cursum vbi miseri sūt quieūq̄ deliquūt b ¶ Quis enī ꝑcat nullū: cui enī aut ingeniuz suppetit ad cogitandū. aut lin gua ad depromēdū vt lingua possit r̄ferre ma gnitudinē tante male stat̄. Auditas faciet. r h q̄z s̄baudiēdū ē q̄s illa enī p̄nt audiri q̄ ꝓ bant r dici c ¶ Cu stodit ei iudiciū: q̄ int̄ alios recte iudicat: iu sticiā aūt facit: q̄ eā in ope demōstrat: merito g̃isti tales b̄ti dicti sūt q̄ p̄cepta dei pura mē te custodiūt omni tp̄e. Qui enī p̄seuerauerit vsq̄ i finē h salu⁹ erit. d ¶ Orāt deuoti vt int̄ eos debeāt estima ri q̄ dño fideli ope pla cuer̄t. optāt se visitari a deo: cui⁹ aduentu se nouerāt eē saluandos h Salutar̄: fili⁹ est p̄ris. ¶ Ipe ē salu tare: de q̄ b̄tūs symeō ait. vider̄t ocl̄i mei sa lutare tuū e ¶ Pe tit ppl̄s p̄dict⁹ a salu tari dño visitari. vt bo nitatē ei⁹ videret quā elect̄ suis erat suo mu nere p̄stat⁹ Cū vel i leticia sue gētis. ipa ē gēs dñi: q̄ de gētiū est

troducit ꝯfitēs ppl̄s hebre oꝝ. q̄ relicta patrum ꝑfidia ad pietatē dñi ip̄o miserāte ꝑductus est. Ps̄. cv.

a Confitemini dño quo niā bon⁹: qm̄ in secl̄m
b miscđia eius. Quis loquet̄ potētias dñi auditas faciat
c oēs laudes ei⁹. Beati q̄ cu stodiunt iudiciū: r faciūt iu
d sticiā in omi tp̄e. Memēto nr̄i dñe in beneplacito ppl̄i tui visita nos i salutari tuo
e Ad vidēduz in bonitate ele ctoꝝ tuoꝝ: ad letādū in le ticia gentis tue: vt lauderis
f cum hereditate tua. Pecca uimus cū p̄ribus nr̄is: iniu ste egimus iniq̄tatē fecim⁹.
g Patres nr̄i in egypto nō in tellexer̄t mirabilia tua: non fuer̄t mēores multitudinis
h mie tue. Et irritauer̄t ascen dentes in mare: mare ✱ ru
i bꝝ. Et saluauit eos ꝓpt̄ no mē suū vt notā faceret potē
k tiā suaz. Et increpuit mare rubꝝ r exiccatū est: r dedu xit eos in abissis sic in deser
l to. Et saluauit eos d̄ manu

h ē aūt pec cauim⁹. qđ iniuste egi mus: qđ iniq̄tatē feci mus g ¶ Duo sūt q̄ b̄nficia collata ꝯmē dāt. intellect⁹ r memo ria. qđ vtrūq̄ i ꝑfidis fuisse denegat̄. vide bāt enī plagas egypti orū r b̄nficia dī. s̄ qua cā fierēt non agnosce bāt: nec mēores erant mie dei. vidētes ei ex ercitū pharaonis. cre debāt se s̄bsidia euadē di ꝑdidisse anteq̄ ma re diuideret̄. mēores p̄rioꝝ mirabilium. h ¶ Irritauerūt. i. placatū deū iracūduz sibimet reddiderunt. Ascēdētes. hoc cōstat dictū positiōe loci. qm̄ egypt⁹ cūctis regioni bus ꝑhibet̄ eē hūilioꝝ r iđo inde ascendētes petierūt loca altiora. i ¶ Dicendo ꝓpter nomē suū: designat do minū saluatorē: cuius vocabulo ꝯuenit: sal uare piclitātes. Notā fecit potētiā suā. vtiq̄ ocul̄ spiritali cogitati one vidētib⁹ k ¶ In crepatōez: vocauit oc cultū diuitat̄ imperiū qr mare i exodo: voce dñi nō legim⁹ increpa tū. Siccatū ē mare nō p totū: s̄ tātū q̄tū illis tūc iter apiret. Deser

diuersitate collectā vt eēt grex vnus r pa stoꝝ vn⁹. h Ut lauderis a nob iudeis p̄cepta tua seruātibus cū hereditate tua scz gētili pplo tibi crediturō. vt sim⁹ cuz eis vn⁹ ppl̄s laudās te eťnalit̄. vidit enī

tū dr r ē i abyssis qñ aq̄ꝝ inūdatōe dese rūt̄. ac sic aruit illa via fluctoꝝ vtrisq̄ ad iter puluerū potuiss̄ ꝑueire. ꝓpt̄ qđ de serto ꝯpant̄ abyssi iste l ¶ Saluauit enī xp̄s hūanū gen⁹ a coborte demonū.

que plebē hūanā stimulo pctōꝝ ꝛ odit et pcutit. Redemit pctōres obnoxios: pcio so sāguie ab ipso diaboli h ē de manu inimici. Ad lrām eī illō dici nō videt, nō eī egyptijs pciū dedit: cū liberasset iudeos.

vt eoꝝ volūtas despata rebus emergētibus vinceret. r ¶ Saturitatē vētris secuta ē seditio, q plerūqꝫ piculoꝝ pnicioso cās excitat. Irritari aliquē dicimus ad iracūdiā puocari. irritauert eñ viros

qd tñ redemit fcat p phetize igit pctm habeat m h Hec nūc similitudo in nro baptismo fit. vbi abluit hō aqs. ꝛ perit diabolus cum satellitib⁹ suis.

¶ Ad lrām eī planū est itelligere hystoriaꝫ noscēti. n ¶ Et crediderunt. duriciā in h cordis demonstrat. qd nō añ euctū rei. s post factū miraculoꝝ credere maluerūt. Et laudauerūt. s. canētes. Cātemus dño. gliose eī honorat⁹ est. o ¶ Cito fecerūt. acsi diceret sūma celeritate mutati sūt. vt q dño de collatis mirabilibus laudes canebant post: nephādas murmuratōes assumebāt. Cōsiliū mutauert i pctm. dū pri⁹ desparēt qꝫ ei⁹ pata beneficia puenissent. petiert eñ escā sb diffidētia: qꝫuis añ: nullā famē eēnt passi diuia sp largitate pasti. ita hodie mlti pū sibi nimia festinatōe puidēt: incauti diuitatl dispositionē anticipant.

odientiū: ꝛ redemit eos de
m manu inimici. Et operuit
aqua tribulātes eos. vnus
n ex eis nō remāsit. Et credi-
dert ÷ in :· vbis ei⁹ ꝛ lauda
o uert laudē eius. Cito ÷ fece
ruut :· obliti sunt operū ei⁹.
p nō sustinuert cōsiliū ei⁹. Et
cōcupiert cōcupiam in def
to ꝛ tētauert deū in inaquo
q so Et dedit eis petitionē ip
soꝝ. ꝛ misit saturitatē in ani
r mas coꝝ Et irritauert moy
sen in castris. aaron sanctuꝫ
s dñi. Apta est terra ꝛ deglu-
tiuit dathan. ꝛ opuit sup cō
t gregationē abiron Et exar
sit ignis in synagoga eorū.
flama cōbussit peccatores.
v ÷ Et :· fecert vitulū in cho
reb: ꝛ adorauerūt sculptile
x Et mutauerunt gloriā suā
in similitudinē vituli come
y dētis fenū. Obliti sunt deū
qui saluauit eos. qui fecit
magnalia in egypto mira-

sctōs dathan ꝛ abiron ad interitū suū. qꝛ p inuidiā loqbant. qd dño displicebat. Et h ɔgrue inter laudes dī ponit. quia suos famulos vīdicasse declaratur.

s ¶ Apta ē terra facta sūt hec sm lrām. s ꝛ nūc vorat eos terra. q terrena sapiūt ꝛ recedūt a mādatis dei: qs nō illūinat grā spūsā-ctī: s accendit flamma pctī. t ¶ Exarsit ignis: h factū ē supra. ccl. socios dathan, et abiron. q eoꝝ infeliciter vota secuti sūt Flāma dicta est a flagello comaꝝ suaꝝ. Sinagoga vo h ɔgregatōem socioꝝ dathan ꝛ abirō significat. v ¶ Choreb iterptat caluaria. vbi postea iudei dñm crucifixert. vt i eodem noīe iā tūc i illo deserto choreb culturā dei nephāda psūptōe violarēt. qꝛum posteritas erat i loco caluarie crucifixura dñm. Adorauerūt sculptile. nō i deserto. s in terra postea

p ¶ Et ɔcupiert ɔcupiscētias. cuꝫ postulabāt sibi dari sb murmuratiōib⁹ aquā et cōmesatiōem i deserto. oñdit eī gemiatio vboꝝ nimietatē desiderij. Et tentauerūt i inaqso h Siccitas eī eis erat. qꝛ non agnoscebāt irrigatōeꝫ sctispūs i colūna nub q pcedebat eos. q ¶ Duob⁹ eñ modis aīam dicim⁹ satiatā. cū escis corporalib⁹ pro carnis infirmitate reficit. ꝛ cū spiritali iocūditate complet. s hic aīas eoꝝ dicit carnib⁹ potuqꝫ saginatas

promissionis. x ¶ Gloria eoruꝫ fuit adorata diuinitas: quam infelici commutatōne perdētes. vsqꝫ ad hoc puenire meruerūt. vt deserentes celi terreqꝫ creatorem: deum sibi facerēt: similitudinē vituli fenū comedentes.

y ¶ Obliti sunt deum. qui verberauit multis plagis egyptum. vt suuꝫ populū liberaret. ꝛ miracula in terra cham siue chanaā fecit. cū electl gētib⁹ ipos i eoꝝ terra plātauit. Terribiliaqꝫ fec ima

ri cū pharaōe extīcto: siccū pp̄ls p̄bebat
icessū. 3 R̄ Attēde h̄ o sacerdos p̄isset
eī ppl's nisi mitigasset moyses irā dei. ꝛ
tu cū videri ppl'm delinq̄ntē. ānūcia ei de
licta sua. ꝛ sta ī fractōe. i. ī p̄ciculo rogās
dn̄m. vt auertatᷣ furoꝛ
ei⁹ ab eis a ℭ Pro
nihilo habuerᷣt t'rā. qꝛ
s̄p carnalitᷣ visa ꝛ audi
ta cogitabāt. s̄ aduer
te q̄ bōa illa t'ra fuerit
vt desiderabil' eē dice
retᷣ. R̄ Terra eīn vi
uētiū ē quē desiderabi
lē dic. quā p̄ nihilo ha
bebāt. qꝛ istā trāsitoꝛi
am diligebāt. ℭ Ut
terra ista sctā coꝛp̄alis
xp̄ī mysteria redēptio
nis nr̄e desiderabil' in
telligētib⁹ fuit. ill' x̄bo
nulla qui in ea nihil
sp̄uitale senserūt
b ℭ Nō crediderūt
in x̄bo eius. filiū signi
ficat. cui⁹ ples nephan
dissima non credebat.
Uel h̄ ad lr̄az. qꝛ ideo
murmurabāt. qꝛ eius
p̄missionibus minime
credere maluerūt. Dū
murmuratōes exerce
bāt. vocē dn̄i nullate
nus audierunt. In ta
bernaculis x̄bo dicitur
hoc ꝯtigisse videretur
nō laboꝛātibus. s̄ oci
osis. mai⁹ eīn crimē ē.
cū murmurare cōtigit
ociosis. c ℭ Eleua
uit manuz. hic iusticia
dn̄i p̄mittitᷣ. vt secura
pietas maioꝛe glā sen
tiatᷣ. Dic eīn insurre
xisse dn̄i ptātē vt vidi
caret ī excedētib⁹ eos
q̄ p̄sterneret. ꝛ alia q̄
sequuntᷣ faceret.
d R̄ Dispsi sūt eīn
iudei in diuersis ptib⁹
vt aliqñ humiliari su
um dn̄m plebs castiga

ta ꝯgńsceret. s̄ ꝛ ille disp̄gitᷣ cui⁹ sensus oī
vēto ianis glie vl' cupiditatl circūfertᷣ.
e R̄ Et īiciati sūt. i. q̄ do se ꝯsecrare de
buerᷣt. idolo beelphegoꝛ iiciati. i. ꝯsecra
ti sūt. ꝛ q̄ panē viuū esurire debuerᷣt. moꝛ
tuoꝝ sacrificia come
derᷣt f R̄ Irritauerᷣt
eū ī adiuētōib⁹ suis. i.
p̄uersᷣ. ꝛ idoloꝝ ruina
mltiplr̄ ē facta ℳ Ut
mltiplicata ē in eis ru
ina. qꝛ p̄ g̃uioꝛib⁹ suis
pctīs g̃ui⁹ vastabantᷣ
g ℭ Stetit phinees.
h̄ x̄bū stetit soliditatē
mētis oñdit. q̄ ex zelo
diuīo foꝛnicatoꝛes oc
cidit. R̄ Sic dꝫ sa
cerdos cui aīe cōmisse
sūt euagīare gladiū. i.
p̄ferre x̄bū. ꝛ occidere
foꝛnicatōes ꝛ ꝯcupīas
in vtroq̄ sexu. vt sibi
putetᷣ ad iusticiā.
h ℭ Reputabatᷣ illi
sacerdoti phinees ad
iusticiā. id q̄ṁ sup̄ius
dixit. h̄ ꝛ in futuro se
culo. s̄ ꝛ sacerdoti cui
libet vicia coꝛrigēti re
putatᷣ ad et'nā iusticiā
i R̄ Aqua ꝯdictōis
aque baptismi accipi
untᷣ. ad quas dyabo
lo ꝯdicitᷣ ꝛ opibus ei⁹
post quas si q̄s se co
inquinauerit vicijs sa
cerdos vexabitᷣ p̄ eo.
eo q̄ exacerbauerit sp̄i
ritū dei quē ille predi
cat. sicut paulus dice
bat. q̄s infirmatᷣ ꝛ ego
nō infirmoꝛ.
k R̄ Et distinxit in
labijs suis. vt iugiter
supplicaret p̄ eis
ℭ Uel distixit dictū
illud diffidētie a p̄oꝛl
mētl ꝯstātia. Nō disp̄
diderūt gētes. qꝛ post
q̄ t'rā p̄missiōis ppl's
intrauit, oblit⁹ māda

bilia in terra cham: terribi
3 lia in mari rubꝛo. Et dixit
vt disp̄deret eos: si nō moy
ses electus ei⁹ stetisset in cō
fractione in conspectu eius
a vt auerteret irā eius: ne di
sperderet eos. ꝛ p̄ nihilo ha
buerunt terrā desiderabilē.
b Nō crediderunt verbo ei⁹.
et murmurauerᷣt in taberna
culis suis. nō exaudierunt
c vocem dn̄i Et eleuauit ma
nū suā sup̄ eos. vt p̄sterne
d ret eos in deserto. Et vt de
ijceret semen eoꝝ in nationi
bus. ꝛ dispergeret eos in re
e giōibus. Et initiati sunt be
elphegoꝛ. ꝛ comederunt sa
f crificia moꝛtuoꝝ. Et irrita
uerunt eum in adinuentiōi
bus suis. ꝛ multiplicata est
g in eis ruina. Et stetit phine
es ꝛ placauit. et cessauit q̄s
satio Et reputatū est ei in iu
sticiam. in generatione ꝛ ge
neratione vsq̄ in sempiter
i num. Et irritauerunt eum
aquaꝫ contradictionis. ꝛ ve
xatus est Moyses propter
eos quia exacerbauerūt spi
k ritum eius. Et distinxit
in labijs suis. non dis
perdiderunt gentes quas

toꝝ dei. ⁊ pceptoꝝ ei⁹ qb⁹ pcepat debere eos ꝑpt̃ idoloꝝ culturas occidẽ. cũ ill' se gẽtib⁹ magis vetita societate coniunxit.
l ℂ Cõmixti sũt itaq vetita societate inter gẽtes vt se eoꝝ supstitõe polluerẽt. factũq ẽ ill' in scãdalũ.
scãdalũ nomẽ grecũ ẽ significat̃ sinistꝝ. eo q eoꝝ mẽtes ĩ leuẽ ptẽ puersa imitatõe ↄduxit
Ecce facta ẽ t̃ra pmissiõis ĩ scãdalũ q̃ fuit ĩ magnũ pmiũ dño largiẽte collata. vñ mõemur. recte vti bñficijs diuia largitate collat' ne mag' ĩde pcam⁹ vñ subleuati fuisse cogsci mur. m ℞ Immolauert̃ filios suos ⁊ filias suas demõijs. ħ ĩtelligẽdũ ẽ moralit̃ sensus ⁊ aĩas suas. ℂ Vel ad lr̃az. nõ illi q̃ t̃rã pmissiõis sunt ĩgressi. ſ posteritas eoꝝ.
n ℂ Effudert̃ sãguinẽ. nõ aũt legit̃ ab hebreis t̃rã pmissiõis ingressis effusũ sãguinẽ hũanũ ĩ sacrificijs demonũ tñ ab etate seqnti ħ fieri posse ñ dubiũ ẽ. Et ne putarẽt̃ expnei fuisse illi ĩnocẽtes q̃ꝝ sãguinẽ effuderãt. addidit filioꝝ suoꝝ ⁊ filiaꝝ suaꝝ vt ↄ eos cresceret ĩuidia. ⁊ scel⁹ grandesceret. ⁊ vt ãpli⁹ grãdesceret. addidit sculptilib⁹ istũ ĩnocẽtẽ sãguinẽ effusũ. Auxesis eñ figura ista apõ grecos dr̃. qñ vel laus vl' crimẽ: adiect' dictiõib⁹ ĩcrescit ⁊ auget̃.
o ℂ Infectã igit̃ terrã: debem⁹ crudeles hoĩes accipe. q̃ se mag' inlq̃ deuotõe trucidabãt ĩterficiẽdo filios. tropica eñ locutõe ĩterfecta t̃ra. dicũt̃ t̃reni hoĩes suis mal' actõib⁹ ĩ aĩa ĩterẽpti. ⁊ ħ faciẽdo ẽtiã dicũt̃ fornicati nã illi fornicati vidẽt̃

l dixit dñs illis. Et cõmixti
sunt inter gentes: ⁊ didice/
runt opera eoꝝ: ⁊ seruierũt
sculptilibus eoꝝ. ⁊ factũ est
m illis in scãdalũ. Et immola
uert̃ filios suos ⁊ filias suas
n demonijs. Et effuderũt san
guinẽ innocentẽ. sanguinẽ
filioꝝ suoꝝ ⁊ filiaꝝ * suaꝝ:·
quas sacrificauerũt sculpti
o libus chanaã. Et interfecta
est terra in sanguinibus: et
cõtaminata est in operibus
eoꝝ ⁊ fornicati sunt in ad
p inuentiõibus suis. Et irat⁹
est furore dñs in pplm suũ:
⁊ abominat⁹ est hereditatẽ
q suã. Et tradidit eos in ma/
n⁹ gentiũ: ⁊ dñati sunt eoꝝ
r q̃ odert̃ eos. Et tribulauert̃
eos inimici eoꝝ: ⁊ humilia
ti sunt sub mãib⁹ eoꝝ: sepe li
s berauit eos. Ipi aũt exacer
bauert̃ eum in cõsilio suo: ⁊
humiliati sunt in iniquitati
t bus suis. Et vidit cũ tribu/
larent̃: ⁊ audiuit orõnẽ eoꝝ
v Et memor fuit testamẽti sui

ĩ dño q̃ se adulteris polluert̃ supstitõib⁹
p ℂ Tropica locutiõe irat⁹ furore dñs dr̃. ⁊ irat⁹ ẽ furore dñs ℞ q: reliqt eũ ⁊ q̃ q̃udã fuerat plebs dei facta ẽ caťua dyaboli ℂ Abomĩatio ãt ⁊ dei auersio maloꝝ oĩum ↄstat extremũ. q: dũ illõ qđ cõtinet ſbducit̃: necesse ẽ vt eaꝝ reꝝ q̃ cõtinent̃ ruina ptinus sequat̃.
q ℂ Traditi sũt eñ opprobrio ſuitutis: q̃ glari videbãt̃ in idol'. dñati sũt eoꝝ q̃ odert̃ eos. gu̇is valde dñatõ nã q̃ sp odit. sp irat⁹ ẽ. q̃ Ꝟo sp irat⁹ est ĩplacabil' est. durissima igit̃ ẽ ſuit⁹ ſuire sp infenso.
r ℂ Et tribulauerũt eos. recta vicissitudo vt q̃ amãti dño ſuire noluert̃. odiẽtib⁹ ĩimicis iusto iudicio pbarent̃ eẽ ſbiecti. sepe libauit vt ĩtelligam⁹ ĩpꝫ ⁊ bõa pmittẽ. ⁊ flagellat' denuo ſbueĩre. pmisit ei bñficia. ⁊ hũana ñ cessauit iniq̃tas. ĩtulit vi dictã: ⁊ afflict' iterare dignat⁹ est clementiã.
s ℞ Ipi ãt exacerbauert̃ eũ ĩ ↄsilio suo. qđ habuert̃. vt eo relicto idol' ſuirẽt. ⁊ hũiliati sũt. nõ a đo. ſ a delict' suis humiliabant̃
t ℞ Et vidit cũ tribularẽt̃. pcucurrit ei solita miseratio clemẽtis dei. q̃ ↄuersos ĩ orõnibus ptin⁹ audiuit. docet eñ ⁊ te q si ↄuersus ĩgemueris: ptin⁹ appropiquãt celsis aurib⁹ ei⁹ pces hũilitat' tue. v ℞ Mẽor fuit testamẽti. qđ cũ abraã ĩ ĩitio fidei nr̃e pepigit ℂ qđ abscõditũ erat ĩ ꝑphet'. ſ in tpe evãgelij reuelatũ ẽ. pẽituit ãt more hũanitat' dr̃. ℞ q: sp sup penitẽtes pẽitet đs. dũ mala q̃ locutus fuerat vt faceret nõ fecit,

¶ Penitet & tūc ds qñ nos penitētes cognoscit. tal' eñi ille nob efficit q̃les nos si bi eē pbauerit. Est & dei pnīa. h ñ dolor s impudent' facto. s remissio pene pcti. x ¶ In mīas datos eos dic. qz diuersa pio dño supplicare. In sclm. h ē inētnū. qz nullū tps ē qd ab ei⁹ mīa repiat' exceptū. b ¶ Dicātvtiq3 alla. qd titul⁹ ait 7 se iocūdis exultatōib⁹ ɔsolēt. q ad dñi grāz venire meruerīt. significat tñ spālit'

carismatū mūera susceperīt. alij eñi ɔphe. alij apl'i. alij martyres. alij ɔfessores. ex ipo pplo grā dei floruerīt. vl' ad lr̄az gētiles eis placabiles fec̄ q captiuarūt eos vt sepe etiā liberos darēt. q̄s añ captiuos tenebāt. y Iz Saluos nos fac. ne nob vicia dñent'. Et ɔgrega nos. qz gēs hebreoꝝ in regiōib⁹ nationū ē dispsa ¶ ppl's ei iste cui ab initio psalmi v̄ba dedim⁹ nūc deū deρcat' vt eccl'az suā d gētiū ɔgregatiōe pficiat. z Iz Ut cōfiteamur nomī tuo. i. filio vtiq3 tuo. q 7 nomē 7 laus tua ē. ¶ Et gl'emur nō i hūana iactātia. s in te vbi ē reuera fixa gl'ia. 7 sine fine leticia 7 Iz Merito bñdictus i scl'a. p quē facta sūt scl'a. nō solū facta: s etiā redēpta. q 7 nūc nos recreare digneť i salutari. i. in xpo Jesu dño nr̄o q ē in scl'a bñdict⁹. ¶ Dic v̄o ab isto scl'o vsq3 ad illd ppetuū secl'm deū bñdicēdū vt ɔtinuata laus nūq3 debeat hr̄e fastidium. Oro

Emēto nr̄i dñe in bñplacito ppl'i tui 7 a pcti seruitute nos discussos salutar' tui visitatōe saluifica. Per.

x 7 penituit eū ƒm multitudinē misericordie sue. Et dedit eos in miscdias. in ɔspectu oīm q ceperāt eos. Sal
y uos fac nos dñe de⁹ noster: 7 ɔgrega nos de natitiōib⁹
z Ut cōfiteamur nomini sancto tuo: 7 gloriemur in lau
7 de tua. Benedict⁹ dñs de⁹ israel a seculo 7 vsq3 in seculum: 7 dicet omnis popul⁹ fiat fiat.

¶ Alla. ¶ Hic cōmoneť ppl's xpian⁹ vt p collatis sibi bñficijs laudes dño reddat. Psalmus. cvj.

a Onfitemini dño quoniā bon⁹: qm̄ in secl'm
b miscdia ei⁹. Dicāt q redempti sunt a dño: q̄s redemit de manu inimici: 7 de regi
c onib⁹ cōgregauit eos. A so lis ortu 7 occasu: ab aq̄lōe 7
d mari. Errauerīt in solitudie in inaquoso: viā ciuitat' ha
e bitacl'i nō inueneřt. Esuriē tes 7 sitiētes: aīa eoꝝ in ipis
f defecit. Et clamauerunt ad dñm cū tribularenť 7 de necessitatib⁹ eoꝝ eripuit eos.

pplm gentiū q dei sanguie redēpti. 7 de ptāte iimici. i. dyaboli ip si⁹ miseratōe sblati sūt q d diuersis regiōibus vocati sūt. vl' q redēpti sunt in passione xpi. c ¶ A sol' ortu. cum tres cardies mūdi designauerit p q̄rto. i. p australi posuit mare ab illa ptevolēs itelligi occeanū. q cunctuz mūdi marginē dz circuire. d ¶ Errauerīt gētes i supsticiosa doctrina. a v̄a doctria. 7 i solitudie. cuz nll'os v̄issimos doctores adhuc hr̄e pbarēť 7 viā ciuitat'. i. opa q̄bus pueniť ad celestē hierl'm nō inuenerunt. e ¶ Esuriētes 7 sitiētes: curiosissimos viros scl'i hui⁹ significat q semitas v̄itat' diuersis opiniōib⁹ exquirebāt. s qm̄ nō crediderāt vero auctori inve ra sapīa nō poterāt inuenīri. Defecit aīa in ipis. vtiq3 cū laborib⁹ atq3 studijs eoꝝ aiositas lassata succubuit. f ¶ Supiorib⁹ v̄sicul' descpsit errantes. nūc refert d redeūtib⁹ ad dona dei. clamauerūt: significat magno desiderio q̄sierūt Iz Tūc q̄q3 exaudimur ab eo. qñ nō simplex vox. s tribulatio clamat ad deū. Sz

a ¶ Confitemini dño. cōmonet ɔpheta 7 pdere pctā sua. 7 laudes dñi ɔsonare. Dicit v̄o. qm̄ bon⁹. vt pctōribus sit ɔfidētia post satisfactōz vide quid clamor iste prestiterit. qz d necessitatibus eripuit eos. 7 semitas veritatis agnoscere fecit.

g ¶ Et eduxit eos ī viā rectā.s.xp̄s q̄ti nus q̄ p̄dē īuio errore vagabanť accepta via scīssime religiōis credētes ī xp̄m ad eccl'e btā atria felicit' pueīrēt. h ¶ Di gnū ꝛ iustū ē sp cōfiteri pio dn̄o q̄ nos sua mīa ꝛ a picul' liberat ꝛ splēdore sue pietat' il lumiat. Mirabilia ei⁹ q̄ fecī ī mūdo.p euāge listas ꝛ apl'os: poster' dic̄ eē predicāda.

i ¶ Tūc erāt aīe gē tiliū ianes ꝛ vacue.qn̄ hoīs fructib⁹ ex cultu idoloꝝ erāt p̄uate.po stea esurientes satiate sunt.qn̄ dn̄i mīsatōne cōmonite.vota sua ad pniē studia trāstulerť.

k ¶ Sedebāt gētes ī tenebr'.qm̄ vacuate lumīe fidei. Cū dic̄.se dētes: ondit eas lōgo situ ibidē fuisse vsatas Umbra mort' fuit isti us scl'i vita viciosa. Vi cte ī mēdicitate.i.īdi gētia bōi opis.ligate funib⁹ pctōꝝ. Ferꝝ si gnificat duriciā malo rū l ¶ Quia exacer bauerť.exponit eī quē admodū peccauerť illi q̄ sedebāt ī tenebr'.qꝛ cō dn̄i eloq̄a faciētes: ī ei⁹ regul' viuere respu ebāt.ꝛ iō ei⁹ cōsilia irri tauerť. l. Que eis dederat vt eligerēt vi tā. ¶ Fuit etiā dei ī istū cōsiliū.saluberria medicīa.vt morb⁹ ille cōtrio remedio curareť supbia mētis.āgustia cordis. m ¶ Hūilia tū est cor eoꝝ in tribu latōnibus ꝛ āgustijs.vt q̄ in p̄spitatib⁹ supbi extiterť.in tribulatōib⁹ ꝛ laborib⁹ hūiliarenť. Infirmati sūt.i.a scl'i p̄sum ptione delecti sūt. Nec fuit q̄ adiuuaret. subaudiendū al'.nemo em̄ p̄stat piclitā ti.nisi cui ops ōs p̄cepit subuenīri.

g Et eduxit eos in viā rectā.
vt irent in ciuitatē habitati
h onis. Cōfiteanť dn̄o miseri
cordie ei⁹ ꝛ mirabilia eius fi
i lijs hoiꝫ. Quia satiauit ani
mā inanē: ꝛ aīam esurientē
k satiauit bonis. Sedentes
in tenebris ꝛ vmpra mortis
vinctos in mēdicitate ꝛ fer
l ro. Quia exacerbauerť elo
quia dei: et cōsiliū altissimi
m irritauerť. Et humiliatū est
in laborib⁹ cor eoꝝ. infirma
ti sunt nec fuit q̄ adiuuaret
n Et clamarunt ad dn̄m cum
tribularenť. ꝛ de necessita
o tibus eoꝝ liberauit eos. Et
eduxit eos de tenebris ꝛ vm
bra mort' ꝛ vincl'a eoꝝ disru
p pit. Cōfiteanť dn̄o miscdie
eius ꝛ mirabilia ei⁹ filijs ho
q minū. Quia contriuit por
tas ereas. et vectes ferreos
r confregit. Suscepit eos de
via iniquitatis eorū ppter
iniusticias em̄ suas hūiliati
s sunt. Omnē escam abhomi
nata est anima eorum. ꝛ ap
propinquauerť ÷ vsq; ⁖ ad

n ¶ Clamauerť ad dn̄z.s. Prīa delicta cōfitētes.silebāt p̄us ī elatōe positi.ꝛ ve lut īsensata pecora nullū salutare vbū sō debāt.cōpūctio facta ē.ꝛ tunc vocē vtilē reddiderť ꝛ libauit eos.q̄ p̄mebāť suitu te dyaboli. o ¶ Edu xit eos d̄ tenebris.i.d̄ cecitate pfidie Umbra mort' ē vita pctis ma culata.que illi⁹ future mort' terrimā portat imaginē. Disrupit vī cula.sic dyaboli tyran nica ptās xp̄o veniēte disrupta ē. vt nūq̄ il lā q̄ fuit dn̄atōēꝫ redi re p̄ualeat. p ¶ Ad monet enim liberator' grās agere.qꝛ ianuas pctōꝝ ꝛ maloꝝ omniū claustra vt⁹ diuia cōfre git. q ¶ Porte eree sūt cōsuetudīes hoīuꝫ viciose.que nos ita in pctōꝝ atrijs recludūt vt exeūdi negant p̄be re licētiā. Uectes aūt ferreos: spūs īmūdos dic̄ q̄ illas ianuas pec catoruꝫ ne exire liceat circūdatos obsuare ꝛ claudere nō cessant. h̄ em̄ duo metalla p for titudīe delictoꝝ videť eē adhibita r ¶ Su scepit.i. liberauit xp̄s q̄s obseraueraт diabo lus validissimis seris victoꝝ. ppť īiusticias em̄ suas hūiliati sunt. vt exaltarenť in xp̄o. s ¶ Hic escā spirita lē.legē dei.s.ꝛ saluta ria p̄cepta debem⁹ ad uertere. vn̄ fidel' aīa vi uit. de qua iniq̄ꝝ mēs exiciosa fama ieiuna est. grauis morbus execrāda calamitas. diuine legis appetē tiā nō hēe.nā vn̄ pōt viuere.qui suā vitā cepit nō amare. hinc factū est.vt ad illa claustra mortifera venireť.nisi dn̄i mise ratione essent liberati.

t ℭ Istū xsum ꝯstat eē repetitū.qm̄ in siū cā vnā decuit eē sniam v ID Misit xbū suū.i.pr̄ filiū.q̄ nos reficeret ꝛ sana ret.Et eripuit eos de interitiōib⁹ in q̄b⁹ ipsi dimerserāt. ℭ Ecce qualis lāguor

tribul.Qn̄ videm⁹ nos sola diuina gra/ tia posse liberari. c ℭ Ascēdūt etiam isti fluct⁹ vsq3 ad celos.qn̄ scli elatiōib⁹ erigūtur.descēdūt xo vsq3 ad abyssos cū in desꝑatione ꝑuenerint Tabescebat aīa in malis.i.i formidie.

spūales delicias verbi dei ꝛ ꝓbaꝝ fastidire. vt sola celestis medici ꝑtia.s.xp̄i tale potuis set ꝑiculū egritudinis amputare r ℭ Quarta psalmi sectio: repetit? xsib⁹ introit̄.ꝯmonet aūt sacerdotes.vt dn̄o cōfiteant̄.i.vt sacrifi/ cētilli ꝛ mirabilia ei⁹ nō desinant ꝑplis ꝑdi care y ℭ Dn̄o sacri ficiū reddidit.q̄ letus hostiā laudis obtule/ rit.multo eñ ꝑstātius est cū bōis actib⁹ psal modie illi iubilatiōes offerre q̄ pecudum vi ctimas immolare. Et opera eius.i.beneficia eius ꝑdicatores ꝓfe rāt in exultatōe.illa ei celeri⁹ credere acq̄esci mus q̄ videm⁹ docto/ res fixa ꝛ grata mente ꝑdicare. 3 ℭ Qui descendūt mare: signi ficat sacerdotes.q̄ se/ culi istius ꝓcellosa de scēdūt. ℞ In naui bus.i.in ecclesijs.que xp̄m portāt.ꝛ a flucti/ bus hui⁹ mūdi tūdun tur.Faciētes opatōes ℭ id ē predicant po pulis xp̄ianis.qui aq̄s multis designātur.

t portas mortis.Et clamaue rūt ad dn̄m cū tribularent̄: ꝛ de nēcitatib⁹ eoꝝ liberauit

v eos.Misit xbū suū ꝛ sana uit eos: ꝛ eripuit eos de ite

r ritiōibus ÷ eoꝝ ⁘.Cōfiteāt̄ dn̄o miscdie ei⁹ ꝛ mirabilia

y ei⁹ filijs hoim. Et sacrificēt sacrificiū laudis ꝛ ānunciēt

3 opa ei⁹ in exultatione.Qui descendunt mare in nauib⁹ faciētes opatione in aquis

a multis. Ipi videꝛt opa dn̄i et mirabilia eius in ꝓfundo

b Dixit ꝛ stetit spiritus ꝓcelle et exaltati sunt fluctus eius

c Ascendunt vsq3 ad celos ꝛ descēdunt vsq3 ad abyssos aīa eoꝝ in malis tabescebat

d Turbati sunt ꝛ moti sunt si cut ebrius: ꝛ oīs sapia eoꝝ

e deuorata est.Et clamaueꝛt ad dn̄m cū tribularent̄.ꝛ de necessitatib⁹ eoꝝ eduxit eos

f ÷ Et ⁘ statuit ꝓcellā ei⁹ in aurā.ꝛ siluerunt fluctus ei⁹

ꝛ in recordatōe maloꝝ que gessit.in bono eñ hic ponit̄ tabescere. A Ascēdūt.audiēdo descēdūt timēdo. d ℭ Turbati sūt ad ꝯfusionē ꝑtinet sensus cōmoti sūt.ad iras ꝑ/ tin⁹ euomēdas.moti/ q3 sunt vt ebrius. ℞ Quia nihil stabi/ le.nihil sobriū eorum sensus habebat Sapi entia eoꝝ deuorata ē. ℭ Quia turbat? mē tib⁹ nō ꝑualet appere in quib⁹ añ videbat̄ ē esse sapia.sapia eñ nō pōt nisi apud q̄etos et imꝑturbatos aīos in/ ueniri ℭ ℞ Bn̄ q̄ eoꝝ dicit̄ sapia deuo/ rata.qui añ sibi vide/ bātur doctores.s̄ iam ꝯturbati a sapia dei se stultos fuisse ꝯgscunt sic olī draco moysi de/ glutiuit dracones egy ptioꝝ e ℞ Clama/ uerunt ad dn̄m.vt lin q̄ntes luxuriosaꝫ ebꝛi etatē sapiam dei seq̄rē tur ℭ Ecce illi ve/ lut ebrij q̄ruꝫ sapia de glutita videbatur.cla more salubri ad vita/ lia consilia redierūt.ꝛ ad dn̄m cōuersi:re perūt iam esse sobrij.ꝛ eduxit eos de ne/ cessitatib⁹ eoꝝ mō qui sequit̄ allegorica descriptōne.

a ℭ Ipsi viderūt ipsi ꝑdicatores.qui eius opa spirituali intelligētia cognouerīt In ꝓfundo. ℞ In ꝓfunda eñ cali/ gine ꝑ eoꝝ predicatōem lumē veritat? il/ luxit.vt viderēt in tenebris densissimis. clarere lumē deo opante verissime trini/ tatis. b ℭ Spūs procelle significat tēpestates tribulationū nr̄aꝝ.quas de⁹ pia miseratōe suspēdit.ne mal? crescētib⁹ obruamur.Et exaltati sūt fluct⁹ in mēti bus hūanis.qn̄ putam⁹ meritis nr̄is at/

f ℭ Et statuit procellam eius in au/ ram.id ē tempestas illa seuissima.que ab hūana fragilitate nō poterat sustineri.in auras iussa disparuit.Et siluerūt fluctus eius.id est ℞ penitentiam agentib⁹ in tranquillitatē cōuersi sunt.quia ℭ cō festim fragor ille seuientiū maloꝝ impe rio dominātis obmutuit.

s ÷Et:·letati sunt qꝛ siluerūt et deduxit eos in portū vo/
b lūtatis eoꝝ. Cōfiteant̄ dn̄o miſcdie eius. ꝛ mirabilia eiꝰ
i filijs hoīm. ✱ Et:·exaltent eū in ecclesia plebis: ꝛ in ca thedra senioꝝ laudēt eum.
k Posuit flumina in desertū:
l et exitꝰ aquaꝝ in sitim. Ter rā fructiferā in salsuginē: a malicia inhabitantiū in ea.
m Posuit desertum in stagna aquaꝝ: ꝛ terrā sine aqua in
n in exitus aquarū. Et collo/ cauit illic esurientes: et con stituerunt ciuitatem habita
o tionis. Et seminauerunt a/ gros et plantauerūt vineas: et fecerūt fructū natiuitatis.
p Et benedixit eis et multi/ plicati sunt nimis: et iumen

g ℂ Letati sūt: dicit ꝙ solet post pīcu la nauigātibꝰ euenire. vt se gaudeāt ab ī gēti clade liberatos. qn̄ ad portū ceperīt venire tutissimū. i. xp̄m. portꝰ em̄ a portā dis nauibꝰ dictꝰ est. ꝛ animꝰ estuātis in xp̄o portat̄ quietus. Iꝫ Quiescētibꝰ ten tationū fluctibꝰ letan tur inq̄etati ꝛ liberati ꝛ deducet deus libera tos ī portuꝫ volūtatis eoꝝ eos. s. q̄ integram volūtatē in eū ꝯuerte runt ipse em̄ est verus portus.
h ℂ Inspice hic ꝙ eūdē v̄sum q̄rto repe tiuit. vt q̄drifaria illa mōi diuisio quā supiꝰ dixit a sol' ortu ꝛ occa/ su ab aquilone ꝛ mari bis ꝯcordās ptibꝰ red deret̄. q̄tiī ꝯfessio fi del' vbiq̄ eadē. vbiq̄ celeberrima cātaretur vt sicut vbiq̄ ē vna ec clesia. vna sit ꝛ vbiq̄ ꝯfessio Iꝫ Cōfiteant̄ dn̄o mīe eiꝰ q̄bus ꝓte git hūanū genꝰ. ꝛ mi/ rabilia fcā filijs hoīm qꝛ mirabiliter ꝯpescit hos fluctꝰ. i ℂ Ec/ clesiā illā. s. nobilē il/ lā ꝛ v̄a religiōe pollē/ tē dic̄. q̄ dn̄m religios̄ actibꝰ sp̄ exaltat. Et ī cathedra. s. oēs do ctores p̄cepit laudes dn̄i ꝑsonare. q̄ ī ca/ thedra senioꝝ residēt. i. q̄ successores ve terū pōtificū eē meruerūt. Iꝫ Et laudēt eū ī cathedra senioꝝ. nō in illa ī qua scri be ꝛ pharisei sederūt. q̄ legētes legē nō in tellexerūt ī ea dn̄m nūciatū. s ī illa in q̄ eū vel ꝓphe vel p̄triarche spiritali oc'lo cōtē plātes ꝯgnuerūt ī miracul' vel oracul' cecī nerūt k ℂ Nūc cām ꝯfessiōīs ꝛ exal tatōīs s̄bdit. qꝛ iudeis reprobat̄ oīs aq̄ rū spūssctī plenitudo. venit ad pp'lm xp̄i anū. Illa siq̄dē flumia. i. ꝓphe vel apl'i n̄ credētibꝰ iudeis. ad deserta gētiū trāsie rūt. ꝛ velut fons irriguꝰ diruatꝰ ad gen tes. oīs diuinꝰ s̄mo ē trāslatꝰ. Et exitus aquaꝝ in sitim. i. ī gētes. vt q̄ priꝰ fuerāt siccitate ariditate p̄ctī: celestes aquas si/ tiēter haurirent Iꝫ Merito exaltent ꝛ laudēt deū q̄ in ecclia q̄ prius fuerat de/ sertū: ꝛ odio habita posuit apl'os q̄ eam ꝛ ꝯsolarent̄ alloq̄o ꝛ alluuio fecūdarēt de dit. ꝛ in aīas sitiētes v̄bū exitꝰ p̄dicationū ꝛ terrā corpis q̄ priꝰ ꝓ tulit spinas amaritu/ dinis fructibꝰ repleuit eternis. l ℂ Terra em̄ fructifera iudea e/ rat. qn̄ supna religiōe florebat. s fctā est sal/ sa cū dei p̄cepta cōtē/ psit. humor em̄ est sal/ sus. fructibꝰ ꝓbat̄ ad uersus. qꝛ vbicūq̄ dn̄a tus fuerit: germē fecū ditat̄ intercipit q̄d il/ lis ꝯtigit ꝓpter malici am eoꝝ. q̄ dei tabnacu lū s̄bdolis mētibꝰ ha/ bitare videbātur.
m ℂ Iste v̄sus pti net ad pp'lm xp̄ianū. q̄ rū siccitati data est vn da salutaris sacri ba/ ptismat̄. Stagna em̄ ꝓ fōtibꝰ eccl'iaꝝ arbi/ troꝝ posita. stagna siq̄ dē a stādo dicta sunt. Terra sine aq̄ incredu la s̄cat corda gētiliū. q̄ post irrigata vnda baptismat̄ ꝛ sctā p̄di catōe floruerūt. Iꝫ Posuit desertū ī sta gna aq̄ꝝ p̄bēs ī ec clia baptismū. Et trā si ne aq̄ ī exitꝰ aq̄ꝝ. i. p̄dicatores ī nationū ariditate ꝯstituit. ꝛ collocauit illic esuriē tes vt hoīs celestibꝰ reficerēt̄ n ℂ Col locauit illic esuriētes. i. q̄ dn̄i munera ni mis gl'tosa auiditate ꝯplexi sūt. Ciuitas hitatōīs eccl'ia catholica ē. ī q̄ firmit̄ se cō stituūt. q̄ supnis iussiōibꝰ obediūt. o ℂ Semināt agros ꝛ plātāt vineas q̄ corpa sua mōat̄ silentibꝰ pctōꝝ celesti istitutōe purificāt. Fructꝰ a fruēdo d̄r. ꝛ iō q̄ fructū spiritalē faciūt bn̄dictōe dī pfruūt̄ q̄s v̄o in fecūdos iuenerit: abscidet vt sterilē fi culneā. Ager v̄o ab agēdo dictꝰ ē. ꝙ ibi diuersa: victꝰ cā pagūt̄ p Iꝫ Bn̄dixit eī deꝰ ill'. q̄ se a p̄uis cogitatōibꝰ custodiūt

q ta eoꝝ nō minorauit. Et
pauci facti sunt. ⁊ vexati sūt
a tribulatione maloꝝ ⁊ do/
r lore. Effusa est ꝯtentio sup
principes ⁊ errare fecit eos
s in inuio ⁊ non in via. Et ad
iuuit pauperē de iopia ⁊ po
t suit sic oues familias Uide
bunt recti ⁊ letabunt. ⁊ oīs
iniquitas oppillabit os suū.
v Quis sapiens ⁊ custodit hec
⁊ intelliget misericordias dñi.

Canticū psalmi Dauid.
Xp̄us patri grās agit.
ꝙ post passionis triumphū
ꝑpetuā resurrexit in gloriā.

Psalmus. cvij.

a Paratum cor meum de
us: paratum cor me/
um: cantabo et psallam

Et m̄ltiplicati sūt nimis: fecūditate meritoꝝ. Iumēta simplices hoīes dēm⁹ accipe. fidei ꝓbitate pollētes. ñ disertitudie gloʃos. ß meliores vita ꝗ̄ ligua pluri mūvalētes. ñ ligua: ß corde. hi ñ sūt mio rati. ß in meli⁹ repati. qm̄ magnam dei grāz sūt ꝯsecuti. Bñ dixit aplūs. q̄z q̄ erant placida ei faciebāt sp sic ⁊ i māu ioseph bñ/ dixit oīa dñs. q In his duobus v̄sicul' describit illos: q̄ heretica ꝑuitate decepti ecclaz dei reliquūt. isti ꝗ̄ pauci sūt. ꝗ̄uis multi sibi videāt. nā ad illā vniuersalē ecclaz cōꝑati: oīmodis ꝓbāt exigui Uexati. qñ eos dyabolice isidie ꝑtulert. hos dolor ⁊ tribulatio ībsequit qm̄ auctorē salutis reliquisse noscunt De iudeis. exponit q̄s dic paucos factos. eo ꝙ i ipis ñ sint deiceps opa dei m̄ltiplicata. ⁊ vexati a tribulatōe maloꝝ. q̄z in sonte iniq̄ sūt ꝑsecuti: sup q̄ꝝ ꝑncipes effusa ē ꝯtētio vt q̄ dñm ꝯtēpserāt: ipi ꝯtēnerent. ⁊ errare fec eos i inuio sathāe. r Hic breuit' hereticoꝝ sacerdotes designati sūt. sup q̄s ꝯtentio effusa ē. q̄z ñ salutari doctrīa. ß tm̄ mortifera loq̄citate ꝯtēdūt. hi ꝑ iuios labunt' errores. q̄ppe. q̄ viā saluti' deseīt. ⁊ tortuosis semiti' imorant'. ⁊ ita lr̄a Cassiodori hz ꝯtētio ⁊ ei⁹ expositio. Sz oēs trāslationes ⁊ origenis ⁊ Hiero. ⁊ Aug. lr̄a hñt ꝯtēptio. ⁊ ita exponit' ab eis. Ut q̄ dñm ꝯtēpserāt. ipi ꝯtēnerent'. Uel ꝑncipes eē voluert ꝯtēpti sūt ⁊ ab eccl'ia reprobati. vt sal ifatuatū. s Redit ad humiles catholicos. adiuuit pauperem. i. ppl'm xp̄ianum. dapibus saciauit et'nis. ⁊ posuit sic oues familias: vt audiētes vocē veri pastoris fide sequātur. Iste āt paup ē. qui mūdanis illecebri' derelicti' ad celesti' mie ianuā pulsat. vt i illā dei familiā mereat' admitti. q̄ sic oues inoxie simplicitati' honore decorat'. t Uidebūt recti. q̄ꝝ sūt isti ꝑdicatōe ꝯuersi. Et oīs iniq̄tas. i. dyabol⁹ sicut iudei ⁊ heretici cōmurescūt. qñ electis dñi ñ erit q̄d possit oppōi v Quis sapiēs. ac si diceret. q̄ vere sapiēs ē custodit ista q̄ dicta sūt. vt xp̄i se magi' velit eē pauperē ꝗ̄ hereticoꝝ ꝑncipē Si eñ sapient' ꝯsideres. ⁊ spiritalit' itelligas. videb in hoc psalmo mīas petitas ⁊ clement' idultas Uel videb i celo mīas. ⁊ itelliges clement' idultas. i. accipies mīas i ꝑmio que nll'o pñt tpe t'minari. Uel itelliget mīas dñi. ñ merita sua. ñ vires suas. ñ potētiā. ß totū sibi q̄cq̄d boni hz mīa dñi largitū. ⁊ gentes ex mīa ad fidē veisse. ⁊ oēs saluatos ⁊ saluandos sola mīa eē btōs ꝑpe q̄d totiens iussit dño mīas eius ꝯfiteri. Orō.

Confitemur dñe mīas tuas: q̄s iugiter circa nr̄as exerces iopias p̄cātes vt q̄ exaltat⁹ in eccl'ijs. resides ad dextrā pr̄is i throno: nob tāte miseratōis ⁊ itelligere. ⁊ custodire ꝯcedas archanū. Qui Cāticū eñ freq̄nt' diximus ad diuiaꝝ reꝝ ꝯtēplatōez referri. Psalmum xp̄o ad opas actuales. q̄ tñ diuinis noscunt' cōuenire mādatis. Dauid significat regem xp̄m q̄ ꝑ totū psalmū loquit'. a Paratus eñ xp̄s sp erat ad talia q̄ ad preconia pr̄is ꝑficiēda obstaculum pc̄ti nō habebat. Sequit'. cātabo ⁊ psalmū dicam. merito ille d̄ se talia dicebat. cui⁹ sermo ⁊ actus diuīs regul' ꝯsonabāt: ipa āt geminatio ꝯfidentiā ꝑmissiōis oñdit: dū bis dicit. paratū cor meum. Paratus sum nō solū ope: ß etiā corde ⁊ sensu con

tabo ꝗ ĩ corde ⁊ psallã ĩ ope. Si ĩ psalte-
rio vna chorda rupta fuerit exťmiať psal
teriũ. ⁊ si in actib⁹ nr̃is vnũ p̃ceptũ p̃ter-
gressi fuerim⁹ psalteriũ nr̃m rũpiť psallã
igiť in gl̃ia mea. ꝙ ei tibi ds̃ psallo vl̃ cã
to. ñ tibi gr̃az. ꝭ mihi
facio. qm̃ bonoꝝ meo
rũ nõ eges. igiť ꝙ tibi
ꝑuto gl̃a mea ẽ. si ei vl̃
ieiuno vl̃ ĩ sacco iaceo
ꝓ pcĩs meis facio ħ tm̃
tibi p̃sto ꝙ aĩam meã
saluã facio. de q̃ vt bo
n⁹ medic⁹ gaudeť. gau
des ȯ sanatiõe mea: ⁊
ego gaudebo ȯ vtilita
te mea. b ¶ Exurge
gl̃a mea. q̃ p psalteriũ
ĩdicať ⁊ citharã Psal
teriũ ad moꝝ ptĩet ꝓ-
bitatẽ. cythara ad af-
flictõz cordis. p ħ oñ-
dẽs ⁊ act⁹ laudabiles
⁊ gl̃iosissimã passionẽ
Exurgã diluculo. ħ de
resurrectõe xp̃i p̃t ĩtel
ligi. ⁊ ȯ mẽbris ei⁹ ⁊ q̃
libet fideli. q̃ in eccl̃a
dñi laudaturus assistit
opib⁹ pijs. nã lz ꝓfũda
nocte laudet diluculo
preconij dei irradiať.

ad me. Ut libereñť electi. iõ crucifigiť dñs
⁊ exaltať vt libereñť dilecti. factũ ẽ em̃ vt
periuim⁹ illic exaltat⁹ ẽ ⁊ nos libati sum⁹
Exaltare sup celos. ds̃ ñ exaltať nisi sup
celos. ñ exaltať sup ťrã. qñ ei ťreni sum⁹
nõ exaltam⁹ deũ. ꝭ qñ
sum⁹ ꝯuersatiõe cele-
stes. f ¶ Saluũ fac
saluũ se fieri depreca-
in passiõe. vt credẽtiũ
turba libareť. De⁹ lo
cut⁹ ẽ in scõ suo. i. filio
vt ꝟbũ caro factũ vna
volũtate cũ pr̃e loq̃re
tur. g ℞ Sicima. i-
terpretať hũeri. hũeri
aũt ꝑcat opa. sensus ꝗ
tal̃ ẽ. ꝓpťea crucifigor
vt opa mea diuidã sã-
ctis meis. ¶ Alp⁹
resurrectõz suã letatu
rũ sez diuisuꝝ dic̃ opa
.i. gr̃as suas aplis ⁊ fi
delib⁹. Et addit. ꝯual
lẽ tabnacl̃oꝝ. qȯ signi
ficat hũilitatẽ eccliaꝝ
hãc ꝗ hũilitatẽ metit⁹
est dñs: qñ vnicuiq̃ fi
deliũ ꝓut voluit dona
distribuit. h ¶ Ga-
laad ĩterpretať trãsmi
gratio. qua migratiõe

b in gloria mea. Exurge psal
teriũ ⁊ cithara: exurgam di
c luculo. Cõfitebor tibi in po
pulis dñe: ⁊ psallam tibi in
d nationib⁹. Quoniã magna
sup celos misericordia tua:
⁊ vsq̃ ad nubes ꝟitas tua.
e Exaltare sup celos deus: ⁊
sup omnẽ terrã gloria tua.
f vt libereñť dilecti tui Saluũ
fac dextera tua ⁊ exaudi me
deus locutus est in sctõ suo
g Exultabo ÷ ⁊ :· diuidã sici-
mam ⁊ conuallẽ tabernacu
h loꝝ dimetiar. Meus est ga
laad ⁊ meus est manasses ⁊
effraim: susceptio capitis
i mei. Juda rex meus: moab
lebes spei mee.

c ¶ Cõfiteri se dic̃ ĩ ppl̃o iudeoꝝ vbi ꝓ
pria voce locut⁹ ẽ. psallere ãt ĩ gẽtib⁹ ad
q̃s directi apl̃i dñi p̃cepta ĩpleuerũt. ⁊ iõ
dic̃ se videlz psallere qȯ p mĩstros suos
cog̃sciť effecisse. ℞ Confitebor tibi in
ppl̃is. i. iudeis. q̃ p̃mo crediderũt. deinde
etiã ĩ natõib⁹ gẽtiũ. d ¶ Magnificata
ẽ mĩa vsq̃ ad celos: qñ supne ptãtes ei⁹
bñficijs ꝑfruũť. Usq̃ ad nubes. qñ p̃di-
catores velut ĩbrifere nubes ĩfideles po
pulos irrigabãt. ℞ Quia magna mĩa
tua sup celos. nõ ẽ creatura q̃ nõ ĩdigeat
mĩa dei etiã gabriel. michael. cherubĩ. se
raphĩ. nõ detraho ãgel̃: ꝭ creatorẽ p̃dico
de q̃ ⁊ ãgeli gaudẽt. s. ꝙ creator p̃dicať.
vl̃ mĩa tua ȯ terra eleuat ad celos.
e ¶ Exaltare sup celos ds̃. vt cui⁹ mĩa
celestia ꝯtinẽť iustũ ẽ vt sup celos debeat
exaltari. Et sup oẽz ťrã. cũ exaltat⁹ fue-
ro. ℞ .i. qñ crucifixus ero: oĩa trahã

gẽtes dñi vocatõe cõpũcte ad deũ felicit̃
migrauerũt. Manasses. obliuio. q̃ ꝟbo si-
gnificat pplm̃ iudeoꝝ. q̃ oblit⁹ bñficia di
uina christũ crucifixit. q̃ tñ sua misẽatiõe
ad ei⁹ culturã remeauit: sic vtrũq̃ pplm̃
noĩuz istoꝝ cõmẽoratiõe suũ eẽ testať.
℞ ¶ Effrẽ. fructificatio dĩ. ⁊ signifi-
cat spineã coronã. hec em̃ fertil̃ vltra oẽs
fructus fuit: qm̃ nos liberauit ista hũili
tate. ⁊ susceptõz ꝓ corõa posuit
i ¶ Judã. regẽ suũ dixit. q: ȯ ei⁹ stirpe
descẽdit. ℞ Moab ex pr̃e dĩ. mo em̃ i-
terp̃tatuz dĩ ex. ab ꝟo pr̃. qȯ ẽ ex pr̃e. Et
q̃s ẽ ille q̃ ẽ ex pr̃e: ille ẽ q̃ mal̃ opibus p
didit pr̃ez. nec reuersus ẽ ad pr̃ez dyabo
lus. s. significat em̃ dyabolũ q̃ lebes spei
dñi ẽ. Lebes inťpretať olla. quomõ olla
spei dñi ẽ: sic est. vt qui nõ recte ãbulant
tradanť dyabolo. vt ab ipso cruciati cõ-
uertanť ad dñm.

k Ir Idumea interp̄tat terrena. misericors em̄ de⁹ nō solū celestia vult possidere: s̄ ⁊ terrena. ¶ Extēdens calciamētū. i. legē suā ⁊ euāgeliū: mōm vniuersali p̄dicatōe ɔpleuit. alienigene em̄ gentes sūt. l ¶ Quis deducet me: a p̄te hūanitat[is] aptissima interrogatio p̄mittit. vt cōsequēs r̄nsio s̄bseq̄t. Ir ¶ Ciuitas munita: forte significat īfernū: quē nulla vis hūana potuit apire. nisi q̄ portas ei⁹ fregit. Ista ciuitas ad egrediēdū munita ē. apta ē ad introeundū. Ir Idumea q3 interp̄tat sanguinea significans locū penaꝝ. vbi interficiūtur anie peccatorū m ¶ Quis em̄ claustrū mort[is] infringeret q̄s ianuas munite ciuitatis apiret nisi ip̄e xp̄e. repulisti. caput cū mēbris loquit. i. distulisti. q2 ⁊ ipm xp̄m ad glificatione suā cōstat esse dilatū. cum in hac vita demoraret Et nō egredieris. tēpus illō significat qn̄ tēt⁹ a iudeis sputa ⁊ flagella sustinuit: tūc em̄ si voluisset diuitas illa repulisset. s̄ distulit miraculū oñdere. vt ordinē p̄ficue passiōis impleret. n ¶ Da nobis auxiliū hūanitatis xp̄i. hic clamat cū mēbris suis. quaten⁹ tādē aliqn̄ tēpestas hui⁹ secli ɔquiescat. q2 vana salus hois. i. Ir maledictus hō qui spem suā ponit in hoiem. q2 nō habem⁹ spem nisi in deo. o Ir In deo faciem⁹ virtutē. ipse erit virt⁹ nostra ip̄e panis nr̄ qui cor ɔfortat. ipse ⁊ rector nr̄. Et ip̄e ad nihilū deducet inimicos nostros. q2 ipse nos coronat. ⁊ diabolū superat. ipse pugnat in nobis. magis autē ip̄se vincit in nobis. Oratio.

Repara tibi dn̄e cor nr̄m ad ɔfitēd noī tuo. vt te intelligētes surrexisse diluculo: illic tēdam⁹ merito q̄ tu eluces victor in regno. Qui.

k In idumeā extendā calciamētū meū: mihi alienigene
l amici facti sūt. Quis deducet me in ciuitatē munitam quis deducet me vsq̃ i idu
m meā. Nōne tu deus qui repulisti nos: ⁊ nō exibis de⁹
n in virtutib⁹ nr̄is. Da nobis auxiliū de tribulatiōe: quia
o vana sal⁹ hois. In deo faciemus virtutē: ⁊ ip̄e ad nihilū deducet inimicos nr̄os.

¶ In finē psalmus Dauid
C Xp̄s increpat iudeos: q̄ sibi mala p bonis reddiderūt: ⁊ iude atq̃ ip̄i⁹ ppl̄i narrat ineternū. Ps. cviij.

a Eus laudē meā ne tacueris: q2 os peccatoris ⁊ dolosi sup me apertū
b est. Locuti sunt aduersum me lingua dolosa ⁊ sermonibus odij circūdederunt me ⁊ expugnauerūt me gratis
c Pro eo vt *me: diligerent

¶ Iste psalm⁹ referēdus ē ad regez supernū. qm̄ oēs s̄mōes ei⁹ tēdūt ad xp̄m dn̄m. a ¶ Dn̄s saluator s̄m hūanitatē laudem resurrectiōis sue petit nō taceri dicēs. Deus laudē meā ne tacuer[is]. id est ne tacere facias. decuit em̄ qm̄ inimici mēdacia loq̄bātur dicētes. discipuli furati sunt eū. vt ɔtra eos toto orbe testimonia resurrectōis caneremus vt iudei agnoscāt reatū p̄uersitatis proprie Apertū vtiq̃ os ɔtumelias designat. quas p̄tulit a iudeis. nā licet noīe vnū dicat singlariter. intellctū tn̄ plurimi eē noscūtur in vno pplo. b ¶ Locuti sunt igit lingua dolosa. cū x̄bis dolo[s] sanctā dn̄i simplicitatem appetebāt dicentes. l3 cēsum dare cesari. Et sermonib⁹ odij. qn̄ int[er] qua ɔspiratiōe pylato dicebāt. crucifige crucifige. Expugnauerūt gratis. nam sicut iusti amāt deū gratis. cum eū nō p̄pter aliqd tpale s̄ tm̄ p̄pter suā bonitatē diligūt. ita impij gratis execrātur. q2 cām odij in eo reperire nō p̄nt. Ir Uel gratis. i. sine cā vel sine vtilitate. q̄ em̄ aliquē p̄sequit et nihil p̄ficit. nō assequit intētionē suam: gratis. i. frustra p̄secutus ē. c Ir Pro eo vt me diligerēt. i. p̄ bn̄ficijs que i eos ɔtulerā. ipsi contumelias mihi fecerūt. ⁊ retribuebāt mala mihi p̄ bonis. Ego aūt orabā: dn̄e ne statuas illis hoc pctm̄
A. ¶ Tres sunt pctōꝝ gradus. p̄mus non reddere bona pro bonis. Secūdus

reddere mala ꝑ bonis. Terti⁹ ⁊ pessim⁹ tribuere mala ꝑ bonis: illā iudei extremā ⁊ viciosissimā ptē elegerūt. Econtra virtutis tres grad⁹ aduerte. primi⁹ impēdere bona ꝑ bonis. Scd̄us. malū nō reddere ꝑ malo. Terti⁹ ⁊ pfectissim⁹ bonū tribuere ꝑ malo Et sic iudei pessimū vicioꝝ grdū elegerūt. ita xp̄us sūmū illū bonitatꝭ gradū tenere voluit. vt etiā in cruce oraret ꝑ crucifixorib⁹ h Ego āt orabā. pacꝭ iḡsce illis. nō vindictā orabā. ꝫ eoꝝ salutem. d ℞ Posuerunt aduersuꝫ me mala. ille rogabat ꝑ crucifigētib⁹. illi dicebāt. vach q̄ destruit tēplū ꝺ. salua temetipm̄. Et odiū ꝑ dilectōe. Cōsidera o xp̄iane et monache. si xp̄s ꝑ crucifigētib⁹ se orabat. nos ꝑ fr̄ibus nr̄is q̄d facere debeam⁹. e ¶ Predixit ꝓpha certissim⁹ futuroꝝ. supra Judā traditorē ꝯstituēdū esse diabolū. q̄ merito pctōr ꝺr. qm̄ pctm̄ traditionis ab ip̄o sūpsit initiū. Addit. ⁊ diabolus stet a dextrꝭ ei⁹. Nō potuit dexteram h̄re liberā. q̄ tot⁹ scelera ptis sinistre pficiebat. Sic vnusq̄sq; facere ꝺr: sic est iste qui ei⁹ dexterā tenet. f ¶ Hoc ꝺr de futuro iudicio q̄ pctōres dānādi sunt a voce iudicātis dicētis. discedite a me maledicti. Exeat. s. a ꝯgregatiōe iustorum ℞ Oportebat orōez ip̄ius eē i pniām ⁊ vsa ē i pctm̄. audiāt heretici ⁊ manichei lꝫ orēt tn̄ eoꝝ orō vtitꝭ in pctm̄. pnia q̄ꝫ iude. i. suspēsio. mai⁹ pctm̄ ꝑditōe factū est. magis em̄ dn̄m offendit q̄ se suspēdit q̄ꝫ q̄ dn̄m ꝑdidit. g ℞ Dies ei⁹ pauci sunt. qm̄ recessit ab ip̄o sol iusticie. ⁊ tenebre ei m̄ltiplicate sunt. ¶ Uel q̄r nō tādiu ī apl'atu vixit sicut alij apl'i. Et episcopatū ei⁹ accepit alter ne nūerus sacratissim⁹ apl'oꝝ iuda mortuo rūperetꝭ. Episcopat⁹ sūm⁹ in eccl'ia grad⁹: latine sup-

inspector ꝺr h ℞ ¶ Quāuis alibi nō legatꝭ iudā vxorē habuisse. vl' filios. tn̄ ex ista ꝓphetia eū habuisse datꝭ intelligi. illo ei mortuo sine dubio ꝯtigit ⁊ vt vidua fieret vxor ei⁹ relicta ⁊ filij orphani. cuꝫ p̄re caruissent. Spūalitꝭ vō sūt filij ei⁹ dicti iudei. qui eū in illa tradicōne secuti sunt. ℞ Et sinagoga vxor iude q̄ a viro xp̄o repudiata iude traditori relicta ē. ¶ Uel vxor volūtas ei⁹ dici pt. de qua opa generant⁹. q̄ filij dici pn̄t i h Nutātes fuerūt iudei post crucifixionē dn̄i. q̄r nō sūt i suis locis. Mēdicitatē hic dicꝭ reꝝ spiritaliū. nō em̄ h̄nt ꝓphetas. nō h̄nt legē. nō sacerdotiū. nō sacrificiū ꝫ vere mēdici sūt facti indigētia bonaꝝ reꝝ. Qō figuratū ē i cayn. de q̄ ꝺr exijt a facie dei ⁊ habitauit i t'ra naid naid āt interp̄tatꝭ cōmotio. egressus q̄ a facie dei nō stetit: ꝫ habitauit i ꝯmotōe ⁊ instabilitate k h Fenerator. hic diabol⁹ accipitꝭ. hoc nūc optatiuo mō ꝓphetatur iude. vt detꝭ in ptātem diaboli. vt oībus bonis enudetur. ¶ Alieni q̄ꝫ: sūt imūdi spūs. quib⁹ diabolus tāq; mācipijs impat ad nocenduꝫ isti labores diripiūt mādata dei trāsgrediētiū. dū ꝑcepta licentia eos bonis oībus ꝑuauerint. ℞ Siue alieni: romani fuerūt. q̄ eos vastādo labores ⁊ diuitias diripuerūt l h Nō sit illi adiutor. Jllo tp̄e habuit ppl's iudeoꝝ adiutorē. qn̄ fuit ī babylonica captiuitate septuagita ānis. habuit eī ibi ezechiel ⁊ daniel ꝓphetas. ⁊ q̄uis tūc colerēt idola: tn̄ eoꝝ de⁹ miserebatꝭ. Nūc aūt q̄dringēti āni sunt a xp̄i occisiōe. ⁊ nō colūt idola quare dereliquit eos dn̄s. q̄r xp̄m occiderūt. ⁊ iō nō est eis adiutor ¶ Pupilli vō dcī sūt quasi pusilli. qui puitate etatꝭ ad se regēdos probātur infirmi.

detrahebant mihi. ego aūt
d orabā. Et posuerunt aduer
sum me mala pro bonis. et
e odiū ꝑ dilectione mea. Cō-
stitue super eū peccatorē. ⁊
dyabolus stet a dextris ei⁹.
f Cū iudicatꝭ exeat cōdēnat⁹
g ⁊ orō ei⁹ fiat ī peccatū. Fiāt
dies ei⁹ pauci. ⁊ episcapatū
h ei⁹ accipiat altꝭ. Fiāt filij ei⁹
orphani. ⁊ vxor eius vidua
i Nutātes trāsferantꝭ filij ei⁹
⁊ mendicēt eijciantꝭ de habi
k tatiōib⁹ suis. Scrutetꝭ fene-
rator omnē subam ei⁹ ✻ ⁊
diripiāt alieni labores eius
l Non sit illi adiutor. nec sit
qui misereatur pupillis ei⁹

m Fiant nati eius ī interitū in generatione vna deleať no- n mē eius In memoriaȝ redeat iniq̄tas patꝝ eius in conspectu dñi: et pctm̄ matris o eius nō deleať Fiant cōtra dñm sp̄ ꝛ dispereat de terra memoria eoꝝ: ꝑ eo ꝙ nō est p recordatꝰ facere miam. Et ꝑsecutus est hoīem inopē ꝛ mēdicū: et compūctū corde q mortificare. Et dilexit maledictionē et veniet ei: ꝛ noluit bn̄dictionē et elōgabiť r ab eo. Et iduit maledictionē sicut vestimentū. et intrauit sic̄ aq̄ in interiora eius ꝛ sicut oleum in ossibus eius. s Fiat ei sicut vestimētū qua operiť ꝛ sicut zona qua semper precingitur.

m N O ꝓphetia o sacramītū ꝓphetie in generatōe vna deleať nomē iudeorū. post pāssionē dñi q̄dragīta duo āni trāsierūt ꝛ ppl's ille deletꝰ ē ac ierosolima destructa ē. sed ꝛ ī hoc clemētia dei erat. q̄ q̄draginta duos ānos dedit eis ad penitēdū postea nullus remāsit ex eis in illa regione. n N Judas maledicit. vt in iuda iudei maledicanť. peccauerūt iudei ī deserto sed deꝰ illis dimisit. nunc precať vt illis reputeť qd̄ tūc peccarūt tanq̄ nouū scelꝰ in interitū. Peccatū matris ē nota proteruitas sinagoge que ꝓphetas occidit. ꝛ ex illa parte genitrix proditoris dicta est. q̄ innocentiū sanguinē fudit. nō ex illa pte eiꝰ mater diciť qua viros sctōs ꝓtulit sed qua vt dictū ē sanguinē fudit in qua pte eā iudas vt filiꝰ imitatꝰ est. o C Fiūt ergo pctōres cōtra dñm sp̄ qn̄ de regno eiꝰ alienati. ꝛ ab eo diuisi in gehennā mittēdi sūt. nā cū ille sit eterna beatitudo cōtra ipm diciť fieri q̄ ꝑenni vltōne damnanť. Disperit aūt memoria eoꝝ de terra viuentiū. qui in beata patria nō videnť. nec vllā vlterius misericordiam cōsequūtur. Pro eo ꝙ nō est ꝛc. diċ causam vltiōis ins[...]e. qm̄ pietatē nō pōt inuenire. qui eā alijs contēnit impēdere per singularē xo numerū nō ipm iudam solum sed totū populum in iude delicto vnū debemus accipere.

b C More aūt suo paupeȝ se dn̄s ꝛ mēdicū eē memorat. mēdicus de nostro. diues de suo N Cōpunctū corde vt in euāgelio. tristis est aīa mea vsq̄ ad mortem. Aliter. hoc dolebat. q̄ eū ꝑsequentes nolebāt pn̄iam agere AC Vel q̄ cōpunctio ꝓprie de pctis est de xp̄i membris accipiť. vt stephano ꝛ paulo ꝛ alijs quos iudei ꝑsecuti sunt in xp̄o. q C Adhuc de ꝑfido pplo dicit. q̄ dilexit maledictionē quādo ait. sanguis eiꝰ super nos ꝛ sup̄ filios nr̄os noluit benedictōeȝ qn̄ illuminato dictū est illis. nūquid ꝛ vos vultis discipuli eius fieri at illi quasi sub maledictōe acerrimo ꝓuocati dicebāt. tu sis discipulus eiꝰ. nos aūt moysi. Quo dicto prolongata est ab eis bn̄dictio. quādo illis derelictis venit ad gentiū fidem.

r C Induit se predictus populus maledictione sicut vestimēto quādo instigante dyabolo cōsensum ꝑbuit vt dñm pontio pylato tradere maluisset. Ibi enī indutus est quasi onere vestis. vbi tali voluntate se inuoluit. Intrauit xo sicut aq̄ maledictio quādo deliberauit facere qd̄ ei fuerat iniq̄ssima inspiratiōe suggestum. quādo enī aqua viscerib infirmis recipiť. sp̄ ingrediť ad nocēdū Oleū h̄ significat delectatōȝ facinoris vn̄ ꝛ tercio influxit iniq̄tas in ossa vt oleum qn̄ effectū rei ī audita ꝑuersitate ꝯpleuit vt iā nō in interiora solū carnis sed etiaȝ ossiū venerit. s C Supra dixit iduit qd̄ ptinet ad tunicā. nūc dicit opitur. qd̄ videť pallio cōuenire. Geminata enī vestis significat onera ingētiū pctōꝝ Et sic̄ zona qua sp̄ p̄cingiť. q̄ silitudīe dicit. sic peccatis illigātibꝰ fuisse istū ppl'm cōstrictū. vt nunq̄ a suis oneribꝰ obstinationis perfidia grauatus exueretur Iste vestes sunt que peccatores ardere faciunt non calere. que in flammā mittūt. non a frigore denfendunt.

t ¶ Hũc versũ nõ solũ ɔtra iudeos ſ꞉ ⁊ ɔtra oẽs pfidos debem⁹ accipe. detra/hũt ei filio apõ prẽz arriani. q̄ eũ mĩorez eẽ dicũt. loquũt ⁊ mala aduersus aiam dñi appollinariste q̄ dicũt ei⁹ deitatẽ carnẽ solã hoĩs suscepisse nõ aĩaz.

gloriã resurrectõis mutauit. a ¶ Fa ct⁹ ẽ xp̃s in obprobriũ iudeoꝝ dicentiũ vah q̄ destruit tẽplũ dei ⁊c. q̄ isanis mẽtibus videbãt obprobria. ſ꞉ ipa fuerũt q̄ nobis pbata sũt ɔferre medicinã. Mouerũt capita. ad ɔsuetudinẽ ptinet nimis irascẽtiũ q꞉ illi turbulẽta capitis cõmotiõe minant.

v ¶ Et tu dñe. hoc ẽ. si iudas tradidit. si iude⁹ crucifixit. tu fac miam. vt ɔ illa q̄ facta sunt resurrectio gl'iosa pueniat. Siue id dicit mecũ. q꞉ oĩa q̄ facit pr̃ opat ⁊ filius. Suauis ẽ ei mia in vasis mie quã miaz in istis vasis simul facit pr̃ ⁊ fili⁹ ⁊ sp̃ussanct⁹. vl' suauis. i. carnis assũptõe x ¶ Libera me in passiõe seuissima iudeoꝝ. Egenũ et paupem se dicit ex hũilitate carnis. Cor ɔturbatũ est sicut ipse pfessus ẽ. tristis ẽ aĩa mea vsq̄ ad mortẽ y ¶ Hic velocitatẽ psecutionis ondit. qm̃ tanta celeritate de medio discipuloꝝ rapt⁹ est q̄ta velocitate solet vmbra noctis discedere veniẽte solis lumĩe. Excussus sicut locusta. q̄ manus apphẽdentis euitans q̄busdã saltibus euolat Ir ¶ Sic xp̃s a psecutiõib⁹ crebris fugiẽs. loca videbat diuersa mutare. ne zelũ suũ populus impleret anteq̄ ipse mori voluisset.

t Hoc opus eoꝝ q̄ detrahũt mihi apud dñm ⁊ q̄ loquũt mala aduersus animã meã. v Et tu dñe dñe fac mecũ propter nomẽ tuũ q꞉ suauis est x miscdia tua. Libera me: q꞉ egenus ⁊ pauper ego sum ⁊ cor meũ conturbatũ est in/y tra me. Sicut vmbra cũ declinat ablatus sum. ⁊ excus/z sus sum sic locusta. Genua mea infirmata sũt a ieiunio ⁊ caro mea immutata est p/a pter oleũ Ego fact⁹ sum obprobriũ illis viderũt me ⁊ mo/b uerũt capita sua. Adiuua me dñe d̃s me⁹ saluũ me fac ſm c miam tuã. Et sciãt q꞉ man⁹ tua hec. ⁊ tu dñe fecisti eam d Maledicẽt illi ⁊ tu benedices. q̄ insurgũt in me cõfundant seru⁹ autẽ tu⁹ letabit. e Induant qui detrahũt mihi pudore. ⁊ operiant sicut

b ¶ Adiuuari se petit suscepta infirmitas Ir ¶ Ipe enĩ miaz petit. q̄ ⁊ auxiliũ tribuit. rogat vt hõ. prestat vt de⁹. petit ſ꞉ resurrectionẽ corpis c Ir Et sciãt. i. itelligãt iudei. qm̃ nõ ipi pualuerũt in xp̃o. ſ꞉ sua ⁊ pris volũtas erat vt sustineret crucẽ p nobis q꞉ man⁹ tua hec. ¶ i. ptãs tua. ⁊ subaudiendũ opata hec est Ir Uel man⁹ tua hec est. s. in passiõe mea ⁊ resurrectõe. A Et hoc sciãt postea credentes in me. q̄ nũc psequũt me d ¶ Maledicẽt illi. s. q̄ mouẽtes capita trãseuntes blasphemabãt eũ. Pater filiũ benedixit. cũ ait ⁊ clarificaui ⁊ iteꝝ clarificabo. Insurrexerũt iudei aduersus dñm. vt euz neci traderẽt. Confusi sunt. qñ resurrectiõis ei⁹ miracula cognouerũt. Seruus ſm hominẽ vt esaias ait. ecce seruus me⁹. suscipiã eũ. Ir Maledicent illi vsq̄ hodie. hoc fit illi. maledicũt in synagoga. xp̃s bñdicit in eccl'ia.

z ¶ Genua fortes vident mihi mihi in eccl'ia. vt fuerũt apl'i. Ergo ¶ Infirmata sunt genua. quãdo apl'i ei⁹ in passione sunt dispsi q̄d eñ potuit esse infirmius q̄ vt petr⁹ negaret. ⁊ reliqua turba fidelium latuisset. Ir Oleũ hic imago ẽ claritatis dei ¶ Siue grã diuina que carnis infirmitatẽ in gloriã imortalitatis cõmutauit A Oleũ illud ẽ plenitudo grẽ in xp̃o, que mortuã hũanã naturã in

e Ir ¶ Induant pudore detractores hoc est vt intelligãt errorẽ. ⁊ cõfundant pudore. ⁊ inde incipiãt venire ad pniaz qui enĩ pudore induit ppe ẽ saluti. si q̄s enĩ vere cõfundit. icipit penitere.

Ir A ¶ Diplois. gen⁹ ẽ pallij. s. duplex palliũ. ¶ Petit ſ꞉. ⁊ vtriusq̄ legis itelligẽtia vesciant. q̄ nũc vtroq̄ (s

dicte pfidia) nudati sũt: cõfusio ei iudeo rũ ē. legē nõ intelligere. q totiēs. saluato rē pcinuit aduenire. Sine diploide. i. du plici pfusiõe. s. añ deũ ꝛ hoies. e ℭ hoc dr a pte membroꝝ. qm̃ post resurre ctõnē sancta dei eccia toto orbe diffusa deũ depcat ꝛ ore ꝛ cõfessi one. In medio multo rũ. ipam qꝫ eccliaꝫ de signat. q circũpositis adhuc pfidis. nõ desi nit deo cõfiteri. A Nimis dici solet con suetudine sermõis la tini qd plꝰ est q̃ debet Cui ꝯtrariũ est paruꝫ qd minꝰ est q̃ dꝫ. Sꝫ nimis grece agan dr. Iste aũt versus agan nõ hꝫ ſ hꝫ aian qd qm̃ q valde qñqꝫ nimis q dã nri interptati sē. ſ nimis p eo qd est val de intelligat. vnde ꝛ translatõ hebrea non hꝫ nimis ſ vehement. f ℭ Dicit sibi asti tisse patrē a dextris. qꝛ pctã nõ habuit. ſ ꝛ fidelibꝰ assistit. cũ de licta remiserit. Salua facta est a psequētibꝰ aia eiꝰ. qñ psecutoꝝ nequicijs nulla praui tate cõsensit.

e diploide ꝯfusione sua. ℭ Cõfi tebor dño nimis in ore meo. ꝛ in medio multoꝝ lauda eũ f Qui astitit a dextris paupe ris vt saluã faceret a psequē ribus aiaꝫ meam. Ps. da uid. ℭ Psalmus hic d in carnatiõe dñi. ꝛ de eius dei tate plenissime breuiterqꝫ de cantat. Psalmus. cix.

a Dixit domi nus dño meo. sede b a dextris meis. Do nec ponam inimicos tuos: c scabellum pedũ tuoꝝ. Vir gam virtutis tue emittet do minus ex syon. dñare in me d dio inimicoꝝ tuoꝝ. Tecum principiũ in die virtutis tue in splēdoribus sanctoruꝫ ex.

b ℭ Scabellũ dictũ ē q scãdat. i. ascē dat. Donec figitũ est p infinito posituꝫ est ei vsus scripture. illud verbũ ꝛ p bre ui tpe dicere ꝛ p eternitate depromere. Pedes aũt dñi eternã eiꝰ stabilitatē si gnificat his ei pedibꝰ inimici illi subijciunt q derelictꝭ viciorꝫ pec catis ad dñm se cõuer tunt. ꝛ tanq̃ scabellũ pedibꝰ ita eiꝰ pdicati onibꝰ se subdunt.

c ℭ Virga virtutis est sceptrũ regie ptãtꝭ q sustentat fideles et affligit icredulos. tue dixit qꝛ ptãs illi deita tis sue ppria est ꝛ coe terna. hanc emittit do minus ex syon. q ē vtꝫ q oipotēs pr dñs aũt ex syon dr ꝛ filiꝰ. Tũc aũt dñat qñ ad ipsuꝫ delinquētiũ turba cõ uertit. M Dñare di xit. nõ dixit iterfice in imicos. sꝫ dñare. i. fac q inimici ꝛ alieni erãt tui eē incipiant. i. di gnare eē dñs inimico rũ tuoꝝ. d ℭ Hic omps pr de oipoten ti filio dicit. tecũ prin cipiũ. pr eni principiũ est. ꝛ filiꝰ principiũ verũ nõ duo pricipia ſ sicut vnꝰ deꝰ ita vnũ est principiũ. In die. eternitatē significat. ibi vnꝰ est dies vbi iã a beatis claritas diuina ꝯspicit. Splendores aũt sũt sctõꝫ. qñ in resurre ctione lucebũt sicut angeli dei. Ex vtero dicit pater filiũ. i. ex archano substantie mee. ꝛ ex ipa. s. deitate. M Cũ xo dicit añ luciferũ. vnã creaturã noiat ꝛ oēs cre aturas indicat eũ pcedere. Nõ etiã pat potuit se aliter prem eē indicare. nisi hu manis vbis loqret genui te. ꝛ ex vtero. Qd aũt dicit ex vtero nulli scãdalũ faci at. pr ei vterũ nõ hꝫ ſ nõ potse aliter iu dicare prem nisi hoīs verbis locutꝰ fue rit vt cõtra arriũ nõ creatura q manu fit xps credat ſ dei naturalꝭ filiꝰ q ex vtero nascit nõ adoptiuꝰ.

Oratio.

Hic miserationis deꝰ. q maledictiõi subiacere dignatꝰ es vt nos a male dicto legis erueres. qms. vt facias nobi scũ miam ppt nomē tuũ. ꝛ digneris nos a psequentibꝰ vicijs ꝛ a maloꝫ obtrecta tionibꝰ liberare. Qui. a ℭ Sctissi mus ppheta i secretũ euectꝰ altissime cõ tēplatiõis. in prio versu naturã deitatis õndit sil ꝛ hũanitatis. cũ dicit. dixit dñs naturã deitatis õndit. dño meo. de coet no filio dixit. q dñs dauid ꝛ filiꝰ dr. qꝛ ex semine eiꝰ ortꝰ est. Sede a dextris. victo ri filio ꝛ p incarnatiõꝫ totiꝰ mundi triũ phatori cõfessus offert. vt p hũc sitũ su scepte hũanitatis glia declaret. M Id aũt dicit dexterã filio datã. ne videat ma ior q iubet ꝛ dicit sede q̃ ille cui iubet.

c R̷ C Cũ ei iurauit dñs. nõ ei q̃ añ luciferũ genit⁹ est. ſ ei iurat q̃ poſt luciferũ nat⁹ ex virgine ẽ. Nec penitebit eũ.
C qñ de tãta ac tali diſpẽſatiõe. cuncta gauiſa ſũt. Tu es ſacerdos. h xp̃o veraciť aptari decet. q̃ corpus ac ſanguinẽ ſuuz in panis ac vini erogatõe ſalubriť nobis cõſecrauit. ſacerdos ꝓprie dr̃ xp̃s. q̃ ſemel ſe ꝓ nobis imolãdũ obtulit. Sol⁹ etiã de⁹ licite iurat. qr ſol⁹ põt exhibere qd̄ ꝓmittit. hõ nõ pt̃ niſi deo adiuuante f C R̷ Domin⁹ a dextrl̃ tuis. dr̃ in ꝓncipio. ſede a dextris meis. ſi ipe ad dexterã p̃ris ſedet quõ rurſum pr̃ ſedet ad dexterã filij? C Qd̄ iõ dictũ eſt. vt cũ hec viciſſitudo equaľ ponič mai⁹ hic aut min⁹ aliq̃d nullo mõ ſentiač. R̷ id ẽ q̃ eq̃lis filio pr̃ oñdač. C Reges illoſ ſignificat q̃ ĩ vnũ cõuenerunt aduerſus xp̃m. hos cõfregit. qñ eoꝝ ſupbiã ꝓſtrauit. g C Judicare nationes ꝓhibet xp̃č pctã cõia. Implet aũt ruinas. qñ de cordib⁹ humanis facit pctã corruere. ⁊ emendatiõe ſaluberrima diſpertire. Capita quaſſabit illoꝝ vtiq̃ q̃ caput nõ h̃nt xp̃m ſ diabolũ. cũ fuerint correcti capite ſuo ſine dubitatiõe quaſſanč. Terra multoꝝ eſt. q̃ pctõres abũdanč enutrit. R̷ Al' multoꝝ dicit q̃ ad vindictã dãnatiõis. nõ oĩm vt ſpem nõ auferat. ſ multoꝝ dixit. ſi ei oĩm dixiſſet nemo vitã ſperaret.
h O Torrẽs fuit turbulenta ꝑſecutio iudeoꝝ. de q̃ dñs xp̃s bibit in via. i. ĩ hac vita dũ eã ĩ corpe ꝑtulit Exaltabit caput R̷ . i. q̃ ſe hũiliauerat. ipe nõ ali⁹ exaltauit ſibi caput q̃ eſt oĩm caput. Orõ.
Ante lucifeꝝ gen͠i te. q̃ es ꝓncipiũ toti⁹ creatč e. rogam⁹ ⁊ q̃ms vt ſic ſctis

Vtero añ luciferum genui te
e Jurauit dñs ⁊ nõ penitebit euz. tu es ſacerdos in eternũ ſm ordinem melchiſedech.
f Dñs a dextris tuis. cõfredit in die ire ſue reges. Judicabit ĩ natiõĩb⁹ ĩplebit ruinas:
g cõq̃ſſabit capita ĩ terra multoꝝ.
h De torrẽte in via bibet ꝓpterea exaltabit caput.

Alľa. C Congregatio iuſtoꝝ vndiq̃ collecta cõfiteri ac laudare deuz ſe dicit.

Pſalmus. cx.

a Onfitebor ÷ tibi :· domine ĩ toto corde meo in cõſilio iuſtoꝝ ⁊ congrega-
b tione. Magna opa dñi: exq̃ſita in oẽs voluntates eius.
c Cõfeſſio ⁊ magnificẽtia op⁹ eius ⁊ iuſticia eius manet in
d ſeculuz ÷ ſeculi :· Memoriã

tuis inimicos pedib⁹ ad dexterã p̃ris reſidens ſubiéciſti. ita nos tuis officijs dignos habeas ablata dãnatõe pctĩ. Qui.
O Quãuis hoc nomen laudis alľa generale eẽ videač. tñ ibi maxime appõič vbi magna exultatiõe gaudet. a O Cõfitenč ⁊ q̃ pctã deplorãt ⁊ q̃ xp̃o grãs referunt. ſ illud in lacrimis. iſtud in gaudio ẽ hic autẽ ꝑfuſa leticia exultat ppl's fideľ quãdã imaginẽ futuri ſeculi deſignãs vbi laudes dñi ſp devota mẽte ꝯcelebrãt. vbi ⁊ verba ⁊ iſte voces ꝯtinue ſunt. Cõſiliũ iuſtoꝝ ẽ R̷ qd̄ iuſti ꝯſulũt. iuſti aũt ꝯſulũt deũ laudare ⁊ illi ſeruire pro eternis bonis. laudač ẽ ⁊ cõfitenč in cõſilio iuſtoꝝ. q̃ nõ temere ſ ex ratiõe ⁊ deliberatõne ſctã. ꝓ eternis laudat ſicut oẽs iuſti faciũt. Cõgregatio xp̃o ẽ corona btã d̃ diuerſis ꝑtib⁹ mũdi adunata. b R̷ Magna opa dñi. rectos dicit. q̃ ante pctõres erãt. O Quid ei magnificẽtius q̃ꝫ de impio facere iuſtũ de hoſte filiũ Exq̃ſita. i. ſingulariť exacta cui ſiľe nihil pt̃ repiri. Sinit ei ⁊ diabolũ ſeuire. vt ex iniquitate illi⁹. fideliſſimos ſibi ſeruos inueniat. ita ⁊ in oĩb⁹ fit ſm oẽs voluntates ei⁹ exq̃ſitiſſime vt in ſingulis vľ melius etiã cogitari aliq̃d nõ poſſit c C Cõfeſſio. i. laus ⁊ gľia ⁊ magnificẽtia opus ei⁹. Laudabilia ei ſunt valde ⁊ decora q̃ dñs fecit. Juſticia ei⁹ manet in ſeculũ ſeculi. cũ pctõrib⁹ dicit. ite in ignẽ eternũ vľ qñ fideles vocauerit. venite bñdicti. ſic in vtraq̃ pte. iuſticia dei ꝑpetua ⁊ icõmutabilis ꝑſeuerat. d C Memoriã ergo fecit mirabiliũ. qñ plurima noua mirabilia ⁊ inuſitata mõſtrauit. Miſericors. naturã ei⁹ pietatis oñdit. miſerator. cũ iad

ačtu suo hūano generi larga pietate sub
uenit. Dedit escā. cibū vtriq̄ spiritalē. q̄s
ei escā cōem putet fidelib⁹ ad p̄miū datā
q̄ ꝛ pctōribus passim cog̃scit̄ attributa.
I Escā q̄ dedit. i. panē q̄ de celo descē
dit e ¶ In seculū et
nitatē significat q꞉ ver
ba testamenti sui. soli
dissima veritate custo
dit q꞉ sicut in veteri te
stamēto xp̄s pmissus ē
ita ī nouo venit. Virt⁹
opm fuit. quā ī euāge
lio dicit ceci vidēt. sur
di audiūt. leprosi mū-
dant̄ mortui resurgūt
illā virtutē ānūciauit
pplo suo xp̄iano. vt ex
ea itelligāt eū esse deū
credētes. ꝛ cā sequit̄.
f ¶ Dedit aūt eis, i.
pplo xp̄iano heredita
tē gētiū. qn̄ eccl'iaꝫ de
cūctis natiōib⁹ viuis
lapidibus fabricauit.
Opus ei⁹ veritas ꝛ iu
diciū. veritas. q̄ fideli
bus pmissa restituit iu
diciū. q̄ impijs minat̄
futura q̄ debent̄ malis
supplicia g ¶ Fide
lia eius mādata sunt.
qm̄ nullo mēdacio di
cta variant̄ ſ firmiter
nos custodiūt. cū ea cu
stodire di auxilio festi
nam⁹. Cōfirmata. ne-
scit eni sermo titubare
quē veritas loq̄t. Fa
cta dixit eē in veritate
q꞉ dicta ꝯplent̄. ꝛ eq̄-
tate. qm̄ pondere iusti
cie pferūt̄ hūt ei oīa mādata ei⁹ ꝛ v̄itatē
ꝛ equitatē iusticie h ¶ Misit ei filiū
pr̄ ad redimēdū gen⁹ hūanū. Mādauit ī
et̄nū. mādare dicim⁹. absentib⁹ v̄ba per
medias destinare psonas qd̄ factū ꝯstat
qn̄ testm̄ nouū p aplos trāsmisit ad gētes
vt vsq̄ ineternū a successorib⁹ p̄dicaret̄
nō ei ei succedit aliō testamētū. sic veteri
nouū successit. merito ergo eternū dr̄. qd̄
nullo alio idigere cognoscit̄ i ¶ Sā-

fecit mirabiliū suorū miseri
cors ꝛ miserator dn̄s: escam
c dedit timentib⁹ se. Memor
erit secl'm testamenti sui. Vir
tutē opeꝝ suoꝝ annūciabit
f pplo suo. Vt det illis here-
ditatē gentiū. opa manuū
g ei⁹ veritas ꝛ iudiciū. Fide-
lia oīa mādata ei⁹ cōfirma-
ta in secl'm seculi: facta in ve
h ritate ꝛ eq̄tate. Redemptio
nē misit dn̄s pplo suo: man
dauit ineternū testamentū
i suū. Sanctū ꝛ terribile no
mē ei⁹: initiū sapiētie timor
k dn̄i. Intellect⁹ bon⁹ oībus
facientibus eū laudatio ei⁹
manet in secl'm ÷ seculi:·.

¶ Alla ÷ cōuersionis aggei
Zacharie:· ¶ Propheta
loquit̄ de beatitudine iusti.
ꝛ de incarnatione xp̄i: atq̄
damnatione impioꝝ.

Psalmus. cxj.

b Eat⁹ vir q̄ timet dn̄m
in mādatis ei⁹ volet nimis.

ctū nomē ptinet ad īcarnatiōꝫ. hic ait. cu
stodi aīaꝫ meā qm̄ sctūs suꝫ. terribile ad
oīpotētiā deitatis hec duo ꝯiuncta sunt
ne nos aut sol⁹ amor. negligētes reddat
aut tantus timor. desperatos efficit. q̄d
vero sit timor ostēdit.
scꝫ initiū sapientie.
k ¶ Iste ergo intel
lectus bon⁹. i. ver⁹ et
salutaris q̄d in timore
dn̄i pbat̄ intētus. vtī
lis atq̄ fructuosus est
qm̄ inde nascit̄. qd̄ ad
pennē gloriā pducere
pbat̄. Laudatio eius
digna ē. q꞉ pctōres li-
berat hic ꝛ ī futuro co
ronat. laudatio v̄o ei⁹
nō claudit̄ termino q꞉
nec finē hr̄e pōt benefi
ciū datū I ¶ Me
rito ergo ī titulo alla
scriptū est. q꞉ ꝛ laudeꝫ
fecit iniciū ꝛ in ei⁹ lau
de finit⁹ ē ps̄. Orō.
Auctor oīm glo-
riosa cōfessio. tri-
bue nobis timorē no-
mis tui qd̄ esse initiuꝫ
sapiētie p̄dixisti. vt tu
orū admixti concilijs.
misericordie tue dapib⁹ sa
ginemur. Per do.
¶ Ideo huic titulo
cōuersiōis seu reuersi
onis aggei ꝛ zacharie
iterit̄. q꞉ sicut illi a ba
bilōica captiuitate re-
uersi templū dn̄i repa
rare videntes. laudes
dn̄i magna profuderūt
exultatōe. ita post pec
catoꝝ absolutionē a captiuitate diaboli
reuersi ī dei grāꝫ pfectissima debeāt xp̄ia
ni alacritate cātare. ostēdit eni psal. iste.
post liberationē delictorū q̄nta sint bona
fideliū ꝛ que retributio pctōꝝ. a I
Nōdū dicit btūs vir q̄ diligit dn̄m. viro
rū ei est incipiētiū timere deū. pfectoꝝ āt
diligere. In mandatis ei⁹ volet nimis. q̄
ei timet dn̄m. ꝛ q̄ btūs ē. mādata ipi⁹ li-
bēter custodit ꝛ facit. Sꝫ vide q꞉ ēt non

dixit mādata ei⁹ facꝫ ꝙ volet nimis. multi ei etiā faciūt mādata ꝙ tiore pene ñvolū tatis cupiditate. btūs āt etiā vult ea ꝛ cu pit ea facere b ℭ Querant⁹ aūt ī qua terra iusti potētes dicāt᷑ effici. ꝗ hic pro bant᷑ eē derisui. in illa

nec bonis ꝗ capere pſit tacēdo ſtrabat f ℭ In memoria eťna erit iust⁹. q̄ vo cat᷑ ad premiū. impijs enī dr̄. nescio vos Ab illo auditu malo nō timebit quē au dituri sunt impij. ite in ignē eternū. ma

.ſ. ī ꝗ cū dño regnatu ri ſꝭ ſctī. semē ꝟo opa significat bōa. ꝗ hic ve lut semina iaciunt᷑. vt fruct⁹ future messis ad olescat. Generatio qꝫ rectoꝝ. nō ē ista carnis ꝙ illa ꝗ imitatiōe iusto rū. p silitudinem opm noscit᷑ esse ꝓpagata. c ℭ Btī domus. est mētis secretū vbi diui tias sctās ꝛ glīaꝫ ppe tuaꝫ reponit ꝗſꝗs dñi ꝑcepta ꝯpleuerit. iusti cia aūt hoīs. dr̄. ꝗ dño largiēte pſtat᷑ ꝛ ne ali ꝗs se existimaret dei ꝑ cepta ꝟuādo fieri tpa liter btm. addidit ma net ī seculū sclī. Cām ꝟo isti⁹ btitudīs sub dit. Exortū ērē d ℭ Uenit enī lux. ꝗ supat oēm lucē ꝛ vt gratior eēt ista lux addidit ī te nebris. ꝙ int⁹ ſꝭ ī cor de iste tenebre vbi sol mūdan⁹ nō pōt accedē ꝗs illō lumen expulit qō mortē vicit. Mise ricors. ſ. his ꝗ ꝯfitē

b Potēs in terra erit semē ei⁹
generatō rectoꝝ benedicet᷑
c Gloria ꝛ diuitie in domo ei⁹
ꝛ iusticia ei⁹ manet in seclm
d ÷ seculi:·. Exortū est in te
bris lumē rectis: misericors
e ꝛ miserator ꝛ iustus. Jocun
dus hō qui miseret᷑ ꝛ comō
dat: disponet sermōes suos
in iudicio qꝛ ineternū nō cō
f mouebit᷑. In memoria eter
na erit iustus: ab auditione
g mala nō timebit. Paratum
cor ei⁹ sperare in dño: cōfir
matū est cor ei⁹ nō cōmoue
bit᷑ donec despiciat inimi
h cos suos. Dispersit dedit
pauperibus: iusticia ei⁹ ma
net in seclm ÷ seculi:· cornu
i ei⁹ exaltabit᷑ in gloria. Pec
cator videbit ꝛ irascet᷑: den
tib⁹ suis fremet et tabescet:
desideriū peccatoꝝ peribit.

lus enī illis ille audi tus videt᷑. ꝗ iusta seue ritate puniēdi sunt. g ℭ Cor eī hic poſt tū est pro affectu recte mētis. Cōfirmatū ē er go cor iusti cū nulla ſe clī felicitate mollescit donec despiciat inimi cos. ī. in illa futura iu dicatiōe despecti sunt oīmodo aduersarij ꝗ hic desperexerūt iustos. in hoc enī mūdo deus patit᷑ iustos suos vide re inimicos suos potē tes ꝛ eēꝟt ibi eos possint humiliatos aspicere. ℣ Uel inimicos. ī. pctā hereticos. diabo lū ꝛ ptātes ei⁹ pecca tores. ſ. despiciet. h ℭ Dispſit. ꝙ sen tētia ptinet ad illud ꝑ ceptum. vade ꝛ vende oīa ꝛ da paupib⁹. ꝗ ꝙ fecerit iusticiā opatur qꝛ dñi ꝑcepta ꝯpleuit. ℣ Et ista manēt in seculū seclī. ī. opa ipsi ꝑmanēt ℭ Uel qꝛ ꝑ miū eoꝝ eternalr̄ ma net. dicūt᷑ manere ī se

tur ei. ꝗ ꝟo ꝯtēnūt ipm iustū iudicē susti nebūt e ℭ Jocūd⁹ hō ꝗ dr̄ nō tā hoīb⁹ accept⁹ ꝙ deo gratus. Qui miseret᷑. ī. ꝗ egētibus bona sua tribuit Cōmodare āt videt᷑. quādo dat homo tpalia ꝛ receptu rus est eterna. Disponet ꝟo dicit. ī. tran quillo animo iudicabit quomō talentuꝫ sibi a dño traditū duplicet. ipse ergo di sponit sermones suos. ꝗ se dona dei ge minasse ꝓbauerit dicēs. dñe quinꝗ talē ta tradidisti mihi. Nō cōmouebit᷑. id est a gloria dñi nullatenus sepabit᷑.
℣ ℭ Disponit etiā sermones in iudi cio. qui diuinas scripturas ꝑdicat discre te. vt nō ꝓijciat margaritas ante porcos

culū seculi ℣ Cornu ei⁹. ī. regnū ipsi us exaltabit᷑ in gloria. qꝛ cū dño ip̄ reg nabit ℭ Cornu enī ꝓ ptāte ponit᷑ siue regno sic dicit daniel. q̄tuor autē cornua q̄tuor regna ſꝭ. i ℭ Uidebit pctōr in die iudicij remunerare dñm electos suos Tuncꝗ irascet᷑ qm̄ pro sua malignitate punit᷑. fremet quoꝗ ꝛ se iam mordet in is dētibus atꝗ se ꝓprio dolore castigat. exigēs a se cruciatus. quos hic cogebat sustinere innoxios. Et tabescet in perdi tione sua. ꝛ peccatoruꝫ desideria succisa marcescent. Oratio.
Amē ꝑpetuū rectorū cordiū de⁹. cō cede nobis te diligē tua glīa iocūda

Alla. ¶ Prophetã mo
uet deuotos vt laudes deo
iugiter a cunctis mundi par
tibus dicant. Ps. cxij.
a Laudate pueri dñm:
b laudate nomē dñi. Sit
nomē dñi bñdictū. ex hoc nūc
c ⁊ vsq; in seclm. A solis ortu
vsq; ad occasum. laudabile
d nomē dñi. Excelsus sup oēs
gentes domin9. et sup celos
e glia ei9. Quis sicut dñs de9
noster q̄ i altis habitat. ⁊ hu
milia respicit in celo ⁊ in t̄ra.
f Suscitans a terra inopē. et
de stercore erigens pauperē
g Ut collocet eum cum princi
pibus. cum principibus po
h puli sui. Qui habitare facit
sterilem in domo matrem fi
liorum letantem.
Alleluia. ¶ Memorat
ꝓpheta q̄ beneficia dñs he
breis ꝓstiterit ⁊ pplo xp̄iano
⁊ idola gentiū vana esse de
monstrat. Psalmus. cxiij.
a In exitu israhel de egi
pto domus iacob de

ri. ⁊ sic disꝑgere in hoc seculo. vt cauea mus auditū asperū in futuro. Per.

¶ Ecce v̄ba tituli sui subseq̄ns ps. exponit. nā cū sit alla. laudate dñm. ita ⁊ ipse facit initiū. vt i suo initio exponat titulū. R Et h ps docet vt deposita veteri malicia tāq; mō geniti infantes in dei laudib9 gloriemur.

a ¶ Pueri dicti sē oēs fideles innocētes a puritate ei mētis atq; a simplicitate cordis nō ei hic etas sē electa s puritas Laudat nom̄ dñi q̄ v̄tutes ei9 sancta p̄dicatiōe côcelebrat. dñm vero laudat q̄ eū ꝓbabili actōe cōmēdat. b M Sit nomē dñi bñdictū. bñdictū fuit añ tm̄ i vna gente iudeoꝝ. qꝛ illi tm̄ bñdicebāt ⁊ credebāt s mō in oīb9 gentib9 credit ⁊ bñdicit Ex hoc. s. tp̄e q̄ credere ceperūt Nūc. i. in p̄senti. In seclm. h ē sine fine. c ¶ A sol' ortu. p cursū ei sol' h declarat9 ē tot9 mūd9. ⁊ q̄si p quandā lineā significat9 est mund9. q̄ designat eccl'iam in q̄ p totū mundū p̄conia xp̄i ꝑsonare monstrat debere fideles.

d ¶ Excelsus super oēs gētes. i. sup homines carnales. celos vero spiritales debem9 accipere vt supra oēs creaturas altissim9 sē stat q̄ cunctarū reruꝫ ɔditor eē dinoscit. e Quis sic dñs. R ¶ ac si dicat null9 talis Qui hītat i cel. R . i. in sctis. Et hūilia respicit vt ipe dixit. sup quē requiescit spūs me9 nisi sup hūilē. In celo ⁊ i t̄ra ¶ Sic i celo ⁊ i t̄ra hūilitas de placita reperit. si

cut supbia ꝓbat exosa vbi g elati credūt locū hr̄e supbiā. cū celū ⁊ t̄rā ab hūilitate videāt occupatā. f ¶ Hoc bñficiū nō soli sibi inopes ⁊ paupes vendicent. nā de stercore ⁊ paupꝑtate erigit, q̄sq; de hac labe corꝑis p dei grām subleuat rex de niq; mundan9 inops est munerꝭ dei. ⁊ i stercore voluit. cui carnis vicia dominant. g ¶ Principes āt ppl'i sunt. patriarche ⁊ ꝓphete. apl'i ⁊ q̄cunq; deo ꝓbabili cōuersatione placuerūt. ibi erit collocabit paup ⁊ inops xp̄i. Addit popl'i sui q̄d signat eccl'iam Nō aūt principatuꝫ h honorē hoim. suffragatiōe cōq̄situm intelligas s illū q̄ dño largiente ꝓstat. q̄ hūilitate alt9 est. h ¶ Fuit ei sterilis sancta eccl'ia añ aduentū spōsi sui s facta est mater leta filioꝝ. p̄dicatōne apl'oꝝ. aqua ⁊ spūsctō regenerans. quā dñs in domo sua R . i. seipsa habitare facit. ¶ Letantē de ptu. s. ⁊ numerositate sctōꝝ.

Oratio.

Laudātes bñdcim nomē tuū op̄s deus rogam9 vt nos in sinu mr̄is eccl'ie collocatos. charitatis tue facias stabilitate connecti. Per.

¶ Cōmemorat ꝓpheta que bñficia dñs hebreis ꝓstiterit. ⁊ idola gentiū vana eē demōstrat. ⁊ exponit cōsequenter q̄tū sit vital' ⁊ saluberrima religio dñi ꝓprijs cultorib9. a ¶ Hic exitum illū debem9 accipere. qn̄ nos a peccatoꝝ vincui cōtingit exire. tūc ei ab egiptioꝝ. i. tenebris igrātie ⁊ turba dmonū

liberemur. Barbar⁹ aũt a barba et rure dict⁹ ē ꝙ nũꝗ ĩ vrbe vixerit. ꝭ sp vt fera ĩ agris habitasse noscat. Dom⁹ aũt iacob efficimur. qñ pcepta dei seruam⁹ N Jacob eñ supplantator interptat. ꝛ nos prio debem⁹ supplantare vicia ꝛ cõfiteri. ea siue fides trinitat. qꝺ iudas interptat.

res ꝛ timuistis. f N Exultauert mōtes. i. sancti pdicatores qñ viderũt illos cõuersos q̃ ante blasphemi fuerũt. Exultauerũt arietes. i. principes gregũ q̃ generant greges. id sunt apl̃i. q̃ꝝ vn⁹ ait filioli mei q̃s iterũ parturio. ꝛ iter ait. p euãgeliũ vos genui.

b C Judã dicimus nõ solũ ad hebreorũ nationē ꝭ ꝛ ad oẽs fideles posse respicere. Ver⁹ eñ iudas saluator est dñs. in q̃ ptãs israhelitar. i. videntiũ deũ noscit ppetua esse. itaꝙ q̃ eũ circũcisõ corde secũt. isrl̃ appellant veracit. isrl̃ eñ vir videns deũ interptat. A Vel vert⁹ videns deũ. c N Mare. i. gentilitas vidit sctõs supplãtatores viciorꝝ. i. pdicatores ꝛ fugit. i. nõ potuit resistere aplĩs. qꝛ deus in illis erat. Jordanis interptat descensio eorꝝ. s. baptisatorꝝ q̃ descẽdũt in baptismũ. i. hũiliant baptisati. illi cõuersi sũt retrorsum A scꝫ ad deũ vñ orti erãt. ꝛ a q̃ p pctã recesserũt. N Multi eñ q̃ crediderũt qñ viderũt martires passos. cõuersi sunt retrorsum. i. a gentilitate ad fidē. ꝛ fact⁹ est illis de⁹ ante. quē post tergũ posuerũt. ꝛ sic posteriorꝝ pctõꝝ obliti in ea que sunt añ extenderũt d C Mõtes aplos dicit q̃ exultauerũt in opib⁹ suis. tanꝗ arietes. i. pdicatores. ad caulas dñi fidelē gregē ducentes. Colles dicti sũt a colendo. ꝛ signat mediocres ab apostolis cõuersos colentes dñm ĩ veritate. e N Propheta semetipm interrogat ꝛ ipe rñdet. ac si dicat. q̃d tibi fuit gentilitas ꝙ fugisti. ꝛ tu iordanis. ꝭ est ꝛ vobis xpianis q̃d fuit. ꝙ cõuersi fuistis retrorsũ. scio qꝛ vidistis sanctos pdicato-

b populo barbaro. Facta est
iudea sanctificatio eius. isra
c hel potestas eius. Mare vidit ꝛ fugit. iordanis conuer-
d sus est retrorsum. Montes
exultauerũt vt arietes. ꝛ col
e les sicut agni ouiũ. Quid ē ti
*bi :· mare ꝙ fugisti ꝛ tu ior
danis qꝛ ꝯuersus es retror-
f sum. * Montes exultastis
sicut arietes :· et colles sicut
g agni ouium. A facie domini
mota est terra. a facie dei ia-
h cob. Qui conuertit petrã in
stagna aquarꝝ. ꝛ rupē in fon
i tes aquarꝝ. Nõ nobis domi
ne nõ nobis. sed nomini tuo
k da gloriam. Super miseri-
cordia tua ꝛ veritate tua: ne
÷ quãdo :· dicant gentes vbi
l est deus eorꝝ. Deus autē no-

g C Cõmota ē terra. audite cõuersi audite fideles xpiani cõmotionē istã. i. pmutationē q̃ humane terre feliciter euenit. nõ tremore mõtiũ. ꝭ psperã cõuersiõe pplorꝝ. vt in culturã dei cõuersa. firma pmaneret. Et ista ē cõpetens vtrisꝙ versibus pcedentib⁹ secuta responsio. qꝛ vterꝙ v̾sus q̃situe legend⁹ est fm cassiodorꝝ h C Petrã. hic iudeorꝝ duriciã dic. quã in sacra baptismatis stagna cõuertit cũ eos ad religionē fecit venire trãquillã. Rupes hoc ē arida ꝛ dura corda gentiliũ diuini eloquij manare fecit fontes irriguos. i C Nõ nobis dñe. nã cũ bona largiat immeritis. ipsius glĩe pbat esse nõ aliã meriti qꝺ cõcedit ꝛ est affectuosa ꝛ nimis vera petitio vt pter nomen suũ pstaret humano generi vtilia q̃ non poterat in pctõrib⁹ inuenire merita vlla vñ ꝛ subdit Sup ꝛc̃. pter miam ꝛ veritatē da gloriam noĩ tuo ꝛ fac mirabilia. k C Miscdia est eñ cũ miseris ac delinquentib⁹ pctã dimittit. veritas cũ btitudinis pmissa restituit. Vbi est de⁹ eorũ ita dicunt psecutores iustorꝝ. nam quotiens martires affligunt. ipa est vox tyrãnorꝝ. vbi ē de⁹ eorꝝ. q̃si nõ possit eripere. q̃s vt coronet tormenta patit sustinere. ꝛ pe hoc etiã fecit de⁹ mirabilia in filijs isrl̃. vt nõ dicerent gentes vbi est de⁹ eorꝝ l C Contra dementiũ verba q̃ dicunt

vbi est deꝰ tuus. veracissima infert sniā. deū nrm eē in celo ꝛ oia q̄cunq̄ vult ī ce lo ꝛ in terra pficere posse. m ℞ Simu lachrū lō ð̄ꝛ. qꝛ ad silitudinē alicꝰ hois bꝛicat ℂ Nā lꝫ iueniāt enea, ꝛ lignea silacra tñ illud elegit vtiliꝰ qð gētilitas iu- dicabat rueretiꝰ ado rādū. vt erubescēt co lere viliora. quoꝝ ꝛ p̄ ciosa pbant irrisa.

nouit adiuuat. Protectoꝛ qm̄ aīas sāc tas nulla finit diabolica fraude subuer ti. s ℂ Domus quoq̄ aaron. xpi fi- deles sunt. qꝛ fecit nos regnum ꝛ sacer- dotes deo ꝛ patri suo. ꝛ iterū. vos autē genus electū. regale sacerdotiū. qꝛ aaron ī pplo iudeoꝝ primꝰ sa cerdos electꝰ est. qð ꝫ priori generaliter di- xit. hoc nūc ð sacerdo tibꝰ decora iteratione retexuit vt excelsus or do pontificū specialī p̄conio laudaret.

ster in celo. oia quecūq̄ vo- m luit fecit. Dyapsal. Si- mulachra gentiū argentū et auruꝫ opera manuuꝫ hoim. n Os hñt ꝛ nō loquent. ocu- los habent ꝛ non videbunt. o Aures habēt ꝛ nō audiēt. na p res hñt ꝛ nō odorabūt. Ma nus habēt et nō palpabunt. pedes habent ꝛ nō ambula- bunt. nō clamabunt ī guttu- q re suo. Siſes illis fiant q̄ fa- ciunt ea. ꝛ oēs q̄ cōfidunt in r eis. ÷Domꝰ :· israhel spera- uit in dño. adiutoꝛ eoꝝ ꝛ p- s tectoꝛ eoꝛuꝫ ē. Domꝰ aaron sperauit in dño. adiutoꝛ eo- t rum ꝛ ptectoꝛ eoꝛuꝫ ē. Qui timēt dñm sperauert in dño adiutoꝛ eoꝛuꝫ et ptectoꝛ eo- v rum est. Dñs memoꝛ fuit nr̄i ÷et bñdixit nob :· Dyapsal. x Bñdixit domui israel. bñdi- y xit domui aaron. Bñdixit ÷oibus :· qui timent domi- num pusillis cum maioribꝰ.

n ℂ Os hñt verissi- me his versibꝰ notati ꝛ irrisi sūt idoloꝝ cul toꝛes nā q̄d rogo opꝰ fuit illi os: q̄ loq̄ n̄ po terat: q̄d ocull q̄ nihil valebant cōspicere. ꝛ alia membra. q̄bꝰ exer cere nullū opus vale- bat q̄d pderant. o ℂ Quid etiā au- ris pfuit illi. q̄ nō erat audituꝛꝰ. q̄d narl. q̄d nullatenꝰ fragrantia sētiebat. Nares a gna ritate dicte sūt. q̄ nos faciāt odoratꝰ agno- scere. p ℂ Quid q̄ꝫ psunt manus illi. q̄ res palpabiles igno rabat. q̄d pes. q̄ se mo uere nō poterat. Ad- dit irrisio. nō clama- bunt qꝛ bestie ꝛ muta aīalia voces hñt ꝫ cō fusus clamoꝛ istoꝝ ē. Ista aūt silachra. nec humanū ꝛ articulatū clamorē nec cōfusū vt bestie hñt. q ℂ Si miles illis fiunt q̄ de- creuerūt talia sequi ī- sensibilia secuntur ꝛ insensibiles facti sē quisquis enim sequit prauos mores al- teriꝰ: in illis cōfusus male obligat. Cul tores igit ꝛ eoꝝ fabricatores pari culpa cōstringunt. silis est ei iniq̄tas. alios su is opibꝰ decipe ꝛ culturis se pessimis ob ligare r ℂ Domꝰ isrl̄. eccl̄iam signat q̄ mente videt deū. Adiutoꝛ. qꝛ carne la boꝛantes in hoc mundo. inquantū vtile

t ℞ Qui timēt do minū oēs q̄ timēt illū ꝛ amāt ꝛ sperēt in euꝫ vera ptectōe ptegit ꝛ defendit illos. ℂ Exponit ergo qð supiꝰ dixit domꝰ isrl̄ ꝛ domꝰ aaron. ipi ei sūt q̄ timēt dñm ꝛ sperāt ī eo. duo ei ista sūt q̄ be atos faciūt. q̄s etiā cō sequit qð dixit vt eis ꝛ adiutoꝛ sit dñs ꝛ p- tectoꝛ v ℂ Cū dicit memoꝛ fuit nr̄i gratiā diuine pietatis ōndit qñ filiū suū incarnari misit q̄ lō venit vt er- rātes pplos doceret ꝛ ꝯuersos sua bñdictōe saluaret. ℞ Memoꝛ ꝫ fuit nr̄i cū nos libe- rauit ꝛ filiū misit. ꝛ bñ dixit nos oī bñdictōe spiritali. x ℂ Bñdi xit domui isrl̄. de scta maria ꝟgine nascēdo Bñdixit domui aarō. sacerdotij honoꝛe p̄cictꝰ vt de ipo ī alio psalmo dcm̄ ē. tu es sacerdos ineternū ꝫm ordinē melchisedech y ℂ Bñdixit oibꝰ ꝫ fecit ī piscatoꝛibꝰ. ꝫ ī regibꝰ. nec vllū genꝰ hoim ei credēs pbat exceptū. qð sit ab eiꝰ munere alienū. post spēales ergo bñdictōes. ad generales ꝫ descēdit vbi sil' oms bñdicunt. ℞ Pusilli. i. iferioꝛes merito. maioꝛes q̄ꝫ merito dār

5 ℭ Adijciat siue bñdictiõem. seu adij-ciat nũero nr̃o pplos fideles. qđ ꝛ in nostris tꝑib⁹ facit ꝛ vsq₃ in finẽ seculi ñ desinit opari. q̃usq₃ oẽs fideles ĩ vnũ gregẽ collecti sil' gaudeãt. ℟ Ul' adijciat alios p̃dicatores su per vos quia primit⁹ pauci fuerĩt postea mlti facti sunt. a ℳ ℭ Bñdicti vos. s. iusti ꝛ scti dño ℭ vide genus bñdictionis dño posuit, qꝛ ip̃a est pfecta bñdictio nõ sibi p̃parari ƀ dño vñ futura btitudo ꝑuenire p̃t Per celũ ꝛ terrã. pusillos ꝛ maiores significat. b ℟ Celuz alti⁹ aplos signat. qꝛ ab ip̃o xp̃o audierunt p̃dicationẽ ꝛ illuminationẽ spũssancti acceperũt. celũ iterũ sũt successores aplor̃ q̃s illi p̃dicauerũt. Terra simplices significat q̃ terreni erãt lacte nutriti. nõ adhuc solido cibo. ℭ Celũ aũt dictũ est q̃ intra se celet vniuersa. c ℭ Nõ mortui. hoc sunt pctõres. pctõr eñi cũ venerit in ꝑfundũ malorũ cõtemnit. Neq₃ oms. hoc est habitatores ĩferni laudabũt nomẽ dñi. d ℭ Viuor̃ ei est dñs siue de⁹. vt in euãgelio legit' nõ mortuor̃. viuor̃ Ꝟo accipiẽdũ est nõ ista vita viuentiũ cõi bonis malisq₃. sed illa de q̃ dꝛ placebo dño in regiõe viuor̃. ℟ Nos ei fideles q̃ viuim⁹. i. q̃ fidẽ rectã tenem⁹ ꝛ opa habemus. laudam⁹ dñm. Ex hoc. i. q̃ incepimus intelligere. Nũc. hoc est mõ. Usq₃ ĩ seculũ. i. sine fine.

Oratio.

Ineffabile lumen trinitas de⁹. q̃ fluenta iordanis aspectu lumĩs terruisti. p̃sta. vt q̃s ablutos sacro baptismate renouasti, nunq̃ patiaris a vetitis simu lachror̃ idolis maculari. Qui.

5 Adijciat dñs ꝑ vos * super vos :· ꝛ super filios vestros
a Bñdicti vos dño. q̃ fecit ce
b lũ ꝛ terrã. Celũ celi dño: ter-
c rã aũt dedit filijs hoim. Nõ mortui laudabunt te dñe neq₃ oẽs q̃ descẽdunt in ĩfernũ
d Sed nos ÷ qui viuim⁹ :· benedicimus domino. ex hoc nunc ꝛ vsq₃ in seculum.

Alla. ℭ Propheta oñdẽs se de ꝑfunda fouea peccator̃ eẽ liberatũ. gr̃as agit deo qñ exauditũ esse se cognoscit. Ps̃. cxiiij.

a Dilexi quoniã exaudiet dominus vocẽ oratio-
b nis mee. Quia inclinauit aurem suam mihi. et in diebus
c meis inuocabo. Circũdederũt me dolores mortis. ꝛ pericula inferni inuenerũt me.
d Tribulationẽ ꝛ dolorẽ inueni ÷ et :· nomen dñi inuoca-

a ℭ Dauid nõ in ãplitudĩe regni aut mũdi felicitate let⁹ exultat. ƀ gaudet orõnẽ suã ĩ angustijs a clemẽtissimo dño fuisse susceptã. qđ sibi ꝓdesse ꝑpetue sentiebat. ĩ eo ĝ q̃ dicit dilexi testat' se habuisse dilectõnẽ dei in corde ℟ sed vide q̃ nõ dicit diligã ƀ dilexi. non ꝓmisit se facere sed fecisse Sꝫ quare dilexit qm̃ exaudiet me in tribulatõib⁹ orantẽ. nec dicit qm̃ exaudiuit. ƀ qm̃ exaudiet. Magna itaq₃ fuit ista dilectio b ℭ Auris dicta est ab auditu quã merito ad nos inclinare dicit' deus. qꝛ vt nos digneť audire nulla humana merita ad ip̃m videnť attingere inclinauit aũt aurẽ pietatis, qñ incarnat⁹ est Et qꝛ circa se vberem sensit pietatẽ cũ ĩ multis tribulatõnib⁹ eẽt ꝯstitut⁹. in dieb⁹ suis se dicit inuocatur̃. nostros ei dies illos dicim⁹ vbi ꝓpria iniq̃tate peccamus ꝛ anxios dolores in prauis cogitatiõib⁹ sustinem⁹. c ℟ Dolores mortis. male cogitatõnes sc̃. ꝑicula inferni opa praua. q̃ aĩaꝫ circũdãtes peccare suadẽt. ĩ p̄mis ei dolor ꝛ ptũritio. hic aũt. s. in operibus prauis periculum est vicinũ morti. d ℟ Sctũs quiq₃ non requiẽ ƀ tribulationẽ q̃rit. nouit eĩ qm̃ tribulatõ patientiã operat'. patientia aũt ꝓbationẽ. ꝓbatio aũt spem q̃ nõ cõfundit. Et nomen dñi inuocaui. ℭ Quo p̃stãte. ꝛ dolor ꝛ tribulatio vinceret' celeriter ℟ Rem itaq₃ nouã dicit. nõ dicit. requiẽ inueni aut saturitatẽ ƀ tribulationẽ. q̃siuit ergo tribulatõnes nõ enim inuenit' nisi quod queritur.

t ¶ Cũ dicit ꝓpheta libera aĩaꝫ meã cõ fitet̃ eã sine dubio eẽ sꝑ captiuã. Miseri cors qꝛ ĩclinauit illi aurẽ suã. iustus qm̃ corripuit pctõrẽ aduenã requirẽdã. Mi- seret̃. cũ recipit filiũ quẽ flagellat. f ¶ Paruuli sũt q̃ certissi me sibi vident̃ exigui ꝑ dñi largitate grãde- scũt. q̃s custodit eximi us pastor cuꝫ eos a ra pacis lupi ĩcursiõe de fendit qd̃ facit qñ eos hũiliatos ĩuenit g ¶ Cãtet h̃ ppl's deuotus q̃ ꝑcioso sanguĩe ẽ re- deptus. q̃ ad desidera tã requiẽ ꝑuenire dñi largitate ꝑmeruit. ĩdõ aĩam suã hortat̃ ꝓphe ta vt ꝯuertat̃ ad dñm vñ illi ⁊ trãquilla vẽit requies ⁊ obolitio pec catorum. Suam vero requiẽ dicit ꝯsciẽ. q̃ il li data est ꝑ grãꝫ. ñ me ritoꝝ cõpẽsatõe posses sa. ĩõ addit qꝛ dñs bñ fecit tibi R Requies etiã nr̃a xp̃s ẽ. si qñ in angustia fuerim⁹ pcti dicam⁹. cõuertere aĩa mea in requiẽ tuam. b ¶ Nũc causas po nit cur dixerit. qꝛ dñs bñfecit tibi. eripuit bñ ficiũ diuĩe ṽtutis oñdit qꝛ nisi ꝑ ei⁹ ptã- tẽ null⁹ valuissꝫ a morte ꝑpetua liberari oclos meos a lacrimis H .i. plorauit vt rideã. luxi vt in sempit̃nũ gaudeã que ei in pñti nõ plorat. in futuro lacrimabit̃. ¶ Cũ dicit a lapsu. oñdit lubricũ ⁊ ꝓ- nũ esse pctm̃ vñ se credit ereptũ I ¶ Illã aũt ereptionẽ a morte. a lacrimis. a lapsu dicit ꝓpheta ꝑsciẽtie virtute de fu turo in regione viuorũ. hic enĩ nõ plene ab his eripimur i ¶ Placebo. dixit .s. iã securus. Q̃uis enĩ ⁊ hic dño placeãt iusti. tñ insecuri. securi aũt tũc iusti place bũt dño. qñ vlterius de pctõꝝ aduersita te nil metuũt. In regione viuoꝝ. id est in cõgregatiõe sanctoꝝ. vbi oĩs viuẽs reue ra colligit̃, ⁊ a sorte morientiũ separat̃.

t ui O dñe libera animã meã
misericors dñs ⁊ iustus ⁊ de
f us noster miseret̃. Custodi-
ens ꝑuulos dñs: humiliat⁹
g sũ ⁊ liberauit me. Cõuerte
re animã meã i requiẽ tuã:
qꝛ dominus benefecit tibi.
b Quia eripuit aĩam meã de
morte: oculos meos a lacri
mis: pedes meos a lapsu.
i Placebo dño in regione vi
uoꝝ Allã. C Vox marti
rũ inuictoꝝ: q̃ gl'iosam mor
tẽ ꝓ xp̃i noĩe sustinuerunt.

Psalmus. cxv.

a Redidi ꝓpter qd̃ locu
tus sum: ego ÷ autẽ :- humi
b liatus sum nimis Ego dixi
in excessu meo oĩs hõ men-
c dax. Quid retribuã dño ꝓ
omnibus que retribuit mi-

Blutor peccaminũ dãe. qꝛ Dño. nimiũ te fideliter inuocantẽ velocit̃ ꝯsolaris. rogam⁹. vt nos a ꝑiculis infer ni erutos. in regione viuorũ oblata pec cati morte restituas. Qui. ¶ Allã vox fideliũ sermo beatorũ modulatio sctã canen tiũ. vñ ⁊ auditus deli nit̃ ⁊ aĩa fessa recreat̃ a I Credidi. quid qꝛ prior psalm⁹ ita fi- niuit placebo dño hoc credidi ⁊ ĩõ hoc locut⁹ sum. ego aũt hũmilia- tus sum nimis. qꝛ cõsi derabaꝫ meipm̃ ꝗ t'ra ⁊ cinis suꝫ ⁊ tñ dei mi sericordia ero in regio ne viuoꝝ. ĩõ merito hu miliat⁹ sũ nimis admi rãs dñi miam A ¶ Vel credidi ꝯtra illos dicit q̃ diuina loquũt̃ añ q̃ ope credũt q̃bus deus dicit q̃re tu enar ras iusticias meas ꝓpt̃ illos dicit. Ego credi- di ꝓpter qd̃ .s. qꝛ credi di locutus sum diuina misteria A Vel qꝛ ꝑ fecte credidi locut⁹ sũ nõ eĩ ꝑfecte credit q̃ si loquit̃ qd̃ credit. ⁊ ore nõ cõfitet̃. Sꝫ qꝛ etiã ore locutus suꝫ qd̃ cre didi hũiliat⁹ sum nimis. i. multa passus ꝓpter verbũ dei ¶ Ideo ꝗ se dicit hũi liatũ. qꝛ crescẽte sancta religiõe ipi mar- tires q̃ ꝓpter fidẽ locuti sunt videbãtur penis tꝑalibus nimis subiacere. b ¶ Ego dixi in excessu meo. i. raptu mentis in diuina cõtemplationẽ. magna siq̃dem prudẽtia est. vt sibi aliq̃s imprudẽs esse videat̃. ⁊ quãdo carnis fragilitate men daces sumus. nostrũ eẽ fateamur. qñ ve races diuinis munerib⁹ applicemus. qꝛ oĩs hõ mendax. i. A pctõr. ⁊ ex se mẽ- dax. ex deo verax. vt enĩ in ꝑsecutiõibus a fide nõ recedat ex deo est. c I Re tribuere dicim⁹ qñ ĩ bonis bona redim⁹ ⁊ malis bona prestam⁹. dñs eĩ nobis bo nũ ꝓ malo retribuit, qñ ille alapis cesus

spem noꝫ resurrectõis tribuit. ⁊ celoꝝ regna ꝓmisit. ⁊ ꝓ pctīs nr̄is passiõꝫ sustinuit d C Digna ꝓmissio si dei muniere ꝓmittit. ꝫ in hūanis virib⁹ ponit. ꝑicu losa ꝑsūptio. Calicē ei. i. passionē ⁊ mar

diceret ab aliq̄b⁹. posse oīb⁹ pctā dimitti. si eū in fine vite sue. tercia cōgeminēt ꝯfessiõe. Et q: disrupta sūt pctõꝝ vincla recte se hostiā dicit sacrificare laudis. nimis eni acceptū est deo sacrificiū. gratia

tiriū i desiderio accipiam. q̄s āt ꝑt ꝯfessorib⁹ tormētoꝝ patiaꝫ dare nisi xp̄s q̄ calicē passionis ꝓ nobis dignat⁹ ē accipe. Et nomē dn̄i īuocaui. cui⁹ fret⁹ auxilio se credebat ꝯplere q̄d voluit. Jdō ei iuocabo nomē dn̄i q: sine ei⁹ auxilio calicē accipe nō valeo e A C Uota mea q̄ desiderio ꝯcepi patiendi postea reddā in actu coraꝫ oī ppl'o. vt exēplū patiendi capiāt a me. ⁊ h idō faciā q: p̄ciosa mors ē sctõꝝ in cōspectu dn̄i. B Uota xo. sc̄ martirū orōnes C Bn̄di mors sctõꝝ p̄ciosa q̄ sanguine dn̄i nosciē eē ꝯpata. illi⁹ ei passione gl'ificata ē. vt i cōspectu eēt eximia. ⁊ vt sit p̄ciosa. nō diuitijs efficiē oblatis. ꝫ effusione sanguīs ꝯpat. O mors vitalis. o interitus ambiēd⁹ o trāsit⁹ gl'iosus. q̄ mēbra xp̄i imitatores sui capitis facis. f C O dn̄e.

d hi. Calicē salutaris accipiā
c ⁊ nomē dn̄i īuocabo ✶ Uota mea dn̄o reddā coraꝫ oī ppl'o ei⁹ :· p̄ciosa in ꝯspectu
f dn̄i mors sctõꝝ eius O dn̄e ✶ q: :· ego seruus tuus: ego seruus tuus ÷ ⁊ :· filius an
g cille tue. Disrupisti vincula mea tibi sacrificabo hostiaꝫ laudis ✶ ⁊ nomen dn̄i inuo
h cabo :·. Uota mea dn̄o reddā in conspectu omnis populi eius: in atrijs dom⁹ domini: in medio tui hierusalē

C All'a. C Jste p̄s ꝑsone martirū cōuenit: q̄ gloriosa passione perfuncti: oēs gentes ad dn̄i laudes excitant

Psalmus. cxvj.

a Laudate dn̄m oēs gentes laudate eū omnes
b populi Quoniā cōfirmata est sup nos miscd̄ia ei⁹: ⁊ veritas dn̄i ÷ manet :· ineternū.

rumactio. b C Christus dicit. vota mea domino reddā. seipm offerre videlicet pollicet. oīm enim fideliū votum est xp̄o se offerre ⁊ in eius ecclesia recta credulitate cōsistere. Jn ꝯspectu dignū est vt publice debeat laudari qui pati pro oīm salute dignat⁹ est. Jn atrijs domus dn̄i. i. in eccl'a. et adhuc aptius ipm nomiat eccl'iam dicēs. in medio irl'm vbi pax cōquiescit ⁊ vnitas ppl'i cōtemplatõe dei letat.

Oratio.

Alis sit q̄s dn̄e vita supplicum. sicut est in cōspectu tuo mors p̄ciosa sanctorū vt a vinculis pcti liberi. mereamur future ierusalē gaudia ꝑlibare Per. a C Clamat chorus ille sctõꝝ. omnes gētes dn̄m laudare debere. Collaudatō est oīm fideliū in vnū redacta laudatio. cōmonent eni oēs gētes generalit laudare do

admirat se talia bn̄ficia suscepisse. qualia ipse dn̄s pro redemptõe mundi est dignatus assumere Adiecit ⁊ filius ancille tue. vt humilitatē triplicatis cōfessionibus bis se seruū ⁊ tercio filiū ancille dicendo iudicaret. dicēdo vero se filiū ancille. filiū se ecclesie cōfessus est. que ē ancilla. dn̄ seruit. sponsa dn̄ iungitur.

g C Disrupisti. virtutē h exponit martirij. cui⁹ impetu triūphali. disrūpūt oīa vincula pctõꝝ. nulla ei macula i hoīe remanere pōt. quā pi⁹ sanguis abluerit. h sūt versus tātā virtutē hr̄e creditus ēvt

minū. ne q̄s dicat se esse in iudicio dei ꝑtermissum b C Cōfirmata est misericordia ei⁹ in ppl'o xp̄iano. quādo qui ꝑstitit ipse nos sua misericordia custodit. Hic veritas domini. filius significat. sicut ipse ait. ego sum via ⁊ veritas ⁊ vita cōuenit enim ⁊ saluti nostre ⁊ veritati cōfiteri coeternū. ⁊ cōsubstātialē per omia patri filium.

Oratio.

Omnipotētissime dn̄ator qui ab oīm gentiū ore laudaris. p̄camur. vt dilates veritate tua mentē nostrā. ⁊ confirmes sup nos misericordiā tuā. Per.

¶ In principio q̈ppe isti⁹ psalmi q̄tu-
or versus pari fine cōcludit. vt euāgeli-
co nūero totū mōm vni dn̄o laudes red
dere deberet cōmoneret. hoc ⁊ in cētesi-
mo tricesimoquinto
psalmo p oēs ɤ̄sus ab
solute factur⁹ est.

vł etiā diabolū cū ceteris ministris suis.
b ¶ Cōfidere ei in solū deū debem⁹. n̄
in hoiem illū. s. q̄ veraciter ꝓmittit non
in istū q̄ fallaci ꝑsūptiōe se decipit dicēs

a ℟ Cōfessio hec
nō ad pctōꝝ remissiōꝫ
ꝫ ad laudē ꝑtinet dei
tatis. Q̄m bon⁹.
¶ Sol⁹ ille ꝓprie dr̄
⁊ ꝑ se bon⁹. q̄ bonos
facit iplere ꝙ boni sc̄.
In seculū aūt. ꝑpetui
tatē significat futurā.
vbi vnū est seculum ⁊
vna dies. nec ꝑmuta-
tio vlla succedit.
b ℟ Dicat nūc isrł
.i. vir videns deū. qui
pri⁹ cecabaꝉ delictis
nūc aūt mēte serena.
dei gl'iam cōtemplaꝉ.
c ℟ Dicat nūc do-
mus aaron. q̄ añ idoł
immolauerat. nūc aūt
altissimi illecta boni-
tate sacerdotiū dignū
gerit anime sue.
d ℟ Dicant nunc
q̄ timēt dn̄m. i. vos q̄
pri⁹ simulachra muta
⁊ surda metuebatꝭ nūc
oīpotētis dn̄i miāꝫ de
cātate cū reuerētia ti-
moris. e ¶ Tribu
latio p̄ntis seculi. fini
etur. latitudo aūt bti-
tudis. terminū nescit
eripit latitudo gaudi
orū eternoꝝ ō tpalib⁹
malis. ⁊ q̄s in hac mū
di breuitate grauabat
tribulatōnū angustia
latissima p̄mioꝝ gau-
dia excipient. f ¶
Dn̄s m̄ adiutor. nam
cū se dicit auxilio dn̄i

Alła. ¶ Vox fideliū
dn̄o ꝯfitentium. ⁊ in eo solū
mō ꝯfidentiuꝫ. q̄ aperiri sibi
portas iusticie deprecanꝉ d̄
angulari lapide. hoc est dn̄o
saluatore subiungentes.
Psalmus. cxvij.

a Onfitemini dn̄o q̊niaꝫ
bonus qm̄ in seclm̄ mi-
b sericordia ei⁹. Dicat ÷ nūc :·
isrł qm̄ bon⁹. qm̄ i seclm̄ mia
c eius. Dicat ÷ nunc :· domus
aaron. qm̄ in seclm̄ mia eius
d Dicāt ÷ nunc :· q̄ timēt dn̄m
e quoniā i seclm̄ mia eius. De
tribulatiōe inuocaui dn̄m: ⁊
exaudiuit me in latitudine
f ✳ dn̄s :· Dn̄s mihi adiutor:
non timebo quid faciat mi-
g hi homo. Dn̄s mihi adiutor
et ego despiciā inimicos me-
h os. Bonum est confidere in
domino: q̄ꝫ cōfidere in hoie
i Bonuꝫ est sperare in dn̄o q̄ꝫ
k sperare in p̄ncipibus. Oēs
gētes circuierūt me et i noie
dn̄i ✳ quia :· vltus suꝫ ÷ in :·
l eos. Circūdātes circūdede-
runt me et i noie dn̄i ✳ q² :·
m vltus suꝫ ÷ in :· eos. Circum
dederunt me sicut apes et
exarserunt sicut ignis in spi-

facio qd̄ volo. nec do-
minū mee volūtatꝭ ha
beo. i ℟ Bonuꝫ
est spare i dn̄o q̄ vitaꝫ
largiꝉ eternā. q̄ꝫ i p̄n-
cipib⁹ q̄ꝝ ptās cū hoc
mūdo dilatabiꝉ. ¶
Pricipē ēt hic diabo
lū itelligere possum⁹.
vt est illd̄ venit ei pri
ceps mundi h⁹ ⁊ i me
nō hꝫ q̄cquā. k ¶
Vox eccīe. de ꝑsecuti
one gentiū. q̄ pri⁹ ꝑse
quebanꝉ caput qd̄ est
xp̄s. deinde ei⁹ corp⁹
qd̄ est eccłia. Qd̄ ɤ̄o
dixit gētes ⁊ subiūxit
gen⁹ masculinū. vlt⁹
sum in eos. siue ad in
tellectū ꝑtinet. q² i gē
tib⁹ ppłi significanꝉ.
siue schema est exalla
ge. i. imutatio. qm̄ ge
nus nois immutauit.
Vlt⁹ ɤ̄o in eos est. qn̄
conuersi de se p̄nīe pe
nas exegerūt. q̄s pri-
dē innocentib⁹ inge-
rebāt. l ¶ Circun
dātes iudei videlꝫ in
passione xp̄m. in q̄bus
tamen est in noie dn̄i
vindicat⁹ qn̄ multi ex
eis penitentes p⁹ ma
la que fecerant meru-
erunt sumere vocabu-
la xp̄ianoꝝ.
m ¶ Ipse em̄ xp̄s
a sementibus iudeis
circundatus. p totum
mundum mella passi-
onis sue ꝓfudit. Apes
victa. q̄n a pedib⁹. eo
ꝙ sine pedibus nasciꝉ

hoiem nō timere. carnales designat ini-
micos. q̄ visibiliꝉ religiosoꝝ hoīm ꝓposi
tū ꝑsequunꝉ. g ℟ Dn̄s mihi adiu-
tor. iō despiciā hereticos. ¶ vł iudeos

℟ Ipsi exarserē in inuidia sua. dū me
exuere voluerunt.
¶ Spine significant peccata ppłi. sed
in eis vindicatū est. quando de illo mel-

se ꝛ ipse suauissime repleti sunt. Factum est iudeis. vt apib⁹. q̄ fauū circūdantes mel in domib⁹ cereis retundūt. ꝛ cū putāt sibi victualia reponē factūt vn̄ hoīes possint sua desideria satiare. ita iudei amaris conatib⁹ fecerīt

multis ꝟberib⁹: vt ꝓbatos eruata morte ꝑpetua ¶ Sol⁹ ei nō morti tradit̄ c⁹ ꝟ cōmissa vicia purgāt̄. ille etenī se ꝟ bn̄ castigatū eē ꝯmēorat. Ne ergo sibi aliq̄d ꝑsecutoꝝ supbia. vēdicaret. tormēta ipoꝝ castigatōꝝ dn̄i eē cōfirmat.

rē cuncto orbi dulcissimā. n ¶ Impulsus eīn ille cadit. cui dn̄i fortitudo subtrahit̄. ꝟ corp⁹ fideliū impulsū vt cadēt. nō cecidit nec cadit. q₂ dextera dn̄i tenet̄. dicit se ꝗ nō cecidisse etiā₃ euersū. q₂ susceptione dn̄i firmat⁹ est. iō ei fideles tormētis traditi sūt ꝛ euersi a quiete tꝑali vt caderēt a fide ꝟ dn̄s suscepit eos. ne a fide caderēt. o ¶ Nō ꝑt impulsus cadere. cui auxiliū dn̄i videt̄ fortitudinē ꝑstare. ipe ei est fortitudo ꝛ laudatio atꝫ eterna btōꝝ sal⁹ p ¶ Chorus ille fideliū let⁹ exultat in tabernacul' iustoꝝ. i. in humani pectoris secretis vbi sp̄ scti leti sūt. Quis foris secus affligant̄. ibi ergo exultabāt q̄n eoꝝ ꝑsecutores putabant eos merore cōfici ꝛ tribulatiōe cōsumi. Et vt agnosceres vn̄ eis illud gaudiū fuerit. subdit

nis. ꝛ ī noīe dn̄i ✳ q₂:· vltus
n sum in eos. Impulsus euersus sum vt caderē. ꝛ dn̄s su-
o scepit me. Fortitudo mea et laus mea dn̄s et fact⁹ ē mihi in salutē. Vox exultatiōis ꝛ salutis in tabernaculis iusto-
q rum. Dextera dn̄i fecit virtutē. dextera dn̄i exaltauit me ✳ dextera dn̄i fecit virtutē.
r Non moriar ꝟ viuā. ꝛ narra-
s bo opa dn̄i. Castigans castigauit me dn̄s. et morti non
t tradidit me. Aperite mihi portas iusticie. ingressus in eas confitebor dn̄o hec porta domini. iusti intrabunt in
v eam. Cōfitebor tibi quoniā₃ exaudisti me. ꝛ factus es mi-
x hi in salutem. Lapidem quē reprobauerunt edificantes. ÷hic:· fact⁹ ē in caput angu-
y li. A dn̄o factū ē ✳ istud:· et ÷est:· mirabile ī oculis nr̄is

t ¶ Quib⁹ āt d₂ aperite nisi ꝓphetis ꝛ aplis q̄ celoꝝ claues misticis ꝟtutib⁹ accepert̄. p has ei doctrine ītroducti ianuas int⁹ iā positi. veraciť dn̄o ꝯfitemur. In ¶ hec porta xp̄e est. p quam introit̄ ad p̄rem vt ip̄e ait. nemo veīt ad p̄rem nisi p me ¶ portas itaqꝫ apostolos dixit ꝛ ꝓphas. ꝟ q₂ iste aperiūt p₂ ad xp̄m vnā portā subit p quā oēs ꝛ q̄ porte dicti sť. introiert̄. ꝟ Sꝫ nēo ī eā ingredit̄ nisi iust⁹. v ¶ vox ista ē letātis ppl'i. ꝟ cui⁹ vulnera pctī xp̄s sanauit ꝛ scūs d₂ ī salutē. vl' q̄b⁹ ꝯtra inimicū hostē fact⁹ ē ī salutē. q̄n redēptor gentiū oclis hūanis apparuit x ¶ Hō xp̄s d₂ lapis angular'. q₂ duos ad se pp'los diuerso venies. in vnā soliditatis gratiā colligauit quē iudei reprobabāt. Angul⁹ ei dictus est ex greco sermone. i. a goni. q̄d latine dicit̄ genu. hoc eīn inflexū speciē anguli conformi qualitate restituit. Iudei edificabant. In id est lr̄am legis erigebāt. ¶ vel edificabāt. dū olim soli in verū deū credebāt. y ¶ Cū ei memorat istud a dn̄o factū. natura hūanitatis ostdit̄. In ¶ mirabilis est iste lapis ī oculis fideliū q̄ nō solū eū corpal'r vidēt vex etiā illūīati mēte ꝯspiciūt. viderūt ꝛ iudei sed nō mirabilē. q₂ solā intuebant̄ carnē. nō deitatē intus ꝯspiciebant ¶ q̄d ait nr̄is. i. fidelium oculis.

dextera ꝛc̄. q ¶ Dextera dn̄i. i. xp̄s. p quē p̄r virtutē opat⁹ est. in exaltatiōe sanctoꝝ. exaltat ei xp̄e sctōs. q̄n terrenis hominib⁹. celoꝝ regna cōcedit. ꝛ ita ī terrenis homīb⁹ fecit ꝟtutē. q̄d ei potēti⁹ q̄ꝫ mortales induere īmortalitatē. ꝛ de hoste fortissimo. infirmis dare victoriā.
r ¶ Nō moriar. vox fideliū ꝯtra ꝑsecutores. i. nō moriar vt tu putas. ꝟ viuā vita quā nescis ad quā mente ꝑtumidi puenire nō possunt. Narrabo opa q₂ tolleranttia martirū p totā ecclam vulgata est
s ꝟ Castigat nos dn̄s ad emēdationē

x ℭ Nam licet deus cūctos dies creauerit singulariter tñ diē fecisse dī q̄ xp̄i natiuitate sacrat⁹ est. in q̄ merito exultare cōuenit et letari. qm̄ in eo diabolus ius pdidit. ꝛ salutē mūd⁹ accepit a ℞ O dñe saluū me fac. s. ad te venientē ℭ vt hic eripiar. s. de morte pctōꝝ ꝛ illic collocer ī reģe sempiterna. Pro sperari est aliqd̄ aspeꝝ tranquillū facere. dolores ꝗ quos ꝓ amore dñi sustinēt ibi sine dubio psperant̄ qñ iā ad gaudia eterna peruenīunt. Illū cōstat eē benedictū. id est dñm xp̄m. qui ad nos venire dignatus est in noīe dñi sicut in euangelio ego veni in noīe pr̄is mei. ꝛ non me accepistis. si alius. s. antixp̄s venerit in noīe nō dñi ꝓ sui illū accipietis b ℣ Bñdiximꝰ vobis. scti de celesti irl'm. puulis eccie bñdicūt ℭ Al' apl'i ꝛ eccie p̄lati dicūt ad ppl'm fidelē bñdiximꝰ vobis d̄ domo dñi .i. eccl'ia catholica. vñ salutare baptisma venit ꝛ sctā cōicatio pcedit. vñ ꝛ oīs bñdictio pcedit. ꝛ dñs deꝰ sua resurrectōne illuīauit tenebras nr̄as. c ℭ Cōstituite dicit. i. deliberata sn̄a custodite ꝛ pmpta volūtate diē solēnē q̄ honore dei et sctōꝝ cōfessiōe sacratꝰ est. In cōdensis hoc ē in frequētatiōibꝰ crebris. quas turba in veneratōne dei cōdensat. Usq ad cornu altaris, i, vt nō recedāt anteq̄ ad altare

z Hec ē dies quā fecit dñs: ex
a ultemus ꝛ letemur in ea. O
dñe saluū me fac o dñe bñ p
sperare benedictꝰ q venturꝰ
b es in noīe dñi Benediximꝰ
vob de domo dñi: deꝰ dñs ꝛ
c illuxit nobis. Cōstituite diē
solennē in cōdensis: vsq ad
d cornu altaris. Deus meus
✱es: tu ꝛ cōfitebor tibi: ds
meꝰ ✱es: tu ꝛ exaltabo te.
e ÷ Cōfitebor tibi quoniā ex
audisti me: ÷ ꝛ factꝰ es mi
hi in salutē: Confitemini
dño quoniā bonus: quoniā
in secl'm mīcdia eius.
ℭ Alla. ℞ Aleph: doctrīa
ℭ Per totū hunc psalmū
vniuersalis sctōꝝ chorꝰ elo
quit̄ q̄ ab initio mūdi fuert̄
siue sunt siue futuri esse cre
dunt̄: inter quos reperiunt̄
apl'i: pphete: martyres: cō
fessores: eccl'iastici ordines:
ꝛ oēs q̄ sctā dño integritate
famulāt̄. est autē hebreis ele
mētis tali ordine depictus
vt ab vnaquaq littera octo
ni versus incipiāt: quoꝝ pri
ma littera aleph interpreta
tur doctrina.
B Et p̄mo immaculatī via
dñi: et̄na btītudo pmittit̄.
Psalmus. cxviij.
a Eati imaculati in via
q̄ ambulāt in lege dñi.

dei digni cōicēt. p hoc ergo phibet̄ (qd̄ multis ī vsu ē) audita euāgelij lectiōe discedere d ℭ Rectū est enim vt deū eē nr̄m dicamꝰ quē pura mēte nō cessamus adorare. q̄ aūt dicit cōfitebor. ad grārū ptinet actionē. Exaltabo te. q̄ exaltat̄ deus p p̄dicationē sctōꝝ e ℣ Cōfitebor tibi dñe qm̄ audisti me ꝛ factꝰ es mihi in salutem .s. vt cū sctis tuis me in celesti irl'm sociares f ℭ Hic quoq versus in capite psalmi pbat̄ esse iā dictus. vt sicut a xp̄o fecit initium ita ipi cōcordare videtur ꝛ finis ip̄e ei dixit. ego sū alpha ꝛ o. ꝛ ita in oī vita nr̄a cōfessionē nos optet assumere ꝛ in eiꝰ delectatione finire. Oratio.

Onsolatio tribulationū nr̄aꝝ pijssime dñe. q̄ iustorū tabernacula leticia ꝛ exultatiōe p̄fundis. exalta eccl'iam tuā virtute potētis dextre. qua fiat porta iusticie et ita se angulari stabilitate cōnectat vt tua miseratiōe refulgeat. Per. a ℭ Videamꝰ nūc q̄ in ꝓ celesti pdiso. poma nascunt̄ spiritalia Scti ei imaculati fiūt qñ īdulgētie mūera cōsequūt̄ alit̄ eñ ꝛ p se ē nemo īmaculatus nisi solꝰ deꝰ ille ei solꝰ naturalr̄ īmaculatꝰ ē. In via. i. ī xp̄o. ibi ei ābulare iustoꝝ ē nō pedibꝰ corporeis ꝓ recta actōe In lege dñi. i. q̄ aut nō peccāt an p grāz dī se emēdāt ꝛ digna sibi satisfactōe

ꝓspiciūt. Nec vacat ꝙ dicit ī lege dñi vt distigueret a lege pctī ī q̄ pctōres ābulāt b ¶ Btī q̇ scrutāt.s. vt itelligāt cū pec cauerint se corā testibꝰ deliq̇sse vt legē dī testē suoꝝ pctōꝝ ꝯgnoscāt In toto corde

ꝓrinꝰ corrigat. Cū dicit ī oībꝰ. in nullo ꝯmonet eē peccādū. sicut scptū ē si q̇s de lege minimū nō fecerit. reꝰ est totiꝰ legis g ¶ Hec ꝯfessio laudē significat. Directio cordis. ē regl'a sācta fidei cū q̄. eū cōfiteri ñ pt hereticoꝝ distorta versutia.

exquirūt eū I) id ē nō leuiter vel segniter ¶ Sz q̇ totū cor suū ad scripturas sctās posuūt nō ad falsitatē ambitū vt heretici nec mūdana gaudia concupiscūt. iō ꝑmisit q̇ ambulāt in lege dñi. deinde q̇ scrutant. qꝛ nō est dignꝰ scrutari testimōia dei nisi q̇ se ꝓbabili cognoscit actōe tractare c ¶ Merito ei dicūtur ī vijs dñi nō ābulare q̇ opant inquitatē. opatio eniz inq̇tatis ē ꝯsensus maloꝝ. q̇ tñ a cordibꝰ sctōruz dono dei probat alienus. d ¶ Ista eni est dñice iussiōis venerāda ꝑceptio vt mā data eius nō solū sedule sed ꝛ nimie custodiāt istud āt nimis significat mltū atq̧ infinitū q̄ ꝓpter vires nr̄as excedere diuīa milicia ē. qꝛ totuz ibi nimiū decz. qm̄ ꝛ illud infinitū est. qđ nobis tribui postulamꝰ. e ¶ Utinā verbū spoptātis est. Uia aūt actꝰ significāt. q̇s ī hac vita pagimꝰ. Sed dū dicit dirigant ostēdit ꝗtū ad imbecillitatez humanaz ꝑtinet. nr̄as vias esse tortuosas ve

b Beati q̇ scrutant testimōia eius: in toto corde exq̇runt
c eū. Nō eī q̇ opant iniq̇tatē
d in vijs eiꝰ ambulauert. Tu mādasti mādata tua custo/
e diri nimis. Utinā dirigant vie mee. ad custodiēdas iu
f stificatiōes tuas Tūc nō cōfundar: cū ꝑspexero in omi
g bus mādatis tuis Cōfitebor tibi in directiōe cordis ÷ in eo:· ꝙ didici iusticia iusticie
h tue. Justificatiōes tuas cu/stodiā nō me derelinq̄s vs/q̧quaq̧ ¶ Beth domꝰ. ¶ B Exponit fidelis populus in sermonibus dñi: q̇bus delectatiōibus ꝑfruat oñdēs se eē domū dñi et receptaculū mādatoꝝ eiꝰ cuiꝰ mysteriū scda lr̄a cōtinet.
i In quo corrigit ado/lescētior viā suā: in cu stodiendo sermones tuos.
k In toto corde meo exquisiui te: ne repelles me a man/
l datis tuis. In corde meo abscondi eloquia tua vt nō

Cū dicit didici. īdicat a beatis prībꝰ sibi traditaz disciplinā. nō studio ꝑuersitatis inuētā. Judicia iusticie sūt. qꝛ famulos suos liberauit diabolica ꝑsecutiōe laborātes h ¶ Promittit se scā eccīa iustificatōes dñi custodire ꝛ qm̄ nouerat tēptatōnes diabolicas vndiq̧ circuire petit se statim a dño custodiri. ne possit locū nocēdi. hostil attrocitas inuenire. i In q̇ corrigit. I) Hic ꝓpheta nō solū lōgeuā etatē dicit corrigendā verūetiā adolescentiā edocet erudiēdā ꝛ ita custodire diuinos s̄mones. vt etiā si vetus culpa defleta sit caueat nūc ne cogitatio ad peccādū vlla cōsentiat ¶ Custodit enī dei sermones nō q̇ tm̄ eos mēoria retinet sed q̇ actione tenet. k ¶ Hoc quoq̧ manus est dñi. ꝙ se eū asserit toto corde exq̇sisse. nō eī q̄reret q̇s deū nisi inq̇sitꝰ ab eo fuisset. Ne repellas me to gat eū. ne ab intelligētia legis diuie velut i/

rūetiā dū addit ad custodiēdas ꝛc̄. qđ superiꝰ optauit. hic apuit qꝛ nemo poterat ꝑuenire ad custodiēdas iustificatōes domini. nisi miscdīa dñi. ꝓbet attribui f ¶ Tūc nō ꝯfundar. s. si mādata dei ꝑspexero vniuersa. ꝑspicere āt est mādata dei ꝑ añ oclos hr̄e vt si q̇d tortū ꝯmittit

dignꝰ repellat I) Uide igit vt nō ex pte sed toto corde dēū reqras ne a mādatis eiꝰ repellaris. l ¶ In corde meo abscōdi eloquia tua. I) ¶ Nā sicut decet fidelibꝰ ꝑcepta dei ꝑdicare. sic nō credētibꝰ oz obscōdi sic̄ ī euāgelio ne dederit sctm̄ canibꝰ nec margaritas porcis

Est ei pcti gen⁹. obstinatꝭ eloq̄a dñi ꝑdicare. m Bñdict⁹ es dñe. h̄ bñdictio laudē sig̃t. nā cū nos bñdicim⁹ deū. ei⁹ facta laudam⁹. cū ille bñdicit nos scti ficat. Doce me. h̄ est ꝑsta mihi facere. vñ

is meritis. ſ diuīe grē reputat q̄ boni ali q̄d facit. Diuia aūt mādata custodire. re uera viuētis est. Siē ecōtra mortu⁹ dī in euāgelio q̄ mādata nō seruat. dicēte dño Sine mortuos sepelire mortuos suos.

electos tuos iustificare ꝯsueuisti. i. da mihi vt nō solū mēte sciā et intelligā iustificatōes tuas ſ doce me facere quod intelligo. n Chor⁹ ille sctōꝝ ꝓnūciasse se dicit iudicia oia oris dñi. q̄ locut⁹ est ꝑ ꝓphas ꝛ aplos ꝛ q̄ ore xp̄us suo ꝑdicauit. oia aūt iudicia signat q̄ scpta vel dicta didicit. ceterū vniuersaliter nō pōt ꝓnūciari qd̄ nulla iusticia preualet apphēdi figuralit. ſ p pte totū dicit. o Via testimoniorū. est dñs xp̄s in q̄ se letaturū chor⁹ sctōꝝ narrat. h̄ aūt diuitias spirituales debem⁹ accipere. de q̄b⁹ apls. q̄m in oibus diuites facti estis in ip̄o. in oī verbo ꝛc. p Exercebor. exercitatio assiduitas opis est. Exercet eni in mādatis diuis q̄ frequenti opatiōe ea implere studuerit. Et sic ad intellect⁹ ei⁹ penetralia ꝑuenire meretur: nemo eni tm̄ secretū cōspicere meret. nisi cui datū fuerit bona cōuersatione celestib⁹ bñficijs

m peccē tibi. Bñdictus ÷ es:
dñe: doce me iustificationes
n tuas. In labijs meis ꝓnun-
ciaui omia iudicia oris tui.
o In via testimoniorū tuoruꝫ
delectat⁹ sum. sicut in oibus
p diuitijs. In mandatis tuis
exercebor. ꝛ ꝯsiderabo vias
q tuas. In iustificatiōib⁹ tuis
meditator. nō obliuiscar ser-
mones tuos. B Gimel:
tributio vł plenitudo. C H
Postulat pplus sctūs q̄ in
terra incole sūt. retribui gra-
tiā quā in prio parēte amise-
rat ſ ꝛ ꝑsecutoribus eorū re-
stituēduꝫ dicit eē qd̄ agunt.
r Retribue seruo tuo: vi-
uifica me et custodiam
s sermones tuos. Reuela ocu-
los meos ꝛ considerabo mi-
t rabilia de lege tua. Incola
ego sum in terra: non abscō-
v das a me mandata tua. Cō-
cupiuit ania mea desiderare
iustificatiōes tuas in oī tpe.
Increpasti supbos maledi-
x cti q̄ declināt a mādatꝭ tuis

s Reuelare dictū est remouē velū. q̄daꝫ eni opimento ignorātie. interior aspect⁹ obducit ꝛ nisi mia ip̄ius fuerit hoc velamē ablatū. scpturas sctās lumie cordis non possum⁹ intueri. mirabilia ei legꝭ sunt spūalꝭ sensu contenta mysteria. Que nisi lr̄e velamen abducat. intelligere nō possumus. t In hac terra iusti sunt incole. qui ꝓpriā in mūdo non hñt māsionē mētis: vt ait apls. nr̄a ꝯuersatio in celis est. mādata eni dixim⁹. diliges dñm deum tuū: ꝛ silia hec rogat vt ei nullaten⁹ celent. q̄ pctōribus absconsa ꝓbant. v Potest ei ꝛ infidelis ad aliqd̄ tp̄s rem bonā cōcupiscere. ſ h̄ cōstat tm̄ ꝑfectis cōuenire qd̄ addidit oī tpe. h̄ est aūt cōcupiscere qd̄ desiderare. nēo eni desiderat. nisi q̄ cōcupiscit. q̄ꝓpter plenissimā voluntatē indicat gemiata ꝓfessio. s. cōcupiscētie ꝛ desiderij. x Increpasti supbos. vt eos ad hūilitatē sanctā quaꝫ docuisti reducēs. Vel ꝑ doctores tuos increpas malos homīes. Maledicti sunt q̄ declināt a mādatis dei ſ tūc plenī maledicti erunt qñ dicturus erit. Ite maledicti ī ignē eternū. In crepare aūt dicimus q̄si de taciturnitate crepare ꝛ in mordacia dicta ꝓsilire: qd̄ deus ꝑ scripturas diuinas freq̄nter facit

primare. Vias xp̄o dicit ꝓpheticas aplicasq̄ doctrīas. q Meditari ei dicit iustificatiōes dei. ne possit qd̄ retineri expedit: vllo mō obliuisci. r Retribue siquidē dicit. non meritis redde. ſ iterū da. vt que ꝑstitisti petitiōis affectū: effectū ꝛ opationē q̄ꝫ postulatiōis attribue. seru⁹ eni xp̄i dici nō pōt. nisi q̄ nō su

y ℂ Intuendū est. q̄re petūt martyres a se opprobria remoueri. vñ se nouerant coronari. ꝯ hec orõ pro ꝑsecutorib⁹ fundit̃ vt ꝯuertant̃. q2 dū ꝯuersi fuerint tol

c ℂ Uias meas. i. opa pcti mei. Enūciaui. ꝑ cõfessionē. Et exaudisti me. q2 remisisti mihi pctā mea. nūc doctrinã indulge quã ĩ iustificationib⁹ tuis edocear. ℂ

lit̃ martyribus obprobriū. qñ ꝛ ꝑsecutores ip̄am religionē colūt. quã in sctis ꝑseq̄ndaꝫ eē putauerūt. z R. Nõ h loquit̃ ꝓpha de se futuꝝ ĩ aplīs reliq̄s ꝗꝫ martyribus vidit. q̄ multa corã regib⁹ ꝛ ꝑsidib⁹ dño nūciante ꝑpessi sunt q̄ exercebāt in iustis opibus ꝛ dei iustificatiõib⁹ etiã vsqꝫ ad sectionē ceruicū ℂ Exercebant̃ etiaꝫ in tormētis ad ꝓuectū suū nõ cruciabant̃ ad penã. dū sensuꝫ doloris sui. eterni p̄mij cogitatiõib⁹ molliebant ꝛ eis tormēta ad gaudia eterna ꝓficerent. a R. Erant sctis testimõia xp̄i meditatio vtiqꝫ ĩ bīs ꝑssuris. Et iustificatiões ei⁹ fuert̃ consiliū eoꝝ. q2 eis vitã pollicent̃ eternam. ℂ Cõsiliū itaqꝫ inuētū est ꝯtra malignãtiū cõsiliū. ꝛ ꝯ̄ improbos furores ꝛ dolores. s. testimõia dñi meditata. Eorū q̄ppe cogitatio. q̄slibet mitigat dolores. b ℂ Adhesisse se dic̃ carni sue. qđ viciosum eē nõ dubiū ē. aĩa eni si adhereat corpori. delictis fauet. R. Jdõ ne delictū inualescat ĩ me. peto a te viuificari. sciens quoniã cõcupiscentia carnis mortē opat̃.

Aufer a me obprobrium et cõtemptū. q2 testimonia tua exquisiui. Et eni sederūt pricipes ꝛ aduersum me loquebant̃. seruus aūt tuus exercebat̃ in iustificatiõib⁹ tuis.
a Nam ꝛ testimonia tua meditatio mea est. ꝛ ꝯsiliū meum iustificationes tue.

ℌ D Deleth. paup vel tabule vł ianua. D Plebs fidelis paupertate mūdana cõstricta. ianuã seueris diuitijs aperit ꝛ frequenti meditatione quasi tabulas. sua p̄cordia dei mãdatis exhibet.

b Dhesit pauimēto aĩa mea viuifica me. scđm
c verbū tuū. Uias meas enūciaui ꝛ exaudisti ÷ me :· doce
d me iustificatões tuas. Uiaꝫ iustificationuꝫ tuaꝝ instruc me. ꝛ exercebor in mirabili
e bus tuis. Dormitauit aĩa mea p̄ tedio. ꝯfirma me ĩ ver
f bis tuis. Uiam iniquitatis amoue a me ꝛ in lege tua mi
g serere mei. Uiam veritatis elegi. iudicia tua nõ sum ob
h litus. Adhesi testimonijs tuis dñe. noli me confundere.

ℂ Et doce me iustificationes tuas. nõ ad audiendū ꝯ ad faciendū. ille eni diuinaꝝ rerū doctus ostendit̃. q̄ sibi credita fecisse monstrat̃. d R. Uiã iustificationū. i. iustificatiões q̄s legł lr̃a ꝓtulit. spiritaliter captã. Et exercebor in mirabilibus. i. aplīcis. ceterisqꝫ doctrinis ecclīasticis: q̄ in ea lege sunt figurate. ℂ Prebent ei intellecta miraculuꝫ. q̄si sic in p̄nti sunt posita vt lõge futura significare videãt̃. e ℌ Dormitauit aĩa ĩ hui⁹ habitaculi mortalis statione. Pre tedio imbecillitatis corporee. Cõfirma me vt ablato somno pcti. instant̃ in his p̄ceptis inuigilē. ℂ Dormire obliuiosi atꝫ socordis est dormitare xp̄o fessi ꝛ expectãtis. hãc aūt dormitatõꝫ cassian⁹ accidiã vocat. f R. Uiã iniq̄tatis. s. desideriū illõ ꝑ qđ ad peccãdū venitur. amoue a me Et in lege tua. apud te ei ꝯ lex cõstituta ē vt ꝑ̄ misereris. g R. Uiã veritatis elegi. i. xp̄m dei filiū quē audiui venturū ĩ mundū. Jlla iudicia nõ suꝫ oblitus. q̄ ĩ euãgelio ꝓferēs ait. ꝯ ē iudiciū vt q̄ credit

ℂ Pauimentū igit̃ pro corpe ponit̃. est eni pauimētū soli aliquius in lenitatē maximã constructa soliditas. ꝛ corp⁹ nr̃m simili nitore leuigat̃. ĩ filiū hẽat vitã et̃nã ℂ Eligē āt est ō mĩ tł vnū eligē. h ℌ q2 adhesit testiõijs tuis. q2 his adherēs. antiq̄ꝝ facinoꝝ indulgētiã merui. idõ peto adiuua me. ne tenꝫ ĩ

ꝫoꝛa pctā reincidā. ⁊ ita ne me patiar ꝺe
iteratiōe pctī ꝯfūdi. ⁊ ī iudicio ꝺelī tuo
palā ꝟecūdiā pati. i ℣ Cucurri viā qn̄
multa patiebar ꝓpt̄ ꝟbū tuū ob ſpē futu
re btitudis. Dilataſti coꝛ meū. ſ. in latitu
dine charitatꝭ ⁊ ſpei ⁊
fidei ¶ Al' dī dilata
tū ſcie latitudine. Cū
eni aīa lumē veritatis
accipit in multifarias
agnitōes aplı̄. ⁊ lati/
oꝛ reddit ꝟtutibꝰ co/
gnitis. k ℟ Pro/
pheta ī pſona eccīe di
cit. legē. i. xp̄m pōe mi
hi. lex eī xp̄s ē: ac ſi di
cat. temetipm pōe mi
hi. hoc ēvenire digne
ris: ⁊ exq̄ram te ſp. vt
tua mādata cuſtodiā.
Q Vel qꝛ ſupius di/
xit in lege tua miſere
mei. qꝺ dictū ē ꝺ vete
ri teſtō qꝺ nullū potu
it ſaluare p ſe. nūc dic̄
de lege noui teſtamē/
ti quā cupit venire.
l ¶ Ois eī intelle/
ctꝰ a ꝺo tribuit̄. ſ tn̄
nōnūq̄ ad ſtudia pra
ua deflectit̄. ℟ ſed
hic rogat eccīa vt itel
ligat diſcretiōez inter
bonū ⁊ malū. int̄ lr̄az
⁊ ſenſuz. vt cuſtodiat
illā in toto coꝛde. i. ex
tota dilectōe. ¶ Sꝫ
cū pus dixit viā man
datoꝝ cucurri q̄d ē q̄
iterū petit q̄ ſe pus ac
cipiſſe mēoꝛauit. ſ. le/
gē mādatoꝝū q̄ viā. qꝛ
dona dn̄i ꝯtinue ſunt
petēda vt ꝯſeruēt̄. ſp
eī dat q̄ donata ꝯfuat
m ℟ Semita mioꝛ ē quā via. ſ ē arta ⁊
anguſta via id ſt̄ mādata artioꝛa q̄ ducūt
ad vitam qꝛ lata et ſpacioſa via ducit ad
moꝛtē. qꝛ ipam volui. ac ſi dicat. nō ꝯcu/
piui aliud niſi tua mādata iplere. Q
Semita: nouū teſtm̄ ē. via vetꝰ. ſpūalem
eī graz petit q̄ ad celū ducit. n ¶ Incli

i Viā mādatoꝝū tuoꝝ cucur-
ri. cum dilataſti coꝛ meum.
B he h B ipſa vel ſuſci-
piens. ¶ B Beata plebs
expetit. vt in lege dn̄i eiꝰ de-
beat mūere cuſtodiri. B Et
bn̄ ſuſcipiens appellat̄. q̄ di
cit da mihi intellectuz. Ipſa
q̄ iure vocat̄ q̄ in eadē ſem/
per intētione pſiſtens. a va/
nitate ſeculi oculos auertit.
k Legem pone mihi dn̄e
viā iuſtificationuz tua
l rum. ⁊ exq̄ram eā ſp. Da mi
hi intellectuz ⁊ ſcrutaboꝛ le-
gē tuā. et cuſtodiā illaz in to
m toto coꝛde meo. Deduc me ī
ſemita mādatoꝝ tuoꝛuz. qꝛ
n ipſam volui. Inclina coꝛ me
um in teſtionia tua. et nō in
o auariciam. Auerte oculos
meos ne videāt vanitatem
p in via tua viuifica me. Sta-
tue ſeruo tuo eloquiuz tuuz.
q in timoꝛe tuo. Amputa ob-
pꝛobꝛium meuz q̄ ſuſpicatꝰ
ſuz ÷ qꝛ: iudicia tua iocun-
r da. Ecce concupiui manda

nari coꝛ ſuū petit in teſtimonia dn̄i. vbi ſ
p rapacē auariciā ſ p laudabilē hūilita/
tē pſtāte dn̄o puenit: ſciēſq̄ cohoꝛs illa
ſcōꝝ. auariciā capacē eē vicioꝝ. iō hāc po
ſtulat a ſe amoueri. Auaricia ē eī flagrās
oīno deſideriū rerum
tpaliū o ¶ Depcat̄
plebs btā vt oclos coꝛ
dis auertat a munda
nis delectatōibꝰ quia
nos p oculos peccare
nō dubiū ē dū ī ambi
tiōe diuerſarū reꝝ tra
ducimur. ſ addit̄ ap/
ta petitio. vt ī via ſua
. i. ī xp̄o viuificare di/
gnet̄ ℟ Hic notāt̄ illi q̄
diuerſis ſpectaculꝭ oc/
cupāt̄. q̄ mulieꝝ fedo
amoꝛe rapiunt̄ a q̄bꝰ
oclos auertere nolūt.
p ¶ Statue dic̄ ſtare
fac. i. infige. cōſolida
atq̄ cōfirma ne ſctm̄
eloq̄uz poſſumꝰ fugaci
obliuiōe amittere. qꝛ
plurimi eloq̄a dn̄i ſu/
ſcipiūt negligēt̄. ⁊ tā
q̄ fabulas iutiles au
dire declināt. iō addi
dit in tioꝛe tuo vbi nū
q̄ clpa acq̄rit̄ nec ad
deſidie diſcrimīa pue
nit̄ q A Q Iure ſ
poſtulat ſibi āputari
obpꝛobꝛiū qꝺ ex ſuſpi
tōe vēit. ſepe eī aliquē
iudicamꝰ talē ex ſuſpi
tōe q̄lis nō ē. ⁊ inuenī
mur mēdaces. ⁊ icur/
rimꝰ ita obpꝛobꝛiū. ta
le obpꝛobꝛiū ⁊ ꝯfuſio
nē petit amoueri. vn̄
reus pocat inueniri:
ſuſpicio eī ſepiſſime p
bat̄ incerta. q̄ ꝟo xp̄iano ſi ꝯuenit. Et ſic
exponendo oꝫ q̄ poni ꝯiūctōnalr. Iudi/
cia tua iocūda. p ꝯfeſſus ē īfirmitatē ſuā
nūc dn̄i laudat iudicia. cuiꝰ ꝟbū veꝝ ēve
raq̄ ſnīa. iō amatoꝛ ꝟitatꝭ merito ſibi io
cūdū dic̄ dn̄i eloquiū p qꝺ requiē ⁊ coꝛo/
nā ſe nouit acq̄ſituꝝ. r Q In hoc eſt

vsu sctā cohors se dicit ꝯsecutā plenitu-
dinē grāꝝ. q2 ꝯcupiuit vera mādata dī q̄
verā prudētiā ꝯfert ⁊ salutē. Eq̄tas āt ē
vbū pr̄is. i. q̄ se viuificari postulat.
B Nota ꝙ pulcre q̄nta lr̄a: ipa sexta nū
cupet. ⁊ ipe v3 cui dr̄
Tu aūt idē ipse es. i.
etn⁹. In cui⁹ fide eti
am eccl̄ia ipa eē. i. vna
eadēq3 deuotōe sp h̄ ⁊
in futuro cū eo regna
re promeruit. s C
Precat̄ ꝙ sctā cōgre
gatio vt sup̄ eam dñs
saluator adueniat q̄ ē
mīa pctōꝝ. ⁊ vita fide
liū. Salutare: ecce vt
xp̄m eē mīam istā esse
oñdēt. addidit saluta
re tuū. q̄ hn̄ salutare
dr̄. p quē sal⁹ gentib⁹
vēit. q̄ mūdo egrotan
ti: medicinā sue pieta
tis attribuit. Scd̄m
eloquiū. i. ꝑm ꝑmissio
nē quā p ꝓphas polli
citus es. t C Expro
brāt ei vbo: q̄ filiū di
cūt eē minorē. vl̄ q̄ eū
carne passū mīme cre
diderit. Utiq3 etiā ido
dic̄ r̄ndēdū. q2 spera-
uit i ꝑmonib⁹ dī qb⁹
dixit. Cū veneritis añ
reges ⁊ ꝑncipes noli
te cogitar̄ quō aut q̄d
loq̄mī dabit̄ ei vobis
q̄d loq̄mī. Exprobrāt
etiā īfideles martyri-
b⁹ i passiōe ⁊ tormētꝭ
vbū fidei dicētes vbi
ē de⁹ vr̄. v C Et ne
auferas h̄ vbū fidei. ꝺ
q̄ apl̄s ait. h̄ ē verbū
qꝺ p̄dicam⁹. rogat ꝙ
vt ꝯfessionē vitatꝭ de
ei⁹ ore nulle pene. nul
lus terror extorq̄at. ꝯ ꝯstant̄ i fide maneat
inīq̄ ei cū molestāt̄ desperāt scti aūt viri
si affligāt̄ spem magis sue dilectōis acci
piūt. A C S3 cū dic̄ vsq3q3. significat
vbū vitatis ad tp̄s aliq̄b⁹ fuisse ablatū

ta tua: in equitate tua viuifi
ca me. h B Uau: ⁊ ipse.
C B Postulat cōgregatio
sancta salutarē sibi dñm de-
bere ꝯcedi. vt inimicos ꝺ tā
ta remuneratiōe ꝯfundat: et
in lege dñi assidua medita-
tione ꝑficiat. B Ipse ꝙ
dñs ⁊ saluator vau lr̄e voca
bulo designat̄: idē ⁊ ipe vic3
cui dr̄. tu aūt idē ipe es. i. et-
s T Veniat sup nus.
me mīa tua dñe: saluta
t re tuū ꝑm eloquiū tuū. Et re
spōdebo exprobrātib⁹ mihi
vbum. q2 speraui in sermo-
v nibus tuis. Et ne auferas ꝺ
ore meo vbū vitatꝭ vsq3q3:
q2 i iudicijs tuis supsperaui
x Et custodiā legē tuā sp. in se
y culū ⁊ i seculu3 ÷ seculi: Et
ambulaba3 in latitudine. q2
z mādata tua exq̄siui. Et loq̄
bar in testimonijs tuis in cō
spectu regum. ⁊ nō cōfunde
a bar. Et meditabar in man-
b datis tuis: que dilexi. Et
leuaui manus meas ad mā-
data tua que dilexi. ⁊ exerce

vt petro ter negāti ꝯ nō vsq3q3 ablatum
sibi fuit q̄n culpā fletib⁹ diluit ⁊ sanguis
effusione mūdauit. x C Custodire se le
gē dicit dñi sp q2 i ipa variari: nefandū ē
Int̄dū sp pōit̄ vsq3 ad finē h⁹ scli. ꝯ h̄ cū
dic̄ i sclm scli illā pen
nitatē significat q̄ nō
h3 finē: nouit ei ꝯsue
tudinē angl̄oꝝ ⁊ ptā-
tū dñ3 sine fine lauda
re. y C Latitudo āt
ista ē charitas de qua
scp̄tū ē. charitas dei
diffusa ē i cordib⁹ no
stris quā iō meruit q2
mādatoꝝ itelligētiā q̄
siuit h Diligent̄ ei
exq̄siuit ⁊ scrutat⁹ est
ad h̄ vt credēt ⁊ itelli
geret. z C Loq̄bar ꝺ
testionijs dī. q̄m peti
erat ⁊ accepat vt r̄nde
ret exprobrātib⁹ sibi
vbū. q̄ firmitate robo
rat⁹. int̄ reges scli nō
se dicit eē ꝯfusu3 ꝯ vi
tatē quā mēte ꝯcepat
itrepidis ꝑmonib⁹ p
ferebat. Cōfūdit̄ āt il
le cui⁹ p r̄cīatō3 dcā
vincūt̄. ad verecūdiā
āt venire n̄ p̄t: q̄ vitatꝭ
ipi⁹ testiōnio roborat̄
a C Hic oñdit freq̄n
tate meditatōis ardo
rē. meditari ei māda-
ta nō p̄t. nisi q̄ ea assi-
dua lectōe cucurrit. et
vt euidēti⁹ hāc freq̄n
tiā declararet addidit
q̄ dilexi. negligere eñ
nūq̄ p̄t hō ea q̄ diligit
b C Leuare āt man⁹
significat bonis ope-
rib⁹ occupari: ille le-
uat man⁹ ad mādata
q̄ facit el̄ynas q̄s fieri
iubēt mādata. Exercet̄ i iustificatōib⁹ q̄
q̄rit boni opis freq̄ntatōe ꝑficē h Ar q̄
i his q̄ p lr̄a3 idicabāt̄. spūalē intellectū
conat̄ inuēire B Et q2 septiformis est
spūsscti gr̄a rctē septia lr̄a vocitat̄ olim.

e ℭ Ex hūana cõsue
tudine: memor esto dī
deo q̃ nihil põt vllate
nus obliuisci. non ĝ h
dicit. q₂ dignū erat ĩ il
la maiestate ponere in
iuriã obliuiõis. ſ pca
tur vt cito suo suo cõ/
ferat ꝓmissionē quaꝫ
in euãgelio ꝓmisit. be
ati q̃ lugēt. qm̃ ipi cõ/
solabunt. Seruo tuo
subaudiendū implere
ꝓmissuꝫ. In q̃ mihi. i.
in illa. s. ꝓmissiõe ver
bi tui spem dedisti.
d ℭ Cū dicit hec me
cõsolata est. oñdit int
erūnas secli h sibi fu/
isse solacij: vt ĩ pñti vi
ta affligeret: ꝛ de fu/
tura ꝓmissione gaude
ret. In hūilitate: quia
sctã ꝓbat humilitas
oĩa ꝓ xp̃o patient su/
stinere. Quia eloq̃um
tuū viuificauit Cãꝫ cõ
solatiõis sue ponit: ꝓ
missio q̃ppe tanti iudi
cis firmauit aĩm susti
nētis. ꝛ spes ꝯsolatio
nis viuificauit affli/
ctū. e ℭ Supbos. i.
malignos atqꝫ tyran/
nos crudelit egisse cõ
memorat. q̃ non viuifi
cãdi ſ poti⁹ mortificã
di sunt. A lege tua nõ
decliaui. s. vt illi puta
bãt q̃ pseq̃bant inno/
xios: ſ significat se in
xp̃itatis mansisse iugit
snĩa. f ℭ Memor ē
iudicioꝝ: q̃ plectibilia
nõ presumit ppetrare
pctã: q₂ metu penaruꝫ
reuocat q̃ dñi iudicij
recordat. A seculo: si
gnificat cū admĩstrari
cept⁹ ē mūd⁹. Cõsolat⁹ suꝫ: q₂ nūq̃ dese
rit suos famulos diuĩa xp̃tus. g ℭ Ne
cesse ē ei vt scm̃ virū alteri⁹ culpa ꝯtristet

bar in iustificationibus tuis
B Zai. oliua vel fornicatio
C B Chorus sanctorum
spem ꝓmissionū dñi. sensib⁹
nr̃is cõmendãs. asserit fide/
les aduersa mundi sustinere
q̃bus eterna vita ꝓmittit.
B Ista ĝ vita q̃ hic in spe. il
lic i re pcipit. oliue noīe quã
zai lr̃a designat. exprimitur.
q₂ ꝛ hic sctõꝝ facies exhila/
ratur in oleo. ꝛ illic pfectius
spũscti eterna visione pin/
guescit. Nomē aūt fornicatõ
nis cõgruit pctõribus dere/
linquētibus legem domini.
c Memor esto verbi tui ser
uo tuo: in q̃ mihi spem
d dedisti. Hec me cõsolate est
in humilitate mea. quia elo=
quium tuum viuificauit me
e Superbi inique agebãt vs=
qꝫquaqꝫ: a lege ÷ autē ⁘ tua
f non declinaui. Memor fui
iudiciorum tuorum a seculo
domine et consolatus sum.
g Defectio tenuit me. ꝓ pecca
toribus derelinquētibus le/
h gē tuã. Cãtabiles mihi erãt
iustificatiões tue. in loco pe=
i regrinationis mee. Memor
fui in nocte noīs tui dñe: ꝛ cu
stodiui legē tuã. Hec facta ē
k mihi. q₂ iustificationes tuas
exquisiui. H B Heth: vi
ta. H B Agmē beatū de=

ꝛ se dolore defecisse di
cat. dū aīm⁹ pi⁹ deside
rat saluos fieri vniuer
sos. ꝛ quē nõ optat ex
cedē affligit cū ei pe/
nas cognouerit imine
re. vñ scã cohors mar
tyrū. nõ tm̃ penis suis
quãtū tyrãnicis torq̃/
bat excessibus. N
Iõ nõ vult quēq̃ pec
care: ſ oēs cupit viaꝫ
veritatis agnoscere.
h ℭ Cū dicit cãtabi
les significat psalmo/
diã cū magna delecta
tiõe pagendã: cantus
enĩ sp releuat labores
ꝛ nõ sinit surripe tedi
um aĩo. Lac⁹ pegrina
tiõis ē mūdus. vbi pe
grinant omēs q̃ dño
xp̃o duoti sc. i A ℭ
Per noctē mūdū istū
significari posse nõ du
bium est in q̃ pctõꝝ re
gnat obscuritas. ℭ
Sꝫ vtinã oculos cor/
poreos clauderet ꝛ nõ
cordis lumĩa piculosi
us excecaret: in hac eĩ
nocte memor est nõis
dei q̃ bñficia ipius nõ
suis meritꝭ: ſ diuinis
mūeribus applicat. et
p hoc legem dei custo
dit. A Uel in nocte
aduersitatis: vbi m̃a/
gis grãs agere oportꝫ
q̃ in die ꝓsperitatis.
k ℭ Hec. s. nox fctã
ē mihi. subaudi ꝯsola
tio. Sequit cã q̃re illi
nox facta sit ꝯsolatio:
q₂ iustificatõnes tuas
exq̃siui: tuas dicit nõ
meas. ꝛ iõ mūdi tene/
bris nõ potuit exceca
ri: quia illi nox tribu/
lationū fctã ē. i. ad vtilitatē ꝛ ꝓfectū fcã
est. ſ eĩ alicui fieri dicim⁹ qd̃ frugi illi ē.
Heth vita: q̃ ĩ diuis scp̃turꝭ repit. q̃ ē xp̃s

l C Portio a pte dicta est. illius ei par tis sum⁹ cui⁹ volūtatib⁹ obedim⁹. vñ me rito portio pioꝝ de⁹ dī. Dixi. i. statui de creui atq₃ pmisi pcepta dei seruare. vñ ꝛ fact⁹ est i dñi portiōe.

m C Postulat enī plebs fidel' debere cō/pleri mīam aduentus xpi. q̄ mūdo poteāt sa lutar' appere. Scdm eloquiū illud. s. q̄ pro mittit sctis suā beatā nimis ꝛ incōpabilem p omīa visionē. n C Ordinē hūane cōuer/satiōis exponit. Pri/us ei est vias suas co gitare. i. actus huma/nos districtius pēsare et sic ad dñi mandata pedes suos ɔuertere. in q̄bus si aliquis am bulat pōt firma hre ve stigia. Dicēdo pedes meos ɔuerti ōndit p̄/mitus fuisse puersos. o C Paratū se ad p̄ cepta dei custodienda ille testat. q̄ nec psecu tores metuit. et illece bras hui⁹ seculi a suis sensibus affugauit. nō suz turbat⁹ ad tribula tionē sustinēdā ppter xpm improuisa enī cō turbāt: sed deliberata snīa aīm pturbari non sinit. Infert etiam ad qd paratum se eē dice bat. s. vt mandata dei custodiret. q₂ sic inte/gre seruant cū aduer sitas nulla metuitur. p C Cū dicit funes pctōꝝ: ōndit tot laq̄/os eē q̄t pctā cōmitti/mus: et h̄ referēdū est ad corpis puritatē. fie/ri ei potuit vt caro delictoꝝ funib⁹ liga/ref. aīm⁹ āt incētiuis vitijs reluctās leg̃ dei nō fuisset oblit⁹. Funes aūt sꝫ impli cita ꝛ tortuosa ligamīa. talia etiā sꝫ pctā

siderat videre faciez dñi. q₂ ei⁹ mādatis noscit obsecutū

B Et q₂ h̄ desideriū i resur rectōnis glīa pficiet octaua lrā: vite vacabulo gaudet.

l Orcio mea domīe: di/xi custodire legē tuam.

m Depcatus sum faciem tuaz in toto corde meo. miserere mei sm eloquium tuum. Co gitaui vias meas. ꝛ conuer/ti pedes meos in testimonia

o tua. Paratus sum ꝛ nō sum turbatus. vt custodiā man/

p data tua. Funes peccatoꝝ circumplexi sunt mee: ÷ et:

q legē tuā nō sum oblit⁹. Me dia nocte surgebā ad confi/tendū tibi. sup iudicia iusti/

r ficationis tue. Participes ego suz oīm timentium te. et custodientiū mandata tua.

s Misecdia dñi plena est terra iustificatiōes tuas doce me.

lb B Teth. bonū. C B

Apl's beatus grās agit hu miliatū se fuisse. vt ad iustifi cationes domini perueniret

B Nomēq₃ lre pñtis expo nēs. bonuz suum dicit verbū dei humilit meditari.

t Onitatē fecisti cum ser

q̄b⁹ se delinq̄ntes sp astringūt. q C Me dia nocte: scit eñi h̄ tpe pmogenita egyp tioꝝ pcussa: scit petri ꝛ pauli vincla reso luta: scit q₃ spōsum media nocte eē vētu rū. iō eodez tpe surgit ad laudes ne int' fatu as virgines ei ianua clausa remaneat. nec vacat q₂ dic surgebaz. q₂ surgit q̄ sp ad dei p̄ conia festinat. Ad cō/fitendū. i. ad laudādū iudicia iusticie xpi. r C Quisq̄s ei in no uitate vite ambulaue rit erit pticeps xpi. et q₂ dixit oīum timētiū. ne illos tm̄ aduertis/ses q̄ dei iudicia fuili timore formidant. ad dit. ꝛ custodiētiū man data tua. q̄ deuotissi/mi cōprobant. timore castissimo ꝛ amore re/uerēdo s C Mia dñi cū dic. plenā eē terraz ōndit vtiq₃ dilatiōem xpiane fidei quā sic mi sericorditer ipleuit vt vndiq₃ vanissime sup/stitōis nomē euacuasse doceat. Iustificatōes tuas doce me. h h̄ ē tua mādata vt illa i/telligā ꝛ pdicē. ꝛ ope impleā. t A C Nūc collata sibi a dño mūe ra pfitet. Bon⁹ q̄ppe dñs seruis suis tribu/it bonitatē. Et q̄ sit il/la bonitas subt' expo/nit dū dic. Bonū mihi q₂ hūiliasti me. de affl ctiōe ei salutari. grās agit. non de felicitate mūdana: intellexit eñi bonitatē illā debē di/ci vt pficit. nō vñ ina ni exultatiōe gaudet. Sic bonitatē facit medic⁹ cū secat vulnera. sic pater cū cedit filiū. Scdm xbū tuū. illud. s. q̄ dr: q̄ se hu miliat exaltabit. h Vel bonitatē se/

cit̃ q̃ñ i carne nos redemisti. fm ẋbũ tu um qd pmisisti abrae. alijsq; patriarchis. v ℂ Donet ät de⁹ bonitatẽ. inspirãdo desideriũ charitatis. docet disciplinã cũ patiẽs i tribulatõe donat. ℂ Docet sciẽ tiã. vt sciat hõ discernere inẽ bonũ z malũ inẽ vitã z mortẽ. Credidi. ℂ .i. pceptis tu is obediui. h vl' ope ipleui. pmittit ät sciẽ disciplinã. vt q̃s ptu tus i se facẽ debeat di sciplinã z postea docẽdo i alijs. x ℂ Ai de quõ i hoc ẋsu humana vita describat. Prius ei peccasse se dicit cũ teneret origia li vicio obnoxius. p⁹ hũiliatũ se eẽ pfessus ẽ. vt clpa careret quã ptraxerat i radice peccati. ad postremũ custodiuit dei eloquiũ. q; meruit hũiliari. sic ait apl's hũilibus aũt dat grãz. Et vt excedẽ tiũ licẽtiã cohiberet. p⁹ hũiliatõz suã. eloq̃um dñi. i. scãs scriptu ras se dicit ei⁹ dono custodisse y ℂ Pe tit bonũ magr̃m vt in sua bõitate dignetur docẽ discipulũ. vt iustificatiões q̃s lectiõe didicerat opere sciret tũc eñi pfecte discunt mãdata cũ fiũt z ℂ Dicit eñi multiplicatã sup se pseq̃ntiũ ini quitatẽ. z idõ petit ne penis grauib⁹ supborũ ei⁹ deuota hũilitas macularet. s potius quãtũ illi ptẽderẽt sã ctos seducere: tm̃ isti viderẽt mãdatis dñicis adherere. z mãdatoz scrutatores ãpli⁹ effici. z ita factũ ẽ. vt q̃ penis tpalib⁹ scõs vincere tẽtauerũt z a lege dĩ diuidẽ nisi sũt. tãto illos mãdatoz scrutatores ampli⁹ effecerũt. a ℂ Per lac coagulatũ vult itelligi cõ duratã supboz iniq̃tatẽ. q̃ more lactis in crassiorẽ subam fuerat ptracta. Lac aũt dictũ a liq̃re. q; de interna suba nãli liq̃re decurrat: a eñi in i puertit: vt amic⁹ inimic⁹ et his filia. Ego ẋo legẽ tuã. i. q̃tũ illi i malo durescebãt tm̃ iste a lege dei segregari nõ poterat. b ℂ Bonũ sibi dicit q; penis seuientiũ subdebat. s pñtia cogitans s futura desiderãs. cederat eñi de illa dulcedine gustare celesti. q̃ oẽs suauitates excedit. talis siq̃dẽ humilitas celestis hirlm tãgit gl'osa fastigia. Nã sic supbia mergit ad tartaz. ita iste hũilitas tollit ad celũ. Ut discã iustificatões tuas. i. vt facerẽ qd docuisti. tũc ei pfecte discit: q̃ñ pcepta dĩ fide li actõe mõstrãt c ℂ Cũ dic lex oris tui. si iã ppharũ nec aploz s pcepta euãgelica sibi testat pciosissima. q̃ sũt ore xpi plata. Sup milia. q. d. sup oĩa milia auri z argẽti qd in finitũ arz incõphẽsibi le ẽ. sic ei dilectio ista tãta meruit idicari vt nulla res potuisset ei eq̃ri. vt auri argẽtiq; oĩs copia possz vilescẽ milia auri z argẽti dixit. q̃cq̃d eñi dixeris sup sp excedit. idõ fcã est cõpatio absq; similitudie pciũ sine modo amor sine fine d ℂ Man⁹ tue opatiõis dĩ ẋtutẽ oñdũt. Et q; addit fecerunt me q̃dã volũt fecerit ad gĩaz ptinere. plasma uerit ad corp⁹. qd d limo terre cognoscit

uo tuo domie: fm ẋbuz tuũ
v Bonitatẽ z disciplinã z sciẽ
tiã doce me. q; mãdatis tuis
x credidi. Priusq; humiliarer
ego deliq̃. ppterea eloquiuz
y tuũ custodiui. Bonus es tu
z in bonitate tua doce me iu
z stificationes tuas. Multipli
cata ẽ sup me iniq̃tas supbo
rum. ego autẽ in toto corde
a scrutabor mãdata tua. Coa
gulatũ est sicut lac cor eoruz
ego ẋo legẽ tuaz meditatus
b sum. Bonũ mihi q; hũiliasti
me. vt discã iustificatiões tu
c as. Bonũ mihi lex oris tui:
super milia auri et argenti.
h B Ioth scia vel pncipiũ
ℂ B Cohors gloriosa. petit intellectuz mãdatoz sibimet debere pcedi. vt vere vite munere pfruat. expetẽsq; vt dñi mia fiat immaculata. ne possit in illa iudicatiõe cõfundi. B Et recte scia vl' principiũ nuncupatur lr̃a in qua fideles ab illo capiendi queruut intellectuz: a q̃ viuẽdi sumpserẽt exordiuz.
d Manus tue fecerunt me

et plasmauerũt me. da mihi
intellectũ vt discam manda
e ta tua. Qui timent te vide-
bunt me et letabunt: q₂ in
f verba tua supsperaui. Co-
gnoui dñe q₂ equitas iudi-
cia tua: ꝛ in veritate tua hu-
g miliasti me. Fiat mĩa tua vt
consolet me: ẜm eloquium
h tuum seruo tuo. Veniãt mi-
hi miserationes tue et viuã:
quia lex tua meditatio mea
i ÷ est:. Confundant sugbi
q₂ iniuste iniq̃tatẽ fecerũt in
me: ego aũt exercebor ĩ man
k datis tuis. Cõuertant mihi
timentes te. ꝛ qui nouerunt
l testionia tua. Fiat cor meuꝫ
immaculatũ in iustificationi
bus tuis. vt nõ confundar.

h B Caph. manus.

C B Peregrinus in hac terra pplus. nimiuꝫ deside-rium suũ in aduentu dñi cõ-fitet. enumerãs quanta sup boꝝ insecutiõe ptulerit. B cui⁹ mentis deuotio p caph lrãm designat. que manus

esse formatũ. Justa voce clamat factura auctori: da mihi ĩtellectũ a q̃ cogscor esse plasmata. Sꝫ q̃lẽ: nõ istũ de q̃ sibi hoĩes esse vident sapiẽtes. ẜ q̃ dñi mãdata co-gnoscat. vt quẽ adã p inobediẽtiã pdide rat cohors sctã p obe diẽtiã adipiscat. istũ ẜ purũ ꝯtẽplabilẽ de-uotũ quẽ añ peccatuꝫ adã possidebat petit ĩ tellectũ ꝉb q̃ mãdata dĩ ĩtelligũt ꝛ custodi unt. e ꝉb Qui timẽt te vox eccĩe. i. illi q̃ ti-mẽt deũ ꝛ alios vidẽt dei mandata obſuare magna leticia letabũ tur. q₂ ĩ xbo tuo spero ꝉb C .i. ĩ xp̃o. C vbi nũq̃ decipit spes. pe-tit ẜ eccĩa talia ĩ se fie ri. vñ oĩni deuotõ pos sit augeri: ad imitati-onẽ ei reꝝ laudabiliũ ꝓposita sp exẽpla ꝓfi ciũt. q. di. si illã grãm mihi ꝯtulerl vt diligẽ ter faciã ꝛ pficiã pce-pta tua. videbũt ẜ q̃ timẽt te ꝛc̃. f ꝉb Eq̃-tas xp̃i est. vt pctõres arguat p delictl. veri tas vt sugbos hũiliet a psperitatib⁹ suis. ẜ q₂ me hũiliasti vt cor-rigeres fiat nunc mĩa tua vt ꝯsolet me. C Cognoui ẜ dicit. i. ex ptus suꝫ. s. ĩ meis pas sionib⁹ et bñficijs. ꝙ oĩa eq̃ st iudicia tua ĩ puniẽdo ꝛ parcendo. g C Cõsolatio ẽ em q̃ñ miseriarũ patiẽtiã donat. tormenta sua retẽperat. et afflicti animi merores. ꝓmissiõe btĩtudĩs ꝯfor-tat. Scdõꝫ eloquiũ subiũge. fiat. i. ẜm pro missionẽ. q̃ spopõdit ĩ euãgelio se passu-ros tormẽta mĩme relicturũ. h C Per miseratiões xp̃i. vitã. s. vult ꝯseq̃ eternã. q₂ sola illa bñ dr̃ vita quã nulla molestia sollicitat nec mors suspecta cõtristat. q₂

lex tua. illa ei meditatio btõs facit q̃ ope rib⁹ bonis celoꝝ regna cõq̃rit: nõ ẜ p ista solã meditatõꝫ btĩ efficimur. q̃ lectõis re petitõe tractat ẜ q̃ opib⁹ iplet. i C Cõ fundãt: ad emẽdatõꝫ ptinet ñ ad suppli ciũ. tũc ei bñ ꝯfũdit ꝯscia peccãtis: q̃ñ ma la pstina ꝓpria volũta te damnant ꝛ incipit odisse qd̃ antea vide-bat diligẽ Quia iniq̃ tatẽ fecerũt in me. q̃d ei iniusti⁹ q̃ eos velle pseq̃. q̃ mãdatis dĩ si debãt occupari. Ego ãt exercebor. ponit sa lutare remediũ. s. ex-ercitiũ mãdatoꝝ ꝯ p-secutores crudeles so la ei patiẽs ĩ tormentl vincit illos. k C Cõuertant mihi. i. ad re: ad dñꝫ ei bñ ĩtellr ꝯuerti: q̃ in eccĩastica ꝯgregatõe ceperit ver sari. Et q̃ nouerunt. i. q̃s lectõ diuina iã im buit. ẜ nec opa saluta ris ĩstruxit. tales st ĩn cipiẽtes bñ viuere q̃s petit sic cõuerti. l ꝉb Hic cor p aĩa ponit. ac si dicat fiat aĩa mea sine pctõ mortali. ꝛ ẜ in iustificatiõib⁹. i. vt nõ sim reus ĩ iustifica tiõib⁹ ẜ mũdus a trãs gressione eaꝝ. Uel vt sim ĩmaculat⁹ ꝛ ẜ nõ ex me ẜ iustificatõib⁹ tuis. Ut nõ ꝯfundar. hoc ẽ. vt nõ habeã cõ fusionẽ etnã. Cõfun-dãt q̃dẽ sugbi ad cor rectionẽ ꝛ nõ ꝯfũndar ego ad penã etnã. B Caph aũt ita man⁹ interptat vt eius dẽ man⁹ palmã siue volã significet. i. nõ ꝯtractã eã ẜ aptã. expãsisq̃ꝫ digitis insi-nuet. Jõ man⁹ opa vl corpis vl cordis vl ipi⁹ amoris interni significat. Eptio xo ei⁹ significat id qd̃ ꝓpha cõmẽdat dicens reuela dño viã tuã ꝛ spera in eũ ꝛc̃.

interpretat͛. ꝑ quaꝫ opa vel cordis vel corꝑis exprimūt͛.

m Efecit in salutare tuū aīa mea. ⁊ in xbuꝫ tuū

n suꝑsperaui. Defecerūt oculi mei in eloquiū tuuꝫ: dicētes

o quādo ꝯsolaberi me. Quia factus suꝫ sicͣ vter in pruina: iustificatiōes tuas nō suꝫ ob

p litus. Quot sūt dies serui tui. quādo facies de ꝑsequētib⁹

q me iudiciū. Narrauerūt mihi iniq̄ fabulatiōes: ſ₃ nō vt lex

r tua. Oīa mādata tua xitas iniq̄ ꝑsecuti sunt me adiuua

s me. Paulomin⁹ ꝯsūmauerūt me ī t͛ra. ego autē nō dereliq̄

t mādata tua. Scđꝫ miscđiaꝫ tuā viuifica me. ⁊ custodiaꝫ testiōnia oris tui. A B La mech. disciplina. ℭ B. Plebs fidelis virtutē domini fctāq; describēs. dicit oīa tpalia posse finiri. mandata xbo ei⁹ neq̄q; terminū repire B quoruꝫ discipline sbdita ꝓclamat. in eternum nō obliuiscar iustificationes tuas.

a Neternū domine: verbum tuum permanet

m ℭ Defecit aīa mea. significat lassata est: atq; fatigata. q̄ ꝑ nimia solet euenire desideria. mos eni iste hūanitatis est. vt qđ oīno ꝯcupiscim⁹: ī eo lassari atq; defi cere videamur. Sꝫ vt intelligat͛ q̄ defe ctus iste ꝑgat: addit. ī salutare. qđ hebrea līgua dī Jhs. ⁊ ne ali q̄s ita exponēdū ⁊ sē tiendū dubitaret ad iūxit. ⁊ in xbū tuū. i. vnigenitū filiū q̄ ē dī xtus. n ℭ Defecerūt oculi cordis. Et vide in eloquiū nō ab elo quio defecisse. Deficē eni ab eloq̄o dī ē toti us boni priuatio: in eloquiū xo ei⁹ deficē sp augeri ē. Dicētes. cū lingua loq̄ soleat: di cit oculos locutos. vt oñdat luminosa cor dis desideria: silētio so q̄daꝫ s͛mone ꝓcla mare. ⁊ ꝓclamore ar dentissimo deficere. ⁊ tādiu se dicit defectū istū ꝑtulisse donec ex pectata incarnatio dī cordis appareret aspe ctib⁹. o ℭ Cām qur adiuuādū se ⁊ ꝯsolan dum petat hic ponit. Uter ei corp⁹ mortale significat. pruina. ce leste bñficiū cōuersio nis oñdit. ꝑ quā eue nit vt caro nr̄a lasciui ens afflictōe pnīe cō trahat͛. vter igit͛ ī pru ina. natiuo calore de sertus. glaciali rigore ꝯtrahit͛. sic corp⁹ sctō rū incētiuo vicioꝝ ca lore vacuatū bñficio cōuersiōis attrahit͛. ⁊ cū sic fuerit felicit͛ ma ceratū ꝑuenit qđ sequit͛. vt iustificatōes dei nullaten⁹ valeāt obliuisci. p ℭ Sci ens cet⁹ sctōꝝ vsq; ad finē mūdi se tētati onibus diaboli subiacere. interrogat qñ mūdus iste finiat͛. vt de ꝑsecutorib⁹. i. di abolo cū mīstris ꝑpata vltio cōpleat͛. nō q₂ vite sue tp̄s volebat agnoscere. ſ₃ cele ritatē futuri postulabat iudicij. in q̄ iam btīs erit reqes ⁊ gaudiū sine fine mā sur q ℌ A ℭ Iniq̄ sūt heretici vl' iudei vl' gē tiles ꝓbi. ℭ q̄ꝝ do ctrina inanib⁹ fabul' ē cōpata. q₂ a lege dī oīno discrepat. ⁊ ca tholica veritate disce dit. r ℭ Ueritas eni sp verū loq̄t͛. ſ₃ ꝑfidi eā q̄busdā nebul' ob cecare ꝯtēdūt. Et ꝑse cuti sūt. iubēdo ꝑuer sa. falsa suadēdo. Ad iecit adiuua me. qi ꝯ ī manē beluam ⁊ hostē crudelissimū se adiu uari postulat ꝯ sic fa bulātes s ℭ Dū dicē paulomin⁹ ⁊ nimieta tē ꝑsecutiōis oñdit et se tñ ñ defecisse dī mu nere declarauit. In t͛ra in ħ sclo. Ego aūt ñ dereliq̄ mādata tua. s. q₂ suā ꝯstātiā ī mar tyrio vsq; in finē vite oñdit ⁊ tenuit. t ℭ Uiuifica me dixit s͛m miāꝫ. i. ī illa vita et͛na ꝯstitue vbi sctōꝝ vita ē. Ut custodiā. ℌ vel ea q̄ ī lege mādasti. vl' illa q̄ ī euāgelijs ꝓtu listi. A nullo modo martyres testiōnia dī. i. martyria (martir eī testis dī) custodirent nisi dñi mia dei viuifi carēt͛ viuificati sūt eni ne amādo vitā nega rētvitā ⁊ negādo vitā amitterēt vitā. ac si q̄ ꝓ vita xitatē deserere noluerūt. moriēdo ꝑ xitate vixerūt. B Et iō lamech disciplinā sonat q₂ dei disci pline plebs fidel' libētissime subdita est. a ℭ Permanet igit͛ xbū dei i eternū in

celo.i.i vnoqͣq͡ʒ sctõ.q̃s de morte facit vi
uere.i.p mortẽ tpalẽ viuere et͛nalr. ẽ enĩ
in illis celũ. vl'illi sũt celũ q̃ se celesti con
uersatõe tractare noscũt͛. Al'in celo.i. in
anglis in q̃bus de⁹ hitat. Manet igit͛ in
illis sp vbũ dei. qꝛ illi
iugit͛ i dei misterio et
laude firmissima deli
beratõe ꝯsistũt.
b ℏ ℭ In gñatõe et
gñatõe. tpa significat
q̃b⁹ duo ppli dño cre
diderũt vn⁹legis ꝛ p
phetarũ alt⁹ euãgelij
ꝛ aploꝝ. ℭ In q̃b⁹
ẽ vitas.i.ipe dñs xp̃c
Fundasti terrã. hoc ẽ
cõstituisti sctõs. q̃ sic
fundati sũt. vt in xp̃i
credulitate pmaneãt.
Et hec ẽ cã cur in gña
tione et generatione
veritas est. qꝛ funda
ta ẽ terra.i. credẽtes.
Si eẽ ipe nõ fundas/
set sic t͛rã.i. ꝯfirmas/
set nec p̃or gñatõ nec
sequẽs. vl'credere in
xp̃m vel pmanere i fi
de potuisset. c ℭ
Quotiẽs singl'ari nu
mero dies ponit͛: ven
tur⁹ ille significat͛. q̃
vn⁹ atq͡ʒ etern⁹ ẽ. ꝛ ñ
hʒ noctẽ de q̃ scriptuʒ
ẽ. ꝛ erit ill' dñs lumen
eternũ. ꝛ ne q̃s quõ h͂
fieri possʒ int͛rogaret
dubitãdo adiecit. oĩa fuire creatori. q̃ p
sua volũtate ꝛ corpalia ꝛ et͛na disponit.
d ℭ Meditatio q̃ppe leg͛ ẽ illa. q̃ p̃ce/
pit. vl' cogitare vl' facere vt ĩteriore q̃si cõ
siliario firmat⁹ tormẽta possit seutẽtia in
trepid⁹ supare. In hũilitate. in afflictõi/
b⁹ dic̃. q̃s pia volũtate tolerauit. a q̃bus
se gaudet ereptũ: q̃ñ meruit ad scm̃ puẽi
re martyriũ. Hũilitas ista a q̃busdã neces
sitate subit͛. ab alijs vt a sctis volũtate su
scipit͛. e ℭ Nullus eĩ fideliũ dʒ obliui/
sci illoꝝ bñficioꝝ dñi. a q̃b⁹ vitale mun⁹
noscit͛ accepisse hec ãt bñficia st͛ iustifica
tõ es. q̃ nob vitã aĩe p̃stiterẽt i fide: p̃nt eĩ
fortasse alia memorie decidere. b ñficium

b in celo. In generatõe ꝛ gene
ratõe vitas tua. fundasti t͛rã
c ꝛ pmanet. Ordinatione tua
pseuerat dies. q̃m oĩa fuiũt
d tibi. Nisi q͡ʒ lex tua medita/
tio mea ÷ ẽ: tũc forte peris/
e sem i hũilitate mea. Inet͛nũ
nõ obliuiscar iustificationes
tuas. q̃a in ipsis viuificasti
f me. Tuus suʒ ego saluũ me
fac. q̃m iustificatõẽs tuas ex
g q̃siui. Me expectauert pctõ
res vt pderẽt me. testimonia
h tua intellexi. Oĩ ꝯsumatiõi
vidi finẽ. latũ mãdatuʒ tuũ
h B Mem. nimis.
ex quo vel ex ipsis. B ℭ
Ppl's beatus. pphetaꝝ at/
q͡ʒ euãgelij meditatiõe profi
ciens. sup docentes se ac se/
niores asserit se diuina intel/
lexisse mandata. B q͡ʒ ex/

aũt null⁹ fideliũ obliuiscit͛ i q̃ vita p̃stat͛
f ℭ Tuus suʒ ego: nõ p̃t dicẽ vere q̃ se
nouit pctõ fuire. Seru⁹ eĩ vicioꝝ: nõ me/
ret͛ dñʒ hr̃e sctõꝝ. Illud ãt ꝯsidera. q͡ʒ dũ
pfessus fuerit cohors sctã se esse dñi ad/
huc petit vt salua fiat
vtiq͡ʒ i illa iudicatiõe
futura cũ btĩ intrãt i
requiẽ sempit͛nã. Sʒ
q̃re sal⁹ ista petat͛ as/
sidue: subt͛ adiũxit di
cẽs. q̃m iustificatõẽs
tuas exq̃siui: alij ho/
nores. alij mũdi gau
dia. alij cõnubia q̃rũt
ego iustificatõẽs tuas
g ℭ Me expectauert
.s. mali suasores blã/
diẽdo. q̃õ agebant vt
meã aĩaʒ vulnere p̃ut
tatis sauciarẽt. Ostẽ
dit vo p h͂ q͡ʒ ait expe
ctauerũt: penã marty
rij nõ fuisse acceleratã
ꝛ p̃cipitatã. vt grauⁱ/
or fieret pena ptracta
q͡ʒ subitanea. gũior ẽ
eĩ ista psecutio q̃ ꝛ co
ronã martyrij suspen
dit ꝛ mortẽ aĩe suadẽ
ñ definit Sʒ ĩtelligẽs
iste testimoniũ dei nõ
pot͛at ad vicia nefan
da pduci. vñ illi soli a
tali piculo liberãt͛: q̃
dñi illumiatõe firmãt͛
Intellexi ãt exponat͛
id ẽ opat⁹ sũ. sic i alio
psalmo dr̃ btũs q̃ intelligit sup egenũ.i.
subuenit egeno. ille eĩ q̃ opat͛ hʒ testimo
nia nõ p̃ot ad vicia vt dixim⁹ nephãda p
duci. h ℭ Cõsummatio est eĩ oĩm vtu
tũ pfectio: cui ꝯsummatõi xp̃s est finis:
quẽ se vidisse dicit: cũ eũ illumiata mẽte
credidit eẽ vẽturũ. Latũ mãdatũ signifi
cat charitatẽ. quã circa deũ hr̃e iubemur
ꝛ p̃ximũ. Nã q̃d lati⁹ esse dici p̃ot q͡ʒ q̃õ
vniuersaʒ legẽ ꝛ pphetarũ dicta ꝯcludit
Nã vt saluator docuit. in his duob⁹ mã/
datis charitatis lex oĩs ꝛ p̃phete pẽdẽt.
A Preuidit ḡ ppheta in spũ xp̃m oĩa
cõsummasse que scripta sunt de eo in le/
ge pphetis ꝛ psalmis. pter quod in cru

ce dixit. Cōsūmatū est i ℂ Dicēdo quō pmittit se dictuꝝ queādmodū legē dei p cipua intētōe ꝛ volūtate dilexerit. Tota die: ptinuū tp̄s significat. meditat̃ ei toto vite tp̄e legē dei. q̄ oīa q̄ facit: ī laudē dei agit. si qs eñ cū timore dei cibos ꝑpant̃ accipit. si somnos conuenienter carpit legez dei meditat̃ in oībus q̄m se honesta ꝛ probabili actione cōmendat.

k ℂ Inimici intelligēdi sunt obstinati iudei. heretici et pagani q̄ p̄cepta dei nō opant̃ supra istos prudentez se dicit effectū. q̄m iussa dei deuot⁹ impleuit ꝟ vñ fact⁹ prudēs fuerit addidit. tuo mādato q̄m dū illi obediuit fideliter. cūctos errantes trāscēdit. Adiecit qꝛ ineternū mihi est. s. mādatū tuū. s. dilectio dei ꝛ pximi l ℂ Intendam⁹ ꝟ supiorē x̄sum vbi nō dixit supra p̄es ꝟ sup inimicos. hic aūt arguit mḡros scꝫ phariseos quia ad lr̄am se tenentes spiritalē intelligētiā negligebāt Sup tales igit̃ oēs doctores: merito cohors scā se melius intellexisse dicit qꝛ sincerā dei doctrinā accepit. ꝟ cur meli⁹ intellexerit cām dicit. qꝛ testimonia tua meditatio mea est. m ℂ Sup senes intellexi: senes dicit ꝟ nō canos mēte ꝟ corpe. vult igit̃ dicere meli⁹ intellexit populus nou⁹ q̄ feliciter xp̄m suscepit. q̄ senior ille iudaic⁹ q̄ eū ptemnēdū iudicauit. Quare intellexit sup seniores addidit vicꝫ. qꝛ mādata tua exq̄siui. nō hoīm puersoꝝ mandata ꝟuaui. n ℂ Ab oī via mala. significat hēticoꝝ ꝑuasiōes. q̄bus illi blādiunt̃. vel oīm malorꝝ praua opa. Pedes aūt meos significat assensum mētis. q̄ nos q̄dā vestigio ducit ad culpam: nisi pietas dei nos abstraxerit. Ut x̄ba tua custodiā. alit̃ eī x̄ba dei custodire nō poterat nisi cū illa pestifera suasio pbat̃ expulsa. o ℂ A iudicijs tuis dic. i. ab illo qd̄ tua volūtas pstituit ꝛ viuēdi regulam dedit: ab eo vtiq̄ nō decliaui: qꝛ tu legē posuisti mihi. ꝟ ē. euāgeliū qd̄ toti⁹ plenitudinis donauit effectū nō ꝟ lex vetus q̄ officium pedagogi hꝫ ꝟ accipit̃ p ℂ Quādulcia. i. plus oīb⁹ dulcia ꝛ maxime dulcia. quia In trāsito melle vel alio cibo p palatū. nullū hꝫ vltra saporē. eloquia x̄o dei siue ī ore siue ī faucib⁹ vel ī archano abditi pectoris sp̄ dulcia sunt meditātibus ea. ℂ Cū eni oīs gust⁹ corpalis sit in palato ꝛ faucib⁹ tm̄ eloq̄a tm̄ dn̄i deglutita in cordis dulcescūt faucibus.

q ℂ Legem eñ dei edoctus intellexit scriptū illud fili noli ābulare cū impijs. itēꝫ audierat pdidisti abs te oēs q̄ fornicant̃ abs te. talia quippe in mādatis dei duꝫ audisset viā iniquitatis intellexit omnimodis execrādum. q̄ iusto dn̄o placere nō poterat.

go mem interp̄tatur ex quo:
significat ex quo. hoc ē quod
dicitur. Quomodo dilexi le
gem tuam domine. i. ex quo
affectu dulcedinis ꝛ amoris
vt significet ex intimo. Q̄ō
x̄o dicit̃ ex ip̄is significat ex
ip̄s domini mādatis eorun-
dē concipiendum amorem.
vnde dicit. a mandatis tuis
intellexi.

i Quomodo dilexi legez
tuam domine: tota die
k meditatio mea ÷ est :· Sup
inimicos meos prudentem
me fecisti mādato tuo. quia
l ineternū mihi est. Sup oēs
docentes me intellexi. quia
testionia tua meditatio mea
m ÷ est :· Super senes intelle-
xi: quia mādata tua quesiui
n Ab omni via mala prohibui
pedes meos. vt custodiam
o x̄ba tua. A iudicijs tuis nō
declinaui. quia tu legē posui
p sti mihi. Quādulcia fauci-
bus meis eloquia tua. super
q mel ori meo. A mandatis tu
is intellexi. propterea odiui
omnem viam iniquitatis.

ꝟ B Nun. sempiternū vl̃
piscis C B Cohors beata
pedib⁹ suis dominici verbi
lumen radiare congaudēs.

r ℭ Testat᷑ btā cohors pedib⁹ suis ver
bū dei.i.scp̄turas sctās lucere. ne absen/
tia veri lumis incidat in ruinā.quā p suā
ꝓuidentiā vitare nō poterat. Et lumē se
mitis meis. ℟ vt hoc lumie p̄eūte dū
semitas vite isti⁹ ḡdi/
mur.ad illaꝫ q̄ xp̄a via
est pducamur.lucerna
ḡ.scp̄tura sctā dr̄ pro/
phetaꝝ ⁊ euāgelioruꝫ
lumē. Uel vtrunqꝫ lu/
meri ⁊ lucerna. s ℭ
Jurare est ei iure ora
re.i.eq̄tateꝫ dicere.ne
velit q̄spiā qd̄ ꝓmisit
in ptē alterā declina/
re. Jurare igit᷑. h̄ non
significat sacramētuꝫ
p̄stare. in q̄ inuocādo
diuinitatē veritatꝭ te
stē adducim⁹: ꝫ iura/
re est firmiter ī aīo cō/
stituere bonū ꝓpositū
implere. Judicia vero
iusticie sūt. cū exaltat
hūiles.deijcit supbos
t ℭ Dū se dicūt mē
bra xp̄i vsqꝫquaqꝫ hu
miliata.oñdūt multa/
rū psecutionū se susti/
nuisse picula. ⁊ ex hūi
litate tua s̄m ꝓmissio
nes di viuificari se pe
tūt. Uerbū ei illud di
ci pt: venite ad me om
nes qui laboratis ⁊c̄.
v ℭ Oris aūt volū
taria sacrificia seu be/
neplacita sūt: deuotio
nē laudis offerre non
alicui⁹ mūdane vtili/
tatis: ꝫ ꝓprie volūta/
tis intuitu.illa ḡ petit
vt reddantur accepta
deo: qtūs hac oblatio
ne placat⁹ iudicia sua
eū doceat.q̄ fidelibus
mentib⁹ dignat᷑ ape
rire. x ℟ Aia mea
ī manib⁹ meis. h̄ ē.q̄
aīam meā ī bonis opib⁹.s̄m q̄ lex tua iu
bet paratā sp̄ habeo.vl' q̄ patus suꝫ mar
tyriū ꝓpter te sustinere. ℭ Hoc vbiqꝫ

B Expetit retributiōes do
mini ppetuas. ob quas hec
lr̄a sempiterni nomē accepit
Porro q̄ piscis interp̄tatur
ostēdit eū q̄ in fluctib⁹ secu/
li lumen verbi requirit.

r Ucerna pedibus meis
verbuꝫ tuū. ⁊ lumen se
s mitis meis. Juraui et statui
custodire iudicia iusticie tue
t Hūiliatus sum vsqꝫquaqꝫ:
dn̄e viuifica me s̄m xbū tuū
v Uoluntaria oris mei bn̄pla
cita fac dn̄e. ⁊ iudicia tua do
x ce me. Aia mea in manibus
meis sp̄. ⁊ legē tuā non sum
y oblitus. Posuerunt pctōres
laqueū mihi. ⁊ de mandatis
z tuis non erraui. Hereditate
acq̄siui testiōnia tua ineter/
num. q̄ exultatō cordis mei
⁊ sūt. Inclinaui cor meū ad fa
ciēdas iustificatiōes tuas in
eternū.ꝓpter tetributionem

B h Samech.adiuto
rium. C B.Catholicū exa/
men.iniquos odio sibi fuisse
dicit.legem xo dn̄i se dilexis/
se. petensqꝫ ille sctūs pplus
vt ab eo susceptus: mala se/
culi euadat. B Nomēqꝫ
lr̄e exponit cuꝫ dicit adiuua

semp p̄cipit᷑. hoc spāliter cōmonemur. vt
sic redeam⁹ ad legē: ne discedamus a le/
ge. p manus itaqꝫ vel opatōnes vel ptās
intelligit᷑ vel promptitudo ad martyriū
⁊ passionē. y ℟ Quid sunt isti laquei
nisi tēdicule dyaboli:
vel suggestiōes eius.
ℭ In hac eni silua
mūdi tot laqueos iue
nis q̄t vicia cōtueris.
Sequit᷑ remediuꝫ qd̄
cognoscit᷑ ꝯtra ista ve
nena pugnare.s. q̄a a
mādatis dei mīme de
clinaui. Ab illis eni q̄
nō declinat vlla dece/
ptiōe non capit᷑. q̄ iu
xta ipsa mādata nō in
ipsis insidie sunt.
℟ Laque⁹ eni iux
viā nō in via ponit᷑. et
si egressus de via fue/
ris mādatoꝝ cades in
laqueum. z ℭ Ista
hēditas lucratiua et/
na possessio est. Testi/
monia sctissima prece
pta sunt. Merito exul
tationē sui cordis esse
dicebat hereditatē re
gni celestis. ipse ei me
ret᷑ ad eā puenire q̄ p
bat᷑ de tali acq̄sitione
gaudē. ℟ Testio/
nia eni ⁊ p̄cepta tua h̄
sunt hereditas iusti. h̄
⁊ in futurū ineternuꝫ.
⁊ ℟ Inclinaui cor
meū.s. ad hūilitatem.
Inclinaui eni.i.hūili
aui cor meū vt te intel
ligere meruissem: q̄ su
perbi nō inclinant cor
suū in hūilitatē. Et ad
dit ad q̄d inclinauerit
scꝫ ad faciēdas iustifi
catiōes. hoc ē tua mā
data. que ego ꝓpter re
tributionem vite eter
ne facere ꝓpria volun
tate decreui. a ℟ Iniq̄s odio habui
nō naturā q̄ hoīes erāt. ꝫ vicia ⁊ petā q̄/
bus legi dei ꝯtrarij fuerant. quā ego diligo

sicut tu ꝓcepisti vt ope impleã b ℞ Ad
iutor in pñti. susceptor: in sclo futuro.
C Adiutor: ptinet ad iplẽda mandata.
qm sine ei⁹ adiutorio: nec inchoari qcq̃
boni possum⁹. nec iplere valem⁹. Uel su-
sceptor qñ nram nã in
assupsit. Et ĩ vbũ tuũ
speraui. ℞ hoc est in
xpm. C q̃ ẽ ꝓsidiũ sũ
mũ t ℞ Declinate
a me maligni. h̄ sũt de
mones viciaq̃ ⁊ pctã.
q̃diu em ipi tibi tẽdi
culas ꝓparãt ⁊ sugge
stiones pessimas: nõ
potes scrutari mãda-
ta dei tui. C nec ad
ea scrutãda idonei in
ueniri possum⁹. nisi ĩ
eis totis aĩe virib⁹ oc
cupemur. ℞ vñ si vo
lueris tu q̃z ꝑfectam
agere pniãz: segrega
te a ꝯsortio oĩm malo
rũ. ⁊ ĩ aliũ locũ fuge.
d C Petit se sctã co
hors effugatis ꝑsidis
a dño suscipi vt possit
ei⁹ ꝓmissione saluari.
Cũ dicit viuã: futurũ
tps ondit: h̄ eñ vere ñ
viuit. vbi fragilitate
carnis peccat. Expe-
ctatio q̃z sctõꝝ ẽ: celo
rũ regna. anglõꝝ con
sortia ꝓmereri. et qđ
sup̄ totũ ẽ: ipm iugit
videre q̃ ĩ btõꝝ solet
sp corde dulcescere.
e ℞ Auxiliũ rogat in
aĩa ꝓpha sibi venire ð
xpo Addidit ⁊ medita
bor ĩ iustificatõib⁹ tu
is. C cãm reddit ob
sequij. q̃ q̃diu ĩ hoc
sclo sum⁹ ⁊ a pctĩs li-
beri eẽ nõ possum⁹: decet nos ĩ ista sp iu-
stificatõe q̃ fit ĩ ꝯfessiõe pctõꝝ ꝓsternere ⁊
ei⁹ volũtatẽ meditari. f C Merito g̃
spernũt a dño. q̃ ab ei⁹ iustificatiõe q̃ fit
ĩ ꝯfessiõe pctõꝝ discedũt. eoꝝ q̃ppe cogi-
tatio iniusta ẽ. ⁊ velle peccare. ⁊ iustissi-
mo iudici satisfacere nolle merito igit̃ su-
mur. Seru⁹ em a seruãdo dr: q̃ eũ captuz
dñi sui man⁹ miserata ab iminẽti interi-
tu seruauerit. ⁊ iste a piculo aĩe xpi mise
ratõe liberat⁹ eius se suũ dicit. Ne calũ-
nient̃. i. ĩmũdi spũs. q̃ nob̃ iprobe aduer
sant̃ ⁊ nos calũniant̃. q̃ ⁊ cũ ipi nos de
cipiãt tñ ⁊ cũ hoc nos semp accusant.

me et saluus ero.
a Iniquos odio habui et
b et legẽ tuã dilexi. Adiutor ⁊
susceptor me⁹ es tu. ⁊ in ver
c bum tuuz supsperaui. Decli
nate a me maligni. ⁊ scruta-
d bor mãdata dei mei. Susci-
pe ſm eloquiũ tuuz et viuã.
nõ ꝯfundas me ab expecta-
e tione mea. Adiuua me ⁊ sal-
uus ero ⁊ meditabor in iusti
f ficatiõib⁹ tuis sp. Spreuisti
oẽs discedẽtes a iusticijs tu-
is. q̃ ĩiusta cogitatio eoꝝ.
g Preuaricãtes reputaui oẽs
pctõres terre iõ dilexi testio-
nia tua. Cõfige tiore tuo car
nes meas a iudicijs ÷ ei :· tu-
is timui. ℞ B Ain. fons si
ue oculus. C B Membra
dñi inetnũ viuẽtia petũt sa-
cre ĩcarnatõis aduẽtũ. B il
eñ cnĩ xps scz ẽ fons viu⁹ q̃
q̃rit. iste oculus mõs q̃ q̃rit.
i Feci iudicium ⁊ iusticiã
nõ tradas me calũniã-
k tib⁹ me. Suscipe seruũ tuũ i
bonũ. nõ calũniẽt me supbi

ꝑbi spernũt a dño. q̃ remedio pnĩe sana-
ri despiciũt ⁊ iustificari. g ℞ Preuari
cãtes fuerũt oẽs q̃ añ aduentũ xpi erant
q̃ sub debito tenebãt ꝓuaricatiõis ade
ꝓmi hoĩs. ⁊ oẽs ad infernũ descẽdebãt.
Jõ dilexi. ne ĩ his pre
uaricator appaream.
h C Precat̃ g̃ scrũs
ppl̃us ꝯfigi se timore
dñi. vt moriẽdo viuat
q̃ ꝑus viuẽdo morie-
bat̃: felix q̃ clauo isto
ꝯfigit̃. q̃ tali vulnere
sautiat̃: ipo clauo ꝯfi
xus ẽ. q̃ dicebat. mihi
viuere xp̄us ẽ. ⁊ mori
ri lucrũ. ℞ Timore
itaq̃ iudicij carnẽ ðs
ꝯfigit illi⁹. q̃ oẽs ꝯcu
piscẽtias carnis cruci
figẽs: cũ xpo cõmori
⁊ cõsepeliri cupit. vt
secũ resurgere ⁊ ꝯui-
uere etnalr possit.
i C Facit eĩ iudiciũ
q̃sq̃s iudicat ꝯ se ⁊ ꝓ-
uitates suas añ exa-
mẽ dñi iusta execrati-
one ꝯdẽnat. Sz ne h̄
iudiciũ adulatorium
magis q̃ vexꝝ putares
addidit ⁊ iusticiã. qm
ꝑ illã nos iudicam⁹.
qñ delictoꝝ nroꝝ vin
dices sumus. Ne tra-
das me. petit ppl̃s sã-
ct⁹ ne tradat̃ ꝑseq̃uẽ-
tib⁹ se. i. diabolo ⁊ ei⁹
ministris q̃b⁹ tõ irasce-
bãt̃ ĩmũdi spũs. q̃ vi
debãt suasiones suas
⁊ ĩmissiones dãnari.
k C Dñi eĩ mĩa su-
scipimur. qñ pctõrum
nroꝝ cõpulsiõe ꝑcuti-

l ℭ Cordis eius oculos dicit defecisse ꝑpter aduētū xp̄i. quē tāto desiderio expectabat: vt nullā requiē hr̄e potuisset expectādo. Salutare xp̄s ē. Et ī eloquiū iusticie. i. euāgelica v̄ba. q̄ dictur⁹ erat populo credituro. m ℭ Miam sup̄ se fieri petijt. qꝛ iustū ē vt iugit̄ rogeť q̄ si ñ petat̄ offēdit̄. Seruo tuo. qꝛ stati corruit q̄ alteri⁹ eē voluerit. ꝛ vide ꝙ iustificatōes se doceri postulauit q̄s iā deuotus accepit. ꝛ p totuȝ psalmū frequēter petit vno loco qȯ alio se accepisse fateť. vt de⁹ qȯ dedit ꝯseruet. ꝛ qꝛ petēdi nūq̄ dȝ eē fastidiū: hāc ei assiduitatē ꝛ oīo dn̄ica desig gnat q̄ dic̄. panē nr̄m q̄tidianū da nob̄ hodie. n ℭ Seru⁹ tu⁹ suȝ da mihi q̄ solitus es donare q̄ iuste ac fiducialr̄ peteť. Ut sciā .i. vt accepta retineā. Scire ei illud ē qȯ ī nr̄aȝ noticiā veniens nulla obliuiōe deleť. Et q̄uis oīa expediētia ꝯtinuis p̄cib⁹ sint a dn̄o postulāda. maxime tn̄ dīnarū scp̄turarū ītellect⁹ iugit̄ petēdus ē. q̄ quātoplus p̄cipiť tāto suauior īuenit̄. o ℭ Clamat ppl̄s fidel. tp̄s faciendi. h̄ ē vt mūdo appareas. pctā dissoluas. ip̄m diabolū ꝓsternas addit cām faciēdi qȯ petiuit qꝛ dissipauerīt iudei legē quā ille eis inuiolabilit̄ custodire p̄cepit. dissipare ei legē ē alit̄ viuere q̄ȝ lex p̄cipit. ꝛ facere qȯ lex dānat. p Ⱨ Sicut ei aurū cūctoꝝ metalloꝝ: p̄ciū precellit. ita topasius oīm gēmarū in se hn̄s pulcritudīes. oīm vicit honores, iō ꝓpba sup oīa hec mādata dei dilexit, qꝛ in his aduētū dn̄i q̄ mūdū redemit nūciatū īuenit. q ℭ Qui legē dei diligebat sup aurū ꝛ gēmas necesse fuit. vt ad oīa mādata ei⁹ direct⁹ appereret ꝛ ꝯgruū fuit vt odisset oēm iniquā viā. q̄ meruit amare rectissimā: iniq̄ enī via ē que nos ducit ad vicia. recta: q̄ ad salutē trahit ꝛ v̄tutes īdulgētiāq̄ȝ tribuit ꝛ salutē. r ℭ Diffinitōem testimonioꝝ vno v̄bo ꝯplex⁹ ē dicēs mirabilia. mirabilia plane, q̄m p ea celestis v̄tus hoībus terrenis innotuit. et nosse dederūt puulis vn̄ angeli btā delectatōe ꝯpleť Ⱨec sp scrutari lȝ. ꝛ assidue meditatōe p̄ri. nō illud timeri qȯ dicit. altiora te ne q̄sieris. ꝛ fortiora te ne scrutat⁹ fuerī altiora ei dici nō p̄nt q̄ vt p̄q̄rerent̄ edicta sūt. s ℭ Sermōes dei sc̄. q̄s iustoꝝ ꝓphetauit auctoritas. vt ē ecce virgo ꝯcipiet. Et alibi videbit oīs caro salutare dī. istos s̄mones declarauit illuminatōe aduēt⁹ sui. qꝛ p ip̄m manifesta fcā sūt q̄ sacris l̄ris tenebāt̄ abscōdita. Paruuli sc̄ nō etate dicti s̄ de simplicitate ꝛ humilitate ꝯscie. t ℭ Os ei dic̄ mētis introitū. q̄ tūc apit̄. q̄n aliq̄d discere curam⁹. Attrahit spiritū .i. v̄tutē faciēdi. quā p se non potat adipisci: attrahit̄ eīm sp̄s q̄n mēs salutaris desiderij cōpleť affectu. ꝛ incipit firma mēte velle qȯ añ appetiuit. Quia mādata tua ardorē sidē mādatoꝝ habuisse se: ideo enim aperuit os qꝛ desiderabat mādata.

l Oculi mei defecerunt in salutare tuum. ꝛ in eloquiū iu
m sticie tue. Fac cuȝ seruo tuo s̄m miscd̄iaȝ tuā. ꝛ iustifica
n tiones tuas doce me. Seru⁹ tuus ÷ sum :· ego: da mihi intellectuȝ vt sciam testimonia
o tua. Tēpus faciēdi dn̄e: dissipauerunt legē tuaȝ. Ideo
p dilexi mādata tua. sup auꝝ
q et topazion. Propterea ad oīa mandata tua dirigebar: oēm viā iniquā odio habui.

Ⱨ B Phe. os ab ore nō ab osse. B Sanctus ppl̄s. asserit se aperuisse os suuȝ ꝛ attraxisse sp̄m. vt ei⁹ audiat̄ oro. ℭ et iō l̄ra: vocaboluȝ oris accepit. i q̄ puulus q̄sq̄ȝ et humilis. introituȝ cordis aperit. ꝛ sp̄m diuine charitatis ꝛ pietatis imbibit.

r Irabilia testiōnia tua ÷ dn̄e :·: ideo scrutata
s est ea aīa mea. Declaratio s̄monuȝ tuoꝝ illumīat: ꝛ in
t tellectuȝ dat puulis. Os meum aperui ꝛ attraxi spiritū. qꝛ mandata tua desiderabā

v Aſpice in me ꝛ miſerere mei ſꝫm iudicium diligentiū no/
x mē tuum. Greſſus meos di/ rige ſꝫm eloquiū tuuꝫ. ꝛ non dñetur mei omis iniuſticia.
y Redime me a calumnijs ho minū. ꝛ cuſtodiaꝫ mandata
z tua. Faciē tuā illumia ſuper ſeruum tuū: ꝛ doce me iuſti/
ꝛ ficatōes tuas. Exitus aqua rum deduxerūt oculi mei. qꝛ nō cuſtodierunt legē tuam.

h C Sade. iuſticia. C B

Chorus ſctōꝝ. carnis ſue tri umphatrix. ſꝫm hui⁹ lr̄e no/ mē iuſticiā dñi ꝯfitet. ꝛ elo/ quia eius ignita. cōtinua ſe dicit dilectione venerari.

a Uſtus es dñe. ꝛ rectuꝫ
b iudiciū tuū. Mādaſti iuſticiā teſtimonia tua: ꝛ ve
c ritatē tuā nimis. Tabeſcere me fecit zelus meus. qꝛ obli ſunt verba tua inimici mei.

v C Freqnter dñs aſpicit iratus vt ꝑ/ dat. ſic ſodomā. Aſpicit etiaꝫ ꝓpicius vt in mūerib⁹ fecit abel. ꝛ iō ne in partē ſu ſciperet aduerſam: adiunxit ꝛ miſerere mei. Judicium quippe dei eſt. vt nomen ſuū diligētib⁹ largiat auxiliū mīe. ſic ꝛ ſꝫm il lud iudiciuꝫ ſibi petit miſereri. x C Greſ/ ſus ſignificat motus aīe: nā ſicut ꝑ greſſus corꝑis de loco ad lo/ cū trāſferimur: ita ꝛ in illis qbuſdam paſſi/ bus ſiue ad meliora ſi ue ad peiora progredi mur. Scōm eloquiuꝫ petit ſeſe ſctā cohors dirigi. i. ſꝫm iuſſa ꝛ pre cepta. qb⁹ obſeruatis fit vt nulla illi iniuſti cia dānari potuiſſꝫ Et vide q̄ caute petat. nō eni petit vt a nulla ini qtate pulſet. qꝛ h cō/ muni lege h fieri non pōt. fieri ꝟo pōt. vt nō dñet: nō ſolū aliq̄ ſed oīs iniqtas. y C Ca lūnie ſunt hoim ꝯ bo/ norē veritatis contro uerſie vel iurgie reqſi te q̄s merito cohors ſctā p̄cabat a ſe aufer ri. vt amotis aduerſi/ tatib⁹ mādata dei poſ ſet indagare. Eſt eni calūnia cōmentū ali/ qđ ꝑiculoſe falſitatis obiectū. qđ bonis ſꝑ hoīb⁹ ſtudio ꝑuerſi tatꝭ obijcit vt rcā ꝯſcia actū ab eis deco lorare coronātes. criari valeāt. vl' breui⁹ N A Calūnia eſt falſa criminis obiectio z C Deſiderat ſctā cohors ſaluatoris aduētū. cui⁹ facie: illūiata ſunt tenebro/ ſa pctā. ꝛ q̄ vitā cōfert mortuis ꝛ certiſſi ma remedia deſꝑatis. Uel ita illumia vt illumiatā faciē tuam nō velatā cōſpicere poſſim. legē eni moyſe ferēte. in faciē ei⁹ iudei cōſpicere nō poterāt. qꝛ velatis le/ gē cordibus audiebāt. vultus eni moyſi fulgor erat legis. quē qꝛ iudei cōſpicere nō valebāt: valebat vultū ꝛ ita reſpicere valuerūt: illud velū cordis h auferri pe/ tit vt clarā legis veritatē agnoſcere poſ/ ſit. ꝛ C Exitus aqrū: ſignificat lacrīas copioſas: q̄s tūc ꝓfundim⁹: qn̄ pctōꝝ no ſtroꝝ recordatiōe mor demur. naꝫ ſi mādata dñi cuſtodiremus. leti ciā vtiqꝫ haberem⁹ nō ardorē ploratiōis. Et vide qꝛ ꝑ oculos dicit ſatiſfactiōꝫ ve niſſe. ꝑ quos frequēter illece bras hui⁹ ſeculi attra himus: vt merito ꝑ il/ los culpa mūdet. per q̄s ꝛ exceſſus admitti tur. a C Juſtus es dñe. q̄ iubes pctōres ſe affligere vt eos de/ beat tua medicina ſal uare: iuſtum eſt eni̅. vt delinqns ꝑ ſatiſfactio nē corrigat. ꝛ iuſticia dei hūili cōfeſſione de claret: ſuis eni meri/ tis putaret datum ſi pctōr iugit floreret il/ leſus. b C Māda ſti. i. p̄cepiſti. ſ. obſer/ uari nimis. i. valde. te ſtimona ꝟo ſunt que ſub teſtificatiōe ſūt ꝓ lata. i. p̄cepta. hec con tinēt iuſticiā ꝛ ꝟitatē iuſticiaꝫ qn̄ equaliter oīa diſcernūt. veritatē qꝛ ꝓmiſſa retribuunt. N Uel oīa que mā dāte te patimur: iuſta recta ac vera ſunt qꝛ aut pro pctīs nr̄is ingruūt. aut vt pro bati manifeſtemur eueniūt. A Uel di cit teſtimonia dei eſſe iuſticiam ꝛ verita/ tē. iuſtū eni̅ ſe ꝓbat mādando ꝛ verū. et iō vult cuſtodiri nimis. c C Tabes ē alicui⁹ morbi cōtracta neceſſitas. q̄ nos facit paulatim defluere. dū corꝑis ſolidi tatē cōſumit: quod ſibi accidiſſe teſtatur. cū nō patiebat ꝑfidorū laceratiōe viola/ ri legē dñi. ꝛ hic zelus eſt bonus. quan/ doqꝫ etiaꝫ in malo ponit. vt ibi. zelus et inuidia comedit domū iacob.

d ¶ Ignitũ est eloquiũ dñi. q̃r purgat mortaliũ corda: mũdana fece sordentia. Uehementer ꝛ vt h̃ nõ ad mortẽ credẽs. s̃ ad salutẽ addidit. ꝛ s̃uus tu⁹ dilexit illud. vtiq̃ʒ diligebat qð vitã cõferre nouerat ꝛ honorẽ nõ quod mortem afferret. N Et sic eloquiũ p̃cepto rũ pctã ↄsumit ita peccãtẽ si ↄuertat᷑ illũtat e N Iste v̾siculus ad pplm xp̃ianũ referẽdus ẽ. q̃ pus ↄtẽptus ꝛ de domo p̃ris eiect⁹ recolẽs iustificatõnes dei. p̃mogenita p̃oris accipiẽs p̃oz effect⁹ ẽ. f ¶ Hic v̾sus iusticiã dñi ꝛ legem ab hominũ iusticia ꝛ lege discernit. hoĩm enĩ iusticia quãtacũq̃ʒ sit tp̃alis est Justicia aũt dei ineternũ manet: q̃a q̃ſq̃s eã custodierit: eterna felicitate gaudebit ita vt de lege sentiẽdũ q̃cũq̃ʒ eã intelligẽ meruerit celesti veritate cõplet᷑. veritas enĩ legis xp̃us est. g ¶ Tribulatõ ꝛ angustia sctĩs viris magna sũt mũera: q̃r norũt se põdere taliũ ↄp̃ssos exudare pctã ꝛ tẽdere ad gaudia eterna. Inuenerũt me. q̃si expectantẽ. q̃si fixũ: ꝛ ad earuʒ certamĩa p̃patũ. Subiũgit v̾o illud adiutoriũ vñ se nouerat ĩ diuersis passiõib⁹ curatũ dicẽs mandata tua ꝛc̃. q̃m̃ sp̃ in diuis scp̃tur̃ erat anim⁹ occupat⁹. b N Eq̃tas testimonia dei sũt. q̃r eque oĩa discernũt. P̃terea viuificari se postulat. vt pro eorũ intelligẽtia vitã possit cape sempit᷑nã. ¶ Breuit᷑ itaq̃ʒ diffinunt testimonia dei eẽ equitatẽ in eternũ cõtra tribulatiões ꝛ angustias: q̃ tp̃alia eẽ noscunt᷑ vt tali spe tp̃ales angustie cõtemnerent᷑.

d Ignitũ eloqutuʒ tuuʒ vehemẽter. et seruus tuus dilexit
e illud. Adolescentulus sum ego et cõtẽptus. instificatio-
f nes tuas nõ suʒ oblitus. Justicia tua iusticia ineternum
g et lex tua veritas. Tribulatio ꝛ angustia inuenerũt me mãdata tua meditatio mea
h est. Eq̃tas testimonia tua in eternũ. intellectũ da mihi et viuã. H B Coph. vocatio C B Reuerẽdissim⁹ chorus. iuxta huius lr̃e nomẽ. in toto corde suo clamat ad dominuʒ. iustificationes eius sedulus exquirens.
i Clamaui in toto corde exaudi me domine. iu-
k stificatiões tuas req̃rã. Clamaui ad te saluum me fac. et
l custodiã mãdata tua. Preueni ĩmaturitate et clamaui q̃r in verba tua sup̃speraui.
m Preuenerũt oculi mei ad te diluculo. vt meditarer elo-
n quia tua. Uocem meã audi

i N Hũc clamorẽ nõ corporee vocis s̃ spirital᷑ mẽtis ĩtellige. ¶ Est eĩ iste clamor deuote mentis affect⁹ q̃ mag̃ cordis intẽtõe p̃fert᷑ Cogitatões illas eĩ exaudiuit altissim⁹. q̃ pia intẽtiõe voluunt᷑. In toto corde dĩ. ne putares aliẽ cogitãduʒ q̃n clamat᷑ ad dñm. In sola enĩ religiosa cogitatiõe dʒ tot⁹ sp̃us occupari. ne mẽs diuisa nequeat qð postulat impetrare. Et intẽde q̃d clamat. nõ diuitias honores voluptates. sed iustificatões tuas req̃rã. nõ lectiõe tm̃ s̃ ope k ¶ Clamaui ad te: ad illũ eĩ clamat q̃ petitionẽ suã digne toto cordis affectu effudit Cũ dicit saluũ me fac: in aĩa vult intelligi nõ in corpe. nõ eĩ corpis saluteʒ petẽ poterat q̃ libent᷑ corporeis passionibus subiacebat. l ¶ Preuenit ĩmaturitate. q̃ſq̃s in ãnis puerilibus anticipat modestiã senectutis. ꝛ aĩ facit g̃uissimã mentẽ: quã possit annoruʒ nũerositate canescere Quia in verba tua. i. in filiũ sp̃are nõ desiti. A Uel in verba p̃phetaꝝ ꝛ dei. potentis facẽ qð p̃misit. p̃misit enĩ ĩ verbis suis redẽptorem missuruʒ. m ¶ Preuenerunt ocl̃i mei significat oculos cordis aĩ credidisse vẽturo in carne dño. quã ei⁹ irradiaret aduẽt⁹. xp̃s ei est dies. eiusq̃ʒ aduẽt⁹ ꝛ incarnatio diluculũ est: diluculũ enĩ initiũ diei significat. Ut meditarer. cãm reddidit cur aĩ diluculũ mens ei⁹ surrexit. nõ vt agrũ coleret s̃ vt dei meditaret᷑ eloq̃a. n ¶ Petit suaʒ vocẽ exaudiri s̃m illã miam q̃ ex miseris btõs fec̃. ex captiuis liberos. ex mortuis

viuos. Or aũt addidit viuifica me. ↄfite
tur se mortuũ eẽ lege pctĩ. viuificari eñ
nõ pt: nisi q̃ in se ꝓpriã nõ hꝫ vitã. Or ve
ro dicit ſm iudiciũ intellige illud q̃ sup/
plicãtib⁹ parcit. ꝛ se dãnãtes absoluit.

ꝛ scp̃ta legꝫ ꝛ ꝓphaꝝ ꝛ euãgelij fũdata sẽ
O vñ euidẽter cognoscit. ab antiquis
mẽte ↄspectũ xp̃m r A Uide hũilitatẽ
meã ꝛ eripe me. Quãuis ista vox videat
martyꝝ. tñ nemo eã a se putet alienaꝫ: q̃
in xp̄i corpe ẽ ↄstitut⁹
Et eripe me.

o A O Appropi/
quãt eñ ꝑseq̃ntes: qñ
post oĩa vsqꝫ ad lace/
ratões carnis vident
accedere. I Iniq̃/
tate ãt appropinquãt.
id ẽ cuꝫ iniq̃tate. h̃ est
inique. qñ patiebant
martyres mala ꝑ bo/
nis. A lege ãt isti. s. ꝑ/
secutores longe ꝛc. qꝛ
I A O quãto ad
sanctoꝝ penas appro
pinquabãt: tanto a le/
ge dñi recedebant. Si
xo text⁹ alicui⁹ hẽat
iniq̃tati vel iniq̃ idem
sensus redit. q̃ eñ iu/
stos ꝑsequit. ꝓp̄iquat
iniquitati ꝛ iniq̃ agit.
p O Dñ dicit ꝓpe es
tu dñe. ↄfitet eũ vbiqꝫ
p̄ñtẽ. ꝛ eũ nosse si puer
sa gerim⁹. nec declina
re eũ posse cũ fugimus
vna est q̃ sal⁹ ad ip̃m
festinare. quẽ nõ pos/
sis effugere. Et om̃es
vie t ꝛc. iude⁹ h̃ nõ p̄t
loq̃ qui noluit credere
veritati. p̄t xo dicere:
qui xp̄o credit ꝛ mãda
ta eius custodit.
A Etiã in tormentis
q̄ illa nõ imerito pati
atur. ꝗ veꝝ sit dei in h̃
iudiciũ. Sic hester. sic
daniel. sic tres i cami
no. sic oẽs scti ↄfitẽtur.

ſm miam tuã dñe: ſm iudi
o ciũ tuũ viuifica me. Appro
pinquauerũt ꝑsequentes me
iniq̃tate: a lege autẽ lõge fa
p cti sunt. Prope es tu dñe. ꝛ
q oẽs vie tua veritas. Initio
cognoui ꝺ testimonijs tuis
quia ineternũ fundasti ea.
H B Res caput. L B
Ppl's viciorꝝ victor. se petit
vuiuificari quoniã mãdata
dñi summo studio exquisi/
uit. p̄ncipiũ quoqꝫ verborũ
dñi testat esse xitatẽ ꝛ hoc ẽ
caput qꝺ p̄sens lr̃a ostẽdit.
r Ide hũmilitatẽ meã ꝛ
eripe me. qꝛ legẽ tuã ñ
s sum oblit⁹. Iudica iudiciũ
meũ ꝛ redime me. ꝓpter elo
t quiũ tuũ viuifica me. Lõge
a pctõrib⁹ sal⁹ qꝛ iustificatio
v nes tuas nõ exq̃sierũt. Mie
tue mlte dñe ſm iudiciũ tu
x um viuifica me. Multi q̃ ꝑ
sequunt me ꝛ tribulãt me a
testimoniis tuis nõ declina
y ui. Uidi preuaricantes ꝛ ta

O scꝫ de necessitate
penaꝝ ꝛ de ꝑiclo mor
tis. de q̃b⁹ bti marty/
res se libari petũt. vel
de ꝑiculo pctõꝝ. Quia
legẽ tuã. H A L scꝫ
q̃ dixisti. Qui se exal/
tat hũiliabit. ꝛ qui se
humiliat exaltabit.
s A O Petit cho
rus sctõꝝ iudiciũ suũ.
id ẽ cãm q̃ se tribulãt ꝛ
ꝑsequũtur iniuste de/
mones a dño iudica/
ri. ꝛ se ab ip̄is redimi.
Addidit ꝓpter eloquꝫ
tuũ O illud. s. vbi ꝓ
mittit q̃ credit i me nõ
morietur t H L Me
rito q̃ a salute facti sũt
lõge iudei q̃ respuerũt
salutꝫ auctorẽ. ꝛ iusti/
ficatões legis nõ intel
ligebãt. qꝛ xp̃m in eis
nõ agnouerũt A vl
etiã a q̃buslibet pctõ/
rib⁹ legẽ dei sp̄nẽtib⁹
lõge ẽ sal⁹ v L Mi
seratiões dñi sũt. ꝑ q̃s
afflictis ꝛ saucijs di/
uers modis sb̃ueñre di
gnat. Scd̃m iudiciuꝫ
tuũ viuifica me.
I Ne iueniat in me
quod iudiciuꝫ mortis
assumat.

q O Initio si
gnificat a rudimẽtis sclĩ. qñ a iusto abel
nomẽ cepit eẽ sanctoꝝ. qui innocẽs a ne
phario frẽ in exẽplũ saluatoris occisus ẽ
dicit eccia cognoui de testionijs A scꝫ
quib⁹ testat⁹ es te datuꝝ redẽptorẽ ꝛ re
gnũ eternũ. Quia ineternũ fundara sũt.
A O q̃ppe q̃ ad fundamẽtũ xp̃m ꝑtine
bãt. ip̃e eñ fundamẽtũ est. in q̃ oĩa ꝺctã

O qꝛ nec sine iudicio miseretur. nec si/
ne mĩa iudicat. iõ qñ miseret iudicat. et
qñ iudicat miseret x L Narrat eñ iniu
rias siue ꝑsecutões vñ nũer⁹ electoꝝ cre
scit. veꝝ inter oĩa: nullaten⁹ se a testimo
nijs dei declinasse testat⁹ est. y L Ui/
di aliq̃s in ꝑsecutõib⁹ fidẽ quã tenuerũt
abnegãtes. qꝺ cohors sctã aspiciẽs affli
gebat. dolẽs se socios fidei ꝑdidisse. sed

vñ tabescebat ondit. qꝛ preuaricatoꝛ ne-
quaꝙ eloq̃a euãgelica custodiuit. scȝ q̄ ꝑ
seuerauerit vsq̄ ī finē salu⁹ erit. M Ul'
iudei ꝑuaricãtes sũt. q̄ dixerũt ad moysen
oĩa q̄cũq̄ dixerit dñs faciem⁹. ⁊ nõ fece-
rũt Et nos ī baptismo
diabolo ⁊ opib⁹ eius
renũciãtes. ⁊ renũcia-
ta faciẽtes: ꝑuaricãtes
sumus. de q̄ sc̄ti vehe-
mēter dolēt. 3 C Bñ
dic̄ dilexi mandata. scȝ
martirij penas vsq̄ ad
morte ꝑferēdo: dñs ei̇
aioꝝ q̄litates gratius
respicit q̄ȝ cruciatũ car
nis. opꝫ ergo hylarē
martyrē eē. Merito ḡ
viuificãdũ se petebat
ī brã vita a dño. q̄ vitã
hui⁹ sc̄li ꝑ vᵃ religio
ne ꝯtēpserat ⁊ C Il
lud ꝑnciṗiũ mihi vide
tur significare initiũ
sc̄pturaꝝ diuiãꝝ. s. In
ꝑncipio creauit ds̄ ce-
lũ ⁊ terrã. Illd̄ eñ ꝑn
cipiũ vboꝝ dei: ꝑbat
eē ꝑfectio toti⁹ verita
tis. ⁊ sic in ꝑncipio ve
ra ē sc̄ptura. ita ī fine.
vitas eñ q̄ a ꝑncipio
vᵃ loquit'. etiam vba
sua vsq̄ ad finē vᵃ oñ
dit dicēs. celũ ⁊ terra
trãsibũt. vba aũt mea
non trãsibũt. Judicia
vo iusticie i: si⁹ erũt si
ne dubitatiõe ꝑpetua.
q̄ñ ei⁹ sniam nec tp̄s aliq̄d mutabit. nec
res vlla sbuertit. Judicia vo illa putat.
q̄ñ dicet': Uenite bñdicti pr̃is mei ⁊c̄. et
ite maledicti ī ignē eternũ. hec iudicia ī
eternũ fixa manebũt. Sic ī vno vsu. ini-
cia nr̃e fidei ⁊ adhuc vētura ꝯclusit oĩa ī
vitate ꝯplēda. A Ul' vba tua a vitate
tua eťna ꝑcedũt. ⁊ ita eoꝝ ꝑncipiũ ē ve-
ritas. ⁊ q̄m ab illa vitate ꝑcedũt. vera-
cia sũt ⁊ neminē fallũt. ⁊ q̄m neminē fal-
lũt. ⁊ eis ꝑnũciãt' iudicia iusticie tue. s.
vita iusto. pena impio. ineternũ erũt ista
iudicia iusticie tue vera. ⁊ manebũt ine-
ternũ hi in vita. isti in pena.

bescebã qꝛ eloquia tua non
3 custodierũt. Uide q̄m mãda
⁊ ta tua dilexi dñe: in miscd̄ia
tua viuifica me. Principiũ
verboꝝ tuoꝝ veritas ineter
nũ oĩa iudicia iusticie tue.
M B Sin dentes. C B
Sanctoꝝ cetus. ꝑsecutiões
seuientiũ ꝑ charitate dñi si
bi dicit esse gratissimas.
B Dentes autē quos hui⁹
lr̃e nomē exꝑmit: vel sc̄tõꝝ
intellige q̄ dñm laudãt vl' ꝑ
secutoꝝ de q̄b⁹ dr̃: filij hoĩm
dentes eoꝝ arma ⁊ sagitta.
v Rincipes ꝑsecuti sunt
me gratis: et a verbis
tuis fomidauit coꝛ meum.
b Letaboꝛ ego super eloquia
tua sicut qui inuenit spolia
c mĺta. Iniq̄tatē odio habui
et abominatus sum legē au
d tē tuã dilexi. Septies in die
laudem dixi tibi: super iudi

a C Principes h̃ ꝑsecutores debem⁹
accipe. sic eñ ⁊ diabolũ principē dicim⁹
q̄ sibi priuatũ in scelerib⁹ vēdicauit. Gra
tis: qꝛ sc̄ti martyres nec eis tributa dari
ꝓhibuerũt. nec obedi
entiã sbtraxerũt. verũ
etiã ꝓ eis orauerũt. Il
li q̄ȝ nõ timētes eoꝝ ꝑ
secutõem dei formida
bãt ꝓterire ꝓcepta. vñ
sbdit. Et a vbis tuis
formidauit. M For
midauit a vbo illo q̄
ait. q̄ me negauit corã
hoĩb⁹. negabo ⁊ eum
corã patre meo.
b C Ipse deniq̄ po
pul⁹ xp̄ian⁹ letat⁹ est
tãq̄ȝ qui inuenit spolia
mĺta. q̄ñ eloq̃a dei iu-
deis nõ credētib⁹ ad
vtilitatē ꝓprie salutis
eripuit. Eloq̃a q̄ȝ sunt
dei. M q̄b⁹ dixit. Cũ
vos ꝑseq̄nt' ⁊ maledi-
cēt: ⁊ dic ēt oē malum
aduersum vos mētien
tes: ꝓpter me gaudete
⁊ totũ euãgeliũ eloq̃a
dei sũt. C Et oēs sa-
cre admonitiões.
c C Dic̄ se odisse ini
quitatē. q̄d ꝓbas ē. nõ
hoiem iniquũ: atq̄ eã
sic abomiatã fuisse. vt
lõge redderet eam a se
alienã. q̄tin⁹ legeȝ dei
ꝑfctã volũtate dilige-
ret. d M Septies laudat deũ ꝑ diem
cuius mens ꝑdurans in pleno splēdore:
ad illũ septimũ diem festinat. qui est sab-
batum sabbatoꝝ. id est requies eterna.
C Uel ad litterã horas ⁊ vices septem
quib⁹ ecclesia deum laudat significat. s.
matutinã. terciã. sextã. nonaȝ lucernariã
cõpletoriã ⁊ nocturnas. A C Uel
oĩe tēpus significat. vt ē dictũ alibi: bñ
dicam dñm oĩ tempe. Super iudicia.
C qꝛ ꝑcit vicȝ supplicãti. ⁊ sic pius hu
milib⁹ est. vt nõ soluȝ culpas dimittat: s̄
etiam premia eterna eis largiat'.

e ℭ Scʒ mētis. ⁊ puritas ⁊ fidei copia ceteꝝ tribulatōibꝰ in h̄ mūdo sbiacet q̄ le gē diligit ⁊ se famulū dei ꝓfitet̄ in q̄bus trāq̄lla mēte m āet. 𝔄 Et nō ē ill' scāda lū. i. lex dei. i. nō scādalizāt̄ i lege vbi eā nō itelligūt. s̄ potiꝰ ve nerant̄ ⁊ se nō ītellige re ⁊ magnū aliq̄d latē ibi affirmāt. Nec etiā ē diligētibꝰ dei legem scādalū q̄cq̄d homies agāt. i. nō scādalizāt̄ i mal' hoīuʒ opibꝰ vt ca dāt: etiā si religiosos peccare videāt ipi non peccāt. f 𝔄 ℭ Ex pectabāt aduentū xp̄i sci p̄res veter' leg'. Et mādata eiꝰ dilexert̄. i. deū ⁊ ꝓximū diligebāt Expectāt ⁊ iusti noue leg' salutarē xp̄i scōm aduētū vt secū in glīa coronent̄. Expectat ḡ tota eccl'a (q̄ dei māda ta diligit) iesum dn̄m salutare omniū.

g ℭ Custodiuit. ad tollerātiā ptinet mar tyrij. 𝔄 Custodiunt̄ eñ dei testīonia. dū n̄ negāt̄. h̄ ē martyꝝ of ficiū. ℭ Dilexi v̄o ad charitatē ptīet tor mētis oibꝰ fortiorē. q̄ flāmas vīcit. gladios supat. ⁊ celesti v̄tute cūcta trāscēdit. Ideo aūt vehement̄ dicit. q: pfecta dilectio non hʒ modū. s̄ totius animi nisibus explicat̄ ita vt nec tpe aliq̄ cesset. nec animi corpe lentescat.

h 𝔏 Seruat māda ta ⁊ testīonia qui vias dei recto cursu īcedit. nec q̄cq̄ȝ in actu vel di cto aut cogitatu agit qd̄ diuīe ptēplatōe ha beat īdignū. q: oīs vie mee. ℭ Ideo se

e cia iusticie tue. Pax mlta di ligentibus legē tuā ⁊ nō est f illis scandalū. Expectabā salutare tuū dn̄e: ⁊ manda g ta tua dilexi. Custodiuit aīa mea testimonia tua: ⁊ dile h xit ea vehemēter. Seruaui mādata tua ⁊ testimōia tua q: oēs vie mee i ꝯspctū tuo

h 𝔅 Thau: signū. vel cōsummatio. 𝔏 𝔅 Sctōꝝ chorus quantū ad finē psal mi vicinus est: tantū se xp̄o desiderat ꝓximari: atʒ ideo aduentū dn̄i saluatoris de siderans: petit vt ouē pdi tā reuocare pietatis sue mu nere dignetur.

𝔅 Ipse est ergo nobis oīm cōsummatio virtutū q: qui cūcq̄ eū videre meruerit nil vltra querere habebit. ipsiꝰ est signū: quo redempti ca nimus. Signatū est super nos lumen vultus tui dn̄e.

i Propinquet depca tio mea in ꝯspectu tuo domine: iuxta eloquiū tuū k da mihi itellectū. Intret po stulatio mea in ꝯspectu tuo s̄m eloquiū tuum eripe me. l Eructabūt labia mea hym nū: cū docueris me iustifica

dic fuasse mādata. q: oīs vias eiꝰ digtꝰ est dn̄s intēderet vt nō suis viribꝰ s̄ diuīe potētie suū posse ꝯputaret. fuissent eī vie eiꝰ ceca nocte ꝯfuse. nisi veꝝ lumē eas di gnaret̄ aspicē. negat ḡ ei errorē p̄ualere potuisse. q̄ se ꝓfitet̄ re spicere auctorē lumīs

i ℭ Cū petit cohors sctōꝝ oꝛonē suā ꝯspe ctui dn̄ico ꝓpinq̄re. ostē dit mlt'ū eē lōge ab eo dē v̄o pn̄tiā pctōꝝ. q̄m illi nll'a sūt ꝓxia. nisi q̄ fuerīt sctītate purga ta petit itaq̄ vt s̄m elo quiū dei sapiat. ne vāi tate ⁊ puersitate hūa ne prudētie sbmergat̄ 𝔄 Vl' s̄m eloquiū. i. ꝓmissū. ꝓmisit ei. itel lectū tibi dabo ⁊ istru am te. 𝔏 Da mihi igit̄ talē itellectū vt ni hil aliō q̄ȝ qd̄ oʒ exorē ℭ Nō eñ intellectū mundanum petit

k ℭ Gradatī ascen dit scā petitio. nā q̄ añ dixerat appropinquet nūc dic̄ itret. pus ei fu erat vt appropinq̄ret. deīde vt ad ꝯspectum dei itrare potuisset. q̄ tinꝰ omīa p ipius grāʒ cog̊scamꝰ īpleri. Et ni hil applicemꝰ hūane v̄ tuti. ⁊ q̄ añ dixit s̄ʒ elo quiū tuū da itellectuʒ h̄ dic̄. eripe me etiā. s. s̄m affectū vt supiꝰ de siderē. l ℭ Eructa būt labia hymnuʒ. q̄ñ spū dei repleta ad sup nū itellectū dispōnit̄ s̄mo sensus diuini. Cū docueris me. ꝓmittit eñ grāʒ sue deuotōis cū dn̄i dona suscepit. 𝔏 Si eñ p purā con sciaʒ reserata fuerit a te labia mea. tunc dig nū laudatōis ꝓferunt

hymnū. m ¶ Nihil ē eñ aliud in eloquijs tuis dn̄e. nisi pax ⁊ eq̄tas. ⁊ vita. ꝙ corde credā ꝙ labijs loq̄r. ꝙ ligua pnūciet. ¶ Nimis eñ culpabile ē relict̄ diuis eloquijs. ad ieptas mūdi fabulas ⁊ ociosa v̄ba trāsire. q̄ n̄ solū nō psūt. s̄ ⁊ obsūt. dn̄o dicēte d̄ oī v̄bo ocioso reddēt hoīes rōnem.

sto dn̄o dī. qm̄ te hūana ībecillitas non pōt ꝑq̄rere. Addit̄ q̄z req̄sitōis cā. q⁊ mādata ⁊c̄. qm̄ iste iuste req̄rit̄. q̄ mandata dei nō ꝓbat̄ oblitus. Oro

Alma toti⁹ btitudīs d̄s q̄ fideles tuos vt ī lege tua ābulēt testīonia tua scrutent̄ mādata custodiāt. salubr̄ ꝑuisor īformas. ꝯcede nob̄ iustificationes tuas toto corde q̄rere. eloq̄a intelligere mirabilia ꝑdicare vt q̄ hacten⁹ q̄si ꝑdite oues errauim⁹ tuis pijs humeris restituti ꝑadiso gl̄iemur. Qui.

n ¶ Dū dic̄. fiat manus tua. designat dn̄z saluatorē ꝑ quē facta sūt. ⁊ regūt̄ vniuersa. postulat ꝯvenire dn̄m saluatorē. Qz aūt dic̄ elegi mandata tua oīa se ꝑicula ꝓpt̄ amorem dei postposuisse testat̄

o A ¶ Salutare pr̄is xp̄s ē. q̄ nos saluauit. hūc ⁊ vetes scti ꝯcupiert. ⁊ nūc ecclia ꝯcupiscit videre eēnalit̄ ī dextera pr̄is. Jdō ei lege tuā sp̄ meditor: qm̄ in ea video quē expecto. p ¶ Promittēs eccl'a aīaz suā in et̄nū viuere quā nouerat salutariter credidisse. laudabo inq̄t te cātico. s. nouo. qd̄ hō ille salutarit̄ inouat⁹ canere dz. Judicia v̄o illa dic̄ se adiuuare q̄ se in famul̄ suis facturū ꝓmisit. s. venite bn̄dicti pr̄is. Tūc eñ ꝑfecte credit se adiuuandū. qn̄ erit iustoꝝ nūerus ad dexteram collocandus

m tiones tuas. Pronunciabit
lingua mea eloquiū tuū q̄a
omnia mādata tua equitas
n Fiat man⁹ tua vt saluet me
quoniā mandata tua elegi.
o Cōcupiui salutare tuū dn̄e.
⁊ lex tua meditatio mea est
p Viuet aīa mea et laudabit
te⁊ iudicia tua adiuuabunt
q me. Erraui sicut ouis q̄ pe
riit. quere seruū tuum quia
mādata tua nō sum oblit⁹.

¶ Canticū graduū. ¶ B Cantica gradiū: cātica ascēsionū sunt q̄bus ad supna cōscendit̄. ꝓpheta clamat ad dn̄m vt liberet̄ ab iniq̄s vehementerq̄ affligit̄ qd̄ in hac vita diutius cōmorans maloꝝ ꝑmixtiōe ꝑgrauat̄.

Psalmus.cxix.

a Ad dn̄m cuz tribularer
clamaui. et exaudiuit
b me. Dn̄e libera animā meā
a labijs iniquis: ÷et:· a lin
c gua dolosa. Quid det̄ tibi

¶ Noui q̄dē tituli ⁊ mirabiles ichoāt̄. Cāticū ꝑduū. cū ꝑdus audim⁹ in psalmis n̄ corporeis gressib⁹ suspicemur s̄beūdos. s̄ mētis accipiam⁹ ascēsum. idō eñ ꝑmissuz ē cāticū vt ꝙ poti⁹ ad aīe ꝓuectū applicare d̄beam⁹. Et grad⁹ isti hūilitatis sūt ascēsus. q̄ꝝ ꝑm⁹ ē relictio ⁊ ꝯfessio pctōꝝ. A nihil ei aliud ī istis canticis docemur q̄ ascēdere ī corde. ī affectu bono. ī fide ⁊ spe ⁊ charitate. in desiderio vite et̄ne. a ¶ Primus itaq̄ ꝑd⁹ v̄tutuz icipit. ī q̄ ꝓpheta ꝯfessioni lachrymabili petit se d̄ mūdi isti⁹ tribulatiōe liberari. q̄ꝓpt̄ ⁊ auditū se dic̄. qm̄ ī tribulatōe clamauit dn̄s eñ nescit differre quem cōpūcto corde sibi senserit supplicare. q̄ v̄o sit tribulatio a qua se liberari petit subdit̄. dn̄e libera aīam meam ⁊c̄.

q ¶ Vox illa eccl'ie est ⁊ oīum electoꝝ sicut ⁊ totus psalm⁹ iste. Ait eñ ille homo generalis qui in Adā errauerat ⁊ ad caulas dei ꝑ se redire nō poterat. qm̄ munus illud sapīe ꝑdiderat qd̄ habebat. erraui. quasi a via tua discessi. ⁊ vicioꝝ inuias solitudīes cecus intraui. Sic̄ ouis ouis ista vnica est cunctoꝝ fideliū ꝯgregatio. Et bn̄ dictū ē. q̄ ꝑierat. vt agnosceres illā miaz dei fuisse reꝑatam. Quere. chri

b ¶ Petit se liberari ꝓpheta ab iniq̄s suasiōibus vñ hūanū genus corruit. Nā cū venisset serpēs ad euā dixit ꝑ labia iniq̄. Cur nō māducetis d̄ ꝙ ligno? Cūq̄ illa rn̄disset a d̄o fuisse ꝓhibitū. ait ꝑ linguā dolosam. māducate ⁊ eritis sic̄ dij.

aut q̄d apponat̄ tibi ad lin
d guā dolosam. Sagitte po/
tētis acute: cū carbonib⁹ de
e solatorijs Heu m̄hi quia in
colatus me⁹ ꝓlongatus est
habitaui cū habitātibus ce
dar: multū incola fuit aīa
f mea. Cū his q̄ oderūt pacē
erā pacificus cuz loquebar
ill' īpugnabāt me ÷ grat/ ⁘.

Cāticū graduū. ¶ Pro
pheta ad sanctorū merita:
oculos eleuās petit eorum
adiuuari p̄cibus ne mēs ei⁹
hostili impugnatōne succū
bat: indubitāter sibi ꝓmit
tēs: qd̄ se integre postulare
cognoscit. Ps̄. cxx.

a Euaui oc'los meos in
montes: vnde veniet
b auxiliū mihi. Auxiliū meuz
a dño: q̄ fecit celum ꝛ terrā.
c Nō det in cōmotionē pedē
tuū: neq̃ dormitet qui custo
d dit te. Ecce non dormitabit
neq̃ dormiet q̄ custodit isrl'

d ¶ Reuertit̄ ꝓpħa ad interrogatōez suā q̄rit ꝯtra facin⁹ tā īmanissimū q̄le remediū sibi crederet eē p̄stādū. ꝫ ne tardaret xp̄i auxiliū medicīa sequit̄ postulata. versu seq̄nti. d ¶ Ecce illō remediū īuenit. qd̄ labia iniq̄ destruat. Sagitte potēt' acute. ꝟba sūt diuīe legis. quibus corda aduersantiū velut q̄busdā iacul' trāsforāt̄. Carbones desolatorij. ħ ē digne ꝯpūctōis q̄ solitudinē ꝛ deuastatōem ꝛ desolatōez ī mēte facit pctōꝝ. ꝛ purgat liuorē pctōꝝ. ¶ Uel carbones isti sūt exemplaris vita sctōꝛum.

e ¶ Heu. ꝫmo dolētis ē. ꝙ huī⁹ mōi ꝓlixitate fatiget̄. quā q̄re lā sctōs habuisse ñ dubiū ē: Incolatus ꝫcat ꝑegrinatōem: incola ē ei qui ad tp̄s terrā colit alienam. ꝛ a patria sua lōge disiūct⁹ ē. qd̄ de illis merito d̄r. q̄ꝝ ꝯuersatio ī celis ē. Cedar hebreū. interpretat̄ tenebre. ꝛ ꝫcat p̄ntem mōm quo malicia regnat ꝛ amatores ipsi⁹ tenebrōꝫ actib⁹ inuolutos. Multuz incola fuit. q2 sctōꝝ mēs ħ incolatū patit̄. vbi sub nullo gaudio habitare ꝯg̃icit̄. f ¶ Ille ei odit pacē: qui non amat xp̄m. Erā pacificus. cū pacis. s. inimicis. illō implēs euāgelicū. Diligite inimicos vr̄os. Loq̄bat̄ etiā pacific⁹. nō iniuriās. ꝫ īpugnabatur grat/. dū ꝯtētiōes fallaces pateret̄ ab inflāmata iniquitate. Oratio.

Ribulationū nr̄aꝝ optīe mitigator de⁹. libā aīas fideliū a labijs detrahētiū iniq̄ꝝ: vt adiutorijs spiritalib⁹ premunite. null' īpugnatiōib⁹ agḡuent̄. ꝑ.

Cāticū ad sciaz ptiet. g̃duū ꝟo ad actionē. Ille ei bñ ambulat. q̄ ꝛ cātat cū scīa ꝛ ꝑfectōe graduū. i. eccl'iastica operatione gradit̄. a ¶ Ad scdm̄ gradū iust⁹ iste vei :. i. q̄ post hūilē pctōꝝ ꝯfessionē ꝛ tribulationē ausus ē leuare oc'los ad montes. Oc'los suos ꝓpħa leuasse se dic̄. ħ ē ad cōtēplationē aliquam se ōndit fuisse ꝓuectum. Spiritalit̄ oculos cordis seu ad sctōs viros seu ad libros diuinos vl' ad sublimes angelos credat̄ eleuasse. q̄ mḡnitudīe ꝛ firmitate sua ꝟe mōtes sūt. vñ etiaz ꝯpetēs expectat̄ auxiliū. Sz ne forsitā spez nr̄am solū in sctōs ponerem⁹ ꝯñter. vñ noƀ veracit̄ veīre possit auxiliū: seq̄ns ꝟsus ostēdit. b ¶ Auxiliuz meū a dño. ꝛ ne putares alterū dn̄m. q̄m ħ eq̄uocū nomē est. dicit q̄ fecit celū ꝛ terrā. significās ꝟbū ꝑ qd̄ fcā sūt oīa. ab illo ē veruz auxiliū. a q̄ est sctis: vt nobis auxilientur.

c ¶ Pes ei ps vltima corpis. q̄ mētis imperio nos ꝑmutatōne locoꝝ trāspōnēs: ꝫcat cogitatōes nr̄as. ꝑ q̄s in bonas malasq̃ ꝑtes accedim⁹. hos pedes optat ꝓpħa ne lubricatiōe pctōꝝ ꝟtāt̄ ne stāte corpe: ruinam sustineat ī corde. Dormitare d̄r de⁹. q̄ñ nos ī ei⁹ fide deficim⁹. in q̄ ei⁹ fides nō dormit. vigilat xp̄s. dū ergo nos ī fide deū nō respicim⁹. noƀ ei⁹ defēsio subtrahit̄. d ¶ Si fueris isrl'. i. vir deū vidēs nō dormitat tibi de⁹. Ergo supra eos q̄ deū pura mēte vidēt. de⁹ nō d̄r dormitare. q2 reuera talis ī noƀ aspectus ei⁹ reddit̄. q̄lis ī ip̄o fuerit nr̄e mētis intuit⁹. isrl' em̄ interpretat̄. vir vidēs deum Igit̄ q̄ ī eū recte credit. erit veracissim⁹

isrl. cui dñs nõ dormitabit custodiẽs eũ.
e M Dñs custodit te. ipse q̃ fecit celũ ⁊
terrã. qꝛ dij q̃ eã non fecerũt pereũt ex ea
Dñs ꝓtectio tua sup manũ dexterã tuã.
Ille te ꝓtegit. ne op⁹ tuũ dexterꝝ. i. bonũ
ꝑs ĩpediat inimica. i.
diabol⁹. p dexterã igr̃
h spũalia bona intelli
gũt. q̃ p sinistra. i. tpa
lia ĩpediũt. nisi ds cu
stodiat. f M Justus
nec ĩ ꝓsperl vri. i. ele
uari valet nec ĩ aduer
sis deijci vite pñtis. et
vide idẽ qd in sole ⁊ lu
na fcat. p diẽ noctẽq
fcari A C Ul' vri
scãdalisari ĩtelligitur
q̃ igit nec ĩ bõis nec ĩ
mal' actib⁹ ꝓximi scã
dalisat. nõ vritur nec
die nec nocte.
g M Dñs custodit te
ab oĩb⁹ insidijs inimi
ci. Custodit aĩaz, ne ei
ꝑs dñet aduerse ptãt
p malũ igr̃ h accipe nõ
tpalia corꝑis incõmo
da q̃ amatores h⁹ secl'i
estimãt eẽ grauissima. s
illud malũ qd diuinã
grãm tollit aĩam ꝑdit.
De⁹ em̃ ꝑmittit sãctissi
mos etiã viros. dolori
bus ingẽtib⁹ cruciari
aĩam ꝟo custodit. idõ
addit. custodiat ⁊c̃.
h C Dñs custodiat
introitũ. h ẽ de marty
rib⁹ dictũ. qꝝ introit⁹ a dño custodiẽdus
est. ne aut violẽtia tormẽtoꝝ cedant. aut
blãdimẽtis seducãtur. Et exitũ. ibi est to
ta ꝑfectio qñ vsq ad finẽ vite ꝑmanet in
eis ꝟa ꝯfessio. Ex h nũc ⁊c̃. qm̃ q̃cũq ꝑ
seuerauerit, eterna bñficia possidebit.
Ir id est nõ solũ in hac vita custodit. s
et post ab eterna pena. Oratio.

Rotege plebẽ tuã nõ dormitãs neq
dormiẽs dñe ds israel ꝓtector, ⁊ ne
vramur p diẽ. tu nos a scãdalis hui⁹ mũ
di defende. Per. a A Uenit ad terci
um gradũ quo iã nõ solũ eleuat ad mon

e Dñs custodit te. dñs prote
ctio tua sup manũ dexterã
f tuã. Per diẽ sol non vret te
g neq luna p noctẽ. Dñs cu
stodit te ab omi malo custo
h diat aĩam tuã ÷ dñs :· Dñs
custodiat introitũ tuũ ⁊ exi
tũ tuũ. ex hoc nunc et vsq
in seculũ.

C Canticũ graduũ. C B
Gaudet ꝓpheta se cõmoni
tũ ad supnã hierusalẽ eẽ vẽ
turũ. vbi iã scti secura ꝓspe
ritate ꝯsistũt loquitq ad ci
ues hierusalẽ. pacl eis abũ
dantiã optãs. Ps. cxxi.

a Etat⁹ sum in his q̃ di
cta sunt mihi in domũ
b dñi ibimus. Stantes erant
pedes nri ĩ atrijs tuis * hie
c rusalẽ :·. Hierlm q̃ edificat
vt ciuitas. cui⁹ participatio
d ei⁹ in idipm. Illuc em̃ ascen
derunt tribus trib⁹ domini

tẽ oculos. verꝝ spe ꝯcepta. letat se iturum
ad mõtes ⁊ sctõꝝ societatẽ ⁊ celestẽ irlm.
C Querẽdũ ꝟo ẽ. q̃s ad ꝓphetã hec di
xit. q̃b⁹ se letatũ eẽ testat. vicz spũsctũs
q̃ cordi ei⁹ tacita voce loq̃bat. nõ smo
ne. s diuino spiramie.
Ir Ul' dicta sũt in ꝓ
phetis ⁊ lege ⁊ aplis.
C Dom⁹ hec iustos
tm̃ recipit. angelos cõ
tinet. q̃ est celestl irlm
in q̃ creaturaꝝ oĩm au
ctor ꝯspicit. b C Di
cit se ꝓpha stare ĩ illa
celesti domo ad quam
desiderat sũmo studio
ꝑuenire. ibi eĩ stat vbi
sp firma volũtate ꝯsi
stit. Atriũ est introit⁹
domus. in q̃ ꝯmanere
nequeũt habitãtes. h
aũt atria: p interiorib⁹
ponũt. ⁊ ꝑs pro toto.
c C Edificat plane
celestis irlm q̃tidie vi
uis lapidib⁹. i. marty
rib⁹. ꝯfessorib⁹. ⁊ qui
dño sincera mente de
seruiũt. Addit ꝟo. vt
ciuitas. q̃tin⁹ silitudi
nẽ ciuitatis in illa esse
mõstraret. Nam cũ sit
oĩs ciuitas dctã a ciui
bus, illa tñ veri⁹ ciui
tas dr. q̃ vnanimes ci
ues ꝯtinet. Cui⁹ ꝑtici
patio ⁊c̃. a C . i. ci
uitatl ipsi⁹ ꝑticipatio
est ĩ dñm saluatorez. q̃
est ꝑpe idipm qd fcat eẽnitatẽ q̃ nũq de
sinit eẽ qd ẽ. s sp vno eodẽq mõ ẽ ꝟtus
indefecta. vñ ⁊ supra dixit. Tu aũt idem
ipse es. ⁊ moysi ait. ego sum q̃ sum. quap
pter soli creatori cõuenit eẽ idipm.
d C Dõo illuc fcat ciuitatẽ irlm ad quã
bti sp ascẽdũt. q̃ iugi exercitatõe ꝓficiũt,
trib⁹. i. scti. q̃ xpm deũ eẽ ꝯfessi sũt. verũ
vt ꝟo ab ĩfidelib⁹ trib⁹ istas segregaret
addidit trib⁹ dñi. q̃ ei⁹ ñ dicerẽt nisi pu
ra mẽte credidissent. al's eĩ trib⁹ nõ credẽ
tes. s. ꝯstat eẽ diaboli. verũ q̃les eẽnt iste
trib⁹ dñi breuit indicat dicẽs testioniũ

testimoniū isrl'ad cōfitēduȝ
e noi dñi. Quia illic sedeꝛt se
des ī iudicio: sedes ÷ sup :·
f domū dauid Rogate ÷ que
ad :· pacē ÷ sunt :· hierusalē
ꝛ abundātia diligētibus te
g Fiat pax in ꝟtute tua ÷ ꝛ :·
abundātia in turribus tuis
h Propter frēs meos et ꝓxi/
mos meos loquebar paceȝ
i de te. Propter domū domi
dei nostri. quesiui bona tibi
¶ Canticū graduū. ¶
Propheta qui ꝑus ad san/
ctos oculos leuauit nūc ad
ipm dñm lumina cordis ere
xit petēs vt ei dñs suum do
nec suffragiū: qa instigatōe
dyabolica. ab insultātibus
aduersa patiebaꝛ multa.

Psalmus. cxxij.

4 Ad te leuaui ocl'os me/
os qui habitas ī celis.
b Ecce sicut oculi seruoꝝ: in
c manibus dñoꝝ suoꝝ Sicut
oculi ancille in manibus do
mine sue: ita oculi nostri ad

isrl'. h̄ ē ipi' vl' ipi isrl'. vl' qd̄ ē ipe isrl'. h̄ ē q̄ testioniū ꝓbēt scītati. i. sibiipis ꝙ sint isrl'. i. vidētes deū ꝛ sci. testāꝛ eni h̄ acti/ bus suis. ꝛ h̄ nō ad laudādū se. s; ad ꝯfitēdū dic. i. ad laudādū dñm. est eni veꝝ testioniuȝ isrl'. laudes dñi deuotissima mēte cātare. Illō ꝟo testio/ niū post hācvitam ma gis erit ꝙ̄ hic.
e ¶ Illic sederūt. q̄ ascēderāt ꝛ cū dño iudi cabūt. Honorabil' ses/ sio. admiranda digni/ tas. ꝑ dei grām. hoīes iudices fieri. q̄ fuerāt pctīs faciētib' rei. me rito scti viri sedes dei sunt. qꝛ in ipis sedēdo eos grā sue maiestatis illumiat. sedes sup do mū dauid. i. sup fami/ liā xp̄i. Sedeꝛt ꝟo ꝑte ritū ꝑ futuro posuit qꝛ d' vltio iudicio loquiꝛ
f 1. A ¶ Rogate sigt h̄ nō supplicare. s; interrogare. vñ roga/ te. i. iterrogate que ad pacē ꝑtineāt h' ciuita tis. 1. ꝛ sequimi eā vt ꝑ dilectiōem pacis. fructū ꝯsequamī eter ne btitudis. Abūdan/ tia ē illi celestiū bono/ rū. qui relictis caducꝭ deū sup omnia diligit ¶ Uel oīa bōa in ce lesti hierlm abundare manifestū est.
g ¶ Pax ei a pcēdo siue a pascēdo dicta ē. tal' eni pax illic xp̄i mi seratōe ꝯfert quā nulla bella ꝯcutiūt. nec seditio vlla ꝑturbat. Turres āt h̄ signifi/ cāt martyres. q̄ oppositōe sui corpis. ciui tatē dei pia ꝯfessiōe defēdūt. ꝛ q̄si eminē tia edificia. ita hostib' fidei. repugn̄re no/ scunꝛ. h ¶ Monet ꝗ ꝓpha vt nō ꝓpē laudes. aut cōmoda sua. q̄sq̄s doceat. s; ꝓpē frēs ꝛ ꝓxīos laboret. pacē ꝟo itelli/ ge eccl'ie. quā sci docēt. in viculo charita tis fuandā. Sz de te cū dic. ad hierl'm se significat loqui. in q̄ scōꝝ cet' ē. i. aduna tio btōꝝ. ꝛ sūma pax. i ¶ Dom' dñi est hierl'm. in qua d's ē. ad quē bñ referꝛ quicquid dilectōis īpēdiꝛ. A Ul' ꝓpē istā domū hic. s. eccl'aȝ vt illic ꝑficerēt q̄ sunt adhuc ꝑegrini q̄siui ꝛ opatus sum docendo.

Orō

Ambulantibus in atrijs domus tue ops d's. pacis abūdā/ tiā largire dignare. vt dum te tota auiditate cordiū cōfitemur. bōa tua in celestibus capi amus. Per.

a 1. Qui in ꝑmo di xerat. ad dñm cū tribu larer clamaui. ꝛ ī scd'o cātico oculos ad mon tes leuauit. letatus q̄ȝ fuerat. ꝙ igressus ī do mū dei sibi fuit repro/ missus. nūc ad mai' ꝑ ficit. vt etiā ad ipm do minū ocl'os leuare au deat. ¶ Leuāt eni oculos suos sci in q̄cūꝗ tribulatōe positi ad dñm. ꝛ ad illū respici/ unt. a q̄ se ꝟacīꝛ posse saluari ꝯfidūt. 1. Il luc eni ocl'os leuāt. q̄ tēdūt ꝛ ꝑuenire deside rāt. b ¶ Attēdūt ꝟui ad man' dñoꝝ. si/ ue qñ ꝑ eos desiderāt enutriri. seu qñ ꝑ cul/ pis suis iubēꝛ vapula re. donec audiāt. pcez sic nos ꝯuenit facere. vt ocl'os nr̄os leuemus sp ad deū. cū ali/ quam indigentiam sustinemus. vel cū ꝑ aliquibus ꝟberamur excessibus.
A Manus quippe. potestatem signifi/ cat. c ¶ Sic etenim attendit ancilla in māibus domine sue. sicut serui in ma nibus dominorum. ꝛ ita dum di. Oculi nr̄i sexū vtrūꝗ ꝯcludit. Donec. h̄ sp sigt. ꝙuis tempaliꝛ dictū esse videaꝛ. Sic ꝛ

in euāgello dictū ē, nō cognuit eā. donec pe
perit filiū suū p̄mogenitū. quā ꝯstat viꝫ
nll'o cognuisse tpe. vbi sil'r, p oī tpe ponit'.
Nūq̄d em̄ postq̄ mixtus ē dn̄s oculi nr̄i
ad eū nō erūt. d ¶ Uox martyꝝ gemīs

rit' vniuersi sibi accidisse ꝯdoleāt A¶
Quītū igit' gdū ascēdūt. q̄ in spe fixa cū
scīs martyrib' iā ī celo corōat' se exultāt
iuictos tribulatōib' coronādos b ℄ Cū
exurgerēt hoīes scelerati. s. dic viuos de

petitiōe sibi miserēdū
deplorat. q̄ꝛ corpa eoꝝ
in passiōib' aīa labora
bat opprobrijs. Mltū
repleti. sigt abūdātiaꝫ
passionū. quā tn̄ se cu
pide ac libent' ꝑtulisse
testat'. despiciūt ei sci
a mal' ⁊ xberib' lacerā
tur. flāmis exurūt gur
gitib' mergunt' altissi
mis. e ¶ Oēs q̄ fm
xp̄m pie volūt viuere.
opprobriū patiunt' ab
ill'. q̄ d' t'rena felicitate
atꝫ abūdātia mūdana
supbiūt. It. q̄ꝛ sp di/
uites paupes. supbi d'
spiciūt hūiles. n̄ dixit
āt diuitib' s̄ abūdāti/
bus vt ī malicia abun
dātes accipes. Oro.
Eloꝝ hitator ds.
ad te leuam' ocu
los nr̄os pcātes. vt cō
futat' opprobrijs sup
boꝝ. miaꝫ nob' solitaꝫ
clement' īdulgeas. p.
¶ Isti em̄ grad' ī il
lo sunt itinere ꝯstituti
vbi ipe rex p̄ite. viā se
agscit' pbuisse. quaꝫ si
ipo pstāte fidelit' atq;
hūiliter gradimur. ad
eius sctā tribunalia p
uenimus.
a ¶ Uox sctōꝝ mar
tyꝝ in btitudine iā in
dn̄o exultātiū ⁊ dicen
tium se nullaten' s po

dn̄m deū nr̄m donec misere
d atur nostri Miserere nostri
dn̄e miserere nr̄i: quia mul/
tū repleti sum' despectione
e Quia multū repleta est aīa
nostra: opprobriū abundā/
tibus ⁊ despectio superbis.

Canticum graduū. ℄

Sancti cōfessores: fatentur
se de tot erūnis seculi dei mi
seratiōe liberatos: aguntq;
gratias nō sunt decepti a p
secutoribus: s̄ eoꝝ insidijs
contritis erepti.

Psalmus. cxxiij.

a Nisi ÷ q̄a ∴ dn̄s erat in
nobis dicat nūc israel
nisi ÷ q̄ꝛ ∴ dn̄s erat in nobis
b Cū exurgerēt hoīes in nos
forte viuos deglutissēt nos
c Cum irasceret' furor eoꝝ in
nos forsitā aq̄ absorbuisset
d nos. Torrentē pertransiuit
aīa nr̄a: forsitan ꝑtransisset
aīa nostra aquā intollerabi
e lē. Bn̄dict' dn̄s: q̄ nō dedit
nos in captionē dētib' eoꝝ
f Aīa nr̄a sic passer erepta ē:

glutissent nos. hūana
ꝯsuetudo nō ē. viuos
deglutire. s̄ viui deglu
timur. cū ī hereticas ꝑ
uitates. aut in foueaꝫ
culpaꝝ dimergimur. vi
ui ei dicūt' q̄ ī fide xp̄i
adhuc sūt. mortui q̄ a
fide decessert. qd̄ scīs
vir' potuissꝫ accidē. ni
si eos xp̄us supna libe
rasset.
c ¶ Cū irasceret'. di/
xit. q̄ꝛ cās iustissimas n̄
hēbāt. ira ei ⁊ inuidia
iudicio carēt. dū volū/
tates suas mēte ꝑcipi
ti sbsequūt. Aq̄ h̄ uiꝯs
ppl'os vl' paganos sigt
hi filios dei absorbere
cupiebāt. cū i suas de
oꝝ suoꝝ culturas eos
ꝑducē nitebāt. s̄ eos
xp̄us diuīa liberauit.
Aquā xo dixerit āti͂q. a
q̄ sunt oīa. credētes ex
ea oīa ꝑcreata.
d It. Torrēs ē mors
carnis. p quā scti mar
tyres trāseūtes ī refri
geriū suut introducti.
A¶ Ul' passio tribu
latio ⁊ ꝑsecutio maloꝝ
¶ Intolerabil' aq̄ di
qn̄ nr̄a īfirmitas cogi
tat' sine dei adiutorio.
nā petōꝝ gurgites cri
minūq; tēpestates tole
rare q̄s n̄ valet. nisi cū
ꝯfugerit ad defensio/

tuisse inflicta picula superare. nisi q̄ dn̄s
erat in ill'. Dicat nūc isrl'. precipiūt q̄dā/
mō sctī martyres reliq̄s pijs iustisq; hoī
bus. vt vn̄ ipi fuerāt saluati grās secum
agāt. hec ē em̄ charitatis ⁊ vnitatis xt'
vt si quid vni pspeꝝ acciderit. oēs sibi p
uenisse ꝯgaudeāt. rursuꝫ si q̄d ꝯriū inge

nē xp̄i. fiūt ei oīa tolerabilia. cū ds ī nob
hitat. tūc em̄ nec error surripit. nec luxu
ria trahit. nec supbia vētosa ꝑualet. nec
host' maligni suggestio. e It. Dētes
s̄ nūerositatē sigt vicioꝝ a qb' ne capia/
mur. grā dei eruimur. f It. Tēdūt nob
laquei. in ꝯcupiscētijs ac diuers' astutie

dyabolice dol. Sz ꝯtrito dyabolo ſb pe-
dib⁹ nr̃is (q̇ nob laqu̾ ē) ſic paſſer ſapiēſ
ꝛ aſtut⁹ euolam⁹ ab illo. g I. Adiuto
riū nr̃m ĩ noīe dn̄i. h̓ ē nomē qꝺ̓ ē ſup oē
nomē. h⁹ noīs adiutorio. mort̄ vicimur

cit ſcl̓m. vbi iã ſc̄is ĩ maieſtate ſui lumīs
apparebit. Sz cur p̄beat̄ iſta defenſio cō
ſeq̄nt̄ exponit̄. c ¶ Uirga. boni ma-
liq̄ʒ ptās ſignificat̄. h̓ at̄ in malã ptē acci
pi mãifeſtū ē. Sors iuſtoꝝ ē religio xp̄ia

laquei. ſi ĩ illo manea
mus affixi. ¶ Bn̄ q̄
in q̄nto gradu dicūt̄ q̇
corpeos in paſſiõe ſen
ſus dn̄o iuuãte ſupare
valuerūt. Orō.
Oncludе dn̄e bi-
antia ora maloꝝ q̇ ſe-
uis obtrectatõnū dēti
bus vorare nitūt̄. vt q̇
de nr̃a v̓tute diffidim⁹
noīſ tui adiutorio mu
niamur. Per.
¶ Quãuis ſcala iſta
ſalutar̄ ꝯpetēti reme-
dio videat̄ eē ꝯſtructa
nl̄la tñ firmitate ꝯſiſti
mus niſi illic dn̄i regi
mine teneamur que tñ
aſcēſio fit mēte nõ cor
pore. nã ĩ vno maḡ lo
co ſedētes ꝛ cellule ſi
tu ſtruſi. efficaci⁹ iſtoſ
grad⁹ aſcēdim⁹ q̄ʒ ſi p
boīuʒ ora volitemus.
a ¶ Sextū graduʒ
aſcēdit. q̇ oīmodis in
dn̄o ꝯfidēs. nec ꝓſpita
te maloꝝ hoīʒ titubat
ĩ fide d̓ do. ſ fixis greſ
ſib⁹ iter ĩ altū ꝯtinuat
I. Syõ. i. ſpeculatio
ſig̓t ſcãʒ electoꝝ ꝯgre-
gatõeʒ ĩ altitudīe ꝯtē
platõis poſitã. mõs iu
xta danielē dn̄ſ xp̄s. q̇
in eū totã ſpē ponit. n̄
cõmouebit̄ inet̓nū. qꝛ
cõformis efficit̄ corpi

g de laqueo venãtiū. Laque
us cõtritus eſt: ꝛ nos libera
b ti ſumus. Adiutoriū nr̃m in
noīe dn̄i q̇ fecit celū ꝛ terrã.
Cãticū graduū. C Cla
mat ꝓpheta nobis in dn̄o
cõfitendū: ne laboremus in
caſſum. petēs vt rect̄ ꝓperi
tas: p̄uis vīdicta ꝓueniat.
Pſalmus. cxxiiij.
a Ui cõfidunt in dn̄o ſi
cut mons ſyon: nõ cõ-
mouebit̄ ineternū qui habi
b tat in hieruſalē. Mõtes in
circnitu ei⁹: ꝛ dn̄s in circui-
tu ppl̄i ſui: ex hoc nūc ꝛ vſ-
c q̄ʒ in ſecl̓m. Quia non reli-
quet dn̄s virgam peccato-
rum ſup ſortem iuſtorum:
vt nõ extendant iuſti ad ini
d quitatem manus ſuas. Be
nefac domine bonis et rect̄
e corde. Declinantes autem
in obligatõnes adducet do
minus cum operãtibus ini-
quitatem: pax ſuper iſrael.
Canticum graduum.

na. ſupra quã nõ ſinit
xp̄ſ v̓gã pctõꝝ. i. ĩiquã
ptãtē tyrãnoꝝ diuti⁹ ĩ
ſurgere. ne eccl̓iaʒ dei
poſſint lõgiſſima ꝑſe-
cutõe ꝯterere. Et n̄ ex-
tēdãt ad ĩīq̇tatē man⁹
ſuas. I. i. vt n̄ cogi
tēt quid mihi ꝓdeſt q̄
iuſt⁹ ſū ſi ſp ꝑſequunt̄
me iniq̇. h̓ ē. vt ſuſtine
ant malos. ꝛ n̄ faciãt
mala. n̄ eñ diu relinq̇t
d̓s talē v̓gã ſup iuſtoſ
lʒ diu videat̄ ĩbecillis
d ¶ Optat igit̄ ꝓ-
pheta his fieri bonuʒ
q̇ neſciūt a dn̄o praua
volūtate ſepari. Recti
corde ſūt q̇ deū ſecūt̄.
ꝛ nõ p̄ire ꝯtēdūt. ¶
Et q̇ ſuã volūtatē diui
ne volūtati ꝯformãt.
nõ diuinã volūtatē ad
ſuã curuare volūt
e ¶ Pulcre defini
nita ſunt opa iniquita
tis: eſſe obligatio que
nos vinculis prauita-
tis innectit. vt eſſe li-
beri neq̄amus cū tali-
bus tãtiſq̄ʒ laqueis cõ
ſtringimur. Declinan
tes. i. iuſſa dei non ꝑſe
quentes. pari eñ ſnīa
pereūt. ꝛ qui declinã-
re iuſſa dn̄i. ꝛ operari
maliciam velle conten
dunt. Pax ſup iſrael.

glie xp̄i. ¶ Hic q̄ʒ hierl̓ʒ celeſtē eē pa-
triã aduertim⁹ q̇ ē viſio pac̄. de q̄ nullus
põt cõmoueri qui meruit in ea ꝯſtitui.
b ¶ Hic ei mõtes viros ſcõs d̓ſignãt. q̇
hierl̓m illã celeſtē ĩhitãt. Et dn̄s ĩ circūi
tu. illc ei circūit auxili o et̓ne defenſionis
eos q̇s ſibi fideles eſſe cog̓ſcit. Ex h̓ nūc
ſtꝫ ſcl̓m ſignificat. Uſq̄ʒ in ſcl̓m. illꝺ̓ di-

hec pax ipſe ſaluator eſt. qui ſemper de-
fendit ſevidentes. I. Qui etiam au ĩ
ferens maceriam inimicicie iudeorum. ꝛ
gentiliū fecit vtraq̄ʒ in credentibus vnū
qꝺ̓ erat añ diuiſum. Orõ
Epelle dn̄e neq̄cias ĩſurgētiū a ſor-
te iuſtoꝝ. vt q̇ ĩ te toto corde ꝯfidūt
null̓ tēptationū imbribus q̄tiant̄. Per.

¶ Sanctissimi viri domi/ni miseratione liberati: gratias agunt q de obnoxietate seuissima peccatoꝝ: in tātam gratiā sunt recepti: vt inter gentes ꝓbarentur esse laudabiles: deprecantes vt captiuitas eorū conuerteretur in gaudiū.

Psalmus. cxxv.

a In cōuertendo dñs captiuitatē syon: facti su
b mus sicut cōsolati. Tunc repletū est gaudio os nr̄m: et lingua nostra in exultatiōe
c Tunc dicēt inter gētes magnificauit dominus facere
d cū eis Magnificauit dñs facere nobiscū: facti sumus le
e tantes Conuertere domine, captiuitatē nostrā, sicut tor
f rēs in austro. Qui seminānt in lacrimis in exultatiōe me
g tent. Euntes ibant ꝛ flebāt
h mittentes semina sua Venientes autez venient in exultatione, portantes manipulos suos.

Cāticū graduū salomōis ¶ Prouidens ꝓpheta noui testamenti gratiā, docet ne quis ꝓpriis viribus aliqd boni applicet: ꝫ dño lar

a h ¶ Captiuitas syō fuit. cū ecclia ꝑmeret a cultura idoloꝝ. ꝫ ꝯuersa ē ī libertatē. qñ aduētu dñi. īferni vīcla disrupta sūt ¶ Vide āt q nō dic. facti sum⁹ ꝯsalati. ꝫ facti sum⁹ sicꝯsolati. qꝛ illa captiuitate exꝑsosa. non reddidit nos oīno securos donec ī isto corꝑe mortali v̄samur. ꝫ in btā hierl'm erit certa ꝛ ꝑfecta ꝯsolatio. b ¶ Tūc repletū ē os. i. cordis archanū gaudio ī aduētu dñi saluatoris. cū cōmutauit captiuitatem nr̄az ī gaudiū. Et lingua ī exultatōe. cui talia dñi mūere ꝑstabāt c ¶ Nō āt dic gētes ꝫ int gētes. qꝛ ī aduētu dñi gētes vniuersaliter nō crediderūt. ꝫ int gētes erāt. ex gētib⁹ fideles facti. cū qb⁹ dñz magnalia facere cernebāt. adhuc gētiles īfideles. d ¶ Et ne putares gētiles dicētes de fidelib⁹ magnificauit dñs falsū dixisse cōfirmāt fideles eoꝝ dictū dicētes. Magnificauit dñs. i. decreuit magnos nos oñdere gētib⁹ donatōe v̄tutū. Facti sum⁹ vtiq de tāta gr̄a letantes. e ¶ Postulāt ppl'i fideles sua iterū pctā dimitti. Sicut torrēs. h Nā etem flāte austro q ēvēt⁹ calid⁹ soluūt glacies ꝛ īpletuz aqs torrētē fac currere. sic flāte spūscō accepta remissione ꝑ lamēta soluūt pctā nr̄a. h ¶ Torrēs em̄ dicūt⁹ flumīa hiemalia. ꝛ pctā nr̄a q frigidantia corda cōgelāt. q calore spūsancti soluunt,

in lacrīas. Sz vt nob sensus possit ꝯstare plēitudo. ꝓnūciādū ē ꝯuertere. i. ꝯuerte (qꝛ deponēs est v̄bū āt iquū ꝯuertere) captiuitatē nr̄az sic torrēs ī austro ꝯuertit in liqrē. f ¶ Spiritalis semīatio ī lacrimis ē. aut ei sci cōplorāt preterita pctā. aut cruciāt tiore futuroꝝ. aut ꝑsecutiōibus agitāt ꝫ q tale semē seminānt: metent gaudia future ꝑmissionis. Cō pctōres ī gaudio seminānt. ꝛ metūt ī lacrimis g ¶ Eūtes sci bōa oꝑando. flebāt qñ pauperes aspiciebāt frigore ꝯstrictos. ī opia seu a maceratos. mittentes semīa sua. Sua dic. vide. ꝓpriis laborib⁹ non de rapīs elēynas facere debere cogscas. mittētes v̄o ītellige ꝑmittētes in celū. q añ nr̄a acta ꝑueniūt q nos. illa ei sūt thezaur⁹ nr̄ in celo ꝯdēd⁹ h Vel eūtes ꝑdicando v̄bū dei flebāt sup duricia cordis nō credentiū. h ¶ Venientes. illi veniūt ī exultatōe qb⁹ iā mīa diuīa ꝑstat q h taliter egerīt. qlit dei iussa ꝑcipiūt. ꝛ fecerīt manipulos. i. fructuosissimas actōes. Et felix ille q triticeis pōderib⁹ inguat. ne leuitas stipulaꝝ vota messoris eludat. ꝛ tūc attēdat ianitatē laboris sui. qñ iā nō ꝑualet oꝑari. Oro.

Consolare dñe populū tuū. ꝛ libera nos a captiuitate pessimoꝝ viciorꝝ. vt qd h in lacrimis serim⁹. te retribuēte cū gaudio metamus. Per.

¶ Salomō, īterpre/

gitori loquit etiā d ipo dño
 apl'is vel quicūq ipi⁹ mā
data pficiūt. Ps.cxxvi.

a Nisi dñs edificauerit do
mū: in vanū laborauert
b qui edificāt eā. Nisi dñs cu
stodierit ciuitatē frustra vi
c gilat qui custodit eā Vanū
est vobis ante lucē surgere
÷surgite:· postq sederitis
q māducatis panē doloris.
d Cū dederit dilect' suis som
nū ecce hereditas dñi: filij
e merces fruct⁹ ventris. Sic
sagitte in manu potētis: ita
f filij excussoꝝ. Beatus vir q
impleuit desideriū suum ex
ipis: nō cōfundet cū loque
tur inimicis suis in porta.

Cāticū graduū ¶ Pro
pheta bona timentiū deum
enumerās: eos benedicit vt
eterna gaudia cōsequant.
Psalmus.cxxvij.

a Beati oēs q timēt dñm
qui ambulant in vijs eius.

tat pacific⁹ ꝛ fcat dñm de q apl's ait. ipe
est pax nr̄a. Dom⁹ hui⁹ salomōis. xp̄i ec
clesia. q ꝛ ciuitas ē ei⁹. a ¶ Edificāt
domū. q i vnūquēq xp̄ianū. ciuitatē fidei
fabricare ptēdūt. ipsi ei sūt dom⁹ qb⁹ di
cit apl's. vos ei estꝭ tē
plū dei. s istos si suis
virib⁹ edificare se pu
tāt laborare videtur i
uanū. nisi gr̄a dei do
net verissime credulita
tatꝭ effectū. b ¶ Ci
uitas esu dñi ihrl'm in
telligit celestꝭ cui⁹ ps
adhuc pegrinat i ter
ris. i q epi vigilare su
p gregē suū ptēdūt. vt
puigili cura eum custo
diāt. qb⁹ idē d qd edi
ficātib⁹. ne credant so
las hūanas vigilias p
ualere. cū sola diuitas
incursiōis picula pos
sit arcere. c ¶ Ad
huc ipos doctores al
loquit. vt edificatius
corrigat pplus. dū vi
det etiā mgr̄os pmonit
tos. Illi āt aū lucē sur
gere qrunt. q neglecta
hūilitate xp̄i prius vo
lūt exaltari q hūiliari
Surgite. i. pri⁹ hūilia
tionē sustinete. ꝛ post
ascēsū. pmia qrite gau
dioꝝ. Panē doloris.
pfecti comedūt xp̄iani
cū se lacrimis fidelib⁹
castigāt. de qb⁹ alius
ps. dic. fuerūt mihi la
crime mee panes. illis
ei dolor panis est. q se
de afflictōe reficiūt. et de mōans tristicia
ꝯsolāt. ꝛ seqt. qn debeāt surgere. q iussi
sūt aū sedere. Tūc ei surgēt. cū dederit di
lect'. i. cū mortui fuerit nō ante mortem
d ¶ Dilecti sūt dei. q eū nimia charita
te pqrūt. ꝶ cū illi accepto qetis sōno
ab h sc'lo discedūt. tūc fiūt hereditas dñi
qz iā sbiacēt tētatiōib⁹. tūc nō. Et merces
fruct⁹ vētrꝭ. ¶ id ē vteri xgīal' ptus.
merces illi⁹ fruct⁹. est oīs hō q cū deo p
hēnit gaudebit. ꝛ ista merces dctā est he
reditas. nō aūt deitatꝭ s hūanitꝭ merces
d. vt i scdo psalmo d postula a me ꝛc.
e ¶ Sagitte scti apl'i vl' ceteri pdicato
res. in manu potētꝭ. i. i ptāte xp̄i trāsmis
si ad pdicādū. Sic ei telū vl' sagitta mis
sa a potēte. rectissima
ꝛ cito veit ad destina
tū locū. ita apl'i i oēm
terrā missi. cito q mit
tebant puenert. ꝛ ius
sa ipleuerūt. ita ꝛ filij
excussoꝝ i loco. s. pro
phetaꝝ succedētes. et
eoꝝ pphetiā interptā
do ꝛ explanādo discu
tiētes. discutere est te
ctū aliqd palā facere.
pphe g excussores di
cūtur. qm secreta cele
stia mōo ppalart. Illo
rū filij apl'i sūt. qz eoꝝ
dctis credētes. qdam
mō fide generati sunt.
f ¶ Hos g apl'os be
atos dic. cū eoꝝ labor
ad gl'iosa vota puene
rit. ¶ Vl' ille hō po
pul⁹ btūs ē. q ipleuit
suū desideriū ex ipsis
apl'is. i. ex pdicatōe eo
rū ꝯuersus ea q pdica
ta sūt. s. etna dsiderat
ꝛ ipleuit iā h desideri
um ope. vl' desideriū
ex ipis iplet. q qd ipsi
desiderabāt. s. eē i bti
tudie eterna. ꝛ i pe de
siderat ¶ Porta ci
uitatꝭ irl'm xp̄s ē. i ipa
ei loqt q recta pdicat
de dño. tali g loco prs
us peccatores ꝛ īfide
les exire fac. ꝛ deuotos itroire. fideles ei
pdicatores n ꝯfūdēt i porta qz eis apit.
malis xo claudit. idō ꝯfundent. Orō
Omnoꝝ spiritaliū edificator deus. vt
nos custodias depcamur. iple in te
desideriū nr̄m. ꝛ electis tuis nos adiun
ge p meritis. Per. ¶ Quā sit magni
ficus non⁹ grad⁹. ipse nūer⁹ declarat. q
trina ptentus triplicatōe. sctm nobis tri
nitatis culmen ostēdit. a ¶ Primo
timorē dñi ab hui⁹ seculi terrore diuisit.

b Labores manuum tuarum
*q̄a:· mādncabis beatꝰ es
c ⁊ bene tibi erit. Uxor tua si
cut vitis abundās: in lateri
d bꝰ domꝰ tue. Filij tui sicͭ no
uelle oliuarū in circuitu mē
e se tue. Ecce sic bñdicetᷣ hō
f q̄ timet dñm. Benedicat ti/
bi dñs ex syō: ⁊ videas bōa
hierusalē oībus diebꝰ vite
g tue. Et videas filios filioꝝ
tuoꝝ: pacē super israel.

Canticū graduū. C. B.

Propheta mouet ecclesiaʒ vt dicat q̄t certamina a suis ptulerit hostibꝰ ne q̄s fide/ liū de ꝓprijs tribulatōibus desperet p̄dicensq̧ eisdē ini micis q̊ eis in iudicia futu ro nouerat esse venturꝝ.

Psalmus. cxxviij.

a Epe expugnauerūt me a
iuuētute mea dicat nūc isrl.
b Sepe expugnauerūt me a iuuē
tute mea: etenim non potue

Dicēdo eī btī oēs q̄ timēt dñm oñdit nō eē btōs. q̄ huiꝰ mūdi p̄icula ī amissiōe tē poraliū reꝝ sollicita mēte formidāt. Cuꝫ vijs pluraliť dic̄. apl̄os ⁊ ꝓphās ᵱcat. p q̄s venit ad vnā viā. i. xp̄m. Soli igiť isti sā cto dei timore. dñm ti mēt qui ambulāt ī vijs eiꝰ. i. p̄ceptꝭ. ⁊ ī his q̄ ꝓphe apl̄i ⁊ euāgeliste p̄dicauerūt. In seq̄nti/ bus vsibꝰ tribꝰ enūe rāt vtilitates timoris dñi. b ¶ Labores manuū. remuneratio ē bonoꝝ opm. ⁊ ne istō pabulum carneū puta res. addidit. btūs es. nemo eī de carnali co mestiōe btūs efficiť ni si q̄ spirituali dono sagi nať. Bñ tibi erit cū ac ceperꝭ q̊ oculꝰ nō vi/ dit. nec auris audiuit nec ī cor hoīs ascēdit. q̊ deꝰ se diligētibus p̄parauit. c ¶ Uxor dcā ē q̄si vt soror. q̄ ꝓpter vxorē h̄ sapiām debemꝰ aduerti. vitis vo mř est vuaꝝ. q̄ dul cia vina ꝓfundēs cor da nr̄a recreat. sic ⁊ sa piētia fructꝰ inferens iocūdos. suaui nos de lectatōe letificat. Late ra duo testamēta sunt domꝰ ꝓpria cogitatio. Mēs eñ in cogitatōe sua q̄si ī ede defigitur. Cuiꝰ cogitatōnis duo latera legē ⁊ euāgeliū accipe. in q̄bꝰ mēs. scīā q̄si ī duobꝰ edis lateribꝰ firmata solidať. d Filij tui H id ē actꝰ boni āssistētes ī circuitu scp̄tu/ re ⁊ doctrīne celestꝭ. cū pinguedīe pacis ⁊ obūbratōe vtutꝭ. ¶ Uel filij vtrūq̧ se/ xū ᵱcat spūalr. celesti vo gemitū. ⁊ mēsa dñi altare vbi celesti pane saginātur. e ¶ Cū dic̄ ecce sic. ᵱcat sic̄ supiꝰ expo sitū ē. sic eñ mereť bñdici. qui iuū timet auctorē. f ¶ Dic̄ eñ bñdicat te dñs ex syō. i. xp̄s q̄ in h̄ mōte hoibꝰ appere di gnatꝰ es. ⁊ ꝓ noīs sui q̄litate tāq̄ pasto ri optio sp ascribiť. Syō eñ speculatio ī terp̄tať. Hierl̄m indicať visio pacis. Op tat ğ vt ī ihrl̄m videat cūcta q̄ bona sunt. Sʒ ne crederes ī celesti ihrl̄m tpaliť ista bōa videri addidit oī bꝰ diebꝰ vite tue. i. vite eťne. g ¶ Filios eī filioꝝ ᵱcat nepotes q̊ vtiq̧ btīs virꝭ ɔti/ gere p̄t. q̄ p̄dicatōibꝰ sctīs pp̄los mľtos ge/ nerāt. Pax ē dñs sal/ uator. q̄ insidet illā be atā ihrl̄m. ⁊ cūcta bōa fac̄ ⁊ btā. q̄cunq̧ maie statꝭ sue vtute ɔplecti tur. illā pacē videas. nō solū filios filioꝝ

Imētibꝰ Oro. nomē tuū dñe bti tudinē largire ꝑpetuā vt talꝭ nobis actio. ta/ lisq̧ sit vita. q̄ celsum de bonis fructibꝰ me/ ritū reportet ad sidera. Per. ¶ Docet hic ꝓpha tolerāter nos se culi molestias sustine re. q̄ñ ecclesie crebras fuisse passiōes compro bat. a ¶ Admonet ꝓpham isrl. i. eccl̄iam. vt dicat bella sua. Se pe h̄ ᵱcat freq̄ntiā pas sionū A iuuētute. ᵱcat q̄ñ a frē ꝑuerso iustus abel occisus ē. ⁊ cete/ ri deinceps q̄plurimi ipsiꝰ q̄ʒ passiōe xp̄i ex/ pugnata ē eccl̄ia. Di/ cat nūc isrl. i. ī h̄ sc̄lo q̄ñ tp̄s ē pnīe: vt in struāť reliq̄ fideles patiēť h̄ ferre ꝑsecu/ tiōes. q̄r ī futura vita ñ expugnať sciūs. istō q̄ʒ dicat nūc isrl ꝑ tres vsus seq̄ntes subaudiendū ē b C Bñ dic̄ eccl̄ia expug/ tā se a iuuētute sua. vt ītelligas. nūq̄ fini tā eccl̄iaʒ eē ꝑsecutōe īprobꝰꝝ q̄ ita sepe ē expug̃ta crescit eī ꝑsecutōibꝰ suaq̧ ɔtri tiōe grādescit. nā si h̄ scōs viros. ɔnumit. future p̄rie addrit. ñ p̄t igiť finiri. q̄ fuisse triuměťꝭ augeť. vñ ñ potuisse tū sibi p̄uale

re dic̄ eos q̄s sup̄i' se expugnasse cōmēo
rat. qꝛ nūq̄ eis ꝯcessit ad malū c ¶ Fa
bricatū vō sup̄ dorsum suū eccl'a testat᷑ a
pctōrib' q̄ dolos facē festināt. ꝛ occl'tas
suasiōes q̄si ī dorsū eccl'e vbi videri n̄ pn̄t
agūt q̄ sic occl'te auer-
tere a scā fide aliquos
moliūt᷑ vt vl' paucos ꝺ
cipiāt q̄ eccl'az totā s̄b
uertere n̄ potuerīt. ꝓlō
gatas q̄z dic̄ ipas insi
dias. q̄s assidue hostes
igerebāt fidelib'. ꝓlō
gata est em̄ h̄ iniq̄tas
ab abel vsq̄ huc. ꝛ i fi
nē vsq̄ secl'i ꝓlōgabit᷑
d ¶ Ceruices ꝑ sup
bia posuit. quā ꝯcidit
dn̄s in ill' sic expugnā
tib' cū eos ad mi̅az ꝑ
hūilitatē ꝛ satisfactōz
redire ꝑmittit. Cōfun
dant᷑ in extrēo iudicio
q̄ iā ꝑ pn̄iaz noluūt cō-
fundi ꝛ reuertāt᷑ retro
ad penā et'nā. ipi ei. i.
obstiati ipi oderūt sy-
on. i. ecclesiam.
e ¶ Fenū in tectis
āticq̄s crescens. añ tp̄s
collectōis arescit ꝛ ꝑit
qꝛ nll'a firma radice vi
guit. itaq̄ ꝯpant᷑ pctō
res illi caduco feno.
q̄m ꝛ hic freq̄nt᷑ dispe
reunt. añq̄ ꝺ hac luce
tollāt᷑ nascūt᷑ em̄ in ca
cumibus supbie. vbi
nll'a soliditate ꝯsistūt.
h ¶ Nec vllū granū
bonitatis ꝓferūt
f ¶ Metētes āgeli
sūt q̄ vltio die iudicij
frumētū electoꝝ ī hor
reo celestis p̄rie recon
dūt. s̄ de istis. h̄ ē sup
bis manū nō implent. qꝛ eos a societate
sctōꝝ reprobatos segregāt. De istis em̄
supra dictū ē. venīēt in exultatōe ferētes
māipulos suos. De iiust' h̄ dr̄. q̄ nec ma
nū plenā fructus ꝯportēt. Man' ad opa
tionē. Sin' ad ꝯsciaz ꝑtinet. i maloꝝ em̄

c runt mihi. Supra dorsum
meū fabricauerūt pctōres ꝓ
longauerunt iniquitatē suā
d Dn̄s iust' cōcidet ceruices
pctōꝝ: cōfundant᷑ ꝛ conuer
tant᷑ retrorsum oēs q̄ oderūt
e syon. Fiāt sicut fenū tectoꝝ
qd̄ priusq̄ euellat᷑ exaruit.
f De quo nō implebit manū
suū q̄ metet ꝛ sinū suū q̄ ma
g nipulos colligit. Et non di
xerūt q̄ p̄teribāt benedictio
dn̄i sup vos. benediximus
vobis in nomine dn̄i.

¶ Cāticū graduū. ¶ Cla
mat propheta ad dn̄m: vt a
pctōꝝ ꝓfundo liberet᷑. beni
uolentiā boni iudicis que-
rens de calamitatibus iudi
catis. Psalmus. cxxix.

a E profundis clamaui
ad te dn̄e: dn̄e exaudi
b vocē meā. Fiant aures tue
intendentes in vocē depre
c catiōis mee. Si iniquitates
obseruaueris dn̄e dn̄e quis
d sustinebit. Quia apud te ꝓ
piciatio est, et propter le-

actib' neutꝝ frugi aliq̄d pōt inueniri.
g ¶ Preterēūtes sūt sci dei q̄ hūc mūdū
p̄tereūt. qꝛ ꝓ nihilo hn̄t ꝛ ad illa celestia
toto amore trāseūt. a q̄b' sceleratis iantē
opantib' nll'a bn̄dictio p̄stat᷑ s̄ ne ista bn̄
dictio putaret᷑ hūanis
virib' applicanda ad-
dit. bn̄diximus vob̄ ꝛc.
ipa ē ei firma ꝛ v̄a bn̄
dictio. q̄ s̄b dn̄i ꝯmēo-
ratōe agit᷑. a q̄ veīt oē
qd̄ expedit Orō.
B oīz ipugnātiū
neq̄cij eccl'az tuā
dn̄e dextera tue potē-
tie defēde. vt iimic' re
trorsū ꝯuersis: sacr' a
te bn̄dictōib' repleat᷑.
Per. a ¶ Profū
dū ē q̄si porro fundū.
cui' ima oīno demersa
sūt. ꝺ isto ꝓfūdo glīo-
sas effudit lacrīas pe-
trus. ꝑblican' pectora
tutūdit. ionas tacitus
vociferauit. Dn̄e exau
di. sic cū de ꝓfūdo ora
uit. ad altissimi redēp
toris celerit᷑ dōa ꝑue-
nit. Est g̃ illō ꝓfūdū ꝓ
funda hūilitas pn̄ie
b h Nō h̄ carnalē
aurē ꝓpha postulat sci
ens deū īcorporeū eē.
s̄ v̄tutē qua suos exau
dire dignat᷑ exposcit.
c ¶ Iniq̄tatē. vult
ītelligi oē pctm̄ qd̄ ꝑ
aliq̄ ꝑuitate ꝯmitti. ii-
quū em̄ ē qd̄ iustū n̄ ē.
vidēs g̃ ꝓpha nullū eē
q̄ nō aut cogitatiōib'
excedat. aut vacuo ser
mone delinq̄t. aut ina
ni actu occupet᷑ dic̄ iu
sticie ipi' h̄ūanū gen'
nō sufficere. nisi mīe p̄stet auxiliū. nemo
em̄ sola dei iusticia sustinere posset.
d ¶ Territ' igit᷑ iusticia dei. ad p̄ronā
mi̅az ꝯuolat. Hō ē em̄ in nr̄is actibus vt
mereamur absolui. s̄ ipi' ꝓpiciatōis ē vt
ꝯfitentem reum liberari dignet᷑. Hec est

ãt lex.i.euãgelica iussio p quã seueire cre debat eẽ saluãdũ.sustinui.ĩdicat carita tẽ.q totã sustiet.ꝛ pfectos effic xpianos. vl' lex tua lex ẽ miserẽdi penitẽtibus
e ℭ Sustinuit aĩa mea ĩ verbo ei⁹ qꝛ ĩcar natõꝝ dñi credebat eẽ venturã.Xps eñi verbũ istõ ẽ.qd sustinẽdo ĩte ri.patient' expectauit. ꝛ qd ñ dixit trãsitoriũ aliqd verbũ.expõit seq̃n ter.dicẽs illo verbũ dñꝫ Sperauit aĩa mea ĩ dño scꝫ q ẽ verbũ pr̃is.spera uit eñi aĩa mea ꝗ futu ris tpib⁹ d maria vgie ꝓpt' iteritũ gñis hũa ni auferẽdũ nasci dig̃ ret'. f ℭ A custodia matutĩa.Custodia ma tutĩa ẽ resurrectio xp̃i q custodiẽtib⁹ sepulcꝝ militib⁹ matutino tpe surrexit.ex q ei xp̃s re surrexit a mortuis spes ecc'lie ꝯfirmata ẽ ĩ dño Usq ad noctẽ.i.vsq ĩ finẽ mũdi. g ℭ Red dita ẽ cã mirabilis q̃re isrl' debuisset ĩ dño spe rare,qꝛ ĩ ei⁹ mãu mĩa ẽ.q põt ex puerso face re iustũ.ex ĩbecillo im mortalẽ.ex carneo an gel' siłꝫ.Addidit etiã ꝛ copiosa redemptio. h qꝛ ñ auro nec argẽ to.ſ pcioso sanguine nos redemit A Uel copiosa dic.ne q̃sq de spare t d venia arbitrãs nõ vsq ad ipm redẽp tiõis pciũ posse peruẽire
h ℭ Redemit itaq israel sanguine p cioso q purificat.nõ cruentat.qui nõ ma culat.ſ emundat ab oĩbus maculis.Sꝫ cum dicit ipe.ostẽdit pter ipm euadendi impossibilitatem.ꝛ alium nullum potu isse nos redimere.

Oratio

Atẽdãt qs dñe pietatis tue aures in orõnẽ supplicũ.qꝛ apud te ꝓpiciatio ẽ pctõꝝ,vt nõ obserues iniquitates nr̃as, ſ imptias nob mĩas tuas. Per. ℭ To tus h psal. de mãsuetudĩe atq hũilitate cãtat',eoq fit vt q̃s labor pmisse ꝯfessio nis afflixerat.dulcedo g'liose deuotõnis reficiat.

e gẽ tuã sustinui te dñe. Su stinuit aĩa mea in verbo ei⁹
f sperauit aĩa mea in dño. A custodia matutina vsq ad noctem speret israel in dño.
g Quia apud dñm miscdia ꝛ copiosa apud eũ redẽptio.
h Et ipe redimet israel:ex om nibus iniquitatibus eius.

Cãticũ graduũ. ℭ Ex emplo suo: ꝓpħa hũilitatẽ xp̃ianũ pplm docens.penã ei gratissimã ponit:si mãda ta dñi nõ cũ summa humili tate suscepit: hortat'q isra elem iugiter sperare in dño quatenus secli aduersa va leat tolerare.

Psalmus.cxxx.

a Domine non est exalta tũ cor meũ: neq elati
b sunt oculi mei. Neq ambu laui in magnis neq in mira
c bilib⁹ sup me. Si non humi liter sentiebam sed exaltaui
d animã meam. Sicut abla ctat⁹ est supra matre sua:ita

a ℭ Talis h hypotetic⁹ syllo gism⁹ enascit'.Est eñi sensus.si ñ ẽ exaltatũ cor meũ.neq elati sũt ocłi mei.a supbia vicꝫ reddor alien⁹ atñ ñ ẽ exaltatũ cor meũ neq ocłi elati sũt.a supbia igit' reddor alien⁹.Et cũ ꝓpħa negat d se vi ciosa.ꝯfitet' oĩno lau dãda. b ℭ Ambula uit pylatus in magnis q dixit xp̃o.nescis qꝛ ptãtẽ hẽo dimittẽdi te ãbulãt in mirabilib⁹ q de virtutibus quas a deo acceperũt g'liant'. aut miracula q̃rũt.nõ vitam miraculosam. c. ℭ Dic se nõ sup be scptiuras meditatũ monet ꝙ ꝓpħeta diui nas scripturas simpli ci ac puro corde ab v noquoq eẽ mediãdas non vt arriani ꝛ mani chei.iste ꝙ se dicit hu milit' sensisse.vt apl's ait. Noli altuꝫ sape.ſ time.Negat iterꝝ exal tatã aĩam ad culmẽ su perbie.ſ nõ negat ele uatã ad pdicatões di uinas.in ill' eñi rebus aĩam leuare fas ẽ.vñ celesti pane pascat' in illis supbis exquisitio nib⁹ nõ licet.vbi mors reperit'. d ℭ Ablactati dicunt' qui sunt a lacte ꝓhibiti.Et merito talis ẽ fa cta comparatio,quia sicut infantes vbe ra materna sugunt.ita fideles puuli sim plicitate scripture diuine nutriuntur:do nec preparent' ad solidum cibũ.Est ordo aũt verboꝝ talis.si nõ humiliter sentie bã sicut ablactat⁹ sb matre sua.ſ exalta ui aĩam meam,tũc ita retribues,i,si ego

e retributio in aĩa mea. Spe
ret israel in dño: ex hoc nũc
⁊ vsq; in secl'm. Canticũ
graduũ ¶ Hic ps̃ incar-
natiõis dñice sacramẽta de
scribit: cui⁹ aduent⁹ ecclesiã
bñdicat: sacerdotes glorifi
cet: inimicos cõfundat: ⁊ su
ꝑ ipm dñm floreat sanctifi-
catio. eterna iusticie.

Psalmus. cxxxj.

a Emento dñe dauid: ⁊
b oĩs mãsuetudinis ei⁹. Sic
iurauit dño votũ vouit deo
c iacob Si introiero in taber
naculũ dom⁹ mee: si ascẽde
d ro in lectũ strati mei. Si de
dero somnũ oculis meis: et
palpebris meis dormitatõz
e ÷Et requiẽ tpib⁹ meis:÷ do
nec inueniã locũ dño taber
f nacl'm deo iacob Ecce audi
uim⁹ eã in effrata. inuenim⁹
n eã in cãpis silue. Introibi-
m⁹ in tabernaculũ ei⁹: ado-

te presumpsi ↄtẽnere. tũc merito videar ꝗ me abijcere. e ¶ Docet ꝓpheta vnũquẽq; fideliũ. vt ↄfidentiã suã sp in dñm ponat. dicit eñ ex h̃ nũc. i. a p̃nti tpe vsq; ad eternitatẽ futurã. cũ vnũ secl'm erit et vicissitudo tpm ĩ vnitatẽ ꝑpetuã mutabit̃.

Oratio.

Epmittas nos exaltare ĩ supbijs secl'i omp̃s pr̃. s; q̃ mitis es ⁊ hũilis corde pr̃. doce nos hũilib⁹ tibi placitis consentire. Qui.

¶ Cũ ꝓphetã oĩa cãtica graduũ. ad prouectũ spei celsioris euexerint. istud tñ eũ omĩ mod's eleuauit. q: incarnatiõis dñice sacra describit. a ¶ Memẽto ei illi d: ex hũano more. q̃ nihil aliqñ potuit obliuisci. cui oẽ p̃teritũ ⁊ futurũ p̃ns ẽ Ille aũt dauid manu fortis ⁊ desiderabilis est dñs xp̃s. Et omĩs mãsuetudis eius ꝑ qd̃ ṽtus imẽse patiẽ eius ondit̃ b ¶ Iurauit dñs. s. xp̃us. i. iure orauit s̃m ethimologiã. h̃ ẽ veracit̃ firmeq; ꝓmisit. ꝓmisit vero se redẽptuꝝ hũanũ genus Qd̃ ondit q̃ndo petro ait. mitte gladiũ tuũ ĩ locũ suũ. Calicẽ quem dedit mihi pr̃ nõ bibã illũ. Et hoc idẽ qd̃ ꝓmisit. d: vouisse. votũ itaq; filij fuit. vt ꝑ aduẽtũ incarnationis eius recõciliaret p̃ri genus hũanum hoc tñ votũ nõ est a p̃re ⁊ sp̃ũsctõ diuisuz q: eoꝝ hoc vnũ est votum. c ¶ Tabnaculum. dicit celestem habitatõem. vbi post resurrectionẽ assumpta carne vidẽtibus apostolis ascẽdit. lectus ipsi⁹. est requies intelligẽda. btĩssime. s. passiõis cõsũmatio. q: ↄsũmata passiõe. reqes erat. ꝓmittit eñ se xp̃s nõ ascẽsuꝝ in celũ. nec carni sue requiẽ illam daturũ. donec que

patri ꝓmisit impleuerit. d ¶ Sõnus iste intelligẽdus; ẽ. requies mortis. quia triduana tantũ pausatõe susceptus est. et nullã corpi corruptõem intulit. s; q̃tem. Palpebre a palpãdo dicte sũt. q̃ nisi tremula quadã remissiõe quieuerint. somn⁹ oculos nõ p̃t introire. Et idẽ alijs ṽbis repetituz sequit̃. qm̃ reuera tp̃a capitis n̄ri requiẽ hr̃e nõ p̃nt. qñ ocli crebris motib⁹ agitati vigilare noscũtur.

e ℞ Nec requiẽ se tpib⁹ dedisse ꝓfitetur priusq; in hoĩe dignũ dño p̃ri locũ vel eccl'ie cõgregatõez ↄstrueret sua resurrectõe ¶ q: loc⁹ eius ẽ tabernaculuz pectoris xp̃iani. et atria eccl'ie catholice. q̃ ille tãq; celũ sp inhabitat. Et ip̃e inuenit q̃ q̃siuit ouez ꝑditã. ipse repit. q̃ ↄstruxit tabernaculũ sibi ex nobis ⁊ in nob f ¶ Audiuimus eã. s. ꝓmissiõem ĩplẽdaz. Effrata ip̃a est bethleem. vñ euidẽter appet auditũ fuisse nascituꝝ dñm in bethleẽ Michea ꝓp̃ha dicẽte. Et tu bethleem effrata nequaq; es minima ex te ei exiet dux xp̃s. Cãpi silue. corda sunt gẽtiũ. que ex pctĩs prius siluestrib⁹ ⁊ dumosis cubilia fuerũt demonũ. nũc campi vocitãtur dño colente et extirpante. Campi a capacitate ⁊ spacio diffuso dicti sunt.

g ℞ Nos introibim⁹ in tabernaculũ dei. qui in adunatõe ecclesie. per dñm cõgregantur.

¶ Pedes significãt euãgelicas iussiones. ibi eñ steterũt pedes eius. vbi fidei veritas dinoscitur esse fundata. stant eñ domini pedes eterna soliditate veritatis fixi. ℞ Ibi ergo ado-

rabimus vbi ap̄lice p̄dicatōes audiūtur q̄ sustentāt totū corp⁹ eccl'ie. locus itaq; iste. eccl'ia est b ℟ ℭ Surge dñe. i. ab inferis. reuertere ī deitatis tue btitu/dinē sempiternā ℭ Tuā dico. quā ti/bi tua maiestas attri/buit. Tu ⁊ archa. h̄ ē eccl'ia. quā sāctificare dignat⁹ es. Jō vo p/pheta ad xp̄m dic̄. sur ge q: iā spū p̄uidit oīa ipleta ī p̄destinatōe q̄ supius xp̄s pmisit. q̄si ℟ diceret. iā explesti iuramentū. reddidisti votū. Inuenisti locū deo iam pduxisti ex latere tuo ecciaꝫ. exurge nūc reuertere ī tabernacu lum ⁊ requiē tuā.
i ℟ Sacerdotes dī īduātur iusticia. vt lo/rica iusticie muniti. nō sautientur a iacul' ini mici ℭ Et scti tui ex ultēt. q̄ xp̄m ī baptis/mo induert. A Vel oēs scti. sacerdotes di cti sūt. regali illi sacer dotio fidei ⁊ charitat' decorati k ℟ Pro pter illū q̄ ex semie da uid formā suilē susce pit. nō auertat̄ claritas imagīs tue a sctīs ī q̄/bus inhitat xp̄s. s̄ illu mīet eos A ℭ Vt petit pp̄ha. vt a gente iudeoꝝ nō auertat fa/ciē suā pter mortem xp̄i. exaudita ē ozo. q̄a multi de gēte illa salui facti sūt. vt ap̄l'i ⁊ alij multi. l ℭ Quid ei firmi⁹ p̄t di/ci q̄ qñ ille iurat p quē iurat̄. ille pmit/tit q̄ nō p̄t falli. frust... ī irritū pmissa deducere. qd̄ h̄ n... o denegat posse eue nire vbi loc⁹ eē ... ceptōi nō potuit. Fru ctus ē vētris dc... ina xp̄i celest'. de q̄ po/pul⁹ xp̄ian⁹ ē generat⁹. Sedēs sup sedē ei⁹. qñ silia mādata illi⁹ docere pbantur. Successores itaq; xp̄i ap̄l'i ⁊ alij positi sē sup sedem xp̄i. q̄ fuerūt fruct⁹ predicatio

rabim⁹ in loco vbi steterunt
b pedes ei⁹. Surge dñe in re
quiē tuā. tu ⁊ archa sanctifi
i catōis tue. Sacerdotes tui
induant̄ iusticia ⁊ sancti tui
k exultēt. Propter dauid ser
uū tuū nō auertas faciē xp̄i
l tui. Jurauit dñs dauid veri
tatem ⁊ nō frustrabit̄ eū: de
fructu ventris tui ponā sup
m sedē tuā. Si custodierint fi
lij tui testamentū meū: et te
stimonia mea hec q̄ docebo
n eos. Et filij eoꝝ vsq; in secu
lū sedebunt sup sedē tuam.
o Qm̄ elegit dñs syon: elegit
p eā in habitationē sibi. Hec
requies mea in secl'm ÷ secu
li: h̄ habitabo qm̄ elegi eā.
q Viduā eius benedicens be
nedicā: pauperes eius satu
r rabo panibus. Sacerdo/
tes eius induam salutari: et
sancti ei⁹ exultatiōe exulta
s bunt. Illuc pducam cornu

nis xp̄i. vbo illius geniti. p dauid igitur xp̄s intelligit̄. cui p̄r hoc iurauit. i. firmi ter pmisit s̄m hūanitatē m ℭ Dicit̄ etiā ⁊ h̄ de ap̄lis ⁊ xp̄ianis. qui filij dei di ci meruerūt integritate fidei. si testamen tū dei oēmq; doctrinā pura deuotiōe custodi ant. sedere sp in celesti bus ⁊ eternalit̄. h̄ est vsq; in s. l'm. s. futurū ī celo. cui⁹ nō erit finis. n ℟ Sedebūt ⁊ fi/lij nr̄i. hoc ē remēora/būtur opa bona. q̄ ob amorē illius opati su mus ī conspectu eius o ℟ Syō. sctā eccle sia. in ipsa em̄ reqescit dñs. i. in cordib⁹ ele/ctoꝝ suoꝝ. i. ī scīs ani mab⁹. sacris celestib⁹ sctificat' p ℭ Ipa est ei reqes. dñm ipm spēale tabernaculū in religios̄ hoīm pectori bus insidere. ⁊ sic vbi q; esse vt ī his dicatur īmēsus ⁊ incōprehēsi bil' hitare q A Vox p̄ris. de filio suo vidu am ei⁹ ⁊c̄. A L Vi/dua xp̄i d: eccl'ia. que omi auxilio mūdano de stituta. solā spem suaꝫ ponit ī dño. quā bndi cens bndicit. qui iugi eam bndictōe sanctifi cat. Reuera pauperes xp̄i celesti pane sagina tur. qm̄ in mūdanis co/pijs sp esuriūt. de qb⁹ d:. Bti paupes spū r ℭ Sacerdotes dei induātur salutari. qñ dñm saluatorē sūma fidei integritate recipiunt. ⁊ ipsius miscdia vescūtur. Exultatōne exultabūt ppetuā leticiā vult significare sanctoꝝ s ℭ Illuc cuꝫ dicit̄. illa btitudinis re quies designat̄. de qua supius dixit. hec requies mea ⁊c̄. Cornu dauid: fortitudo potestatis christi. in illa iudicatōe mon/stranda est. vbi ab ipso sanctis eterna premia conceduntur. Parauit lucernā.

h A ℭ id est iohannē baptistā vel ei⁹
lumē ꝑdicatiōis.s. iohānis baptiste qui
fuit vera lucerna xp̄i. t ℭ Sicut sa-
cerdotes dei induūt salutari ita inimici
ei⁹ hoc est heretici vel pagani vel quicū
ꝙ cōtra eius instituta
vixerūt cōfusiōis veta
mīe vesciūt. qñ illi au
diūt venite benedicti.
Isti. ite ī ignē eternū.
Efflorebit āt dixit ad
exprimēdā sctītatē glī
ose incarnatōis. floru
it enim in xp̄o p̄rna sp
sctificatio. qcq̄d egit
vl' quicq̄d ptulit. Orō
Nō oī ingressu no
stro. mēor esto no
stri oīpotēs de⁹. idue
nos sacerdotali iusti-
cia vt iduti mereamur
in tabernacula sempi-
terna. Per. a h
Hic duo posuit bonū
.s. ⁊ iocundū. ⁊ qđ sibi
videbat ēē cōtrarium
vno s̄mōne ꝯiūxit. cuz
martiriū sit bonū non
iocūdū voluptas iocū
da nō bona ℭ Dicē
do aūt frēs in vnū. si-
gnificat non carnales
frēs sed eos q̄ fidei so
cietate sub vno p̄re sūt
cōstituti. q̄bus est cor
vnū ⁊ aīa vna. b ℭ
Unguentū in capite ē
spūssanct⁹. q̄ descēdit
supra xp̄m ī baptismo
in spē colūbe. q̄ est ca-
put corpis ecclie. Qđ
descēdit ī barbā. i. idē
ipē spūs. in apl'os qui
barba bñdicti sūt. qm̄
viriliter fixi sub cristo
suo capite velut barba
ꝑseuerāt. Addidit aa-
ron. qui xp̄i speciē gestabat in suo sacer-
dotio. vt nō cuiuscūq; hoīs barbam sed
xp̄i intelligeres. c ℭ Per orā vesti-
menti dei significat ecclia in cui⁹ ora de
scēdit vnctio ista qꝛ vsq; in finem seculi

dauid': paraui lucernā xp̄o
t meo. Inimicos eius induā
cōfusione: super ipm̄ autem
efflorebit sanctificatio mea.
ℭ Cāticū graduū. C Post
ꝑcedētis ps. gloriosissimā p̄
dicationē: ꝓpheta beatā p̄-
dicat vnitatē vt q̄ se xp̄iana
religiōe cōstringunt in vna
charitatis cōuenientia ꝑse-
uerent. Psalmus. cxxxij.
a Ecce q̄ȝ bonū ⁊ q̄ȝ iocū
dū h̄tare frēs in vnū.
q Scut vngentū in capite: qđ
descēdit in barbā barbā aa
c ron. Qđ descēdit in ora ve
stimēti ei⁹: sic ros hermon
qui descēdit in montē syon.
d Qm̄ illic mandauit dn̄s be
nedictionē ÷ ⁊ :- vitā vsq; in
Cāticū graduū. /secl'm
C Post mutue dilectiōis
monita: nūc cōsequēter sua
det vt felix adunatio in lau
des dn̄i flagrantissimo cha
ritatis studio concitetur.
Psalmus. cxxxiij.
a Ecce ÷ nunc :- benedici
te dn̄o om̄es serui dn̄i.

descēdit spūssctūs sup eam in baptismo.
suaq; miseratiōe sctificat. h Hermō
hebreū nomē est mōtis vltra iordanē flu
uiū ꝯstituti. ⁊ interp̄tat anathema. signi
ficatq; pplm iudeoꝝ a deo reprobatum.
Ros hermō. diuia scri
ptura. q̄ prius iudeis
credita est ⁊ postea ad
mōtē syō. i. xp̄i ecclām
transcēdit A Uel fi
des ⁊ gratia dei. Ros
iste ē. a iudea in gētes
descēdens. q̄ nūc spe-
culant fide deū ⁊ ideo
syon sunt d ℭ Il-
lic. s. in syon. i. ī eccle-
sia q̄ fratrū adunatioꝫ
cōsistit. Mandauit bñ
dictionē hoc est misit
saluatorē q̄ crescētiū ē
vita ⁊ btitudo ꝑpetua
Nulla enī discordāti-
bus bñdictio p̄stat. il
lic ḡ vbi ꝯcordia ē. bñ
dictio dī mādat. Orō
Infunde dn̄e ī ec-
clesiā tuā: carita-
tē nostre fraternitatis
⁊ pacis. vt rore vnguē
ti spiritalis aspersi. bñ
dictiōis tue gratia io-
cundemur. Per.
a ℭ Ecce. dem̄ ē vt
reb⁹ certis atq; perfe-
ctis nō solū sermo. sed
etiā articularis p̄stare
tur ōnsio. Sed nūc di
ctū est. i. ī eterna p̄ria
qꝛ tot gradib⁹ ascēsis
sol⁹ ille laudari debu
it mirabil'r q̄ tāta con
cessit. Tūc enī maiori
studio p̄dicād⁹ ē dn̄s
qñ facit sua largitate
securos vel nūc. i. ī p̄n
ti vita vbi exercēd⁹ est
anim⁹ vt ī futuro eter
nis laudib⁹ occupet. Bñdicite. i. lauda
te. qꝛ nos illū bñdicēdo laudamus. ille
nos bñdicēdo sctificat h Serui dn̄i
sunt. q̄b⁹ ira nō imperat. q̄bus pctā non
regnāt, quibus nō dominant vicia.

b ¶ Illi stãt in domo dñi. qꝝ animꝰ in religiōe dei firmo vestigio pseuerat Atri um ē ingressus mãsiōis. significãs eos q̄ meruerūt eē vel in penetralibꝰ iã sc̄e vel ī ingressu sc̄tē dei eccle. Dei nr̄i. i. nō quē gētilitas colit s; quem vera religio cōfitet̄.

c ¶ In noctibꝰ signat terminū istiꝰ mūdi tp̄s qḋ sp tribulatiōibꝰ ob scurat̄. ibi eī leuande sūt manus. vbi meret̄ bōa opaꝛō auxiliū dñi Cuȝ dicit extollite. h̄ ē vberiꝰ elemosinã ⁊ bo na opa facite addidit Vo in sc̄tã. s. eccl'ia vel ī sc̄tō. s. xp̄o vt ī hebreo ē. vel ī sc̄tã opa. q̄ solū in eccl'ia sc̄tã sunt. illaȝ eī solã elemosinã xp̄s accipit quã eiꝰ noīe. i. ī sc̄tã eccl'ia fidelis xp̄i anus obtulerit. Sȝ ne q̄s sibi aliq̄d arroget. dñm dic̄ eē bñdicēduȝ qꝛ ipē dat ⁊ aīam mise ricordē ⁊ substãtiã lar gioꝛē d ¶ Istū v̄ siculū spūssc̄tūs loq̄t̄ siue ꝓpheta ad illuȝ q̄ p q̄ndecim gradꝰ ascē dit ad bñdictiōȝ vt re cipiat mercedē. Bñdi cat te dñs ex syon q̄ fe cit celū ⁊ terram ad di stinctionē eoꝝ dicit q̄ sunt dij falsi. Orō.

Benedicētes te do mīe deꝑcamur vt nos mundi huiꝰ nocte cōtectos. illuminare digneris. qtūs duȝ manus nostras in bonis opibus eleua mus. benedictionē a te largissimã conse quamur. Per. ¶ Per ascēsis gradi bus vsq; ad illã summitatē que securos efficit xp̄ianos. ꝯgrue nimis ponit̄ all'a vt laudibꝰ dñi pfruat̄ sancta eccl'ia cui tale nunꝰ noscit̄ eē p̄paratū. q̄ ꝓpter sin ceris mētibus all'a dicamꝰ vt illi sancto ppl'o. p diuinã grãm misceamur a ¶ Laudate nomē dñi q̄ ꝑ fidē cognouistis

esse sup oē nomē Laudate serui ¶ . i. q̄ serui ipius estis p̄zona volūtate deuo ti. ⁊ dimisistis seruire diabolo. b ¶ Qui statis. hoc est q̄ pseueranti volūta te in eiꝰ credulitate consistitis. Atriū dī ãplissime domꝰ primꝰ īgressus vbi habitan tes focos facere sole bant. Et ab atro fumo appellata sūt. Atria q̄ si atra. illos eī deū bñ dicere ī his verbis de bere dicit. q̄ in primuȝ mēbꝛū domꝰ dñice vi dent̄ ingressi. c ¶ Cōsiderate ꝙ laudate tercio posuit vt p lau dis silem q̄litatē. sc̄tē trinitatis indiuisibilē vnitatē nobis ꝯn̄deret Qm̃ bonꝰ q̄ nō solum bonꝰ s; optimꝰ. Psal lere Vo ad bōas opati ones corpis refert̄. vt ī hac ꝯuersatōe dñm vi deamur de nr̄a ꝓbita te laudare d ¶ Ele git itaq; iacob dñs di ppl'm eccl'ie diuersaruȝ gētiū adunauit. Pos sidet isrl'. q̄n tn̄ illa re surrectōe btōꝝ. ipse in oībus habitare ꝓbat̄ e ¶ Uidebat eī vir sc̄tissimꝰ maiestatē illã mirabilē virtutibꝰ ce loꝝ imperantē. ⁊ illiꝰ magnitudinē reuelãte spiritu cognouit. meri to p̄ oībꝰ dijs magnū dñm dixit a quo cūcta creata sunt. Nō aūt deos dixit. ꝙ crede ret quos stulta gentilitas adoꝛabat sed qꝛ ipsi eos deos dicebãt quos suggillã do eoꝝ vocabula cōmemoꝛat.

f ¶ Celū positū est ꝓ cūctis celestibꝰ terra. pꝛo oībus que in humo gignūtur mare. pꝛo istis finibus. quos cōmeantiū discursus inuisitat. Abissus. occeanū si gnificat q̄ ꝓpter altitudinē suã nobis ig notus est. in his omnibus volūtas dei si ne dubitatione cōpletur.

b Qui stat[is] in domo dñi ÷ in
c atrijs domꝰ dei nr̄i :· In no
ctibus extollite manꝰ vr̄as
in sancta. ⁊ benedicite dño.
d Benedicat te dñs ex syon.
qui fecit celum ⁊ terrã.

¶ All'a. ¶ Propheta lau des dño dicit esse soluēdas magnalia ipiꝰ diuersa cōme morãs destruensq; falsitatē ydoloꝝ cultores redarguit

Psalmus. cxxxiiij.

a Laudate nomē dñi lau
b date serui dñm. Qui statis
in domo dñi in atrijs domꝰ
c dei nr̄i. Laudate dñm quia
bonus dñs psallite nomini
eius quoniã suaue ÷ tu :·
d Quoniam iacob elegit sibi
dñs. israel ī possessionē sibi
e Qm̃ ego cognoui ꝙ magnus
est dñs. ⁊ deꝰ noster p̄ omni
bus dijs. Oia q̄cūq; voluit
f dñs fecit in celo ⁊ in terra in
mari ⁊ in omnibus abyssis.

g Educēs nubes ab extremo
terre: fulgura in pluuiā fecit
h Qui ꝓducit vētos ď thesau
ris suis. q̇ ꝑcussit ꝑmogenita
egypti ab hoīe vsqꝫ ad pec⁹
i Emisit signa ꝛ ꝓdigia ī me-
dio tui egypte. ī pharaonē ꝛ
k in oēs suos ei⁹. Qui ꝑcussit
gentes multas. ꝛ occidit re/
l ges fortes. Seon regē amor-
reoꝝ et og regē basan. ꝛ oīa
m regna chanaā. Et dedit ter-
rā eoꝝ hereditatē. heredi-
n tatē israel populo suo. Dñe
nomen tuum in eternuꝫ. dñe
memoriale tuum in genera-
o tiōe ꝛ generationē. Quia iu
dicabit dñs populū suum. et
in seruis suis deprecabitur.

g ¶ Si sequētia ad lrām accipis. vera sūt. Sꝫ qꝛ de hebreo pplo dicit inferius ꝯuenit hec quoqꝫ hoīb⁹ applicare.

N ¶ Educēs nubes. i. eleuās ꝓphe-tas ab hūili ꝓpositoꝛ fecit ꝯuenire ad fa stigiū ꝑdicatōis. Fulgura sūt ꝓphetaꝝ ꝑdi catiōes cū terrēdo ꝑ-cutiūt pctōre s. ꝛ plu-uie fiūt. cū diluūt deli quētes a pctīs. ꝛ im-brē salutarē infundūt vñ spūales fruct⁹ ger minēt h ¶ Uentos aplos dicit. quoꝝ ꝑdi catio totū mundū tan ꝗ vētus celerrim⁹ per currit. De thesauris. N .i. de archanis ce lestib⁹. ¶ Primo-genita mūdi ꝑcutit de usquasi egypti qñ na tos hoīes origīali pec cato sua potētie inspi ratiōe correxit. Ab ho mine. i. prudētiorib⁹ h⁹ seculi. vsqꝫ ad man suetos ac simplices vt ros. oēs eñ hi ꝑ grāꝫ dñi liberent a diabo-lo. velut pharaōis im pia dñatiōe deprimūt i ¶ Misit signa. qñ in passiōe xp̄i t̄ra tremuit. saxa disrupta sūt. Dictū est signū ab eo ꝙ significet sic vestigio viso. trāsisse aīal cui⁹ vestigiū ē cogitam⁹ ꝓdigia q̄si porro ditia. i. lon-ge ꝑdicētia. q̇ tūc facit cū aīas fideles ꝑ aliq̄ signa ꝑmissa cōuertit. Pharao dissi patio interꝑtat ꝛ diabolū significat. In oēs suos ei⁹. i. in illos q̇ illi fuiūt. illi⁹ eī serui sum⁹ cui spōtanea mente fuim⁹ Submergit eī cū seruis suis diabol⁹ qñ salutari fonte baptismi ppl's a diaboli er rore liberat. k ¶ Gētes. dicit cater-uas vicioꝝ. has ꝑcutim⁹ qñ satisfactiōe ꝑ pniam vulneram⁹. qđ eī est illis vuln⁹ nobis sal⁹ est. Reges fortes. spūs inmun dos dicit. q̄s occidit dñs. cū nos mūdat a delictis. ꝛ illō facit a nobis extraneos l ¶ Seon iterꝑtat tentatō oculorum amorrei. amaricātes. vere amara seuicia

q̇ nos ab illa btitudine iocūdissima de-ducūt. hec hñt regē diabolū. q̇ ē tentatō oculoꝝ qñ se trāsformat in angelū lucis vt ꝑ spēm boni deuotos decipiat. ista de us occidit qñ nos a taliū fuiture libera uerit Og cōclusio. basan cōfusio interꝑtat merito q̇ ꝯfusiōis rex ꝯclusio ꝓhibet. Diabol⁹ eñ nobis ꝯclusit regnū celeste ꝛ ī ꝯfusi onē deiecit. m ¶ Chanaan cōmotio interꝑtat. qꝛ diaboli illa re-gna cōmouent nos a deo. ¶ Que ille oc-cidit q̇ crucē ꝓ oīm sa lute suscepit. m ¶ Terra illa est quā sine dubio xp̄iani et̄na pa ce possideāt heredita tē. iō addit heredita-tē isrl' pplo suo ista er go hereditas btitudi nis est ip̄a ꝑpetuitas. N i quā nos sua grā asciuit. n ¶ Precat q̇ vt humano ge-neri nomen eius sem-per debeat ꝑmanere. q̄tin⁹ ab aduentu xp̄i vsqꝫ ad finēꝫ seculi ꝓ dici ꝛ eē debeāt xp̄ia-ni. N Uel illo noīe in eternū ꝑmanē te. hoc nobis sit hereditas sempiterna. ¶ Memoriale dei est q̇cq̇d in scriptu-ris sanctis cōmonitione saluberrima cō tinet. Seculū seculi. significat diē sem-piternū. vbi eñ nos habem⁹ generatiōe ꝛ generatiōe cassiodori trāslatio hꝫ in se culū seculi. N vel generatiōe ꝛ gene ratiōe. scꝫ iudeoꝝ ꝛ xp̄ianoꝝ. vt qđ legis vmbra ꝑfigurauit in euāgelio agnoscat A vel ī hoc seculo ꝛ futuro. o ¶ Iu dicabit. i. damnabit dñs iudeos non cre dentes. qꝛ noluerūt eē ip̄i⁹. q̄s de cūctis elegit natiōib⁹ ad possidendū. Et in ser-uis suis. i. fidelib⁹ q̇b⁹ dictū est q̇ credit in me nō iudicabit. s trāsit de morte ad vitā in illis deprecabitur. id est ꝓpiciabi tur q̇bus eterna promissa dat. ab illis de precat quos ꝛ exaudit.

p Simulacra gentiũ argen/
tũ ꝛ auꝝ opa manuuꝫ hoim
q Os hñt ꝛ nõ loquenť. oc'los
r hñt ꝛ nõ videbũt. Aures hñt
ꝛ nõ audiẽt. neqꝫ eñ ẽ spũs
s in oꝛe ipoꝝ. Siles illis fiãt q̃
faciunt ea: ÷ ꝛ :· oẽs q̃ confi/
t dunt in eis. Dom⁹ isrl̃ bñdi/
cite dño. domus aaron bñdi
v cite dño. Domus leui bene/
dicite dño. q̃ timet̃ dñm be/
x nedicite domio. Benedict⁹
dñs ex syon q̃ hĩtat in irl̃m.
Allã. ℭ Magnificẽtiaꝫ
domini ꝑpħa declarãs. mi/
racula refert q̃ fecerit in egy
pto ꝛ gẽte iudeoꝝ. mĩa eius
sepius nobis inculcans qꝛ il
lius ẽ mĩa. oẽ qđ possumus.
et clementia. oẽ quod viui/
mus. Ps. cxxxv.

a Onfitemi dño qm̃ bo/
nus. qm̃ ineternuꝫ mĩa
b ei⁹. Cõfitemini deo deoꝛuꝫ:
c Qm̃. Confitemi domio do/
minoꝝ. Qm̃. Qui facit mi/

p ℭ Designanť aũt hic simulachꝛa p illud vñ sũt. i. aurũ ꝛ argentũ. metalloꝝ scꝫ q̃litate formata ad irrisionẽ gentium bñ ei gentiles irridenť vt putenť hoĩ p/stare qđ capiũt ab hoĩe. s. aurũ. argentuꝫ ꝛc. meli⁹ enĩ cõsuleret sibi hoĩes ea frangentes. tũc eĩ aliq̃d ꝑsũt si ad pecunias trãsla/ta descẽdũt. vñ de⁹ eo rũ nõ exaudit integer ꝗ p̃stat poti⁹ iminut⁹
q ℭ Quid ꝑdest os qđ nõ loquiť: q̃d oculus q̃ nõ videt. voca/bula eĩ sũt vana. non officia ꝑfutura.
r ℭ Quid ꝑdest auris q̃ nõ audit: q̃d nares q̃ non odoꝛant nomina vana sine reb⁹ p̃sumptio caduca q̃ vtilitas man⁹ q̃ non pal/pit. q̃d pes q̃ nõ mouetur. q̃d guttur qđ non sonat. noxia sũt deliramenta nõ veritas fir/ma. abũde eĩ gentiuꝫ simulachꝛa derisa sũt
s ℭ Dignũ ẽ eñ vt careãt collatis sensi/bus q̃ deos insensatos sibimet effecerũt. Et intuere qm̃ fabricatoꝛes ꝛ cultoꝛes oẽs idolo/rũ vna cõplectiť dam natio dũ dicit q̃ faciũt ꝛ q̃ cõfidunt in eis.
t ℭ Amonet hic vt vero dño debeãt pso/nare laudes fidelium Per isrl̃. oĩs iust⁹ si/gnificanť. q̃ diuina cõtẽplatiõe gradula tur. Jn aaron. sacerdotes scti significãť
v ℭ Jn leui etiã scti mĩstri. i. dyaconi si gnificanť ad postremũ q̃ dño in q̃libꝫ cõ uersatiõe famulanť. sic oĩs ppl's deo de uot⁹ p diuersas ptes deũ laudare pcipiť
x ℭ Bñdict⁹ dñs. i. xp̃s q̃ ẽ ex syon. i. suã eccl'iaꝫ sancta incarnatiõe visitauit. ipe ẽ q̃ hĩtat in irl̃m. q̃ diuersoꝝ sctõꝝ cõ gregatiõe ꝯstruiť. ꝛ regis sue p̄ñtia felicitate letať eterna. Oratio.
Uanitas eximie de⁹ (quẽ oĩs tra p dulcedinis benignitate collaudat) rogamus vt abluto a nobis vane supstitiõis erroꝛe. tuis volũtatib⁹ cõnectamur. per.
ℭ Mirabilis psal. ꝛ nimia ỽtute ꝑfund⁹. c⁹ eĩ virtutis sit ĩ paralipomenon oñdiť. vbi ait. cũ cepissent de um laudare ꝛ dicere. Cõfitemi dño ꝛc. iple bať dom⁹ nube ꝛ caligine. ita ꝙ nec sacer/dotes poterãt stare et mĩstrare ꝑpť caliginẽ cõpleuerat eĩ glĩa dñi domũ dei. Mã lꝫ ĩ oĩ/b⁹ psalmis si pure cantanť certũ sit adeẽ di/uinã p̄ñtiã. hoc tñ magis credit qđ legl' au ctoꝛitate firmať.
a ℭ Cõfitemĩ tã confessio pctõꝝ ꝙ̃ laudis ĩtelligiť. Qđ ỽo mĩa in singulis ỽsibus repetiť hoc indicat. q̃a oĩa q̃ dicũť ex mĩa dei ꝓcedũt. sine q̃ nec esse nec valere possumus. q̃pꝛopť nec ab oꝛe nostro dꝫ nec a coꝛde dl scedere. q̃tũs ei ipsa digneť nos ingi tuiti one fuare. Bon⁹ ỽo ẽ: q̃m laudes suas clemẽter audit. ꝛ suppli/cãtib⁹ miserat⁹ indulget. Addit ineternum mĩa ei⁹. qꝛ hic p̄statvt creet. pcit vt coꝛrigat ꝛ in futuro mĩam tribuit vt coꝛonet.
b ℭ De⁹ ille deoꝝ est cui null⁹ silis inueniť. ꝛ ñ põt de⁹ deoꝝ nisi sola trinitas sctã nũcupari.
c ℭ Dñs dñoꝝ ille solus ẽ. cui cuncta deseruiũt. ipse est etiaꝫ sanct⁹ sanctoꝝ. ipe rex regũ ꝛ oĩm ptãtũ
d ℭ Per istos oẽs versus vsqꝫ in finẽ subaudiendũ est ꝯfitemini vt nobis plena possit cõstare sñia. dicit itaqꝫ soluꝫ illũ fecisse mirabilia q̃si ꝛ non p angelos

rabilia magna soli⁹: Quo/
e niā. Qui fecit celos in intel
f lectu: quoniā Qui firmauit
g terrā sup aq̄s: quoniā Qui
fecit luminaria magna: qm̄
h Solē in ptātē diei: quoniā
i Lunā ⁊ stellas in ptātē no/
k ctis: quoniā. Qui percussit
egyptū cū p̄mogenitis eoꝝ
l quoniā. Qui eduxit israel
m de medio eoꝝ: quoniā. In
manu potenti et brachio ex
n celso: quoniā. Qui diuisit
mare rubꝝ in diuisiões: qm̄
o ineternū miscdia ei⁹ ÷ Et:·
eduxit isrl' p mediū ei⁹: quo
p niā. Et excussit pharaonē:
q ⁊ virtutē ei⁹ in mari rubro.
quoniā. Et trāsduxit pplm
suum per desertū: quoniā.
r Qui percussit reges mag̃s
quoniā ineternū miseric or/
s dia ei⁹. Et occidit reges for
tes: quoniā ineťnū mia ei⁹.

⁊ aplos fecerit mirabilia. ħ h̄ memorat ista mirabilia fecisse solū. qm̄ v̄bo suo ꝯditio nes reꝝ fabricasse mōstrat. q̄s sine mini/ nisterio fecit creature. Ūn seq̄t. Qui fec ⁊c. e ¶ In itellectu ꝙ celos fec. qꝛ nul la ꝯfusiōe. nulla inor/ dinatōe. nulla informi tate creati sūt. ħ distin cti atq̧ ꝯpositi. i sapīa creatoris sui pacti sūt f ¶ Firmauit terraȝ sup aquam. i. sacri ba/ ptismatis. terra nr̄a. i. corp⁹ nr̄m reficit. duȝ stabilitate religiōis fir mat. Siue ad lr̄am su p aq̄s. i. iuxta aq̄s. Ul' etiaȝ supiorē aq̄s vna pte sui. g ¶ Et si ad lr̄am de astris! verū sit spūalit̄ tn̄ mḡna lumi/ naria fec. cuȝ angelos ac ptātes thronos dn̄a tiōes creauit. q̄ pieta/ te sāctissima celesti lu/ mine irradiant. h ¶ Ptās diei. est aduēt⁹ solis. qꝛ p euȝ oīb⁹ declarat visibil' creatura. pōt ⁊ de xp̄o dici q̄ illūinat mētiū te nebras. i ¶ Lunaȝ ecclīaȝ debem⁹ accipe stellas: ei⁹ diuersos or dines. vt sūt epi. p̄sbr̄i dyaconi. q̄ velut stel/ le celesti nosciītur con uersatōe radiare. qui i ptāte noctis. i. isti⁹ se/ culi dati sūt. vt p eos caliginosa reluceāt corda mortaliū. k ¶ Qm̄ hystoria no ta est. videam⁹ quid h̄ possit spūalit̄ in/ telligi. Percussit xp̄s p̄mitiua egypti qm̄ isti⁹ seculi dānauit gl'iam q̄ putabat esse p̄cipua. nā luxus ⁊ supbia ac auaricia q̄/ si p̄mitiua sūt mūdi. ipa em̄ p̄mo generat pessim⁹ vēter. ⁊ velut charos filios am/ plectit̄. dū rerū istaꝝ cupiditate gratula tur. hec pcussit dū dānauit. l ¶ Per mediū em̄ egyptioꝝ educit israel quādo scrōs suos a ꝯuersatōe liberauit pessimo rum. ⁊ a mūdi istius teterrima habitatōe in lucem sue veritatis adducit.

m ¶ Manus fortis ad inuincibilē per tinet actionē. Brachiū excelsum. ad omi potentiā domini singularē. que semp de monstrat omniū rerū auctorē.

n ¶ Rubrū mare: ē istius seculi permixta profunditas. quā mul tis diuisionib⁹ transi/ mus. quādo ꝯuersi ad terram viuentiū susti/ nemus. alter em̄ p ele/ mosinas. alter per assi duas orones. alter per v̄ginitatem. alter per charitatem transit ad deum.

o ¶ Et eduxit isrl' quoniaȝ iste v̄siculus repetit⁹ est. expositio superius dicta suffi/ ciat.

p ¶ Et excussit pha raonē. i. diabolū. cum ministris suis ad fon/ te salutis id est baptis mi. vbi eos sue poten tie v̄tute remouet. Ex cussit aūt dixit. hoc est quasi puluerem proie cit. vt de celeritate et virtutē diuinitat' ostē deret. ⁊ illos terrenas sordes esse mōstraret.

q ¶ Desertus enī dicitur mūdus. qui di uina electione priuat⁹ fuit. Et merito sic vo/ catur. quia ad se veni entē nō recepit auctorē. Illi ergo a chri sto p eum transducūtur qui illesi a malis eius pertranseūt.

r ¶ Percussit reges magnos: quādo in corde nostro celestis medicus: impia desideria extinxit. tūc em̄ nos viuimus: dum illa moriūtur. Econtrario necesse ē: nos succūbere. si cōtingat illa supare.

s ¶ Reges fortes occidit: quando a nobis expellit demonia. immissione va/ ria grassantia. quorū voluntas mala tūc extinguitur. si fidelium anime ab eoꝝ po testate tollantur.

t Seon regē amorreorū: qm̄
v ineternū miscdia ei⁹. Et og
x regē basan: quoniā ÷ Et de
dit terrā eorū hereditatē :·:
y qm̄. Hereditatē isrl' ꝑuo suo
a quoniā. Quia in hūilitate
nr̄a memor fuit nr̄i: quoniā.
b Et redemit nos ab inimicis
c nr̄is: quoniā. Qui dat escā
d omni carni: quoniā. Cōfite
e mini deo celi: quoniā ÷ Cō
fitemi dn̄o dn̄oꝝ: quoniā :·
÷ Dauid ps̄ :· B Tripli
citer hic ps̄. intelligi potest.
ꝺ captiuitate iudaica in ba/
bylone ⁊ de pctōribus ab ec
clesia eiectis. ⁊ de ea eiectio
ne qua primi nostri parētes
de paradiso expulsi sunt.

Psalmus. cxxxvj.

a Super flumina baby/
lonis illic sedimus et
fleuimus: dū recordaremur
b syō. In salicibus in medio
eius: suspendimus organa
c nostra. Quia illic interro/
gauerūt nos q̄ captiuos du
xerūt nos: verba cantionū

t C Seon q̄dē inꝑpretet̄ tēratio ocu/
loꝝ. siue arbor infructuosa. amorre⁹ exa/
cerbatio. q̄ oīa vidētur ad diabolū ptine
re. ip̄e em̄ ē arbor infructuosa. ip̄e ē exa/
cerbatio. ħ hec ī nob̄ dn̄s occidit. qn̄ nos
ad instituta sua. morū
sanctitate pduxerit.
v C Og. ɔclusio seu
coaceruās inꝑpretatū
d̄r. basan: ɔfusio ⁊ dia
bolū ꝑcat. q̄ recte ɔfu
sio d̄r. qm̄ suos seq̄ces
ɔfūdit. ⁊ ip̄e ī iudicio
dei de btītudine disce
dit ɔfusus. ipse q̄ȝ pec
cata nr̄a coaceruat. vt
accuset ⁊ viā ad deum
ɔcludit ne videat̄.
x C Data ē terra il
la et̄ne btītudis pplo
xp̄iano. q̄ fuerat polli/
cita iudeis. illis em̄ in
sua iniq̄tate piectis s̄ā
ctis ac fidelib⁹ pmis/
se hereditatis premia
ɔferūt̄. y C Cū di
cit seruo suo. i. xp̄iano
pplo. illos ei seq̄strat:
q̄ iussionib⁹ ei⁹ restite
runt. siue iudeos. siue
xp̄ianos. a C Ipse
em̄ xp̄s mōstrauit nob̄
⁊ hūilitatis viā. ⁊ pati
entie disciplinā. q̄pro/
pter ī hūilitate posito
rum memor fuit. qn̄ in
aduētu suo eos ꝓprio
cruore liberauit. tunc
q̄ȝ latius cepit deside/
rari hūilitas qn̄ eam ī
se dn̄s saluator oñdit.
b C Redemit enim
nos a diuers̄ iniurijs.
de ptāte diaboli. qn̄ a/
lapis cesus. flagellat⁹
verberatus ē. ⁊ sanguinē in p̄ciū dedit.
c C Dat escā carni. cū suos fideles cor
pore ⁊ sanguine suo saginare ⁊ satiare di
gnat̄. Si etiā ad lr̄am intelligas: sua mi
sericordia oīa tenet ⁊ cibat.
d I Cōfitemini deo celi. i. debitas ei
reddite laudes. q̄ nos a terrenis ad cele
lestia cōmutauit. e C Memorat iteꝝ
in fine p ip̄m v̄sum queȝ in capite posuit
eē ɔfitēdum. neq̄d p̄ter eius laudē ⁊ mi/
sericordiā agi posse crederet. Oro
Emor hūilitatis nr̄e miserere omp̄s
deus. vt q̄ quondā pa
tribus nr̄is terram ad
uersarioꝝ in heredita
tē donasti: nos a pctis
liberos cū tua heredi
tate ɔstitue. Per.
a I Babylon ɔfu/
sio interp̄tat̄. ⁊ signifi
cat p̄ntē mūdū. Flumē
significat vnūquenq̄
pulchꝝ ad horā. cuius
flos sicut flumē trāsit.
C Supra flumīa se/
dēt fideles. qui capti/
uitatē in hoc mūdo pa/
tiūtur. ⁊ suspirātes de
siderio patrie celestis
irl'm: amaras lacrimas
fundūt. b I Sa/
lix ē lignū infructuo/
sum. ⁊ dicit̄ q̄ si q̄s ex
illa accipiat potionē:
aut māducet. filios nō
facit. Organū aūt ho/
minis corp⁹ ē. Sicut
em̄ organū ex mltis fi
stolis cōpositū est Ita
corpus nr̄m ex multis
organis ⁊ mēbris: per
ip̄m q̄ȝ tactū manib⁹
hoc ē p opera melos ⁊
cātica ⁊ hymnos refe/
rimus d̄o. Dicit̄ iterū
salix radicē nō h̄re. tn̄
si abscinditur: ⁊ secus
aquā plantatur statim
virescit. sic pctōr licet
peccauerit ⁊ ceciderit
tn̄ si sit secus aquā. i.
si legit sacras scriptu/
ras viret anima eius.
c I Demões qui deceperūt nos ⁊ ca
ptiuos duxerūt. nunc quasi gloriantes ⁊
deridentes dicūt nobis reddite verbum
de fide vestra. ⁊ quēadmoduȝ quādo era
tis in hierusalē. id ē paradiso hymnū di/
cebatis deo. ita nunc canite. C Tenet

q̄ppe nos lex pcti in mẽbris nr̃is capti/
uos fm mẽtẽ. vt nõ qđ volum⁹ faciam⁹ ſ
qđ nolum⁹. d ¶ Et q̄ abduxerit nos. i.
ɔcupĩe carnales q̄ nos iure captiuitatis
illaqueãt freqnť ſuadẽt. vt ṽba pſalmo/
die i loci imũdis canẽ
debeam⁹ c ¶ Quõ
cãtabim⁹ (ill' rñdẽdũ
ẽ) nos i pctis ɔſtituti
In terra aliẽa. i. inter
act⁹ viciosos qui ſũt a
deo alieni. cãticũ dñõ
L Pctõr etẽm nõ dz
cantare. ſ lugere pctã
ſua. Nõ põt em̃ niſi ſã
ctus ṽe deuz laudare.
f ¶ Aſtrĩgit itaq̃ ſe
ꝓpha duris ɔditõib⁹ ꝛ
vicul' nõ ab ei⁹ mente
diſcedẽ celeſtẽ hierl'm
q̄ ẽ regio btõꝝ: quã q̄
ẽ obliuiſcit in regnuz
dei minime collocat.
L Dextera q̄ppe bo
noꝝ ſũt opa recta. Si
vis ſp in mẽoria dei eẽ
ſe: opa fac dextere.
g ¶ Nũc ꝓponitur
ſcdã penal' ɔditio. q̄d
em̃ pbať deteri⁹ eſſe q̃
illõ nõ poſſe loq̄ vñ cõ
ſuenit medicia pſtari.
pſalmodia ẽ em̃ ɔſola
tio flẽtiũ. cura dolẽtiũ
ſanitas egrotoꝝ. ẽ aĩe
remedium. ẽ miſeroꝝ
oĩuz cogſcit eſſe ſuffu
giũ. Recordari igiť ſp
xp̄i debes: ne tali mũe
re puerl'. h ¶ Pri
cipiũ leticie eſt ſp vali
dũ. ſp ãpliſſimũ qm̃ in
ĩpis inicijs volũtas ac
cendiť gaudioꝝ. omnia enim ſubita vio/
lenta ſunt. ꝛ quod diuturnum in hoc ſe/
culo fuerit intepeſcit. Uel principium le
ticie filius natus eſt dei.
i ¶ Edom. alij ſãguineũ. alij ťrenũ iter
ptanť L Quis ẽ ẽ niſi dyabol⁹. dya/
bol⁹ ẽ em̃ q̄ decipit gen⁹ hũanũ. cui petit
ꝓpha ťtribui vt ſentiat penã quã ĩpe ſua
malicia hoĩ adduxit trahẽs ꝛ adducens

d **Et qui abduxerit nos: hym**
nũ cantate nobis de cãticis
c **ſyon. Quomõ cantabimus**
canticũ dñi in terra aliena.
f **Si oblitus fuero tui hieru/**
ſalez obliuioni deť dextera
g **mea adhereat lingua mea**
faucibus meis. ſi non memi
h **nero tui. * Si nõ preposue**
ro :- hieruſalẽ. in principio
i **leticie mee. Mẽor eſto dñe**
k **filioꝝ edõ in die irl'm. Qui**
dicunt exinanite exinanite:
vſq̃ ad fundamentũ in ea.
l **Filia babylõis miſera: bea**
tus q̄ retribuet tibi retribu
tionẽ tuã quã retribuiſti no
m **bis. Beatus q̄ tenebit: ꝛ al/**
lidet puulos ſuos ad petrã
÷ Ipſi :- dauid. ¶ Uni
uerſalis eccleſia: dñi benefi
cia ſibi attributa collaudãs
monet vt reges terre deum
confiteanť excelſum oratq̃
ne peccatores cõuerſos de/
ſpiciat q̄s creare dignat⁹ eſt

in babylonẽ. k ¶ Uerba iſta filioꝝ ſũt
edom pſeq̄ntiũ pplm xp̄ianũ q̄ pſeq̄bãť
vſq̃ ad fũdamẽtũ. i. vſq̃ ad mortẽ mar/
tyrij. Dicẽ ãt exinanite: ẽ dicẽ lucẽ tpalẽ
eripite. a ſilitudĩe ciſterne tracta ſũt ṽba
q̄ q̃to pl⁹ exhauriť tã/
to magl' exinaniť. veꝝ
q̄d pdeſt mal' vſq̃ ad
fũdamẽtũ qđ xp̄s ẽ ex
ĩanire xp̄ianoꝝ tpalia
dñ fũdamẽtũ xp̄m eri/
pere non poſſint. neq̃
eterna bona minuere.
l ¶ Filia babylõis
caro nr̃a ẽ. q̄ ɔfuſionẽ
nob ĩgerit pctõꝝ: q̄ mĩ
ſera ẽ dicta. q2 illicitis
ɔcupiſcẽtijs ſp ſauciat
aĩaz vulnere pctõꝝ cui
retribuere ẽ eam ieiu/
nijs ꝛ diuerſ tribula/
tiõib⁹ ſbditã facere ṽ/
tutib⁹ q̄ nos ɔcupiſcẽ/
tijs ſuis ɔcitauit ad vi
cia. vt q̄ traxit ad cul/
pã adiutorio dei pdu/
cať ad gl'az m ¶ Ad
huc loq̄ť ad ĩpaz car/
nẽ. btm̃ eẽ ɔmẽorãs q̄
filios ei⁹. i. vicia nocẽ
tia tenet ꝛ cohibet. et
nõ pmittit ſibi nocere
Et allidet ad petrã. i.
ad xp̄m vt nõ moreť te
nẽs. ne voluptas blan
da ſurripiat. ſ vt ſtatĩ
ɔfracta diſpereãt. que
nos tetrimis motib⁹
inſtigabãt. Orõ
Captiuitatũ nr̃aꝝ
potẽtiſſime abſo/
lutor. ɔcede nobiſ lau
des tuas: ſpiritali ca/
nere ɔcentu: vt quos onus noxe añ fe/
cit exules. alleuatio potentis dextere. ce
leſtes reſtituat ciues. Per.
¶ Quãuis dauid xp̄m ſignificet. tñ ad
dẽdo ĩpi pl⁹ ĩdicat: ĩpi ei reuerẽti⁹ pnũ/
ciãdũ ẽ. q̄ſi altiſſimo. q̄ſi oĩpotẽti. q̄ſi ce/
leſti regi. ꝛ tũc dauid iũgẽdũ ẽ. qđ voca/
bulũ nõ ex deitate ſumiť: ſ p aſſũpte car
nis originem venire monſtrať.

a ¶ Si q̃s p oĩbus viciis ⁊ passiõib⁹ aĩe sue agit pniaȝ. iste ↄfitet̃ ex toto cor/de. Si q̃s xo p vno vicio cõfitet̃. puta qꝛ auar⁹ ẽ h̃ ↄfitet̃ nõ ãt ↄfitet̃ qꝛ fornicatoꝛ aut detractoꝛ ẽ. qꝛ nõ ĩ toto corde ↄfitet̃ non audit̃ a deo. ¶ Cõsidera aũt meritum oꝛonis vt oĩa xba sua ↄfiteat̃ audita.

b ¶ Vide pfectõem penitẽtis. qꝛ post ↄfessionẽ ⁊ pniam cũ ãgel' meret̃ psallere: ⁊ gras agere do. ¶ Templũ oꝛonis ẽ btẽ incarnatõnis aduẽtus. quẽ quotidie adoꝛat eccl'a dñi coꝛpus ⁊ sanguinẽ ipi⁹ in sacro venerat̃. h̃ illa adoꝛatio pfecta ẽ. quam ↄfessio btã comitat̃.

c ¶ Mia est: q̃ sine cuiusq̃ meritis ad liberãdos nos veire dignatus est. veritas. qꝛ ꝓphaꝝ suaꝝ pmissa cõpleuit. Magnificatũ ẽ nomẽ cum nobis cul/ture ipi⁹ xtus ĩnotuit ¶ Pctõꝛ. audiat misericoꝛdiã. iustus ãt ⁊ supbus audiat xitatẽ

d ¶ Dies h̃ lucida petitio synceraq̃ est. quã nõ cupiditas nec vlla auaricia nubilat. h̃ d illo sole lucet: qui oẽs caligines moꝛtalitatis emũdat. Jn talibus petitõibus deuotus ppl's se audiri p̃cat̃. ¶ Multiplicabis. i. multis sollicitu dinibus sbiacere aĩaȝ facis. ¶ Per h̃ eñ ostẽdit se innũera passuꝝ. ↄ que tã multiplicia xtutũ petit auxilia.

e ¶ Reges terre sũt qui coꝛpibus suis diuinitatis mũere dominant̃. nã ille vere rex nõ dr̃. qui vicijs fuire monstrat̃. Quia audierũt. audire eñ ad illos ptinet q̃ obediẽtes eẽ noscũtur. illos eñ nõ dicimus audisse q̃s ↄtumaces sacris iussionibus esse scimus.

f ¶ Vie dñi. sũt mia ⁊ xitas. q̃s cãtare ⁊ laudare regib⁹ ⁊ religiosis ⁊ xe xpianis. passionũ aĩe ⁊ ↄcupiaꝝ recioꝛib⁹ pcipit̃. Glia q̃ppe dñi ẽ. vt seclm respuẽtes eius laudes cãtare nõ desinãt.

Psalmus. cxxxvij.

a Confitebor tibi dñe ĩ toto corde meo ÷ quoniã
b audisti verba oꝛis mei :· Jn ↄspectu angeloꝝ psallã tibi: adoꝛabo ad tẽpluȝ sancũ tu:
c um ⁊ ↄfiteboꝛ noĩ tuo. Sup mia tua ⁊ xitate tua. quoniã magnificasti super ✱ oẽ :· no
d men sanctuȝ tuũ. Jn q̃cunq̃ die ĩuocauero te exaudi me. multiblicabis in aĩa mea virtẽ.
e Cõfiteant̃ tibi dñe oẽs reges terre. qꝛ audiert oĩa verba
f oꝛis tui. Et cantent ĩ vijs dñi. q̃niã magna ẽ glia dñi.
g Quoniã excelsus dñs et humilia respicit. et alta alonge
h cognoscit. Si ambulauero ĩ medio tribulatiõis viuificabis me ÷ ⁊ :· sup irã inimicorum meoꝝ extẽdisti manum tuã. ⁊ saluuȝ me fecit dextera
i tua. Dñs retribuet pꝛo me. dñe miscoꝛdia tua ĩ seclm. opa manuuȝ tuaꝝ ne despicias.

g ¶ Cũ eñ sit dñs excelsus. tñ hũilia respicit. ne q̃s sbiectoꝝ putaret nõ se ab excelso dño respici. cũ se cognosceret mag̃ deuotione ↄsterni. Alta: supba sigt. q̃ iõ lõge cogscit. q̃ñ ei⁹ gre minie ꝓmiant̃ ⁊ ne putarẽt supbi. qꝛ alti sũt se deũ nõ videre ait cogscit.

h ¶ Viuificat̃ ergo ppl's. i. letificat̃ dñi eñ in diuert̃ ãgustijs fuerit ↄstitut⁹ et̃ noꝝ gaudioꝝ suauitate recoꝛdãs reficit̃. Sciẽs eñ auꝝ igne ꝓbari. ⁊ premiũ maximũ post labores dari. ⁊ tribulatões dñi xtute supandas. letat̃ in tribulatõib⁹ ⁊ in mẽte viuificat̃. Extẽdit manũ sup irã q̃ñ illi inimici cõuersi hic graui⁹ tribulãt̃ q̃ ↄtristauerãt sbiectos hũiles. ⁊ icipiũt se iuste q̃ sequi. q̃ pus innocẽtibus pcere noluerunt. Dextera xo xtus dr̃. ⁊ xps ẽ.

i ¶ Dñs retribuet. pfecta nimis: ⁊ q̃lẽ fundẽ monemur oꝛo ẽ. causam suã dño cõmendare qui nouit vnicuiq̃ digna repẽdere. ⁊ vt nõ irato animo dictum putares, addit. Dñe misericoꝛdia tua ⁊c. quã facis etiã in nostros ꝑsecutoꝛes. dũ eos ↄuersos p fide tua multa pati facis. ptinet q̃ qõ dicit mĩa ad illos qui nos ꝑsequunt̃. Opa manuum. i. inimicos nrõs qꝛ ⁊ ipi sũt opa manuũ tuaꝝ. Jõ q̃ rogat pius ppl's p inimicis suis vt eis miser/

tus ĩdulgeat: q̃ in se peccauerĩt pseq̃ndo vt ĩdulgẽtia pcepta ɔuertanť Orõ.

Multiplica dñe ẜtutẽ tuã ĩ aĩab⁹ sup plicũ. vt dũ in tẽplo scõ iugiť adoramus: in ɔspectu tuo cũ scis ãgelis gloriemur. Per. C Totus hic psalm⁹ ad xpi dñi psonã referẽd⁹ ẽ: ad p̃rez. qm̃ ꝺ pausati one sua ⁊ resurrectiõe loquiť. A Põt ẜo ⁊ ꝺ penitente exponi.

a C Probauit p̃r filiũ. qñ mãifestã feč humilitatẽ ipi⁹ cũ a iohe baptizari voluit. Cognouit eũ. i. oñdit: qñ dixit. hic ẽ fili⁹ me⁹ dilect⁹: in q̃ mihi cõplacui: ipm audite. Vñ ãt appellata sessio mors est saluatoris: in q̃ nõ pčã: ꝭ req̃es fuit. A Ꝟl pbasti me ĩ passiõe ⁊ coguisti. i. cognitum fecisti ĩ resurrectõe. repetit eñi in q̃ coguitũ eũ fecerit. in sessiõe. s. id ẽ passiõe q̃ꝛ sedẽs se hũiliat. ⁊ xp̃s hũiliauit se vsq; ad mortem crucis. ⁊ ĩ resurrectõe notũ oĩb⁹ feč ita pbauit. i. pbatũ oñdit ⁊ cognitũ filiũ suũ p̃r etn⁹

b C Vlõge. ꝭ nõ locũ. ꝭ tp̃s significat. q̃ꝛ nõ solũ facta nr̃a p̃uidet. verũ cogitationes nr̃as: añq̃ꝫ nosipĩ extimam⁹ agñscit. Semite ptinẽt ad tacitas cogitatiões. funicul⁹ ad iusta iudicia.

c C Ꝟie ad act⁹ ptinẽt hũanos. Preuise ẜo adeo sunt vie eius id ẽ. opa. vt ⁊ a ppheta longe añ noscanť xp̃i opa. sicut de xp̃i mãsuetudie Esaias dixit. Sič ouis ad occisionẽ ductus ẽ ⁊č Nõ ẽ ꝭmo vtiq; falsitatis. q̃ꝛ nũq̃ꝫ ꝭ aliqua falsitate locutus est xp̃s.

In finem psalmus dauid.

C Xp̃s ad patrẽ de pausatione ⁊ resurrectione sua loquiť. potentiã paterne diuinitatis exponens. q̃ꝛ in eo q̃ homo est nusq̃ꝫ ab eius noticia se possit abscõdere. ac super oẽm asserens sctõꝛuꝫ cõfortatum esse principatum.

Psalmus. cxxxviij.

a Domine pbasti me ⁊ cognouisti me. tu cognouisti sessionẽ meã et resurre

b ctionem meã. Intellexisti cogitatõnes meas delonge. semitã meã ⁊ funiculuꝫ meum

c inuestigasti. Et omnes vias meas p̃uidisti. q̃ꝛ non est ser

d mo in lingua mea. Ecce dñe ÷ tu :· cognouisti oĩa nouissima ⁊ antiqua: ÷ tu :· formasti me et posuisti sup me ma

e num tuã. Mirabilis facta ẽ scia tua ex me. cõfortata est

f ⁊ non potero ad eam. Quo ibo a spiritu tuo. et quo a fa

g cie tua fugiam. Si ascẽdero in celum tu illic es. si descendero in infernũ ades.

d C Per dič coguisti oĩa nouissima. ꝭ ptiet ad ĩcarnatiõeꝫ ipi⁹ q̃ facta ẽ nouissimis tp̃ib⁹ vt paul⁹ ait. Et iohes ait. filioli nouissima hoꝛa ẽ. Antiq̃. i. etñna. q̃ nec initio: nec fine clauduť. Formasti me. significat genuisti. Posuit p̃r manũ sup eum cũ in ipo ẜtutẽ sue maiestatis oñdit.

e C Scia p̃ris ẽ: q̃ p xp̃m vbiq; terraꝝ p̃dicata ẽ. q̃ est facta mirabilis p xp̃m: dũ terrigenis sacra sacri legť narrata sunt. nec potero ad eã: ex hũanitate ⁊ ĩfirmitate carnis loquitur. vt ĩ alio loco. Pr̃ maioꝛ me ẽ. vt sit sensus. hũanã naturã quã assumpsi: diuĩe ꝭbstãtie adeq̃re nõ possũ. A Ꝟel penitẽs pctis suis a diuĩa ɔtẽplatõe deiect⁹. illã dič supra suã fragilitatẽ cõfortatam mirabiliter q̃ꝫ excelsam.

C Dicendo. q̃ ibo significat naturã hũanitatis nõ se hr̃e q̃ fugiat. cũ spũsscũs vbiq; sit totus. Facies autẽ ꝭbstãtiã deitatis significat. q̃ omĩa cõplectiť oĩa contueť. oĩa penetrat A Ꝟel penitẽs querit locũ quo fugiat ab ira dei.

g C Vitaũt p id q̃ꝺ hõ ẽ. si ascẽdero in celũ tu illic es. s. vbi erat ad dexterã p̃ris collocãdus. Descẽdit q̃ꝫ in infernũ: cũ disrupit infernorum loca: ⁊ pijssimus redẽptoꝛ humano generi subuent. Ades quoniam triduana celeritate surrexit. A Ꝟl penitẽs ait. si supbiero me extollens: ibi me punis. ⁊ si in pfundũ pctoꝝ descẽdero. ⁊ ibi vindicas.

b ¶ Pēnas suas: dr̄ celeritate diuīe maiestatꝪ. qm̄ sctm̄ corp⁹ ad supna eleua uit. dū q̄z dic̄ meas. intellige gl̄iaꝫ ꝓprie ptātis. qꝛ ꝓpria ptāte deitas. nō āgelico adiutorio hūanitatē a dexterā p̄ris col locauit. has pēnas cū sūpserat diluculo r̄sur rectōis. ꝛ hītauit ī ex/ tremis maris. h̄ ē. sup̄ isti⁹ scl̄i āplissimū finē man⁹ paterna deduxit ¶ Ul̄ pēne. duo p̄ce pta sūt charitatꝪ q̄bus māe a pctīs surgēs pe nitēs hītat ī extremis scl̄i. i. in gaudio celesti qd̄ post finē hui⁹ vite dat̄. ꝛ tn̄ iā ī eo spe ha bitat̄. i ¶ Dedu xit xp̄m p̄rna man⁹ q̄ ē dextera p̄ris. q̄ assum/ ptā hūanitatē ꝛ sibi v/ nitā p et̄na scl̄a ɔtine bit. k ¶ Iste v̄sus s̄b yronia ꝓnūciād⁹ est quō; em̄ eū tenebre cō/ culcare poterāt q̄ ē lux mūdi. ꝭ ille poti⁹ tene bras ɔculcauit: cū ce citatē p̄mi homīs luce sue mīe repauit. Nox significat inferni clau strū: qd̄ certe illumīa/ uit: cū ptātem dyaboli ɔtriuit. Delicie padi/ sum significat. ad quē aīe sctōꝝ p̄stāte dn̄o re uerse sūt. ¶ Uel pe nitētis v̄ba sūt a tenebrosis actibus ma/ le suadentiū seduci timētis.

l ¶ Causa reddit̄. Cur nox sit illumi natio in delicijs. Tenebras dic̄ mystica ꝛ ꝓfunda queq̄ȝ diuīaꝝ scp̄turaꝝ. q̄ non obscurabūt̄ ꝭ illuminant̄ a dn̄o. ꝛ q fue/ rāt q̄si nox. s̄b mystica cōplexione ꝓphe/ taꝝ tenebrosa dicta: in aduētu dn̄i patu erūt. Sic̄ tenebre eius: ita ꝛ lumē ei⁹. qꝛ in vtroq̄ȝ v̄itas fuit. seu cū obscura. siue cū illumīata viderent̄ ¶ Uel penitēs ait. tenebre pctōꝝ nō reddūt̄ a te magis obscure. ꝭ a me duȝ pctm̄ excusare volo. tu v̄o si ɔfessus fuero illumīas noctē ꝛ te

b Si sumpsero pennas ÷ me as :· diluculo : ÷ ꝛ :· habita/ uero in extremis maris.

i Etenim illic manus tua de ducet me: et tenebit me de/

k xtera tua. Et dixi: forsitan tenebre cōculcabunt me: et nox illuminatio mea in de/

l licijs meis. ÷ Quia :· tene/ bre non obscurabunt̄ a te: ꝛ nox sicut dies illuminabit̄ sicut tenebre eius: ita et lu/

m men eius. Quia tu possedi sti renes meos: suscepisti

n me de vtero m̄ris mee. Cō/ fitebor tibi q̄a mirabilit̄ ma gnificatus es mirabilia ope ra tua: ꝛ aīa mea cognoscet

o nimis. Nō est occultatū os meū a te qd̄ fecisti in occul/ to: ꝛ substantia mea in infe

p riorib⁹ terre. Impfectū me um viderūt ocl̄i tui ꝛ in libro

nebras. m ¶ Renes significāt fortitu dinē corpalē vn̄ merito dic̄ renes suos eē a p̄re possessos. qm̄ celestꝪ iusticie firmita te ɔsistēs. pctm̄ fragil̄ corpis ignorauit. de vtero v̄o m̄ris. ō sinagoge sinu dic̄ se su/ sceptū a deitate p̄ris. q̄ in eo cuȝ p̄reuna est. Nā si de v̄ginali vtero vel̄ accipe. nō solū qn̄ est de castissimo vtero egressus. ꝭ ꝛ qn̄ spūscō ɔcept⁹ est: a dn̄o ꝓbat̄ assūpt⁹. ¶ Uel v̄ba penitentis sunt.

n ¶ Terribilit̄ em̄ magnificat⁹ ē p̄r. qn̄ in passiōe xp̄i t̄ra tremu/ it. saxa disrupta sūt. se pulcra patuerūt. Neces seq̄ȝ fuit illū mirabilē cog̃scē: quē tātoꝝ bn̄fi cioꝝ pijssimū largito/ rē cernebat xp̄i hūāni tas. Ul̄ penitēs dic̄ in ɔuersiōe pctōꝝ deū t̄ri bilit̄ magnificari ꝛ mi rabilit̄. ꝛ seq̄ntes v̄sus ō penitēte exponē va/ les. o ¶ Per os ei significat sacra diuia q̄ an̄ aduētū dn̄i occul ta fuerūt. vt baptismuȝ sacꝝ. ꝛ corp⁹ ꝛ sāguis dn̄i. q̄ coveniēte claru erūt. Inferiora t̄re fu/ erūt gētiū culture. ꝭ ip sis facta est nota subā saluatoris dei qn̄ ī ip so ītelligētes diuinitatē eū deuotis men tibus p apl̄icam doctrinam deū esse cre/ diderūt. Terra itaq̄ȝ hūanū gen⁹ est. cu/ ius ptes supiores iudei fuerūt recte cre/ dendo an̄ xp̄i natiuitatē. ꝛ ptes ei⁹ infe/ riores gētes. terraȝ adorātes ꝛ lapides que nūc fide facte sunt supiores.

p ¶ Dixit ex psona eccl̄e suū īpfectum p̄reȝ vidisse. qꝛ illa vsq̄ȝ ad finē scl̄i ɔgre/ gabit̄ ꝛ pficiet̄. ꝭ deitas ista iā vidit q ad huc futura post lōgis tpib⁹ fuant̄. ꝛ in li bro scribent̄: q̄ eterna felicitate gaude/ būt. Dies formabant̄. i. scī in ppetua fe licitate. Nemo in eis. s̄b audiēdū ē infor

mabiť. i. informis ⁊ defectuosus erit ī ce
lesti patria. qꝛ oīs infirmitas carnis con
ↄsūpta disperibit. q ¶ Amicos dicit
sctōs apl'os. Nimis valde ꝑcat. Cōforta
tus ē p̄ncipat⁹ eoꝝ. quē p̄stāre dn̄o ꝑcepe
rūt intantū. vt arietes
gregū ⁊ p̄ncipes fide-
liū meruerit eē ppl'oꝝ
r ¶ Arena maris si
gnificat iudeos ꝓpter
ariditatē fidei. Arena
em̄ ē dctā ab ariditate
ꝓmittit ꝗ xp̄s se dinūe
raturū pplūm fidelē. ꝙ
nūerosioꝛ ppl'o iudai-
co īuenit. Exsurrexi a
pausatōe dormitōis. ad
huc tecū sū nō ꝙ aliqn̄
ab ip̄o diuidēd⁹ sit. ꝫ
ꝙ mō nobis ē inuisibiľ
ad dexterā p̄ris ī cele-
stib⁹ resi dēs. oīb⁹ po
stea gētibus appebit.
s ¶ Occidit deus
pctōrē: cū moriť pctō.
vt viuat deo. vt paul⁹
ait. mortu⁹ suz legi. vt
viuā xp̄o. Viri sangui
nū sūt qui carnaliť vi-
uūt. ⁊ ꝙ sūt sanguis ꝑ
agūt. ꝗbus dr. declina
te a me. A ¶ Vi-
deť aūt sic ↄnecti ꝟbo
rū ordo. Si occideris
de⁹ pctōres: accipient
ī vanitate ciuitates su
as. ¶ .i. si pctōres a
maľ cogitationib⁹ in bona studia transfe
ras. p̄ores ↄsuetudīes ⁊ pctā in ꝗb⁹ ha-
bitabāt ī vano accipiūt. i. vanas respuēt
⁊ dicēt his ꝙ adhuc ī illis vanis ⁊ maľ ꝑ
manēt: declinate a me. qꝛ dicitis in cogi
tatōib⁹. i. loꝗmini ī mēte ⁊ murmurať cō
tra illa ꝙ voƀ spūsctī ꝟtute p̄dicata sūt.
ideoq̄ qꝛ sic loꝗmini ī cogitatiōe ↄtra de
um: declinate a me. t ¶ Quia dicitis
.i. ↄtra illa murmurať. ꝙ ꝟtute spūsācti
vobis p̄dicata sūt. v ¶ Merito nr̄os
aduersarios iubemur diligere. ꝗs nos no
stro vicio ↄtigit offendere. dei ꝟbo inimi
ci qn̄ obstinati sunt. cōpetenti ⁊ religiosa
execratōe dānātur. qm̄ cum ab ip̄o creati

tuo omēs scribenť: dies for
q mabunť ⁊ nemo in eis. Mi
hi āt nimis honorificati sūt
amici tui deus. nimis cōfor
tatus est principatus eorū.
r Dinumerabo eos et super
arenam multiplicabunť. ex
urrexi et adhuc sum tecum.
s Si occideris deus peccato
res. viri sanguinū declina-
t te a me. Quia dicitis in cogi
tatione. accipient in vanita
v te ciuitates suas. Nonne ꝙ
oderūt te dn̄e oderā ⁊ sup ini
x micos tuos tabescebā Per
fecto odio oderā illos inimi
y ci facti sūt mihi. Proba me
de⁹ ⁊ scito cor meū introga
me ⁊ cognosce semitas me-
z as Et vide si via iniquitatis in
me ē ⁊ deduc me in via eter
In finē ps̄. dauid. /na.

sint. ipsiq̄ debeāt om̄e qđ viuunt. suo tn̄
cōtumaces reddūtur auctori. iđo iuste ta
les horrēdi sūt. ꝙ ⁊ suoꝝ bn̄ficioꝝ memo
res nō fuerūt. Tabescere. hoc ꝟbū iudi-
ciū est magni doloris. tabescere em̄ illos
dicim⁹. ꝙ curis iugib⁹
affligūtur. ⁊ pene vsq̄
ad interitū vite corꝑe
deficiēte perueniūt.
x ¶ Perfectū ē odi
um hoīes diligere ⁊ eo
rū vicia sꝑ odire. odiū
ꝗppe dictū est q̄si oris
repudiū. Inimicos fa
ctos etiā sibi dič ꝙ con
trarij p̄mis iussiōibus
extiterūt. vt ostēderet
vnitatē sue diuinitatis
cū p̄re. y ¶ Proba
me. istud nemo p̄t dice
re. nisi ille sol⁹ ꝙ pctā
nō fecit xp̄s Scito cor
qꝛ te derelinq̄re in ꝑse
cutōe nō noui. Intro-
ga. ad inꝗsitionē ꝑtinet
minutissimā: p̄misit eī
scito cor meū. Sciens
ꝟbo acute interrogat ⁊
falli nō p̄t. qꝛ nemo sci
enti interrogat⁹. p̄t ne
gare ꝙ gessit. Semite
ad opatiōes ꝑtinet bo
nas q̄s ille iugiter ges
sit ⁊ celesti sanctitate
trāsegit. z ¶ Me-
rito ꝗ hūana in xp̄o sƀ
stātia petit se deduci ī
eterna via. ꝙ declinauit a via iniquitatis
id est ab actib⁹ diabolicis: qđ vero dicitī
vide si est intellige nō dubitatōe ꝓlatū.
ꝫ sciētie securitate. q. d. vide si est. i. vide
bis quod nō est. Oratio
Eli terreq̄ ꝓspector de⁹ (quo mori
ente: illuminata sunt tartara. quo re
surgente: sctōꝛum est multitudo gauisa.
quo ascendente: angeloꝝ exultauit cater
na) p̄camus: tante glorie excellentē ꝟtu
tem. vt directi ī via eterna: illo tueamur
brachio quo honorabiles amici tui tecū
gloriātur in celo. Qui.
¶ In finē. dn̄m significat saluatorē ꝙ ē
finis legis ad iusticiā oī credēti. ꝙ noƀ in

hoc psalmo q̄si preconis voce iudex terri bil' omps. pius q̄3 ⁊ nimiū desiderabilis aduenire p̄dicit. a ℂ Sciēs nr̄ eccīa q̄stā i mēbris suis ab insidijs diaboli pa tere. clamat ad dn̄m q̄ sol' pōt ei' supa re neq̄cias. vt ab ipsi' mlt̄iplici tentatōe libe ret.

ℂ Ecclesia dn̄m dep̄cat vt vt iniquo dyabolo liberet. vindictā dicēs in futuro iu ditio sup eā venturā: qui pauperes ei' insanis moti/ b' p̄sequunt. Ps. cxxxix.

a Ripe me dn̄e ab homi ne malo: a viro iniquo
b eripe me. Qui cogitauerūt iniq̄tates in corde: tota die
c cōstituebāt p̄lia. Acuerunt linguas suas sicut serpētes venenū aspidum sub labijs
d eoꝝ Custodi me dn̄e de ma nu pctōris: ab hominib' ini
e quis eripe me. Qui cogita uert supplātare gressus me os: abscōdert supbi laqueū
f mihi. Et funes extēdert in laqueū iuxta iter scandalū posuert mihi. Dyapsalma
g Dixi dn̄o deus meus es tu exaudi dn̄e vocē dep̄catio/
h nis mee. Dn̄e dn̄e virtus sa luris mee: obumbrasti sup
i caput meū in die belli. Nō

Hoīem malum ap pellat diabolū Vir ini qu' est hō sequax dia/ boli. duo em̄ sil' epithe ta. vni p̄sone nō pote/ rāt cōueire q̄ eloq̄ntie lege probibitū sit.
b ℂ Grauiora sūt p̄ picula q̄ hn̄t occulta. fcat p̄ h̄ x̄o hereticos q̄ prauis dogmatib' i sacrilēga certamia p/ ruperūt. Tota die ait. vt eoꝝ neq̄ciā cōtinuā mōstraret. vt nulla eos lassitudo nulla tp̄is lō ginq̄tas mitigaret.
c ℂ Per liguas fcat x̄ba hereticoꝝ. quib' vulnerare cōtēdūt cor/ da fidelium. Venenū aspidum. I. Q̄m vi det amicicie x̄ba hr̄e ⁊ plena sc̄ veneno mor tifero. d ℂ Pctōr iteꝝ diabolū fcat. qui mlt̄is dolis: mlt̄is fal lit īsidijs. Sequūt eti am ei' mīstri. q̄m qd̄ ñ p̄nt p̄ se occulte inspi/ rādo mētib' nr̄is: p̄ su os seq̄ces publice co/ natur implere.
e ℂ Supplātari p̄/ prie dicimur. q̄n plāt[e] nr̄is terra sb̄ducit. vt i tenebrosis cauer nis grauit' incidam'. qd̄ nob̄ facit diabo lus cū pctōꝝ foueas parat. Supbi. here tici sūt. q̄ prauis dogmatib' pp̄los deci/ pere poti' q̄ docere festināt. ⁊ laq̄os po nūt sctē plebi. q̄n eos vanis enigmatib' obligare cōtēdūt. f ℂ Extēderūt ipi fu nes. i. tortuosas ⁊ dolosas obiectōes. q̄ bus capiāt sensus hūanos. vt q̄si pedib' laqueū ita mētib' tēdere p̄bent scādalū Iuxta iter dic: q̄m nō capiūt nisi illos q̄ a recto x̄tutū calle discedūt. Laque' āt funis iō posit' est. q̄ vincula sua graui' sp̄ astrigit. nec amplex' eius aliq̄ lenitate dilabit. cū nodosis q̄busdā finib' illaq̄a ta cōcludit.
g ℂ Orat ecclīa ne pessimis tradatur insi dijs. dicit em̄ ecclīa re splēdēs purissima fide de gētib' aduocata. q̄ sctām trinitatē x̄acissi ma fide cōfitet dixi dn̄o ⁊c. Seq̄t. exaudi dn̄e vocē ⁊c. sufficisset di/ cere exaudi dep̄catōe3 meā. s̄ alti' q̄d inote/ scere volēs. dixit vocē dep̄catōis mee: vox ei dep̄catōis: est puritas orōnis ⁊ clamor ille ta cit' q̄ ascēdit ad dn̄m. Sctē ei opatōis vox ē reꝝ ip̄arū loq̄cissimus clamor. nō hoīb' no/ tus. s̄ soli deo cognit' Vn̄ ⁊ tacēti moysi dr̄. quid clamas ad me. ⁊ Cayn dr̄. vox sanguis frīs tui clamat ad me de terra. h ℂ Repe titio ista: dn̄e dn̄e. pie p̄catōis affeatū ondit. Cū aūt dicit. x̄tus sa/ lutis mee: patiam p̄se uerātiā q̄ in certamie demōstrat dn̄i eē donū x̄tus em̄ a viriditate dicta: q̄ nescit aliq̄ la/ bore marcescere. Ca/ put aūt suū obūbratū: cū dicit ecclīa. fcat be atā dn̄i passionē. q̄ sic obūbrat' est in ea: hoc ē defensus. vt nec anim' ei' cōfusio/ nē. nec caro ipius corruptōis iniuriā su/ stineret. In die aūt belli. bn̄ dictū ē i die passionis ⁊ mortis. q̄ diabolo victo. in/ ferno fracto: captiui liberati sūt. ⁊ trium phās de morte redijt. i ℂ Tradit em̄ pctōri. i. diabolo dsideriū isti' q̄ cōcupias carnis p̄ficit. talis em̄ nō nisi qd̄ diabol' vult dsiderat. ⁊ iō i desiderijs suis diabo

tradas dñe desideriū ÷ me/
um :- pctōri: cogitauerūt ꝯtra
me ne derelinqs me: ne forte
k exaltent. Dyapsal. Ca/
put circuitus eorū: labor la:
boriorꝫ. ipsorum operiet eos
l Cadent super eos carbones
in ignē deijcies eos. in mise:
m rijs nō subsistēt. Uir linguo
sus nō dirigetur in terra viruꝫ
iniustū mala capiēt in interi
n tū. Cognoui q2 faciet domi:
nus iudiciū īopis: ÷ et :- vin
o dictaꝫ pauperū. Uerūtamē
iusti ꝯfitebunt noī tuo. ꝛ ha
bitabunt recti cuꝫ vultu tuo.
Ps. dauid. ¶ Prophe:
ta supplicat. vt inter mūda:
nos actus a diuersis liberet
erroribus ne in pctōꝝ retia/
cula cadat. Ps. cxl.
a Omine clamaui ad te
exaudi me. intende voci
mee. dum clamauero ad te.
b Dirigat ōro mea sic incēsuꝫ
in ꝯspectu tuo. eleuatio ma:
nuū meaꝝ sacrificiū vesperti
nū. Pone dñe custodiam ori

lo tradit ad possidēdū. Et q2 inimici co
gitauerūt ꝯsiliū. s. faciēdo ꝯtra me. iuste
peto dñe ne derelinqs me ꝛ subinfert cā
iustissima petitiōis ꝛ exauditōis ne exal
tent impij in pditiōe iustoꝝ. k ¶ ¶
Deus obumbrat super
caput iustoꝝ ꝫ maloꝝ
caput opit labor labi/
orū. Ordo verboꝝ ta
lis est. caput eoꝝ. cir/
cuit9. s. est. i. caput im
pioꝝ est diabol9. q sp
circuit qrens quē de/
uoret. Labor vo labi
orū est platū ore men
daciū qd sp laboriose
fingit. qm exqsita ma
chinatiōe format. ve/
ritas ei sine labore dr
q2 sine difficultate p/
fert. ¶ Uel ipi9 cir
cuit9 eoꝝ caput ē sup/
bia q puenit ex labio
rū. i. mendacio.
l ¶ Carbōes ignis
sūt pniecruciat9 qd tm
incendiū nascit ex im
bre lacrimarū. In ig/
nē deijciunt. qn iā fla
ma charitatis accensi
feruere sctis opib9 in
cipiūt. his euenit vt ī
pctoꝝ miserijs nō sub
sistant. qm iā in bonā
ptē transferunt.
m ¶ Uir linguosus
est q multa inutiliter
vba pfert. q nō dirigi
tur q2 multiloquio nō
effugiet pctm. Iniust9
vir est q diuinas regu
las cōtēnēs. ꝓprie vo
lūtatis feruore tradu
cit illū mala capient.
q2 sp sibi noxia cogi/
tat, q pcepta dñi declinat n ¶ Faciet
ꝫ iudiciū inopū. qn in illa iudicatiōe p/
missa illis retribuit. ꝛ tūc vindicat pau/
pes cū eoꝝ psecutores a suo sctō sepabit
regno. o ¶ Quid enī vult9 dei. nisi
xps fili9 ei9. nisi cogitatio diuinitatis ipi9
¶ Cū ipo etiā dei vultu iusti ineternū ha
bitabūt cū (vt ait apl's) nō p speculū ꝫ fa

cie ad faciē ꝯtuebunt eū. Uide aūt q iu
sti cū psecutiōeꝫ patiunt ꝯfitent laudes
deo. tūc ei magna vir9 est. laudare deū. ꝛ
facili9 discedit. inimic9 ꝛ tribulatio. ꝛ vi
debūt faciē dei p9 vitā istā tales eterna/
liter. Oratio.
Irt9 salutis no/
stre de9. defende
ecciam tuā a dissiden
tiū veneno mortifero
vt a te obumbrati nū
q obligemur a laqis
inimici. Per.
a ¶ Dñe clamaui:
volens ꝓpha affectuꝫ
oratōis ꝯtinue hūano
generi īfundere. duo
tpa videt discrepan/
tia posuisse. clamaui.
de pterito dicit. qd p/
fectā significat ōronē
ꝛ iterū clamauero. qd
vtiq de futuro cōstat
dositū. vt sicut nulluꝫ
tps a culpis est vacuū
ita a deuotis pcib9 nū
q ē cessandū. b ¶
Dirigat ad te oratio
mea sic incensū hoc ē
vt recta veniat ad te
ōro mea ī odore virtu
tū. nō hñs sordes aut
vicia. ¶ Incensum
est odoriferi pigmenti
suauis adustio. ꝛ spiri
tualit hic. H Incē
sum ōrones sctōꝝ sūt
¶ Sacrificiū vespti/
nū. fortasse significat
illā oblationē quā ī fi
ne vite dño solet offer
re religiosa deuotio ꝛ
tō null9 desperet si vl
timo sua pctā lacrima
rū fonte detergat Ele
uatio vo manuū opa pia significat. sicut
emissio earundē. cessationē a bono ope.
Uespa quoq nostra. temp9 prope finem
vite huius significat c ¶ Petit ꝓpha
ne quid tale dicat quod puenire debeat
ad reatū. ostium qppe ab obstando dcm
est. Illud enī vidit ꝓpheta magnis pci/
bus esse muniēdū, vnde tam facile noue

rat venire peccatū.q̄ si fragilitate pecca
uerit saltē ꝺ pcat̄ ne illud excuset. vñ se
quit̄. d ℭ Uerba malicie sc̄.vt q̄s post
pctm̄ suū falso ad excusatōes ꝯfugiat q̄ꝛ
ꝯsuetudo ē peccātiū.qñ dep̄h ēē fuerint
p̄mūz se aliq̄ falsitate
excusare. ꝛ cū fuerint
inde conuicti alias as
sumūt excusatiões cū
peccato falsitatis ne/
qñ veritati acq̄escat ī
uerecunda p̄teruitas
mō ei tpi.mō necessita
ti.mō alijs imputādo
q̄ peccāt.hoc aūt ma/
ximū viciū est quo ho
mines laborant.
e ℌ Petit ꝛ hic pro
pheta a collegio libe/
rari eoꝝ q̄ opant̄ iniq̄
tatē. Sicut ei dñs hꝫ
electos suos sctōs.ita
ꝛ diabol⁹ hꝫ electos
suos sic p̄nceps here/
ticoꝝ q̄ꝛ apud repro/
bos electi putant̄.ſꝫ ꝛ
oēs erecti in scelere.
electi diaboli dicunt̄.
ℭ Et cōicabo.refert̄
tā ad opantes hoīes
iniq̄tatē q̄ȝ ad electos
eoꝝ ℌ Uel prima ps
h⁹ versiculi cōbināda
est cū p̄cedenti ỽsu.vt
sit sensus nō declines
ꝛc̄. ad excusādas ꝛc̄.
cū hoīb⁹ opātib⁹ iniq̄
tatē f ℭ Preeligit
vir scūs iustoꝝ īcrepa
tiōes.peccātiū blādi/
mētis. Que aūt sit correptō iusti.intima
uit dicens in mīa.qm̄ vir sanct⁹ nō ī ira
corripit ſꝫ p dilectionē increpat.meli⁹ est
ei corripi a iusto q̄ȝ laudari a pctōre.ole/
um pctōris adulatio ē deceptoris ꝛ ficti
amoris.piculosa est adulatio. q̄ exclude
re pōt hoīem a regno dei. g ℌ Qm̄
adhuc ꝛc̄.ipi in bñplacitis suis manent
Ego aūt p ipis orabā vt cōuerterent̄.
ℭ vl̄ se adhuc impfectū ōndit.qñ orā/
do talia sibi puenire cupiebat q̄ mal̄ erāt
bñplacita. Et sm̄ p̄mū intellectū xp̄c pro

meo.ꝛ ostium circūstātie la/
d bijs meis. Nō declines cor
meū in ỽba malicie. ad excu
sandas excusatiões in pctis
e Cuz hoībus opantibus ini/
quitatē. ꝛ nō cōicabo cū ele/
f ctis coꝝ. Corripiet me iustus
in miscdia et increpabit me.
oleū ÷ autē :· pctōris nō im/
g pinguet caput meum. Qm̄
adhuc ÷ ꝛ oro mea in bñpla
citis eoꝝ.absorpti sunt iun/
h cti petre iudices eorūz. Au/
dient verba mea quoniā po
tuerunt.sicut crassitudo ter/
i re erupta est sup terrā. Dissi/
pata sunt ossa nr̄a secus īfer
num. q̄ꝛ ad te dñe dñe oculi
mei. in te speraui non aufe/
k ras aīaz meam. Custodi me
a laqueo quē statuerunt mi/
hi: ꝛ a scandalis operantiuz
l iniquitatē. Cadēt in retiacu
lo eius pctōres. singulariter

inimicis suis vt cōuerterēt̄ p̄rem orabat
Absorpti sūt.i.cōuicti iudices in eoꝝ.s.
vel gentiliū vt plato.aristoteles. siue he
reticoꝝ qñ sūt p fidē iuncti petre.i.xp̄o ꝛ
segregati a dyabolo.ꝛ ℌ Siue iūcti.i.
cōpati. videt̄ eñi p̄bi
aliq̄d dicere. ſꝫ scripta
eoꝝ cōpata diuie scri/
pture absorbent̄.ni/
hil sc̄ ꝛ velut stulta ia
cent h ℭ Uerba sua
ab hereticis ꝛ tyran/
nis dicit audita q̄ p̄n/
tis libri text⁹ eloquit̄
quātis ei in eis locis
increpant̄ vt debeant
corrigi.potuerūt ḡto
ties admoniti cogno
scere dei voluntatem.
Crassitudo aūt terre ē
supbia tyrannoꝝ.que
grassabat̄ ī sctōs mar
tireō. i ℭ Marti/
res.i.ossa fideliū dicit
eē ꝓpheta. q̄ꝛ constat
eos xp̄iane fidei eē va
lidissima firmamenta
Sec⁹ infernū dicit.vi
de ꝓprietatē verboꝝ.
nō ait in infernū.q̄ꝛ lꝫ
mori cōi sorte videāt̄
tn̄ vita illis concedit̄
eterna. Non auferas
aiam meā.s.a bonis
tuis. sed spes mea in
te sit.ꝛ oculi mei sp te
intendant k ℭ per
laqueos ꝛ scādala to
ti⁹ mūdi mala breuit̄
ꝓpha cōplex⁹ ē.a q̄b⁹ se supplicat casto/
diri.ne p insidias eoꝝ possit decipi ℌ
Semp ēt nobis laq̄os ponūt demōes vi
cia ei vicina sūt ỽtutib⁹. In elemosina
laqueū ponūt si vt videar facio. Ceruis
ponunt̄ retia. ꝛ sancti cerui sunt spinas
trāsilientes ꝛ alti cornib⁹ ꝛ serpētes inffi
ciūt. l ℭ Retiacula dicta q̄si retinētia
in diaboli retiacula cadit.q̄ pctōꝝ suoꝝ
abscisionē nō facit. singularis ē.q̄ cū pes
simis hoībus nō ambulat cōbinat⁹.i.li/
gat⁹.q̄ trinitatē sctām vnū deū confitet̄

q spem suā in solo deo ponit Donec trās
eam.i.q̄diu ī hoc mūdo fuero cōmorat⁹
hoc enī seculū beati velut viātes trāsire
dicūt.q2 in ipo nō tenent alīq mūdi de
lectatōe A Uel xp̄s dic singlaris.i.so
lus sū donec trāseā.i.
moriar. tūc enī cū gra
nū frumēti in t̄ra mor
tuū fuerit nō manet so
lū sed multū fructū af
fert.q2 mlti postea cre
dideīt ⁊ oīs terra xp̄o
One dn̄e Orō.
custodiā ori nr̄o.
ne inania pferam⁹.vt
mīa tua correpti ab oī
bus iniq̄tatū scādalis
ptegamur.Per. C
Psalmi causa pn̄ti ti
tulo cōtinet.dauid eī
fili⁹ yesse saulē pncipē
fugit. ⁊ cum in spelū
ca lateret orauit.q̄ do
minū xp̄m in corpe an̄
passionē suā significa
bat esse facturū R
Qm̄ enī in titulo po
nit intellectus dauid.
spūaliter ondit dauid
intelligendū ⁊ psalmū
Saul igit spūalit dia
bol⁹.Spelūca mūdus
est iste in q dyabol⁹ nō
immittit aliq̄d boni s̄
sol i stercus ⁊ putridū
est eīn spelunca tene
brosa.⁊ mūdus iste te
brosus pctīs est nec ī
eo scti pfectū lumē ha
bent quod erit in alio mūdo.xp̄s tamen
lumen venit in hunc mundū. ⁊ ex parte
illuminauit.⁊ sicut dauid abscōsus ē in
spelūca sauli ita dn̄s iesus diabolo ī hoc
mūdo.⁊ psecutionē passus ē sicut dauid
a R Uoce mea ad dn̄m. oīa v̄ba hec
in hūilitate corpali loquit.vt se vex ho
minē manifestat. C Et ne clamor in
telligeret trāsitori⁹ addidit depcat⁹ sux
qd̄ frequētata supplicatiōe pagit est enī
depcari frequēter supplicare b C
Qm̄ pura.q̄suauis orō que in cōspectu
patris velut pspicui fontis copia funde

sum ego donec transeam.
C Intellect⁹ dd.cū esset in
spelunca oratio. C Xp̄s
ad patrē clamat: dolos iu
daice psecutiōis exponens
liberari seq3 de inferno dep
cat: qm̄ oīm sctōx fides: in
ei⁹ resurrectiōe pēdebat.
Psalmus.cxlj.
a Oce mea ad dn̄m cla
maui vece mea ad dn̄m de
b p̄catus sum.Effundo in cō
spectu ei⁹ orōnem meā ÷ ⁊ :·
tribulationē meā ante ipm
c pnūcio Indeficiēdo ex me
spm̄ meū: ⁊ tu cognouisti se
d mitas meas. In via hac q̄
ambulabā abscōdeīt laque
e um mihi Cōsiderabā ad de
xterā ⁊ videbā. ⁊ nō erat q
f cogsceret me. Periit fuga a
me ÷ ⁊ :· nō ē q requirat ani
g mā meā Clamaui ad te dn̄e
dixi tu es spes mea. portio

bat.fundebat certe nō vt ad ima deflue
ret s̄ vt pueniret ei⁹ oratio ad altitudinē
supne pietatis.Pronūciat tribulatiōes
ante prex.vt īdulgētiā p nr̄is possit obtī
nere pctīs.Et nota q̄ ī his duob⁹ versi
bus q̄tuor modis ora
tū ē s̄m hortatōex aplī
vbi iubet pmo fieri p
catōes.orōnes. postu
latiōes.grarūactiōes.
c C q̄ dicit indefici
endo spm̄.hoc a parte
mēbrox debem⁹ acci
pere vl ita indeficiēdo
⁊c.h̄ ex suprorib⁹ pen
det ac si diceret Tribu
latōx meā an̄ ipm pro
nuncio.cum defecit ex
me spūs meus. R
Cognouit pr̄ semitas
.i. doctrinas quas do
cuit. d C Diabol⁹
iuxta viā abscōdit la
queū. vt eos decipiat
q rectas semitas declī
nare psumūt.xp̄us v̄o
q2 nunq̄ a sua sctitate
discessit necesse fuit vt
in ipa via rectitudinis
tentamēta pateret in
ualida.vt in euāgelio
legit e C Cōside
rabā ad dexterā. illud
tēpus facit ītelligi qn̄
ibat ad crucem.q2 nul
lū illic fideliux potuit
intueri.iō v̄o nō sūt vt
si ad dexterā stare. q̄a
carnali metu dispsi sūt
⁊ nō erat q cognosceret illā vicx deitatē.
que hec oīa in assumpta carne volūtarie
sustinebat f C Periit fuga a xp̄o. cū
se impiorū manib⁹ pmisit occidi.Et ne
mo quesiuit aīam eius.dū illi nulla cōso
latio preberet.sed solus ad passionē re
lictus est q erat p oīm salute moriturus
g C Clamauit spemq3 suā posuit ī do
minū cū dixit.pater in manus tuas cōmē
do spiritū meux.Portio mea. pbat hoc
spūaliter locus ille quando latroni dixit.
Amē dico tibi.hodie mecū eris ī paradī
so.hoc est in terra viuētiū.padisus enī ē

terra viuētiū quā soli beati introibunt.
b ¶ Merito dicit hūiliat⁹ sū nimis. qꝛ
semetipm exinaniuit formā ꝯui accipiēs
ꝛ adhuc ampli⁹ hūiliat⁹ ē fact⁹ obediēs
vsqꝫ ad mortē crucis nā queadmodū cru
cifigi potuisset. nisi se
hūiliasset naturā nr̄az
assumēdo q̄ celū terrā
qꝫ creauit i ¶ Orat
vt reuerētiā patri exhi
beret q̄ se liberare po⸗
terat. Orat ergo. vt a
psequētib⁹ iudeis di⸗
uīa virtute liberet. q̄
adeo corpal'r fortiores
fuerāt. vt ꝛ man⁹ inij
cerent in eū. ꝛ de eius
morte gauderēt ꝟ hoc
miseri fecert nō cōside
rātes virtutē diuīe po
testatis ī eo k In ¶
Dicēs educ de custo⸗
dia. s. īferni aīaz meaz
petit pr̄ez a pte q̄ mor
tuus est q̄ ꝛ postea de
imis penetralibus ad
supna ē trāslat⁹ vt de
carcere īferni aīam ce
leriter educat ad cor⸗
pis resurrectōz. ꝛ hoc
ad cōfitendū noī suo.
ista eni cōfessio laudis
patri exhibita a fideli
bus ondit qn̄ eū resur
rectiōis miraculo d̄ in
ferni carcere ꝯstat edu
ctū. Expectāt iusti
In .i. apl'i. vel reliq̄
scti. Donec retribuas
mihi claritatē illā quā
habui priusqꝫ mūd⁹ fi
eret ¶ Ul' donec re
tribuas ꝓ passione re
surrectōz expectāt illo
triduo apl'i ꝛ alij. Orō
Epcantes dn̄e vo
ce humili. pietatē tuā exposcim⁹. vt
adiuti a te sp es nr̄a portionez cū electis
tuis in terra viuentiū sortiamur. p. ¶
Dauid significat xp̄m. psequēs ei⁹ fili⁹
ppl'm iudeoꝝ. vel iudā proditorē signifi
cat. a In Dn̄e exaudi verba hūilia ꝛ

b mea in terra viuentiū. In⸗
tēde ad depcationē meā: qꝛ
i humilitat⁹ sum nimis. Libe
ra me a psequētib⁹ ÷ me :⸭:
quia cōfortati sunt sup me.
k Educ de custodia aīaz meā
ad cōfitendū noī tuo me ex
pectāt iusti donec r̄tribuas
Ps. dd. ÷ quādo /mihi
fili⁹ su⁹ eū psequebat :⸭. ¶
Propheta ex psona vniuscuiusqꝫ fidelis supplicans si
bi dn̄i misc̄diam subuenire:
rogat dn̄m xp̄m ne cuz suo
seruo velit inire iudiciū ve⸗
lociterqꝫ se petit puenire ad
veniā: ne inimicoꝝ traderet
insidijs. Psalmus. cxlij.
a Omine exaudi oratio
nē meā: auribus pcipe
obsecrationē meā in verita
te tua exaudi me in tua iusti
b cia. Et nō in tres in iudiciū
cū seruo tuo. qa nō iustifica
bit in conspectu tuo oīs vi
c uēs. ÷ Quia :⸭ psecutus est
inimicus aīam meā. humili
d auit in terra vitā meaz. Col
locauit me in obscuris sicut

plena hūilitatis ꝛ mie. q̄ ad aures dn̄i p
uenire merent. ¶ Ueritas eni ꝛ iusti
cia ipius est. ne cū rogāte discepter. nec
ad iudiciū illū trahat. q̄ se hic prius ipse
cōdēnat. supbos eī dn̄s ad examē addu
cit q̄ se bōa putāt hr̄e
negocia. b ¶ Nec
moueat qd̄ iudici dr̄ n̄
intres ī iudiciū cū ser⸗
uo tuo In Quātū⸗
uis eī q̄s sit iust⁹ quā
libet pfectus nō pōt in
trare in iudiciū dn̄i. ni
si sit cū mia ꝯditū. stel
le eni nō sunt mūde in
conspectu eius. ¶
Oīs viuēs. oēz hoiez
significat etiā quēlibz
infantē nōdū baptiza
tum. vt Job ait. nemo
mūdus ante te. nec in
fans vni⁹ diei. i. nemo
liber eē pōt nisi p diui
nā grāz Jō nec abraā
nec ysaac nec iacob iu
stificabunt in ꝯspectu
dei c In ¶ Inimi
cus. diabolus q̄ perse
quit hūanū gen⁹ ¶
Humiliat aūt in terra
cuius vita carnalibus
delectatōibus polluit
nō hūilitate probabili
sed declinatōe viciosa
d In Collocant in
tenebrosis factis pctō
res ꝛ sunt mortui secu
li. ꝟ sunt sicut mortui.
dū penitere incipiunt.
nōdū eni mortuus est
qꝛ in pnīa stat. Siquis
aūt peccās nō agit pe
nitentiā. hic mortu⁹ ē
seculi. ꝛ nō sicut mor⸗
tuus sed pfectus mor
tu⁹ vsqꝫ dū si egerit pe
nitentiā. Anxiatus est spūs. qꝛ scriptum
est. si solum suspiraueris de peccatis tu⸗
is. saluus eris. Turbatū est cor. i. consci
entia mea. quia peccaui.
¶ Uel anxiatus spirit⁹. vicinitatē pe⸗
riculi indicat ꝛ turbatū cor, hūanā sapiē

mortuos seculi. ⁊ anxiat⁹ est
in me spirit⁹ me⁹: in me tur-
e batuꝫ est cor meuꝫ. Memor
fui dieruꝫ antiquoꝝ: medita
tus sum in oībus operibus
tuis. in factis manuuꝫ tuaꝝ
f meditabar. Expandi man⁹
meas ad te: anima mea sicut
terra sine aqua tibi. Dya-
g psal. Velociter exaudi me
dñe: defecit spiritus meus.
h Non auertas faciē tuā a me
⁊ simili ꝫ ero descendētib⁹ in
i lacum. Auditā fac mihi ma-
ne miscdiaꝫ tuā. q2 ī te spera
k ui. Notā fac mihi viā in qua
ambulē. q2 ad te leuaui aīaꝫ
l meaꝫ. Eripe me de inimicis
meis dñe ad te confugi. do-
ce me facere voluntatē tuaꝫ
m q2 de⁹ me⁹ ÷ es: tu. Spūs
tuus bon⁹ deducet me ī tr̄a
recta. ꝓpt̄ nomē tuū dñe vi-
uificabis me in eq̄tate tua.
n Educes de tribulatiōe aīaꝫ

tiā testat̄ cōfusaꝫ: vt speꝫ suā decetero in
dño ponēt cū viriū suaꝝ ꝯfidentiā nō ha
beret. e ⁋ Iuste cor ei⁹ fuerat turba-
tū: qm̄ memor erat ingentiū pctōꝝ ꝑorū.
Ipi ei dies antiq sunt. veteris illi⁹ hoīs
antiq̄tate fuscati. opa
dñi dicit qb⁹ celū ter-
ramq̄ fundauit. pr̄iar
chis bona fecit et po-
pulū ꝑ mare transtulit
hebreoꝝ: q̄ se dicit fre
quēter iterasse mēoria
⁊ lectōe. vt excluderet
amaritudinē mūdi: su
auitas lectōis. Qō ex
emplū ꝓ maxio reme
dio positū credam⁹ vt
nos q̄ꝫ silis possit me
dicina saluare. f ⁋
Hic extēsione manuū
xp̄m ī cruce designuit.
vñ ⁊ q̄ expansis mani
bus orat: illā crucē re
dēptoris imitat̄. q̄ lꝫ
a ꝑfidis iudeis data ē
xp̄o ad penā: tñ ꝯcessa
est credētib⁹ ad salutē
Sequit̄ cōꝑatio in q̄
dicit. sic aīam suā desi
derare deū. quēadmo
dū sicca t̄ra copiosas
pluuias. Dicit em̄ ti-
bi. s. nō alteri talis est
aīa mea. i. soli deo siti
ens iheret. g ⁋ Pe
tit sibi penitēs iste im
brē mīe celerrime sub
uenire. ⁊ vt veloci⁹ po
tuisset audiri defecisse
dicit in se spm̄ suū. qō
bis ꝯtingit: q̄ passionū diuersarū pōdere
ꝑgrauant̄. h ⁋ Cōuenit ei mīe dei. vt
hūiles respiciat: q̄ supboꝝ corda cōtem-
nit. Lacus h̄ infernū significat. petit ḡ ne
supbis silis fiat q̄ hic pctā sua deplorat.
qm̄ si illis silis fiat. ꝑiter q̄ꝫ cū eis descen
det in lacū. i ⁋ Auditā miscdiam. cle
mentiā dicit dei toto orbe notissimā. qua
supplicātibus ꝑstat ⁊ indulget afflictis.
Mane: tēpus venie designat. nā post no
ctē peccatoꝝ merito mane dr̄ qn̄ culpa la
xatur. Causam quoq̄ exauditiōis addit.
q2 in te (q̄ sperantē decipe nō potes) spe
raui. Vel mane: tp̄s resurrectōis xp̄i ostē
dit. k ⁋ Cū a deo petit sibi viam no-
tā fieri: ostēdit q̄ hec via hoībus habet̄
incognita Illius em̄ lucerna ⁊ lumē hoc
iter ostendit: qui illu-
minat omnē hoīem. si
cut superius dixit. In
tellectū tibi dabo ⁊ in
struam te in via hac q̄
gradieris. Rogat er-
go ꝓpheta vt ei viā sa
lutis ondat. ⁊ sic no-
tā semꝑ habeat. ne de
eius corde aliqn̄ disce
dat. et subdit̄ solēnis
cōfessio: q2 ad te ⁊c. Il
lud eni nos postulata
facit mereri. si aīaꝫ no
strā nō inclinemus ad
mundū: ſ semꝑ leue-
mus ad deum.
l ⁋ Inimici nr̄i sunt
demōes: q̄ iugiter cir-
cūdant fideles vt eis
possint spem diuinita
tis auferre. Ad eū cō-
fugit q̄ eius iussioni-
bus obedit. Doce me
nolebat prorsus erra-
re qui tanti mgr̄i cupi
ebat esse discipulus et
eius volūtati obedire
Et causam ⁊ rationeꝫ
addit: qm̄ deus meus
es. iō iuste a clemētissi
mo te peto.
m N ⁋ Spūs bo
nus: designat̄ per hoc
nomē deū esse: spiritū
sctm̄ scp̄tū est eni. Nemo bon⁹ nisi solus
deus. igit̄ si spūssanct⁹ bon⁹ dr̄, deus ne
cessario est. ⁋ Qui nos deducit ī ter
ra recta: qn̄ corpus nr̄m suis regulis sub
dit. Vel terra recta est ī futuro seculo vbi
recti ambulabūt. Propter nomē tuū ⁊c.
nā q̄uis oīa ḡtis xp̄s donet. iusticie ipi⁹
est. supplicātes iustificare ⁊ viuificare. iō
nō dicit in eq̄tate mea sed tua. q2 nō meri
tis meis ſ nois xp̄i gr̄a. n ⁋ Educūt̄
de tribulatiōe tanq̄ de carcerib⁹ scte aīe
qn̄ cōcessa venia de isto seculo vbi tribu-

meā. ⁊ in mīa tua disperdes
o inimicos meos. Et perdes
oēs qui tribulāt aīam meā:
quoniā ego seruus tuus suȝ.
David ÷ ad goliam :· C
Bellū istud dauiticū. ad de-
signandū certamen domini
saluatoris est pmissum. vt si-
cut iste goliā saxei teli dimi-
catione ꝓstrauit. ita ꝑ petrā
q̄ est christus. fortitudo dya
bolica vinceret. Ps. cxliij.
a Benedictus deus meꝰ
q̄ docet manꝰ meas ad
pliū: ÷ et :· digitos meos ad
b bellum. Miscdia mea ⁊ refu
gium meū. susceptor meꝰ ⁊ li
c berator meus. Protector me
us ⁊ in ipo speraui. q̄ subdis
d pplm meū sub me. Domine
quid est homo quia innotui
sti ei ÷ aut :· filius homis q̄
e reputas eū. Hō vanitati si-
milis factus ē: dies eiꝰ sicut
f vmbra ptereunt. Dn̄e incli-
na celos tuos et descende:
tange montes ⁊ fumigabūt.
g Fulgura chorꝰscationem et

lanē pcipiunē exire. In mīa aūt dispdā
tur inimici. qn̄ studio cōpūctōis: de scele
ratis cogitatiōibꝰ abstrahūt. qd ad illos
ptinet: q̄ penas debitas remedio suppli-
catiōis euadūt. o C Hic dicit eē pden
dos diabolū ⁊ oēs im
pios i futuro iudicō q̄
i sua obstiatiōe moriū
tur. illi tribulabāt pius
iustos viros: q̄ eos fa
mulos dei eē noscebāt
⁊ necesse ē illos i iudi
cio pire. q̄ innocentes
viros iō ꝑsequunē. q̄
dei eē famulos cogno
scunt. Oratio.
Deus q̄ matutinā
sacre resurrectōis
tue auditā fecisti iocū
ditatē. cū ex iferno re-
diens: replesti terram
gaudijs quā reliq̄ras
in obscurē. rogamꝰ po
tētie tue ineffabilē ma
iestatē: vt sic̄ tūc cater
uā aplicam gaudē sa-
cra fecisti in anastasi.
ita hāc ecclam tuam.
misaȝ expāsis manibꝰ
flagitantē splēdore ce
lestis iubarē illustrare
digneris Qui cū pře.
a H C Bellū vtriꝗ
dic spiritale nō carna-
le q̄ aīa iusti aduersus
demōes ⁊ passiōes car
nales inuisibiliter di-
micat C Manꝰ: opa
tionē significāt: digiti
salutaria cōsilia. q̄ de
corde nr̄o velut q̄daȝ
radij ꝓsiliūt: duȝ aliq̄
subtilitate cās neces-
sarias obtinere cōten
dūt. Qn̄ꝗ etiaȝ digiti
trinitatē indicāt: vt ibi. Qui appēdit tri
bus digitis molē terre: qn̄ꝗ spūsanctuȝ
vt ibi. accepit moyses duas tabulas scri
ptas digito dei. b C Miam fecit dn̄s
cū dauid. qn̄ eū de fribus suis vltimuȝ ꝑ
samuelē ad regale culmē elegit. Refugi-
um, qn̄ ei cōsiliū dedit vt hostē suū petra

deijceret. quē gladio nō poteāt susceptor
qn̄ fecit eū a saule suscipi in generū. libe
rator. cū eū a piculo regie indignationis
eripuit. c C Protector: qn̄ in spelū-
ca latēs i saulē regē ius vltiōis accepit.
Et in ipso speraui. a tali
spe scit vir sanctus nō
esse cēsendū. Subdis
pplos. q̄ multis po-
pulis imperaturus erat
d C Sub interroga
tōe ⁊ despectu ꝓnūciā
dū est. q̄d est hō: quasi
puluis q̄ vento flante
nullā hȝ firmitatē: qa
innotuisti ei. i. inestima
bile deitatis archanū
ꝑ assumptā carneȝ: re
ctis fide ondisti. Siīi
mō interrogandū ē: aut
filius hoīs: ⁊ itē rūde
atur qn̄ reputas eum
vtiꝗ in ouibꝰ tuis. in
numero pdestinatoꝝ.
e C Exprimit breuit̄
qd supius dixit. q̄d est
hō. Adā eni qn̄ creatꝰ
ē simplex purꝰ ⁊ verax
⁊ imortalē fuit sꝫ postq̄
peccauit factꝰ est vani
tati silis qn̄ ⁊ mutabi
lis ⁊ mortalē effectꝰ est
vanū em̄ illud dicimꝰ
qd de sua subā cadēs
i aurā tenues euane-
scit. vt vmbra vt fumꝰ
vn̄ addidit. dies eiꝰ si
cut vmbra ptereūt: sic̄
vmbra ptерit: sic ho-
minuȝ vita post pctm̄
ad .. nisi fuerit ꝯfessio
ne repata. f C In-
clinatio celoꝝ fuit. qn̄
ad hoīem virtus ⁊ ho
nor supnorū descēdit.
scȝ dei filius. Montes hic supbos dicit.
q̄s dn̄s tetigit: qn̄ eis cōpunctionē tribu
it. Fumigabunt: cū crebris suspirijs sua
pctā plorabūt: crassus eni fumus ore vo
mit: cū se i planctū hō cōmouerit. g C
Fulgura chorꝰscatōis. dedit qn̄ tenebro
sis pctōribꝰ xp̄ hāꝝ pdicatōe lumē sue vo

ritatis infudit. Dissipauit āt. dispsit sicut vt q̄ an fuerāt cultores idolorū. subinde ad ecclie septa ꝯfugerēt. Sagittas aplos dicit q̄ pdicationū vitate q̄si iacula penetrata boim pectora trāffoderēt. ꝛ ꝯturbabꝫ

boies reddat ipa geminatō. ꝛ maxie nūc de hereticis vba intelligēda sūt. lꝫ ei sequētia sic ꝛ pcedētia ad lrāz vera sint intellecta. qꝛ tn̄ lrālis sensus aptꝰ ē. mistice aliq̄ carpēda sc. n ℭ Filios ei dic̄ q̄ generāt pdicatōe pui dogmatis. isti nouellis plātatiōibus cōparāt qꝛ nulla veteri ꝛ a pr̄ibus tradita pdicatiōe viguerāt. ſ nouis erroribꝰ a pr̄ibꝰ ipoꝝ traditis pullularūt. D plātatio eni hereticorū nō est vetꝰ ſ nouella. Nō ē ei de veteri lege. nō de ꝓphis. nō de aplis. ſ de nouis magistris suborta. o ℭ Filie eoꝝ. ſ est verbꝰ hereticoꝝ. cōposite. i. ornata a sapiētia seculari ſ qꝛ filie sc̄ nō filij vires nō hn̄t. Circūornate vt silitudo tēpli ꝛ pulcre dixit silitudo tēpli. nō eni hn̄t verā ecclīaz aut tēpluz. ſ silitudinē ecclesie. ℭ. q̄ppe. silitudo non hꝫ veritatē. ſ alicuiꝰ rei subsistētis portat imaginē. p ℭ Promptuaria sūt q̄ cellaria vulgus appellat. ꝛ hereticorū corda signat vbi diuersaꝝ reꝝ spēs vel doctrinarū epule reposite sūt. ꝛ inde emittūt diuersas eructatōes pessimas: qs si aucte ꝯuicas. ad inꝑptationū neq̄cias trāsferūt. cū īde qꝫ fuerit dn̄o iuuāte supati. ad sophistaꝝ se vsucias calūniasq̄ ꝯuertūt et ita ex vna pte vitūt se ī aliā. spvagi ꝛ istabiles. qꝛ radicē nequeāt hīe vitatis q ℭ Scōs lrām hi fetosa dn̄r hīe pecora. dū ipsi fide steriles esse doceant. abundans q̄ppe dictus est. ab vnda. q̄si redundās. Ipsa quoq̄ pecora que habere cernunt, nō dixit eos in ingressibus: sed in egressibus possidere. qꝛ totū ab eis egredit. q̄n ipsi

sꝫ. bona ꝯtritōis turbatiōe. qꝛ sic pus turbati. postea leti erunt. Eos āt ad mōtes referēdū ē. h ℭ Dic ad pꝛeꝫ vba ꝯuertit manū dicit dn̄m saluatorē. quē venire depcāt vt liberaret mūdū de alto. i. de pr̄atis excelsovbi cum pr̄e regnat parilitate vtūt ꝛ vnitate sube. De aq̄s aūt .i. de pplis vndosis ꝛ q̄si pcella seuissima cōcitatis. De manu filioꝝ. i. ō his q̄ fidelibꝰ pcere nesciūt. qꝛ de diabolo generāt q̄ filijs dī aduersāt. recte igr̄ diaboli filij alieni dn̄r a filijs dī. qꝛ hereditatē cū ipis in celo nullā hn̄t. i ℭ Os eoꝝ vana loquit. qm̄ a diuinis regul discrepare p̄sumūt vanū ē eni oē q̄cq̄d veritati ꝯtrariū est. Dextera reproboꝝ. i. p̄speritas ipoꝝ vn̄ eleuati licētiā sibi peccandi assumūt. k ℭ Nouū merito dī xp̄i cāticū. qꝛ dū a iudeis nō sit receptꝰ (qbꝰ fuerat vt vēiret pmissus) trāsiuit ad gētes. nouū ē etiā q nos corpe ꝛ sāguie suo saginare dignat. Decē cordaꝝ psalteriū. decalogꝰ ē datꝰ tribubꝰ hebꝛeoꝝ. l ℭ Reges. hoies iustos signat ꝛ veraces. q̄ regūt corpa sua. istis dat salutē. cū eos liberos a vicijs facit. Redemit ō. pugna golie. vel spiritalit devicijs. De gladio maligno qꝛ gladiꝰ dyaboli malignꝰ ē qm̄ diuidit a bonis: benignꝰ āt xp̄i. qm̄ sepat a malis. m ℭ Nūc vsū iā diximꝰ quem iō repetit. vt detestabiliores iniq̄s

dissipabis eos emitte sagittas tuas et cōturbabis eos.
h **Emitte manū tuā ō alto. eripe me ꝛ libera me de aq̄s mltis. ꝛ de manu filioꝝ alienorū.**
i **Quoꝝ os locutū est vanitatē ꝛ dextera eorū dextera iniq̄tatis.**
k **Deus cāticū nouum cātabo tibi. in psalterio decacordo psallaꝫ tibi.**
l **Qui das salutē regibus. q̄ redemisti dauid seruuꝫ tuum. de gladio maligno eripe me.**
m **Et erue me de manu filiorū alienoꝝ. q̄ꝝ os locutuꝫ ē vanitatē, et dextera eoꝝ dextera iniq̄tatꝭ.**
n **Quoꝝ filij sicut nouelle plātationes. a iuuētute sua.**
o **Filie eoꝝ cōposite. circūornate vt silitudo tēpli.**
p **Promptuaria eoruꝫ plena eructātia ex hoc ÷ in :· illud.**
q **Oues eoꝝ fetose abundantes in egressibus suis. bo/**

q̄cꝫ perituri esse mōstrant. ꝟ Pulcre q̄cꝫ dixit boues eoꝝ crassi. quoꝝ de⁹ venter est ꝛ glīa eoꝝ in ꝯfusione. r ꝟ Nō est ruina. difficile eī hereticū inuenis imperitū. oēs em̄ mgr̄i sūt ꝛ scīa sclari īstructi. ꝛ immuniti doctrinis apl'oꝝ. Si tecum disputāt ṽba eoꝝ breuia sūt sic artificioso ſmōe ꝯclusa vt euadē inde difficile sit. Cum eī te ligauerit ꝛ clauserit silogismis suis. ꝛ q̄si maceriā silogismū texerint. tener' inclusus, nō potes exire. nō ē ruina neqꝫ trāsit⁹. Cūqꝫ eis ꝯsenseris ꝛ ibi ꝯclusus fueris. eris ī plateis eoꝝ ꝛ ī lata via q̄ ad infernū ducit. ꝛ nō ī angusta via q̄ ducit ad vitā q̄ ē trāsit⁹ sctōꝝ. Neqꝫ clamor Jesu q̄ ad se oēs vocat ī plateis hereticoꝝ ē: ſ ī angusta via ē. s ꝟ Multi nescīētes btōs tales putāt et dicūt btm̄ pplm̄ cui h̄ sc̄. Nos āt dicam⁹ btūs ppl's cui⁹ est dn̄s d̄s ei⁹. q2 ille ē beat⁹. q̄ ꝓ oīb⁹ diuitijs hꝫ xp̄m. et illū diligit ꝛ ei dn̄at. Oratio.

Oce nos dn̄e spiritalib⁹ armis noxialib⁹ culpis resistē ne vāitati mūdane ſb iecti. a tui iur' dānatione pellamur. p. a ℂ Exaltabo te dictū est. notū faciā te ꝑdicādo qd̄ es nā quēadmodū puteť aliq̄ laude d̄s altior fieri. cū diuīa ꝑfectio n̄ possit augeri ꝟ ſ eq̄lē p̄ri credo te ℂ rex me⁹ ꝓfessio fidei ē q̄si ab ipo se dicebat regi. cui se nouerat

r ues eoꝝ crassi. Non est ruina macerie neqꝫ trāsitus neqꝫ clamor in plateis eorum.
s Beatū ÷ dixerunt:⁊ populū cui hec sunt beat⁹ populus cuius domin⁹ deus eius.

Laudatio dauid. ℂ Laudationem domini propheta varijs narrationibus explicat.

Psalmus. cxliiij.

a Xaltabo te deus me⁹ rex: ꝛ bn̄dicā nomī tuo in secl'm ꝛ in seculuꝫ ÷ secl'i:⁊
b Per singulos dies bn̄dicaꝫ tibi. ꝛ laudabo nomen tuum in secl'm ꝛ in seculuꝫ ÷ secl'i:⁊
c Magnus domin⁹ ꝛ laudabil' nimis ꝛ magnitudīs eius
d nō est finis. Generatio ꝛ generatio laudabit opa tua: ꝛ potentiā tuā ꝓnunciabunt.
e Magnificētiā gl'ie sctītatis tue loquentur: et mirabilia
f tua narrabunt. Et virtutem terribiliū tuorū dicent ꝛ magnitudinē tuam narrabunt.
g Memoriā abundantie suauitatis tue eructabunt et iu-
h sticia tua exultabunt. Miserator ꝛ misericors dn̄s: paciens et multum misericors
i Suauis dn̄s vniuersis ꝛ miserationes eius sup oīa opa

pura mēte famulari. Bn̄dicere ṽo nos. ē ꝑ psalmodie gr̄aꝫ supplicare. qd̄ q̄ fecerit. ꝛ in et'nitate eū laudare merebiť. ido subdiť ꝛ in scl'm scl'i. vbi nullus ē finis. b ℂ Qui hic ꝑ singl'os dies bn̄dicit deū ibi ī illo et'no vno die q̄ vētur⁹ ē cū btīs ꝯtīnua exultatōe laudabit. c ꝟ Mag⁹ dn̄s q2 sine fine magn⁹. sine fine laudabil' ℂ cui⁹ ṽt⁹ inexplicabil'. cui⁹ pietas incōꝑhēsibilis. cui⁹ sapīa ineffabil'. cui⁹ vera diffinitō ē. finē ī sctīs laudib⁹ nō hr̄e. d ℂ Gn̄atio ꝛ gn̄atio ad duos populos debꝫ applicari vn⁹ hebreoꝝ est alter ex gētib⁹. ipsi sūt ei q̄ dn̄i bn̄ficia susceperūt. ꝛ merito ei⁹ potentiā laudādo ꝓnūciant. e ꝟ Ipi eī duo ppl'i ei⁹ magnificētiā ac mirabilia q̄ q̄tidie xp̄s ī eccl'ia opať pio ore ꝓnūciāt f ꝟ Virt⁹ xp̄i ē terribil'. cū in impijs vlcisceť. vt ī pharaōe magnitudo ē cū iusti eruūť. vt freq̄nť isrl' ab aduersarijs erut⁹ ē g ꝟ Eructabūt ipsi suauitatē xp̄i q̄ eos fouere dignat⁹ ē. Et iusticia exultabunt. q̄ in impijs vlcisceť. h ℂ Mr̄ misericors dr̄. nature ipi⁹ ṽt⁹ ē ꝙ miserator. cā salut' ē nr̄e fragilitati. Paciēs. cuꝫ excessus humanos ꝓpter q̄s debuimus puniri ꝑ patientiā sustinet. Multum misericors. vt ipse ait. Nolo mortē pctōris. i ℂ Quid eni magnificemus quā suauē eē vniuersis, qui tn̄ deuotis

k eiꝰ Cōfiteāt tibi dn̄e oīa opa
tua. ꝛ sancti tui bn̄dicāt tibi.
l Gl'iaʒ regni tui dicent. ꝛ po=
m tentiā tuā loquent. Ut no=
tam faciāt filijs hoim poten
tiam tuā ꝛ gl'iam magnificē=
n tie regni tui. Regnū tuū re=
gnum oīm seculoꝝ. ꝛ dn̄atio
tua in oī generatiōe ꝛ gene/
o ratione ÷ Fidelis dn̄s in oī=
bus vijs suis :· ꝛ sctūs in oī=
p bus opib' suis. Alleuat dn̄s
oēs q corruūt ꝛ erigit omēs
q elisos. Oculi oīm in te spe=
rant. ꝛ tu das escam illoꝝ in
r tpe oportuno. Aperis ÷ tu :·
manū tuā. et imples oē aīal
s benedictōne. Justus dn̄s in
oībus vijs suis. ꝛ sanctus in
t oībus opibus suis. Prope
est dominus omnibus inuo
cantibus eum ✱ omibus in=
uocātibus eum :· in veritate

mētibus mūera ipius gustauerūt. Sʒ di
cis cur ꝑ pctōres dānat. Qui opa sua nō
fecerūt. Miicōia ei sua dr eē sup oīa opa
eiꝰ .s. dei. Illō em̄ p miam coronat. qd in
nob gra sua opat. Illud vo dānat qd di
abolo machināte con
struit. Uñ opa dn̄i sp
eligūt. nr̄a vo vel dia
boli sine dubitōe dam
nātur. k L. Cōfiteā
tur tibi dn̄e. i. vt p san
ctos q te iugit bn̄dicūt
ꝛ laudāt. itelligat om
niū eē reꝝ cōditor ꝛ cre
ator. C Ul' oīa opera
etiā lapides ꝛ isensata
sua admirabili dispo/
sitōe deū eoꝝ factorez
pdicāt. l M. Gl'iam
regni tui dicēt. i. pdi/
cāt. vt ab oībꝰ ameris
ꝛ clarificeris: ꝛ potētiā
tuā loqnt. vt ab oībꝰ
timearis. A C Oia
igr creata indicāt qnta
gl'ia ei debeat. q inco
gitabili ꝛ incōphēsibi
li sapiētia ea creauit ꝛ
potētiā eiꝰ infinitā ondūt.
m Sctis ei pdi/
catiōibꝰ nota ē fcā po
tētia dei. et gl'ia regni
eiꝰ. ne igratꝰ minꝰ for
sitā qreret. Nota fctā
est potētia dn̄ diuersas
vtutes apl'i inuocato
eiꝰ noīe pfecerunt.
n M. Regnū tuū. re/
gnū oīm. oīa ei scl'a. dn̄atōe tui regni vol
uūt. C vl' nō sic alia mōi regna aliq tpe
durat. s toto mōi tpe. ꝛ nō solū toto tpe.
verūetiā post etnalit. vn̄ ꝛ idē clarius re
petit. Et dn̄atio tua. i. ppetuitas etna. q
pmanet i oī generatōe ꝛ generatōe A vl'
regnū oīm scl'oꝝ ꝛ in oī gn̄atōe ꝛ genera/
tiōe. ē regnū celeste. vbi de oī generatiōe
ꝛ scl'o vna generatio erit etna. ꝛ vnū so/
lū etnalr gl'iosum regnū. o L. Fidel'
dn̄s i oībꝰ vbis suis. cū oīa q p pphetas
locutꝰ est adipleuit Sctūs. vt sic ille san
ctus ē. ita ꝛ nos q opa eiꝰ sumꝰ scti effi/
ciamur i illo. p C Ipe ei alleuat ruen
tes: q adhuc mīme corruerūt. Ipe erigit
elisos. q iā ruinā sustinuisse noscūt. ꝛ me
rito ipe hec facere dr. qm̄ ne cadamꝰ. ipo
custode defendimur. vt vo pstrati surge
re valeamꝰ. vtute ipsiꝰ nihilominꝰ suble/
uamur. q M. Oculi
oīm. i. sāctoꝝ interior
aspectꝰ in illo futuro
tpe retributiōes qs ex
pectat suscipit. C vl'
etiā de oībꝰ rebꝰ acci/
pi pt. s tūc esca vniuscuiusqꝫ rei cōtnētia dʒ
intelligi. alia ei corpa
lia alia spiritualia ex/
petūt. s his oībꝰ vna
esca ē largitas dispen
sata. r L. Apit ma/
nū ꝛ iplet oē aīal. id ē
oēm aīam sua bn̄dicti
one. q maledictōnes ꝛ
opprobria mōi p noīe
eiꝰ sustinuit. C vl' qr
in manu eiꝰ ē oīs esca
itelligimꝰ p manū eiꝰ
ptātē. in q oīm creatu
raꝝ vita cōstituta ē ꝛ es
se. Sʒ meliꝰ est vt solū
rōnale aīal itelligamꝰ
qd reuera cōstat posse
bn̄dici. s C Justus
ve dn̄s ē. qr cum nos
vberat: eqtatē fac. qa
pctis digna restituit.
Uie ptinēt ad disposi/
tionē. opatio ad effcm
apd nos. apd illū vo.
b est velle qd facere b
disponere qd iubere. Sctūs vo. ꝛ piū si/
gnificat ꝛ patictē ꝛ bonoꝝ oīm largitorē
qm̄ qcqd ab illo efficit. vtutū laude cō/
pletur. t L. Prope ē dn̄s his q eū si/
de ꝛ opatiōe inuocāt. vt ipe ait. Ego suʒ
deꝰ de ꝓpe ꝛ nō deꝰ de lōge C ꝓpe autē
dicit. i. pximus. qn̄ est ꝓpicius. Iratꝰ ve
ro longinquꝰ. Nam pn̄tia eius sp ꝛ vbi
qꝫ est. Si em̄ ascendero in celum: illic es
ꝛc. Sed quoniā ꝛ illi inuocant: qui sua
cupiūt vana ꝛ nociua desideria impleri.
additū est in veritate. quia solus veraci/
ter inuocat. q ab eo petit que ipe postulā
da docuit ꝛ pfutura nouit.

v ℞ Volūtatē timētiū se facit dñs. dū eos eripit vl' ab instigatōe diaboli ꝗ eum puro corde deꝑcant. vel ab ardore pcti.
x ℞ Custodit dñs eos ꝗ eū diligūt. ꝛ ꝗ dilectōez eiꝰ mūdanis dilectōibꝰ ꝑtulerūt. Illos ꝟo disꝑdet ꝗ eiꝰ amori. amorē seculi ꝑposuerit. ℭ Oēs ꝟo dicēs disꝑdendos pctōres. eos dicit ꝗ in sua obstinatōe ꝑsistūt.
y ℞ Loqtur os meum laudē dñi nūc ꝛ in futuro retributōis tpe ꝛ bñdicat oīs caro h' ē oē corpꝰ ecclie. qḋ nos sumꝰ. ꝗ dñm laudare: bñdicere: extollere: et ꝑdicare debemus. Dic autē os suū cordis archanū. vñ se ꝓpħa nouerat libenter audiri. Carnē ꝗ3 ꝑ sinodochē dixit totū hoīem. Orō

Egnator oīm sanctoꝝ dñe. ꝗ spirit'lē cibū oī aīe oportuno mīstras ī tpe ꝯcede nobis te ꝑpetualiť bñdicere. tuāqꝫ potentiā cū elect' tuis fiducialiter exaltare. Per.
a ℭ Hortať psalmista suauiť aīam laudare dñm. vt exploř cogitationibꝰ supuacuis. ī ipso tm̄ negocio totis viribꝰ occupeť. Laudabo dixit. vt futuruz tp̄s ꝯsideret qn̄ angel' iustisqꝫ hoībꝰ sors ista cōis est. Psallā ꝗ̄diu fuero. s. in p̄nti. qḋ ad bona opa ꝑtinet. ℞ Vide etiā qn̄ iuste aliqd agimꝰ sumꝰ qn̄ peccamꝰ eē desistimꝰ. Vñ dic. laudabo ꝗ̄diu fuero qꝛ nō est laus ī ore peccatoris. b ℭ Nolite ꝯfidere. i. nec in demonibꝰ. ꝗ p̄ncipes di

v Voluntatē timentiū se faciet ꝛ deprecationē eoꝝ exaudiet ꝛ saluos faciet eos.
x Custodit dñs omēs diligentes se: ꝛ oēs pctōres disperdet.
y Laudationē dñi loqueť os meū: ꝛ benedicat omnis caro nomini sancto eius in seculū ꝛ in seculū ÷ seculi:
ℭ Alla. ℭ Propheta dicit in hominibus minime confitendū est: sed totā spem in dño esse ponendā: ne aliqd ab eo petereť tepide: si ꝛ alius credereť posse p̄stare.

Psalmus. cxlv.

a Lauda aīa mea dñm: laudabo dñm in vita mea: psallā deo meo ꝗ̄diu
b fuero. Nolite cōfidere in p̄ncipibus: in filijs hominū in quibus nō est salus. Exibit spiritus eius ꝛ reuertetur in terrā suā: in illa die peribūt omnes cogitationes eorū.
d Beatus cuius deus iacob adiutor eius: spes eiꝰ in domino deo ipsius qui fecit celū et terrā mare et omnia ꝗ
e in eis sunt. Qui custodit veritatem in seculū: facit iudicium iniuriam pacientibus dat escam esurientibus.

cūť. nec ī hoībꝰ est p̄sumēdū. solꝰ em̄ ē filius hoīs. ꝗ tribuit vnicuiqꝫ salutē. ℞ Intellige nihilominꝰ etiā de scl'i ptātibꝰ noli ꝯfidere ī imperatore. nō in p̄fect'. nō ī iudicibꝰ scl'i ꝗ sūt filij hoīm. ꝛ ī eis nō ē salꝰ. c ℭ Cām ponit cur ī istis nō sit ꝯfidēdū. Hic spm̄. aīam debemus accipe. egressa itaqꝫ illa de claustro corpis. reuertiť caro ī terrā vñ sūpsit initiuz. iḋo ei addidit suā. qꝛ inde fuit ꝑcreata. Illo die ꝑibūt tpe. s. mortis hūane cogitatōnes: ꝗ se ī diuersos ambitus prīꝰ extēdebant. ℞ Tūc ꝗ3 ꝑibit oīs p̄ncipū ꝛ hoīm ꝯfidētia et cogitatōnes illoꝝ ꝗ in eis sꝑabāt. d ℭ Isrl' . i. vir vidēs deum. qḋ vocabulū ad oēs electos ꝯpetēter aptatur adiutor ē ill' ꝗ ipo donāte gradꝰ ꝟtutū ascēdere nitūť. Qui fec celū ꝛ t̄rā qḋ p̄t eē mgnificētiꝰ ꝗ̄ celū ꝛ t̄rā fecisse ꝛ oīa ꝗ in eis sūt. ℞ Qui ḡ fec celū et terrā (ī ꝗ̊ꝝ ꝯpatōe hō est ꝺm ꝯditōez carnis ꝗ̄si formica) hoīem p̄t liberare quē fec. iō bñ spes nr̄a in eo. e ℭ Qui custodit veritatē ipe ē. s. dñs iesus xp̄s. ꝗ fac iudiciū. qm̄ verꝰ est iudex. ꝛ gubnator eťnꝰ. ꝛ vīdicat iniuriā patiēt'. ꝛ dat escā esurietibꝰ. i. ꝗ esuriūt audire ꝟbū dei. M Dat ꝗ3 si ad lrāz intelligas cibū corpm. dat ꝛ cibū corpꝰ suū in sacro. dat deniqꝫ cibū doctrinaꝝ celestē. sed solū esurientibus talis etiā soluit compeditos.

f ℞ ℭ Dñs soluit. q̃ p̃us ligati erãt in
pctis suis. p⁹ea ad xp̃z ꝯuersi p ip̃m solu
ti sũt. Dñs illũiat cecos. ℭ viciosi ei oẽs
ceci sũt. q2 pctõꝝ obscuritatib⁹ iplicant
hos illũiat ille sol⁹ q̃ illumiat oẽz hoiez

g ℭ Dñs erigit. nec
h q̃z dubiũ ẽ. q2 elisos
xp̃s erigit. Nã cũ dya
bol⁹ elidat: dñs suble
uat. Cui⁹ etiã ẽ iustos
dilige. nisi q̃ eos p̃ua
let i et̃na btitudie col
locare. h ℭ Dñs cu
stodit adueñs. i. q̃ d ba
bylonia dyaboli ciui
tate ad hierl̃m ciuita
tẽ dei ꝯfugerint. Pu
pillos ꝛ viduas dic. q̃
dñm pura mẽte respi
ciunt. hũanis solacijs
destituti. Hos recipit
xp̃s ad vĩdicãdos. ꝛ ex
t̃miabit dyabolũ (q̃ ẽ
via pctõꝝ. sic xp̃s ẽ via
iustoꝝ) ꝛ oĩs i ea via
eũ imitãtes i ℭ Erit
tunc regtur⁹ pfecte in
scis qñ erit sic scp̃tũ ẽ.
de⁹ oĩa in oĩbus. h em̃
q̃uis in scĩs regnet. ñ
tñ pfecte: q2 corda eo
rũ iterdũ inanib⁹ cogi
tatõib⁹ occupant. In
syõ. i. eccl̃a i futura bti
tudie. regbit em̃ ip̃e ꝛ
cũ ea. ꝛ in eadẽ. q̃ ẽ bñ
dict⁹ in scl̃a. ℞ vel
regbit in gñatõe iude
oꝝ ꝛ gñatõe xp̃ianoꝝ.
vel i gñatiõe ista eccl̃e
ꝛ generatõe vẽtura in
celo. Oratio
Loriose op̃s d̃s i
quẽ btõꝝ aĩe totã spei ꝯfidẽtiã ponũt. cõ
cede nob. vt adiutorio tuo illumĩatiua
leam⁹ te iugit mẽte pura diligere. Per.
a ℞ Laudate dñm. nõ dixit bon⁹ psal
mus. s absolute bonum. i. bonum ẽ psal
lere ꝛ laudare dominũ. s noueris q̃ Hie
ronymum non nostram translationem se
cutum: s gallicanam q̃ h3. qm̃ bonũ ps.
psallere ꝛ d̃o nõ voce: s corde dicit. Quã

f Dñs soluit cõpeditos dñs
g illuminat cecos Dñs erigit
elisos dñs diligit iustos.
h Dñs custodit aduenas pu
pillũ ꝛ viduã suscipiet: ꝛ vi
i am pctõꝝ disperdet. Regna
bit dñs in secula de⁹ tu⁹ syõ
in generatiõe ꝛ generatiõe.
÷Alla:· ℭ Hortat pph̄a
ppl̃m deuotũ laudate dñm
q̃ supplicãtibus beneficia p
futura ꝯcedit: qm̃ q̃ de suis
virib⁹ cõfidũt ei placere nõ
possunt. Psalmus. cxlvj.
a Laudate dñm quoniã
bonus est psalm⁹ deo
nostro sit iocunda ✱ decora
b q3:· laudatio. Edificãs hie
rusalẽ dominus. dispsiões
c israel congregabit. Qui sa
nat contritos corde: et alli/
d gat cõtritiões coꝝ. Qui nu
merat multitudinẽ stellarũ
ꝛ omnib⁹ eis nõia vocans.
e Magnus dñs noster et ma
gna virtus eius: et sapien/

ti em̃ bonã vocẽ ñ h̃nt. s qm̃ pctõres sũt
male psallũt. ℭ Tũc ẽ ei dño iocũda
laudatio. qñ i vnã societatẽ vox ꝛ vita cõ
uenerit. nã q̃le ẽ vt ps. castitatẽ dicat ꝛ cã
tor se ab obscenitate ñ retrahat vñ ñ pt a
dño bñ pcipi. q̃d ꝯtria
tĩ se noscit aduersita
te luctari. ℞ Bñ q̃
psallit. q̃ cãtat i corde
ꝛ ꝯscia. sitq̃ d̃o iocun
da nõ voce: s ꝯscia lau
datio. b ℭ Edificat
dñs ciuitatẽ hierl̃z q̃
dispsiões israel ꝯgre
gãs q̃ i toto mũdo ha
bitare noscunt d viuis
lapidib⁹ celestẽ ꝯstru
it ciuitatẽ. sic scp̃tũ est
ꝛ mittet ãgelos suos
cũ tuba ꝛ voce magna
ꝛ ꝯgregabit electos a
q̃tuor ãgul̃ terre. ℞
Uel etiã iã edificat dñ
sanat ꝯtritos corde: ꝛ
alia fac q̃ sequunt.
c ℭ Qñ em̃ celestl̃
medic⁹ penitẽtiũ cor
da inuenerit q̃uĩ affli
ctione ꝯtrita: ea q̃si q̃
da3 fascia sua pietate
supducta ꝯstrigit atq̃
ꝯsolidat: ꝛ ad firmissi
mã spẽ sanitatl̃ adduc
d ℭ Qui numerat
stellas. i. scõs viros. il
li em̃ lucẽt velut astra
in nocte hui⁹ seculi. q̃
meruerit in nũero scõꝝ
ꝯgregari. Scim⁹ etia3
a d̃o posse scõꝝ nomia
vocari. qñ eos legim⁹
in celo eẽ ꝯscp̃tos. vel
etiã ad lr̃a3 d stell̃ ma
terialib⁹ firmamẽti accipi põt.
e ℭ Magnus dominus noster. vtiq̃
cuius nec facta nũerari. nec laus p̃ualet
apph̃endi. virtus etiam magna. quia sin
gularis. quia omp̃s. quia rex omniũ gu
bernator ꝛ conditor. cuius sapiẽtie nu
merus non p̃ualet vllo modo comph̃en
di. Numerus em̃ hic p fine ponit. Nõ
em̃ numerat finit.

f C Mãſueti ſũt patiẽtes afflicti p mĩl/
tas tribulatõeſ. rectũ q̃z ẽ vt hi ſuſcipiãt
ĩ celũ. ſupbi deijciẽt ĩ t̃rã. vt pmutatõe vi
caria vñ hũil̃ leuatꝰ ẽ. ide ſupbꝰ coꝛruat.
g C Ill̃ dñĩ p̃cinite. q̃ adhuc tacere no/
ſcũt ⁊ quõ ⁊ cui cauẽ/
dũ ſit oſtẽdit dñ ſbdit
dño ĩ ↄfeſſiõe. Cytha/
ra ãt ſigt x̃tutes ↄſona
opatõe p̃cinẽtes q̃ tũc
verã cytharã reddũt.
qñ nl̃la rupta ẽ coꝛda
.i. x̃tꝰ. Quõ ei ĩtegra
cẽt cythara vna coꝛda
rupta. nec ſonꝰ pfectꝰ
reddit̃ dũ rupta nõ ſo
nat. h C Celũ. ſctãz
ꝓphetiã ↄgruent̃ ad/
uertimꝰ. Hãc diuia p/
uiſiõe obſcuritas ſil̃is
nubibꝰ tegit vt ſenſus
ĩcitet nr̃os ad q̃rẽduz
duz gtiꝰ accipit̃ ad qđ
fatigato d̃ſiderio pue
nit̃. ſ q̃d iſte nubes p
turiũt. ſ. copiã pluuia
rũ. h̃ ẽ fõtes diuie p̃/
dicatõis irriguos. q̃/
uis ⁊ iſta ad lr̃am ſint
vera ⁊ ſalubꝛit̃ ĩtelli/
gẽda. i C Et h̃ q̃z
ſpũalit̃ accipi recte p̃t
Nã mõtes viros ſigni
ficat ſctõs. in q̃bꝰ dñs
fenũ pduc̃. i. p̃dicatõz
robuſtã. herbãqꝫ. i. mo
nita molliora: vñ ſim/
plicia iumẽta paſcãt̃.
k C Iumẽta eccl̃aſti
cos ſignant greges q̃
ↄpetẽti refectõe paſcũ
tur. alij lacte. alij cibo
ſolido. Coꝛui ſũt irre/
ligioſi viri ⁊ pagani: q̃
pctõꝝ nigredie veſciunt̃. pulli x̃o coꝛuo
rum filij paganoꝛum vel alioꝛum homi/
num maloꝛuz paſcuntur a deo. dum de/
um inuocant. quem patres eoꝛum con/
tempſerant. vnde addit. Non omnibus
eoꝛum pullis ⁊ filijs dat fidei eſcam. ſed
inuocantibus eum. qm̃ ſoli ipi eũ inuo/
cant. q̃ regulas ſcripturaꝝ. nulla hereti/

f tie eius nõ eſt numerus. Su
ſcipiẽs manſuetos dñs. hũi/
liãs ÷ autẽ :· pctõꝛes vſqꝫ ad
g terrã. Precinite dño in con/
feſſione pſallite deo nr̃o ĩ ci/
h thara. Qui operit celũ nubi
bus. ⁊ parat terre pluuiam.
i Qui pducit in mõtibus fe/
nũ ÷ ⁊ herbã ſuituti hoĩm :·
k Qui dat iumẽtis eſcã ipſo/
rũ ÷ et :· pullis coꝛuoꝝ inuo
l cantibꝰ eũ. Nõ in foꝛtitudĩe
equi voluntatẽ habebit neqꝫ
in tibijs viri bñplacitũ erit
ei. Bñplacitũ eſt dño ſup ti/
mentes eũ :· ⁊ ÷ in eis :· q̃ ſpe/
rant ſup miſc̃dia eius.

÷ Alla :· C Propheta
irl̃m. i. ſupernã alloquit̃ ciui
tatem vt ſecura iam reddita
in ciuibus ſuis. dñm iugi ex
ultatione collaudet, enume/
ratqꝫ quanta pplo ſuo pius
miſeratoꝛ indulſerit.

Pſalmus. cxlvij.

a Lauda hieruſalem do/
minũ: lauda deum tuũ

ca p̃uitate ſbuertũt. l C Equꝰ ſupbũ
hoĩez atqꝫ tumidũ ſignificat. cui diuini/
tas nõ põt eẽ placabil̃. qm̃ mãſuetos eli
git. l C Tibie h̃ ſiẽ ⁊ femoꝛa. libidinẽ ſi
gnificãt. q̃ vllo mõ in viro aut ĩ femia d̃o
placẽ nõ põt. Põt aũt
⁊ p eq̃ foꝛtitudinẽ ⁊ ti
bias. pſũptio d̃ viribꝰ
ſuis ĩtelligi. nõ ei pla/
cet vir d̃o in x̃tute ſua
ſ in timoꝛe dei. vt ſe/
quẽs x̃ſus indicat.
m C Bñplacitum eſt
itaqꝫ dño in eis q̃ eum
foꝛmidãt. ſ nõ degene
ri tĩoꝛe. ml̃ti em̃ timẽt
ſ q2 deſperant de mĩa
eiꝰ minie diligũt̃ ſic iu
das. Ille timoꝛ d̃o p/
bat̃ acceptꝰ q̃ cũ amo/
re maxĩo ⁊ pia ſpe ↄiũ
git̃. timeat g̃ vnuſq̃ſqꝫ
ne peccet. amet vt ſup
plicet ne tñ deſperet.

Oratio

Dificatoꝛ celeſtis
hierl̃m d̃s. q̃ multitu/
dinẽ ſtellaꝝ ↄcludis
nũero. ⁊ noĩati ſingu/
la vocas. ſana qm̃s cõ
tritos coꝛde. diſperſos
ↄgrega. atqꝫ nos ĩnũe
rabili ſapia tua locu/
pleta. Per.

C Ad ↄſuetum q̃dẽ
alla reuertimur. ſ nl̃la
tenꝰ repetiſſe faſtidiũ
ſit. cuiꝰ x̃bi tãtus ho/
noꝛ ẽ vt cũ ſit ĩ hebꝛea
lĩgua recõditũ. nullo
tñ ↄſtet alio ſmõe trãſ
latũ. h̃ grecꝰ. h̃ latinꝰ
h̃ chaldeꝰ. h̃ ſyrus. h̃
pſa. hoc arabs. hoc te
net natio cuncta terrarum ⁊ pia deuoti/
one veneratur. hoc ergo ⁊ nos pura mẽ/
te canamus.
a C Hierl̃m. ſicut ſepe dictum eſt ĩterp̃
tat̃ viſio pacis. que ꝓpꝛie ad illam ciuita
tẽ ptinet. q̃ viciõꝝ ⁊ ſcãdaloꝝ ↄſoꝛtia nõ
hẽbit. Syõ q̃z ſpeculatio ĩterp̃tat̃ in illa
em̃ dei citate videbimꝰ eũ ſicuti ẽ. vñ me

rito ꝙ duo noīa future ciuitati ꝯueniūt.
b ℭ Cū ei seras ꝯfortatas dic̄ eē portaꝝ
clausas ianuas btē ciuitatꝭ ondit. qȯ tūc
accidit qn̄ spōsus ītrauit. ⁊ q̄ pate sūt cū
eo ad nuptias vt ī euāgelio de xgib⁹ dr̄.
nec q̄sq̄ vlterius scūs
exibit. nec aliq̄s p⁹ea
nou⁹ ītrabit. Magna
ē q̄dē ibi bn̄dictio filiorꝝ. Dr̄ āt ī te. q2 nūq̄
ab illa exire poterīt. q2
et̄no mūere ꝯsecrant̄
c ℭ Sic āt btā hierl̄z
pacē possidet. sic īfelix
babylō doloꝝ pugnā
pculdubio sustinebit.
Adipē q̄ppe frumenti
dic̄ ipaꝝ ꝯtuibilē deitatē. vn̄ sic iustoꝝ sensus
reficit̄ vt oēs sacietatē
superare noscat̄.
d ℭ Eloquiū dn̄i. xbuz p̄ris ē. qȯ ad t̄ras
misit. qn̄ hūilitatē pie
īcarnatiōis assumpsit.
tūc sic cucurrit sermo
ei⁹ velocit̄ vt scē trinitatꝭ agnitio. mirabili
velocitate mūdū ꝯpleuerit. idoloꝝ cultores
xitatis ipi⁹ manifestatione ꝯuertēs.
e ℭ Qui dat niuē sic̄
lanā. dat dic̄. i. fac̄. qȯ
fit vtiq̄. qn̄ frigidissima pctīs corda mortaliū. ad ardorē satisfactiōis adduxerit. nix ē
bō cū recedit a dn̄o. lana. cum ad ei⁹ venerit
medicinā. Nebula siḡt
oē pctm̄ qȯ sp caligiosa obscuritate pagit̄ ꝙ
velut cinis disp̄git̄ dū
pura ꝯfessiōe. xp̄i ex g̃tia dissipat̄. f ℭ Crystallū ē in moduz vitri
glacies p multas hyemes condurata. ⁊
in duriciam saxi perducta substantia.
h ℭ Cui comparantur. qui frigore p
fidie constricti per singulos dies conge
lascunt. hos emittit dn̄s sicut buccellas

b syon. Quoniā confortauit
seras portarū tuarū benedi
c xit filijs tuis in te. Qui po
suit fines tuos pacem ÷ ⁊ :·
adipe frumenti satiat te.
d Quit emittit eloquiū suum
terre velociter currit sermo
e ei⁹. Qui dat niuē sicut lanā
nebulā sicut cinerē spargit.
f Mittit cristallū suum sicut
bucellas ante faciē frigoris
g ei⁹ quis sustinebit. Emittit
verbū suū ⁊ liquefaciet ea:
flabit spiritus eius ⁊ fluent
h aque Qui annūciat verbū
suū iacob iusticias ⁊ iudicia
i sua israel. Non fecit taliter
omni nationi: ⁊ iudicia sua
non manifestabit ÷ eis :·.
¶ All'a. ℭ Propheta per
paucaꝝ cōmemoratione creaturarū: oēs creaturas ad
dn̄i laude hortat̄ rōnales ⁊
intellectuales p se: ītellectu
aūt vel sensu carētes p illas
vtiq̄ q̄ opera dn̄i: sapiētissima cōsideratiōe collaudāt.

Psalmus. cxlviij.

a Laudate dn̄m de celis
laudate eū in excelsis

qn̄ ꝯuersos p̄dicare sua facit magnalia.
vn̄ ppl's esuriēs celesti pāe vescat̄. Vn̄ fa
ciē. i. p̄ntiā frigoris ei⁹ dr̄. nō q̄ ab ipo fri
gus istȯ veiat. ꝙ fieri forte pmittit. vt est
īdurauit ōs cor pharaōis. Vn̄ illȯ frig⁹.
qȯ ipe ōs nō remouet
nēo pōt sbsistē. nēo illud pōt sustinere.
g h ℭ Veniēte xbo. i. p̄dicatōe dei. liq̄
facit ea vt cōpūcti īnet
piāt agere pniaz. Flabit spūs. i. dei calor amoris. Fluēt aq̄. i. pfundū fluēta spiritalis
bn̄ficij. sic factū ē ȯ psecutore saulo. Sic fit
hodie ȯ plurimis.
h ℭ Per iacob ⁊ isrl̄
significat̄ eccl'ia. naz ⁊
mō israelita ē q̄cūq̄ ē
fidelis ⁊ an̄ iacob fuit
q̄ dn̄o pura deuotione
cōplacuit illi em̄ xbū
suū. illi noscit̄ pnūciasse iusticias.
i ℭ Nō fecit taliter.
q2 lz oēs gentes religio xp̄iana cōplexa sit
tm̄ nulli facie ad faciē
locutus ē. aut mare dīuisit. nisi tm̄ israelitico pplo. A Vel nationi iacob q̄ ex abraā
descēdit. in cuius fide
oēs xp̄iani sūt. illi nationi soli manifestauit
iudicia sua Oro
Onforta dn̄e portas eccl'e tue ⁊ pone termis ei⁹ pacē. eiq̄ adipē spiritalꝭ tritici
dignant̄ attribue. p.
a ℭ Quia dignū est
vt creatura suū laudet
creatorē. ait. Laudate
dn̄m. h Ad laudē
dei sola hominū natura nō sufficit: iungant̄ ⁊ celi. nō autē dixit. laudate celi. ꝙ
vos q̄ estis in cel'. hoc ē. throni. dn̄ationes. p̄ncipatus. ptātes. ⁊ cetera in excelsis. i. excelsi digne laudate excelsum.

b ℂ Laudate eũ oẽs ãgeli ei⁹. q̃ ãgel⁹ greca ligua. latiẽ nũci⁹ iterp̃tat. ãgelus eñi officij noĩe dr̃ nõ nature. Oẽs ꝟtutes ei⁹. h̃ gñale nomẽ ẽ. ibi eñi ꝯcludũt oĩa q̃ dignitate celestis militie grandescunt.

c ℂ Jd̃ sol ⁊ luna ⁊ stelle laudãt eum. q̃ a suo officio ⁊ fulcio nõ recedũt. fulcium ipoȝ laus dei est. Addit. lumẽ. vt quõ d̃ iuisibilibus dixit. laudate oẽs ꝟtutes. sic d̃ visibilib⁹ dicit laudate eũ oẽ q̃d lucet.

d ℂ Quãuis in genesi vnũ celũ factũ eẽ legerim⁹. tñ in paulo. ⁊ h̃ p̄sali nũcupant nũero. Aq̃ ꝟo q̃ sup celos sũt. istas eẽ q̃ depluũt nõ dubiũ ẽ. nã dr̃ ⁊ i genesi cataracte celi apti sũt. dic̃ ꝟo laudẽt nomẽ dñi. ⁊ p̃pit ex opib⁹ suis dñm debẽ laudari. ⁊ q̃d dignĩ⁹ q̃ꝫ q̃ ꝯditio reȝ p̃priũ laudet auctorem

e ℂ Dicendo ip̃m. dñz significat saluatorẽ. Jp̃e eñi ẽ ꝟbũ caro factũ. cui⁹ iussiõe cuncta creata sũt. Distant ãt facẽ ⁊ creare. facere eñi possum⁹ ⁊ nos qui creare nõ possumus. ⁊ id̃ q̃ dixit facta sũt q̃d est gñale ꝟbũ. addidit q̃d erat diuinitatis p̃priũ. s. creata sũt. Mãdauit. significat cõstituit atq̃ꝫ formauit.

f ℂ Statuit ea. declarat potẽtiã dñi ꝟtutẽq̃ꝫ ei⁹ vt dubiũ nõ sit oĩpotẽtẽ eẽ dñz qñ q̃ ille ꝯstituit nll'a mutabilitate ꝟtũt Preceptũ legẽ dicit siue ꝯditionem. vt omĩa sb̃ ip̃ius ptãte eẽ noscant. id̃ addidit. ⁊ nõ p̃teribit. p̃terire eñi nõ põt. q̃d op̃s statuit ⁊ veritas p̃misit.

g ℂ Dracões ⁊ abyssos mystice. p̃sonas truculẽtas ⁊ validas debem⁹ accipe. q̃ h̃ i bonũ ꝯuerse, i illa p̃ria dñicis laudib⁹

b Laudate eũ oẽs angeli ei⁹: laudate eũ oẽs virtutes ei⁹

c Laudate eũ sol et luna: laudate eũ oẽs stelle ⁊ lumen.

d Laudate eum celi celoȝ: et aque que sup celos sunt laudent nomẽ dñi. Quia ÷ ip̃e dixit ⁊ facta sunt:⁓ ip̃e man-

e

f dauit ⁊ creata sunt. Statuit ea in seculũ ⁊ in seculũ ÷ seculi:⁓ p̃ceptũ posuit ⁊ nõ p̃teribit.

g Laudate dñm d̃ terra: dracones ⁊ omẽs abyssi

h Ignis grando nix glacies spũs p̃cellarũ: que faciunt

i verbũ ei⁹. Mõtes ⁊ oẽs colles: ligna fructifera ⁊ oẽs cedri.

k Bestie ⁊ vniuersa pecora: serpẽtes ⁊ volucres pennate.

l Reges terre ⁊ oẽs populi: principes ⁊ omẽs iudices terre.

m Juuenes et virgines senes cũ iunioribus laudent nomen dñi: quia exaltatũ est nomen eius solius.

gliant. Quis etiã s̃m lr̃aȝ itelligẽdo dracones venẽosi deũ laudẽt vt alie creature

h ℂ Ignis grãdo nix glacies. mystice si gnãt hoĩes. q̃ in h̃ sc̃lo ex turbulẽtis sũt ⁊ pessimis studijs ꝯuersi ad dñm. ⁊ sp̃us p̃cellaȝ sunt. q̃ ex tempestuosis ⁊ improbis opibus ad confessiõis gratiam venire meruerunt.

i ℂ Montes hoĩes significat p̃tumida potestate sblimes. collẽs mediocres. ligna fructifera eos q̃ ex duricia pctõȝ cõuersi. fructus moȝ faciunt. Cedri. absolute supbos significat.

k ℂ Bestie crudeles significat ⁊ idomitos vniuersa pecora: cõeȝ plebẽ. Serpẽtes venenosos ⁊ callidos. volucres p̃hos. q̃ cogitationũ velocitate naturas discurrunt significat. de q̃bus oĩbus sibi xp̃s parat electos. qui in illa resurrectõe ⁊ laude. angeloȝ possint cetibus congregari.

l ℂ Reges. sanctos viros significat. q̃ semet regũt. oẽs populi turbas q̃ ad deuz conuentunt. p̃ncipes potestates excelsas aduertimus. iudices: nobiles ⁊ potẽtes. hi eñi (vt frequenter euenit) subito mundi potestate derelicta. diligunt domini seruitia subire.

m ℂ Juuenes. q̃ etatis natura feruentes ad modestie tp̃amẽta se ꝯuertũt. seniores cũ iuniorib⁹ p̃mixtã sig̃t etatẽ. q̃ d̃ oĩ sexu. ⁊ d̃ oĩ etate potẽs dñs ẽ euocare q̃s vult. Causa h̃ laudis iustissima ponit q̃ exaltatũ ⁊c̃. exaltatũ ẽ eñi duz illi (sicut dicit ap̄l's) oẽ genu flectit celestium: terrestrium: ⁊ infernoȝ.

n Cõfessio eius sup celũ ⁊ terreã. hec ꝯfessio laudẽ illã ꝑcat. q̃ illi post finẽ scli istiꝰ ab oĩbꝰ in btitudĩe creatur' absolui tur rõnabilibꝰ. Or aũt dic̃ sup celũ ⁊ terrã. ꝑcat q̄ nec celestia nec terrestria laudi bus dei pñt eq̃lia repi ri. Exaltauit cornu. i. ptãtẽ. q2 ppl's fidel' ibi exaltabit vbi oĩs glia ꝑstat o C Hymnꝰ oĩbꝰ vox ista ꝓmissiõe ⁊ totiꝰ btitudĩs sũma ꝑfectio ⁊ q̃bꝰ sctis. fi/ lijs isrl' q̃ nõ solũ gene re: ꝫ fide nomẽ istõ ha bere merebãtur. Oro

Xcelsoꝝ oĩm supe minens ⁊ excelsa ptãs ds. ꝯcede famul' tuis. vt sic̃ cũcta q̃ cer nimꝰ: te iubẽte creata sũt. ita q̃ precipis te cu stode seruent. Per.

a C Nã ꝓpha i hoc mõ tm̃ corpe ꝯstitutꝰ intellectum ⁊ fide illa patria cũ angelica ml' titudine miscebat. in quã cõmonet btm̃ po/ pulũ cãticũ nouũ can/ tare. cãticũ autẽ nouũ est sctẽ incarnatõis ar chanũ. natiuitas mira bilis ⁊c̃. Laus eiꝰ siue in ista ecclia siue i illa celesti irlm b C Isrl' ⁊ syõ diuersa vocabu/ la. ꝫ xp̃us vna sctõꝝ ẽ Nã isrl' interꝑtat' vir vidẽs deũ. Syõ specu latio. qd̃ vtrũq̃ ad be atũ pplm ꝑtinet. q̃ leta ri ⁊ exultare i rege suo xp̃o dño ꝯmonent.

c C Qualis sit iste chorꝰ. aliꝰ ps̃ exponit A sol' ortu vsq̃ ad occasum laudate no/ men dñi. Chorus ẽ igit'. q̃ a mũdi initio de nũerositate hoĩm congregat' in fide. ⁊ nisi in illa beata patria nõ potest eẽ to tus collectus. Tympanũ ⁊ psalteriũ pro babiles actus significat qui ad diuina munera referũtur. qm̃ actus isti hic illis rebus significati ⁊ hic exercitati. faciunt nos alibi deũ eternal'r laudare.

d C Tũc bñplacitũ est dño in suo ppl'o qñ illũ fecerit ꝑfecta suauitate gaudere.

n Cõfessio eiꝰ sup celũ ⁊ terrã
⁊ exaltauit cornu ppl'i sui.
o Hymnꝰ oĩbus sctis eiꝰ filijs
isrl' pplo appropinquãti sibi.
Alla. C Canticũ nouũ
ꝓpha dño xp̃o dicit eẽ can/
tandũ q̃ de toto orbe terra/
rũ: vniuersalẽ irlm ꝯstruxit
sua pietate ⁊ gaudia: sctõꝝ
virtutesq̃ describẽs: vindi
ctã peccãtiũ: gloriã didit eẽ
iustoꝝ. Psalmus. cxlix.
a Antate dño canticũ
nouũ: laus eiꝰ ecclia
b sctõꝝ. Letet' israel in eo qui
fecit eũ ÷ ⁊ :· filie syon exul/
c tent in rege suo Laudẽt no
mẽ eius in choro: in timpa/
no et psalterio psallant ei.
d Quia beneplacitũ est dño i
populo suo: ⁊ exaltabit mã
e suetos in salutẽ. Exultabũt
scti in glia: letabunt' in cubi
f libꝰ suis. Exultatiões dei in
gutture eoꝝ ⁊ gladij ancipi
g tes in manibꝰ eoꝝ Ad faciẽ
dã vindictã in nationibꝰ in
h crepatiões in pplis. Ad alli
gãdos reges eoꝝ in cõpedi

Mãsueti sũt paciẽtes qui diuersas hic neq̃/ cias ꝓ deo regno pro tulerunt. quos exalta bit in salutẽ. i. in vitã eternã. e C Ibi eẽ est exultatio ⁊ leticia sctõꝝ. vbi sic bonũ do minũ se hr̃e ꝯgnoscũt vt reis donet veniam peccãtibꝰ graꝫ. nõ me rẽtibus gliam sempit' nam. In cubilibꝰ aũt .i. i secreto cordis vbi solꝰ ille cognoscit qui donare dignatꝰ est. I vl' in cubilibꝰ in celesti patria q2 h̃ i cu/ bili scti plorãt. ⁊ rigãt lectum lachrymis.

f C Hñt exultatões in gutture sancti. quo niã siue cogitatõe siue lingua laudare nõ de/ sinũt. a quo eterna do na percipiũt. Anceps gladius sermo dñi sal uatoris. idõ anceps q̄ duo ꝯtinet testamenta In manibꝰ. i. in ptãte sanctoꝝ. sicut legit' fa ctus ẽ sermo dñi i ma nu aggei ꝓphete.

g C Ad faciẽdũ vin dictã. ista eñi tũc vere fiũt. qñ cũ dño iudica bũt sedẽtes sup sedes duodecim iudicantes duodecim tribꝰ israel

h C Exponit iste versus quid ille gladi us faciat bis acutus: alligat reges terre in cõpedibꝰ, vñ nõ sit liberũ exire vincu/ la q̃z ferrea supra mũdi nobiles ponit. ⁊ ⁊ grauia sint cũ portãtur. ⁊ nexus eoruꝫ rũpere nulla virtute preualeant in eter/ na damnatione.

bus: ꝛ nobiles eoꝝ in mani
i cis ferreis. Ut faciāt in eis
iudiciū conscriptū: gloria
÷hec:÷est oībus sanctis ei⁹
Allā. B Admonet ciui
tas dei vt de mūdi ambitu
congregata: dño laudes et
oꝛe cantet ꝛ animo. O B
Quinquagesim⁹ ps. ē de pe
nitētia. Centesim⁹ de mia ꝛ
iudicio. Cētesim⁹ quinqua/
gesim⁹ de dei laude in sctis
ei⁹. Sic eni ad eternā tendi
mus vitā: pꝛimit⁹ nr̄a pctā
dānando deinde bene viuē
do vt post ꝯdemnatā malā
vita ꝛ gestam bonā merea/
mur eternā vocati enī renū
ciam⁹ dyabolo p pniam: ne
sb iugo ei⁹ remaneam⁹. Ju
stificati sanamur per miam
ne iudiciū timeam⁹ glificati
transim⁹ in vitā eternā: vbi
dñm sine fine laudemus.

Psalmus. cl.

a Laudate dñm in sanctꝭ
eius: laudate eū in fir/
b mamento virtutis ei⁹. Lau
date eū in virtutib⁹ ei⁹: lau
date eū ꝭm multitudinē ma
c gnitudinis ei⁹ Laudate eū
in sono tube: laudate eū in
d psalterio ꝛ cithara. Lauda
te eū i timpano ꝛ choꝛo: lau
date eū in coꝛdis ꝛ oꝛgano.
e Laudate eum in cimbalis
÷bene:÷sonātibus: lauda/
te eū in cimbalis iubilatōis
omnis spiritus laudet dñm

i Ut faciāt in eis
iudiciū ꝯscriptū. vtiq
qd dic apls. qm ange/
los iudicabim⁹. Et ne
solos aplos iudicatu/
ros putares: adiecit.
Glia hec est oib⁹ sctis
ei⁹. oēs em scti cū xpo
iudicāt: q et⁹ regul nō
repugnāt. I ꝯscri
ptū iudiciū. h ā. vt sic
eos iudicēt qūo i scri/
pturꝭ sctis digestū est.
Uctoꝛ toti⁹ Oio
bonitatꝭ deus. q
omnē māsuetudinē te
hūilr ꝯfitētē exaltas.
psta. vt sic sctōs exulta
re facis i glia. ita pn̄tē
ecciā custodire digne
ris ab hui⁹ scli delcā/
tionib⁹. p. a I Lau
date dñm i sctis q eos
post celebratū iudiciū
i ecnitatꝭ glia colloca
bit. Laudate eū in fir/
mamēto. eo q oi infir
mitate sblata firmamē
tū sctis ecne ꝟtutis in
uexerit. Docet āt
qlr sctōs laudare opꝫ
scꝫ vt nō ipi s dñs de/
beat de eoꝝ pdicatiōe
glificari. b I Lau
date eū in ꝟtutib⁹. p
eo q moꝛtē potētialr
imoꝛtalitate ꝯsumēs.
incōmutabil vite his
ꝯtribuerit gliā. Lau
date eū ꝭm multitudi
nē. q suis tribuit tātā
gliā qlē nec ocul⁹ vi
dit. nec auris audiuit.
nec i coꝛ hoīs ascēdit.
vl ꝭm mltitudinē
mgnitudis. eius. cui⁹
vt ali⁹ ps dixit nō ē fi
nis iō ecnalr ꝛ sine fi/
ne laudād⁹ pcipit. q
ꝭm multitudinē mgni
tudinis laudari iubet
c Hinc instrumē/
ta ponūtur musica ali
q significabili mō i oꝛ
dine. vt tuba cōcrepet
regi. psalterium canat
deo. cithara cū reliqs
spōso q oīa figuraliter
dicūt laudes dñi ꝯso/
nare. I i psalterio
ei ꝛ cithara: vl decalo
gus ope ꝭuat⁹. vl moꝛ
tificatio carnis. que ci
thare noīe itelligit de
signat. q ei moꝛtifica
tā carnē in se viuifica/
uerit: iure laudat i ci/
thara: ꝛ i psalterio. q/
niā decalogi obserua/
tione coꝛonā ecnā asse
cut⁹ est. d I Lau
date eū in tympano. i.
in moꝛtificatōe carnis
ꝛ ꝯcoꝛdia charitatꝭ. et
in spiritalib⁹ pceptis
e I Implet h laus
in cimbal. qn coꝛrupti
one carnis sanguisq
depulsa. cōfoꝛmati ad
imaginē creatoꝛis omi
plenitudie spei ꝯpleta
resplēdēt i regno pris
Ois spūs. i illo igr re
gno: nō caro nec san/
guis. non coꝛruptio. s
hō iā spiritalr tot⁹ effe
ctus deū i spū (q spūs
est) laudare iā nō desi/
nat. A Jubet de⁹ se
laudari i sctis. i firma
mēto ꝟtutꝭ ꝛc. ꝛ q sūt
oīa illa. vos scti eius.
ꝟt⁹ ei⁹ estis. s quā fec
i vob vos firmamētuꝫ
ꝟtutis ꝛ mltitudo ma
gnitudis ei⁹ quā fec ꝛ
ondit i vob. vos estis
tuba psalteriū cithara
ꝛ tympanū. coꝛde ꝛ oꝛ
ganū ꝛ cimbala iubila
tionis bn̄ sonantia. q
ꝯsonātia vos estꝭ. hec
oīa. Nihil hic vile ni/
hil trāsitoꝛiū. nihil lu/

dicre cogitet᷑ Et qꝛ sa
pere ꝭ carnē mors ē.
oīs spūs laudet dn̄m
Rmonie Orō.
nr̄e suauissimum
melos.q̄ nr̄i pectoris
modulamina. nūc fla
tibus nūc fidibꝰ precci
pis exerceri.presta.vt
dū illa spiritali cōcini
nius affectu.ꝑpetuali
bus choris isertis. te
cū scis oībꝰ collaude
mus.Per a H Hoc
ē q̄ ꝑus ex egipto per
siccū mare ꝑgētes in
solitudīe dixist᷑.Can
temꝰ dn̄o ꝛ reliq̄. nūc
iterꝝ ꝑcusso egipto qꝛ
blasphemauit dn̄m et
flumīe illius arefacto
atqꝫ ꝯciso ꝛ hūiliato.
glīficate deū ꝛ dicite.
cōfitebor tibi dn̄e ꝛc̄.
nato ei dn̄o.qn̄ ī vrbe
romano ꝑmo facta ē.
descꝑtio. Augustꝰ ce
sar romanoꝝ.regnum
egipti destruxit.ꝛ oīs
egiptꝰ ī riuis septē ꝑ
cussus ē.ꝛ nilus aq̄rū
mltaꝝ. q̄ ꝑus vno flu
ens alueo ītrāsmeabi
lis erat. in septē ꝑtes
ꝯcisus ē. vt calceatis
pedibꝰ trāsiret᷑.iō glī
ficate dn̄m q̄ ī egyptū
vindicauit pctā sua ꝛ
dicite. Cōfitebor tibi
dn̄e.i.laudabo te. vel
pn̄iaꝫ agā qm̄ iratꝰ es
mihi ꝓpt᷑ pctm̄ meuꝫ.
Cōuersus ē furor tuꝰ
.i.idignatō tua.Cōso
latꝰ es me.ꝑ absoluti
onem pctōꝝ. b Vox
fideliū iudeoꝝ. Ecce
ds̄ saluator meꝰ q̄ no
bis ꝓmissus ē ī ꝓphis
q̄ nob̄ salutē dedit Fi
ducialr̄ agā ꝛ n̄ tīebo
idest fidē habeo ī illū

Finit liber psalmoꝝ.nu
mero centum quinq̄ginta.

H Hic ps̄ ꝓprie scribit᷑
dauid extra nūeruꝫ psalmo
rū cuꝫ pugnauit cū goliath.
Pusillus eram inter fra
tres meos ꝛ adolescēti
or in domo pr̄is mei. Pasce
bā oues pr̄is mei.manꝰ mee
fecerunt organuꝫ.digiti mei
aptauerunt psalteriuꝫ. ꝛ q̄s
annunciauit dn̄o meo. Ipse
dn̄s ipse oīm exauditor.ipse
misit angeluꝫ suū. ꝛ tulit me
de ouibus pr̄is mei. ꝛ vnxit
me in miscd̄ia vnctionis sue
Frēs mei boni ꝛ magni ꝛ nō
fuit beneplacituꝫ in eis dn̄o.
Exiui alienigene obuiam et
maledixit mihi ī simulacris
suis. Ego autē euagiato ab
eo gladio ipsius amputaui
caput eius.ꝛ abstuli oppro
brium a filijs israel.

Cāticuꝫ Esa. ꝓphe.xij.c.

a Onfitebor tibi dn̄e qm̄
iratꝰ es mihi ꝯuersus ē
furor tuꝰ ꝛ ꝯsolatus es me.
b Ecce deꝰ saluator meus. fi
ducialiter agā et nō timebo.
c Quia fortitudo mea ꝛ laus
mea dn̄s. ꝛ factus ē mihi in
d salutē. Haurietis aq̄s ī gau
dio d̄ fontibꝰ saluatoris. ꝛ di
cetis in illa die ꝯfitemini dn̄o
e ꝛ inuocate nomē eꝰ. Notas
facite ī ppl'is adinuētōes eiꝰ
memētote.qm̄ excelsuꝫ ē no
f mē eiꝰ. Cātate dn̄o qm̄ ma

q̄ me liberet. ꝛ fiduci
aliter ꝑdicabo illū .i.
sine timore. c
Quia fortitudo mea
et laus mea dn̄s quia
fortē me facit aduer
sus insidias inimici
ip̄m laudabo filiū dei
Et factꝰ est mihi ī sa
lutē.i.ꝭm diuinitateꝫ
nō est factꝰ ꝭ genitꝰ a
pr̄e:in fine vero tꝑm
factꝰ ē in salutē et̄nā.
d Vox ꝓphetarū ad
ppl'm iudaicū haurie
tis aq̄s in gaudio .i.
doctrinam euāgelij ꝛ
apl'oꝝ. ī leticia accipi
etis. De fontibꝰ salua
toris.fontes iesu. fue
rūt apl'i et euāgeliste.
Et dicetis in illa die.
o vos apl'i.s. gētibus
vr̄is sequacibꝰ in illo
tꝑe. vt laudent dn̄m.
Cōfitemini dn̄o ꝛ inuo
cate nomē eiꝰ subau
dit᷑ vt ab ip̄o saluemi
e Vox apl'oꝝ ad gen
tiles q̄ iam crediderīt.
notas facite in ppl'is
adhuc nō credētibus
adinuentiones eius.
Adinuētiones xp̄i su
ꝑbos humiliare.hūi
les exaltare.vel pctō
res iustificare. ꝛ obsti
natos dānare.Memē
tote qm̄ excelsuꝫ ē no
mē eiꝰ sicut scriptū est
xp̄s factꝰ est ꝓ nobis
obediēs vsqꝫ ad mor
tē. ꝓpter qd̄ deꝰ exal
tauit eū ꝛc̄. f Cāta
te dn̄o .i.laudate dn̄m
Qm̄ magnifice fec̄.i.
hominē assumendo.a
mortuis resurgēdo ī
celos ascēdēdo. An
nūciate h̄ in vniuersa
t̄ra.i. ī oībus gētibꝰ
q̄ assumpserit hoīem

g H Exulta ꝛ lauda hĩtatio ſyō. qꝛ ma
gnꝰ ĩ medio tui ſctũs. O hĩtatoꝛ ſyō ex
ulta ꝛ lauda deũ tuũ. qꝛ magnꝰ ꝛ ſctũs iſ
rael. i. ihs xp̄s d̄s tuꝰ q̄ tuꝰ aũ videbatur
d̄ꝰ ꝛ modicꝰ iudee t̃re claudebat ãguſtijs
nũc ĩpleuit oẽm terrã
ꝛ inuocat̃ ĩ vniuerſis
gẽtibꝰ. Alit̃. ſyō. i. ec
cleſia lauda. qꝛ ſctũs
iſrl̃ ĩ medio tui hĩtat
xp̄s dñs. H Ne ele
uaret̃ coꝛ ezechie. pꝰ
ĩcredibiles triũphos
ĩfirmat̃ ꝛ vidit ſe eſſe
moriturũ. ꝛ ꝯuertit fa
ciẽ ſuã ad parietẽ tẽ
pli. ne lacrimas ſuas
oñderet alijs. ꝛ fleuit
fletu magno. ꝓpt̃ pro
miſſionẽ dei ad dauid
quã videbat ĩ ſua moꝛ
te peritura͂: qꝛ tũc nõ
hẽbat filios ꝛ deſpe
rabat xp̄m de ſuo ſe
mine naſciturꝫ. q̄ poſt
redditã ſibi ſanitatez
ita ꝯſcripſit. Ego dixi
ĩ dimidio ꝛc̃. q̄ ſcptu
ra nõ d̄r ꝓprie oı̃o. ſed
grãrũactio ꝓ bñficio
q̄d ſuſcepit. a H
Ego dixi narrat. quid
tpe lãguoꝛis tacitꝰ co
gitaret. dixi inq̄t d̄ſpe
ratõe ĩ coꝛde meo Va
dã ad poꝛtas inferi. i.
vl̃ moꝛtꝭ vl̃ tartari. de
q̄bꝰ d̄r q̄ exaltas me d̄
poꝛtis moꝛtꝭ. ꝛ reliq̄.
ad q̄s ĩ dimidio curſu vite ꝛ erroꝝ tene
bris ducẽt̃ viri ſãguinũ ꝛ doloſi. q̄ nõ di
midiabũt dies ſuos. nõ eĩ ĩplẽt opa xp̄tu
tũ nec penitẽt delictoꝝ ſuoꝝ Alit̃ Ego di
xi ĩ di. di. m. i. ĩ medio curſu vite mee. i. in
iuuẽtute. vadã ad poꝛtas ĩferi. i. deſcẽdã
ad ĩfernũ ſic ceteri ſcti. Queſiui reſiduũ
ãnoꝝ meoꝝ. i. ñ me putãs vltra victuꝝ po
ſtulaui vt ꝯcedẽt̃ mihi tp̄s vite q̄d reſidu
um erat Dixi. nõ v. d. d. in. t. vi. ſubaudit̃
ſi deſcẽdero in ĩfernũ ñ videbo deũ ĩ ſoci
etate ſctõꝝ. b In t̃ra viuẽtiũ. H ĝ re
gio ſctõꝝ ipa ẽ. q̄ vocat̃ terra viuẽtium.

gnifice fecit. annunciate hoc
g in vniuerſa terra. Exulta et
lauda habitatio ſyon. qꝛ ma
gnus in medio tui ſctũs iſrl̃.

Canticum ezechie regis Eſaie. xxxviij. ca.

a Ego dixi. in dimidio di
erũ meoꝝ vadã a poꝛ
tas ĩferi. queſiui reſiduũ an
b noꝛum meoꝝ. Dixi nõ vide
bo dñm deuz in terra viuen
tium: nõ aſpiciã hoĩez vltra
c et habitatoꝛem quietis. Ge
neratio mea ablata eſt ꝛ cõ
uoluta eſt a me. quaſi taber
d naculuz paſtoꝝ. Precisa eſt
velut a texẽte vita mea. duz
adhuc oꝛdirer ſuccidit me:
de mane vſq; ad veſperã fi
e nies me. Sperabaz vſq; ad
mane quaſi leo ſic contriuit
f omnia oſſa mea. De mane
vſq; ad veſperam finies me
ſicut pullus hirundinis ſic

Hoc ẽ ãt oẽ q̄d metuit. ne ſalutare dĩ dĩ
ctꝰ ad ĩferos nõ mereat̃ aſpicẽ. Nõ aſpi
ciã hoĩez vltra. ꝛ hĩtatoꝛẽ q̄etis. q̄d nos
olĩ xp̄t̃ vbi ãbiguitatẽ. ſeq̄nti v̄ſiculo iũxi
mus. ſmo eĩ hebꝛaicꝰ ſi legit̃ edel. reg̃
ſig̃t ſi vo eled occidẽ
tem ſig̃t. Timet ĝ ne
cũ ſctis dei hoĩbꝰ nõ
habitet ĩ req̄e ne gña
tio illiꝰ inſtar taberna
culi diſſoluat̃. ne ĩ te
le ſilitudinẽ in ipo lu
cis exoꝛdio p̄cidat̃. ꝛ
neq̄q; de ſemie eiꝰ xp̄s
oꝛiat̃. c Generatio
mea. i. pcreatio filioꝝ
meoꝝ auulſa ꝛ remo
ta eſt. q̄ſi. i. ſicut amo
uet̃ tabernaculũ pa
ſtoꝝ. Tribus modis
dolebat iſte vir ſctũs
vel qꝛ ſciebat ſe deſcẽ
ſurũ ad infernũ ꝓpter
pctm̃. vl̃ qꝛ ſciebat ſe
nõ viſurũ ibi dñm. vl̃
certe qꝛ ſine filijs ad
huc erat nõ naſcituꝝ
dñm de ſemĩe ſuo qui
erat illi ꝓmiſſus time
bat. d Precisa ẽ vi
ta. i. curſus vite mee.
Dũ adhuc oꝛdirer. i.
dũ eẽm iuuenis ſucci
dit me. De mane vſq;
ad veſperã finies me
aut eĩ leuius habebo
aut finẽ vite accipiã.
e H Sperabã vſq;
mane. ſicut iob in die
noctẽ. ꝛ in tenebꝛis lucẽ expectabat mu
tatõe tp̄m putãs mutari poſſe ſupplicia.
Hoc verũ eſſe nouit: q̄ magnis febꝛibus
eſtuat cuiꝰ ignis internus vt leo oĩa oſſa
ꝯſumit. nec ſe putat p̄ doloꝛis magnitu
dine vltra ſe victuꝝ. q̄ſi leo ſic ꝯtriuit oĩa
oſſa mea. i. oẽm foꝛtitudinẽ meã. f Si
cut pullus hirũdinis ſic clamabo. i. ſicut
hirũdo ſic gemo. Aliter Sicut pullus hi
rũdinis moꝛs ĩminẽs ꝛ lãguoꝛ incũbẽs
ꝛ doloꝛ vt leo oſſa mea frãgebat. ſ; ego vt
hirũdo ꝛ columba. fletibus ꝛ gemitibus
dies noctesq; iungebã. et a deo ſolo qui

clamabo . meditabor vt co/
g lumba . Attenuati sunt mei.
h suspicientes in excelso. Do/
mine vim patior sponde pro
me. qd dicā aut quid respon
debit mihi. cum ipse fecerit.
i Recogitabo tibi omnes an/
nos meos , in amaritudine
k anime mee. Domine si sic vi
uitur ⁊ in talibus vita spiri/
tus me corripies me et viui
ficabis me. ecce in pace ama
l ritudo mea amarissima. Tu
autē eruisti aīaȝ meā vt non
periret. proiecisti post tergū
m tuū oīa pctā mea. Quia nō
infernus cōfitebit̃ tibi. neq̧
mors laudabit te. non expe/
ctabunt q̄ descēdunt in lacū
n veritatē tuā. Viuēs viuens
ipse cōfitebit̃ tibi sicut ⁊ ego
hodie . pater filijs notaȝ fa/
o ciet veritatē tuā. Dn̄e saluū
me fac ⁊ psalmos nostros cā
tabimus cunctis dieb⁹ vite

subuenire potuit postulabar auxiliū. cui dicebā plus patior q̄ȝ mea poscūt merita ſ si qd erraui. ꝯuertar ad meli⁹. Clamat pull⁹ hirundis ad mreȝ ꝑ cibo. gemit co lūba. ita ego ad deū meū faciā ꝓpter pctā mea donec misereatur mei. g Attenuati sūt ocli mei. i. defecerūt la/ crimaꝝ effusiōe Suspi ciētes in excelso. i. ve/ niā postulātes h Do mīe vim patior. i. infir mitas mea maior ē q̄ȝ fragilitas mea possit ferre. Spōde ꝑ me. i. tu esto fideiussor. vt sa nitate rcepta ad priora vicia non redeā. qd di cā. aut qd rn̄debit m̄. subintellige ipe dn̄s. N cū ipe fecerit vel ipe fuerit ipaȝ infirmi tate. Aliť tu sponde ꝑ me. nō ē em̄ volētis. ⁊ reliq. ⁊ rursum in se re uertit̃ qd dicaȝ: q̄due causabor ꝯ te factorē meuȝ. aut qd rn̄debit m̄. q2 ipe fec̄ qd voluit oīa igit̃ sustinēda sūt q̄cūq̧ ereuerit. Vel cū ipe fecerit mecū mi sericordiā ⁊ veniā spo pōderit. i N Reco gitabo oēs annos me os. i. psꝑitatis atq̧ le ticie mee recordabor i amaritudine aīe mee . i. cū eēm ī amaritudi ne infirmitat̃. Nulla res ei lōga mortaliū ē oīsq̧ felicitas secli. dū tenet̃ amittit̃. cuȝ em̄ tp̄s tribulatiōis aduenerit. oīs p̄teri ta secli felicitas nihil adiuuat sustinentē ſ Ezechias reputare se dicit oēs ānos re gni sui ⁊ p̄terite vt putabat btitudinis in p̄nti amaritudine. Et q2 iā secur⁹ est nec patit̃ q̄ refert de hūano statu philosopha tur ⁊ dic̄ Dn̄e ⁊c̄. k M Dn̄e sic viuit̃. i. si sic est vita hoīs vt infirmet̃. ⁊ in talib⁹ subintellige varietatib⁹ infirmitatū vita spūs mei. i. vita aīe mee est. corripies me

ſbintellige infirmitatē dādo. ⁊ viuificabis me iterū sanādo. ecce in pace amaritudo ⁊c̄. ecce ī pace ppl'i mei ⁊ ciuitat̃ mee est mihi amaritudo amarissima illis. s. ppl'is de liberatiōe gaudētib⁹. ⁊ p me mortē re cedēte. q2 ipsi liberati sūt a sennacherib ego sol⁹ limīa mort̃ intra ui. l N Tu aūt eru isti aīam meā ſbintelli ge de inferno. vt nō pi ret. ⁊ ꝓiecisti post ter/ gū tuuȝ oīa pctā mea ne vidēs illa ad dānā dū me ſ ad indulgen/ dū Vl' etiā in p̄nti eru isti vitā meā. m N Quia nō infern⁹ cōfi tebit̃ tibi. i. q̄ ī iferno sunt nō laudabūt te. i. dyabol⁹ neq̧ mors li/ berabit te Nō expecta būt q̄ descēdūt in lacū verititatē tuā. i. nō ex pectabūt veritatē iudi cij. ſ miam liberatiōis maxie cū xp̄s ad infer na descēdit vt victos liberaret. n Viuēs vi uēs. ipe ꝯfitebit̃. quis q̄s viuēdo viuit in ce lesti patria. ipe lauda bit te. Sicut ⁊ ego ho die. ſbintellige laudo Pater filijs notā faci et veritatē tuaȝ. N Prēȝ sevocat ⁊ subie ctos sibi filios vl' oēm etatē post se futurā et nō a se generatos. q̄a manassen pessimū ge/ nuit q̄ nō legit̃ dn̄m bn̄dixisse ⁊ veritatē dn̄i cōfessus esse. ſ maledixisse d o. sctōs eius psequeddo. Veritatē tuā. i. veritateȝ misedie tue. Cofessio q̄ hic nō pro pn̄ia ſ pro gl'ia ⁊ laude accipit̃. Et ita pat̃ filijs notā faciet, veritatē tuā. vt p singl'as suc cessiones. dei veritas ⁊ iusticia poster̃ p̄/ dicet̃. o N Dn̄e saluū me fac ab oīb⁹ aduersis. Et psalmoȝ nr̄os. i. psalmodiā laudis cātabim⁹ cūctis dieb⁹ vite nr̄e. i. q̄ȝdiu vixerimus oēs q̄ in te credim⁹ tuo

nostre in domo domini.

Canticũ Anne primi re- gum secundo capitulo.

a Exultauit cor meum in dño ⁊ exaltatuꝫ est cor- nu meũ in deo meo. Dilata- tum est os meũ suꝑ inimicos meos q꞉ letata sum in saluta c ri tuo. Nõ est sctũs vt ẽ dñs neqꝫ eni ẽ aliꝰ extra te. et nõ d est fortis sicut deus nr̃. Nolite multiplicare loqui sublimia e gl'iantes. Recedãt vetera de ore vr̃o. q꞉ deus sciarũ dñs. et ipsi ꝑparant̃ cogitatiões. f Arcus fortiũ suꝑatus ẽ. ⁊ in g firmi accinti sũt robore. Re- pleti ꝑus ꝓ panibus se loca uerũt. famelici saturari sunt h Donec sterilis peperit plu- rimos. et q̃ m'ltos habebat fi lios infirmata ẽ. Dñs morti ficat et viuificat: deducit ad k inferos ⁊ reducit. Dominus pauperẽ facit et ditat. humi- l liat ⁊ sublimat. Suscitãs de

g auxilio liberati sumꝰ a A Dicat eccia xp̄i. ciuitas reg' magni. gra plena ꝓle fe cũda dicat. qd tãto añ de se ꝓꝑhatũ ꝑ os huiꝰ pie m̃ris agñscit. Exultauit cor meũ. Addidit ĩ dño q꞉ nõ ĩ se s̃ ĩ dño exultauit Et exaltatuꝫ est cornu meũ in deo meo: Xbe ex altatũ cornu meũ q꞉ n̄ ĩ se. s̃ ĩ domĩo suo ex- altatũ ẽ. ⁊ in alio loco dic̃. exaltabũt̃ cornua iusti q꞉ de cruc' xp̄i a- ꝑicibꝰ iustis ꝯferũt̃ s̃ cornua. ĩ his vẽtilabi mꝰ atqꝫ destruemꝰ ad uersarias ꝑtãtes. añie nr̃e insidiãtes. Aliter. Exultauit cor meũ in dño. i. mẽs mea. Et ex altatũ ẽ cornu meũ. i. filiꝰ meꝰ in deo meo. b Dilatatũ ẽ os meũ suꝑ inimicos meos. s̃ intellige iudeos ⁊ he reticos q꞉ suꝑ illos di latatũ ẽ os eccie q꞉ co rã iudeis ⁊ infidelibꝰ sine ꝓhibitiõe loquit̃ s̃m euãgeliũ. Aliter. A Dilatatũ ẽ os me um. q꞉ ⁊ ĩ angustijs ꝑs surãꝝ s̃mo dei nõ ẽ al ligatꝰ. nec in ꝑconibꝰ alligat'. Et letata suꝫ salutari tuo. xp̄s iste est iesus. c Nõ ẽ san ctꝰ subintellige aliqs sicut deꝰ pr̄. Neqꝫ eni est aliꝰ ex̄ te. s. deꝰ ve- rus Et nõ ẽ fortis sub audi aliꝰ deꝰ ĩmutabi lis sic̃ tu cũ filio ⁊ spũ sctõ. A Al' nõ ẽ sctũs vt ẽ dñs ⁊ iustꝰ ⁊ c̃ tanqꝫ sctũs ⁊ sctĩficãs. iustꝰ ⁊ iustificãs. Nõ ẽ sctũs ex̄ ⁊ ꝑter te q꞉ nẽo fit nisi abs te. d Raba. vox eccie. Nolite m'ltiplica ri loq̃. i. nolite gl'iari ĩ sapĩa leg'. s̃blimia subintellige Xba gl'iantes. ⁊ salomõ dic̃. altiora te ne q̃sieris. ⁊ alibi. dñs ĩ celo et tu ĩ terra. iõ sint pauci s̃mões tui. e Re- cedãt vetera. i. veteres traditões: q̃m de us sciaꝝ dñs. i. nõ solũ dat sciam sctis: s̃

⁊ ipi ꝑpant̃ cogitatiões. i. manifeste sũt. Alit̃. A Recedãt vetera. i. magniloquiũ nõ exeat de ore vr̃o. q̃a deꝰ sciaꝝ dñs est. hec dñr de se ꝑsumẽtibꝰ q̃ se iustos putãt ⁊ iõ suꝑbi ⁊ iusticie dei nõ sũt subiecti: q꞉ de suo putãt nõ ð deo posse se placẽ. atqꝫ iõ arbit̃ ꝯsciaꝝ dñs ⁊ ipe vidẽs cogitatões ho- minũ q̃m vane sunt s̃ hoĩm sũt ⁊ ab illo nõ sũt a q̃ ipi hoĩes sũt. sinit suꝑbos cadere ⁊ hũi- les exaltare. f Arcus fortiũ suꝑatꝰ ẽ. i. potẽ tia egyptioꝝ in signis moysi: vel ꝑtãs iudeo rũ. ⁊ infirmi accicti ro bore sunt. i. iudei libe rati a s̃uitute egypti: vl' gẽtiles fortitudine fidei g A Repleti ꝑ us ꝓ panibꝰ se locaue rũt. i. gẽtiles nõ hñtes ꝑus doctrinaꝫ. Judei eĩ repleti sũt ꝑus pani bus. i. doctrina veter' testamẽti. ⁊ ꝓ panibꝰ se locauer̃t. i. ꝓ doctri na xp̄i se sepauer̃t a cõ sortio fideliũ. Alit̃. se locauerunt. i. dyabolo tradiderũt se ꝓ doctri nis suis nolẽtes cõica re corꝑi xp̄i. h Do- nec sterilis pepit plu- rimos. i. gẽtilitas pe- perit plĩmos filios. et iudea infirmata ẽ ĩ pa riẽdo filios dei ĩ Dñs mortificat ⁊ viuificat. pr̄ mortificauit filiũ ꝑ mittẽs illũ tradi quẽ viuificauit resurgẽ do A Deducit ad ĩferos ⁊ reducit. i. de duxit aĩam filij cũ iocũditate ad inferos ⁊ reduxit. k Dñs pauperẽ facit cũ dicit Si vis ꝑfectus esse vẽde oĩa q̃ habes. Et ditat generãdo ĩ illo virtutes ⁊ reddẽdo cẽtuplũ. Hũiliat sctõs in ꝑñti: ⁊ subleuat in futuro. l A Suscitãs de pulue ẽ ege nũ. i. de corruptõne xp̄m. q꞉ caro eius nõ vidit corruptionẽ. Et de stercore eius eri

gēs paupem.i.aplos. Aliť. Suscitās a terra paupem.i.xp̄m q̄ ꝓpť nos paup factus ē.cū diues eēt.vt eius paupꝑtate vł morte ditaremur egenꝰ q̄ꝫ pe idē q̄ paup stercꝰ aūt vn̄ erectꝰ est rectissime ītelligū tur ꝑsecutores iudei.

id ē potētiā sctē ecclie.q̄ vnctionē sctī sp̄i ritꝰ accepit ī baptismo manꝰ impositiōe. Aliter. Dn̄s iudicabit fines.i.extrema opa hoīs.in q̄bꝰ inuētꝰ fuerit nō solum priora. Et dabit mperiū regi suo.h̄ ē po ꝑpulo xp̄iano.quia dat

m A Ut sedeat cum ꝑncipibꝰ.i.cuꝫ aplis ī iudicio. Et soliuꝫ glie teneat.i.vt ad dexterā pr̄is sedeat xp̄s.vel teneāt apli sedē glie quā dominꝰ eis tribuit.

n Dn̄i sūt eī cardines terre.id ē fines qui sūt apli.qꝛ ī oēm terrā exiuit sonꝰ eoꝝ Et posuit sup eos orbē.i.sctām ecclīaꝫ sup doctrinam aploꝝ. o Pedes sā ctoꝝ suoꝝ.i.sensus vł opa ſuabit ne peccent. Impij ī te cō.iudei.s. heretici ⁊ falsi xp̄iani qui vagāť offendēdo discurrūtq̄ꝫ siť cum de mōibꝰ.qꝛ no ī fortitudine sua roborabitur vir.i.nemo fortł in ꝑpria fortitudīe ꝯualescit. Aliť Pedes sā ctoꝝ.h̄ ē electoꝝ suoꝝ opa.ī viā iusticie dirigit. Et ipij ī tenebrł cōticessent.qꝛ mitteńť ī tenebras exteriores.

puluere egenū ⁊ de stercore
m erigēs pauperē. Ut sedeat
cū principibꝰ: ⁊ soliū glie te
n neat Dn̄i eni sunt cardines
terre: ⁊ posuit sup eos orbē
o Pedes sctōꝝ suoꝝ seruabit
⁊ impij i tenebris cōticescēt
qa nō in fortitudine sua ro
p borabiť vir. Dn̄m formida
bunt adūsarij eiꝰ ⁊ sup ipos
q in celis tonabit Dn̄s iudica
bit fines terre. ⁊ dabit impe
rium regi suo. et sublimabit
cornu xp̄i sui.

Cāticū moisi exod.xv.c.

a Cantemꝰ dn̄o glose eni
magnificatꝰ est: equū ⁊
b ascēsorē ꝓiecit in mare. For
titudo mea ⁊ laus mea do
minus et factus est mihi in
c salutem. Iste deus meus et
glorificabo eum: deus pa

eis ꝟtutē q̄ carnē sicut reges regāt Et sblimabit cornu xp̄i.oēs q̄ppe vnctos eiꝰ crisma te recte cristos dicere possumꝰ.qd̄ tn̄ totum cuꝫ suo capite corpus vnus est christus.

a Cantemꝰ.i.laudemus.qꝛ magnificatus est ī signis egypti.sed glīose magnificatꝰ est eq̄tes ⁊ ascēsores eoꝝ ī mare deijciēdo.pharaonē vicꝫ ⁊ exercituꝫ eius. Spūaliter.illa laus.laudē siguificat que nūc agiť in ecclia laudauerunt illi dn̄m. laudemꝰ ⁊ nos.dīc ecqꝛ O magnificatꝰ ē christus in carnis assumptōne. ⁊ nascēndo de maria virgīe. ⁊ diabolum p mortem crucis vincendo.equū ⁊ ascensorē deijciendo ī mare.id est diabolum ⁊ ministros eius in infernū deijciendo. sed

vbi ꝯticescēt.i.ab errogātia superbie sue cessabūt. Quia nō ī fortitudīe sua roborabiť vir.h̄ ē nō in fortitudīe ꝓpria.ſ in ꝟtute diuīa ꝑt.eē vir.i.ppl's aredētiū.
p Dn̄m formidabūt aduersarij eiꝰ.i.demōes vł hoīes ipij. Et sup ipos sbaudi ī pios tonat ī p̄nti ī libris ꝯminās eis eterna supplicia.vel ī futuro.grādies ⁊ choruscatōes. q A Dn̄s iudicabit fines terre ī die iudicij oēs habitātes in terra. Uel vnūquēq̄ꝫ ſm opa sua.qn̄ de hac luce migrauerit ī regnū patrie celestis. Et dabit īperiū regi.i.corpi suo qd̄ est ecclia q̄ ꝓpter vnctionē baptismi rex appellať. sicut appellabāť in veteri testō.q̄ vnguebātur reges. Et sblimabit cornu xp̄i sui.

resurgendo ⁊ in celum ascēdendo gloriose magnificatus est.
b Fortitudo mea dominꝰ dicit moyses quia fortes nos fecit aduersus insidias inimicoꝝ nostrorum. Laus nostra ē ipm laudare.qui factus est nobis in salutem nos redimendo.liberans nos de seruitute pharaonis. Spiritualiter.fortitudo ē dn̄s sancte ecclie.quia ipam fortem facit ad tolerāda aduersa huiꝰ mūdi.
c Iste est deus id est christus ⁊ glorificabo.hoc est laudabo eum. Deus patris mei abraham scilicet. ⁊ exaltabo eum.id est magnū predicabo. Fuerūt heretici q̄ dixerunt duos esse deos.vnū veteris testamenti.alterū noui.deum veteris testa

menti dicebāt esse iustū ꝛ crudelē. eo ꝙ
iuste p̄cipet. ꝛ eos qui peccabāt interimi
p̄ciperet. dicēs si quis h̄ vel illud fecerit
morte moriaẗ. deum ꝟo noui testamenti
dicebāt iustū ꝛ miseri-
cordem. eo ꝙ peccan-
tes ad pniam puoca-
ret. dicēs. Penitētiaz
agite. Sed oēs isti mē
titi sunt. ostēdēte moy
si ipm deū esse veteris
testamēti quē ꝛ noui.
d Dn̄s quasi vir Tūc
pharaonē. nūc diabo-
lum debellādo. Oīps.
qꝛ sol⁹ oīa pt. Currus
pharaonis ꝛc̄. Oīa q̄
dem q̄ hic dicūẗ ꝛ fctā
sunt i pharaone: tunc
etiā post ea p xp̄m i an
tiquo pfecta sūt hoste
que etiā pphetico spū
hic p̄dicūtur futura. q̄
si p̄terita e Electi p̄n
cipes. i. principalia vi
cia piter cuz minimis
sbruūtur. Abyssi opue
rūt eos. i. iehēna. i quā
q̄si lapis descēderunt
Quia ꝛ ille ꝛ iste pha
rao. s. ꝛ diabol⁹ graua
ti duricia pctōꝝ lapi-
des viui nō erāt.
f Dextera tua dn̄e ma
gnificata ē. h̄ est. Dex
terā tuā dn̄e i. filiū tu
um xp̄m magnificem⁹
in fortitudie victorie.
qui pcussit inimicū lib
tatis nr̄e. deponēs eū
de dominio decptoꝝ.
g Misisti irā tuā Irā
id ē vindictā. nō tamē
ira deitatis turbatur.
Que deuorauit eos si
cut stipulā. qꝛ sic faci-
le ignis stipulā consu
mit. sic facile erat deo
eos submergere. Et in
spū furoris tui. qꝛ pa-
ciētibus furor videẗ.
cū sit equū iudicium.
h Stetit vnda fluēs. i.

c tris mei ꝛ exaltabo euz. Do
minus q̄si vir pugnator: oi-
potēs nomē ei⁹. currus pha
raonis ꝛ exercituz eius pie-
d cit in mare. Electi principes
eius submersi sunt i mari ru
bro. abissi operuerunt eos:
descenderunt in pfundū q̄si
f lapis. Dextera tua dn̄e ma-
gnificata ē in fortitudine: de
xtera tua dn̄e pcussit inimi-
cum. et in multitudine glie
tue deposuisti aduersarios
g meos. Misisti irā tuā q̄ de-
uorauit eos sicut stipulā. et i
spiritu furoris tui congrega
h te sunt aque. Stetit vnda
fluens. cōgregati sunt abissi
i in medio mari. Dixit inimi-
c⁹ psequar ꝛ cōphendā: diui
dā spolia implebiẗ aīa mea
k Euaginabo gladium meuz
interficiet eos manus mea.
l Flauit spirit⁹ tu⁹ ꝛ operuit
eos mare: submersi sunt q̄si
plumbū in aquis vehemēti
m bus Quis similis tui in for
tibus dn̄e q̄s similis tui ma
gnific⁹ in sanctitate: terribi
lis atq͂ laudabilis ꝛ faciēs
n mirabilia Extendisti manū
tuā: ꝛ deuorauit eos terra.
o Dux fuisti in mīa tua: pplo
p quē redemisti. Et portasti
eū in fortitudie tua: ad hita
q culū sanctū tuū. Ascendeṙt

vl' mare diuisi vl' iordaīs. vt legiẗ. Cōgre
gate sūt abissi ne nocerēt iustos ꝛ necarēt
iniustos. i Dixit inimic⁹. i. pharao. pse
quar ꝛc̄. ista ei sūt ꝟba pharaōis. i. diabo
li. q̄bus tn̄ fortior sup
ueniens. spolia abstu
lit. k Euagiabo gla
diū meū. i. gladios. et
manus. i. potētia mea
vl' multitudo exercit⁹
inẗficiet eos. Ita dic
ꝛ diabol⁹. Euagiabo
gladiū. i. aperiā oēs
fallēdi mōs. ꝛ interfi-
ciet eos spūaliẗ man⁹
mea. l Flauit spūs
tuus. spū ei fortitudis
tue sbmersi sūt. q̄si plū
bū. flexibiles ad malū
ꝛ grauati a malicia ne
possint ad bonū aīam
eleuare. m Quis si
milis tui. magna faci-
ens. qꝛ sctūs es. terri-
bilis. iudicando. atq͂
laudabilis dimittēdo
pctā penitētib⁹. ꝛ faci
ens mirabilia i cruce.
ꝛ in pctōꝝ cōuersione.
n Extendisti manū. i.
ꝟtutem tuā. ꝛ deuora
uit eos terra. i. arena.
vl' pctā t̄rena. O vel
terra deuoraṫ. q̄ sem
p terrena faciūt de t̄ra
loquūẗ. litigāt terram
desiderāt ꝛ luxurie de
diti. voluptatem q̄rūt
corpis o Ibi dux fui
sti ad t̄rā pmissaz. hic
ad celestē hierl'm redē
ptis. p Et portasti eū
tūc. i. sine eius labore
eū adduxisti. vbi tab-
naculū ꝛ postea tēplū
videret. sic sctōs i pa-
disuz nūc introducis.
vbi hītaculū sctm̄ tuū
eternū videt i eternū.
q Ascēderūt ppl'i isrl'
Et irati sūt. i. aduersa
rij ɔtra eos irati sūt. h̄
autem de futuro intel

ligut̃. Philistijm inẽ
ꝑrant̃ cadẽtes poculo
idumei: rubei vl' t̃reni.
r Moab. ex pr̃e iterp̃/
tat̃. ꝛ significat pctõ/
res iustoꝝ ꝑsecutores
q̃ iebriati sunt pctis ꝛ
noxa effusiõis sãguis
xp̃i. vl' q̃ sũt homicidij
inq̃nati ex pr̃e dyabo/
lo sũt. q̃b⁹ h̃ sal⁹ iusto
rũ ẽ inuidia. q̃s tñ dñs
exupat. s Fiãt imo/
biles. optat vl' pnũci/
at. q̃ꝺ resistẽ nõ valeãt
dei pplo illi supius iã
noĩati ppli. O Uel
mystice iudei facti sũt
imobiles ad fidẽ xp̃i.
donec ꝑtrãseat ꝛ veiat
ad fidẽ oĩs ppls gẽtiũ
quẽ dñs possidet
t. Introduces eos in
terrã ꝓmissã. ꝛ itro du
cet etiã dñs scõs suos
celestẽ h'ierlm. ꝛ plãta
bit ieťnũ. i. felicit̃ viue
re faciet. In monte. i.
xp̃õ. ꝛ firmissimo hita/
culo. h̃ ẽ h'ierlz. Spũa
lit̃ aũt xp̃õ ꝯtẽplatiõez
celestẽ. firmissimũ ha/
bitaculũ hierlz celestẽ
(cui⁹ finẽ dñs pacẽ et̃
nalit̃ firmã posuit) si/
gnificat vbi nlla infir/
mitas esse põt.
v. O Sãctuariũ tuũ.
h̃ ẽ scĩmoniũ assump/
te carnis. q̃ꝺ nõ manu
hoĩm factũ ẽ. ꝫ mãib⁹
dei patũ. Dñs regnit.
regnat ꝛ regnabit i se
culũ. ꝛ sine t̃miali fine
Alit̃. Et regnabit ine
ternũ. ꝛ vltra. si q̃d in
eterno vlterius est.
x O Ingressus eñ:
spũaliter accipiendo.
Qui egypti⁹ ẽ. ꝛ seq̃t̃
pharaonẽ. i. dyabolũ.
illevicioꝝ mergit̃ flu/

ꝑli ꝛ irati sunt: dolores ob
tinuerunt habitatores phi/
r listijm. Tunc ꝯturbati sunt
principes edom. robustos
moab obtinuit tremor obri
guerũt oẽs habitatores cha/
s naan. Irruat sup eos formi
do ꝛ pauor. in magnitudine
t brachij tui. Fiant imobiles
q̃si lapis donec pertranseat
ppls tu⁹ dñe. donec ꝑtranse
at ppls tu⁹ iste quẽ possedi/
v sti. Introduces eos ꝛ plãta
bis in mõte hereditatis tue
firmissimo habitaculo tuo:
x q̃ꝺ operatus es dñe. San/
ctuariũ tuũ dñe q̃ꝺ firmaue
rũt manus tue: dñs regna/
y uit ineternũ ꝛ vltra. Ingres/
sus est eni pharao cũ curri/
bus ꝛ eq̃tibus eius in mare
ꝛ reduxit sup eos dominus
z aquas maris. Filij autẽ isrl'
ambulauerũt per siccũ: in me
dio maris.

Oratio Abacuc ꝓphete
p ignorantijs. iij. ca.

a Omine audiui audi/
b tionẽ tuã ꝛ timui. Dñe
opus tuũ: in medio annorũ
c viuifica illud. In medio an
noꝝ notũ facies: cũ irat⁹ fu/
eris misc̃ꝺie recordaberis.
d De⁹ ab austro vẽiet. ꝛ sctũs
de mõte pharã. Dyapsal'.
e Operuit celos glĩa ei⁹: ꝛ lau
f dis ei⁹ plena est terra. Splẽ
dor ei⁹ vt lux erit: cornua in

ctibus. y O Filij ãt
isrl' mystice. i. q̃ sequit̃
xp̃m. ꝛ sic ille ambula
bat: ita ꝛ ipse ãbulat.
aq̃ ei mur⁹ sũt dextera
leuaq̃z. Ipe ãt media
via icedit ꝑ siccũ vsq̃z q̃
exeat ad libertatem. ꝛ
hymnũ victorie canat
dicẽs. Cãtemus dño.
glo͛se eñ magnificat⁹ ẽ
equũ ꝛ ascẽsorẽ deiec
in mare. q̃ꝺ erit cũ p⁹
mortẽ aĩa celos glio
sa igredit̃. a Dñe au
diui. oĩa discipul' inq̃t
saluator q̃ audiui a pa
tre ãnũciaui vob. i. ꝓ/
brosa aduersaq̃z carne
assũpta ꝓ hũano gene
ri patior. ꝛ post victa
morte itrabo in gliam
meã. Hãc auditionẽ ꝓ
pheta audiuit i spũ: ꝛ
timuit. b Dñe opus
tuũ. Ait ꝗ depcor dñe
vt q̃ꝺ ꝓmisisti explicet̃
finito q̃ꝫ tpe reddas
xp̃m tuũ. ꝛ op⁹ q̃ꝺ pol
licit⁹ es viuifica. h̃ est.
tuũ iple ꝓmissũ. c In
medio ãnoꝝ. Cũ vene
rit inq̃t plẽitudo tpis
ꝛ ope ꝓmissa ipleuerl
mõstrabis vera esse q̃ es
pollicit⁹ ꝛ cũ peccanti
bus nob irat⁹ fueris.
pniaz tñ agẽtib⁹: mĩe
tue recordaberis

d De⁹ ab austro. pha
ran loc⁹ ẽ vicin⁹ syna. i
q̃ ipe dñs legẽ dedit q̃
de v'gie nasci dignat⁹ est
in bethleẽ. ꝛ ide ab au
stro veniẽs. hierosoly/
mã a parẽtib⁹ duct⁹ ẽ.
vt ꝓ eo hostia ẜm legẽ
daret e Operuit celos
i aduẽtu eñ saluatoris
cũcta repleta sunt glĩa
vt in euãgelio. Gloria

g manib⁹ ei⁹. Ibi abscōdita ē
fortitudo ei⁹ ante faciē eius
h ibit mors. Egredief dyabo
l⁹ ante pedes ei⁹; stetit ꝛ mē
i sus ē terrā. Aspexit ꝛ dissol
uit gētes ꝛ cōtriti sunt mon
k tes secli. Incuruati sunt col
les mūdi ab itinerib⁹ eterni
l tatis ei⁹. Pro iniquitate vi
di tentoria ethiopie: turba/
buntꝰ pelles terre median.
m Mundqd in fluminibus ira/
tus es dñe: aut in fluminib⁹
furor tuus: vel in mari indi
n gnatio tua. Qui ascēdens
sup equos tuos ꝛ quadrige
o tue saluatio. Suscitās susci
tabis arcū tuum: iuramēta
tribubus que locutus es.
p Dyapsalma. Fluuios scin
des terre: viderꝰt te aque et
doluerꝰt montes: gurges aq̄
q rū trāsijt. Dedit abyssus vo
cē suā: altitudo man⁹ suas
r leuauit. Sol et luna steterꝰt
in habitaculo suo: in luce sa
gittaꝝ tuaꝝ ibunt: in splen/
dore fulgurantis haste tue

in excels℞ dō. Et alibi. Dñe dñs nr̄: q̄ꝫ ad mirabile ē nomē tuū in vniuersa t̄ra. Et rursum. In oēm terrā exiuit sonus eoꝝ. f Splēdor ei⁹ q̄si sol. sic sol iusticie clara luce radiabit. cornua. id ē. vexilla ac tro phea crucꝭ ī māib⁹ ei⁹

g Ibi abscōdita ē for titudo In cruce abscō dita ē fortitudo eius. q̄m dicebat. tristis est aīa mea vsqꝫ ad mortē Et ī man⁹ tuas cōmē/ do spm̄ meū. ibi em̄ la tuit xp̄i⁹ diuinitatꝭ ꝛ ap paruit īfirmitas hūa/ nitatꝭ. h Egrediet. exeūte eī dño d̄ aquis baptismatis. occurrit mors. i. dyabol⁹. ꝛ añ pedes ei⁹ veiebat colu ber ātiqu⁹ q̄m tētauit eū in deſto. i Aspe/ xit ꝛ dissoluit. stās sal uator ꝛ oclo suo cūcta ꝓspiciēs, ꝛ ītuitu suo vniuersuz mūdū meti ens: gentiū īfidelitatē dissipauit. a glacieqꝫ sua resoluit eoꝝ corda ꝛ demōes ꝛ suꝑbos q̄ mōtes dicūt scli ꝯtri/ uit. k Incuruati sūt colles. i. suꝑbi ꝑ pniaz humiliati sūt īcuruati sūt q̄ añ aduētū salua toris superbi erāt. ꝛ a nllo flecti poterāt: ab itinerib⁹ et̄nitatis ei⁹ ꝑ carnē em̄ assumptā ꝛ ꝑdicatōez suā ꝛ disci/ puloꝝ. ꝛ īteriorē īspi/ rātōez (qb⁹ vijs diui/ nitas ad nos veire dig̃ ta ē) hūiliati sūt ꝛ con uersi superbi. l Pro iniq̄tate. i. ꝓpt̄ īiquitatē. Qui tēplū dei eē debuerāt. ꝓpt̄ iīquitatē auaricie. luxu rie. ꝛ oīs malicie. fiūt tabernaculū ethio pū. i. demonuz. Tabnacula āt t̄re madiā atqꝫ ethyopū eosdē ītellige. hi ī nouissi/ mo ꝯscīi pctōꝝ suoꝝ pauebunt iudicio ꝛ turbabūt. m Mūdqd ī flumib⁹. fluminū

ꝛ maris vocabulo corda exp̄mūt īfideliū q̄ toto intētōis īpetu ad īferiora rapiūt. Sūt aūt flumīa bōa. sunt ꝛ mala. vñ lra ista pōt ꝛ ista īterrogatio affirmatiē ꝛ ne gatie ītelligi. nō em̄ bōis flumib⁹ irascit deus. irascit āt mal: ꝛ mare silr ī bono ꝛ ma lo accipi p̄t. Mūdana vl' heretica eloq̄ntia ꝛ xba malū flumē. dei x ba ꝛ predicatio ꝛ sacra bonū flumen in q̄bus pctōr absoluitur. n Qui ascēdes super eq̄s nō in illoꝝ corda qb⁹ irat⁹ dī. sup̄l⁹. ꝟ in corda electoꝝ tuorum ascēdes ꝑ illumīatōez gr̄e tue. vt apl'oꝝ. ī hīs currib⁹ eq̄tās: totū il/ lustrauit mūduz ꝛ sal/ uauit. Al' q̄tuor euāge lia q̄driga sūt salutis. o Suscitās suscitab. Arcū dic̄ īprouisū ad/ uētū. in q̄ regna mūdi examinād̄a ꝑuidit. Al' arcū sacrā scp̄turā dic̄ quā suscitauit. dū ꝑ eā in pctīs mortu⁹ excita uit ꝛ īpleuit q̄ ꝓmisit tribubus patꝝ antiq̄ꝝ. p Fluuios scides. i. re ges t̄re aduersus tuū ppl'm dimicātes diui/ des atꝫ dispgel. Te vi derꝰt excelsa reg̃. ꝛ sbli mes h⁹ scl'i ptātes tre/ muerꝰt. Gurges. i. ꝑse/ cutio eoꝝ q̄ vexabant ppl'm tuū trāsijt. q Dedit abyssus. h̄ ē postq̄ꝫ gurges aq̄ꝝ. i. ꝑsecutionum trāsijt. i. cessauit. i. p⁹ passionez tuā xp̄e. īferi. i. sci in libo patꝝ laudaue/ rūt te. ꝛ altitudo. i. āgeli te resonabāt eē victorē. ꝛ quasi plausu manuū eleuataꝝ te victorē triumphatorēqꝫ monstrarunt r Sol ꝛ luna. post passionē suaz ꝛ resur rectōez eleuat⁹ ē dñs sol videlꝫ iusticie ī celū, ꝛ emisso spū illustrauit eccliaz, q̄ dē/

s In fremitu conculcabis ter
rã. in furore obstupefacies
t gentes. Egressus es in salu
tẽ ppl'i tui. in salutẽ cũ xp̃o
v tuo. Perfecisti caput de do
mo impij. denudasti funda
x mentũ vsq3 ad collũ. Male
dixisti sceptri eiꝰ capita bel
latoꝝ eiꝰ. veniẽtibus vt tur
y bo ad dispgendũ me. Exul
tatio eoꝝ sicut eiꝰ q̃ deuorat
z pauperẽ in abscõdito. Viã
fecisti in mari eq̃s tuis in lu
a to aquaꝝ mltatũ. Audiui ⁊
ꝯturbatꝰ est vẽter meꝰ: a vo
b ce ꝯtremuert labia mea. In
grediat putredo in ossibus
c meis ⁊ subter me scateat. Vt
req̃escã in die tribulationis
vt ascẽdã ad p'lm accinctũ
d nrm. Ficus em̃ nõ florebit ⁊
non erit germen in vineis.
e Mencient opꝰ oliue: et arua
non afferent cibum.
f Abscidetur de ouili pecus:

luna: q̃ tũc ita stetit robore spũs accepto vt nec mortẽ timeret. Sagitte tue. i. pla/ ge tue ⁊ eruditio: ppl'o tuo lumẽ pbuert. In sole ei xp̃s. i luna eccl'ia designatur. s In fremitu ꝯculcabis. q̄si iniuriã ppl'i tui vĩdicabis. terrã re gna ꝯculcab. ⁊ oẽs gẽ tes admirari facies.

t Egressus es. h' pri dictũ ĩtelligit. q2 exie rit ad saluãdũ populũ suũ p ih'm xp̃m filiũ su ũm. d's eĩ erat in xp̃o: mũdm recõcilians sibi. Vl' egressus a synago ga iudeoꝝ ad gentes. v Percussisti caput. Veniẽte ãt filio tuo. p cussisti antixp̃m de do/ mo ĩpij. i. ĩ: h' sc'lo. q2 ĩ maligno mũdꝰ positꝰ est. Et abscõdita eius apta fecisti. vsq3 ĩ sem piẽnũ fundamẽta eĩ si ue abscõdita eiꝰ: sunt cogitatões q̃ mũdant vel ĩ iudicio oĩbus vl' h' p ꝯfessionẽ. vsq3 ad collũ. i. vsq3 ad v'ba et opa. Vl' p caput diabo lus ĩtelligit. x Ma ledixisti. Nõ solum sce ptris. i. regno diaboli maledixisti. verũetiã3 capiti bellatoꝝ q'd per cusseras. q̃ venerũt vt turbo vt v'terãt ppl'm tuũ dñe. Scd'm l'raz ãt intelligimꝰ ĩpiũ nabu chodonosor vl' oẽs ad uersarios q̃ venert vt turbo vt dispderẽt me. i. vt euerterẽt isrl' ⁊ captiuarẽt. y Exultatio eoꝝ. Exulta/ bũt paupem deuorãtes ⁊ sbiectũ sibi po/ pulũ. ⁊ hoc q̄si in abscõdito facient. i. q̄si tu deꝰ nescires. Venisti igr̃ ad p̄liũ p po pulo tuo ⁊ q̃drigas mittẽs ĩ aq̃s. i. ĩ gen tes mltas. fecisti eis viã ⁊c̃. z Viã feci cisti. Equi sũt sc'ti p̄dicatores. q̃bꝰ fecisti viã in ppl'is nationũ. ⁊ in q̃2u3 p̄dicatiõe turbate sũt aq̃: h' ẽ gẽtiũ corda. Mare em̃ spũalit mũdꝰ ẽ. lutũ pctã ⁊ cure vane. aq̃

mlte: ppl'i mlti. a Audiui ⁊ ꝯturbatꝰ ẽ vẽter meꝰ. Ad ꝯmiatione inq̃t xp̄ha tuã toto vẽtre. i. aĩo ꝯtremisco. labioꝝ eĩ tre mor designat pauorẽ trepide mẽtis. Audi ui igr̃ vĩdictã tuã in pctõres quã fecisti h' ⁊ quã ampliꝰ facies ĩ extremo iudicio ⁊ con tremisco ne ⁊ ego re/ probꝰ inueniar.

b Ingrediat putredo. i. non solũ hũc tremo rẽ libẽter patior. verũ etiã q'd passus ẽ. Iob libẽter sustinebo. i. pu tredinẽ corpis. ita vt ĩ nũeris scateat v'mibus caro mea. ⁊ oẽs angu/ stias ⁊ tribulatões h' in hac vita. c Vt re/ q̃escã. i. vt h' a meis mũ der ⁊ eripiar pctis. ⁊ ĩ die tribulatõis h' ẽ cõ/ sumatõnis secl'i ⁊ iudi cij. in die. s. ire calami/ tatis ⁊ miserie req̃escã. atq3 ascẽdã ad ꝯsortiũ eoꝝ q̃ ĩ xp̃o pcessert. ⁊ accinxert se ad pugnã dũ ꝯ aereas ptãtes. et oĩa vicia. armis v'tutũ vndiq3 cincti ⁊ expedi ti. cũ illis ascẽdã in gau dia btõꝝ. ⁊ in hac vita de v'tute ĩ v'tutẽ: ficꝰ eĩ nõ florebit. ego aũt floreã. d Ficꝰ eĩ nõ florebit. ficꝰ: vinea: et oliua erat sinagoga iu deoꝝ. q̄m dulcedinem bõe opatõis pferebat s dño veniẽte v'tutis fructũ ferre neglexit. silr exponit de malis xp̃ianis iste ⁊ seq̃ntes duo v'sus e Mẽ tiet opꝰ oliue. aliud pmittẽtis. ⁊ aliud faciẽ tis. dicẽtis ad moysen. Oĩa q̃cũq3 dixerit dñs faciemꝰ. ⁊ nolẽtes ĩ eũ credere qui a moysi p̄dicatꝰ ẽ. Arua q̃3. i. agri. i. iudea q̃ oli ĩ mõtibꝰ scti nũc ĩ plano sita depssi onis exiccata pctis. nõ fert cibũ nec peco ri. i. simplicibꝰ. nec armẽtis. i. platis. ⁊ ido abscidet. f Abscidet de ouili. apud iu deos sũt p̄sepia l'raꝝ celestiũ s q2 pabulũ

celest; intellect⁹ ī his nō sapiūt. q̄ iuguȝ euāgelij baiulēt absūt. Armētū ei q̄si ara mētū d̄r qꝛ aratri iugo terrā aret. vl' ab ar mis cornuū d̄r armētū. ꝛ prelatū vl' quēli bet xp̄i iugū ferētē s̄cat. g Ego āt ī dn̄o .i. nō in mea iusticia. s̄ in fide diuīe ꝓtectōis gaudebo. Illi ei s̄ pa tiēt. ego āt gaudebo. ego ꝯpassus hic ī iesu meo gaudebo alibi cū eo. illi hic in ꝓphanis gauisi. alibi patientur eīnalit. ego āt h̄ tribu lat⁹ ꝑ iesu meo p⁹ hāc vitā in re sic nūc ī spe gaudebo ꝛ exultabo ī deo iesu meo. Exultēt alij ī idol' suis. alij ī di uitijs. ī honorib⁹. alij ī libidine. ego exulta bo ī redēptiōe mea. in saluatore ꝛ iesu meo. h De⁹ dn̄s fortitudo In illo q̄ppe me v̄tu tē facere ꝯfido. Et sic cerui spinosa trāseunt ita ego ꝑicula delicto rū: dn̄i auxilio trāscen dā oīa. i Et sup excel sa. i. oēm mūdanā subli mitatē ꝯtēplatiōe cele stiū trāscēdere fac me, victoriā ei⁹ atq̄ triū phū canētē. a Audi te celi. maxīa elemēta in testioniū vocat. vt ī tētū faciat auditorē. ꝛ significet se de magnis locutuꝝ. b Cōcrescat in pluuia doctrina mea ꝛc. sic innūerabiles sūt pluuiaꝝ gutte ꝛ roris sic ī h̄ carmie de īscru tabilib⁹ iudicijs dī di sputabo. Al' sic pluuia ꝛ ros terrā faciūt fru ctificare. Sic doctrina mea ī vob̄ v̄tutū reui uiscere fructus faciat c Quasi imber. Iste v̄sus supioris sensum

ꝛ non erit armentū in p̄sepi
g bus. Ego autē in dn̄o gau
debo ꝛ exultabo in deo iesu
h meo. Dn̄s deus fortitudo
mea: ꝛ ponet pedes meos q̄
i si ceruorū. Et super excel
sa mea deducet me victor:
in psalmis canentē.

Canticū Moysi deutero nomij. xxxij. capitulo.

a Audite celi que loquar
audiat terra v̄ba oris
b mei. Concrescat in pluuia
doctrina mea: fluat vt ros
c eloquiū meum. Quasi im
ber super herbam: ꝛ quasi
stille super gramina: quia
d nomen dn̄i inuocabo. Date
magnificentiā deo nostro:
dei ꝑfecta sunt opera: ꝛ om
e nes vie eius iudicia. Deus
fidelis ꝛ absq̄ vlla iniquita
te iustus ꝛ rectus: peccaue
rūt ei nō filij ei⁹ in sordibus
f Generatio praua atq̄ puer
sa. heccine reddis dn̄o po
g pule stulte ꝛ insipiēs. Nun
quid nō ip̄e ē pater tuus. q̄
possedit ꝛ fecit ꝛ creauit te.
h Memento dierū antiquoꝝ
cogita generatiōes singl'as
i Interroga patrē tuū ꝛ an
nūciabit tibi. maiores tuos

hꝫ. qꝛ nomen dn̄i inuocabo. i. de dn̄o mihi s̄mo ē. d Date mg̃nificētiā. i. digne eū honorate fide ꝛ opib⁹. Dei ꝑfctā sūt oīa qꝛ sūme ꝑfect⁹ est. Et oēs vie eius. i. opa ei⁹ iudicia. i. cū discretōe rōnis. i. ꝓuidē tissima rōne ꝛ discreti one disposita ꝛ facta. e De⁹ fidel'. In oīb⁹ ꝓmissis. ī iudicijs iu stus ꝛ rect⁹. Non filij. qꝛ degenerati erant a v̄o p̄re seq̄ntes idola. sic ꝛ nūc q̄ pctā sequū tur. q̄si degeneres sūt. q̄ p̄rem bonū non imi tant. f Gn̄atio pra ua ꝛ ꝑuersa ē. s. sensu ꝛ ope. Heccine reddis .i. hec ne. s. mala tua. vl' nōne hec. Stultus d̄r ꝛ insipiēs. q̄a b̄nfi cijs dn̄i ingrat⁹ existit ꝛ extitit. vl' p̄ua affctū ꝑuersa ītellctū. Pp̄l's stult⁹: putās vtile qđ est nociuū. ꝛ insipiens nō intelligēs ei eē vti le qđ est vtile. g Nū q̄d nō ip̄e ē p̄r tu⁹ oēs ei hoīes deū p̄reȝ h̄nt naturalit. qꝛ d̄s gene rare aliq̄d d̄r. cum no uiter vl' de nouo ꝓdu cit. vnde d̄r Iste gene ratiōes celi ꝛ terre. nō q̄ ea genuerit ex sua sb̄ stātia. s̄ q̄ noua ꝓdu xerit. Qui possedit et fec. ꝛ creauit te. Econ trario legēdū est. s. ita vt q̄ p̄mo creauerit di sponēdo vt faceret: fe cerit formādo. in q̄ eū possideret nisi p̄us cre aret. h Memēto die rū. memēto quō elect⁹ sis ī p̄riarchis: ꝛ cogi ta quō abraā. ysaac. et iacob. ꝛ plurimos ali os elegerit. i Inter roga patrem. interro ga spiritualē doctorē

ꝛ eos ꝗ maiores sũt scia. k Qñ diuidebat. s. in ꝯstructõe turr̃ babylonice. qñ ꝑ diuisionē liguaꝝ diuisit gẽtes. vl' diuisione mar̃ rubri qñ diuisit eos ab egyptijs l Cõstituit. hyperbolice loq̃r q2 tot dič cõstituit ẽmĩos pp̃loꝝ. i.

derit. dimittit. sic ꝛ dñs docꝫ nos sp̃ oclo itelligẽtie solē diuie maiestat̃ intẽdē. q etiã sup eos volitãs ꝓuocat pullos ad volãdũ. ita diuia pietas vult nos ꝑficē ð ꝩtute i ꝩtutē. q Expãdit alas. q etiã aq̃la ðs. s. bñ lacescentes

singulas gẽtes q̃t erãt singule ꝑsone in pp̃lo isrl'. Uel dič tot eē singulas gẽtes ꝯstitutas q̃t hoies igressi sũt de pp̃lo isrl' in egyptuꝫ. i. lxx. Or aũt alia trãslatio dič. statuit ẽmĩos gẽtiũ iuxta nũeꝝ ãgeloꝝ dei. sic itelligit ꝙ sic vnicuiqꝫ hoĩuꝫ custodē ãgelũ legim⁹ deputatũ. sic ꝛ angelos ꝑncipes gẽtiũ credamus ꝯstitutos. Nã in daniele legim⁹ michaelē ꝑncipē pp̃lo ꝛ ãgelum ꝑsaꝝ vel grecoꝝ. m Pars ãt dñi quaꝫ elegit ð oĩbus ist̃ populꝭ ꝛ natiõib⁹ ꝛ mirabilia sua oñdit. ꝛ singularia beneficia exhibuit. fuit pp̃ls ei⁹. s. iudeoꝝ. h̃ dič vt validius eis bñficia dei ꝯmẽdaret. ꝙ tãta ð m̃ltitudine gentiũ. sibi eos elegisset. q ð iacob stirpe descẽderãt vt eẽnt funicul⁹ hereditat̃ eius: i. q̃si hereditaria possessio ei⁹. n Inuenit eũ in t̃ra deserta. i. i mõte syna. vbi illũ legib⁹ suis ꝯstrĩxit. In loco horror̃ ꝛ vaste solitudinis. i. arabie: q circa desertum est.

k ꝛ dicẽt tibi. Quãdo diuidebat altissim⁹ gẽtes: quãdo
l separabat filios adã. Cõstituit terminos pp̃loꝝ: iuxta
m numerũ filioꝝ israel. Pars autē dñi pp̃ls ei⁹ iacob funi
n culus hereditatis eius. Inuenit eũ in terra deserta in loco horroris ꝛ vaste solitudi
o nis. Circũduxit eum et docuit: et custodiuit quasi pu
p pillã oculi sui. Sicut aquila ꝓuocãs ad volandũ pullos suos: et super eos voli
q tans. Expãdit alas suas et assumpsit eũ: atqꝫ portauit
r in humeris suis. Dñs solus dux eius fuit: ꝛ non erat cũ
s eo de⁹ alienus. Cõstituit eũ super excelsam terraꝫ vt co
t mederet fructus agroꝝ Ut sugeret mel de petra: et ole
v um de saxo durissimo. Butirum de armento: ꝛ lac de ouibus: cũ adipe agnoꝝ et

i se sbleuat. q2 vbi nos min⁹ sufficim⁹ diuinũ sp̃am⁹ auxiliuꝫ. ip̃e em̃ portat nos sic aq̃la dr̃ portare pullos suos i hũer̃. vt si sagittet ad ea. ip̃a añq̃ pulli excipiat sagittas. ita xp̃s ꝑ nob vulnerat⁹ ē. ꝛ hũeris sue ꝓtectõnis nos defẽdit. ꝛ iudeos oliꝫ ita portauit. Aptat ãt se ita dñs ifirmis. vt itelligam⁹ ei⁹ ꝑ nob cõpassionē. q etiã in euãgelio gallie se assimilauit. r Dñs sol⁹. q2 solũ eius ꝩtutis erat. sic glãifice pp̃lm suũ educere. qð null⁹ alioꝝ deoꝝ facē valuit. s Cõstituit. terra em̃ repromissiõs ꝩtex mũdi esse dr̃. vñ ꝛ hierlm vmbilicus t̃re eē videt. ferũt ãt sapientes mũdi. t̃rã globo siĺeꝫ vndiqꝫ conexã. nr̃a ãt terra. i. ecclesia. oĩb⁹ mũdi ꝩtutibus excelsior ē. t Ut sugeret. ꝑp̃t affluẽtiã oĩuꝫ bonoꝝ dr̃. q2 q̃uis rupib⁹ aspera t̃ra. melle ꝛ oleo abundabat. Ceteꝝ ð petra melle. i. de xp̃o. dulcedo doctrie añ passionē fidelib⁹ in ista terra mĩstrata ē. Oleũ ãt de saxo durissimo. i. post resurrectõeꝫ. qñ iã imortal̃ effect⁹ ē. Oleũ sp̃ũssc̃i xp̃s effudit in eadē terra. v Butyꝝ ꝛ lac abũdantiã reꝝ demõstrat. nam ꝛ terra basan fertilissima ad alẽdos greges erat. vñ rubenitis ꝛ gadditis, q plurima pecora habebãt illa terra tradita ē. Nobis ãt butyrũ ð armẽto. i. fortis doctria nobis ð patriarchis ꝛ ꝓphis mĩstrat: ꝛ lac de ouibus

o Circũduxit. i. ꝑ viã mõt̃ seyr duxit eũ ꝛ docuit. s. patiẽtiã vl' leges ei⁹ Et sič pupillã oculi: ita diligentr cura seruauit eũ. Pupilla em̃ omnibus mẽbris cautius custodit. p Sicut aquila ꝓuocans ad volandum pullos suos. ꝛ reliqua ferũt physici aquilaꝫ pullos ꝯ solem ponere ꝛ quem viderit aciem in radio solis fortiꝰ figere illũ nutrit. queꝫ ꝩo torpentem vi-

lenior doctrīa simpli-
ciū: cū adipe agnoꝝ ⁊
arietū. i. p exempla ma
gistroꝝ ⁊ sb̄ditoꝝ desi
derium spiritale qđ in
adipe ꝯstat. Basā īter
ꝓtaᷓ pīguedo q2 scī pī
guedinē charitatꝭ ꝯn-
dūt x Et hircos. p hir
cos pnīaꝝ exēpla ītel-
ligim⁹. scī eī sic viuūt
ī mūdo. q̄si sp pctā de-
fleāt. Qualꝭ ē heremi-
taꝝ ⁊ veroꝝ mōachoꝝ
vita. Medulla tritici
⁊ sāguis vue. corpus ⁊
sāguinē xp̄i sigᷓt. mera
cissimū. i. purissimum.
y Incrassat⁹ ē dilect⁹
ꝑpᷓ reꝝ oīuz abūdan
tiā. Et recalcitrauit. se
quendo deos alienos
dilatat⁹. i. in gn̄atiōis
ꝓpagie. Vꝉ incrassat⁹
delicijs. īpīguat⁹ diui
tijs. dilatat⁹ honorib⁹
⁊ potētia. ⁊ iō derelīqt
deuz. q̄si ei⁹ auxilio nō
indigeret amplius.
a Prouocauerᷓ eū. i.
ad iracūdiā ⁊ vīdictaꝫ
talib⁹ ausis irritauerᷓ
Ille qꝫ q̄ post baptis-
mū ad idolatriā ꝯuer-
tiᷓ: vel vicijs: vꝉ mali-
gnis spiritib⁹ sese mā-
cipat. dn̄i vindictā ī se
īcitat. b Immolaue
rūt. hoc manifestū est.
c Noui recētis q̄. i. q2
stabiles nō erāt in cul
tura dei quā a pr̄ibus
didicerāt. nouiᷓ acce-
debant ad deos colen
dos. q̄s nō coluerunt
pr̄es eoꝝ d Deū q̄ te
genuit. i. qui te forma
uit vt esses. Sꝫ ⁊ nos
aliᷓ generat p baptis-
mū in remissionē pctō
rū. e Vidit dn̄s quē
nihil latere pōt, ⁊ cor-

x arietū filiorū basan. Et hir-
cos cum medulla tritici: et
sanguinem vue biberet me
y racissimuz. Incrassatus est
dilectus ⁊ recalcitrauit: in-
crassatus impinguatus di-
z latatus. Dereliquit deū fa-
ctorē suum: et recessit a deo
a salutari suo. Prouocauerᷓt
eum in dijs alienis ⁊ in abo
minationibus ad iracundi-
b am concitauerunt. Immola-
uerunt demonijs ⁊ non deo
c dijs quos ignorabant. No
ui recentes q̄ venerunt: q̄s
nō coluerunt patres eorum
d Deum qui te genuit dereli-
quisti: ⁊ oblitus es domini
e creatoris tui. Vidit domi-
nus ⁊ iracundiā cōcitatus
est: quia ꝓuocauerunt eū fi
f lij sui ⁊ filie. Et ait abscon-
dā faciē meā ab eis: et con-
siderabo nouissima eorum.
Generatio eñ peruersa est
g ⁊ infideles filij. Ipsi me pro
uocauerūt in eo qui nō erat
deus: ⁊ irritauerūt in vani
h tatibus suis. Et ego prouo
cabo eos in eo q̄ non est po
pul⁹: ⁊ in gente stulta irrita
i bo illos. Ignis succēsus est
in furore meo: et ardebit vs
k q̄ ad inferni nouissima. De
uorabit q̄ terrā cū germine
suo: ⁊ montiū fundamenta
l cōburet. Cōgregabo super
eos mala: et sagittas meas

ripuit eos ꝓpter pctm̄.
q2 eū ꝓuocauerᷓt in cul
tura deoꝝ. q̄s adopta
uerat ī filios ⁊ ī filias
f Et ait abscōdā. h̄ est
sb̄trahā auxiliū: ⁊ ꝯsi-
derabo nouissima eo-
rū. i. ad q̄lē finē ꝑueni
ant. g Ipsi me ꝓuoca
uerūt. Sic eñ illi me
vnū. in mltꝭ dijs ꝓuo-
cauerᷓt. ita ⁊ ego assu-
mam multas gētes. ⁊
hāc respuā h Et ego
eos ꝓuocabo. in eo q̄
nō ē ppl's. p quē pplm
significat oēs gētes q̄
ad cōpatōeꝫ isrl. quasi
nō essent. reputabanᷓ
vel q2 gētes idola co-
lētes: nō dicebanᷓ dei
ppl's. i Ignis succē
sus ē. vindicta mea in
hoc tpe īcipiet. ⁊ arde
bit vs q̄ ad inferni no-
uissima. i. vs q̄ ad etnā
dānatōeꝫ. Malos eñ
⁊ ipios. dn̄s nōnunq̄
hic īcipit flagellare vt
de tpali pēa ad eternā
trāseāt. Sic ī herode ⁊
āntiocho factū legim⁹.
k Deuorabit q̄ trā. i.
pctōres cū opib⁹ suis
deuorabit. ⁊ mōtiuꝫ. i.
supboꝝ cogitatiōes ⁊
ꝯfidentiā destruet.
l Congregabo. mala
sunt pene q̄ sufferenti
bus mala vidēᷓ. s iu-
sta apđ inferentem. Et
sagittas. i. vindictas
exercebo.

m Cōsumenᷓ qđ illis
factū legim⁹ q̄ꝝ cada-
uera volucres ⁊ bestie
comederūt. q̄s fames
ac gladi⁹ ꝯsumpserūt.

m cōplebo in eis. Consumen-
tur fame: ⁊ deuorabunt eos
aues morsu amarissimo.
n Dentes bestiarū immittam
in eos cum furore trahentiū
super terrā atq; sepentium.
o Foris fastabit eos gladius
p ⁊ intus pauor. Juuenem si
mul ac virginē lactentē cū
q homine sene. Et dixi vbi nā
sunt cessare faciā ex homini
r bus memoriā eoꝝ. Sed ꝓ-
pter irā inimicoꝝ distuli: ne
forte superbirēt hostes eoꝝ
Et dicerent manus nostra
excelsa: ⁊ non dn̄s fecit hec
s omnia Gens absq; consilio
est ⁊ sine prudentia: vtinā
saperent ⁊ intelligerēt ac no
t uissima prouiderent. Quo
modo persequebat̄ vn⁹ mil
le: ⁊ duo fugarēt decē milia
Nōne ideo quia deus suus
vendidit eos ⁊ dn̄s conclu
v sit illos Non enim est deus
noster vt dij eoꝝ: ⁊ inimici
x nostri sunt iudices. De ve-
nia sodomoꝝ vinū eorū: et
de suburbanis gomorre.
y Uua eorū vua fellis: ⁊ bo-
z trus amarissimus. Fel dra-
conū vinum eoꝝ: ⁊ venenū
a aspidū insanabile. Nonne
hec condita sunt apud me:
⁊ signata in thesauris meis
b Mea est vltio et ego retri-
buam eis in tempore vt la-
batur pes eorum.

Cōsummunt̄ etiā nūc pctōres fame. Ubi dei. ⁊ deuorāt̄ ad auib⁹. i. a malignis spiritibus lacerāt̄. n Dētes bestiaꝝ. seuicia dyaboli ī mittet̄ eis. q̇ eos in furore dei trahat sup terrā. i. in mūdanis desiderijs sb̄ruat. o Foris vastabit eos. q2 penas sustinētes. cōsciā ꝓpria torquent̄ vn̄ dī. ignis eoꝝ n̄ extīguet̄. ⁊ v̄mis eoꝝ nō moriet̄ p Juuenē sil' ac v. l. c. h. s. i. nulli vīdicādo ꝑcet etati Allegorice āt in iuuene libidinosū. ī v̄gie a bōis opib⁹ sterilē in lactēte. hebetē in sene. īutilē diu ꝑ pigricā accipe possum⁹ q̄s oēs vīdicta dei ꝯsumet. q Et dixi vbi nā Nō ꝑ ig̃rantiā īterrogās. s̄ alios discere faciā. Cessare faciam ex hoibus eoꝝ mēoriā. s. tūc cū iudei in terra re promissiōis n̄ apparēt vel cū iniq̇ ō cōione sāctoꝫ discernentur ⁊ ꝓ nihilo reputant̄. cui⁹ rei multa exēpla sunt. r Sꝫ ꝓpt̄. Jsti duo v̄siculi sūt iūgēdi. iō em̄ sepe ꝑorem ppl'm sustinuit. ne gētes circūposite. ei⁹ nomē blasphemarent. sic ⁊ nos sustinet pctōres. nec statī peccātes dānet ne glorient̄ maligni spūs in ꝑditiōe nr̄a. ⁊ seuictoriam iactent ꝑcepisse. s Gēs absq;. Gēs iudeoꝝ ⁊ oīū impioꝝ sine ꝯsilio salutis ē. q2 in futurū sibi ꝓuidere nesciūt. t Quō ꝑseq̄bat̄. Nō potuisset fieri. vt vn⁹ hostiū. mille iudeoꝝ ꝑsequeret̄ nisi dn̄s su⁹ vēdidisset eos id est. a se ꝓiecisset. ⁊ exosos h̄ret ⁊ ꝯcluderet eos in man⁹ inimicoꝝ. v Nō em̄ est ds̄ nr̄. Dn̄s em̄ ds̄ nr̄. verax ⁊ iustus. Jdola āt gētiū falsa ⁊ inutilia. Et inimici nr̄i sūt iudices. i. approbatores. Omēs ei gētes q̄uis varia colāt idola vni⁹ dei potētia, mūdū rei ꝯfitēt̄. x De vinea sodomoꝝ. sepe ī scptur̄ synagoga vl' hierl'm sodome cōpat̄: q2 sic illi male abusi sunt donis dei. sic ⁊ isti beneficijs dei sp ing̃ti extiterunt Pctīn ꝑmo ē in corde ꝑ ꝯsensū. scd̄o ī iteriori machīatōe ad op⁹ ꝑpetrādū. tercio ī actu exteriori ꝑpetrato. ꝑmū h̄ vinea. scd̄m vua. tercīū vinum dī y Uua eoꝝ vinea q̄ ē dom⁹ isrl' ꝯuersa ī amaritudinē. i. ī mortē xp̄i ꝯspirās ⁊ pēdēti ī cruce acetū felle mixtū porrexerūt ⁊ botꝝ malicie sue ꝓtulerūt amarissimum. z Fel draconū. sic fel dracōes ⁊ aspides venena occl'tāt. ita ꝯsciā eoꝝ plena est malicia. a Nōne h̄ ꝯdita sūt. i. h̄ sūt reſuata apō me nec obliuiōi tradita. h̄. s. pctā v̄ra. nō em̄: q2 vīdicare distuli oblit⁹ sū. s̄ recōdita sūt vsq; ī diem vltionis. b Mea ē vltio. i. retribuā ill' in tp̄e vindicte q̄ merent̄ vt labat̄ pes eoꝝ. i. q̇ videbant̄ stare pereant.

c Juxta est dies pditionis. ꝛ
d adesse festinãt tpa. Judica/
bit dñs populũ suũ ꝛ in ser/
e uis suis miserebitur. Uide
bit ꝙ infirmata sit manus. ꝛ
clausi quoqꝫ defecerunt. re
f siduiqꝫ consumpti sunt. Et
dicẽt vbi sunt dij eoꝝ in qui
g bus habẽt fiduciã. De quo
rũ victimis comedebãt adi
pes. et bibebant vinũ liba/
h minũ. Surgant ꝛ opitulen
tur vobꝛ in necessitate vos
i protegant. Uidete ꝙ ego
sim solusꝛ non sit alius deꝰ
k pter me. Ego occidã et ego
viuere faciã percuciã ꝛ ego
sanabo ꝛ non est qui de ma
l nu mea possit eruere. Leua
bo ad celũ manũ meã: ꝛ di
m cam viuo ego ineternũ. Si
acuero vt fulgur gladiũ me
um ꝛ arripuerit iudiciũ ma
n nus mea. Reddã vltionem
hostibꝰ meis ꝛ his qui ode/
o runt me retribuã. Inebria/
bo sagittas meas sanguine
et gladius meus deuorabit
p canes. De cruore occisorũ:
ꝛ de captiuitate nudati ini/
q micorum capitis. Laudate
gentes populum eius: quia
sanguinẽ seruorũ suorũ vl/
r ciscetur. Et vindictã retri/
buet in hostes eorũ: ꝛ ppi/
tius erit terre populi sui.

Hymnus trium puerorũ
Danielis. iij. capitulo.

c Juxta ẽ dies pditi/
onis. i. qꝛ certũ ẽ. vl' qꝛ
ꝗuis milia mlta ãnoꝝ
hic habeãt ad ꝯpatõꝫ
tñ eť̃nitatꝭ modicũ ẽ.
appropinq̃nt igiť vlti
onis dies. ꝛ qñ nõ pu
tamꝰ assũt d Judica
bit dñs. i. discernet sã
ctos suos ab ĩpijs. Nã
iudiciũ in discretõe vl'
dãnatõe accipi põt. Et
in s̃uis suis miſ̃ebiť. i.
miãꝫ oñdet in die vlti
onis. q̃ eñi ei fideliter
s̃uierũt. nõ ex opibꝰ s̃
grã ꝛ mĩa recipiẽt eť̃/
na premia. q̃d eñi hẽs
qđ nõ accepisti. e Ui
debit ꝙ infirmata sit
manus. i. videri faciet
ꝙ opera maloꝝ ĩfirma
fuerĩt. Et clausi q̃ꝫ de
fecerĩt. i. ꝙ ab inimicis
capti, ꝓprijs viribꝰ defe
cerũt. Residui. i. qꝛ ab
hac vita exeũtes. non
hñt postea aliq̃d faciẽ
di facultatẽ. f Et di
cẽt aduersarij eoꝝ qui
eos captiuarũt. ꝛ de/
mones mal' xp̃ianis q̃
rũ đs vẽter ꝛ honor ꝛ
diuitie erat dicẽt post
mortẽ ꝛ in morte. vbi
ꝛc̃. vl' etiã iusti ꝛ boni
vĩdictã ꝛ dei irã vidẽ/
tes dicent vbi ꝛc̃.
g De q̃ꝝ victimis. in
his v̄bis. oẽs vanita/
tes q̃s secũť hoĩes cõ
prehẽdit. idolatre vel
pctõꝝ. exprobranť eñi
mal' vana in q̃bꝰ viue
bãt. h Ueniãt idola
q̃ colebatꝭ ꝛ eruãt vos
i Uidete. i. intelligite
ꝙ ego suꝫ solus deus
k Ego occidã. duobꝰ
modis occidit. ꝛ duo/
bus mõis viuificat. qꝛ
alios ĩ ifernũ dãnat ꝛ
ad vitã. alios eť̃nã s̃b/
leuat. Aliť occidit ve
terẽ hoĩeꝫ. vt viuificet
nouũ. Et nõ ẽ q̃ đ ma
nu mea possit eruerẽ.
. i. q̃ potẽtie mee possit
resistẽ. l Leuabo ad
celũ. i. oñdã eť̃nitateꝫ
potentie mee.
m Si acuero vt ful/
gur. i. dũ velociť vene/
rit iudiciũ meũ: ꝛ arri
puerit iudiciũ manus
mea. i. ceperit iudica/
re potẽtia mea.
n Reddã vltõeꝫ. h̃ est
in pctõres reddã vltio
nẽ. o Inebriabo sa/
gittas. i. in pctõribus
oñdã vĩdictas meas.
ꝛ gladiꝰ meus deuora
bit carnes. i. carnales
iudictũ meũ cõsumet.
p De cruore occisoꝝ
ĩ s̃baudiť. inebriabo sa
gittas meas. i. in pdi/
tiõe dãnatoꝝ. Et đ ca/
ptiuitate nudati ĩimi/
coꝝ capitis. scđm lr̃aꝫ
captiuati tõdebanť. ꝛ
vendebanť qđ est sub
corona vẽdere. Spũa
liť aũt antixp̃s impio
rũ caput p xp̃i poten/
tiã destrueť vindican
tis. Aliť exercet dñs
vindictã. de captiuita
te inimicoꝝ capitis cũ
arrogãtiã mẽtis malo
rũ. ꝛ maliciã destruxe/
rit. q Laudate gen/
tes ppl'm eius. i. sctõs
eiꝰ. qꝛ sãguinẽ marty/
rũ suoꝝ vlcisceť
r Et vĩdictã retribuet
in hostes eoꝝ. s. in he/
reticos atqꝫ infideles
ꝛ psecutores. Atqꝫ p/
piciꝰ erit terre ppli sui
id est. ecclesie. cũ mise
ricordiã suam illi ostẽ
dit.

Hymnus triũ puerorũ

a Benedicite omnia opera domini dño: laudate ꝛ superexaltate eum in secula. Benedicite angeli domini dño: benedicite celi dño. Benedicite aque omnes que super celos sunt dño: benedicite omẽs virtutes domini dño. Benedicite sol ꝛ luna dño: benedicite stelle celi domino. Benedicite omnis imber et ros domino benedicite omnis spiritus dei domino. Benedicite ignis ꝛ estus domino: benedicite frigus ꝛ estas domino. Benedicite rores ꝛ pruina domino: benedicite gelu ꝛ frigus domino. Benedicite glacies ꝛ niues domino: benedicite noctes et dies domino. Benedicite lux ꝛ tenebre domino: benedicite fulgura ꝛ nubes domino. Benedicat terra domino: laudet ꝛ superexaltet eũ in secula. Benedicite montes ꝛ collos domino: benedicite vniuersa germinantia in terra domino. Benedicite fontes domino: benedicite maria et flumina domino. Benedicite cete ꝛ omnia que mouentur in aquis domino. benedicite omnes volucres celi domino: Benedicite omnes bestie et pecora domino. benedicite filij hominũ domino. Benedicat israel domino laudet ꝛ superexaltet eũ in secula. Benedicite sacerdotes domini dño. benedicite serui domini dño. Benedicite spiritus ꝛ anime iustorum dño benedicite sancti ꝛ humiles corde domino Benedicite anania azaria misael dño. laudate ꝛ superexaltate eũ in secula. Benedicamus patrem ꝛ filiũ cũ sancto spiritu. laudemus ꝛ superexaltemus eũ in secula. Benedictus es dñe in firmamento celi. ꝛ laudabilis ꝛ gloriosus ꝛ superexaltatus in secula.

¶ Canticum Zacharie Luce. j. capitulo.

a Benedictus dominus deus israel. quia visitauit et fecit redemptionem plebis sue.

a. Bñdicite oĩa opera dñi dño ꝛc. gñali laudatiõe pmissa q᷑ om̄is creatura debeat laudare deũ. i ↄseq̃ntib⁹ ꝑꝑtes: singula cohortat angelos ꝛ celos. aq̄s ꝛ ꝟtutes. solẽ ꝛ lunã. imbrẽ ꝛ rorẽ. spm̄ ignẽ ꝛ estũ. frig⁹ ꝛ estatẽ ꝛc. q̄ lõgũ ẽ texere. ita vt fontes q̄z ꝛ maria ꝛ cetuz volucres, bestiasq̄ꝫ et pecora ad laudem dñi ꝓuocet ꝛ filios hoĩm. Et post oẽ hoĩm gen⁹ israelẽ ꝛ de ipo israele sacerdotes ꝛ ꝟuos dñi spũs aĩasq̄ꝫ iustoꝝ. sanctos ꝛ hũiles corde. Et ad extremuz ananiam azariã ꝛ misaelẽ. q̄ pñti bñficio ad laudẽ dñi ꝓuocãt. Oĩs ãt creatura non voce ꝟ opere laudat dñm. q꞉ ex creaturꝭ creator freq̄nt intelligit. ꝛ singulis opibus atq̄ꝫ effectib⁹ dei mḡnificẽtia dmõstrat. a Bñdict⁹. duo ei dicit visitare ꝛ redimere. Visitare nanq̄ꝫ infirmoꝝ redimere ꝟo captiuorũ est. q̄ duo hũano generi ↄgruũt. qm̄ gen⁹ humanũ infirmũ erat pctis. captiuũ q̄z fraude diabolica detinebatur. veniẽs vero dñs ĩfirmũ visitauit. quia a pctis liḃuit. ꝛ captiuũ redemit, q꞉ a ptãte diabolica abstraxit. ꝛ redimẽdo fecit eam suã. B Notãdũ ꝟo circa istũ ꝟsum ẽ. q᷑ btũs zacharias ꝓphetico more qđ adhuc ĩ spũ futurũ ꝛ ꝑxie faciẽdũ ꝓuiderat narrat q̄si factũ dicẽs. q꞉ visitauit. i. l.

carnatus ē. b B Et erexit cornu salu
tis firmā celsitudinē salutis dīc. Oīa eñ
ossa carne īuoluta sūt. Cornu āt excedit
carnē. ⁊ iō cornu salutꝭ regnū saluatoris
xp̄i vocatꝰ. q̄ vocabulo spiritalꝭ ⁊ q̄ carnis
gaudia supet altitudo
nūciatꝰ. ⁊ q̄ regno mū-
dus ⁊ carnis gaudia
supantꝰ. c Sic̄ locu-
tus ē A sclo inq̄t ꝓpte
rea ꝙ tota veteris in-
strumēti scptura ꝓphe
tia de xp̄o pcessit. non
soli enim hieremias ⁊
esaias ceteriꝗ ꝓphete
de eiꝰ aduētu manife-
ste locuti sūt. verꝫ ipse
pr̄ adā. abel. ⁊ enoch:
eiꝰ dispēsatiōi testioni
um reddūt. d Salu
tē iūgendū est supiori
vsiculo. erexit nob. s.
salutē ex inimicꝭ nr̄is.
Oēs āt q̄ oderūt nos.
vel hoīes pversos. vl'
imūdos spūs sigt.
e Ad faciēdū miaꝫ di
xerat eñ dñm iuxͣ elo-
q̄a ꝓphaꝝ in domo da
uid nasciturū. ⁊ ita mi
sericordiā fcām cū eis
cū impletū eēt ꝓmissū
f Jusiurādū. dicit eū
dem xp̄m iuxͣ iusiuran
dū qđ deꝰ iurauit nos
eē liberaturū ad explē
dū testm̄ qđ abrae dis
posuit. Quia vicꝫ his
precipue pr̄iarchis de
suo semīe. vel ꝯgrega
tio gētiū vel īcarnatio
est repromissa. g Ut
sine timore. nā q̄ vl' añ
mortē a dñi suitio di-
scedit. vl' corā hoībus
tm̄ ⁊ nō corā deo scūs
pdurare ꝯtēdit nec dū
de manu spiritaliū ini
micoꝝ pfecte liberatꝰ
dño suit. ħ exemplo sa
maritanoꝝ diis gētiuꝫ
pariter ⁊ domino suire
ꝯnatur.

b Et erexit cornu salutis nob
in domo dauid pueri sui.
c sicut locutus est per os san-
ctoꝝ qui a seculo sunt ꝓphe
d tarū eius. Salutē ex inimi
cis nostris: ⁊ de manu om-
e niū qui oderunt nos. Ad fa
ciendā misericordiā cuꝫ pa-
tribus nostris: et memorari
f testamenti sui sancti. Jusiu
randū qđ iurauit ad abraā
patrē nostrū: daturū se no-
g bis. Ut sine timore de ma-
nu inimicoꝝ nostroꝝ libera
h ti seruiamus illi. In sancti-
tate ⁊ iusticia corā ipso: om
i nibus diebꝰ nostris. Et tu
puer ꝓpheta altissimi voca
beris. p̄ibis eñ ante faciem
k dñi parare vias eiꝰ Ad dan
dam scientiaꝫ salutis plebi
eius in remissionē peccatoꝝ
l eorū. Per viscera miscdie
dei nr̄i: in quibus visitauit
m nos oriēs ex alto. Illūinare
his q̄ ī tenebris et ī vmbra
mortis sedēt. ad dirigēdos
pedes nostros in viā pacis

Canticū sancte marie ad
vesperā. Luce. j. ca.

a Magnificat anima mea
b dominū. Et exultauit
spiritus meus in deo saluta

b In sctitate. aperte ⁊ breuiter: quomō
sit dño suiēdū designat. vicꝫ ī sctitate et
iusticia. ⁊ corā ip̄o ⁊ oībus diebus nr̄is.
i Et tu puer. Pulchre cū de dño loq̄retꝰ
ad ꝓphām repēte sua vba ꝯuertit. vt ħ q̄
ꝙ bñficiū eē dñi desi-
gnaret. k Sꝫ quō
alloq̄ pueꝝ poterat cū
eū vl' audire vel itelli-
gere n̄ potuerit. ħ pote
rat eum intelligere. qꝛ
spūsctō plenꝰ erat. si ei
adhuc vtero mr̄is clau
sus aduētū dñi ꝯguit.
iā natꝰ intelligere va-
lebat k Ad dādā sci
entiā cum dādā ꝯmēo
rat. ne carnalē tpalēꝗ
ꝓmitti salutē putares
in remissionē inq̄t pec
catoꝝ eoꝝ. l Per vi
scera: viscera nō soluꝫ
vitalia dicūtꝰ interiorꝭ
corpis: verūetiā oīe
qđ corio ⁊ pelle tegitꝰ
⁊ p viscera occulta eiꝰ
miseratio designatꝰ. in
q̄bus scꝫ occultꝭ mise
ratiōibꝰ visitauit nos
oriēs ex alto. Qui iđo
recte oriens vocatꝰ. ꝙ
nob ortū vē lucis ape
riēs. filios noctꝭ ⁊ te-
nebraꝝ: lucꝭ effec fili-
os. m Illūiare. dñi il
lūinare ē his q̄ ī pctis
⁊ ignorātie cecitate vi
xerit. agnitōis amorꝭ
ꝙ sui radios infigere.
Pedes āt nr̄i ī viā pa
cis dirigūtꝰ. cū actio
nū nr̄aꝝ iter: p oīa cuꝫ
redēptorꝭ illūinatoris
ꝙ nr̄i grā ꝯcordat. a
Mḡnificat aīa mea tā
to inq̄t me dñs tāꝗ in
audito munere sblimā
uit. qđ nullo ligue offi
cio explicari ħ intio pe
ctorꝭ affectū vix valeat
ꝯphēdi. ⁊ iđ totas aīe
vires ī agēdis grāꝝ lau
dibꝰ offero b Et exulta

uit spūs me⁹ qꝛ ⁊ eiusdē iesu.i.salutaris et̃na diuitate spūs me⁹ letat̃ ei⁹ mea caro tpali ꝯceptōe fecūdat̃. Cui sīle ē psalmi-ste. Aia āt mea exultabit ī dño ⁊ delecta bit̃ sup salutare ei⁹. c Quia respexit.

lat. potētes igit̃ ñ qꝛ vere sint potētes di cūt̃. ꝟ qꝛ ꝯfidētes ī ỽtute sua ꝯditorꝭ sui auxiliū q̄rere detrectāt. Illi āt vere potē tes sūt q̄ cū aplo dicē psūt. Oia possum ī eo q̄ me ꝯfortat iesu xpo. h ℞ Esuriē

Cui⁹ hūilitas respicit̃ recte btā oīb⁹ cogno-minā da ḡtulat̃. Decebat eī vt sic ꝑ supbiā ꝓ me parētis nostre eue mors ītrauit in mūdū ita denuo ꝑ hūilitatē marie vite ītroit⁹ pāderet̃. d Quia fec̄. sola q̄ppe illa aīa cui dñs magna facē dignat̃ di gnis eū ꝓconijs mag-nificare pōt. Sctm̄ āt nomē ei⁹ vocat̃ ꝙ sin-gularꝭ culmīe potētie. trāscēdit oēs creaturā atq̧ ab vniuersꝭ q̄ fecit lōge segregat̃. e Et mia. q. d. sic sup me ti-mētē vel mia ei⁹ ita ⁊ supra oms timētes. A spālib⁹ ei se donis ad ḡnalia dei iudicia con uertēs. toti⁹ ḡnis hūani statū describit. ⁊ q̄d supbi. q̄d hūiles mere ant̃. Quid filij abrae ꝑ liberꝝ arbitriū. q̄d fi-lij dei sint ꝑ grāz alter nis ỽsib⁹ explicat. Nō ꝟ inq̄t soli mihi fec̄ ma gna q̄ potēs ē. ꝟ ⁊ ī oī gēte ⁊ ꝓgenie q̄ timet deū ⁊ opat̃ iusticiā: ac ceptus ē illi. f Fecit potētiā: nūc de dō pre

c ri meo Quia respexit humi
litatē ancille sue: ecce eni ex
hoc beatā me dicent oēs ge
d nerationēs. Quia fecit mihi
magna q̄ potēs est ⁊ sanctū
e nomen eius. Et miscdia ei⁹
a ꝓgenie in ꝓgenies: timen
f tibus eū. Fecit potentiā in
brachio suo⁹ dispsit supbos
g mente cordis sui. Deposuit
potētes de sede: ⁊ exaltauit
h humiles. Esurientes imple
uit bonis: ⁊ diuites dimisit
i inanes. Suscepit israel pue
rū suū: recordatus miscdie
l sue Sicut locutus est ad pa
tres nostros: abraā ⁊ semini
eius in secula.

Cāticū symeōis. Lu. ij. c.

a Nunc dimittis seruum
tuū dñe: ꝯm verbū tuū
b in pace. Quia viderūt ocu-
c li mei: salutare tuū. Qđ pa
rasti ante faciem omniū po-
d puloꝝ. Lumē ad reuelatio

tes celestia iplēt̃ ꝟ ỽ-tutib⁹ celestib⁹. ⁊ post mortē et̃na btitudīe ⁊ q̄ t̃renis diuitijs vel ho norib⁹ gliant̃. q̄b⁹ re-fertos se norūt vacui relīquūt̃ ỽtutib⁹ ⁊ p⁹ hāc vitā et̃na labora-būt iopia. i ℞ Su scepit isrl̄. Isrl̄. i. oīs vidēs ꝑ fidē deū susci pit a dō. dū puer. i. hu mil̄ ⁊ obediens fuerit suscepit igit̃ dō: israel pueꝝ suū qñ carnē ex isrl̄ sursū cepit ⁊ eleua uit vtsq̧ ad vnionē ỽbi suscepit dū sibi ī vtero Marie ỽgis in ꝑsona vniuit. Et ꝟ ñ meritis nr̄is aut ipi⁹ isrl̄ pueri sui. ꝟ mia sua īdicibili cuius recordatus est. k Sic locut⁹ e ad pres nr̄os. ꝟ em̄ ad pres ⁊ ꝓphas loq̄bat̃. ꝙ fa-cturus esset hāc miaꝫ abrae ⁊ semini eius. i. oī fidē suā imitāti. a Nūc dimittꝭ. vides nō solū noui. ꝟ ⁊ vete-ris testamti iustos spe future vite desideriuꝫ habuisse dissoluēdi a corpe. imo pacꝭ vitā de putasse: sarcinā depo-

loquit̃. qui fec̄ potētiā in brachio suo. i. in ipo suo filio. sicut em̄ tuum brachium est ꝑ qđ oparis: sic dei brachium dictum est eius verbum. quia ꝑ verbuꝫ operatus est mundum. ℞ Uel brachium suum ptās ⁊ dictio eius virtutis dr̄. quia non alieno ad opandum auxilio indiget
g Deposuit. potētes em̄ appellant̃ elati siue iudei. q̄ depositi sūt d sede regni seu intelligētia scāꝝ scpturaꝝ ℞ Eosdēq̧ potentes q̄s an̄ superbos dixerat appel-

nere terrestreꝫ. vt puta q̄ se in sinu abrae requiē nō dubitarēt. hītaturos esse ꝑpe-tuā. b Quia viderūt. Btī oculi q̄ vidēt: q̄ symeō vidit. Btī qui nō viderūt ⁊ credi derūt. c Qđ pasti. Illud inq̄t ipm qđ postmodū oībus gētibus ⁊ ppl̄is ⁊ lin-guis mente ac fide ꝯspiciēdū pasti. ⁊ spe ac dilectōe q̄rendū ꝓuidisti. ipe diu desi-deratū. nūc ⁊ carnis ⁊ cordis ocul' tuum salutare ꝯtēplor. d Lumē. lumen q̄dē vtriq̧ pplo salutare dei. i. xp̄s a dō para-

tus ē. q̄ tū glīa magis dī isrl̄. cui diu spe
rat̄ ⁊ ex q̄ ꝓnūciat᷒ aduenit. Sc̄tiū xp̄o re
uelatio q̄s visitare ⁊ illustrare pít digt᷒ ē
a Discipul᷒ In oꝛone dn̄icu q̄t petitōes
habēt. Magr̄. septē. D q̄ ē ꝑma. M
mur. etiā vt sic dimittat nobis pctā nr̄a.
sicut ⁊ nos dimittim᷒ debitoꝛibus nr̄is.
g D Que ē sexta. M Et ne nos idu
cas in tētatiōez. D Quō h̄ intelligit
M Nō petimus vt nō tētemur. qꝛ q̄ nō
est tētatus nō est ꝓbatus. s̄ p̄camur ne nos inducat in tēptatōem quā sufferre nō possumus. i. nō sinat nos ī tētatōne peccare. Inducere em̄ dī d̄s: cum auxilium subtrahit.

scificet nomen tuum
D h̄ qd̄ in capite est. Pr̄ nr̄ q̄ es in cel̄ quō ītelligit. M Ibi eī īuocatio dignitat̄ est dn̄i p̄ꝛez nos hīe ꝓfitemur deū. qꝛ om̄s frēs sum᷒ ⁊ deū p̄ꝛez hēm᷒ in cel̄. b D In prima petitōe quā dixisti q̄d ītelligēdū ē. M A xp̄o em̄ xp̄ian᷒ deriuat̄. ⁊ iō dū xp̄iani vocamur: xp̄i nomē tenemus. ⁊ supplicam᷒. vt opa xp̄i facē valeam᷒. ⁊ nomē suū p opa bōa nr̄a: in nob̄ scificet.
c D Que scd̄a petitio. M Adueniat regnū tuū. D Quid ibi ītelligēdū est. M Oꝛamus em̄ vt xp̄s regnet in nob̄. ⁊ nō dyabolus. i. eccl̄ia xp̄i sp crescat. in q̄ regnat d̄s ⁊ dies iudicij adueniat. qꝛ tūc dyabolus regnare in mūdo desistit ⁊ xp̄s cū sctīs suis in eternum regnabit.

nem gentiū: ⁊ gloꝛiā plebis tue isrl̄.

Oꝛatio dn̄ica. Mathei. vj. ⁊ Lucc. xj.

a Pater noster q̄ es in ce
b lis. Sanctificet̄ nomē
c tuū. Adueniat regnū tuum
d Fiat volūtas tua sicut in ce
e lo ⁊ in terra. Panē nr̄m q̄ti
f dianū da nob̄ hodie. Et di
mite nob̄ debita nr̄a: sicut ⁊
nos dimittim᷒ debitoꝛibus
g nr̄is. Et ne nos inducas in
h tētationē. Sed libera nos
a malo amē.

Simbolū apostoloꝝ.

a Credo in deum patrez
omnipotentē creatoꝛē
b celi ⁊ terre Et in iesum xp̄m
filiū eius vnicū: dn̄m nr̄m.
c Qui ꝯceptus est de spiritu
sctō: natus ex maria v̄gine

h D Que ē septima M Sed libera nos a malo. D Quō ē intelligendū. M i. a dyabolo. a pctō. ⁊ ab om̄i malo tētamento.
D Amē. qd̄ in fine ē quō intelligit vel cui᷒ lingue dī. M Amē hebꝛayce dī. qd̄ in latinum versum vere ⁊ fideliter intelligit

a D Ista suscipio: s̄ qm̄ sicut nosti omnes nos p fidē saluari credimus. rogo vt dicas mihi. quomodo fidem tuam intelligas. vl̄ etiam in quem credas.
M Ego credo in deū p̄ꝛez omnipotentē. creatoꝛē celi ⁊ terre.
D Quare dī omp̄s. ⁊ quare creatoꝛ.
M Omp̄s dī. qꝛ oīa pōt quecūq̄ vult. creatoꝛ: eo q̄ omnia creauit: celū ⁊ terrā ⁊ mare ⁊ omnia.
b D Credis in iesum xp̄m. M Oino credo ī iesuz xp̄m filiū ei᷒ vnicū dn̄m nostrū q̄ est verus d̄s ⁊ verus hō.
D Quō d̄s. ⁊ quō ver᷒ hō M De᷒ verus ē. qꝛ de spūscō ꝯceptus ē. hō ver᷒. qꝛ ex maria v̄gine natus est.
c D Ecce illū natū. q̄d postea factū est.
M Post sctāz em̄ ei᷒ natiuitatē etate ⁊ sapīa crescēs trigīta annos impleuit. In q̄ etiā etate a iohāne baptista dignatus est baptizari. ⁊ post baptismū tribus annis ⁊ dimidio docuit. Et p̄dicauit oīa q̄

d D Que est tercia. M Fiat voluntas tua sicut in celo ⁊ in terra. D Quō est intelligenda. M Sicut angeli in celo tue obediunt voluntati. ita ⁊ iusti in terra faciant. ⁊ sic̄ in sanctis. ita ⁊ in peccatoꝛibus tua voluntas impleat̄.
e D Que est quarta. M Panē nostrum quotidianū da nobis hodie.
D Quid in ea ītelligit M h̄ loco panis p oībus cibis accipit̄. de q̄b᷒ viuere debeam᷒. p̄camur etiā p assūptōe coꝛpis xp̄i. petimus deniq̄ vt nob̄ seip̄m tribuat q̄ ē panis viu᷒. f D Que est quīta. M Et dimitte nobis debita nr̄a sicut ⁊ nos dimittimus debitoꝛibus nostris.
D Quid ī illa sentiēdū ē. M Pre:a

ad vitā eternā ptinent
D Post hāc pdicati
onē qd factuz est. M
in ipa pdicatōe ꝯphē/
sus ē ꝯa iudeis iniqs. ⁊
pfidis a qbꝰ ꝓpter iui
diā illorꝝ. ⁊ ꝓpter pctā
nra mlta blasphemia:
multasqꝫ passiōes sub
pōtio pylato (q iudex
erat illo tpe in iudea)
sustinuit. D vn dr
pōtius. d M a loco
vbi natꝰ fuit h nomē
accepit. D Quid pꝰ
hec. M sb illo ei cru/
cifixꝰ ē. ⁊ i eadē cruce
mortuꝰ. deīde sepultꝰ
est. ⁊ manēte corpe in
sepulchro: aīa eius ad
inferna descēdit. de sq
iferno scōs ptriarchas
scz abrahā. ysaac. ⁊ ia
cob. ⁊ sanctos ꝓphas
ysaiā. hieremiā. ⁊ reli/
qs ⁊ ceteros oēs quos
elegit misericordit li/
berauit. ⁊ tercia die vi
ctor resurrexit. e D
Postqꝫ resurrexit qd
fecit. M Post nobi
lissimā ⁊ sctissimā eius
rectionē ꝯuersatꝰ est q
dragita diebꝰ ⁊ qdra/
ginta noctibꝰ cū disci
pul suis. ⁊ mādncauit
cū ill: mlta docēs ⁊ lo
quēs de regno dei.
f D Quid postea.
M Post hec xo vi/
dētibꝰ ill. Ascēdit i ce
lū. vbi quō vult ⁊ qlit
vult. sedet ad dexterā
pris oipotētis. g D
Quid pꝰ hec facturꝰ
erit. M finito mūdi
termio. cum ipo corpe
cū quo ascēdit i celum
vēturꝰ est iudicare vi
uos ⁊ mortuos. D qd
sūt viui ⁊ qd sunt mor
tui. M Viui iusti.
mortui peccatores.

d Passus sb pōtio pilato cru
e cifixus mortuꝰ ⁊ sepultꝰ De
scēdit ad inferna: tercia die
f resurrexit a mortuis. Ascen
dit ad celos sedet ad dexte/
rā dei patris omnipotentis
g Inde venturus est iudicare
h viuos ⁊ mortuos. Credo in
spiritūsanctuz sanctā eccle
i siā catholicā. Sāctorꝝ cōio
k nem. Remissionē peccatorꝝ
l Carnis resurrectionem.
m Et vitam eternam amen.

Laudes post noct. hym-
nus quē sanctꝰ Ambrosius
⁊ sanctus Augustinus inui
cem condiderunt.

Te deū laudamꝰ te dñm
confitemur. Te eternū
patrē omnis terra venerat
Tibi omnes angeli: tibi celi
⁊ vniuerse potestates. Tibi
cherubin et seraphin inces/
sabili voce pclamant. San
ctus sanctus sanctꝰ dñs de/
us sabaoth. Pleni sunt celi
et terra maiestatis glie tue.
Te gliosus: aplorꝝ chorus.
Te pphārū laudabilis nu
merus. Te martirum candi
datus laudat exercitus. Te
p orbē terrarꝝ sancta cōfitet
ecclesia. Patrē immēse ma
iestatis Venerādū tuū ver
⁊ vnicuz filiuz. Sanctū quo
paclitum spirituz. Tu rex
glorie xpe. Tu patris sempi
ternꝰ es filius. Tu ad libe/

h D Credis in spm
sctm. M credo sine
dubio in spmsctm D
qd est. M deꝰ est et
i trinitate tercia psona:
qz alia est psona pris.
alij filij. alia spūssctī. i
qua trinitate vnū deū
oīno eē credo ⁊ ꝯfiteor
D Credis i sctām ec/
clesiā catholicā. i et
sctōrꝝ cōionē. M Cre
do sctām eccliam. s nō
in illā credo qz nō ds.
s ꝯuocatio vl ꝯgrega
tio xpianorꝝ ⁊ domus
dei ē. D Ecclia q li/
gua dr. M greca.
D qd interptat latie.
M cōuocatio. seu cō/
gregatio xpianorꝝ. sic
supius dixi. D qd ē
catholica. M vlis.
id ē p totū orbē diffu/
sa. Sctōrꝝ qz cōionē,
id ē cū sctis. societatē
⁊ cōionē me hre credo
si fidē firmit tenuero ⁊
opibus seruauero
k D Credis i remis/
sionem peccatorꝝ. M
Nō. sed eē remissionē
pctōrꝝ credo. qz propt
hoc dignatꝰ est dei fi/
lius carnez assumere.
vt nos (qui ꝓpter pec
cata nra salui eē nō po
teramꝰ) eiꝰ miscdia sal
uaremur. l D Cre/
dis i carnis resurrecti
onē. m Nō credo in
illā. s carnē quā i hac
vita sb mortali condi
tione portamꝰ resurre
cturā esse imortalē cre
do. ⁊ pro cōsortio eius
animā. rationē reddi/
turam. M Vitā eter
nā xo sine dubio nos
cōsecuturos credamꝰ
si ista q hucusqꝫ expo/
suimꝰ. firmit teneamꝰ
⁊ opibus impleamus

a Hic btūs Athanasiꝰ liberꝝ arbitriū posuit sicͤ dicit ī psalmo. Quis ē hō q̄ vult vitā. ⁊ iterꝝ in euāgelio ipsa veritas dicit. Qui vult post me venire. Silr ⁊ h̄. Quicūꝫ vult saluꝰ eē. Nō dicit. velis aut nō saluꝰ eris. s̄ q̄cūꝫ vult qr deꝰ omps nullum hoīem inuitū aut coactū trahit ad fidē. Sz q̄cūꝫ vult saluꝰ eēnalit eē ī corpe vl̄ in aīa necessitas illi est vt teneat catholicā fidem. Quia añ oē opus: necesse ē vt fides p̄cedat añ oēm opationē. ante oēm inchoatōez. añ oē principiū. vnicuiꝫ opꝰ ē vt teneat catholicā fidē dicēte aplo. sine fide īpossibile est placere dō. vñ abacuc ꝓpheta ait. Iustꝰ aūt ex fide viuit. Catholica grecꝰ sermo ē. latīe interpretatur generalis siue vlis. generalis ptiet ad oēs hoies. Vlis: qr p vniuersuz orbē est diffusa. Fides credulitas est q̄ scz veracit credimus id qd nequaꝙ videre valemꝰ. vñ apls ait. Fides ē sperādaꝝ sbstātia reꝝ. argumentū nō appentiū. Dī nāꝫ fides. eo q fit inter deū ⁊ hoies. Istā fidē istā credulitatē añ oīa opus ē hr̄e nob. qr fides fūdamētū est oīm virtutū. ⁊ iō priꝰ edificamꝰ fidē. q̄ ē fūdamētū ⁊ sup eā ceteras virtutes. qr sine fide: nullus saluꝰ esse pōt. Dī igit̄ fides credulitas. siue credētia. Catholica vlis dr̄. i. recta. quā vniuersa ecclia tenere debet. Ecclia vo ꝯgregatio xpianoꝝ. siue cōuētus pploꝝ dicit̄.

randū suscepturꝰ hoiem nō horruisti vginis vterꝝ. Tu deuicto mortis aculeo. apuisti credentibꝰ regna celoꝝ. Tu ad dexterā dei sedes. in glā pr̄is. Iudex crederis eē venturꝰ. Te ḡ q̄s. tuis famlis subueni. q̄s p̄cioso sanguie redemisti. Eterna fac cū scis tuis glia mūerari. Saluum fac pplm tuū dn̄e ⁊ benedic hereditati tue. Et rege eos ⁊ extolle illos vsꝫ ineternū. Per singlos dies benedicimꝰ te. Et laudamꝰ nomē tuum in seclm. ⁊ in seclm secli. Digre dn̄e die isto sine peccato nos custodire. Miserere nr̄i dn̄i. miserere nr̄i. Fiat mia tua domine super nos. quēadmoduz sperauimꝰ in te. In te dn̄e speraui nō confundar ineternū.

Fides catholica scti athanasij episcopi.

a Quicunꝫ vult saluus esse. ante omnia opus est vt teneat catholicā fidē.
b Quā nisi q̄sꝫ integrā inuiolatāꝫ seruauerit. abꝫ du
c bio ineternū peribit. Fides autē catholica hec ē. vt vnū deū in trinitate. et trinitatē
d in vnitate veneremur Neꝫ

b Quā. i. quā fidē quisꝫ. i. vnusquisꝫ. Integrā. i. plenā et pfectā. vt eā nō scidat p heresim. neꝫ vllo scismate corrūpat. Inuiolatā. i. eā nō violat maledicēdo atꝫ p̄dicādo. ⁊ si eaz nō custodierit integrā ⁊ īuiolatam. absꝫ dubio ī eterna dānatōne peribit.

c Nūc maīfestat q̄d ē fides. vel q̄lit vnusq̄sꝫ ea credere debeat. vt vnū deū ī trinitate ⁊ trinitatez in vnitate veneremur. i. debemꝰ credere trinum ⁊ vnū. vnū ī sbstātia. trinūꝫ in psonis. nec ꝓpt trinitatē debemꝰ dimittere vnitatē. nec ꝓpter vnitatē debemꝰ dimittere trinitatē. Ut ipm quē colimꝰ vnū veneremur. ⁊ trinū vnū ꝓpter vnitatem sbstātie trinū ꝓpt psonaꝝ vocabula veneremur. id est adoremꝰ atꝫ colimus d Cōfundere ē cōmiscere. qr nō debemus tm̄ vnā psonā credere. sic sabelliꝰ hereticus asserebat. s̄ tres id ē patrē ⁊ filiū ⁊ spiritūsctm. nec sbstātiaz separe. vt arrius hereticus asserebat. dicebat eī q sicut erāt tres psone. ita fuissent tres sbstantie. Patrē asserebat maiorē filio. filium minorē patre. spm sctm ministꝝ eoꝝ dicebat Substātia dicitur eo q ex semetipo sbsistit. sbstantia vo cōmune est nomen omnium rerum. que sunt. celū. sol. luna. tra. arbores. homines. etiam sbstātie dicūtur. Deus igr̄ sbstantia est. ⁊ summa

ſbſtantia.ꝛ prima ꝛ oīm ſbſtantiarū cau/
ſa.qꝛ oīm rerū creatoꝛ ē.Eſſentia igit̄ ꝓ/
prie de deo dr̄.ꝗ ſemp eſt qd̄ eſt.qꝛ incom
mutabilis eſt. e Hic cōtra ſabelliū ſunt
pſone diuiſe.quas aſſerit eē vnā.qꝛ pr̄ in
ſua pſona nō eſt filius
ſed tātū pr̄.nec filius
in ſua pſona eſt pr̄.ſed
tm̄ filius.ꝛ ſpūſſanct⁹
in ſua pſona nō eſt pr̄
nec filius.ſ tm̄ ſpūſſā
ctus ex vtroqꝫ ꝓcedēs
pſona dicta ē ex eo ꝙ
p ſe ſonat. f Sed pa
tris ꝛ filij ꝛ ſpūſſancti
vna ē diuinitas.h̄ eſt
vna ſbſtantia.Equalis
glīa coeterna maieſtas
id ē coeq̄lis ſine initio
ꝛ fine ꝛ glīa ꝛ ptās.
g Quia ſicut pr̄ eter/
nus eſt vel omps̄.ſeu
inuiſibilis.ſilr̄ eſt ꝛ fi/
lius ꝛ ſpūſſanctus.
h Increat⁹ pr̄.in pre
poſitio ē in hoc loco.
ꝓ cōpoſita: increatus
pr̄.i.nō creatus.qꝛ ip̄e
eſt oīm creatoꝛ ꝛ a nul
lo creat⁹.ip̄e ē oīm fa
ctoꝛ.ꝛ a nullo factus.
Increat⁹ filius.incre
atus ꝛ ſpūſſanct⁹. In
creatus filius.nō crea
tura.ſicut arrius dice
bat qꝛ oīa ſimul crea/
uit cū pr̄e.ſilr̄ ꝛ ſpūſſā
ctus. i Immēſus pr̄.qꝛ eius magnitu
dinē vel quantitatē nullus mēſurare p̄t
qui celo eſt excelſioꝛ.terra ꝓfundioꝛ ꝛ la
tioꝛ mari.ꝛ eſt incircūſcriptus.incoꝛpo/
reus.inlocabilis.vbiqꝫ totus.ꝛ nō eſt lo
cus vbi non ſit.ſicut dicit in pſalmo. Si
aſcēdero in celū tu illic es.ſi deſcendero
ad infernū ades.ꝛ ſi iero ad extrema ma
ris:ibi me dextera tua tenebit.ip̄e ē intra
oīa ꝛ nō ɔcluſus ex̄ oīa ꝛ nō excluſus.ſilr̄
ꝛ fili⁹ ꝗ attigit a fine vſqꝫ ad finē foꝛtiter
de ꝗ ſcriptū eſt.Verbo dn̄i celi firmati ſūt
Pari modo ꝛ ſpūſſanctus.vn̄ dicit̄.ſpi/
ritus dn̄i repleuit oꝛbem terrarū.
k Hic eternus ꝓ ſempiterno debem⁹ in

cōfundentes pſonas: neqꝫ
e ſubſtātiā ſepantes. Alia eſt
em̄ pſona pr̄is:alia filij:alia
f ſpūſſancti. Sed pr̄is ꝛ filij ꝛ
ſpūſſancti vna eſt diuinitas
equalis glīa:coeterna maie
g ſtas. Qualis pr̄ talis filius
h talis ꝛ ſpūſſctūs Increatus
pater.increatus fili⁹.increa
i tus ſpūſſctūs. Immēſus pr̄
immenſus filius immenſus
k ſpūſſctūs. Etern⁹ pater eter
nus filius eternus ſpūſſan/
l ctus. Et tamē nō tres eter/
m ni:ſed vnus eternus Sicut
nō tres increati nec tres im
menſi:ſed vn⁹ increat⁹ ꝛ vn⁹
n immenſus. Similiter omni
potēs pater omnipotēs fili
us omnipotēs ꝛ ſpūſſctūs.
o Et tamē nō tres omnipotē
tes.ſed vnus omnipotens.

telligere.Eternus dicit̄ deus pater:quia
ſine initio ꝛ ſine fine conſtat.ſimiliter et
filius ꝛ ſpūſſanctus.quia ſicut nunqꝫ nō
pater.ita nunqꝫ nō filius ac ſpūſſanctus.
l Et tamē nō tres eterni.ſed vnus eter/
nus.ſ.in ſbſtantia.
m Quia vnus ē deus
in ſua ſbſtantia.
n Omīpotēs dicitur
pr̄.quia omnia poteſt.
nō a patiendo qd̄ non
vult.ſ a faciēdo oīa q̄
cunqꝫ vult.ꝛ nihil illi
impoſſibile eſt. Omni
potēs ꝛ filius.qꝛ quic
quid pōt pr̄:pōt ꝛ fili⁹
nihilomin⁹ ꝛ ſpūſſan/
ctus.Ergo ſi omīa p̄t:
quid eſt qd̄ nō p̄t:hoc
nō poteſt qd̄ non cōue
nit omīpotenti poſſe.
Falli nō poteſt.qꝛ ve/
ritas ꝛ ſapiētia ē.egro
tare aut infirmari non
pōt. quia ſanitas eſt.
Moꝛi nō poteſt.qꝛ im
moꝛtalis eſt.finiri nō
poteſt.quia infinit⁹ ꝛ
perhēnis eſt.
n Non tres tamē om
nipotētes.quia omī/
potentia eſt in ſubſtā/
tia:ſed eoꝝ vna ē ſub
ſtantia.paternitas ve
ro in relatione ad alte
rum eſt.Vn̄ ꝛ noīa pa
tris ꝛ filij ꝛ ſpūſſancti
relatiua ſunt.quia alia ad alia referunt̄
Sicut verbi gratia:ſeruus ad dominū.
domin⁹ ad ſeruū.Magiſter ad diſcipu/
lum.diſcipulus ad magiſtrū.pater ad fi/
lium.filius ad patrē.quia nullus pater
dicitur:niſi habeat filium cui⁹ ſit pater.
ꝛ nullus filius niſi habeat patrem cui⁹
filius ſit.quia ſi nō habuiſſet filium.nū/
qꝫ habuiſſet nomen pr̄is.Similiter ꝛ ſpi
ritusſanct⁹ nō a ſe:ſed alicui⁹ ſpiritus ē
Eſt ꝛ aliud vocabulū vbi ſpiritusſanct⁹
relatiue dicitur.ſcꝫ donū.dicit̄ em̄ donū
donatoꝛis.ꝛ donatoꝛ doni.donatoꝛē di/
co eſſe patrē.donū vero ſpm̄ſanctū.do/
num vero refertur ad donatoꝛē.ꝛ dona/

p Ita deꝰ pr̃. deꝰ filiꝰ. deus ⁊ spũsſctũs. Et tñ nõ tres dij ſed vnꝰ eſt deꝰ. Ita dñs pater dñs filius dñs ſpũsſctũs
q Et tñ nõ tres dñi ſed vnus
r eſt dñs. Quia ſicut ſingillatim vnãquãqꝫ perſonã. deũ ⁊ dñm cõfiteri xp̃iana veri-
s tate compellimur. Ita tres deos aut dños dicẽ. catho-
t lica religiõe ꝓhibemur. Pater a nullo eſt factus nec cre-
v atus nec genitus. Filius a patre ſolo eſt. nõ factꝰ. nec creatꝰ ſed genitꝰ. Spũsſanctus a patre ⁊ filio: nõ factꝰ nec creatus nec genitus ſed
a ꝓcedẽs. Unus ergo pater nõ tres patres. vnus filius non tres filij. vnus ſpũsſanctus non tres ſpiritusſancti
b Et in hac trinitate nihil prius aut poſteriꝰ nihil maius aut minus ſed tote tres per

tor ad donũ. Ecce qua ratione ſpũsſanctus relatiue dicitur.

p Deus propriũ nomen eſt trinitatis. ptinens ad patrem ⁊ filium ⁊ ſpiritũſanctum tranſlatum ex greca appellatione. Nam deus grece theos dicitur. id eſt timor vnde tractum eſt deus ꝙ eum colentibus ſit timor. Propriũ vero nomẽ eſt patris. qꝛ ſolus eſt pater. ⁊ propriũ nomen eſt filij. qꝛ ſolus filius eſt a ſolo patre. ⁊ propriũ nomẽ eſt ſpũsſancti. quia ab vtroqꝫ procedit. Deus eſt pater, quia ipſe eſt fons ⁊ origo deitatis Similiter ⁊ filius deꝰ eſt. ⁊ hoc non a ſemetipſo: quia nõ eſt a ſe: ſꝫ a ſolo patre eſt genitꝰ pari modo ⁊ ſpũsſanctus: nõ a ſe eſt deus. ſed a patre ⁊ filio procedens eſt.

q Sicut ſcriptum eſt. Audi iſrael. dominus deus tuꝰ eſt. Deꝰ dicitur pater a dominatiõe eo ꝙ creaturam ſuam regat atqꝫ gubernet. ⁊ ſimiliter filius ⁊ ſpiritusſanctus.

r Quia ſicut ſingillatim. i. ſicut diſtincte vl' ſepatim vnãquãqꝫ pſonam dico deum ⁊ dominũ. qꝛ ſi me interrogaueris q̃d eſt pr̃. Ego rñdeo deꝰ ⁊ dñs. Silr̃ ſi interrogaueris q̃d ẽ filiꝰ Ego dico deꝰ ⁊ dñs. Et ſi dicis q̃d ẽ ſpũsſctũs. ego rñdeo dñs ⁊ deꝰ. ⁊ tñ in his tribꝰ pſonis nõ tres deos. nec tres dñs. ſꝫ ĩ tribꝰ (ſicut ſupradictũ eſt) vnũ deũ ⁊ vnũ dñm ꝯfiteor. s Prohibemur. i. vetamur. t Pr̃ a nullo ẽ factus: qꝛ ipſe ẽ oĩm factor. nec creatꝰ ſꝫ creator. nec genitꝰ ſꝫ genitor. pr̃ eñi grece latine genitor dr̃. v Filius a p̃re ſolo eſt nõ factꝰ. qꝛ ip̃e eſt oĩm factor ſimul cũ p̃re. nec creatꝰ. qꝛ ipſe ẽ oĩm creator. ſꝫ genitus ſolus a ſolo p̃re. Et vnaqueqꝫ pſona hꝫ ꝓpriũ qꝺ nõ hꝫ alia. ꝓpriũ hꝫ in pſona pr̃ ꝙ ſolꝰ eſt pr̃. ⁊ ꝓpriũ hꝫ in pſona filiꝰ qꝛ ſolꝰ a ſolo p̃re genitꝰ eſt. Sed ⁊ hꝫ aliud ꝓpriũ filius qꝺ nõ hꝫ pr̃ nec ſpũsſanctus. hꝫ eternitatẽ cũ p̃re ⁊ ſpũſancto. ⁊ hꝫ in tp̃e natiuitatẽ de m̃re. quam nõ hꝫ ſpũsſctũs nec pr̃ qꝛ nõ ſuſcepit pr̃ carnẽ in ſua pſona nec ſpũsſanctꝰ. ſꝫ tñ filius. vt nob' in ſe oñderet duas hr̃e naturas. vnam añ oĩa ſecula q̃ genitꝰ eſt ex p̃re. ⁊ de qua dixit Eſaias. generatiõem eius q̃s enarrabit. Alterã in tp̃e. de qua dixit paulꝰ apl's. Cũ aũt venit plenitudo tp̃is: miſit deꝰ filiũ ſuũ natũ ex muliere. factũ ſb lege. in quo cõplacuit plenitudinẽ diuinitatis habitare corpalr̃. de p̃re ſine initio et ſine fine. de m̃re initiũ hñs ⁊ nullo ꝯcludit̃ fine. x Propriũ habꝫ ſpũsſcũs qꝛ nõ ẽ pr̃ ⁊ filiꝰ. ſꝫ ſpũs ꝓcedens a p̃re ⁊ filio. Audis qꝛ iſte ab ambobꝰ. filius ab vno. pr̃ a nullo. ac ꝑ hoc apte mõſtrantur ꝓprietates eoꝝ. Iõ autem ſpiritꝰ dei ſanctꝰ vocatur. qꝛ patris ⁊ filij ſanctitas eſt. nã cum ſit ⁊ pater ſpiritꝰ ⁊ filius ſpiritꝰ. ⁊ pater ſanctꝰ. ⁊ filiꝰ ſanctus. ꝓp̃ie tñ ipſe vocat̃ ſpũsſanctꝰ.

a Unus pater: quia ſolus ſibi vnicũ genuit filium. ⁊ vnus filius: quia ſingulariter ab vnico patre genitꝰ eſt. vnus ſpiritusſanctus. quia a patre ⁊ filio vnicus procedit. b Nihil prius aut poſterius. quia nullus anterior. ⁊ nullus poſterior nullus inferior. ⁊ nullus ſuperior. ſꝫ coeterne ſibi ſunt ⁊ coequales. Ideo nihil ibi vel maius vel minus.

sone: coeterne sibi sunt ꝛ coe c quales. Ita ꝛ ꝑ oīa sicut iā supradictū est: ꝛ vnitas in trinitate ꝛ trinitas in vnita d te veneranda sit. Qui vult ergo saluus esse: ita de trini e tate sentiat Sed necessariū est ad eternā salutem: vt in carnationē quoq₃ dn̄i nr̄i ie f su xp̄i fideliter credat. Est ergo fides recta: vt creda/ mus ꝛ cōfiteamur quia dn̄s noster iesus xp̄us dei filius g deus pariter ꝛ homo est De us est ex substantia patris ante secula genitus. ꝛ hō ex substantia matris in seculo h natus. Perfectus deus ꝑfe ctus hō: ex anima rationali ꝛ humana carne subsistens i Equalis pr̄i ſm diuinitatē minor patre ſm hūanitatē. k Qui licet deus sit ꝛ hō. nō duo tamē: sed vnus est xp̄s l Unus autē nō cōuersiōe di uinitatis in carnē: sed assum ptione humanitatis in deo. m Unus omino nō cōfusione substātie: sed vnitate ꝑsone

c Debem' colere ꝛ adorare trinitatē in vnitate ꝛ vnitatē ī trinitate d Hic rogat ꝛ admonet vt vnusq̄sq₃ doctor mēorit eā teneat. ꝛ firmit' credat. ꝛ alios ꝓdicādo doceat. e Necesse ē em̄ nob. vt sic supi' dixim' ita credam'. Si ꝯo eternā salutē volu mus hr̄e. i. cū xp̄o si/ ne fine regn̄re. necesse ē vt īcarnatiōez dn̄i nr̄i iesu xp̄i fidelit' creda/ mus. Quō fidelit'. Nō adoptiuū: ſ ꝓpriū dei filiū. sic dixit apl's. ꝓ/ prio filio suo nō pep/ cit ds. ſ ꝓ nobis oīb' tradidit illum.

f Nō inchoat enarra re ſm hūanitatem xp̄i q̄d sit fides recta. Est em̄ fides recta vt hūa/ nitatē ip̄az credamus in corde. ꝛ cōfiteamur ore. sic dic apl's. Cor/ de credit' ad iusticiam ore āt ꝯfessio fit ad sa/ lutē. De' ꝛ hō vn' ē ve rus dei fili'. q2 ſm di/ uinitatē nihil mai' vl' nus q₃ ds pr̄. ſm hūa/ nitatē nihilomin' ex/ tra pctm̄ q₃ hō.

g Ex sub̄a patris. i. ex eq̄litate nature. Ante scl'a genitus. i. an̄ om/ nē creaturā. sicut dicit in psalmo. Ex vtero an̄ luciferuz genui te. Ex vtero. i. ex mea substā tia. Ante lucifer. i. an̄ oēz creaturā. Et hō est ex substātia mr̄is in se culo natus. i. tot' ho/ mo cuz corpe ꝛ aīa. in oīa silis nobis absq₃ pctō. Ex substātia ma/ tris. i. de eq̄litate nature mr̄is. In secu/ lo natus. i. in his tempibus. nō aliunde nisi de semīe mulieris sine coitu viri car/ nem suscepit. Unde Salomon dicit. edi ficauit sibi domuz. hoc ē. xp̄s edificauit sibi carnē de btā Maria. Et alibi legit' q factus ē ex semīe dauid ſm carnem

h Perfect' dī. i. plen' q̄ nihil īdiguit ꝑ fectus hō q̄ nihil min' habuit ex pctm̄ q₃ hō. Ex aīa rōnali. xp̄s verā aīaz habuit. vbi sapīa crescē potuisset. sic dic in euā/ gelio Jesus ꝓficiebat sapīa ꝛ etate. sapīa in aīa. etate in corpe. Et hūana carne sb̄sistēs. q2 humus terra dī. de hūanitate carnē assū/ psit. i Eq̄lis. ſm illō ego ꝛ pr̄ vnū sum'. Mi nor iuxta qō dicit. pat' maior me ē: ꝛ in q̄ hō est: mīor ē a diuinita/ te. k Ideo sic ꝯiūgi voluit dei fili' cū hūa na natura vt ex his du ab' sb̄stātijs fieret vna ꝑsona. l Nō q̄ illa di uinitas q̄ ē fili' dei se ꝯuertisset in hūanita/ tē. vt h' qō erat diuinū fieret hūanū: ſ assumē do nr̄az naturā. sic est vn' effect' vt nō amit/ teret qō erat: ſ assume ret qō nō erat. Assum psit em̄ hūanitatem. ꝛ nō amisit diuinitatem m Nō in eo naturarū cōmixtio ē. vt vl' diui/ nitas mutaret' in natu rā hūanitat'. vel hūa/ nitas ꝯuerteret' in na/ turā diuinitat'. ſ vtri/ q₃ nature sua mā et ꝓ/ prietas imꝑpetuū. tā/ ta tn̄ ꝯiūctio ē natu/ rar. vt idē q̄ et'naliter ex deo pr̄e genitus est hō sit ver'. ꝛ ille q̄ na/ tus ē: tempalit' ex ꝟgi ne. ds sit verus. ꝓpter suscipientem deū. de' verus deus dei filius: ꝓpter susceptū ho minem. homo verus: ꝑsonam quippe fi/ lij dei. non ex duabus ꝑsonis vnitam. ſ ex duabus naturis existere credimus. di cere autem duabus ꝑsonis compositam vt nephas vitamus.

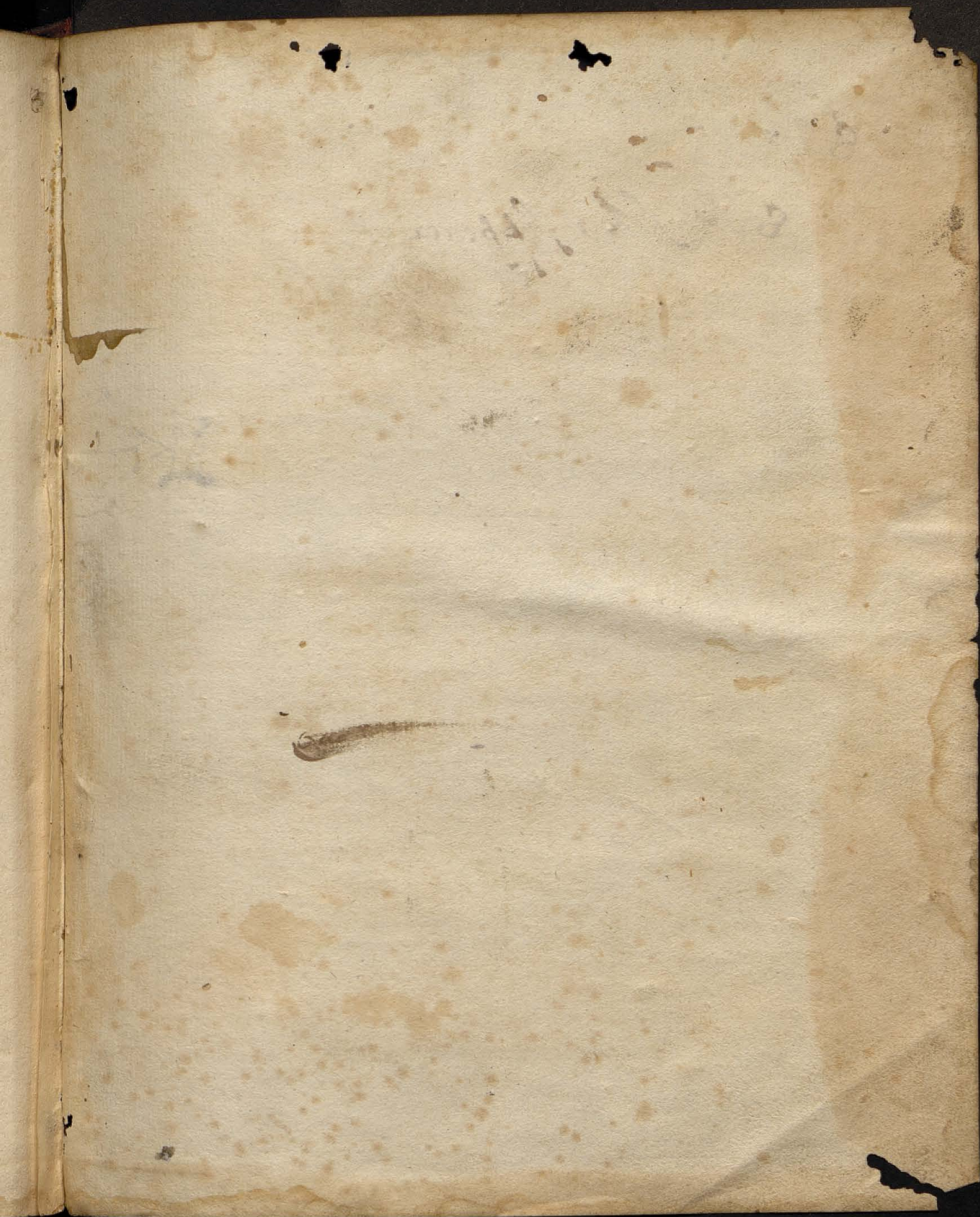
n Nam ſicut anima ratiõalis
τ caro vnus eſt hõ: ita deus
o τ homo vnus eſt xp̃s. Qui
paſſus eſt ꝓ ſalute noſtra:
deſcendit ad inferos: reſur/
p rexit a mortuis. Aſcẽdit ad
celos ſedet ad dexteraꝫ dei
q patris omnipotẽtis. Inde
vẽturus eſt iudicare viuos
r τ mortuos. Ad cuiꝰ aduen/
tũ: omẽs homines reſurge
re habent cũ corporibꝰ ſuis.
s Et reddituri ſunt de factis
t ꝓprijs rationẽ. Et qui bo/
na egerũt: ibunt in vitã eter
nã. q̃ vo mala: in ignẽ eter/
v nũ. Hec eſt fides catholica:
quã niſi quiſq₃ fideliter fir/
miterq₃ crediderit ſaluꝰ eſſe
non poterit.

Finis.

n Sic eñi ex carne τ aĩa vnũ dicimꝰ ho/
minẽ, τ vnuſq̃ſq₃ hꝫ duos homĩes in ſe
vnũ carnalẽ: aliũ ſpiritalẽ. vnũ viſibilem
aliũ iuiſibilẽ. vnũ mortalẽ. aliũ ĩmortalẽ
ita ds̃ τ hõ vnꝰ ẽ xp̃s. o In q̃ paſſus. in
q̃ videbat̃ in q̃ hõ erat
in q̃ crucifixus. in quo
mortuꝰ. in q̃ ſepultus
in q̃ reſurrexit. qꝛ diui
nitas ĩpaſſibil' ẽ. ꝫ in
ꝯiũctiõe ꝑſone filiꝰ dei
dr̃ paſſus. τ in vera na
tura filiꝰ hoĩs eſt paſ/
ſus. Deſcẽdit ad infe
ros. ſ. aĩa cum xbo. qꝛ
poſtq̃ hũanitas aſſũ/
pta ẽ a diuinitate. nõ
eſt ſepata a xbo. ꝫ ipã
aĩa a corpe ſepata ẽ qꝛ
ſi nõ eẽt ſepata corpuſ
nõ potuiſſꝫ mori. τ iſte
deſcẽſus ad ſolã aĩam
pertinet. Reſurrexit a
mortuis. vt nob̃ exẽ/
plũ reſurrectõis oñde
ret. ſicut ꝓpħa ait. poſt
duos dies ſuſcitabit
nos. τ tercia die reſur
gemus τ in conſpectu
eius viuemus.
p Aſcẽdit ad celos. ſ.
ipã hũanitas que fuit
paſſa. ſic ãgeli dixerũt
viri galylei quid ſtat̃
aſpiciẽtes in celũ. h̃ ie
ſus q̃ aſſumptꝰ ẽ a vob̃
in celũ ſic veĩet queãdmodũ vidiſt̃ eũ eũ
tẽ in celũ. qꝛ ſm diuinitatẽ ad nullũ põt
aſcẽdere locũ: ꝫ vbiq₃ totus ẽ. Sedet ad
dexterã dei pr̃is oĩpotẽt̃. dextera ãt dei
nõ carnalẽ: nõ corpalẽ ſic hũana hꝫ natu
ra. ꝫ in h̃ loco glãꝫ dei ꝯuenit accipe. ac
ſi apte dicat. regnat in gl'ia dei. τ ſedere
ꝓ regnare dr̃. q Venturus eſt in eadẽ
forma. in qua crucifixus. in q̃ mortuꝰ. in
q̃ua ſepultus ẽ: τ in q̃ reſurrexit. nõ in ea
tñ hũilitate in q̃ ãtea fuit. ꝫ in gl'ia τ ma
ieſtate. Et iõ in ipã forma. vt videat hero
des τ pylatus quẽ iudicauerũt vt videãt
iudei quẽ tradiderũt. vt videant milites
quẽ crucifixerũt. vt vi
deãt ipĩj quẽ negaue/
rũt. Viuos: q̃s eiꝰ ad/
uẽtus iuenerit in cor/
pore viuẽtes. Mortu/
os. qui mortui erãt ab
initio vſq₃ in illũ diem
Vel alit̃. viuos. i. ſan/
ctos. mortuoſ. i. pctõ
res.
r In aduẽtu dñi vnuſ
quiſq₃: ſiue iuſti: ſiue
pctõres reſurgere hñt
cũ corpibus ſuis
s Reddere aũt rõnẽ:
nõ fabula xboꝝ. ꝫ re/
cordatõe oĩuꝫ q̃ fecit:
ſiue bonũ: ſiue maluꝫ.
τ ſm h̃ vnuſquiſq₃ re/
cipe dꝫ: boni bõa. ma/
li xo mala.
t In vitã eternam. qꝛ
ſemp erũt boni ſine fi/
ne in gloria regnaturi
In ignẽ eternũ. qꝛ ſꝑ
erit malis ſine fine pe
na inferni. τ ſine vlla
miſeratõne cũ corpe τ
aĩa nõ ꝯſumẽdi. ꝫ ſp
arſuri. τ nũq₃ deficiẽt
in et̃nis pẽis mãſuri.
v Hec ẽ fides catholica. ſicut ſuperius
diximus. Iſta eſt fides catholica. Per
hoc hic rogat τ admonet. vt vnuſquiſq₃
ſacerdos hoc ſciat τ predicet. Quam. i.
quam fidem. quiſq₃. i. aliquis. Fideliter
vt de ea nõ dubitet. Firmiter. vt nullus
a tua fide te remouere poſſit nll'o ſciſma
te vel hereſi. Et ſi ita nõ credideris. ſal/
uus eſſe non poteris.

Beati Brunonis pſalteriũ ex doctorũ dictis
collectũ per Anthoniũ Koberger impreſſum.
Anno incarnate deitatis milleſimoquadringẽ
teſimononageſimoſeptimo finit feliciter.

Sum

Sum fida supellex

Omnis spiritus

Quodcumq

Bruni,
Bull,
1497.